

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

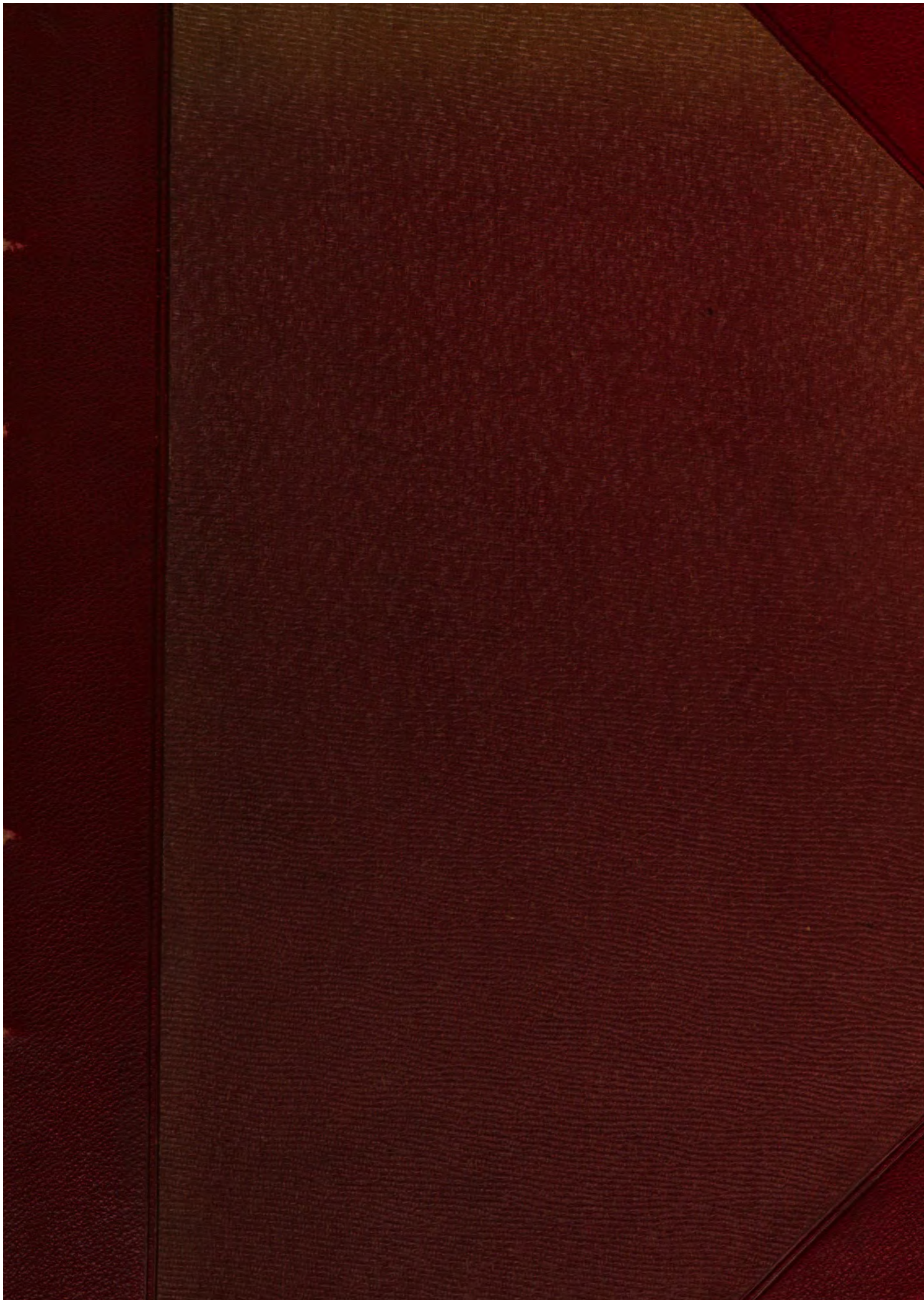
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

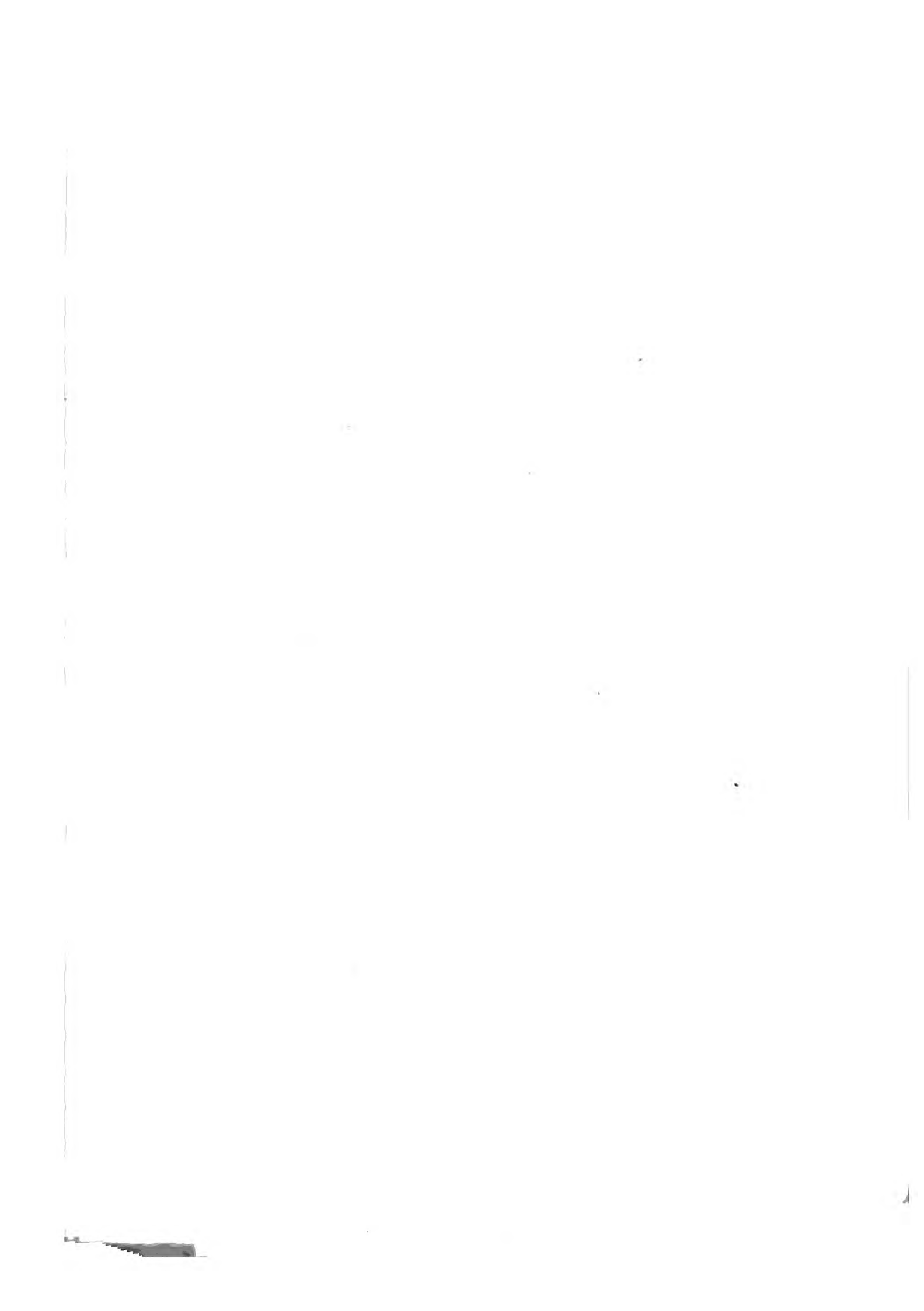
<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

B

H. DESSAIN A MALINES,
IMPRIMEUR DU SAINT-SIÈGE, DE LA SACRÉE CONGRÉGATION DE LA PROPAGANDE
ET DE L'ARCHEVÊCHÉ.

BENZIGER, BROTHERS, 56 ET 58, BARCLAY STREET A NEW-YORK.

مارماترا ه مطبة تل
? ممدنا منب انم
ملافا

SANCTI EPHRAEM SYRI

HYMNI ET SERMONES.

3 VOLUMES IN-4 A DEUX COLONNES, IMPRESSION ROUGE ET NOIRE, TEXTE
SYRIAQUE ET TRADUCTION LATINE AVEC VARIANTES ET NOTES.

PRIX : 65 FRANCS. = £ 2/15/-

PROSPECTUS.

Le grand travail que Mgr. Lamy, professeur d'Ecriture sainte et de langues sémitiques à l'Université de Louvain a entrepris sur S. Ephrem est maintenant achevé. Le troisième volume contenant XL-1010 col. vient de paraître.

S. Ephrem, diacre de l'Eglise d'Edesse († 373), est, sans contredit, le plus grand écrivain qu'ait, jusqu'ici, produit l'Orient chrétien. Contemporain de S. Basile et de S. Athanase, plus ancien que S. Jean Chrysostôme, que S. Jérôme et que S. Augustin, il occupe dans l'Eglise syrienne le même rang que ces grands docteurs occupent dans l'Eglise latine et dans l'Eglise grecque. Ses commentaires sur les Ecritures se distinguent par leur concision et leur exactitude à expliquer le sens littéral selon la méthode de l'Ecole d'Antioche; ses discours sont aussi remarquables par leur éloquence entraînant que par la sublimité de la doctrine; ses hymnes, extrêmement nombreuses, contiennent une poésie inimitable, tantôt gracieuse, tantôt sublime, tantôt plaintive, selon les sujets, toujours orientale et biblique, qui n'a

KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER & CO., LIMITED

rien d'analogue dans nos poésies occidentales. Tous les dogmes du symbole, toutes les vertus chrétiennes, toutes les fêtes de Notre-Seigneur, de la Sainte Vierge et des Saints, sont revêtus par le chantre d'Edesse des charmes d'une poésie qui a quelque chose de divin. On ne s'étonnera donc pas que les Syriens prodiguent à S. Ephrem les titres les plus pompeux : « Colonne de l'Eglise d'Orient, » « Soleil des Syriens, » « Harpe de l'Esprit saint. » On ne s'étonnera pas davantage qu'ils aient inséré les plus belles de ses poésies dans leurs offices liturgiques. « En peu de temps Ephrem arriva à une telle célébrité, dit S. Jérôme, qu'on lisait dans quelques Eglises ses écrits après les saintes Ecritures. De son vivant ils furent traduits en grec, et l'ouvrage commencé fut continué après sa mort. » Des Grecs les écrits de S. Ephrem ont passé aux Latins. Ils ont été traduits en arménien, en arabe, en copte, en éthiopien, en un mot, dans toutes les langues de l'Orient chrétien.

Mgr Lamy a entrepris de recueillir et d'éditer les œuvres syriaques inédites de ce grand docteur qui se trouvent dans les grandes bibliothèques d'Europe. Au texte original il a joint une traduction latine, des notes, des variantes et des dissertations.

Le premier volume, qui a paru en 1882 et dont le Souverain Pontife a bien voulu accepter la dédicace, contient : 15 hymnes sur l'Epiphanie ; 3 discours sur Notre-Seigneur, contre le vice, et sur la pécheresse ; 8 discours pour la Semaine sainte : sur la dernière Cène, la Passion et Résurrection ; 15 hymnes pour le Jeudi saint, et 8 hymnes pour le Vendredi saint.

Le deuxième volume n'est pas moins important. Nous y trouvons d'abord *les Actes* de S. Ephrem tirés d'un manuscrit de Paris avec des notes et dissertations accompagnant le texte. C'est une nouvelle vie du Docteur Syrien qui redresse ce que les précédentes avaient d'erroné. Viennent ensuite quatre *sermons* ou exhortations d'une éloquence très élevée sur la vanité des choses qui passent, sur la fuite du vice et sur les châtiments qui l'attendent, enfin sur les sortilèges et le jugement dernier. Le reste du volume comprend huit hymnes très importantes sur la fête de Noël, vingt hymnes sur la Sainte Vierge ou la maternité divine de Marie, sa virginité perpétuelle, sa sainteté sans tache, son intercession toute puissante, sont chantées avec une poésie toute orientale qu'il est difficile d'égaliser. Les douze hymnes sur le carême montrent les qualités ascétiques du St Docteur et forment une exhortation touchante à la pénitence ; enfin les trente-quatre hymnes sur les miracles du Sauveur et sur les différents sujets ne sont ni moins importants ni moins instructifs.

Le troisième volume qui vient de paraître s'ouvre par une dissertation sur la poésie et la métrique des Syriens. L'auteur indique le rythme et le mètre des discours et des hymnes de S. Ephrem, ce qui n'avait pas encore été fait. Il discute d'après les manuscrits la valeur des *Seblata* et des *Ba'vata* et montre ce qu'il faut en penser. Il donne ensuite ce qu'il a pu retrouver dans les manuscrits de Londres et de Dublin et dans le bréviaire chaldéen des discours sur les Rogations. Viennent ensuite un discours éloquent sur le jugement dernier et la rétribution des bons et des méchants et un discours sur l'Antechrist où nous trouvons un portrait remarquable des mœurs des Huns qui ravagèrent Edesse au temps d'Ephrem. L'auteur

y a joint trois petites pièces, entr'autres, un hymne sur la Trinité où la procession du S. Esprit *a Filio* est affirmée. A ces opuscules succède un des plus beaux ou peut-être le plus beau poème que nous aît laissé l'antiquité chrétienne, c'est un poème en dix chants sur la jalousie ou Joseph vendu par ses frères. Le reste du volume nous donne successivement dix-huit hymnes sur les martyrs et les confesseurs, sur les Machabées, quinze sur Abraham Kidunaia, vingt-quatre sur S. Julien Saba, cinq sur les quarante martyrs de Sébaste, trois sur la restauration des églises et deux sur l'annonciation. La lettre suivante que le Souverain Pontife a adressée à l'auteur après l'apparition du premier volume nous dispense de tout éloge.

*Litteræ Suæ Sanctilitatis ad auctorem missæ post editum
primum tomum.*

LEO PP. XIII.

Dilecte Fili, Salutem et Apostolicam Benedictionem. Acceptissimum habuimus, Dilecte Fili, munus prioris voluminis ineditorum operum sancti Ephræm a te Nobis oblatum, quo thesaurum auxisti doctrinæ a sanctis Patribus Ecclesiæ relictum. Et id quidem peropportune prorsus ad hæc tempora; quæ perturbata volvuntur ubique a coacervatis præteritarum omnium ætatum erroribus, et fœdata a colluvione vitiorum inde manantium. Nam Edesseni Diaconi scripta, in Occidente non minus quam in Oriente celebrata, non solum aptissima prædicabantur a sancto Gregorio Nysseno conterendis antiquis, coæqualibus hæresibus, sed ipsa indole et varietate sua sunt ejusmodi ut diversis hominum conditionibus et adjunctis accommodata, roborant fidem, cupiditates coerceant, regant mores, ingerant humilitatem, caritatem succendant, animos ad virtutem informant: unde factum esse scimus ut olim compluribus in Ecclesiis, post Sacras Scripturas, opera sancti Ephræm publice legi solerent. Commendandum itaque summopere ducimus, te genuinas sancti Doctoris lucubrationes adhuc in accuratissimis quoque editionibus desideratas, omni studio conquirere et vulgare, tum in Ecclesiæ decus, tum in spirituale fidelium emolumentum. Tibique ominamur, ut copiosissime tuo labore assequaris utilitatem, alias e publica eorumdem scriptorum lectione speratam; inceptoque tuo Deum propitium omnino precamur. Cujus interim favoris auspicem Apostolicam Benedictionem paternæ Nostræ benevolentia pignus, tibi Dilecte Fili, peramanter impertimus — Datum Romæ apud S. Petrum die 17 Julii 1882. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

s. LEO PP. XIII.

ܘܥܘܪܐ ܡܫܟܐ ܘܥܘܪܐ ܢܫܐܢܐ ܨܨܒܐ . ܘܥܘܪܐ
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܢܨܨܒܐ . . . ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܨܨܒܐ ܘܥܘܪܐ ܗܘܐ . ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 ܘܥܘܪܐ ܗܘܐ . ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܗܘܐ ܘܥܘܪܐ

ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ . ܘܥܘܪܐ
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ

ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ . ܘܥܘܪܐ
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ

ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ

ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ .
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ

6. Collum ejus susceperat jugum monachale. Oportebat autem ut jugo subjicerentur duo boves. Bos enim laborans quærit socium sibi congruum. Martyri propter Dominum combusto junctus est Saba (senex) qui triumphavit propter Jesum.

7. Exurge, terra nostra, adimple vota tua in festis tuis. Ecce in te velut tubæ resonant festa Gurisë, Habibi et Samonæ; tibi autem additus est inclytus Saba, cujus tuba personans novum cætum tibi canit.

8. Millia linguarum celebrent terram nostram, in qua peregrinati sunt Abraham et filius ejus Jacob, Sara et Rebecca, Lia et Rachel et undecim capita tribuum (Israel). E thesauro tuo per filios Jacob ditata est Sion.

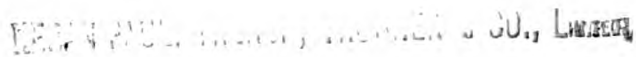
9. Nomen nostræ regionis majus est nomine sororis suæ: in ea enim natus est Levi, caput sacerdotum, et Judas, caput regni, et Joseph adolescens qui castus fuit et factus est Ægypti dominus. Luce tua illuminatus est orbis.

10. Sol enim novus, qui ortus est in mundo, e Juda qui natus est in terra nostra descendit, et in terra nostra apparuit, transmissa est atque effulsit lux ejus e Bethleem. E te effulsit initium, per te ditetur finis¹.

¹ Necrosymorum canon V (*Opp. Syr.-lat.* III, 230-231) compositus est e strophis selectis e quatuor prioribus hymnis de Juliano Saba, nempe: e

stropha 1^a-3^a hymni 1ⁱ, e 12^a hymni 2ⁱ, e 1^a hymni 3ⁱ, e 1^a et 13^a hymni 4ⁱ.

a B — b ܘ — c ܘܥܘܪܐ

ha
مقدمة مطبوع
مقدمة مطبوع
مقدمة مطبوع

SANCTI EPHRAEM SYRI
HYMNI ET SERMONES,

QUOS E CODICIBUS LONDINENSIBUS,
PARISIENSIBUS ET OXONIENSIBUS DESCRIPTOS EDIDIT,
LATINITATE DONAVIT, VARIIS LECTIONIBUS INSTRUXIT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRAVIT

THOMAS JOSEPHUS LAMY

ECCL. CATH. NAMURC. CAN. HON., S. THEOL. DOCT., ORD. LEOP. EQUES, ACADEM. REG.
BRUX. SOCIUS, S. SCRIPT. ET LINGG. SEMITT. IN UNIVERSIT. CATH. LOVAN. PROF.
ORD., ET COLL. MAR. THER. PRÆSES.

TOMUS I.

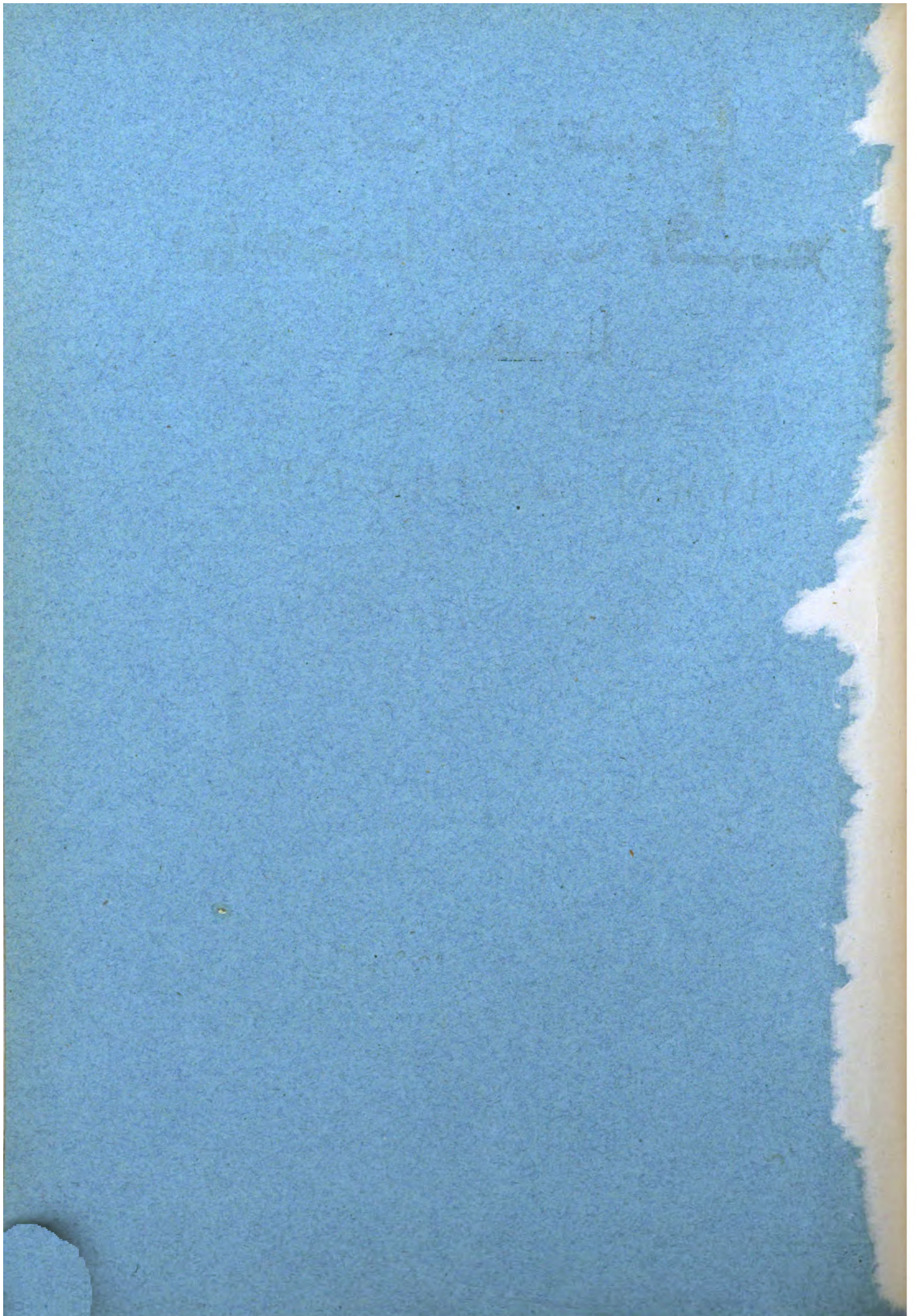
MECHLINIÆ,

H. DESSAIN, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
ET ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS.

M. D. CCC. LXXXII.

TOUS DROITS RÉSERVÉS.

Jeru 9. 1929

SANCTI EPHRAEM SYRI

HYMNI ET SERMONES.

سارماتر هطبتار
بمحدث من الفنر
ملافا

SANCTI EPHRAEM SYRI
HYMNI ET SERMONES,

QUOS E CODICIBUS LONDINENSIBUS,
PARISIENSIBUS ET OXONIENSIBUS DESCRIPTOS EDIDIT,
LATINITATE DONAVIT, VARIIS LECTIONIBUS INSTRUXIT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRAVIT

THOMAS JOSEPHUS LAMY

ECCL. CATH. NAMURC. CAN. HON., S. THEOL. DOCT., ORD. LEOP. EQUES, ACADEM. REG.
BRUX. SOCIUS, S. SCRIPT. ET LINGG. SEMITT. IN UNIVERSIT. CATH. LOVAN. PROF.
ORD., ET COLL. MAR. THER. PRÆSES.

TOMUS I.

MECHLINIÆ,

H. DESSAIN, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
ET ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS.

M. D. CCC. LXXXII.

TOUS DROITS RÉSERVÉS.

IMPRIMATUR.

Opus quod inscribitur : *Sancti Ephraem Syri Hymni et Sermones quos e codicibus Londinensibus, Parisiensibus et Oxoniensibus descriptos, edidit, latinitate donavit variis lectionibus instruxit, notis et prolegomenis illustravit* THOMAS JOSEPHUS LAMY, *Eccl. cath. Namurc. Can. hon., S. Theol. Doct., Ord. Leop. Eques, Academ. Reg. Brux. Socius, S. Script. et Lingg. Semit. in Universit. cath. Lovan. Prof. Ord., et Coll. Mar. Ther. Præses*, ex auctoritate Eminentissimi Cardinalis Archiepiscopi Mechliniensis et legum Academiæ præscripto recognitum, quum fidei aut bonis moribus contrarium nihil continere visum fuerit imprimi potest.

Datum Lovanii, die 21 Martii 1882.

C. PIERAERTS, RECT. UNIV.

SANCTISSIMO AC BEATISSIMO PATRI

LEONI XIII.

Ecce sub auspiciis SANCTITATIS TUÆ publicam in lucem prodit tomus primus Operum Syriacorum Sancti Ephræmi, quæ hucusque in Codicibus Londinensibus Parisiensibus et Oxoniensibus delitescabant. Ab Oriente et Ægypto iterum in Europam profectus, præclarus Syrorum doctor suos de Epiphania, de Sacra Cœna, et de Crucifixione hymnos, sermonesque de Domino, de admonitione et pœnitentia, de muliere peccatrice, aliosque octo de Christi passione et resurrectione pro hebdomada Sancta e Codicibus præsertim Nitriensibus profert, et ad pedes tuos venerabundus deponit, ut suo merito notus et fretus Tuo illo nomine, quod omnes, etiam illi qui a vera fide separati sunt, tanquam salutis et pacis publicæ tutissimum contra socialismi et nihilismi impetus præsidium venerantur, dignam sua pietate et doctrina hospitalitatem apud omnes, pro hoc tomo et pro iis, qui secuturi sunt, nanciscatur.

Est enim non mediocris ingenii vir S. Ephraem Syrus, quem Nisibis genuit, Edessa diaconum habuit, quem magistrum salutant non solum Orientales cujuscumque nationis, sed et Græci, licet doctorum suorum studiosissimi, quem S. Gregorius Nyssenus insigni encomio ornavit, quem S. Hieronymus post lectionem Scripturarum

in nonnullis Ecclesiis legi consuevisse testatur, quem Syri omnes, tum Orthodoxi, tum Nestoriani, tum Monophysitæ, propter eloquentissimos sermones, elegantissima carmina, admirandam doctrinam, solertissimum in profligandis hæreticis ingenium atque eximiam in scriptis asceticis pietatem compunctione conditam, « Columnam Ecclesiæ, » « Solem Syrorum » et « Spiritus sancti Citharam » appellant, cujus denique hymni in festâ Domini nostri Jesu Christi, in beatam et immaculatam Virginem, in sanctos et defunctos, in officiis divinis Syrorum quotidie decantantur.

Ut, TE AUSPICE, hæc prodirent non una ratio suadebat. Noveram quippe concivem meum Gerardum Vossium Borchlonium, Tongrensem præpositum, Gregorio XIII Pontifice, sive suadente sive jubente, præclaram operam navasse in colligendis atque e græco in latinum sermonem vertendis operibus S. Ephræmi, eaque tribus voluminibus in-folio latine edidisse sub auspiciis summorum Pontificum Sixti V et Clementis VIII, qui Pontificum favor mox tantam apud omnes benevolentiam Ephræmo conciliavit, ut vix primo volumine typis vulgato, Ephræmi sermones omnium manibus passim tererentur, atque in locis piis et Collegiis Urbis tempore mensæ legerentur et voluerint ipsi Pontifices aliquid ex eis sibi prælegi. Quum autem, Clemente XI rem promovente, reperti fuissent in monasterio Syrorum Virgini Deiparæ nuncupato, quod in Nitriensi Ægypti deserto usque hodie subsistit, codices antiquissimi syriacos Ephræmi in Scripturam commentarios hymnosque de Ecclesia, de fide adversus hæreses, de libero arbitrio, de paradiso Eden et de Nativitate Domini, et cantus in defunctos atque paræneses de pœnitentia et sermones varios continentes, doctissimi tres viri Maronitæ, Syrorum lingua valde periti, novam et amplissimam operum S. Ephræmi editionem, iterum sub auspiciis summorum Pontificum Clementis XII et Benedicti XIV,

syriace, græce et latine ediderunt sex voluminibus in-folio. Qui labor tam augusto patrocínio nobilitatus quanto favore ubique fuerit acceptus vix aut ne vix quidem dicendum est.

At nondum exhausti erant S. Doctoris thesauri. Quum igitur qui remanebant in cœnobio Syrorum Scetensi squalore et pulvere obsiti codices ab Anglis, paucis ab hinc annis, empti, multa adhuc inedita diaconi Edesseni scripta secum in Musæum Britannicum invexissent, et præclara quædam jam exinde duo viri docti protulissent, mihi visus sum rem nec ingratham nec inutilem facturum, si quæcumque inde et aliunde colligere possem Ephræmi scripta adhuc inedita in lucem proferrem, versione latina et aliis subsidiis criticis instruerem, atque ad exemplum antecessorum meorum nomini Tuo dicarem.

Quod patrocinium ut invocarem alia impellebant incitamenta : nempe maxima tua in Ecclesias Orientales sollicitudo ac providentia, quam declarasti data celebri illa Epistola Encyclica de SS. Cyrillo et Methodio, quæ gaudio et honore perfudit slavonicas gentes, quam recentius confirmasti quando Sacro Cardinalium Collegio annumerasti strenuissimum ac de Sancta Sede meritissimum Armenorum patriarcham, quam rursus nuperrime significasti, quum, anno proxime elapso, existi in urbe Beryti, pro nationibus Orientis, Catholicam litterarum Universitatem. Utinam his omnibus beneficiis commotæ gentes illæ, quæ tamdiu ab unitatis centro divulsæ languescunt, tandem intelligerent ipsis ad unionem cum suprema Romana Sede redeundum esse ut reviviscere et reflorescere valeant. Utinam meditentur illæ hanc præcipui sui Doctoris doctrinam, quam ipse in sermone de Institutione Sacramenti Eucharistiæ asserit, in ore Christi hæc verba ponens : « Simon, discipule mi, ego te constitui fundamentum Ecclesiæ sanctæ, Petram vocavi te antea quia tu sustinebis totum ædificium, tu es inspector

eorum qui ædificant mihi Ecclesiam in terris; si quid reprobum ædificare velint, tu fundamentum reprimas eos, tu es caput fontis a quo hauritur doctrina mea, tu es caput discipulorum meorum, per te omnes gentes potabo; tui est suavitas illa salvifica quam largior; te elegi ut sis in mea institutione velut primogenitus et hæres efficiaris thesaurorum meorum; claves regni mei dedi. Ecce principem te constitui super omnes meos thesauros. »

Urgebat autem maxime summa illa benevolentia ac propensa voluntas quam statim ab initio tui pontificatus in omnes Belgii fideles declarasti, et non semel postea, imo recentissime peregrinis Belgis iterasti; præsertim urgebat peculiaris tua dilectio erga Universitatem catholicam Lovaniensem, in qua professoris ac Collegii Mariæ Theresiæ rectoris munere fungor, urgebat denique sagacissimus ille pro diffundenda defendendaque veritate zelus, quo in nostra Academia scientias omnes, speciatim vero philosophicas, fovere studes.

Ego igitur ad pedes Sanctitatis tuæ provolutus benedictionem apostolicam pro me, meisque operibus et collegio, cui jam ab annis viginti tribus præfectus sum, enixe rogo

SANCTITATIS TUÆ

HUMILLIMUS ET OBEDIENTISSIMUS FILIUS

THOMAS JOSEPHUS LAMY.

PRÆFATIO.

Quibus rationibus motus, quo etiam consilio ductus me ad perquirenda edendaque S. Ephræmi opera inedita accinxerim operis in limine declarare nec ingratum puto fore lectoribus nec inutile.

Quum studio linguæ syriacæ incumberem, legenda assumpsi S. Doctoris opera syriaca, Romæ, sæculo elapso, a doctissimis Maronitis ex antiquissimis codicibus Nitriensibus edita. Scriptoris Syri fama, sicut neminem latet, ita nec mihi ignota erat. Statim autem ac sermones metricos hymnosque ac commentaria per aliquod tempus delibassem, perspexi, quod nec fugit legentes scripta ejus latine vel græce, ut jamdiu Hieronymus, Theodoretus et Sozomenus animadverterunt, Diaconum Edessenum exegetam esse, ascetam, apologetam ac poetam acumine ingenii, doctrina, eloquentia, arte dicendi inter orientales nulli secundum, nec græcis aut latinis inferiorem. Scripta ejus ascetica ubique locorum nota sunt et non solum græce, latine, arabice, slavonice, ægyptiace, armenice translata, sed et in linguis vulgaribus gallica, anglica, germanica, italica expressa.

Indolem scriptorum asceticorum Ambrosius, monachus Camaldulensis, egregie in præfatione suæ translationis latinæ depinxit hisce verbis quæ recitari merentur : « Peregrinum nuper offendi e Syria profectum ad nos, ætate longævum, statura procerum, sed jam senio incurvum, vultu placidum atque decorum, aspectu ipso denique et habitu sanctitatis insignia præ se ferentem, suffusum oculis lacrymas : sed ita ut ex eo ori, et nihil dignitatis detractum, et plurimum auctoritatis et gratiæ videretur adjectum... Captus tanta oris gratia et dignitate ardebam eum alloqui, ejusque familiari frui contubernio, sperans id, quod erat sane verissimum, ex ejus colloctione me et utilitatis plurimum et voluptatis percepturum. Posita itaque paulisper verecundia, accedo propius senemque officiosissime saluto... Ubi consedimus, ab ipso statim sermonis exordio animadverti senem meum divinarum rerum peritissimum, flagrantem eximiæ pietatis affectu, ardore divinæ charitatis incensum, sollicitum, intentum, pervigilem, torporem atque

Scriptorum asceticorum indoles.

desidiam omni sermone lacessentem, compunctionis amicissimum, id quod illæ ejus adeo illustres lacrymæ haud obscure significabant, remissionis ac noxiæ securitatis inimicum, lenem, placidum, mitem, vitia ubique resecantem, laudantemque virtutes, affectus denique nostros ad amorem Dei sæculique contemptum, atque ad ambienda æterna præmia, formidandaque supplicia potentissime remonentem. Deus bone, quid gaudii, quid solatii, quantumque emolumentum ex hospitis adeo insignis ore percepi, cum me dies ac noctes perpetua oratione alloqueretur. Nihil ejus vel aspectu gratius, vel doctrina salubrius, vel consuetudine charius, jucundius, lætius dici, aut fingi potest¹. »

Multa
quæ scrip-
sit.

Hæc eadem, post Ambrosium, Fr. Zinus et Gerardus Vossius, operum græcorum Ephræmi interpretes, de Syro doctore dixerunt, quum tamen nondum lucem aspexissent nec ejus in totum vetus Testamentum commentaria, neque sermones de fide et ecclesia quibus errores tunc in Mesopotamia grassantes acerrime impugnat, nec hymni fere innumeri in omnes Christi ejusque Matris solemnitates, in martyres et confessores, neque cantus quibus alter Jeremias defunctos deflet, neque ea omnia carmina quæ recentius Bickell, Zingerle, Overbeek, ediderunt aut quæ ego in lucem profero, quid dicturi si hæc omnia ob oculos habuissent, aut gustare potuissent syriacæ illius poeseos suavitatem, sublimitatem, leporem et incomparabile artificium, in qua nihil profanum, nihil fucatum, sed omnia sacram doctrinam spirantia, ita ut reapse impleta fuerit visio, quæ ipsi infanti contigit, quum sibi per somnium visa est excrescere vitis, quæ omnem sub cælo regionem replebat et innumeros frondes ac botros producebat, quibus sermones et hymni designabantur.

Com-
mentarii
in sacram
Script.

Dum Scripturarum agit interpretem, Ephræmus, ut Joannes Chrysostomus ac Theodoretus, scholæ Antiochenæ methodum sequitur et totus est in eruendo litterali sensu, quem brevissimis scholiis exponit; allegoricas autem interpretationes, quas ubique prosequuntur scholæ Alexandrinæ magistri Philo et Origenes, silentio premit, etsi omnem non rejiciat spirituales sensum, sed e contra mystice plura explicet, at ibi tantum ubi gravis aliqua ratio talem sensum litteræ inesse suadet. P. Benedictus scholia Ephræmi in vetus Testamentum e catena sæculo IX a Severo monacho Edesseno confecta eruit. Ex alio ejusdem catenæ codice alia quæ in editione romana desunt edituri sumus.

¹ Præf. in suam opusculorum Ephræmi versionem.

Exegetici ejus sermones magnam habent cum homiliis S. Joannis Chrysostomi similitudinem nec eloquentia aut doctrina ipsi sunt inferiores. Infra, sermo erit de sermonibus in Dominum, in peccatricem, in hebdomadam sanctam, ex quibus quodnam sit Diaconi Edesseni genus dicendi magis patebit. Hisce exegeticis scriptis annectendi sunt ^{Hymni de paradiso.} hymni quindecim de Paradiso terrestri, quorum duodecim in editione romana syriace et latine edita sunt, tres reliqui ab Overbeek syriace tantum nuper prodierunt. Tota collectio ex duobus codicibus, quorum unus anno 519, alter anno 522 scriptus est, descripta est. In hisce hymnis S. Doctor poetice, variis sub imaginibus, ad populi captum paradysum Eden describit, ita ut simul de cœlesti paradiso agat. Nec hymnis necrosimis contradicit, quando hic affirmat animas fidelium Paradisi deliciis non fruituras ante judicii diem; nam mens ejus est, perfecta tantum beatitudinis plenitudine, cujus etiam consors ac particeps fit corpus, beatas nunc animas carere. Hanc ejus esse sententiam ex eo constat, quod tam in laudatis necrosimis, quam in collectione nisi-bena et alibi sexcentis in locis præsentem justorum beatitudinem in cœlis agnoscit et prædicat¹.

In hymnis autem quinquaginta sex adversus doctrinas falsas seu ^{Hymni adversus hæreses et de fide.} hæreses et in hymnis octoginta septem de fide seu adversus scrutatores, christianorum dogmatum vindex fit acerrimus, et Marcionem, Bardesanem, Manetem, Aëtium, Anomæos, Judæosque ac Chaldæos undique exagitat, ductis metaphoris, similitudinibus et argumentis tum ab utriusque Testamenti scripturis tum ab humana ratione et rebus creatis.

Et in hymnis seu odis quidem adversus falsas doctrinas per quindecim primos hymnos Chaldæos exagitat: « Si, inquit, chaldæus ex astris discit et revelat quæ ego feci et facturus sum, si fato liberum regitur arbitrium, debet similiter nosse quæ dixi et dicturus sum; etenim si fatum omnia moderatur, nec ista illud latere debent. At si humana voluntas sui arbitra est et verba ejus sub fato non cadunt, cur non possit cætera quæ vult pariter agere? Ceterum si fati dispositione infantes cæci nascuntur, cur non item reges suis ornati insignibus? » Pergit variis argumentis perstringere mathematicos, ostendit ex Josue et Isaïæ miraculis Deum soli et astris imperare, et sidera sicut ceteras creaturas voluntati Dei, cui nihil resistit subjici. « Si fato, inquit, omnia reguntur, ad quid feruntur leges, ad quid decreta? Cur crimina puniuntur? Cur virtus remuneratur? Cur preces funduntur?

¹ Vid. Steph. Evod. Assemanum, *Opp. Syr.* III, præf. XXI; Bickell, *Carmina Nisibena*, Carm. 47, 3, 45; 61, 6; 69, 19; 71, 1.

Quomodo Christus fatum superavit, ejusque leges devicit? Si fato nihil resistit, horoscopia nunquam mentiri necesse est. Si autem aliquando mentiuntur, agnoscendum est terram, mare, non fato sed Deo subjeci hominemque ab eo libere regi. » De libero arbitrio plures scripsit hymnos quibus doctrinæ pseudo-reformatorum sæculi XVI egregie convelluntur. Deinde S. Doctor probat unum existere principium, cujus potenti et sapienti voluntate omnia creata sunt, substantiæ spirituales lux ac tenebræ et caro; tenebras igitur non esse in se malas, sed omne malum a libera hominis voluntate provenire. Quæ omnia orientali ac exornatissimo stylo evolvit. Postquam Bardesanem, Marcionem et Manetem a ratione confutavit, illos ex Scripturis exagitat, et simul probat unum existere Deum summe potentem, bonum ac justum qui omnia creavit, hominem lapsum per Filium suum incarnatum erexit, et afflictiones aliaque mala in ejus salutem ordinat; quæ dum S. Doctor evolvit simul varia christianæ fidei dogmata et sacramenta, illud imprimis Eucharistiæ, asserit.

Eundem prorsus se præstat Ephræmus in hymnis octoginta septem de fide adversus scrutatores seu hæreticos Aëtianos, Eunomianos aliosque qui in Mesopotomiam hæresim arianam invexerant. Simul autem dum fraudulentas arianorum doctrinas convellit, elegantissimis versibus alte ac facundissime disserit de natura Dei incomprehensibili et augustissima Trinitate, quod mysterium pro humani ingenii viribus petitis ab Orientis natura, præsertim a nitidissimo illic sole ac luce similitudinibus ductisque argumentis a forma baptismi et a natura summi boni maxime autem a Scripturis, modo quam persuasorio explicat divinitatemque et temporalem Verbi generationem astruit; ita ut nescias quid magis mirandum sit: aut tam venustam orationem in homine disciplinis græcis non exulto, aut tam sublime et acutum ingenium in monacho precibus continuo vacante. Omnes isti hymni ab editoribus Romanis ex antiquissimis sæculi VI codicibus editi fuerunt, eorumque auctoritas valde confirmatur ex codicibus sæculi V et VI qui in Musæo Britanico reponuntur. Ex hisce codicibus varias collegi lectiones tonosque ad quos hymni decantandi erant. Quod Romani editores cum responsoriis omiserunt.

Cantus
de defun-
ctis.

Ejusdem generis sunt quæ Syrorum Sol contra Judæos in Mesopotomia grassantes et contra Juliani impietatem scripsit. At alia prorsus se habet ratio cantuum seu elegiarum quæ S. Doctor scripsit in defunctos. Condidit quippe hæc necrosima exitus amicorum non minus morte, quorum laudes versuum varietate texuit, quam extremi judicii

recordatione, cujus acerbitas semper ipsi ante oculos obversabatur. Ejus vero animum ad id operis inflammavit ac prope rapuit Aëtii hæresis, qui exequiarum decimas persolvendas esse negabat, ut testes sunt Epiphanius *hær.* 75 et Augustinus *hær.* 53. Eorundem hymnorum, qui octoginta quinque sunt, uno supra triginta utuntur Syri partim in officiis mortuorum, partim in officio seriali. In reliquis vero quatuor et quinquaginta agitur de singulis defunctorum gradibus, puerorum videlicet, juvenum, virorum, mulierum, cœnobarum, clericorum, diaconorum, presbyterorum et episcoporum.

In hisce cantibus quatuor sunt memoratu digna : 1° Ritus exequiarum quem in more habet Ecclesia vetustissimum esse; 2° Defunctorum animas vix a corporeis vinculis dissolutas, statim ad iudicium accedere; 3° Earundem, quæ non lethali quidem, sed levi culpa detentæ ab hoc sæculo emigrant, expiationem in igne purgatorio fieri, cujus atrocitas sacrificiis, precibus, piisque fidelium operibus imminuitur; 4° Demum sanctorum animas ad æternam felicitatem atque angelorum consortium ante extremum iudicii diem vocari¹; quæ ultima veritas extra omnem controversiam ponitur ex iis, quæ de felicitate et intercessione sanctorum habet in hymnis quos de martyribus, confessoribus, Abrahamo Qidunaia et Juliano Saba edituri sumus.

Editores romani cantus et sermones de defunctis ediderunt in tertio volumine *Opp. syr.* e cod. nitr. XVI, sæc. IX et e cod. XVII, cujus ætas non indicatur, sed, quum membranis constet et e cœnobio Scetensi proveniat, vix recentior sit sæculo XII. Editores autem, nescio qua ratione ducti, codicum ordinem non servarunt et cantus alio ordine disposuerunt. Unde forsitan factum est ut idem cantus bis in editione habeatur; sic canon 65 non est nisi pars canonis 18². Alii cantus non sunt integri : sic canon 62 non est nisi pars hymni nisibeni 74, cui duæ strophæ annexæ sunt ex hymno nisibeno 77³. Hoc idem observare est in omnibus liturgicis codicibus, in quibus hymni Ephræmi pro ecclesiarum variis consuetudinibus plus minusve abbreviati habentur, ut infra dicemus.

Hisce de defunctis cantibus affinis est collectio illa 77 hymnorum Nisibena appellata, quam ꝛ codicibus nitriensibus sexti sæculi in Museo Britannico repositis edidit cl. Bickell⁴. In tredecim primis hymnis agit Ephræmus de variis calamitatibus et bellis quas Nisibeni passi sunt, suis hymnis interserens preces ardentes ad Deum, eosque exem-

¹ Vid. Steph. Ev. Assemanum, *Opp. syr-lat.* III, præf. p. 20. — ² Cfr. p. 264-65 et 332. — ³ Cfr. Bickell, *Carmina Nisibena*, Lipsiæ, 1866, p. 6. — ⁴ *Lib. cit.*

plis et imaginibus e Scriptura petitis exornans et hæreticos confutans qui calamitates a Deo malo immisas volebant. Per octo sequentes hymnos laudes celebrat S. Jacobi nisibeni ejusque successorum Babu, Vologesis et Abrahæ. Exinde ad Edessam et Haran transit, de quibus usque ad hymnum 35^m agit, in quo sanctus Vates incipit agere de Christo, Morte et diabolo. Inducit Satanam, dæmones, mortem et inferos de detrimento sibi a Domino illato inter se colloquentes et conquerentes, ea nocte qua Dominus in horto olivarum orabat. Dæmones occisionem Jesu suadent, sed timore correptus diabolus eam periculi plenam judicat. Tandem decernitur ut diabolus et dæmones ejus Judam Pharisæosque ad Jesum capiendum excitent.

Hymno 42° lamentatur diabolus de damnis sibi per ossa S. Thomæ illatis. Exinde transit auctor ad probandam mortuorum resurrectionem contra Bardesanem et Manetem, quos hereticos magna argumentorum copia ex Scripturis et rebus naturalibus usque ad hymnum 77^m exagitat, interserens colloquium inter Mortem et diabolum, uter alteri sit potentior; et hic quidem ca'liditatem suam extollit qua omnes in peccatum inducit, illa potentiam suam qua omnes devincit. Quum mors pœnas diabolo ejusque ministris destinatas recensuisse, et ille cum metu finem sui in homines imperii appropinquare confessus fuisset, poeta Mortem inducit homines reprehendentem qui de morte lamentantur et mortuos deflent, pro quibus non flendum sed orandum est. Instituitur colloquium inter Mortem et Hominem, cui sanctus doctor finem imponit asserendo dogma resurrectionis corporum ac æternæ beatitudinis.

Hymni
de Nativitate
et Epiphania.

At præsertim in celebrandis Christi ejusque divæ Matris atque sanctorum festis omnis tenerrimæ, suavissimæ ac sublimissimæ poeseos artificia adhibet. Et primo quidem de annuntiatione agens Mariam angelumque inducit colloquentes : angelus Verbi incarnationem annuntiat, beatissima virgo assensum præbet. Nato autem Christo, sanctus Vates, multiplicatis ac variatis canticis, Salvatorem hominibus in Bethleem datum cum angelis et pastoribus adorat, infinitæ misericordiæ et bonitatis divitias in homines effusas pandit totamque naturam ad gaudium invitat, cum cœlestibus spiritibus canit : « Gloria in excelsis, » totumque incarnationis mysterium explicat et miratur; nimirum, Christum vere Deum simul et hominem unitasque in divina Verbi persona duas naturas, divinam unam, alteram humanam, confitetur, hac ratione retundens, antequam orientur, errores Nestorii et Eutychetis. Quæ desunt in editione romana cantica supplevimus ex codicibus Londinensibus.

Nativitatis dominicæ festum jam inde ab antiquo sequitur Epiphania, qua Ecclesia memoriam celebrat Magorum et stellæ, baptismi Christi atque miraculi in Cana patrati. An Ephræmus memoriam Magorum Epiphaniæ vel festo Nativitatis adjunxerit ex codicibus non ita liquet; totus autem est in iis hymnis, quos codices liturgici servarunt, in celebrando Christi baptismo, cujus circumstantias et rationes eximiis versibus aperit, simul naturam et effectus inculcans sacramenti baptismatis, quo homo a peccatis abluitur et candidis cœlestis gratiæ vestibus induitur. Quindecim hymnos ex codicibus eruimus; quorum nonnulli in ordinibus baptismi Jacobitarum adhuc decantantur. Prolixum porro de Domino sermonem jam a Philoxeno Mabugensi laudatum, quem pro hac solemnitate Ephræmus composuit, e codice perantiquo descripsimus.

Multos etiam sermones hymnosque Syrorum vates composuerat de jejunio quadragesimali cujus fructus et merita describit. « Ecce, inquit, jejunium benedictum, advolemus in occursum ejus. Thesaurus est apertus prudentibus, cordis oblectatio scientibus, mentis nutrimentum sapientibus, triumphus est animæ prudentis et sapientis intellectus. » Nonnulla Ephræmi de jejunio opuscula græce, alia syriace edita sunt. Vetustissimi duo codices nobis quatuor hymnos ex decem quos olim habuerunt subministrarunt, sex alios præbuerunt nonnulli codices liturgici.

At hucusque fere omnia quæ tam multa S. Doctor scripsit in salvificam Christi passionem ac gloriosam resurrectionem abscondita in codicibus latebant. Tres codices Parisienses nobis præbuerunt octo sermones, quorum primus agit de Ecclesia et fide miraculis Christi confirmata. secundus de unctione Christi in Bethania et de præparatione paschatis, tertius de lotione pedum et prodicione Judæ, quartus de institutione Eucharistiæ, quintus et sextus de passione Christi ejusque descensu ad inferos, duo ultimi de resurrectione et apparitione ad Thomam. Anglici autem codices nobis subministrarunt quindecim hymnos ex viginti et uno ab Ephræmo conscriptis in sacramentam et octo alios de crucifixione cum nonnullis de Christi resurrectione. In diversis hisce scriptis Syrorum doctor totam doctrinam de sacramento Eucharistiæ et sacrificio missæ, quo pascha veteris legis et sacrificia abolita sunt, eloquenti sermone et exquisitis versibus exponit. Transit inde ad crucis sacrificium. Dum autem vivis depingens coloribus omnes Christi in passione dolores, summam patientiam, clementiam, mansuetudinem, animi fortitudinem ardentissimumque in

Hymni
de jeju-
nio.

Hymni
et sermo-
nes de pas-
sione et
resurrec-
tione.

homines amorem, ingeniscit, illacrymatur et præ maximo dolore ac tristitia ejulatus emittit totamque creaturam atque angelos de Christi morte in cruce lugentes inducit; simul autem solatur considerans partam exinde hominum salutem, eorum peccata sanguine divino deleta, humanum genus redemptum et cum Deo reconciliatum, novum fœdus in sanguine agni sancitum, inferos spoliatos, et Christum gloriosa sua resurrectione de morte triumphantem et fidem sigillo divinitatis obsignantem.

Hymni
de beata
Virgine.

Notæ sunt piissimæ Ephræmi in Beatam Virginem Mariam preces e codicibus græcis jamdiu editæ. Plurimos in sanctissimam matrem hymnos, etsi, maximam partem, decurtatos, e codicibus syriacis liturgicis deprompsimus. Tenerrimis dulcissimisque hisce canticis divus Vates Mariam proclamat prorsus immaculatam, Dei genitricem, semperque virginem, idcirco fervidis precibus filialique fiducia ejus patrocinium invocat.

Hymni
in San-
ctos.

Similiter et sanctorum cum Christo in gloria regnantium patrocinium multis hymnis invocat, eorum festivitates et memoriam pulcherrimis encomiis exornat, eorum ossa, utpote multis benefica, debita veneratione colenda esse proclamat. Qua in re novatorum doctrinas, duodecim sæculis antequam illæ nascerentur, damnavit. Codices Londinenses nobis præbuerunt hymnos quindecim in Abraham Qidunensem, viginti tres in Julianum Sabam, duos in Machabæos, alios in confessores et martyres. Sunt et hymni in codicibus liturgicis « scalæ » dicti qui simul Beatæ Dei genitricis, martyrum, defunctorum, crucis et resurrectionis memoriam faciunt, de quibus suo loco sermo erit.

Hæc quidem de beati Ephræmi scriptis generatim dicenda erant ut intelligeret lector benevolus quænam rationes me ad laborem quem nunc ipsi offero impulerint. Didiceram scilicet ex catalogo Musæi Britannici multo labore et scientia a cl. D. Wright elaborato¹ sicut et ex catalogo Bibliothecæ parisiensis cura et eruditione cl. D. Zotenberg confecto², nec-non ex catalogo Bibliothecæ Bodleianæ quem doctissimus vir Payne Smith edidit³, multa adhuc recondi in codicibus syriacis harum Bibliothecarum opera S. Ephræmi, quæ lucem nondum aspexerant. Quare rem me facturum tum religioni tum litteris proficuum si omnia quæ undique colligere possem Ephræmi opera ederem, hortantibus viris amicis atque eruditis, Parisios anno 1878 me contuli et

¹ W. Wright, *Catalogue of the syriac manuscripts in the British Musæum*, London, 1870-1872.

² Zotenberg, *Catalogue des manuscrits syriaques de la Bibliothèque nationale*. Paris, 1874.

³ Payne Smith, *Catalogus codicum syriacorum Bibliothecæ Bodleianæ*, Oxonii, 186.

codices Bibliothecæ nationis adivi, humanissime a doctis viris quibus ditissimæ hujus Bibliothecæ cura commissa est acceptus, et pergrato usus hospiti apud religiosos SS. Cordium per integrum mensem excribendis Ephræmi sermonibus de passione operam navavi. Anno 1879 semel et iterum Londinum ad invisendos Britannicos codices me contuli, quod iter duobus annis sequentibus repetitum est. In amplissima igitur illa civitate per integros menses degens, ditissimos Musæi Britannici thesauros et antiquissimos codices syriacos ex deserto Nitriæ illuc asportatos, annuentibus magna cum benevolentia hujus instituti præpositis, diurna manu versavi, et quæ ad meum propositum faciebant quanta potui cura descripsi. Occasionem nactus, omnibus hisce viris qui meos labores foverunt grato animo debitas ago gratias sicut et nobilibus ac præclaris viris, augustissimi Regis Belgici in administrando regno ministris, qui collato subsidio litterariis meis itineribus faverunt et suis officiis effecerunt ut e Bibliothecis Parisiensi et Bodleiana tres Ephræmi codices ad me Lovanium mitterentur et meis curis aliquo tempore crederentur, pro quo beneficio utriusque Bibliothecæ præfctis grates debitas ex animo persolvo.

De ratione et ordine qua editionem adornavimus pauca dicenda habemus. Quando operi manum admovimus, mens erat et est adhuc ^{Editionis ratio.} omnia Ephræmi opera sive jam impressa sive in codicibus syriacis adhuc latentia in lucem edere; at urgebant amici ut absque dilatione typis mandarem quæ collecta erant, ne forsitan mihi illud idem accideret quod aliis evenit et nominatim P. Benedicto, qui morte præreptus non potuit Ephræmi editionem ab ipso inceptam ad finem perducere. Hisce votis cedens, peritissimumque nactus typographum Dessain Mechliniensem, qui suis sumptibus typos syriacos ad opus cudendum illico emit, constitui duo volumina successive prælo subicere, quibus tertium forsitan accedet, si qui delitescunt adhuc diaconi Edesseni commentarii, sermones et hymni aliquando inveniendi sint. Primum volumen exorditur ab hymnis de Epiphania, quia tunc quando prima folia typis mandata sunt non suspicabar, genuinos octo S. Ephræmi hymnos de nativitate Christi in codicibus Britannicis delitescere et multo minus ibi inveniri S. Ephræmi commentarios, ab editoribus romanis omissos in secundam Isaiaë partem et in minores prophetas Jonam, Nahum, Sophoniam, Habacuc et Aggæum quos postea inventos descripsi et in altero volumine editurus sum. Hinc intelligitur quomodo factum sit ut hymni S. Doctoris non sint in uno volumine conjuncti, et sermones in altero.

Methodus.

Hanc autem in edendo textu syriaco methodum secutus sum. Ubi unius ejusdemque sermonis aut hymni plures ad manus codices habui unum elegi quem, quando transcribebam, antiquiorem aut melioris notæ judicavi; hunc accuratissime quantum potui transcripsi, aliorum codicum varias lectiones, quæ saltem alicujus momenti esse videbantur adjeci et ad apographum meum ita dispositum editionem conformavi. Sicubi tamen meo judicio codex mendosus apparuit, lectionem accuratiorum quam alii codices subministrabant in loco mendoso reponere non hæsitavi, lectione prioris codicis infra paginam rejecta.

Multos manu versavi codices quorum descriptio infra habetur. Quum autem isti codices non ad eandem ætatem pertineant, sed alii ad quintum vel sextum sæculum, alii ad octavum vel nonum, alii adhuc recentiores sint, quumque amanuenses qui codices descripserunt non easdem orthographiæ leges servaverint, hinc fit ut non ubique eadem orthographia in mea editione fideliter ad codices expressa habeatur. Imo interdum necesse fuit interpunctionem vel ex aliis codicibus vel meo judicio corrigere et apponere, quia in antiquis codicibus sæpe puncta ita evanuerunt ut amplius legi non possint.

Translatio.

Translationem latinam e regione textus in faciliorem legentium usum apposui. In ea autem concinnanda, etsi puritatem et elegantiam sermonis non esse negligendam ratus essem, in hoc tamen omnes meas curas impendi ut litteræ presse adhærens sensum auctoris fideliter exprimerem ejusque stylum servarem quantum sinit indoles ejusdemque poeseos, præsertim vero syriacæ. Quæ in hac re peccata fuisse aut ego aut docti reperient ad finem operis retractata reperientur. Neminem syriacæ doctum fugit quam difficile sit carmina syriaca sicut hebræa in latinum sermonem transferre. Difficultas adhuc augetur e styli Ephræmiani sublimitate et concinnitate, ex frequenti lusu aut assonantia verborum aliisque ornamentis quæ latine vix aut ne vix exprimi possunt. Errata, si quæ sunt, eo facilius condonabit benevolus lector quod lexica syriaca hucusque non præbent omnia subsidia quæ interpres ab eis postulare posset.

Annotationes.

Annotationes infra textum appositæ vel locos sacræ Scripturæ ab Ephræmo laudatos indicant, vel lectorem ad alia S. Doctoris opera remittunt vel ejus doctrinam, si quid obscurum sit, exponunt. Ad singulos sermones et hymnos codices indicantur unde excerpti sunt. In prolegomenis disseritur breviori quam licuit modo de scriptis Ephræmi ex testimoniis veterum, de versionibus, codicibus et editionibus, denique de authentia et indole sermonum et hymnorum qui in

primo nostro volumine continentur. Dissertationem de Ephræmi vita et actis, deque ejus arte metrica, in quibus multa adhuc dubia et incerta sunt, ad alterum volumen remisimus, expectantes si qua forsan in codicibus hucusque occultata lux affulgeat quæ umbras dissipet.

Scribebam Lovanii die festo S. Josephi 19° martii 1882.

AUCTOR.

PROLEGOMENA.

I.

TESTIMONIA VETERUM DE SCRIPTIS S. EPHRÆMI.

Syrii omnes, cum orthodoxi tum nestoriani et monophysitæ, uno ore Ephræmum ut præclarissimum suæ gentis scriptorem et doctorem celebrant eumque maximis encomiis exornant; nam et « *magnum syrorum vatem* (ܩܘܘܡܐ ܕܡܘܥܐܢܐ) » et « *syrorum solem* (ܩܘܘܡܐ ܕܡܘܥܐܢܐ) », et « *Columnam Ecclesiæ* (ܩܘܘܡܐ ܕܡܘܥܐܢܐ) », et « *Citharam Spiritus sancti* (ܩܘܘܡܐ ܕܡܘܥܐܢܐ) » eum appellant, quæ appellationes non apud syros scriptores tantum occurrunt, sed in officiis liturgicis quæ quotidie a Jacobitis et Maronitis recitantur¹.

Imo hymni, cantica precesque metricæ in officiis Syrorum Jacobitarum et Maronitarum obvia, magnam partem, e scriptis S. Ephræmi decerpæ sunt. Nec absunt

omnino ab officiis Nestorianorum etsi non tam multa occurrant². Ipsi etiam Græci præcationes Sancti Ephræmi in suis officiis habent. Nec recens est hic usus, sed ab ipso Ephræmi ævo profectus, ut constat e S. Hieronymo. Nondum enim viginti anni a morte Ephræmi effluxerant, quum S. Doctor in libro *De viris illustribus* testabatur Ephræmum mox ad talem claritudinem venisse ut in nonnullis ecclesiis ejus scripta post lectionem scripturarum recitarentur. Qui usus in Ecclesia græca ita perseveravit, ut usque ad annum 1721 aliqua Ephræmi scripta slavonice translata tempore jejunii quadragesimalis legerentur in Ecclesiis totius imperii russici³.

¹ Cfr. Ebed Jesu in *Catalogo Scriptor. Syr.* ad vocem ܩܘܘܡܐ ap. Asseman. *Bibl. Or.* t. III, part. 1.; J. S. Asseman. *Bibl. Or.* 1, 55; Ebed.-Jesu khayyat, *Syri orientales*, Romæ 1870, p. 128; Cardahi *Liber de arte poetica Syror.*, Romæ, 1875, p. 9. In tomo I *Opp. syr.-lat.* S. Ephræmi, præf. ad lect. recitantur verba librorum liturgicorum quibus utuntur Jacobitæ et Maronitæ.

² Hymni « ܩܘܘܡܐ ܕܡܘܥܐܢܐ ܕܩܘܘܡܐ ܕܡܘܥܐܢܐ ܕܩܘܘܡܐ ܕܡܘܥܐܢܐ ܕܩܘܘܡܐ ܕܡܘܥܐܢܐ »

ܩܘܘܡܐ; in Breviario chaldaico Romæ impresso an. 1863. p. ܩܘܘܡܐ, ܩܘܘܡܐ, ܩܘܘܡܐ, ܩܘܘܡܐ, inserti S. Ephræmi auctorem habent ut constat ex codd. Musæi Britannici, *Rich* 7156 fol. 158-159, 161; *add. manusc.* 14,675 fol. 164, etc.

³ Vi edicti Petri I eorum loco catechismus Theophanis Procopovitch introductus fuit. Vid. Tondini *Règlement ecclès. de Pierre-le-Grand*. Paris. 1874, p. 52, not.

Scriptis Ephræmus multa opera eaque doctissima tam ligata quam soluta oratione, quæ partim edita sunt partim adhuc latent in codicibus bibliothecarum Occidentis et Orientis. Celebrantur ejus Commentaria in vetus et novum Testamentum, eloquentissimi ejus sermones, vehementes in hæreticos odæ, suavissimi ac piissimi hymni. Adeo celeriter crevit Ephræmi fama apud suos et extraneos, ut, ipso adhuc superstite, ejus libri in græcum sermonem transferri cœperint. Quod opus, ipso vivente, inceptum, post ejus mortem perseveravit. Sed audiamus quid antiqui de sanctissimo viro referant.

Gregorius Nyssenus.

Primus occurrit S. Gregorius Nyssenus, scriptor coævus, qui paucis annis post Ephræmi mortem panegyricam de eo orationem ad populum Nyssenum habuit ¹. Is igitur testatur Ephræmum omnibus notum, vitæ ac doctrinæ splendore universo terrarum orbi illuxisse nec unquam a recto veritatis tramite deflexisse: « Cujusmodi autem, inquit, sunt illa, quæ ad contexendam ejus laudationem nobis proposuimus atque subjecimus? Actio nempe et contemplatio, quas virtutum examen consequitur, fides, spes, charitas, pietas erga Deum, sacrarum Scripturarum meditatio, animi et corporis puritas, lacrymarum assidui-

tas, vitæ solitudo, e loco in locum secessio, malorum fuga, doctrina perpetua, precatio continua, jejunium et vigiliæ immoderatae, humi cubatio, et vitæ austeritas pene incredibilis, voluntaria paupertas cum humilitate singulari, misericordia humanam conditionem superans, zelus divinus in eos qui rabie adversus pietatem atque religionem inveherentur; cuncta denique quibus ad Dei imaginem homo insignitur. Atque ista non aliunde, sed ex iis, quæ in variis ipse suis disseminavit scriptis, didicimus. » Ex ultimis hisce everbis colligitur jam tunc plura Ephræmi scripta græce translata fuisse; nam Gregorius Syrorum linguam ignorabat, nec nisi græce Ephræmi opuscula legere poterat. Hæc autem diaconi Edesseni scripta in oratione Gregorii laudantur: 1° Confutatio auomœorum; 2° Disputationes adversus Novatum; 3° Commentaria in V. et N. Testamentum, de quibus ait: « Omnem et antiquam et novam Scripturam assiduo studio, ut quivis alius, studiose versavit, accurateque ad verbum est interpretatus, et ab ipsa procreatione mundi usque ad postremum gratiæ librum, quæ abdita, quæque arcana ac recondita erant, spiritus adjutus lumine commentariis illustravit; » 4° Sermones de pœnitentia, de moribus, de rectæ vitæ

¹ Gregorii Nysseni *Opp.* III, ap. Migne, *Patrol.*

Gr. XLVI, 819, sqq.

instituitis, de iudicio extremo et secundo Christi adventu, de humilitate et charitate; 5° Testamentum, e quo hanc visionem depromit, quam omnes *Vita S. Ephræmi* Scriptores retulerunt, nempe: quum Ephræmus parvulus esset et adhuc in ulnis matris gestaretur vitem in lingua ejus visam crevisse, quæ ad cælum usque mox pertingens innumerabiles fructus dedit et densis suis frondibus totum obumbravit orbem. Quumque frequentissimus populus conflueret et racemos inde colligeret, fructuum tamen proventus nullibi minuebatur; imo quo frequentior fiebat legentium turba eo ditior affluebat botrorum copia. Sermones (ܡܘܨܪܝܢ) racemis designabantur, frondibus hymni (ܡܘܨܪܝܢ). Ita visionem explicat ipse Ephræmus. Gregorius autem qui in versione græca hymnos a sermonibus non distinguebat visionem de scriptorum copia et eloquentia, nulla facta distinctione, explicat¹.

Vix a morte Ephræmi viginti

¹ Referunt hanc visionem *Testamentum S. Ephræmi*, *Opp. græco-lat.* II, 408-409; *Acta S. Ephræmi* n. 15 *Opp. Syr.-lat.* VI, p. XXXV; *Metaphrastes, Vita B. Ephræmi* ap. Migne *Patrol. græc.* CXIV, 1259; *Anonymus* ap. *Vossium*, I, XIII; *Menologium Basilii et Menologium armenum*. Eadem visio recitatur in *Apophthegmatibus Patrum*, *Patrol. gr.* LXV, 167. Vid. *Opp. græco-lat.* I, p. XXIX, XXXIV, *Opp. Syr.-lat.* I, præf. ad lect.

² *De Vir. illust.* 115.

³ « Samuel abbas dixit: Est David diaconus.... et Sabbas diaconus qui scripta beati Ephræm per loca singula profert, vir inter Syros Sapientissimus.» *Concil. Chal. Act.* 10^a ap. *Opp. græca* I, XLVII.

anni effluerant, quum S. Hieronymus hæc scribebat: « Ephræm, Edessenæ ecclesiæ diaconus, multa syro sermone scripsit opuscula, et ad tantam venit claritudinem, ut, post lectionem Scripturarum, publice in quibusdam ecclesiis ejus scripta recitentur. Legi ejus de Spiritu sancto græcum volumen, quod quidam de Syriaca lingua verterat; et acumen sublimis ingenii, etiam in translatione, cognovi. Decessit sub Valente². »

In actione X^a concilii Chalcedonensis memoratur Sabbam diaconum scripta Ephræmi recitavisse tanquam viri inter syros sapientissimi³.

A Theodoret⁴ Ephræmus appellatur « Scriptor inter Syros præstantissimus, » qui « Syriaca usus lingua, spiritualis gratiæ radios diffundebat. Nam, etsi Græcorum disciplinam non degustarat, multiplices tamen illorum errores et hæresum omnium fraudulentam imbecillitatem patefecit. Idemque, quoniam Harmonius, Bardesanis

⁴ « Καὶ οὗτος μὲν τῆ Σύρων κτελεστικὸς θεῶν, τῶν πνευματικῶν χάριτος τὰς ἀκτῖνας ἔφει. Παιδείας γὰρ εὖ γρηγορεύσας Ἑλληνικῶν, τοῖς τε πελοσχεδῶν τῶν Ἑλλήνων διέκλιξε πλάτους, καὶ πάσης ἀμεινῶν κακοεχίας ἐγύμνωσε τῆ ἀσθεσίας. Καὶ ἐπειδὴ Ἀρμένιος, ὁ βαρδισάνου, ὄδας τῆς συνεθείης πάλαι, καὶ τῆ τοῦ μέλιτος ἰδῶν τὴν ἀσίθειαν κτῆσας κατεκάλει τοῖς ἀκούσας. καὶ πρὸς ἕτερον ἔγραψε, τὴν ἀμεινῶν τοῦ μέλιτος ἐκείνου λαλῶν, ἀνίμωζε τὴν εἰσιθείαν, καὶ προσεὶρήχε τοῖς ἀκούουσιν ἴδιστον ἑμοῦ καὶ ἐπιφεροῖ φάρμακον. Ταῦτα καὶ ἐν τῶ ἄσματι θεοδωτήριος τῶν ἐκκρησῶν μαρτύρων τὰς παραγῆρας ποιῶ. » *Theodoret. Hist. Eccles.* IV, 26.

Hieronymus.

Concilium Chalced.

Theodoretus.

filius, odas quasdam olim composuerat et modorum suavitati admista impietate audientes demulcebat, rapiebatque ad exitium, modorum concentu inde assumpto pietatem indidit, jucundissimumque simul et utile audientibus medicamentum exhibuit. Quæ carmina etiam nunc triumphantium martyrum festa lætiora reddunt. » Alibi addit Ephræmum errores Bardesanis ejusque filii Harmonii strenue confutasse ¹.

Sozomenus.

Eodem fere tempore, quo Theodoretus, Sozoménus Ephræmum laudabat, tanquam qui repente in Syrorum lingua ad tantam eruditionem pervenit, ut philosophiæ quidem difficillima quæque theorematata facile perciperet : facultate vero ac splendore orationis et sententiarum crebritate simul atque sapientia, græcorum scriptores longo intervallo superaret. Etenim istorum quidem scripta, si quis in syriacum, aut in aliam linguam converterit et condimenta, ut ita dicam, græci leporis abstulerit, statim deprehenduntur, et pristinam gratiam amittunt. In libris autem Ephræmi idem non accidit; nam et, ipso adhuc superstite, libri ejus in græcum sermonem translati sunt et usque ad hoc tempus transferuntur, nec tamen a domestica ac nativa præstantia multum recedunt. Sed dum græce legitur, non

minus admirationi est quam dum syriace..... Dicitur porro circiter tricenis centena versuum millia in universum scripsisse, multosque habuisse discipulos, qui doctrinam ejus studiose æmulati sunt. Inter quos nobilissimi fuerunt Abba, Zenobius, Abraham, Maras, atque Simeon, quibus Syri et quicumque apud Syros exquisitoris doctrinæ studiosi fuerunt magnopere gloriantur. Nec secus Paulonam et Aranad eloquentiæ causa celebrant : eos tamen a vera fidei doctrina aberasse dicunt. Nec ignoro olim quoque apud Osrhoenos fuisse viros doctissimos, Bardesanem scilicet, qui hæresim ex ipsius nomine appellatam condidit, et Harmonium, ejusdem Bardesanis filium, qui cum græcis disciplinis egregie institutus fuisset, primus patrium sermonem metris ac modulis subjecisse dicitur et choris tradidisse, qua ratione etiamnum frequenter psallunt, non carminibus ab Harmonio scriptis, sed numeris (*μελεσι*) ejus utentes. Nam, cum a paterna hæresi non omnino alienus esset, neque ab iis quæ de anima, et de ortu atque interitu corporis, deque regeneratione, græcorum philosophi sentiunt, scripta sua ad lyræ cantum composuit, et opiniones illas operibus suis inseruit. Ephraim vero, cum Syros et verborum elegantia et mo-

¹ *Hæretic. fabul.* XXII.

dulationis concinnitate delinitos videret, eaque ratione paulatim adduci, ut idem cum Harmonio sentirent, ipse, licet græce eruditionis expers, operam dedit ut Harmonii numeros intelligentia assequeretur : et juxta numeros scriptorum Harmonii, alios composuit libros, ecclesiasticæ doctrinæ consentientes. Cujusmodi sunt ea quæ in divinis hymnis, et in encomiis sanctorum virorum ab illo sunt elaborata. Ex eo tempore Syri juxta numeros canticorum Harmonii, scripta Ephraïm psallere solent¹. » Memoraverat antea Sozomenus scripta Ephræmi de Juliano Saba², quæ hucusque ignota codex antiquus Musæi Britannici nobis suppeditavit.

Photius³ in codicibus bibliothecæ Constantinopolitanæ perlegit 49 sermones asceticos S. Ephræmi, quos singulatim enumerat his verbis : « Legimus S. Ephraïm *sermones* 49. Quorum 1us deplorantem ipsum inducit quæ admiserat in vita, et sequentium deinceps admonitionum prologi vicem præbet. 2us fratribus in cœnobio degentibus adhortatio est. 3us ad pietatem invitat. 4us eos qui ad monachos primum adducuntur informat, ut etiam 5us-9us, quibus et 10us quodammo-

do consensit atque 11us. 12us similiter introductorius est, et 13us-23us. Nam qui deinceps sequitur communem continet admonitionem. At 25us non oportere locum mutare hortatur. 28us non oportere docet cœnobii desertorem redeuntem ad pœnitentem repudiari. 29us ex historia gesta refert quam sit perniciosus præidentibus non obedire : oportere quoque christianum iram differre et injuriam oblivisci. 30us de perturbationibus animi fugiendis. 31us abjecto animo qua sint esse consolatione erigendos. 32us per contradictionem, [qua diabolo quemdam repugnantem inducit] temperantiæ et castitati robur viresque addit. 33us de castitate præcepta dat. 34us quietem atque silentium iis commendat qui degere una volunt. 35us non esse oculis vagandum docet. Quædam etiam quasi ad interrogationem factam institutio. An ciborum abstinentia fornicationis frangatur cogitatio. 36us de mansuetudine. 37us habitus sermo est ad inobsequentes : quos etiam cum Dei metu, tum justo judicio futuro compescit. 38us rectam pietatem docet. 39us ad eos qui sua negligentia labuntur et excusationes deinde excusant in peccatis. 40us ad fratrem lapsum habitus est et agit

Photius.

¹ *Histor. Eccles.* III, 16. Sozomenum exscribit Nicephorus Callixtus, *Hist. Eccl.* IX, 16.

² *Hist. Eccles.* III, 14.

³ *Biblioth. cod.* 196. ap. Migne, *Patrol. gr.* CIII, 638.

de pœnitentia. 41us suadet a juramento et maledicentia abstinendum. 42us colligit juste punitum Heli sacerdotem legis : ad eum qui ad ipsa de re dubitabat. 43us de timore porro Dei disserit. 44us de dilectione. 45us multarum virtutum admonitiones ac doctrinam ad Eulogium explicat. 46us ad negligentem et ignavum monachum habitus, argumentis pulchris ac variis a reditu ad vitam revocare illum studet. 47us reprehensio est pravorum morum. 48us quantum differat solitaria vita a sæculari ob oculos ponit. 49us secundum Christi adventum describit et ad pœnitentiam homines hortatur. » Hisce adjungit orationem de humilitate in capita centum distributam, alteram ad versus risum et superbiam, tertiam ad Metebinos monachos addens « alia quoque plurima sancti viri in græcam conversa linguam opuscula circumferri quæ dicendi vi ac suavitate referta sunt, Syrosque affirmare orationes supra mille ab Ephræmo scriptas esse quibus testimonium reddit Eusebius ille Pamphili cognomento. »

Alii. Abulbarcatus Ben Cabarus ,

presbyter ægyptius monophysita in libro arabico cui titulus *Lampas tenebrarum* ¹ asserit manibus monachorum teri librum Ephræmi qui complectitur quinquaginta sermones de re ascetica, quod cum Photio videtur convenire.

Theophanes ² asserit « magnum Ephræmum multos quidem sermones ad monasticæ vitæ instructionem, plures vero ad christianorum dogmatum stabilimentum spectantes divino spiritu effudisse, quædam etiam e suis operibus Syris dedisse decantanda, Syrosque affirmare trecentas versuum myriadas ab Ephræmo compositas. » Multi alii, pro data opportunitate, hæc aut illa Ephræmi opuscula laudant. Sic a Georgio Syncello ³ laudantur ejus sermones seu hymni « de Paradiso ; » a Joanne Damasceno ⁴ sermones « de secundo Christi adventu et judicio » et « de Caïn. » Ab Ephræmo patriarcha Antiocheno, ab Anastasio Sinaita, et a Leontio Byzantino hymni « de Margarita ⁵. » Theodorus Studites S. Doctoris carmina peculiari hymno celebrat ⁶.

Nec defuere apud latinos qui

¹ Ap. J. S. Assemanum, *Bibl. Orient.* 1, 59, 149.

² *Chronographia* ad an. 567 ap. Migne *Patrol. gr.* CVIII, 188-189.

³ *Chronographia*, ed. Paris. 15.

⁴ *De his qui in fide dormierunt* n. 31-32. *Sacr.*

Parall. 71, ap. Migne, *Patrol. gr.* XCV, 273; XCVI, 486.

⁵ Ephraem patr. Ant. ap. Photium *Biblioth. cod.* 229; Anastas. in *Hojejo* 8 et 10; Leontius, *de sectis* 1.

⁶ Ap. Em. Card. Pitra, *Anecdota sacra.* Paris. 1876, p. 340.

diaconi Edesseni opuscula legerent. Gennadius Massiliensis ¹, memorat carmen de Nicomediæ lapsu; Honorius Augustodunensis ² nominat Ephræmi opuscula et librum de Spiritu sancto; Vincentius Bellocensis ³ apud se habebat septem Ephræmi opuscula de pœnitentia, de luctaminibus sæculi, de compunctione cordis, de beatitudine animæ, de resurrectione, de judicio, quibus addit Trithemius ⁴ opuscula de cogitationibus, de prædicatione dura, de celebratione mysteriorum et planctum super Edessam.

Dum hæc isti de scriptis S. Ephræmi scribebant, alii ejus gesta narrabant. Primus occurrit Palladius ⁵, episcopus Hellenopolitanus, qui in sua *Historia Lausiaca*, anno 420 conscripta, præclara quædam Ephræmi gesta refert. Alia occurrunt in *Apophthegmatibus Patrum* ⁶.

Celeber scriptor qui *Vitas Patrum* descripsit Metaphrastes Ephræmi gesta narravit, generationem cum Gregorio Nysseno et Sozomeno consentiens, in nonnullis ab his recedens. Aliæ in codicibus græcis habentur Ephræmi *Vitæ* a scriptoribus anonymis exaratæ. Unam edidit Vossius in

sua operum Ephræmi editione, aliæ adhuc latent in bibliothecis. Exstat etiam Syriace *Vita S. Ephræmi* ab anonymo auctore exarata quæ e codice Nitriensi sæc. XI-XII edita est in Ephræmi *Opp. syr.-lat.* III, Romæ 1743. Alia exstat in cod. syriaco Bibl. Paris, sæc. XIII a scriptore incerto exarata, sed de his sermo erit in altera dissertatione de Ephræmi vita ac gestis.

Si tam sæpe memorantur Ephræmi scripta a Græcis et Latinis nemo mirabitur auctores Syros continuo invocare S. Doctoris auctoritatem. Quum autem præcesserit hæreses Nestorii et Eutychetis, quibus Ecclesia syriaca in Nestorianos, Monophysitas et Orthodoxos scissa fuit, hinc omnes Syri, ad quamcumque sectam pertineant, eum ut sanctum venerantur et ejus scripta recipiunt, imo ejus hymnos quotidie in officiis liturgicis decantant. Jacobus Sarugensis († 521), sæcundissimus Syrorum Scriptor, Ephræmi encomium ⁷, quemadmodum Gregorius Nyssenus habuit, ejusque gesta et carmina laudavit memorans institutos a diacono Edesseno choros virginum qui decantarent ejus hymnos.

Philoxenus Mabugensis, unus e Philoxenus.

syriaca in Musæo Britannico *add. manusc.* 42175, ubi fol. 121 historia S. Ephræmi recitatur.

⁶ *Patrol. gr.* LXV, 167.

⁷ Exstat in cod. syr. Paris 195, fol. 109-119, in quo illud perlegimus.

¹ *De Script. Eccles.* 66.

² *De Script. Eccles.* 116.

³ In *Speculo hist.* XIV, 87.

⁴ *De Scriptor. Eccles.*

⁵ *Hist. laus.* Cl, ap. Migne, *Patrol. gr.* XXXIV, 1206. Hujus libri exstat antiquissima versio

Paradiso provocat ad Commentaria S. Doctoris in Pentateuchum et ad ejus hymnos de Paradiso : « Necessè est, inquit, incorporatum esse paradisum, ut affirmat D. Ephraem in eo opere, quod librum Geneseos interpretatur et in iis etiam sermonibus (hymnis) quos de paradiso conscripsit. » Et infra : « Beatus Ephraem duplici interpretatione exposuit librum Moysis prophetæ quarum una mystica est, atque arcana eruit sensa, altera res ipsas pertractat a Moyse descriptas ¹. »

Dionysius Bar-Salibi, Amidæ episcopus († 1171), in suo in *Evangelia commentario*, præf. in Marcum memorat Commentaria S. Ephræmi in Evangelia hisce verbis : « S. Ephraem ordinem diatessari secutus, Evangelium explanavit ² » Idem testatur Gregorius Barhebræus in *Horreo mysteriorum*, ubi in Matthæum sic præfatur : « Eusebius Cæsariensis videns corruptelas quas Ammonius Alexandrinus in Evangelium διατεσσαρων nuncupatum induxerat, cujus initium : *In principio erat verbum*, quod S. Ephraem explicavit, quatuor Evangelia ut in textu perfecta integra-

que reliquit ³. » In decursu pluries allegat auctoritatem Ephræmi, sed non indicat an e Commentario vel ex Hymnis aut Sermonibus diaconi Edesseni desumpserit quæ recitat. Explicatio tamen verborum « *Nazareus vocabitur* (Matth. II, 23), » prout a Gregorio Barhebræo refertur, omnino consonat cum iis quæ habentur in Commentario quem e versione armena eruit J. B. Aucher et recenter edidit Mœsinger ⁴.

Gregorius Barhebræus in *Chronico Eccles.* ⁵ hæc de Ephræmo habet. « Ea ætate floruerunt doctores insignes : Athanasius Alexandria, Eusebius Hemesinus, similiter et Ephraem Nisebenus Edessæ, disciplinis divinis apprime instructus, quin aliquid ex institutione græcorum delibasset. Cum vero Harmonius, Bardesanis filius, composuisset hymnos (ܠܡܩܨܐ) perversis suis placitis commixtos, multosque suavi cantionum melodia traxisset in perniciem, ipse quoque doctor canticorum pietate conspersorum harmoniam adhibuit et hymnos (ܠܗܘܪܐ) concinnavit. »

Auctor anonymus *Actorum S. Ephræmi*, postquam memoravit commentaria S. Doctoris in Scrip-

Gregorius Barhebræus.

Alii.

¹ De Paradiso, interprete Masio, ap. Migne, *Patrol. gr.* CXI, 485-486 et passim.

² Ap. Asseman. *Bibl. Or.* I, 57 et II, 459.

³ Cfr. Assemanus, *ibid.*

⁴ Cfr. *Evangelii concordantis expositio facta a S. Ephræmo* in latinum translata a J. B. Aucher edid. Mœsinger Venetiis 1876, p. 36. Cfr. *Com-*

mentarium Gregorii Barhebræi in Matth. Syriace edidit Spanuth, Göttingæ, 1879, p. 7. Omisit D. Spanuth præfationem quam a J. S. Assemano, *Bibl. Or.* I, 57-58, mutuati sumus.

⁵ *Greg. Barhebræi chron. eccles.* ediderunt J. B. Abbeles et T. J. Lamy. Lovan. 1873-1877, sect. I, p. 83. En verba syriaca : ܠܡܩܨܐ ܠܗܘܪܐ

Ephræ-
mi cultus.

Illud dumtaxat addimus omnes scilicet Ecclesias orientales Armenorum, Chaldæorum, Coptorum, Jacobitarum, Maronitarum, Melchitarum, Nestorianorum memoriam S. Ephræmi recolere in Menologiis et Synaxariis, et Jacobitas quidem, Armenos et Græcos ad diem 28 Januarii, Maronitas vero et Melchitas ad diem 18 Januarii, Coptos ad diem 17 Abib¹. In calendario autem omnium quinque nationum Armenorum, Latino-
rum, Syrorum, Maronitarum et Melchitarum reponitur festum S.

Ephræmi in diem 28 Januarii². In martyrologio romano memoria S. Ephræmi legitur ad diem I^{am} Februarii. Nestoriani in officio feriæ VI^m post dominicam V^{am} ab Epiphania, Jacobitæ in officio feriæ III^m, Maronitæ ad vespertas dominicæ et festorum solemnium Ephræmi nomen collaudant. Armeni commemorationem S. Ephræmi in illa duodecim suorum doctorum includunt et celebrant feriâ III^a post dominicam V^{am} ab exaltatione crucis³. Copti festum S. Ephræmi XV^a Julii celebrant⁴.

II.

VERSIONES, CODICES, EDITIONES.

S. Hieronymus, Theodoretus et Sozomenus cum omnibus Syris asserunt Ephræmum syro sermone scripsisse quod et codices ostendunt. Petrus autem de Natalibus et Sixtus Senensis⁵ scribunt Ephræmum e syriaca lingua in græcam sua opuscula transtulisse adeoque non syriace tantum sed et græce scripsisse. His favere videntur auctor anonymus *Vitæ S. Ephræmi* quæ habetur *Opp. Syr.-lat.* t. II, auctor alterius vitæ quam le-

gimus in cod. syr. paris. 235 fol. 125-142, Menologium armenum et Amphilochius vel quisquis est auctor narrationis sub ejus nomine editæ. Isti quippe auctores referunt S. Ephræmum linguam græcam ignorasse donec Cæsarcam veniret ad S. Basilium; qua occasione linguæ græcæ scientiam divinitus acceperit. J. S. Assemanus⁶ et Petrus Benedictus⁷, operum syriacorum et græcorum S. Ephræmi editores doctissimi, docent

¹ Cfr. S. Ephræmi *Opp. Syr.-lat.* I, Præf. ad lect.

² Vid. Nilles *Kalendarium utriusque Ecclesie*, Æniponte, 1879, p. 455.

³ Nilles, L. c. II, 609.

⁴ Nilles, L. c. II, 638.

⁵ Apud J. S. Assemanum, *Ephræmi Opp. græco-lat.* I, proleg. X.

⁶ *Biblioth. Or.* I, p. 55. Cfr. tamen quæ habet in S. Ephræmi *Opp. græco-lat.* t. III, præf. p. 46.

⁷ S. Ephræmi *Opp. Syr.-lat.* I, *Præf. ad lect.* II; Præf. p. 22.

Ephræmum hebraice et græce doctum fuisse. Hanc opinionem confirmat J. S. Assemanus ex iis quæ S. Doctor habet in suo in Jonam Commentario ubi dicit : « Et cœpit Jonas introire in Niniven itinere trium dierum, et prædicavit et dixit : adhuc quadraginta dies, et Ninive subvertetur. » *In græco autem legitur* : « adhuc tres dies et Ninive subvertetur. » Utrumque autem verum est. Nam in Hebraicis exemplaribus scriptum est sic : « Cœpit Jonas introire in civitatem Niniven diebus quadraginta. » « Ex quibus discimus, inquit Assemanus, Ephræmum græci sermonis haud ignarum fuisse : nam versionis septuaginta interpretum meminit : vel saltem editionem illam in Syriacum versam legisse ¹. »

Plura ejusdem generis e versione septuaginta interpretum adducit S. Ephræmus. Sic ad *Zach.* XI, 5 annotavit : « *על פי חזק* : græcus autem pastorem imperitum dicit. » Cfr. quæ habet ad *Amos* VI, 1; *I Reg.* XIV, 3; *Ezech.* VII, 17, *Zach.* III, 9-10.

Istud argumentum totam quæ-

tionem solveret si constaret Ephræmum hæc non desumpsisse vel ex versione græca syriace jam tunc translata, vel ex annotationibus ad marginem versionis syriacæ appositis. Exstat quidem versio syriaca hexaplaris ex Hexaplis Origenis confecta, sed Ephræmo recentior est, utpote quæ a Paulo, Telæ episcopo, sæculo VII confecta fuerit. Alterius autem versionis e græco confectæ nullibi mentio occurrit. Quare Lengerke ² potius putat Ephræmum hæc ex annotationibus marginalibus desumpsisse, quasdam etiam ex illis annotationibus ipsi perperam tributas fuisse, quod in catenis fieri non ita raro evenit. Sic quæ ad 1^m Geneseos versiculum de particula hebraica *אם* in Commentariis Ephræmi ³ explicantur, non Ephræmi sunt, ut putaverat J. S. Assemanus ⁴, sed Jacobi Edesseni ut recte P. Benedictus animadvertit ⁵. Quod autem Ephræmus non ex ipso græco textu suas annotationes deprompserit valde probabile fit, ex eo quod raro ad textum græcum recurrit. Negligit autem versionem græcam in iis locis, ubi ea necessaria erat ad sen-

An græce doctus.

¹ *Biblioth. Orient.* I, 71. Istud Ephræmi in Jonam Commentarium non reperitur in editione romana operum S. Ephræmi, forsitan quod hac parte codex ita vetustate corruptus fuerit ut amplius perlegi non potuerit. Illud e codice Musæi Britannici descripsimus et in secundo volumine cum aliis commentariis in editione romana deficientibus edituri sumus.

² *Commentatio critica de Ephræmo Syro SS. Scripturarum interprete. Halis Saxoniæ, 1828.* P. 23, sqq.

³ *Opp. Syr-lat.* I, 116.

⁴ *Bibl. Orient.* I, 64.

⁵ *Ephræmi Opp. syr.-lat.* I. 116.

sum loci eruendum, quod utique non fecisset si græca usus fuisset versione.

Ex hujusmodi igitur annotationibus vel glossis hic illic in commentariis Ephræmi adductis certo erui nequit S. Doctorem linguæ græcæ peritum fuisse. In hac sententia nobis præiverunt Lengerke jam citatus et H. Burgess¹.

Aliud urgeri potest argumentum ex homilia S. Doctoris in *Gen.* I, 27 ubi scriptores Græcos supra Syros et Persas efferens ait : « Græci porro supra ceteros in ejusmodi disciplina profecerunt ; e Græcia quippe prodire insignes oratores, breves et pusilli verbis, sententiis ampli et grandes ; his adjuncti sunt præstantissimi disputatores sophistæ, et grammatici perpoliti et elaborati sermonis studiosi. Accessere deinceps nobiles medici, quorum studium et opera fuit morbos curare, ac dignoscere corporum affectiones ac temperamenta, et herbarum virtutes exponere. Astronomiam alii professi sunt, scientiam oppido quam fallacem, et alii astrologiam erroris robur ac firmamentum. Hos inter excellere Prophyrius vir doctissimus, et magnus Plato omnium ore celebratus, Socrates item subtilissimi vir ingenii, et Hippocrates excellentissimus medicus et

celeberrimus Galenus. Omnes tamen doctrina et eruditione prævertit Aristoteles². » Hisce quidem verbis prodit se eruditionis græcæ haud ignarum. Attamen quum tunc temporis florentissima vigeret schola in urbe Edessa, haud improbable est multos græcorum scriptorum libros jam tunc syriace versos fuisse. Certe codex Musæi Britannici (addit. man. 12, 150) anno 411 conscriptus continet Theophaniam Eusebii scriptaque Titi Bostreni e græco syriace translata. Unde colligitur, initio sæculi quinti, libros Doctorum ecclesiæ græcæ, statim ac editi fuerant syriace translatos fuisse. Improbabile igitur non est idem factum sæculo quarto. Imo ante sæculum quartum scripta Marcionis, Valentini aliorumque gnosticorum sive a Bardesane, ab Harmonio vel aliis in linguam syriacam versa fuisse ex confutatis ab Ephræmo horum virorum erroribus recte colligi videtur. Si enim græce tantum extitissent, necesse haud fuisset syriacis odis ea confutare. Quare tenendum est, quod innuit Hieronymus et diserte docent Sozomenus ex Oriente oriundus, Theodoretus, Antiochiæ natus, et eruditissimus Syrorum historiographus Gregorius Barhebræus, Ephræmum græcæ eruditionis expertem

¹ *The Repentance of Nineveh by Ephræm Syrus.* Loudini 1855. *Introd.* p. 24, 42.

² *Opp. Syr-lat.* II, 417.

fuisse. « Syriaca usus lingua, inquit Theodoretus, spiritualis gratiæ radios diffundebat. Nam, etsi Græcorum disciplinam non degustaverat παιδείας οὐ γεγενημένος ἐλληνικῆς multiples tamen illorum errores patefecit. » « Disciplinis divinis apprimè instructus fuit, addit Barhebræus, quin aliquid ex institutione græcorum delibasset *ܩܘܪܕܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ*. » Confirmatur ex *Actis* syriacis S. Ephræmi, in quibus asseritur divum scriptorem interprete indiguisse donec adiret Basilium, qua occasione linguæ græcæ donum divinitus acceperit. Quod factum an contigerit in disputatione de vita S. Ephræmi in altero tomo examinabitur. Remigius Cellier¹ mediam inivit viam dicendo S. Ephræmum sufficienter calluisse linguam græcam ut eam intelligeret, non vero ut græcè scriberet. Ista hypothese facile explicaretur quomodo S. Doctor septuagintavirali versione in suis commentariis quandoque usus sit. Nec improbable est græcum sermonem a multis usurpatum fuisse in urbibus Nisibin et Edessa quando Ephræmus earum scholas frequentabat, quum illæ urbes subjectæ tunc fuerint Imperatoribus Byzantinis. Nec eam hypothese omnino excludunt testimonia mox relata;

ei tamen non favent. Quidquid autem de hac hypothese sentendum sit, ex hucusque disputatis concludimus cum Tillemontio². Cave³ et aliis, S. Ephræmum omnes suos sermones, commentarios, odas et hymnos syriace exarasse, quod et Hieronymus asserit, nec quidquam græcè transtulisse, at brevi ad tantam claritudinem venisse, ut, ipso adhuc vivente, ejus scripta in linguam græcam verti cœperint, quod opus post ejus mortem continuatum est, ut narrat Theodoretus. Nec tantum in linguam græcam, sed mox in armeniacam, arabicam, copticam, ethiopicam et latinam translata fuerunt. Postea et slavonica etiam versio facta est. Collectio sermonum S. Ephræmi slavonice legebatur in omnibus imperii russici ecclesiis usque ad regnum Petri magni⁴. Post inventam autem artem typographicam plurima Ephræmi opuscula ascetica gallice, germanice, anglie, Italice edita fuerunt ad fovendam fidelium pietatem.

J. S. Assemanus accurate recensuit et descripsit in primo et secundo tomo operum græco-latinorum S. Ephræmi omnes codices ^{Codices græci et latini.} græcos et latinos qui in variis Europæ bibliothecis sive Romæ, sive Viennæ in Austria, sive Parisiis, sive in Anglia, Hibernia et

¹ *Histoire générale des auteurs ecclés.* Ed. Vives. Paris 1860, t. VI, p. 7.

² *Mémoires*, VIII, 705.

³ *Hist. litter.* I, 135.

⁴ V. Tondini, *Règlement ecclésiastique de Pierre Le-Grand*, Paris 1874, p. 52. not.

Russia inveniuntur. Quare inutilem laborem me suscepturum existimavi si hic iterarem opus tam diligenter et perfectissime a viro doctissimo absolutum.

Hoc est autem de versionibus græcis hujus viri iudicium. « Græcæ versiones a diversis auctoribus elaboratæ non eandem ubique, aut saltem iisdem verbis conceptam, reddunt sententiam. Sunt quippe qui in interpretando verbum de verbo reddidere : alii sensum retinere contenti, græci sermonis genio indulgentes, circumlocutionibus sunt usi : non pauci denique ob syriacæ linguæ difficultatem aut imperitiam, a genuina etiam sancti Patris mente longius recessere. Enim vero ex syriacis sermonibus qui supersunt manifeste apparet, græcos interpretes non semper nec ubique interpretandi artem tam exacte tenuisse, ut sublimen auctoris stylum ac sublimes sententias sint assecuti, quin imo facta cum syriaco textu collatione deprehenditur eos non semel a vero aberrasse, aut ea in obscuro posuisse quæ plena apud auctorem et perspicua sunt. Hæc tamen a me non ideo sunt dicta, quod eadem cum Kohlio sentiam, Vossii fidem in dubium vocanti : aut Riveti ac Tentzelii

Versio
armena.

censuræ subscribam, ea omnia quæ translata dedit Vossius Ephræmi opera, tanquam spuria et adulterina rejicientium : quin imo satis mihi persuadeo, et omnino sic statuo, neque Vossium sub Ephræmi nomine venditasse, quæ in manuscriptis græcis eo nomine non essent inscripta; neque ipsum in iis operibus latine vertendis pro genuino græcorum codicum sensu alium a veritate alienum nobis obtrudisse. Hoc ipsum convincunt græca exemplaria, non Vossii tantum ætatem antecedentia, sed quæ octingentos et non-gentos etiam annos superant, in quibus ii sermones omnes græcè apparent, quos postea Vossius latine edidit¹. »

Versio armeniaca sæculo quinto confecta fuerit. Juxta hanc versionem Mechitaristæ Venetiis, anno 1836, quatuor voluminibus ediderunt ex codice anni 999 commentaria S. Ephræmi in quatuor Evangelia et in epistolas Pauli, quæ hucusque deficiunt in editionibus operum S. Ephræmi syriacis, græcis, et latinis. Recentius D^r Mœsinger latine edidit versionem armenam commentarii in Evangelia². Hucusque commentaria in Epistolas S. Pauli latent in armena versione.

¹ S. Ephræmi *Opp. græco-lat.* II, præf. p. XXV.

² Vid. *Evangelii concordantis Expositio facta a sancto Ephræmo Syro in latinum translata a R.*

P. JOANNE-BAPTISTA AUCHER Mechitarista, cujus versionem emendavit, annotationibus illustravit et edidit D. G. MÆSINGER. Venetiis, 1876.

Nihil prodiit e versionibus arabicis, copticis, et ethiopicis. De arabicis autem translationibus hoc iudicium pronuntiat J. S. Assemanus : « Hoc in omnibus fere arabicis recentioribus interpretationibus observare est, ut qui in Syria et Ægypto e græco vel syriaco aliquod sanctorum patrum opusculum in arabicum sermonem convertendum suscipiunt, neque verbis neque sententiis ubique inhæreant, sed excerpta quædam describentes, et novum quodammodo opus ipsi procudentes, non vereantur tamen sub antiqui auctoris nomine illud venditare. Quæcumque igitur ad nos hujusmodi scripta perveniunt, post sæculum duodecimum elucubrata, perinde se habere existimanda sunt, ac si nullam fidem mereantur, nisi ad autographum collata, perspicuum fiat, illa cum græco vel syriaco textu convenire. Hunc in censum refero sermones omnes arabicos (exceptis illis duobus supra quinquaginta, jam olim e græco conversis de quibus t. I, *Bibl. Orient.* p. 150 ad 156) qui Ephræmi nomen præferunt in codicibus vaticanis¹. »

J. S. Assemanus in *Bibliotheca Orientali* I, 49, sqq. describit duos codices arabicos collectionem opusculorum asceticorum sancti

Ephræmi continentes : unus numero 8 inter Assemanianos notatus, anno 1325 exaratus, continet 50 sermones Ephræmi, alter ad bibliothecam S. Petri in Monte aureo pertinens, anno 1329 conscriptus, sermones 52² continet, eosdem scilicet ac in codice præcedenti, excepto 24° qui diversus est. In hoc secundo codice notat amanuensis omnes illos sermones e græco arabice versos fuisse ab Abrahamo, Joannis Antiocheni filio protospathario. Idem sermones in priore codice partim e græca partim e syriaca lingua translata dicuntur ab Assemano³. Imo eadem collectio e lingua Syra in linguam arabicam ab anonymo versa dicitur anno Christi 980 in cod. Paris. arab. 65, ubi continetur. Vid. *Opp. Græco-lat.* III, prolegom. p. XL, n. 21.

Eadem collectio exstat in codice arabico Musæi Britannici, Arund. Or. I qui anno 1344 exaratus fuit, et in duobus codicibus Bibliothecæ Bodleianæ : nempe in cod. Bod. 571 et cod Marsh. 477. Omnia opuscula in hisce codicibus contenta græce habentur et latine in editione romana. Ea hic enumeramus juxta codicem Londinensem cum indicatione loci editionis romanæ ubi inveniuntur :

¹ S. Ephræmi *Opp. græco-lat.* Romæ 1843, t. II, præf. 54.

² Assemanus sermones numerat 51 ; at in catalogo quem ab ipso et a Steph. Ev. Assemano con-

fectum edidit Card. Maius *Scriptor. vet. nova collect.* t. IV, p. 129, sqq. numerantur 52.

³ Apud Card. Maium, *Lib. cit.* Assemanus addit : eosque partim græce, partim syriace edidimus. »

Versio et
Codicis
arabici.

1° Epistola ad Joannem monachum de patientia. Vid. Opp. græco-lat. II, 186.

2° Reprehensio sui ipsius. Vid. Opp. græco-lat. I, 18.

3° Ad eversionem superbiæ. Vid. Opp. græco-lat. I, 23.

4° Sermo ad pœnitentiam excitans. Exstat in cod. carsh. Paris n° 193. Vid. Opp. græco-lat. I, 28.

5° Sermo asceticus in quo est multa consolatio et humiliatio illis, qui, ut salvi sint, cupiunt. Vid. Opp. græco-lat. I, 40.

6° Sermo ad imitationem Proverbiorum et de timore Dei. Vid. Opp. græco-lat. I, 70.

7° Admonitio ad correctionem illorum qui vitam ærumnosam degere cupiunt. Vid. Opp. græco-lat. I, 111.

8° Reprehensio sui ipsius. Vid. Opp. græco-lat. I, 119.

9° Sermo de recordatione dolorum cum confessione et gratiarum actione. Vid. Opp. græco-lat. I, 144.

10° Ad pœnitentiam hortatur. Vid. Opp. græco-lat. I, 148.

11° Sermo actionem gratiarum Domino complectens cum humilitate. Vid. Opp. græco-lat. I.

12° Sermo admonitionis. Vid. Opp. græco-lat. I.

13° Sermo multam humilitatem comprehendens. Vid. Opp. græco-lat. I. Decem folia exciderunt, complectentia sermones 11-13.

14°-15° Sermo in patres defunctos. Vid. Opp. græco-lat. I, 175.

16° De anima, qua debeat via Deum supplicare, si quando inimicus eam tentet. Vid. Opp. græco-lat. I, 193.

17° De judicio et compunctione animi. Vid. Opp. græco-lat. II, 50.

18° De patientia, de hujus sæculi consummatione, de regno justorum et supplicio peccatorum. Vid. Opp. græco-lat. III, 93.

19° Sermo paræneticus ad Eulogium. Vid. Opp. græco-lat. II, 170.

20° Quod non oporteat sibi indulgere et ridere. Vid. Opp. græco-lat. I, 254.

21° De secundo Domini nostri J. C. adventu. Vid. Opp. græco-lat. I, 167.

22° De beatitudinibus. Vid. Opp. græco-lat. I, 292.

23° De virginitate. Vid. Opp. græco-lat. III, 74.

24° Adversus illos qui sæpissime peccant, et variis vicibus pœnitentiam agunt. Vid. Opp. græco-lat. III, 31.

25° Confessio cum precatione. Vid. Opp. græco-lat. I, 199.

26° Admonitio de pietate. Vid. Opp. græco-lat. II, 145.

27° De iis qui propria negligentia et ignavia excidunt, et excusationes in peccatis prætendunt. Vid. Opp. græco-lat. II, 148.

28° Ad fratrem qui ceciderat et

de pœnitentia. Vid. Opp. græco-lat. II, 154.

29° Ad fratrem de dicto : melius est nubere quam uri. Vid. Opp. græco-lat. II, 164.

30° Admonitio de caritate. Vid. Opp. græco-lat. II, 169.

31° De monacho tædio affecto qui dixerat monasterium relinquam et in sæculum revertar. Vid. Opp. græco-lat. II, 175.

32° De moribus pravis et ignavia. Vid. Opp. græco-lat. II, 183.

33° De differentia inter vitam monasticam et sæcularem. Vid. Opp. græco-lat. II, 185.

34° De passione Domini nostri salvatoris. Vid. Opp. græco-lat. III, 244.

35° De iudicio et resurrectione. Vid. Opp. græco-lat. III, 148.

36° De devotione qua sese disciplinare militem Dei oportet. Vid. Opp. græco-lat. III, 38.

37° De patientia et humilitate. Vid. Opp. græco-lat. II, 326.

38° De patientia et humilitate. Vid. Opp. græco-lat. III, 86.

39° De resurrectione mortuorum. Vid. Opp. græco-lat. III, 119.

40° De illis qui ad improbitatem et impudicitiam animas decipiunt dicentes nihil esse mali. Vid. Opp. græco-lat. III, 56.

41° Ad fratrem qui controver-

siam egerat propter Eli sacerdotem. Vid. Opp. græco-lat. III, 6.

42° Centum capita quæ comprehendunt narrationes, historias, instructionem, admonitionem. Vid. Opp. græco-lat. I, 299.

43° Narratio de Juliano asceta. Vid. Opp. græco-lat. III, 254.

44° De recordatione mortis, de virtute et de divitiis. Vid. Opp. græco-lat. III, 114.

45° Hypomnesticum per speciem epistolæ. Vid. Opp. græco-lat. I, 188.

46° De virtutibus, vitiisque viginti tres sectiones. Vid. Opp. græco-lat. I, 1.

47° Admonitio de vita monastica ad novitium monachum. Vid. Opp. græco-lat. I, 258.

48° Admonitio divina. Vid. Opp. græco-lat. II, 77.

49° De variis somnolentiæ speciebus. Vid. Opp. græco-lat. II, 95.

50° De patientia et compunctione. Vid. Opp. græco-lat. II, 366.

51° Admonitio ad fratres qui de loco in locum transeunt. Vid. Opp. græco-lat. II, 108.

52° De illo qui in aures fratrum legit quod cum amore ad populum legere oportet. Vid. Opp. græco-lat. II, 128.

53° De mansuetudine. Vid. Opp. græco-lat. II, 138¹. Duo sermones sub nn. 36 et 37 descrip-

¹ Vid. Rosen et Forshall *catalogus codd. arab.*

Musæi Britannici. Londini 1846, pag. 26 et seqq.

ti desunt in cod. rom. 8 sicut et duo ultimi.

Alia Ephræmi opuscula habentur in codicibus arabicis. Nempe:

1° In cod. arab. vat. 75, Commentaria in Gen. et Exod.

2° Sermo de transfiguratione Domini. Exstat in cod. vat. 45 f. 143; in cod. arund. or. 21, Musæi Britannici. Impressus est in Ephræmi Opp. græco-lat II, 41.

3° Sermo in mulierem peccatricem. Exstat in cod. vat. I, Berœnsi sæc. XVII; in cod. carsh. paris. 194, sæc. XVI, fol. 118-123. Vid. infra p. 311, sqq.

4° Sermo de Elia propheta. Exstat in cod. Berœnsi I; in cod. carsh. Rich. 7209, sæc. XVI, fol. 237-248. Forsan idem sit cum sermone syriaco qui habetur in Musæo Brit. add. man. 14,651.

5° Sermo de cæco nato. Exstat in cod. carsh. paris. 193, anni 1549, fol. 218-220; in cod. carsh. Bibl. Bodleianæ, Hunt. 22, sæc. XVII, fol. 218-223.

6° Sermo de cruce in eodem cod. Bodleiano, fol. 292-301.

7° Sermo in feriam primam paschatis. Exstat in Musæo Brit. cod. arund. 21, sæc. XIII, fol. 209-221. In cod. carsh. paris. habentur præterea sermones de morte

et pœnitentia, de timore Dei, de charitate, fide et secundo adventu Christi, de fine mundi et antichristo; in codd. carsh. et arab. Musæi Britannici sermones de pœnitentia et resurrectione et exitu animarum, de pœnitentia et iudicio, de luctamine cum diabolo; in codd. carsh. Bibl. Bodleianæ sermones eosdem fere titulos habentes. Quum codices sint recentiores difficile dictu est an sermones illi authentici sint vel potius consarcinati ex variis S. Ephræmi sermonibus græce aut syriace exstantibus. Notandum est multo plures Ephræmi sermones e græco in arabicum, quam e syriaco translatos haberi. In codice Musæi Brit. Arund. or. 21, sæc. XIII, habentur quatuor sermones de hora mortis, quorum unus græce et latine, Opp. III, 260, exstat¹. Vita Ephræmi arabice habetur in Bibl. paris. et oxon.

Interea autem dum Ephræmi opuscula ascetica e græco in linguas arabicam, latinam et slavonicam vertebantur, codices primigenium Ephræmi textum syriacum continentes in monasteriis præsertim Jacobitarum et Nestorianorum in Mesopotamia, Syria et Ægypto latebant solis Syris et Maronitis

¹ Sermones omnes arabice græce et latine qui Londini, Parisiis, Romæ, Oxonii exstant enumeratos habes partim in J. S. Assemani. *Bibl. Orient.* I, 149-156; Ephræmi Opp. *græco-lat.* prolegomena ad t. I, II et III; partim in Rosen et Forshall. *Catal. codd. Orient. Musæi Brit.* Londini 1838-1846;

Payne Smith, *Catal. codd. Syrr. et carsh. Bibliothecæ Bodleianæ*, Oxonii, 1864; Uri et Nicoll. *Catal. of orient.* Bodl. library. Oxford 1780-1875; Zotenberg, *catalogue des manusc. syr. et carsh. de la Bibl. nat.* Paris, 1874.

noti. Dictu mirum videbitur præcipuos et antiquissimos quos habemus operum S. Ephræmi codices ex Ægypto in Europam esse advectos atque ex illis omnes fere S. Doctoris sermones, hymnos ac commentarios desumptos esse qui hucusque reperti et editi sunt. Atque tamen res ita se habet. Ad quod intelligendum pauca quædam sunt hic narranda.

Norunt omnes deserta Ægypti sæculo IV, innumeris fere monachis inhabitata fuisse, pluraque tunc temporis ædificata fuisse cœnobia non solum in Thebaide sed etiam in deserto Scetensi, in valle Nitriensi¹. Quum fama sanctitatis monachorum Ægyptiorum per Syriam et Mesopotamiam divulgata quotidie multos Syros monachos in Ægyptum adduceret, ut testantur Rufinus et Palladius qui ad finem sæculi IV monachos deserti inviserunt, exstructum fuit pro monachis Syris in valle nitriensi cœnobium quod Virgini Deiparæ dicatum fuit. Etsi definiri nequeat quonam tempore surrexerit in deserto Scetensi Syrorum illud cœnobium, certum est antiquissimum esse et tempora Mahomedana præcessisse. Habuerit istud cœnobium, ut mos erat, ad usum monachorum non libros liturgicos tantum sed et bibliothecam. Quamvis autem Moslemi, subacta sæculo

VII Ægypto, monachos Scetenses disperserint magnoque numero trucidarint atque monasteria pleraque subverterint, nonnulla tamen ruinis et direptioni restiterunt, inter quæ illud Syrorum quod hodieque perdurat. Ex variis annotationibus codicibus apposis discimus, bibliothecam monasterii Syrorum scetensis codicibus syriacis ditatam fuisse præsertim ab abbate Moyse nisibeno, qui, redux ab itinere, quod Bagdadum susceperat pro negociis sui monasterii, in bibliothecam, anno Christi 932, invenit 250 codices syriacos antiquissimos, qui partim in bibliotheca vaticana, partim in Museo Britannico conservantur. Successivis temporibus alii codices a Syris in Ægyptum se recipientibus allati bibliothecam ditaverunt. Interea autem temporis bibliotheca cum ipso cœnobio non semel a Moslemis direpta fuit, unde codices disjecti, dilacerati, nonnulli ablati. Sedatis autem rebus, bibliotheca instaurabatur. Recentissima bibliothecæ instauratio anno 1624 effecta est, et reperta sunt 403 volumina quorum unumquodque duo vel tres codices continebat. Quæ cum ita se haberent, Romam anno 1706 venit Gabriel Eva, monachus maronita, redux ab itinere quem, jussu Congregationis de propaganda fide in Ægyptum ad Coptorum

Textus
syriacus
quandam
de-
tectus.

¹ Hodie *Uadi al-Natrun*.

patriarcham susceperat. Is narravit summo Pontifici Clementi XI recondi in monasterio Syrorum nitriensi codices syriacos, arabicos, coptos, maximæ antiquitatis.

Addebat etiam Gabriel haud dubiam spem fore, ut favore Joannis patriarchæ Alexandrini, cui monachi illi Nitrienses parebant, accedente alicujus industrii navique hominis opera, pars aliqua eorum codicum facile in potestatem veniret. Quæ cum libentissime audisset Summus Pontifex probassetque, pro eo quo tenebatur desiderio ditandi bibliothecam vaticanam copia codicum orientalium, jussit Eliam, monachum Maronitam, necessario comœatu prius instructum, cum commendatitiis litteris ad Joannem, Coptorum patriarcham ocius maturare ac velis, ut aiunt, remisque codicum negocium urgere. Cum hisce mandatis Elias, appetente vere ab Urbe dimissus, anno 1707, vix æstate jam adulta Alexandriam tenuit. Inde Cahiram progressus, Joannem patriarcham convenit, susceptique itineris causam docuit. Patriarcha multa cum benevolentia eum suscepit; attributisque sine mora comœatibus et litteris ad monachos Scetenses codicum dominos perhonorifice dimisit: socios insuper addidit duos, rem maxime necessariam in itinere periculoso per desertum. Elias humanissime a monachis cœnobii

Syrorum exceptus quam quærebat bibliothecam tandem invenit. Spelæum diceris, codicibus temere aggestis constipatisque refertum. Ingemuit Elias, vir non agrestis, nobilissimos humani animi fœtus ab imprudentibus dominis indigne tractari, speravitque fore, ut merces, quas ipsi possessores, ceu sibi minime necessarias, imo prorsus inutiles tunc concesserant, nec multo negotio, nec magno pretio in manus suas venirent. Sed contra spem accidit: nam ex tanta voluminum farragine atque copia, vix quadraginta Elias a monachis ægre, soluto pretio, impetravit.

Ita utcumque confecto negotio, ad urbem Cairum cum suis libris reditum Elias maturavit. Hic verò parum absuit, quin longo labore parta uno momento cuncta laberentur. Nam, quum, superata Nitriæ solitudine, quod reliquum erat viæ, navigio usus, secundo amne conficeret, exortus repente Africus, qui per æstatem Ægyptum infestare solet naviculam rapuit disjecitque; quumque nautis remigio destitutis in adversum obtendi nulla esset ratio, cymba diu procellas nequidquam eluctata cessit, atque in omnium conspectu miserandum in modum fluctibus hausta est: submersisque una cum Elia et comite monacho libris, hic misere in aquis periit; Elias vero ope alterius navigii, quod opportune supervenit, ex imminente fato

ereptus, illud etiam a nautis, non modico laboris oblato pretio, facile impetravit, ut submersos codices e cœnosis Nili vorticibus expiscarentur. Lætus ob recuperatos codices vitamque servatam Elias iter continuavit usque Cahiram. Ibi codices suos recensuit, cœno obsitos tersit, humefactos exsiccavit. Sic ea, qua potuit diligentia reparatos ipse in Syriam festinans Romam transmittendos curavit; receptique fuerunt sub diebus natalis Domini, exeunte anno 1707, et in Bibliothecam vaticanam illati. Ex istis codicibus eruta sunt fere omnia S. Ephræmi opera quæ syriace habentur in magna editione romana.

Quum autem Elias narrasset multos in monasterio Syrorum scetensi remanere syriacos codices, missus est anno 1715 ad eos emendos J. S. Assemanus, qui, etsi plus ducentos codices vidisset tantum nobilissimos quosdam, soluto pretio, obtinere potuit. Idem ipse exinde in Syriam profectus optimos codices ex Alepo aliisque Orientis locis in Bibliothecam vaticanam invexit¹.

Qui deinde monasterium Scetense Virginis Deiparæ inviserunt viatores nullum exinde codicem in Europam attulerunt, donec, anno 1828, nobilis vir Anglus

Lord Prudhoe quosdam codices syriacos exinde obtinuit, novem annos postea nobilis vir Curzon bibliothecam vidit et quatuor codices obtinuit. Felicior, anno 1839, fuit D. Tattam a monachis Syris emens 58 codices syriacos antiquissimos², unde desumpsimus commentaria S. Ephræmi in editione romana deficientia, nempe in ultimam partem Isaïæ, in Jonam, Nahum, Sophoniam, Habacuc et Aggæum.

Quum isti codices repositi fuissent in Musæo Britannico, nobiles viri quibus cura pretiosissimæ hujus Bibliothecæ demandata est eruditum virum Tattam in Ægyptum denuo miserunt, qui felici successu a monachis Scetensibus 314 codices syriacos³ soluto pretio obtinuit, quibus cum alia bene multa hucusque ignota scriptorum Syrorum et Græcorum opera tum etiam S. Ephræmi pleraque opera sive edita sive inedita continentur, ut ex infra dicendis patebit.

Hac emptione nondum exhausta erat cœnobii syrorum nitriensis bibliotheca, quare solertissimi viri Angli non sine multo labore, prudentia et expensis, ope viri Ægyptii, Pacho nomine, rursus, anno 1841, 172 codices syriacos obtinuerunt et in Musæum Britannicum invexerunt⁴.

¹ Cfr. J. S. Assemani, *Bibl. Orient.* I, præf.

² In Musæo Britannico reponuntur cum nota *Addit. manusc.* 12155-12181.

³ *Addit. manusc.* 14425-14779.

⁴ *Addit. manusc.* 17102-17274. Hanc historiam vide narratam ap. W. Wright, *Catalogue of the*

Subjungimus descriptionem codicum Bibliothecæ vaticanæ, Londinensis et Parisiensis, et codicum quidem vaticanorum descriptionem e J. S. Assemani *Bibliotheca orientali* t. I, p. 561, sqq., desumpsimus, quum præsto nobis non fuerit *Catalogus Bibliothecæ apostolico vaticanæ* a Steph. Ev. Assemano descriptus.

I. CODICES ROMANI.

I. Cod. nitriensis V bombycinus, exaratus circa annum Christi 1100 in Scetensi S. Pisis Syrorum cœnobio ex antiquis ejusdem loci manuscriptis. Continet varia Chrysostomi, Jacobi Sarugensis, Ephræmi aliorumque scripta; et Ephræmi quidem sequentia habentur¹:

1° De Annuntiatione Deiparæ, sermo heptasyllabus, quo metro sequentes sermones exarati sunt.

2° De laudibus Deiparæ. Opp. syr. III, 60.

3° De Jona et Ninivitis. Opp. syr.-lat. II, 359.

4° De morte Aaron.

5° De timore Dei et consummatione sæculi. Opp. Syr. III, 629.

6° De jejunio. Opp. Syr. III, 638.

7° In illud : Pone, Domine, custodiam ori mei. Opp. syr. II, 330.

8° Testamentum. Opp. græcolat. II.

9° Vita S. Ephræmi auctore anonymo, quæ in Syrorum ecclesia in ejus commemoratione legitur. Opp. syr. III. initio.

10° De pœnitentia duo sermones.

11° In illud : Omnia vanitas et afflictio spiritus. Opp. syr. II, 338.

12° In illud : Tollatur peccator ne videat gloriam. Opp. Syr. II, 344.

13° Paræneses duæ.

14° De correptione et reprehensione, paræneses. Opp. syr. III, 654.

15° De Lazaro et Ecclesiæ simbolo. De Hosannis. Opp. syr. III, 209.

16° De fide sermones tres. Opp. syr. III, 164, sqq.

17° De Andrea apostolo, spurius sermo.

II. Cod. nitr. VI membranaceus. Expositio in Genesis et Exodum. Opp. syr. I.

III. Cod. nitr. VII, membranaeus, scriptus 21 dec. anni Græcor. 834, Chr. 522.

1° De Ecclesia hymni 52. Opp. Syr. III, 359-366; 608, sqq. Alio ordine enumerantur in Bibl. or. I, 86, alio in Opp. syr.

2° De virginitate hymni 51. Collectio est hymnorum varii argumenti quos enumerat Assemanus

Syriac manuscripts in the British Museum, part. III, præf. London, 1872; vid. etiam nostrum opusculum : *Les manuscrits syriaques du Musée Bri-*

tannique, in *Bulletins de l'académie royale de Belgique*, 2e série XLIX, n. 5 1880.

¹ Sequimur enumerationem quæ habetur Bibl. Orient. I, 159, sqq.

Bibl. orient, I, 91-98. Eos non inveni in editione romana.

3° De fide hymni 87. Opp. syr. III, p. 1, sqq.

4° Adversus hæreses hymni 56. Opp. Syr. II, 437, sqq.

5° De paradiso hymni 15. Duo ultimi desunt in Opp. syr. III, 562. Inveniuntur autem ap. Overbeek, Ephræmi syri opp. select. p. 339.

IV. Cod. nitr. VIII membranaeus exaratus a Barlaham, scriptore Edesseno, in Sarmin pro monasterio S. Danielis in monte Sciulæ 20 Febr. anni Græc. 863, Christi 552. Emptus a Moyse abbate Scetensi una cum 250 aliis anno Christi 932. In eo continentur :

1° De paradiso hymni 11. Opp. syr. III, 562, sqq.

2° De Nativitate Domini hymni 15. Opp. syr. II, 396, sqq.

V. Cod. nitr. IX membranaeus exaratus ab eodem scriptore qui codicem præcedentem exaravit et dono datus cœnobio Scetensi a Zoara, Pauli Tagritensis filio. In eo continentur :

1. De fide hymni 87. Opp. syr. III, 1, sqq.

VI. Cod. nitr. XIV membranaeus :

1° Sermo de lucta spirituali.

2° Sermo de Job.

VII. Cod. nitr. XVI exaratus a Theodoro die 8 oct. anni Græc. 1135, Christi 823. Insunt :

1° De defunctis cantus 31, fol. 1-31.

2° De defunctis cantus 38, fol. 31-48.

3° De defunctis cantus heptasyllabi 15 hoc ordine : de episcopis 1; de monachis 2; de presbyteris et diaconis 1; de mulieribus 1; de viro qui orphanos relinquit 1; de mulieribus quæ orphanos relinquunt 1; de divitibus et principibus viris 1; de omnibus defunctis 1; de peste 2; de sacerdotibus et monachis 1; de omnibus defunctis 1; de sacerdotibus 1.

Omnes isti cantus, perturbato ordine, habentur Opp. syr.-lat. III, 125, sqq.

VIII. Cod. nitr. XVII membranaeus : Insunt :

1° De pœnitentia, patientia et virtutibus paræneses 15; enumerantur Bibl. orient. I, 138. Vid. Opp. syr. III, 412-450.

2° De defunctis cantus 11. Enumerantur Bibl. orient. I, 136 et habentur in Opp. syr. III, ceteris cantibus supra enumeratis immixti.

IX. Cod. Assemanianus III, membran. exaratus a Severo in monasterio S. Barbaræ in monte Edessæ sub Joanne patriarcha 25^a mart. anni Græcor. 1172, Christi 861 :

1° Commentaria in Genes., Exod., Levit., Numer., Deut., Job, Josue, Judices, IV Reg., XII Prophet. min., Ezech., Jerem. et threnos, Cantic. Daniel., Isaiam. Edita in Opp. syr. I-II. Præter

Jonam, Nahum, Habacuc, Sophoniam, Aggæum, 24 capita posteriora Isaiaë et duo ultima threnorum capita quæ edituri sumus in altero volumine.

X. Cod. Asseman VI bombycinus, exaratus in cœnobio S. Jacobi in monte Edessæ 12 maii anni Græcorum 1534, Christi 1223 :

1° Sermo quod tempore orationis non sit ridendum.

XI. Cod. Asseman. XVI, bombycinus insunt inter alia :

1° Duo carmina.

2° Brevis S. Ephræmi historia. Edita in *Bibl. or.* I, 25.

XII. Cod. syr. vat. X, exhibentur scalæ 40, de quibus sermo erit in secundo volumine.

J. S. Assemanus. hisce verbis summam recenset Ephræmi scripta in codicibus vaticanis inclusa : « Syriace habentur in Nitriensibus codicibus hymni plus quam quadringenti, videlicet, de Nativitate Christi 15, de Paradiso 15, de Ecclesia 52, de Virginitate 51, de Fide 87, de hæresibus 56, cantus Defunctorum 31; hymni parænetici et paracletici de Defunctis 59; carmina varia heptasyllaba 54 et Testamentum. » « Extant soluta oratione commentaria in totum fere vetus Testamentum. » Hæc omnia edita sunt syriace et latine tribus tomis in fol. a Petro Benedicto et Stephano Evodio Asse-

mano Deficiunt tamen non pauca lectu nimis difficilia eo quod codices aquis Nili corrosi vel ætate detriti fuerunt.

XIII. Codd. 21 et 25 Musæi Borghiani tres præbuerunt P. Zingerle sermones de monachis quorum unum ipse edidit in *Monumenta syriaca ex romanis codd. collecta*. OEniponti 1869, vol. I, p. 6-12; duos alios in opusculo : *S. P. Ephræm Syri sermones duos e codd. syriacis*. Brixen. 1868. Tres isti sermones syriace dumtaxat editi sunt.

II. CODICES MUSÆI BRITANNICI ¹.

XIV. Cod. add. 14570, membranaceus sæc. V-VI, unus ex iis quos Moyses Nisibenus anno 932 pro cœnobio Scetensi emit. Insunt :

1° Sermo adversus falsas doctrinas fol. 1-21. Syriace edidit Overbeck in opere *Ephræmi Syri aliorumque opera selecta*, Oxonii 1865, p. 21.

2° Sermo de Domino nostro, fol. 23-52. Habetur infra p. 144.

XV. Cod. add. 17189, membran. sæc. V-VI, unus ex iis quos Moyses Nisibenus anno 932 emit. Insunt :

1° De Miraculis a Moyse in Ægypto patratis fol. 1-4.

2° De descensu Spiritus sancti et divisione lingg. fol. 4-6.

¹ Vid. W. Wright *catalogue of the Syriac manuscripts*

in the British Museum. London, 1870-1872.

3° De jejunio et de creatione fragmenta fol. 6-12.

4° De transgressione Adæ fol. 12-16. Syriace hæc omnia edidit Overbeek, lib. cit.

XVI. Cod. add. 14574, membran. sæc. VI. Insunt :

1° Duo sermones adversus falsas doctrinas, fol. 1-19. Syriace edidit Overbeek, lib. cit. cfr. supra XIV, 1.

2° Fragmenta hymnorum de fide 11-14, 24-29, fol. 20-29.

3° Fragmenta hymnorum adversus hæreses, fol. 30-32.

XVII. Cod. add. 12176, membran. sæc. V-VI. Insunt :

1° Sermo de admonitione, fol. 1-2.

2° Hymni de fide fol. 2-31. Idem sunt et eodem ordine veniunt ac in cod. III supra. Opp. Syr. III, 1, sqq.

3° Hymni adversus hæreses fol. 31-50. Idem sunt ac eodem ordine veniunt ac in cod. III supra et in Opp. Syr. II, 437, sqq. Tria in codice folia desunt.

4° Fragmenta ex hymnis nisibenis 75-77. V. Bickell. *Carm. Nisibena*.

XVIII. Cod. add. 14572, membran. sæc. VI, unus ex eis quos Moyses Nisibenus pro cœnobio Scetensi anno 932 emerat. Insunt :

1° Hymni Nisibeni numero olim 77, quorum 70 remanent. Editi fuerunt syriace et latine a Bickell, *Carmina Nisibena*. Lipsiæ, 1866.

XIX. Cod. 14571. Membran. scriptus a Juliano Edesseno anno græcorum 830, Christi 519. Insunt :

1° De Nativitate Domini hymni 16, fol. 1 10, alio ordine dispositi aliterque divisi ac in Opp. Syr. II, 396, sqq. Quædam deficient.

2° De jejunio hymni, hymni 10, fol. 11-16 quorum non remanent nisi fragmentum 5ⁱ, deinde 6-10. Imprimendi a nobis.

De azymis hymni duo, fol. 17-18. Habentur infra p. 570.

4° De crucifixione hymni 6, ultim. imperf. fol. 18-26. Habentur infra p. 624.

5° De effectibus crucis vel de resurrectione, (non de dominica palmarum ut erronee habet Wright in *Catalogo* p. 411), hymni 3, fol. 27-28. Imprimendi in volumine II.

6. De tabulis legis hymni duo, fol. 29-31. Recensentur a J. S. Assemano *Bibl. Or.* I, 91 inter hymnos de Ecclesia quos continet codex III supra. Imprimendi in vol. II.

7° De Adam et Eva hymni sex fol. 31-38. Recensentur a J. S. Assemano inter hymnos de Ecclesia. Habentur in Opp. Syr. II, 318-326.

8° De libero arbitrio hymni 3. Opp. Syr. III, 359, sqq.

9° Hymni 7, fol. 42-50. A J. S. Assemano enumerantur inter hymnos de Ecclesia *Bibl. Or.* I, 89, n.

25-31. Opp. Syr. III, 557, 610, sqq.

10° Hymni 3, fol. 52-60. Ex collectione nisibena a Bickell edita.

11° De fide hymni 7, fol. 60-69. Exstant in Opp. Syr. III, p. 22, 26, 29, 38, 40, 57. Inseruntur duo hymni nempe hymnus 29 de Ecclesia et unus de morte.

12° De resurrectione hymni 2, fol. 70-77. Editi a Bickell.

13° De Paradiso hymni 15, fol. 77-105. Opp. Syr. III, 562, sqq. Tres ultimos in Opp. Syr. desideratos edidit Overbeek, op. cit. p. 339, sqq.

14° De Juliano apostata hymni 4, fol. 105-114. Editi ab Overbeek op. cit. p. 3, sqq.

XX. Cod. add. 14573, membran. sæc. VI unus ex illis quos Moyses Nisibenus anno 932 emit pro cœnobio scetensi. Insunt :

1° Sermo de Jona et Ninivitis fol. 3-20, imperf. Vid. supra cod. I, n. 3.

2° Paræneses duæ imperf., fol. 21-28. Pro secunda vid. Opp. Syr. III, 654.

XXI. Cod. add. 14635, membran. scriptus anno Chr. 555. Insunt :

1° De Ecclesia hymni 5, duo tantum sunt integra.

XXII. Cod. add. 14627, membran. sæc. VI-VII. Insunt :

1° De jejunio hymni olim decem quorum duo tantum ultimi remanent. Imprimendi a nobis. Vid. supra cod. XIX, n. 2.

2° De azymis hymni olim 21, fol. 7-17. Desunt hymni 7-12, Duos priores continet cod. XIX, n. 3, supra. Habentur infra p. 570.

3° De crucifixione hymni 3, fol. 17-22. Habentur infra p. 637, sqq.

4° De resurrectione hymni 5, fol. 22-27. A nobis imprimendi.

XXIII. Cod. add. 12144, membran. scriptus in Ægypto anno Domini 1081. Continet catenam Patrum in Scripturam a Severo monacho Edesseno anno Christi 861, confectam ex variis Patrum commentariis. Cfr. supra cod. IX. Insunt : Scholia Ephræmi in libros Regum, 12 prophetas minores, Ezechiel, Jeremiam et Lamentationes, Daniele et Isaiam. Equibus desumpsimus quæ desunt in Opp. Syr. II.

XXIV. Cod. add. 14506, membran. sæc. XI pro fol. 1-119; folia 85-96 palimps. sæc. IX; folia 119-235, sæc. IX vel X. Insunt : multi hymni quorum plerique Ephræmi sunt. Ei nominatim adscribuntur sequentes :

1° De Beata Maria Virgine, fol. 6-14.

2° De martyribus et confessoribus, fol. 18-29.

3° De 40 martyribus, fol. 87-91.

4° De Epiphania, fol. 115-118. Nomen Ephræmi deest. Cfr. infra n. 7.

5° De annuntiatione Zachariæ, Beatæ Virginis et de Nativitate

Domini, fol. 120-156. Opp. Syr. II, sed hic septem habentur qui deficiunt in edit. romana

6° Sugitæ de Beata Virgine, de Simeone Sene, de Maria et Magis, de Domino et Joanne, fol. 156-168.

7° De Epiphania, fol. 168-183. Vid. infra p. 4. sqq.

8° De jejunio, fol. 194-197. Ephræmi nomen deest. Hos omnes hymnos exscripsimus.

Hymni S. Ephræmi de Nativitate et Epiphania habentur in codd. add. 14515, an. 893; 14516, sæc. IX; 14520, sæc. VIII; 14511, sæc. X; 14512, sæc. X in quo habentur etiam hymni de jejunio. Collectiones illæ haud integræ sunt, ut fit in libris liturgicis; eas contulimus cum aliis codicibus.

XXV. Cod. add. 17141, membran. sæc. VIII-IX. Inest collectio hymnorum, quorum sequentes Ephræmo adscribuntur: nempe de Epiphania 7; de vigiliis fratrum 19; de pœnitentia; de Ecclesia et virginitate 3; quinque Sugitæ, hymni ad mensam decantandi in vigiliis sanctorum.

XXVI. Cod. add. 14592, membran. sæc. VI-VII. Insunt hymni.

1° De confessoribus olim 12, nunc 5 ultimi supersunt fol. 57-61.

2° De filiis Samonæ 2, fol. 61-62.

3° De Abraham Kidunaia 15, fol. 62-72.

4° De Juliano Saba 24, fol. 75-86.

XXVII. Cod. 14615, membran. sæc. X. Quinque sermones de

tranquillitate. de perfectione fratrum, de verbis Isaiaë: tollatur peccator (opp. II, 344), de martyribus, de incantatoribus.

XXVIII. Cod. 12166, membran. sæc. VI, sermones de fide. Opp. Syr. III, 164, sqq.

Exscripsimus hymnos et sermones in codd. britannicis hucusque enumeratis qui non sunt hucusque editi. Multi alii codices unum aut alterum Ephræmi sermonem vel hymnum continent nempe:

1° Duo sermones de misericordia, cod. add. 14614, sæc. VIII. et cod. add. 14613, sæc. IX. Edidit Overbeek, lib. cit.

2° Epistola ad monachos montenses, cod. 14623, an. 823 et cod. 17213, sæc. IX. Ed. Overbeek, lib. cit. In eodem cod. 14623, fragmentum tractatus adversus Bardesanem. Edidit Overbeek, lib. cit. 132.

3° Testamentum, cod. 14666, sæc. VII-VIII; cod. 14582, sæc. VI-VII; cod. 14624, sæc. VII-VIII. Vid. Opp. græco-lat. II, 395-437; Overbeek, Lib. cit. p. 137, sqq.

4° Vita Abrahæ Kidunensis Ephræmo adscripta, cod. 12160, sæc. X.

5° Sermo rogationum, cod. 17164, sæc. IX. Fragmentum, cod. 17145, sæc. X.

6° De Nicomedia et resurrectione, cod. 17145, sæc. X.

7° Sermo pro tempore pestis eodem cod.

8° De peccatrice, cod. 14651, scriptus anno Christi 850; cod. 17226, sæc. XII. Habetur infra p. 314.

9° De Abrahamo ejusque typis, cod. 17226. Exscripsimus.

10° De admonitione et pœnitentia, cod. 17109, scriptus anno Christi 873-874; cod. 14735, sæc. XII. Habetur infra p. 276. Exstat etiam in cod. 14588, sæc. IX.

11° Contra Bardesanem fragmentum, cod. 14623, scriptus anno 823; cod. 17193, scriptus anno Christi 1493.

12° Hymnus de doctrina cum fragmentis aliis, cod. 17206, sæc. XI-XII. De sacrificio Isaaci ibid.

13° De Elia et vidua, cod. 14651, anni 850.

14° De fine mundi et mercede justorum fragmentum, cod. 14629, sæc. VIII-IX.

15° De fine mundi, judicio et morte, cod. 14735, sæc. XII.

16° Hymni de morte et defunctis, cod. 17207, sæc. IX; 17109, scriptus an. 873-74; 17130, scriptus anno 877.

17° Sermones de Defunctis, cod. Rich. 7190, sæc. XIII. Primus et tertius exstant. Opp. syr. III.

In eodem codice sermo de exhumatione ossium Josephi.

18° Hymnus de Defunctis, cod. 14582, an 816, cod. 17180 sæc.

⁴ Vide Zotenberg, *Catalogue des manuscrits*

XI; alii, cod. 14630, sæc. X; cod. 14656, sæc. X.

19° Parænesis, cod. 14605, anni 653.

20° De solitariis, cod. 17262, sæc. XII. Ibidem de humilitate. Exstat opp. III.

21° De duabus memoriis, cod. 17182, sæc. IX, cod. 14611, sæc. X. Opp. II, 350.

22° Laudes Ephræmo adscriptæ, cod. Rich. 7156, fol. 151, 156, 158, 161; codd. add. 17219, fol. 150, 155, 157, 158, 160; cod. add. 14675.

23° Preces *حَقْل* Ephræmo adscriptæ, cod. add. 17190, fol. 114; 14501, passim et in aliis codd. liturgg. Nonnullæ hujusmodi preces impressæ sunt in breviariis et missalibus Jacobitarum et Maronitarum. In multitudine codicum liturgicorum quos Musæum Britannicum possidet sæpius occurrunt absque nomine auctoris hymni, interdum etiam sermones metrici, S. Ephræmi. Sæpius quædam strophæ deficiunt; quæ autem servantur intactæ et immutatæ recitantur. De precibus sive *حَقْل* quæ Ephræmo tribuuntur in codicibus liturgicis alibi sermo erit.

III. CODICES PARISENSIS BIBLIOTHECÆ NATIONIS ¹.

XXIX. Cod. 196 (ancien fonds syriaques de la Bibliothèque nationale. Paris, 1874.

112) sæc. XIV Inter multas Jacobi Sarug. homilias hi inseruntur S. Ephræmi sermones metrici :

1° De nativitate Domini, fol. 24 circiter.

2° De admonitione et doctrina, fol. 98. Habetur infra p. 276.

3° Parænesis de reprehensione. Opp. Syr. III, 654.

4° In dominicam palmarum, fol. 231-236. Opp. Syr. III, 209.

5° De passione et crucifixione sermones 8, fol. 324-355. Habentur iidem sermones in codd. 189 et 200. Vid. infra p. 342, sqq

6° Fragmentum sermonis et duo hymni, fol. 445-448, Monumenta e codd. rom. collecta. OEniponte, 1860, I, p. 4.

XXX. Cod. 190, sæc. XVIII, Insunt :

1° Sermo de amore doctrinæ. Exstat etiam cod. 13, fol. 123; 16, fol. 83 et fol. 130. Opp. Syr. II, 336.

2° Sermo de resurrectione et iudicio, fol. II. Opp. Syr. III, 242.

3° Sermo de humilitate, fol. 27. Opp. Syr. III, 614.

4° Sermo de monachis Edidit Zingerle Monumenta Syriaca e codd. rom. collecta. OEniponte, 1860, I, p. 4.

XXXI. Cod. 122, sæc. XV. Insunt.

1° De sepultura Aaronis cod. 122, fol. 84.

2° Tres sermones de defunctis.

Sequentes adjiciendi sunt sermones : 1° De exilio et silentio, cod. 197; 2° De iudicio extremo et fine mundi, cod. 243; 3° De pœnitentia et vita monastica, cod. 177; 4° De Messia venturo, cod. 13; 5° De egressu animæ.

XXXII. Cod. 24, sæc. XVI, 4 hymni in Breviario chaldaico impressi.

XXXIII. Cod. 86, sæc. XVII. 4 Sedræ in missali maronitico impressæ.

XXXIV. Cod. 145, scriptus anno 1556. Hymni *Scalæ* dicti, fol. 204-233; cod. 146, sæc. XVII; cod. 147, sæc. XVI; cod. 148, sæc. XVII; cod. 149, sæc. XV.

XXXV. Cod. 161, sæc. X-XI. Collectio hymnorum S. Ephræmi et Jacobi Sarugensis.

XXXVI. Cod. 235, sæc. XIII. Acta S. Ephræmi, fol. 125-142; differunt ab actis impressis.

Vita Abrahamæ Kidunensis Ephræmo adscripta, fol. 3-12. Cfr. cod. 234, fol. 172. Opp. græco-lat. II, p. 1.

IV. CODICES BIBLIOTHECÆ BODLEIANÆ¹.

XXXVII. Cod. Marsh. 711, chartaceus sæc. XV. Insunt.

1° Sedra de justis, fol. 1.

2° Hymnus de defunctis et sancta Trinitate, fol. 2.

¹ Ex P. Smith, *Catal. codd. Syr. Bibl. Bodleianæ. Oxoniæ, 1864.*

- 3° Sugita de peccatore, fol. 4.
 4° De pœnitentia et de creatione Adæ, fol. 5.
 5° Sermo de ultimo iudicio, fol. 9.
 6° Sermo de baptismo Constantini. Edidit Overbeek lib. cit. 355.
 7° Sugita de festo Resurrectionis, fol. 16.
 8° Sermo de morte bonorum et malorum, fol. 18-21.
 9° Sermo de fine et consummatione mundi et altera de defunctis, fol. 26-40.
 10° Sermo adversus Judæos, fol. 40.
 11° Sermo de fide et operibus, sequuntur quædam excerpta cum versione carshunica, fol. 42-53
 12° Preces S. Ephræmi, fol. 54.
 13° Sermones consolatorii de defunctis et supplicatio ad Deum pro hominibus, fol. 56-60.
 14° Sermo de incarnatione, fol. 60-65.
 15° Sermo adversus Nestorianos, alius de morte physica, tertius de fine mundi, fol. 65-67.
 XXXVIII. Cod. Marsh, 453, art. 3, chartaceus, sæc. XV. Ephræmi excerpta quæ fere omnia edita sunt.
 XXXIX. Cod. Thurston anni 1628, chartac. Insunt :
 1° Sermo de fine et consummatione, de Gog et Magog, fol. 57-75.
 2° Sermo de humilitate et fide, fol. 95-108.
 3° Alphabetum Ephræmi, fol. 108-112.
 Nonnulli sermones et hymni sparsim aliorum scriptis immixti habentur, nempe :
 1° Sermo de humilitate et admonitione et amore doctrinæ et de præceptore et discipulo, cod. Hunt. 250, sæc. XII, fol. 147-152. Cfr. cod. Poc. 10, ubi sub eodem titulo sermo Ephræmi habetur.
 2° Psalmus Lux orta est justis, cod. Hunt. 109. Vid. Opp. Syr. II, 330; Sachau, *Theodori Mopsuesteni fragmenta syriaca*, Lipsiæ 1879, p. 23. Psalmus iste Theodoro Mopsuesteno tribuitur in codd. add. 14675, 14677, 17219, Musæi Britannici, atin codd. Rich. 7156; in codd. Bodleian. Hunt. 1091, Marsh 453; in codd. paris. 14 et 24 et in *catal. Bibl. Vatic.* t. III, p. 510, Ephræmo tribuitur. Et recte quidem, nam stylus optime syriacus indicat hymnum non græca lingua qua sola Theodorus scribebat sed syriaca exaratum fuisse.
 3° Sermo Deus largire scientiam cod. Daw. 55, cod. Marsh 361, 706. Opp. græco-lat. II, 569; Syrlat. II, 336.
 4° Sermo de Ecclesia, cod. Marsh. 706.
 5° Sermo de Dei omnipræsentia, id. Poc. 10, fol. 164.
 6° Sermo de humilitate, cod. Poc. 10, fol. 182. Opp. Syr. III, p. 644.

7° Sermones quinque de humilitate, de pœnitentia, de festo Hosannorum, de verbis Isaïæ (opp. syr. II, 344), de fine et consumptione, Gog et Magog. Supra XXXIX, n. 1.

8° Fragmentum et sermo de admonitionibus et præceptis et de peregrinis, cod. Hunt. 595, sæc. XV, fol. 66-89, 105-108.

9° Sermones de defunctis : episcopis, monachis, laico qui orphanos relinquit, mulieribus, cod. Bod. or. 412. Cfr. Opp. Syr. III, 225.

10° Hymni « Scalæ » dicti habentur, codd. Poc. 333, Marsh. 479, Hunt. 594.

Aliarum Bibliothecarum codices Syriaci qui nobis innotuerint in volumine II indicabuntur.

V. EDITIONES TYPIS IMPRESSÆ.

1° *Editio Ambrosii Camaldulensium præfecti generalis.* Ambrosius, qui anno 1431 Camaldulensium præfectus generalis renunciatus fuit et Florentiæ anno 1439 obiit, antequam toti Camaldulensium ordini præficeretur jam 20 opuscula ascetica e græcolatina fecerat¹. Nec desunt scriptores anonymi qui ante eum ser-

mones Ephræmi latinitate donaverant. J. S. Assemanus diaconi Edesseni ascetica opuscula 23 recenset in codicibus latinis vaticanis exstantia antequam Ambrosius suam translationem adornaret². Alia in codicibus anglicanis exstare monet idem doctissimus auctor. Prima autem latina translatio typis mandata illa fuit Ambrosii. Primo prodierunt quinque sermones de pœnitentia, de timore Dei, de compunctione, de angustia animæ, de caritate, de iudicio et compunctione, cum hac annotatione : « Impressus per magistrum Bartholomæum Guldinbeek de Sultz, Anno 1475. » Altera editio multum locupleta, nempe omnia opuscula ab Ambrosio translata³ complectens, typis prodiit Florentiæ anno 1481 per Anthonium Bartholomæi Mischomini in-4. Repetita Brixia 1490 ; Parisiis 1505 ; Argentorati 1509 et 1585 ; Colonia 1547, in qua additi sunt nonnulli sermones ab anonymo interprete latine translati ; Patavino anno 1585. Translatio latina Ambrosii gallice reddita est per Petrum Cueveret. « La fleur de prédication, » Parisiis 1520, germanice vero per Joannem Schuaigerum Moguntia, 1565.

¹ Vid. *Opp. græco-lat.* I, proleg. LXXXV ; II præf. XX-XXII.

² *Opp. græco-lat.* I, proleg. LXXXI.

³ In illa editione numerantur opuscula 19 ; in codicibus autem nunc 20, vel 21 aut etiam 23,

quod discrimen non in re est, sed in numero tantum. Nam alicubi sub uno numero plures sermones continentur qui alias in plures numeros dividuntur.

2° *Editio P. Fr. Zini Veronensis.* Undeviginti alia Ephræmi opuscula ascetica e græco-latina fecit P. F. Zinus Veronensis. Prima editio prodiit Venetiis 1561, repetita Dilingæ 1562, et rursus Venetiis 1574.

Interea temporis Julius Clemens canonicus sæcularis testamentum Ephræmi e græco in latinum sermonem transtulit et Aloysius Lipomanus e veteri latino interprete preces et sermones nonnullos inseruit in 6° et 8° volumine Vitarum sanctorum Romæ 1554 et 1560. Cardinalis Sirletus, J. Gretserus, Fr. Combefisius et J. B. Cotelerius et ipsi diversis temporibus e græco quædam opuscula latina fecerunt. Sed omnes superavit Gerardus Vossius.

3° *Editio Gerardi Vossii.* Dum optarant docti viri ut omnia Ephræmi opera quæ reperiri potuissent, latine prodirent. Quæ enim Ambrosius, quæ Zinus verterant, gustum acuebant, non satietatem afferebant. Hinc, suasu atque impulsu cardinalium Sirlleti, Montalti (qui postea Sixtus V fuit) jussuque Gregori XIII, hoc opus maximæ molis aggressus est Gerardus Vossius, alias Voskens, Tungrensensis præpositus, patria Belga, ex Borchloon, comitatus Lossensis, diœcesis Leodiensis, Leodii anno 1609 defunctus. Eruditissimus ille vir Romæ per multos annos degens sermones S. Ephræmi et opuscula

quotquot reperire potuit in codicibus græcis vaticanis et aliis e græco latina fecit, adjectis scholiis doctissimis, et translationem suam Romæ edidit tribus voluminibus in-folio. Primum volumen Sixto V dicatum prodiit anno 1589; alterum Clementi VIII, anno 1593 inscripsit, cui anno 1592 speciminis loco quinque Ephræmi sermones obtulerat; tertium denique, anno 1598, evulgavit, Deo optimo maximo ac S. Ephræmo pro gratiarum actione dicatum. In tribus hisce voluminibus continentur 219 sermones et opuscula. Hisce, ut ipse asserit, codicibus usus est: 1° Vaticanis plurimis; 2° Sfortiano membranaceo perantiquo; 3° codicibus Sirlleti Cardinalis; 4° codicibus duobus Cryptæ-ferratæ; 5° duobus codicibus Venetis; 6° codice Candiano seu Cretensi et altero Constantinopolitano. Hæc editio quatuor sermonibus auctior recusa fuit Coloniae 1603, et 1619 et Antverpiæ 1619.

Editio Vossii meritas obtinuit laudes a viris doctis, Labbeo, Possevino, Caveo, Fabricio, Tillemontio, Dupinio, aliis. Sufficiat hoc J. S. Assemani judicium: « Quamquam Vossianæ versionis non ita hæreo, ut illam semper et ubique sectandam mihi proposuerim; nisi tamen me aliter cogit græcus textus e regione positus, ab illa ne latum quidem unguem recessi. Laudem scilicet meretur Vossius

quod, ut inquit Kolhius p. 279, tanta quanta nemo unquam diligentia curaque ex tota Italia, quotcumque indagare potuit Ephræmi scripta, in Bibliothecis passim exarata manu exstantia collegerit, inque latinam translata linguam, communem omnium in utilitatem divulgaverit. Laudanda quoque Vossii in eo est industria, quod variis identidem lectionibus ex codicibus, quos adhibuit, rarissimis vetustissimisque diligenter notatis, singulis Ephræmi sermonibus loca communia ut vocant, hoc est, græcorum æque ac Latinorum Patrum similis argumenti scripta, in eorum præsertim, qui sacra tractant, sanctissimamque disciplinam populo exponunt, usum adjecerit, aliaque Scripturæ loca ex aliis clarioribus ac parallelis vel explicuerit, vel confirmaverit. Nec minus laudabilem in locis passim obscuris illustrandis, corruptis emendandis, dubiis confirmandis operam exhibuit. » Verumtamen non paucos etiam nævos habet ea doctissimi interpretis versio : aliquando enim rebus magis quam verbis intentus, breviora facere instituit; interdum luxuriantia adhibet, et quæ omnino redundant, cocervat. In quibusdam etiam a vero sensu deflectit, aut sententiam auctoris obscure et contorte exprimit. Nihil dico de minoribus vitiis, quibus nullum

opus quantumvis tersum et limatum, carere omnino potest. Hunc itaque interpretem secutus, et reliquis a me anteponendum esse, nec a me deserendum judicavi, nisi ubi mendum aliquod in ejus editionem irrepsisse certo constat, aut variam lectionem græci codicis nobis latine exprimendam suadent. Neque vero quia Vossium identidem corrigo, idcirco me illi injuriam fecisse arbitror, sed de eo bene meruisse me aio et contendo, quod nævos corpori alioquin egregio inspersos ut eximerem sedulo operam dedi¹ »

Fuere tamen Rivetus et Dentzelius qui ea omnia, quæ translata dedit Vossius Ephræmi opera tanquam spuria et adulterina rejicerent. At certum est Vossium nulla opuscula sub nomine Ephræmi vertisse et edidisse quæ non ejus nomine inscripta essent in codicibus græcis; neque ipsum in iis opusculis latine vertendis pro genuino græcorum codicum sensu alium a veritate alienum nobis obtrusisse. Hoc ipsum convincunt græca exemplaria, non Vossii tantum ætatem antecedentia, sed quæ nongentos et mille etiam annos superant, in quibus ii sermones græce apparent, quos postea Vossius latine edidit. Opinatus est Kohlius Vossium minime fidelem se ac sincerum interpretem præ-

¹ Ephræmi, *Opp. græco-lat.* II, præf. XXIV.

buisse, sed pro arbitrio suo nonnulla omisisse, alia immutavisse, plurima interpolavisse. Fabricius etiam Vossio exprobrat quod partes in codicibus quibus usus est pro libitu divulsit ac discerpit. Quibus respondit J. S. Assemanus, dicta sua argumentis probando « Vossium nihil omisisse, nihil immutasse, nihil interpolasse aut in textum intrusisse, nihil denique, quod in manuscriptis cohæret ac junctum est divisisse ac disjunctisse. Si quod est in ordine sermonum discrimen, si qua sententiarum, aut divisionis partium diversitas; non ex arbitrio Vossii interpretis, sed ex manuscriptis ipsis codicibus oritur, quorum unum vix reperire est, quod cum altero prorsus conveniat ¹. »

4. *Græca editio Oxoniensis.* Hucusque nonnisi paucæ quædam Ephræmi preces aut sermones græce a Jacobo Gretsero, a Bollandianis, a Cotelerio et in Catenis Patrum in Matthæum et in Job prodierant. Primus Eduardus Thwaites græcam operum Ephræmi versionem luculentis et majoribus theatri sheldoniani typis Oxonii, anno 1709 in-folio edidit ex codicibus Bodleianis. Continet autem græcos Ephræmi sermones 156, absque versione latina. Hisce sermonibus binæ ejusdem doctoris vitæ junguntur, altera Metaphrastæ, anonymi altera. Ad hanc

editionem adhibiti fuere codices 18. Omnes sermones in ea editione contenti latine exstant apud Vossium, exceptis septem.

5° *Editio Romana græco-latina et syriaco-latina.* Hæc editio, omnium præstantissima, constat sex voluminibus in-folio, quorum tria textum græcum cum versione latina e regione posita, tria vero alia textum primigenium syriacum cum versione latina continent. Tria volumina græco-latina Romæ prodierunt, curante J. S. Assemano Maronita. Primum volumen Clementi XII dicatum prelo exivit anno 1732; alterum Benedicto XIV auctor inscripsit anno 1743; tertium eidem Pontifici dicatum prodit anno 1746. Tria volumina syriaco-latina elaboravit Petrus Ambarachi vulgo Benedictus, Maronita S. J., qui cum ad Dominum migrasset antequam tomus tertius solveretur, Stephanus Evodius Assemanus opus prosecutus est et absolvit. Primus tomus sub auspiciis Clementis XII excusus fuit anno 1737; secundus Benedicto XIV dicatus evulgatus fuit anno 1740; tertius sub auspiciis ejusdem Pontificis publici juris factus est anno 1743. Unde apparet doctissimos Maronitas editioni allaborasse per quindecim annos. Præclara ista romana editio incipit a primo volumine græco, quod idcirco post epistolam dedicatorem

¹ *Loc. mox. cit.* p. XXVI.

et præfationes duas doctissima habet prolegomena. In his auctor primo recenset auctores græcos et latinos qui Ephræmi scripta laudaverunt aut ejus vitam narraverunt, deinde agit de latinis antiquis versionibus operum Ephræmi tum manuscriptis tum impressis, de græca editione Oxoniensi et de exiguis quibusdam precibus aut sermonibus e syriaco translatis; denique agit de codicibus græcis. Quæ summatim perstrinxit mox fusius evolvit, integra siquidem refert testimonia veterum qui græce vel latine scripserunt; deinde singulos recenset Ephræmi sermones qui in unaquaque editione supra memorata et in codicibus latinis continentur, adjectis judiciis virorum doctorum de hisce editionibus; denique recenset omnes codices græcos in Bibliotheca vaticana et in aliis Italiæ et Europæ pluteis repositos, in quibus plura vel pauciora habentur S. Ephræmi opuscula quæ singula enumerat¹. In secundo tomo recenset codices Venetos, codices Bibliothecæ passionæ, vallicellanæ, Moscuensis. Quia vero sæpius fit ut unius ejusdem sermonis varii sint in codicibus tituli, et vicissim idem titulus sermonibus diversis

inscriptus sit, ordine alphabetico excipit initia sermonum Ephræmi, annotatis codicibus, in quibus habentur.

Sequuntur deinde: 22 sermones de virtutibus et vitiis; 24 diversi de eodem argumento, de pœnitentia et de defunctis; 4 sermones de virtute ad novitium monachum et 10 capita de virtute; 12 capita in illud « attende tibi ipsi; » sermo de non ridendo; de vita spirituali capita 96; beatitudinis capita 55; alia capita 20; de humilitate capita centum. Tomum claudit duplex tabula: una sermones enumerans et opuscula quo ordine sunt impressa, altera initia cujusque opusculi ordine alphabetico tum græce tum latine exhibens.

Quænam autem fuerit agendi ratio auctoris tum in edendo textu græco tum in apponenda versione latina, ipse his verbis in priore præfatione aperit: « Quum ex plurimis græci textus exemplaribus nullum nobis obtigerit, quod plane cum altero conveniat, sive in dispositione ac numero tractatum, sive in omnimoda titulorum, verborum, sententiarumve conformitate; Oxoniensem textum anno Christi 1709 editum præ ceteris selegimus, quem nobis veluti

¹ Sunt autem codices græci quibus Ephræmi opera continentur: *Vaticani*, 90; *Basiliani*, 10; *Barberini*, 12; *Othoboniani*, 52; *Cæsarei Vindobonenses*, 21; *Regii paris.*, 62; *Ambrosiani*, 7; *Mediceo-laurentiani*, 2; *Anglicani*, 18; *Sfor-*

tiani, 2; *Bavarici*, 7; *Heidelbergenses*, 7; *Venetæ*, 3; *passionæi*, 1 antiquissimum 124 sermones complectens; *Moscuenses* 5, *Vallicellanus* 1. Opp. græc. prol. ad t. I, II, III.

archetypum proponeremus ; suppletis tamen, quæ frequenter occurrunt, lacunis, additisque non raro ex vetustissimorum voluminum fide emendationibus sive appendicibus, quæ omnino visæ sunt necessariae. » Illud in hac parte desideratur quod auctor non indicavit codices unde supplementa et correctiones desumpserit, et nullam variam lectionem notaverit. Mentem tamen auctoris fuisse ut ad finem tomi subsidia illa critica adjiceret ipse affirmat. Quod cur factum non fuerit non liquet. « Latinam autem versionem, pergit auctor, a Gerardo Vossio vulgatam pressis vestigiis, quantum fieri potuit, sequi decrevimus ; non quod illam interpretationibus Ambrosii, Zini, aliorumve præferamus : (sua enim cuique laus debetur, nec quidquam viris claris detractum volumus :) sed quia et plura Vossius Ephræmi opera quam alii, e Græco transtulit, et elaborata ab ipso editio, quum sæpius recusa sit, omnium manibus teritur. Non sic tamen eandem sequimur, ut sæpissime non deseramus : adeo enim a græco textu passim recedit, ut nova fere interpretatione in nonnullis tractatibus opus sit. Quis vero latine græceque doctus non subirasceretur nobis, si Vossianam versionem integram servaremus, ubi græcus textus e

regione positus aliam sententiam complectitur ? »

Editoribus statutum fuerat prius tres tomos græco-latinos evulgare, deinde tres tomos syriaco-latinos ; at J. S. Assemanus aliis negotiis et laboribus distentus non potuit inceptum consilium perficere ; jamque tres tomi operum syriacorum typis excusi fuerant, quum secundus tomus græco-latinus prelo exivit. Exorditur tomus secundus ab epistola dedicatoria quam sequuntur prolegomena in quibus auctor omissos in primo tomo codices græcos describit et Ephræmo vindicat sermonem ad imitationem proverbiorum conscriptum et sermonem in Margaritam pretiosam. Patet autem ex collatione hujus sermonis cum citatis ab Anasiasio Sinaita et a Leontio interpretem græcum nimis libere vertisse et codices mendosos esse¹. Quod et de Testamento et sui confessione dicendum videtur. De encomio autem S. Basilii merito dubitari ex dicendis de anno mortis Ephræmi patebit. Sed longius foret de singulis operibus græcis disserere, ex quibus nonnisi quædam in dubium revocantur. Continet iste tomus omnes sermones in editione oxoniensi contentos a 31° ad finem eodem ordine, nonnullis insertis, aliis ad finem additis et sermone de Domina Sala ut spurio

¹ Cfr. *Opp. græc.* III, prol. p. 37.

rejecto. Insunt porro in hoc volumine : 6 sermones de diversis, 50 paræneses ad monachos Ægypti, epistola ad Joannem monachum, sermones tres de secundo adventu, resurrectione et consummatione sæculi, testamentum Ephræmi, quod et syriace adjectis ex alio codice variis lectionibus ad finem tomi habetur; sequuntur sermones, paræneses, preces de diversis, cum excerptis quibusdam in Job, in Psalm. et in Matth.

Tomus tertius et totius collectionis ultimus, anno 1746, evulgatus est. Post epistolam dedicatorem auctor in prolegomenis inserit Ephræmi sermonem ad monachos de sua conversione, vitam ejus e cod. Vallicellano, Theodori studiatæ in Ephræmum et Joannem Chrysostomum encomium; deinde describit codices nonnullos hucusque omissos præsertim græcos, syriacos, arabicos et armeniacos Bibliothecæ regiæ Parisiensis sicut et codices syriacos et arabicos Oxonienses. Sed hæc descriptio valde est imperfecta. Deinde de hisce documentis et codicibus disserit, ostenditque sermonem Ephræmo de sua conversione tributum non ipsius fœtum esse sed ejus discipulorum, narrationem Amphilocho tributam interpolatam esse, sermonem de sacerdotio Ephræmo vindicat, sed sermonem ad Joannem monachum contra hæresin Nestorii diacono Edesseno abjudicat.

Pias autem ad Deum et ad Beatam Virginem preces aut preces et lamentationes, etsi illæ quasdam interpolationes passæ sint, ut genuinum opus Ephræmi habendas esse, nec obstare titulum « Dei genitrix » Mariæ tributum docte propugnat. Quoad preces vero quæ in libris Syrorum liturgicis Ephræmo tribuuntur, eas non omnes ad Ephræmum pertinere asserit. Sermonem autem de verbis otiosis et duos sermones de sacra cœna a Kohlio editos supposititios esse demonstrat.

Continet tomus tertius sermones, odas, preces, hymnos de diversis, nempe de sacerdotio, de Heli sacerdote, de Loth, de Juliano asceta, de Elia, de virginitate, de vitiis, quinque de pœnitentia, plures de resurrectione, judicio et adventu Domini, panopliam ad monachos, adhortationes, preces ad Deum et Beatam Virginem, nempe 107 opuscula, quæ omnia ex codicibus undique collegit et primus edidit cum versione latina a se, ubi illa Vossii deficiebat, elaborata. Addita sunt 21 opuscula latina.

Priores duo tomi syriaci prodierunt, annis 1737 et 1740, cura et labore Petri Benedicti Maronitæ S. J. Tomus primus continet Commentaria, seu potius Scholia, S. Ephræmi in Pentateuchum, Josue, Judices, duos libros Samuelis et duos Regum.

In tomo secundo habentur commentaria in Job, in Isaïæ capita 1-42, 66; in Jeremiam, Threnos, Ezechielem, Danielem, Oseam, Joëlem, Amosum, Abdiam, Michæam, Zachariam et Malachiam. Quæ omnia desumpta sunt ex *Catena* a Severo, monacho Edesseno, anno Christi 861 elaborata. Sequuntur sermones exegetici 10, sermo in Jonam, et sermo in Lazarum, 13 sermones, seu potius hymni, de Nativitate Domini, 57 sermones, seu odæ adversus hæreses. Huic tomo adjicitur Antirrhethicon adversus Kohlium et Renaudotium. Tertius tomus complectitur Acta S. Ephræmi, 87 sermones seu odas de fide adversus scrutatores, tres alios sermones in idem argumentum, sermonem adversus Judæos pro dominica palmarum, necrosima seu canones funebres 85, sermones seu odas de libero arbitrio 3, paræneses 76; de paradiso Eden hymnos 12, denique 18 sermones de diversis.

Maxima horum sermonum et hymnorum pars, nominatim sermones et hymni de fide adversus scrutatores et adversus hæreses, de nativitate Domini, de paradiso Eden, de libero arbitrio et nonnullæ paræneses ex tribus antiquissimis codicibus nitriensibus sæculi VI excripta est. Pro aliis vero sermonibus nec ætas codicum, nec ipsi codices indicantur e quibus desumpti sunt. Hoc aliquo modo

colligi potest ex iis quæ supra de codicibus romanis syriacis dicta sunt. Quum morte præreptus fuerit Petrus Benedictus antequam tommum tertium absolvisset, curam operis prosequendi in se suscepit Stephanus Evodius Assemanus, qui opus feliciter ad finem perduxit. Textui syriaco ubique e regione versio latina appositæ est, quam Petrus Benedictus ejusque successor magno labore magnaque sua linguæ syriacæ peritia adornarunt.

Hæc est præstantissima illa editio romana, quam merito plurimi faciunt viri docti, utpote quæ tantis curis elaborata a tribus doctissimis illis Maronitis Latio dedit præclarissima illustris doctoris syri scripta hucusque incognita, quibus præcipua fidei nostræ capita orientis luce illustrata novum robur novumque decorem accipiunt. At, quia in rebus humanis nihil absque defectu occurrit, sunt et huic editioni sui nævi. Desiderant quippe viri periti ut textui syriaco appositæ fuissent lectiones variæ, ubi plures suppetebant codices, ut hymnis præfigeretur tonus ad quem strophæ conformata est, ut Responsoria in codicibus indicata suo loco imprimerentur, ut denique authentia et genuinitas necrosimorum, paræneticorum et sermonum de diversis ad trutinam criticam revocarentur. Illud etiam in versione latina repræhensum jure fuit, quod sæpe nimis libera

paraphrasim sapit. Quod tamen non nimium urgebunt qui advertunt quam difficile sit latinis auribus tradere orientalia Ephræmi carmina. Denique desunt totius operis indices, quales in editionibus aliorum Patrum reperiuntur.

6° *Recentiores editiones.* Doctissimus vir G. Bickell, in Universitate OEnipontana professor, edidit syriace et latine 72 hymnorum collectionem quam appellavit *Carmina nisibena*. Hæc collectio supra p. XLVII descripta fuit. Auctor eam deprompsit ex codicibus niriensibus Musæi Britannici, nimirum: ex codd. add. 14572 sæc. VI qui totam fere collectionem continet, ex cod. add. 17142, qui 24 hymnos præbet, ex codd. 14571 sæc. VI qui 16 hymnos tantum habet. Tres alii codices pauca tantum fragmenta referunt. Hymnis præmissa sunt brevia sed docta prolegomena. Editio prodit Lipsiæ anno 1866, in-8.

Huic editioni præiverat J. J. Overbeck in libro cui titulus *S. Ephræmi Syri, Rabulæ episcopi edesseni, Balæi aliorumque opera selecta*. Oxonii, 1865, in-8. Insunt sequentia S. Ephræmi scripta syriace tantum: 1° Contra Julianum regem qui abnegavit et contra doctrinas falsas et contra Judæos hymni 4; 2° duo sermones adversus doctrinas falsas; secundus inscribitur ad Hypaten (Hypatium),

Manetem, Marcionem et Bardesanem; 3° Sermones et fragmenta de creatione mundi, de transgressione Adæ, quod mortalis creatus sit et dæmon non sit creatus malus. Hoc quidem in titulo, in textu autem superstite non docet Ephræmus Adamum mortalem fuisse creatum, bene vero arborem vetitam fuisse ficum; 4° Sermones de miraculis a Moyse in Ægypto patratis, et de descensu Spiritus sancti et divisione linguarum, de jejunio, de amore Dei (non de misericordia ut vertit Overbeck); 5° epistola ad monachos montenses; 6° demonstratio adversus Bardesanem; 7° Ephræmi testamentum; 8° tres hymni de paradiso qui desunt in editione romana; 9° homilia de baptismo Constantini. Variæ lectiones, ubi plures suppetebant codices seperatim appositæ sunt. caret autem editio versione latina et notis criticis. Omnia ista opuscula ex codd. nitr. Musæi Britannici desumpta sunt, excepta homilia de baptismo Constantini, ex cod. Oxon. sæc. XV vel XVI exscripta.

Pius Zingerle e codicibus syriacis romanis recentioribus anno 1868 Brixiae edidit duos sermones Ephræmi de Monachis syriace cum lexico et notis sed absque versione latina. Anno sequenti, OEniponti, in primo tomo libri cui titulus: *Monumenta syriaca ex codicibus Vaticanis collecta* edidit tertium Ephræmi ser-

monem ad monachos syriace tantum; in secundo tomo occurrunt varia citata, ex operibus Ephræmi desumpta, syriace cum nonnullis notis. Doctissimus vir selecta Ephræmi scripta in linguam germanicam vertit et edidit, 6 vol, in-8 OEniponti 1833-46¹.

Selecta Ephræmi opera cum notis anglice e textu syriaco ediderunt J. B. Morris² et H. Burgess³. P. Martin e codicibus Musæi Britannici autographice Parisiis edidit textum syriacum hymnorum in Abrahamum Kidunensem. Hucusque nihil repertum est e textu syriaco commentariorum S Ephræmi in Evangelia et in Epistolas Pauli. At J. B. Aucher Mechitarista latine e versione armeniaca edidit commentaria in epistolas S. Pauli. Venetiis, 1833, 2 vol. in-8. Idem ex armeno latine vertit commentaria Ephræmi in Evangelia, quæ correctæ a G. Moesinger edita sunt Venetiis anno 1876⁴.

VI. QUÆ HUIC TOMO INSUNT.

Hymni
de Epi-
phania.

Primo loco posuimus hymnos quindecim de Epiphania, quos, anno 1879, e codicibus nitriensibus Musæi Britannici exscripsi-

mus. Codices autem illi, e quibus desumpti sunt hymni de Epiphania, liturgici sunt omnes. Sciendum autem est hymnos in ecclesiis Syrorum non ad partem officii essentialem sed ad integram tantum pertinere. Quare nunc plures, nunc pauciores hymni, nunc totus hymnus, nunc selectæ tantum strophæ decantantur, prout Officium liturgicum vel producitur vel protrahitur. Hinc explicatur quo modo factum sit ut collectio hymnorum, quos Ephræmus in Epiphaniam scripsit, integra et absoluta in nullo codice reperiatur et ordo in plerisque codicibus differat. Ex fragmentis in cod. add. 14520 sæc. VIII-IX servatis colligitur Ephræmum, præter hos quindecim quos vulgamus, alios composuisse hymnos in Epiphaniam. Hymnus XV reperitur in codicibus medio loco inter hymnos de Nativitate et de Epiphania positus, ita ut difficile dictu sit ad quodnam festum referri debeat. Cum Ecclesia Latina adorationem magorum ad festum Epiphaniæ referat, idcirco hunc hymnum inter hymnos de Epiphania reponi; putaverim tamen Ecclesiam Edessenam cum Græcis jam ab Ephræmi tempore solam

¹ *Des heil. Kirchenvaters Ephræm Ausgewählte Schriften.* Aus dem Griechischen und Syrischen Übersetzt von Pius Zingerle. Innsbruck 1833-46. 6 vol. in-8.

² *Select Works of S. Ephraem the syrian.* Oxford, 1847.

³ *Select metrical hymns and Homilies of*

Ephraem Syrus. Translated from Syriac. London, 1855. vol. in-12; *The repentance of Niniveh, by Ephraem syrus.* London, 1855, in-12.

⁴ *Evangelii concordantis Expositio facta a S. Ephræmo syro in latinum translata* a R. P. Joanne Baptista Aucher. Edidit G. Moesinger. Venetiis, 1876. in-8.

Christi in baptismo manifestationem in die Epiphaniæ celebrasse. Nam omnes fere hymni de baptismo Christi et de sacramento baptismi agunt. Hymnos XV hic vulgatos subministrarunt codices duo : nempe 1° cod. add. 14506 sæc. IX-X, fol. 166-183, hymnos 2-4, 6-10, 15. In eodem cod. fol. 115-118 alia manu antiquiore descripti leguntur hymni 2-4, 8-10; 2° cod. add. 14512, sæc. X subministravit hymnos 1-14. Hymni plures vel pauciores ejusdem collectionis inveniuntur in codd. add. 14515, anni 893; 17141, sæc. VIII-IX; 14520, sæc. VIII-IX; 14501, sæc. XI; 12146, anni 1007, ubi nomen auctoris omissum est. Tanti fecerunt Syri hymnos Ephræmi de Epiphania ut 3^m, 4^m et 13^m inseruerint in ordinibus baptismi Jacobo apostolo et Jacobo Sarugensi inscriptis, quibus usque hodie utuntur Jacobitæ.

Antiquissimum esse Epiphaniæ vel Theophaniæ festum apud omnes in confesso est. Et Latini quidem hac die simul triplicem venerantur Domini manifestationem, qua scilicet ipsius divinitas manifestata est Magis in Bethleem, Joanni ad Jordanem et discipulis in Cana Galilææ. Græci vero, quum de Magorum adoratione die ipso Christi natali jam egerint, hodie Dei apparitionem in baptismo

Christi factam, seu ipsum ejus baptismum recolunt. Ad rem S. Joannes Chrysostomus : « Quamnam igitur ob causam hæc Epiphania appellatur? Quia nimirum non omnibus manifestus est reditus, quum partu est editus, sed quum est baptizatus¹. » In eodem sensum loquitur S. Gregorius Nazianzenus². « Etenim sanctus Luminum dies (Epiphania) ad quem pervenimus, et quem hodie divino beneficio celebramus, originem quidem a Christi mei baptismo ducit... Jam Christi quidem nativitas congrua solemnitate prius, tum a me festi duce et auspice, tum a vobis, atque adeo ab omnibus, tam qui in mundo versantur, quam qui in mundo sublimiores sunt celebrata est. Cum stella cucurrimus, cum Magis adoravimus, cum pastoribus luce circumfusi sumus, cum angelis divinam gloriam prædicavimus, cum Simeone in ulna accepimus, cum Anna, illa, inquam, vetula et casta femina, confessi sumus; ei quoque, qui ut alienus in propria venit, gratia habeatur, quod exterum hominem et peregrinum gloria affecit. Nunc alia Christi actio, aliudque mysterium sequitur... Christus illuminatur, simul illustremur; Christus baptizatur, simul descendamus, ut simul etiam ascendamus. »

¹ *Homilia de baptismo Christi*, n. 2, ap. Migne, *Patrol. gr.* XLIX, 365.

² *Oratio 59 in Sancta lumina*, n. 1, 14, ap. Migne, *Patrol. gr.* XXXVI, 556, 550.

Jam sæculo tertio S. Gregorius Thaumaturgus, si ejus est homilia in *sancta Theophania*¹, et S. Hippolytus², solemniter celebrabant festum Epiphaniæ seu baptismi Christi, et patet ex verbis S. Hippolyti tunc baptisma catechumenis collatum fuisse. Hoc festum fuit adeo celebre sæculo IV tum in Occidente tum in Oriente, ut vel impiissimi imperatores ausi non sint ab ea celebritate abesse. Si quidem Julianus apostata qui pallio christianæ religionis latentem impietatem studebat contegere, cum esset in Galliis voluit ea die cum ceteris christianis sacris interesse mysteriis, ut scribit Ammianus Marcellinus, 21. Idipsum præstitit in Oriente Valens imperator Arianus, ut de eo scribit S. Gregorius Nazianzenus in oratione *De laud. Basilii*³.

Quum igitur eadem solemnitate perageretur festum Epiphaniæ in Mesopotamia et in eo memoria celebraretur baptismi Salvatoris et conferretur sacramentum baptismi, S. Ephræmus pro hoc festo, sicut pro aliis Domini nostri festis hymnos plures composuit. In hymno I describit varias baptismi figuras ex veteri Testamento, deinde transit ad baptismum Christi a Joanne. Strophæ 11-19 habentur in sermo-

ne seu hymno quarto de Nativitate⁴, forsitan in utroque hymno insertæ fuerint istæ strophæ, quia simul agunt de stella Magorum et de prædicatione Joannis.

Hymnus II coronas nectit Regi qui *Oriens* appellatur, singulis ejus triginta annis singulas coronas nectunt diversæ creaturæ. Iste hymnus tertius decimus est inter hymnos de Nativitate in editione Romana, quæ pro more tonum et responsoria omittit, nostri autem codices illum Epiphaniæ adscribunt. Ex codicibus et e mensura versuum patet multa menda irrepsisse in editionem Romanam.

In hymno III agit sanctus Doctor de unctione olei quæ fit in baptismo et varias illius figuras e veteri Testamento describit exclamans: « beati estis agni a Christo obsignati qui corpore et sanguine digni effecti estis. Ipse pastor pabulum vobis factus est. » Nonnullæ hujus hymni strophæ recitantur in Ordine baptismi a Jacobo Edeseno composito, dum sacerdos corpus puellæ baptizandæ inungit oleo olivæ.

Hymnus IV canitur a diaconis dum baptizandi oleo catechumenorum uncti immerguntur in aquis baptismi. Docetur hoc hymno homines per baptismum a pec-

¹ App. Migne, *Patrol. gr.* X, 1178.

² *Sermo in sancta Theophania.* App. Migne, *Patrol. gr.* X, 851.

³ Ap. Migne, *Patrol. gr.* XXXVI, 564-564. De festo Epiphaniæ vid. quæ scribit R. P. Nilles, *Ka-*

alendarium manuale utriusque Ecclesiæ Orientalis et Occidentalis. OEniponte, 1879. T. I, p. 54, sqq.

⁴ *Opp. Syr.* II, 415, sqq.

catis abluī, gratia vestiri, Deo coadunari. Hi baptismi effectus et ceremoniæ hymnis V, VI, VII et VIII sub variis figuris describuntur. « Parvo Jordanis fluvio, inquit, major est baptismus, cujus aquis cum oleo abluuntur omnium peccata. » « Adamus illico innocentiae nitorem exiit, vos autem innocentiae nitorem illico induistis. » « Hodie deleta sunt peccata vestra et inscripta nomina. Sacerdos illa delevit in aquis, Christus hæc descripsit in cœlis. » Post baptismum sacra communitio porrigebatur. « Manducate, inquit, corpus vivum, pharmacum vitæ omnes vivificans. Baptizati accipite lampades vestras ut viri Gedeonis... Corpus lassum dum aquis lavatur recreatur a labore. Ecce lavaerum in quo recunduntur quies, vita et deliciae. In eo requievit Adam lassus qui laborem introduxit in mundum.... Descendit Deus in aquas ut in nos veniret ibique maneret, sicut antea ex misericordia descendit in uterum virginis. » Sacramentum confirmationis apud Syros « perfectio » seu complementum appellatur, quia immediate post baptismum conferebatur et ejus ceremonias quasi complebat; ad hoc alludit Ephræmus: « Super Moysen illapsus est Spiritus Dei, super vos perfectio Christi. » Hymnum octavum hisce verbis claudit: « Pro-

phetæ Altissimum vocarunt ignem vorantem... Estis omnes illo igne per oleum uncti, per aquam induti, per panem relecti, per vinum potati, voce illum audistis, mentis oculo illum contemplati estis. »

Hymni IX et X agunt de baptismo Christi in Jordane et de baptismi sacramento. Christus suo baptismo aquas sanctificavit ut iis baptizaremur. Alludit auctor ad lucem quæ in baptismo Christi in aquis Jordanis resplenduit, cujus meminit S. Justinus¹. « Christi conceptio nobis thesaurus est benedictionum, nativitas cumulus gaudiorum, baptismus causa miserationum, mors causa vitæ nostræ. Mors ejus resurrectione devicta est. In ejus nativitate stella lucida effulsit in aere; in baptismo lux ex aquis resplenduit; in morte sol obscuratus est in firmamento; in passione stellæ cum ipso defecerunt; in Epiphania stellæ cum ipso apparuerunt. » Docet omnibus baptismum esse necessarium. « Si ille qui ceteros purificat baptizatus est, quis est qui baptismo non indigeat? »

Secunda pars hymni X deest.

Hymno XI docetur baptismum Joannis non habuisse eandem vim cum baptismo Christi: « Joannes, qui magnus fuit inter natos mulierum, Christo inferior fuit, quia ab eo baptizati rursus baptismum Apostolorum suscipere debuerunt. »

¹ *Dal. cum Triph.* 88.

Hymnus XII statuit peccatum originale baptismo deleri : « In baptismo invenit homo gloriam inter arbores paradisi perditam... Lapsus est vir in paradiso, at Misericordia restituit eum in baptismo; perdidit suam pulchritudinem per invidiam diaboli et recuperavit eam per gratiam Christi. »

Hymnus XIII eandem doctrinam asserit et explicat rationem cur vestibus candidis baptizati induuntur. « Vestes vestrae, fratres, candidae sunt ut nix, et nitor vester refulget ut nitor angelorum. Splendent vestimenta vestra, nitent coronae vestrae. In paradiso vae in Adamum latum est; vos autem hodie laudem accepistis. » Iste hymnus recitatur dum baptizatis sacra communio distribuitur.

In hymno XIV colloquium pulcherrimum instituitur inter Joannem Baptistam et Christum. Strophae alphabeticæ sunt. Joannes renuit baptizare suum Dominum, Christus urget eum; tandem Baptista coactus consentit eumque baptizat. Ejusdem est generis hymnus XV, jam sub nomine Ephræmi in Breviario maronitico et inde in tomo III. Opp. græcolat. p. 601-603 editus. Colloquium scilicet instituitur inter Mariam et Magos; Beata Virgo, postquam eo-

rum fidem varia objiciendo probavit, tandem declarat se virginem filium peperisse qui Filius Dei est. Hymnum de Jesu et Joanne imitatus est præcipuus græcorum hymnographus S. Romanus in hymno de sacra Theophania, in quo idem colloquium instituitur inter Christum et Joannem¹.

Omnes hos de Epiphania hymnos genuinum esse S. Ephræmi lætæm plura demonstrant. Etenim Ephræmo tribuuntur in septem codicibus supra indicatis, qui codices optimæ notæ et antiqui sunt, siquidem ad octavum, nonum et decimum sæculum pertinent. Præterea stylus, frequentes allusiones ad facta veteris Testamenti, doctrina, Ephræmum produunt auctorem. Ebed-Jesu Khayyat, Amadiæ archiepiscopus², hymnum « de Maria et Magis, » nescio qua auctoritate ductus tribuit Narseti, celebri Nestorianorum sæculi V poetæ. At, ut hic hymnus Narseti tribuatur plura obstant. Etenim Ephræmo tribuitur in codice nostro A sæculi IX vel X, in quo multa genuina habentur Ephræmi opera. Si quæ alterius sunt auctoris, hæc Jacobi Sarugensis sunt; alicujus autem scriptoris nestoriani hymnos occurrere in codice Jacobitico inauditum prorsus est. Præterea Breviarium Maronitarum Ephræ-

¹ Ap. Em. Card. Pitra, *Analecta sacra*. Paris, 1876, p. 16, sqq.

² *Syri orientales, seu Chaldei, Nestoriani et*

Romanorum pontificum primatus. Romæ, 1870, p. 158.

mo hunc hymnum vindicat. Reperunt quidem Maronitæ in suis libris liturgicis quædam cantica auctorum monophysitarum, nestorianorum vero nulla. Denique doctrina in hymno « de Maria et Magis, » errori nestorianorum prorsus adversatur, siquidem ad finem Maria declarat se esse « Dei genitricem, » dicens : « Virgo peperit filium. Ipse Filius Dei est. »

Sermo de Domino nostro. Hymnis de Epiphania adjunximus sermonem de Domino nostro, quem, ut ex Catenis Patrum discimus, Ephræmus pro hoc festo composuerat. Alterum pro eodem festo sermonem a S. Doctore conscriptum fuisse ex duabus Catenis Patrum sæculi VIII discimus, sed alter iste sermo, cujus initium : « Pax quam dedit angelus Virgini, » hucusque non est repertus.

In sermone de Domino docet S. Doctor Dominum nostrum ab æterno ex Patre natum esse secundum divinitatem, eundem vero in tempore ex virgine Maria natum esse secundum humanitatem; cum ut hominem, mortem passum esse in cruce, ut Deum vero mortem devicisse, atque sua cruce idololatricam vicisse, et sacrificium propitiatorium obtulisse. Divinitatem porro Christi probant surdi muti sanatio, miracula apostolorum, sanctificatio peccatricis, conversio Pauli, qua simul humilitatem edo-

cemur. Redit deinde ad Simonem pharisæum et peccatricem et sermonem claudit ostendendo Christum se Deum et hominem ostendisse, quando Simeon eum accepit in ulnas suas. In præclaro et protracto isto sermone duo sunt præsertim notanda : 1° Ephræmus allegat locum Lucæ XXII, 42 de sudore sanguineo Christi in horto et de apparitione angeli confortantis eum, de quo immerito nonnulli difficultates ingerunt. S. Doctor non semel ad hunc locum ^{Sermo de Domino.} provocavit, sed sæpius, ut constat ex Carmine Nisibeno 35, strophæ 18, et ex *Opp. Syr.* II, 392; III, 604; 2° diserte docet duas in Christo esse naturas absque confusione unitas, ut probavimus in nota ad pag. 226 subjecta. Hæc est vera Ephræmi doctrina circa incarnationem quam evolvit in hymnis adversus scrutatores, de quibus vid. J. S. Assemanus, *Opp. gr.* II, Prol. p. 34.

Hunc sermonem Ephræmo tribuendum esse ex ipso codice, qui antiquissimus est, utpote ad sæculum V vel VI pertinens, jam satis constat. Attamen alia suppetunt argumenta omni exceptione majora : scilicet Philoxenus, Mabugi seu Hierapoleos episcopus, qui vix centum annis post mortem Ephræmi scribebat, in *Epistola de fide ad monachos* (codd. add. 12164, fol. 130, a; 138, a) duo diversa testimonia e *Sermone de*

Domino recitat, cum præmissis verbis : « S. Ephræmi e sermone *gratia accessit ad ora blasphema.* » Unum e duobus illis testimoniis verbotenus legitur infra p. 163; alterum in iis quæ edidimus non occurrit; sed observandum est deesse in nostro codice unum vel plura folia, adeoque exinde nulla difficultas oriri potest, siquidem a Philoxeno recitata correspondeat foliis deperditis. Præterea idem sermo Ephræmo tribuitur in quatuor catenis Patrum octavi vel noni sæculi, quos indicavimus infra p. 144, et verbotenus quædam recitantur prout sunt in codice nostro. Ephræmi esse sermonem pariter asseritur in cod. vatic. 138 et 146 apud Mœsinger.¹

Sermo
de admo-
nitione.

Sermo de admonitione et pœnitentia. Multi exstant Ephræmi sermones sub hoc vel simili titulo inter opera græca et syriaca. Imo titulus hujus sermonis non unus et idem reperitur in codicibus. Exstat in tribus codicibus Musæi Britannici cum diversis titulis. In cod. add. 17109, anni 873-74 titulum habet « de admonitione et pœnitentia, » in cod. add. 14735, sæc. XII inscribitur « de amore doctrinæ; » in codd. add. 14588, « de admonitione; » in duobus autem codicibus Bibliothecæ parisiensis : nempe in codd. 189 et 196 titulus est : « Sermo increpatorius et ad-

monitorius docens et ostendens quomodo Christianus se gerere debeat. » Haud raro accidit pro sermonibus asceticis diaconi Edesseni ut tot habeantur unius ejusdemque sermonis tituli quot codices.

In hoc sermone versibus heptasyllabis composito docet auctor Deo libere esse serviendum, evangelicam doctrinam coactionem non inducere; ab ira abstinendum utpote quæ opponatur charitati, gehenna puniatur, et passione Christi reprobetur; vitandam subsannationem, iræ sociam; fugiendam superbiam sicut et luxuriam. Deinde commendat eleemosynam et orationem, signum crucis atque virtutes generatim. In observatione mandatorum consistit vera libertas; omnes creaturæ hominem ad sua officia adimplenda revocant. Concludit docendo nihil justo timendum et commendando paupertatem evangelicam. Notanda sunt quæ in hoc sermone habentur de signo crucis : « Nihil facias, oratione non præmissa, signo autem vivificæ crucis, ob-signa, fili mi, omnes tuos actus. De janua domus tuæ ne ex eas donec cruce te signaveris; nec in esu, nec in potu, nec in somno, nec in vigilia, nec in itinere, nec in tempore quietis illud signum negligas; nullus est custos illi æquiparandus; sit tibi murus pro-

¹ *Monumenta syriaca ex Romanis codicibus collecta.* OEniponti, 1878. II, p. 41, 51.

tector ante omnes actus; edoce illud filios tuos ut istud sedulo addiscant. »

Genuinum esse hunc sermonem quinque codices supra indicati abunde demonstrant. In textu nihil reperitur quod non sit vere Ephræmianum.

Sermo de peccatrice. S. Lucas VII, 35, sqq. narrat quomodo mulier peccatrix unxit pedes Domini, dum recumberet in domo Simonis Pharisæi. In hanc historiam multa scripsit Ephræmus. Græce duo exstant ejus sermones: prior, a Vossio primum latine editus¹, deinde plenius ab Assemano græce et latine vulgatus, incipit: « Inter multos viros sanctos²; » alter ab Assemano primum editus exorditur: « Simplex nobis labor. » Prior exstat in multis codicibus græcis bonæ notæ, nempe: in codd. vat. 438, 562, 564, 1216, 1633, 1641; in Palat. 364; in Basilianis 13, 87; in Barberinis 248, 249; in Ambros. 4; Passion. 122; in codd. angl. Barocc. 199, 241; in Bibl. Cæs. vind. cod. 116³. Alter exstat in Bibl. Cæs. Vindob cod. 249 apud Lambecium. Porro duo isti sermones nonnisi unum efficiunt. Posterior enim sermo totum priorem continet, adjecto tantum brevi quodam exordio, in utroque igitur sermone mulier peccatrix in seipsa recenset

vitæ ante actæ flagitia, et, audito quod Christus recumberet in domo Simonis pharisæi, consilium inquit cum adeundi, ejus pedes amplectendi atque inungendi ut delictorum veniam consequatur. Vadit igitur ad aromatarium ad unguentum emendum; miscet cum eo prolixum colloquium, in quo agit de rationibus quæ ipsam ad emendum unguentum movent. Empto unguento perguit ad domum Simonis in via orans, deinde accedens Christum inungit. In editione Vossiana quædam hic adjiciuntur adscititia ex *Matth.* XXVI, 10-11, quæ in editione Assemaniana recte omissa fuere. Miratur porro Ephræmus quomodo meretrix ausa sit pedes Christi amplecti et ungere ac capillis inquinatis tergere. Hic terminatur sermo apud Vossium; apud Assemanum vero multum adhuc producitur. Simone enim de mulieris agendi ratione murmurante, Christus eum reprehendit et declarat se mulieri propter ejus amorem peccata condonasse et addit omnes generationes memoriam mulieris celebraturas esse. Concludit hortando ut omnes peccatores pœnitentiam peccatricis imitentur.

Hæc dumtaxat græce habentur, syriaci autem codices alia subministrarunt. Codex nitriensis 17us Bibliothecæ vaticanæ continet pa-

Sermo
de pecca-
trice.

¹ S. Ephræmi opp. III, 215-219. Romæ, 1598.

² Opp. græco-lat. II, 297-306.

³ Vid. Opp. græco-lat. I. Proleg. CXXXVII, CXCVIII.

Domino recitat, cum præmissis verbis : « S. Ephræmi e sermone gratia accessit ad ora blasphema. » Unum e duobus illis testimoniis verbotenus legitur infra p. 163; alterum in iis quæ edidimus non occurrit; sed observandum est deesse in nostro codice unum vel plura folia, adeoque exinde nulla difficultas oriri potest, siquidem a Philoxeno recitata correspondeat foliis deperditis. Præterea idem sermo Ephræmo tribuitur in quatuor catenis Patrum octavi vel noni sæculi, quos indicavimus infra p. 144, et verbotenus quædam recitantur prout sunt in codice nostro. Ephræmi esse sermonem pariter asseritur in cod. vatic. 138 et 146 apud Mæsinger.¹

Sermo
de admo-
nitione.

Sermo de admonitione et pœnitentia. Multi exstant Ephræmi sermones sub hoc vel simili titulo inter opera græca et syriaca. Imo titulus hujus sermonis non unus et idem reperitur in codicibus. Exstat in tribus codicibus Musæi Britannici cum diversis titulis. In cod. add. 17109, anni 873-74 titulum habet « de admonitione et pœnitentia, » in cod. add. 14735, sæc. XII inscribitur « de amore doctrinæ; » in codd. add. 14588, « de admonitione; » in duobus autem codicibus Bibliothecæ parisiensis : nempe in codd. 189 et 196 titulus est : « Sermo increpatorius et ad-

monitorius docens et ostendens quomodo Christianus se gerere debeat. » Haud raro accidit pro sermonibus asceticis diaconi Edesseni ut tot habeantur unius ejusdemque sermonis tituli quot codices.

In hoc sermone versibus heptasyllabis composito docet auctor Deo libere esse serviendum, evangelicam doctrinam coactionem non inducere; ab ira abstinendum utpote quæ opponatur charitati, gehenna puniatur, et passione Christi reprobetur; vitandam subsannationem, iræ sociam; fugiendam superbiam sicut et luxuriam. Deinde commendat elemosynam et orationem, signum crucis atque virtutes generatim. In observatione mandatorum consistit vera libertas; omnes creaturæ hominem ad sua officia adimplenda revocant. Concludit docendo nihil justo timendum et commendando paupertatem evangelicam. Notanda sunt quæ in hoc sermone habentur de signo crucis : « Nihil facias, oratione non præmissa, signo autem vivificæ crucis, ob-signa, fili mi, omnes tuos actus. De janua domus tuæ ne ex eas donec cruce te signaveris; nec in esu, nec in potu, nec in somno, nec in vigilia, nec in itinere, nec in tempore quietis illud signum negligas; nullus est custos illi æquiparandus; sit tibi murus pro-

¹ *Monumenta syriaca ex Romanis codicibus collecta.* OEniponti, 1878. II, p. 41, 51.

tector ante omnes actus; edoce illud filios tuos ut istud sedulo addiscant. »

Genuinum esse hunc sermonem quinque codices supra indicati abunde demonstrant. In textu nihil reperitur quod non sit vere Ephræmianum.

Sermo de peccatrice. S. Lucas VII, 35, sqq. narrat quomodo mulier peccatrix unxit pedes Domini, dum recumberet in domo Simonis Pharisæi. In hanc historiam multa scripsit Ephræmus. Græce duo exstant ejus sermones: prior, a Vossio primum latine editus¹, deinde plenius ab Assemano græce et latine vulgatus, incipit: « Inter multos viros sanctos²; » alter ab Assemano primum editus exorditur: « Simplex nobis labor. » Prior exstat in multis codicibus græcis bonæ notæ, nempe: in codd. vat. 438, 562, 564, 1216, 1633, 1641; in Palat. 364; in Basilianis 13, 87; in Barberinis 248, 249; in Ambros. 4; Passion. 122; in codd. angl. Barocc. 199, 241; in Bibl. Cæs. vind. cod. 116³. Alter exstat in Bibl. Cæs. Vindob. cod. 249 apud Lambecium. Porro duo isti sermones nonnisi unum efficiunt. Posterior enim sermo totum priorem continet, adjecto tantum brevi quodam exordio, in utroque igitur sermone mulier peccatrix in seipsa recenset

vita ante actæ flagitia, et, audito quod Christus recumberet in domo Simonis pharisæi, consilium inquit cum adcundi, ejus pedes amplectendi atque inungendi ut delictorum veniam consequatur. Vadit igitur ad aromatarium ad unguentum emendum; miscet cum eo prolixum colloquium, in quo agit de rationibus quæ ipsam ad emendum unguentum movent. Empto unguento pergit ad domum Simonis in via orans, deinde accedens Christum inungit. In editione Vossiana quædam hic adjiciuntur adscititia ex *Matth.* XXVI, 10-11, quæ in editione Assemaniana recte ommissa fuere. Miratur porro Ephræmus quomodo meretrix ausa sit pedes Christi amplecti et ungeri ac capillis inquinatis tergere. Hic terminatur sermo apud Vossium; apud Assemanum vero multum adhuc producit. Simone enim de mulieris agendi ratione murmurante, Christus eum reprehendit et declarat se mulieri propter ejus amorem peccata condonasse et addit omnes generationes memoriam mulieris celebraturas esse. Concludit hortando ut omnes peccatores pœnitentiam peccatricis imitentur.

Hæc dumtaxat græce habentur, syriaci autem codices alia subministrarunt. Codex nitriensis 17us Bibliothecæ vaticanæ continet pa-

Sermo
de pecca-
trice.

¹ S. Ephræmi opp. III, 215-219. Romæ, 1598.

² Opp. græco-lat. II, 297-306.

³ Vid. Opp. græco-lat. I. Proleg. CXXXVII, CXCVIII.

rænesin versibus heptasyllabis conscriptam, quæ incipit : « *بسم الله الرحمن الرحيم* sine te hoc exorem, magne summe medice. » Ex illo codice eam edidit P. Benedictus¹. Rogat S. Doctor magnum medicum Christum ut sibi veniam peccatorum indulgeat, sicut peccatrici omnipotenti misericordia condonavit et integram animæ puritatem restituit. Docet Deum non lætari in perditione impiorum et neminem, etiamsi sit, ut peccatrix, multorum criminum reus, et post pœnitentiam relapsus, de condonatione unquam desperare posse; pœnitentem autem lacrymis et amore peccatricis indigere ut Deum sibi reconciliet; Christum ex amore et misericordia in peccatores Simonis invitationi annuisse ut peccatrix ad se accederet. Describit deinde mores et flagitia peccatricis, quam unam et eandem esse ponit cum Maria Lazari sorore et cum Maria Magdalena e qua Christus septem dæmones eiecerat. Sequitur peccatricis ad Christum accessus et humilis ejus oratio; describitur ratio conversionis impii et peccatricis. In effusione unguenti et in lavatione pedum per lacrymas eorumque extersione videt S. Pater figuram baptismi quo peccata abluuntur. Post hæc fuse agit de prava pharisæi suspitione qua putavit Chris-

tum ignorare quænam mulier accederet, de parabola Simoni a Christo proposita, de suavi odore quem unguentum e contactu corporis Christi emisit, de Judæ avaritia. Concludit hortando tenerrime peccatores ut sua pœnitentia peccatricem imitentur.

Alium sermonem metricum hucusque ineditum nobis præbuerunt duo codices Musæi Britannici; nempe cod. add. 14651, scriptus anno Christi 850, et cod. add. 17226, sæc. XII. Iste sermo exstat etiam arabice in Bibl. vat. cod. Bæreeñsi 1 et in Bibl. Paris. cod. syr.-carsh. 194 cum titulo « de Maria peccatrice. » Habet plura cum sermonibus græcis consona, alia in parænesi mox exposita occurrentia, multa etiam sibi propria. Auctor animas auditorum excitat ad considerandam omnipotentem Dei misericordiam in miraculis Christi et in conversione peccatricis conspicuam. Peccatrix depingitur peractam deflens vitam, luxuriæ excitamenta a se removens, et cum alabastro ad aromatarium pergens. Instituitur colloquium inter eam et aromatarium, brevius illo quod habetur in sermonibus græcis. Accepto unguento mulier gressus dirigit ad domum Simonis, occurrit ei Satanus sub forma primi illius amatoris, et, instituto colloquio,

¹ *Opp. syr.-lat.* III, 387-412.

eam frustra seducere conatur. Repulsus inde insidiosè aggreditur Simonem, qui narrat ei præcipua Christi miracula. Peccatrix mox ad januam Simonis adstat et abundantes fundens lacrymas Christi misericordiam implorat; repellit eam Simon, sed Christus jubet ingredi et Simonem parabola reprehendit. Oratio hic abrupte terminatur, codices differunt, quasi finis esset deperdita.

Alium adhuc sermonem versibus heptasyllabis etiam compositum descripsimus e codicibus Bibliothecæ parisiensis. 196 et 189, de quibus infra. Agit in eo S. Doctor de unctione Bethaniæ in domo Simonis leprosi peracta quam eidem peccatrici tribuit. Unde rursus colligitur Mariam, Lazari sororem, quæ Christum in Bethania unxit et peccatricem, de qua sermo est apud Luc. VII, Ephræmo unam eandemque esse personam. Docet mulierem ex fide et amore caput Christi unxisse ut obtineret remissionem suorum delictorum, et unguentum suaviorem effudisse odorem ex quo corpus Christi attigit. Sequitur vehemens in avarum Judam objurgatio, qua prior sermonis pars concluditur; in altera parte agitur de præparatione paschatis quam Matthæus immediate post Bethaniæ unctionem narrat. Modo diximus de peccatrice etiam agere

S. Ephræmum in sermone « De Domino nostro » Unde patet Syrorem vatem sæpius de peccatrice in suis prædicationibus egisse.

Sermones octo in Hebdomadam sanctam, diem resurrectionis, et Dominicam novam. Omnes isti sermones metricè versibus heptasyllabis exarati sunt. Primus veluti introductio est agens de Christo et Ecclesia; secundus agit de unctione Christi in Bethania et de præparatione paschæ, *Matth.* XXVI, 6-19; tertius de lavatione pedum et prodicione Judæ, *Joan.* XIII, 4-11; quartus iterum de lavatione pedum et institutione Eucharistiæ, *Joan.* XIII, 12, sqq.; *Matth.* XXVI, 16, sqq.; quintus et sextus de passione et morte Christi; septimus de resurrectione; octavus de apparitione ad Thomam, *Joan.* XX, 24-29.

Horum sermonum primus legitur in Ecclesia Jacobitica feria 2^a passionis ad vespèras. Syri Jacobitæ hebdomadam sanctam, quam *hebdomadam passionis* appellant, inchoant a feria 2^a. Siquidem Dominica in palmis apud eos terminat tempus quadragesimale et constituit peculiarem festivitatem quam *Hosannarum* appellant, pro qua dominica exstat S. Ephræmi « Sermo adversus Judæos¹. » Secundus legitur feria 3^a ad officium noctis; tertius feria 4^a ad officium

¹ Habetur in *Opp. syr.-lat.* II, 209, sqq.

noctis; quartus feria 5^a ad officium noctis; quintus et sextus feria 6^a ad officium noctis et matutini; septimus die resurrectionis ad officium noctis; octavus dominica nova, id est dominica in albis ad officium noctis.

Exscripti sunt isti sermones e tribus Bibliothecæ parisiensis codicibus, nempe ex codd. 196, 189, et 200. Codicem 196 sæculo XIV exaratum fuisse e scriptura colligi videtur. Certe Josephus seu Cyrillus, Hahæ in regione Turabdinensi episcopus, codici, qui Ecclesiæ S. Domitii donatus fuit, manum, anno 1417, apposuit. Codex 189 recentior est. Putat D. Zotenberg hunc codicem e præcedenti manu Eusebii Renaudotii descriptum esse. Codex 200 Parisiis, anno 1692, exaratus fuit ab Abdul-Ahad-Ben-David Amidensi. Rursus putat D. Zotenberg hunc codicem ex cod. 196 descriptum, quod non ausim affirmare propter varias hujus codicis lectiones et suppletas satis multas voces quæ in duobus præcedentibus codicibus non amplius legi possunt. Variæ porro lectiones et glossemata hujus codicis fere semper mendosa sunt et ex codice, a codice 196 diverso, desumpta videntur. Isti octo sermones non continent omnia quæ Syrorum doctor de pas-

sione scripserat, nam vix dubium sit omnes passionis circumstantias a sancto doctore explicatas fuisse; nihil autem habet de iis quæ in horto olivarum contigerunt, nihil pariter de illusionem Christi ab Herode. Præterea memoratur a Philoxeno Mabugensi *Sermo de latrone*, qui hucusque non est repertus. Quum autem sermones quos vulgamus desumpti sint ex codice liturgico, mirum non est omnes S. Doctoris sermones in hebdomadam sanctam in iis non haberi. Idem contigit pro homiliis Patrum quæ in nostris breviariis recitantur. Sermones et hymni S. Ephræmi de passione memorantur in *Actis* ejus¹. S. Joannes Maro vel quisquis est auctor operis ejus nomine inscripti provocat ad Ephræmi sermonem tertium de passione. Verba autem citata quoad sensum conveniunt cum iis quæ habentur in sermone secundo apud nos². Exscriptimus etiam e cod. par. 161, sæc. X vel XI quasdam preces حَقْل de passione, quæ e nostris sermonibus partim desumptæ sunt. Sic precatio quæ recitatur ad 3^m stationem nocturni in sancta Parasceve tota fere desumpta est e sermone V de passione n. 2 et 11. Aliæ autem preces seu rogationes حَقْل agunt de iis passionis circumstantiis de quibus nihil occurrit in sermoni-

¹ *Opp. syr.-lat.* III, præf.

² S. Joannes Maro, *Exposit. Minist. oblationis*

D. Jacobi, c. 16-19, ap. Al. Asseman., *Cod. liturg.* t. V.

bus quos vulgamus. Externis hisce testimoniis, quæ sermones istos genuinum esse Ephræmi opus ostendunt, interna adjungenda sunt argumenta. Et primo quidem stylus ubique Ephræmum auctorem prodit. Locutiones, antitheses, metaphoræ, allusiones, Ephræmo usitatæ, ubique occurrunt. Sic in sermone IV loquens de Eucharistiâ eam appellat *λίαν carbonem* et visionem Isaïæ eodem prorsus modo Eucharistiæ accommodat prout fecit in commentario. Habet Ephræmus peculiarem opinionem circa negatam Judæ a Christo Eucharistiam. Ista eadem opinio, quæ in sermone IV explicatur, pluries in hymnis de « azymis » et in « Evangelii expositione » asseritur. In eodem sermone loquens de sacramento Eucharistiæ S. Doctor scribit: « qui manducat illud in fide ignem et spiritum in illo manducat. » Porro eadem locutione eandem rem designat in Hymnis *adversus scrutatores*¹. Jacobus Sarugensis eandem quidem cum Ephræmo opinionem habet, circa negatam Judæ Eucharistiam, quæ græcis et latinis ignota est. At Jacobus Sarugensis auctor haberi nequit sermonum de passione; nam ipse alios de passione sermones scripsit, qui in eodem codice 196 immediate post Ephræmi sermones habentur. Præterea Jacobus Saru-

gensis continuo utitur versu duodecim syllabarum. Docet Ephræmus Christum pascha manducasse die 14^a nisar ad vesperam; idem docet in hymnis de azymis. In sermone V agens de servo, qui alapam Christo infligit, observat servum alapam in gena recipere quando manumittitur; idem iisdem verbis observat in hymnis de crucifixione et in sermone græco de passione. In sermone II docet Christum præfiguratum fuisse per arietem, qui crucifixus apparuit in arbore subito exorta, quum Abrahamus immolare voluit Isaacum; idem iisdem fere verbis explicat in Commentario ad hunc locum Genesios. Quæ habet de descensu Christi ad inferos concordant cum iis quæ occurrunt in hymnis *De crucifixione* et in *Carminibus nisibenis*, ubi de *Νοε* (*inferis*) agitur. Exstant græce duo Ephræmi sermones de passione. Doctrina, sententiæ, locutiones, metaphoræ, stylus eundem produnt auctorem, qui nostros sermones et hymnos de crucifixione scripsit. Hæc sufficiant ut constet sermones de *Passione et Resurrectione* genuinum Ephræmi opus esse.

Primus sermo veluti introductio est agens de Christo et Ecclesia. In ^{1^{us} sermo de Christo et Ecclesia.} universum mundum exierunt apostoli Evangelium ubique prædica-

¹ *Opp. syr.-lat.* III, 22-24. Cfr. etiam hymni

de *Epiphania* V, 4; VI, 7; VIII, 6.

turi. Simon in Roma prædicabat : « Dominus meus ille est qui reges subvertit. » Reponabant ei : « Occisus est magister tuus, quomodo reges subvertere potest ? » Respondens Simon exponit quis sit Christus et docet eum esse suis miraculis regibus superiorem, in divina sua persona duas univisse naturas, divinam et humanam, occisum fuisse ab antiqua synagoga, in ejus locum successit Ecclesia, cui dedit corpus et sanguinem suum.

2us Ser-
mo præpa-
ratio pas-
schatis.

In secundo sermone agitur de unctione Christi in Bethania¹, deinde de præparatione paschatis. Docet Petrum, Ecclesiæ fundamentum, cum Joanne virgine a Christo missos esse ut pararent pascha et, vespere facto, Christum discubuisse cum duodecim apostolis, pascha legale manducavisse et Eucharistiam instituisse. Totus est in hoc sermone in instituenda comparatione inter pascha Judæorum et pascha nostrum.

3us Ser-
mo Lotio
pedum.

In sermone tertio disserit S. Doctor de lotionem pedum, quæ, juxta illum et juxta multos interpretes, peracta fuerit antequam Christus institueret Eucharistiam. In hac pedum lotionem Salvator verbis et exemplo docet humilitatem, Petrum ex humilitate renuentem cogit ut pedes, sicut ceteri, lavandos præbeat. Quum deinde Dominus declarasset apostolos mundos

4us Ser-
mo Petri
primatus.

¹ Vide supra p. LXIX, sq.

esse, sed non omnes, et hac ratione designasset proditorem, Ephræmus hunc sermonem terminat per vehementissimam objurgationem in Judam, miraculorum et beneficiorum Christi immemorem.

Sermo quartus narrat Eucharistiæ institutionem et totam Ecclesiæ de hoc sacramento et de missæ sacrificio doctrinam pandit. Præmittit autem quædam notatu valde digna circa Petri jura. Antiquissimum hoc est Ecclesiæ Syriacæ testimonium de primatu Petri. Ita autem clara et aperta sunt Ephræmi verba, ut clariora non occurrant apud Patres latinos aut græcos.

4us Ser-
mo Eu-
charistia.

Jam supra in sermone secundo Petrum vocaverat « Ecclesiæ fundamentum » et in sermone primo assuerat « Simonem Romæ prædicasse ; » imo in *Carminibus nisibeno* 59 retulerat « Simonem deorsum in ligno fuisse crucifixum ; » hic autem diserte ejus primatum infallibileque magisterium asserit hisce verbis : « Simon, discipule mi, ego te constitui fundamentum Ecclesiæ sanctæ, Petram vocavi te antea, quia tu sustinebis totum meum ædificium ; tu es inspector (Ἰεροῦ Ἐπισκοπος) eorum qui ædificant mihi Ecclesiam in terris ; si quid reprobum (adeoque si quid erroneum) ædificare velint, tu fundamentum reprimas eos ; tu es caput fontis a quo hauritur doc-

Petri
primatus.

Agit igitur de prima Christi interrogatione, quam ab Hanan pontifice factam tenet, quod et opinatus est S. Augustinus¹. Plerique autem interpretum cum Cyrillo Alexandrino docent Christum in domo pontificia a Caipha fuisse interrogatum, ubi Petrus Dominum suum ter abnegavit. Ephræmus autem quum sentiat primam Christi interrogationem apud Hanan locum habuisse, apud eum etiam ponit primam Petri abnegationem. Postquam igitur illam abnegationem exhorruit invehitur in alapam Salvatori a servo pontificis inflictam. De hac alapa agit etiam in hymno 5 de crucifixione.

6us Sermo de passionis.

Sermo sextus sistit Jesum coram Pilato, a Judæis accusatum et a præside interrogatum. Barabbas præfertur Christo qui mox flagellatur. Cetera passionis acta, corona spinea, ecce homo, damnatio ad mortem, crucis bajulatio, crucifixio, tenebræ, sortes, verba Christi in cruce, ejus mors et descensus ad inferos quam eloquentissime describuntur. Iste sermo sua eloquentia, sublimitate, doctrina, inter præcipuas facundivatis orationes jure computandus est. Totam expandit doctrinam catholicam de incarnatione et redemptione Quæ habet de duabus naturis, in una Christi persona unitis, confusione operiunt monophy-

Ducit in Christo naturæ.

sitas et nestorianos. Vix aliquid clarius dici potest, ita ut exinde recte colligamus istos sermones a Jacobitis non fuisse adulteratos.

Audiantur hæc quæ habet de Christi flagellatione : « Pilatus mente destitutus jussit Jesum flagellari. Ne auditores offendatis ad sensum hujus vocis, quia Deus non flagellatur neque moritur. Neque enim spiritus attrahi potest, neque ignis² potest vinculis constringi absque corpore apprehensibili, neque anima videri aut morte communi mori nisi in corpore mortali, nec humanas pati passiones nisi in natura corporali. Sicut per corpus honoratur Christus, sic per illud opprobriis afficitur. Si corpus flagellatur, per naturam suam corporalem (ὁλοῦσα per corporeitatem) ipse patitur. Corpus vitam non præstat et cadaver a flagellis nihil patitur. Pati nequit divinitas; nec mori et rursus vivere potest Deus, qui sempiterna est vita et inscrutabilis. In assumpto autem corpore Christus, unicum Dei verbum, venit ad nativitatem et incrementum, formam visibilem et nutrimentum accepit (verbotenus : venit ad nativitatem, ad corpus, ad visum et ad nutrimentum), atque submissus fuit per generationem temporibus et numeris. In divinitate et humanitate Eutychianos. Pias tamen lecto-

¹ De consensu Evang. III, 6, n. 24.

² Christi divinitas ignis metaphora sæpius in hymnis de fide adversus scrutatores significatur.

ris aures fortasse offendit verbum illud **ܡܫܠܝܘܢ** et **ܡܫܠܝܘܢ**, hoc est, *miscuit*, quod ab Ephræmo de naturis divina et humana dicitur, quasi Eutychianam sapiat hæresim. Verum hoc longe abest a mente S. Doctoris, uti ex progressu laudati hymni apparet. Præterea idem Ephræmus aliis in locis misionem confusionemque naturarum expresse rejicit, ut infra ostendemus ex hymno ejusdem de *Annuntiatione Beatæ Mariæ Virginis*. » Hoc quidem infra non ostendit clarissimus vir; sed pergit: « Notandum est igitur verbum **ܡܫܠܝܘܢ**, et **ܡܫܠܝܘܢ**, quibus S. Doctor frequenter utitur, generatim de qualibet conjunctione a Syris usurpari. Audi Philoxenum in *Tract. de Verbi Incarnat.* cod. nitr. 25, f. 22: « Dicitur autem *commixtus et conjunctus* (**ܡܫܠܝܘܢ / ܡܫܠܝܘܢ**), prout loquuntur Doctores qui syriaco sermone claruerunt, non quidem *commixtione vulgari, quæ confusionem infert* (**ܡܫܠܝܘܢ / ܡܫܠܝܘܢ**) neque *conjunctione, quæ corruptionem inducit* (**ܡܫܠܝܘܢ / ܡܫܠܝܘܢ**); sed commixtus est admirabili et nova quadam ratione prout Deum decet. » Sed clarius, pergit Assemanus, et magis ad rem nostram in *Epistola ad monachos Senu-nenses* in Mesopotamia, cod. nitr. 27, f. 89 a tergo, adducit Philoxenus ipsissima hæc Ephræmi verba quæ fol. 91 sic interpretatur: « Item

quum ait (Ephræmus) *miscuit naturas tamquam pharmacum, id pro univit* (**ܡܫܠܝܘܢ**) intellexit. Non enim existimavit Sanctus, eo modo naturas divinitatis et humanitatis *ad commixtionem* (**ܡܫܠܝܘܢ / ܡܫܠܝܘܢ**) venisse, quo aqua et vinum, quæ naturarum suarum veritatem per commixtionem amittere solent, diversumque saporem acquirere. Absit ut ita de Verbo ejusque corpore aut Sanctus ille, aut alii eidem æquales, aut nos ipsorum discipuli sentiamus, et dicamus eas instar aquæ et vini permixtas fuisse. Sed quia haud solet lingua nostra syriaca accuratis de divina incarnatione et incomprehensibili unione vocabulis uti, quemadmodum græci recte usurpant, ideo pro *natura unita*, quod vocabulum Syris ignotum erat, scripsit beatus Ephraem, *commixta* et pro *Verbum incarnatum Deusque homo factus*, quod in symbolo nicæno legitur, et a græcis Patribus frequenter usurpatur, dixit *factus est persona Deus Homo*, quum dicere debuisset, *ipsemet Deus est et homo* (**ܡܫܠܝܘܢ / ܡܫܠܝܘܢ**). »

Hactenus Philoxenus monophysita, qui tamen errat quando scribit Syris ignotam fuisse locutionem « *natura unita* » (صلوات واحد); nam S. Ephræmus supra dixit *duas naturas unitas esse in hypostasi* (لأسبوه حصه واحد) Observat J. S. Assemanus S. Doctorem verbo ^{٢٧} *usum esse in Commentario in Isaiam. Stephanus Aldoënsis, Maronitarum patriarcha*¹, idem docet exponens verba quæ sacerdos apud Maronitas recitat, dum particulam corporis in calicem immittit, dicens : « Commiscuisti (ملا) Domine, divinitatem tuam cum nostra humanitate, et humanitatem cum tua divinitate. » Addit Stephanus : « Hoc vocabulum dicitur de qualibet re quæ cum alia cunjungitur, vel communicat, vel unitur juxta illud *Is. V, 8 Væ qui conjungitis domum ad domum, et agrum agro admiscetis* (ملا) ². »

7us Sermo Resurrectionis.

Sermo septimus agit de Christi resurrectione. Describit S. Doctor Christi resurrectionem ejusque resuscitati corporis dotes, apparitionem Mariæ Magdalenæ, iter Petri et Joannis ad sepulchrum, apparitionem discipulis in ipsa resurrectionis die.

8us Sermo Apparitionis Thomæ.

Sermo octavus, ceteris brevior, totus est in exponenda Christi apparitione apostolo Thomæ facta, octava post resurrectionem die.

Hymni azymorum. Hymnos azymorum seu de sacra cœna nobis suppeditarunt duo codices Hymni azymorum ultima cœna. Musæi Britannici antiquissimi; nempe : cod. add. 14627, sæc. VI vel VII, qui continet hymnos 1-6; 13-21; cod. add. 14571, scriptus anno græcorum 830, Christi 519, qui solummodo hymnos 1-2 habet. Citantur hymni azymorum in duabus Catenis sæc. VIII quas præbent codd. add. 12155 et 14532. Ex subscriptione, quæ ad finem hymnorum in codice 14627 legitur, constat Ephræmum 21 hymnos de sacra Cœna scripsisse, hymni 7-12 deficiunt.

In his hymnis agit Sytorum vates de mysteriis ultimæ Cœnæ. Hymnus primus veluti introductio est agens de Christi sacrificio; hymnus secundus docet Judæorum sacerdotes victimas obtulisse irrationales, omni sanctificandi virtute destitutas, Christum vero factum esse in Eucharistia sibi ipsi sacerdotem et victimam. Hymnis tertio, quarto et quinto egregia instituitur comparatio inter agnum paschalem et agnum veritatis. Hymno sexto docetur Christum agnum paschalem cum suis discipulis comedisse, azyma Judæorum abolevisse, et instituisse Eucharistiam. Hymnus decimus tertius alludit ad varias passionis circum-

¹ *Exposit. Missæ Syror. candelabro 10, cap. 6.*

² Vid. J. S. Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 80-83.

stantias. Hymno decimo quarto docet Ephræmus, exemplo peccatrici Christum ungentis et Joannis in sinu ejus recumbentis, sanctitatem a Christo diligi. Hymni decimus quintus et decimus sextus extollunt Christi victimæ nostræ salvatorisque nostri potentiam. Hymni sequentes de Eucharistia ejusque figuris agunt omnesque hortantur ad agendas gratias Filio qui azyma populi Israël abolevit et dedit nobis corpus suum. In hisce hymnis Syrorum vates eandem pandit doctrinam ac in sermonibus de passione, ita ut concludere possimus eundem esse hymnorum et sermonum auctorem.

Hymni
de cruci-
fixione.

Hymni de crucifixione e duobus codicibus, unde desumpsimus hymnos azymorum, exscripti sunt. Citatur hymnus septimus in cod. 12155, sæc. VIII. Præter hos octo hymnos, S. Ephræmum alios de crucifixione composuisse colligitur ex cod. 14571, in quo duæ strophæ alterius hymni servantur. In primo hymno exprobrat poeta Sioni suam perfidiam, qua, postquam sponso suo magna cum exultatione occurrit, ejus beneficiorum immemor, eum necavit. Hymnus secundus ostendit agnum paschalem typum fuisse agni veri; hymni vero tertius et quartus beatos prædicant cœnaculum, Golgotha et sepulchrum, propter mysteria ibi peracta. Hymno quinto et sexto

agit de alapa Christo inflictâ, de purpureo velo, quod ab altari abstulerunt ut illud Christi humeris imponerent, de flagellatione, de defectu solis et de tenebris in morte Salvatoris offusis. Hymnus septimus agit de tribus diebus; quæ a morte Christi ad ejus resurrectionem computantur. « O momentum breve inquit, valore annos excedens! In eo quippe Dominus gloriæ Patri spiritum suum tradidit. In eo tenebræ factæ sunt, in eo lux illuxit, in eo terra mota est, in eo petra scissæ sunt, in eo omnia gesta sunt. » Denique hymno octavo poeta invitât mensẽ Nisan, Moysen, solem qui defecit, quatuor mundi partes, ut coronam singuli nectant crucifixo. In hisce hymnis, sicut in illis azymorum, multæ occurrunt sententiæ, metaphoræ, allusiones Ephræmo propriæ, quæ pariter in *Sermonibus de passione* occurrunt.

Doctrina S. Ephræmi de Eucharistia. Sæpius in suis scriptis Syrorum Doctor agit de Eucharistia. Et primo quidem docet in hoc sacramento sub speciebus panis et vini contineri vere, realiter ac substantialiter corpus et sanguinem Christi. Hanc realem Christi in Eucharistia præsentiam pluries in suis scriptis jam editis inculcat, nullibi autem tam diserte quam in *Sermone quarto de passione*: « Accipit, inquit, Jesus in manibus suis merum in initio panem et

De Eu-
charistia.

benedixit, signavit ac sanctificavit¹ eum in nomine Patris et in nomine Spiritus sancti et fregit atque distribuit discipulis suis minutatim in sua bonitate propitia; *panem vocavit corpus suum vivum et seipso atque Spiritu replevit illum*; extendens autem manum dedit eis panem quem dextra sua sanctificaverat: « *Accipite, manducate omnes ex hoc quod sanctificavit verbum meum. Quod nunc vobis dedi ne panem existimetis, accipite, manducate illud, nec conteratis micas ejus; quod vocavi corpus meum hoc revera est. Minima ejus mica millia millium sanctificare valet et sufficit ut vitam præbeat omnibus qui manducant eam. Accipite, manducate in fide nihil hæsitantes quia hoc est corpus meum et qui manducat illud in fide ignem et Spiritum in illo manducat.* »

Ignis et Spiritus locutio est apud Ephræmum sæpe obvia, quam ille desumpsit ex Matth. III, 11, ubi Joannes Baptista de Christo dicit: *Ille vos baptizabit in Spiritu sancto et igne*. In illo loco ignis designat efficaciam gratiæ quam dat Spiritus sanctus. Vult igitur S. Doctor hic significare abundantiam gratiarum quam recipienti Eucharistia præbet: qui manducat corpus Christi ignem et Spiritum

seu ignem Spiritus sancti, id est efficacissimam ejus gratiam in illo manducat et recipit. Eadem locutio adhibetur ab Ephræmo *De Epiph. hymn. V, 4; VI, 7; VIII, 6*. In sermone *De iis qui naturam Filii Dei scrutantur* ait: « *Omnem excedit mentem quod nobis fecit Unigenitus Filius Christus salvator noster. Ignem quippe et Spiritum manducandum atque bibendum præstitit nobis carne vestitis, corpus videlicet suum ac sanguinem.*² » *Et Adv. Scrutatores Serm. X* ait: « *Cerno ignem et Spiritum in sinu Matris quæ te peperit, ignem et spiritum cerno in fluvio qui suis te lavit aquis, ignem item et spiritum in regeneratione nostra: in pane et poculo. Panis tuus immanem illum Heluonem occidit, qui suum nos fecerat panem: calix tuus mortem destruxit, quam video nostrum vorasse genus. Etiam te Domine, manducamus et bibimus, non ut tu deficias sed ut nos reficias*³. » Pergit S. Doctor in sermone IV affirmare præsentiam realem et transsubstantiationem. « *Qui illum panem despicit, aut spernit vel contumelia afficit, pro certo habeat quod contumelia afficit Filium, qui panem vocavit et realiter effecit corpus suum. Sumite ex eo, comedite omnes et in eo*

¹ Id est consecravit. Idem cum S. Ephræmo docet S. Thomas, *Summa theol.* 3 part. q. 78, a. 1. Vide infra notam ad p. 415.

² *Opp. græco-lat.* III, 424. Cfr. *Sermo II*, supra ad finem.

³ *Opp. Syr.-lat.* III, 23-24.

comedite Spiritum sanctum; *est enim vere corpus meum.* » Recitando consecrationem calicis idem affirmat. « Postquam, inquit, manducaverunt discipuli panem novum et sanctum *et fide intellexerunt se per eum manducavisse Christi corpus,* continuavit Christus explicare et tradere totum sacramentum. » Addit adhuc: « Jussit eos bibere Christus *et explicavit sanguinem suum esse quem bibebant.* »

Idem realis præsentiæ dogma continuo asseritur in *Hymnis de azymis*. Sic in hymno 6°: « Inter agnum et agnum steterunt discipuli. Manducaverunt agnum paschalem et agnum verum. » In hymno 19: « Surrexit agnus veritatis et fregit corpus suum discipulis mundis, qui manducaverant agnum paschalem. Pascha mactavit et manducavit, deinde fregit corpus suum; umbram abolevit et dedit veritatem.... Qui accipit eum in oblatione nostra accipit pharmacum vitæ. » In hymno autem 47 *Adversus hæreses*¹ dogmate realis præsentiæ redarguit Bardesanem qui corpus Christi phantasticum inducebat: « Si Dominus corpus phantasticum induit, phantasma frangere deberent, et si figuram sanguinis exhibuit, vini umbram in calicem immittant; si autem panem verum frangunt, ipsum

vere et non phantastice tangunt, ut verum et non phantasticum corpus tetigit peccatrix quæ ad Dominum accessit. » In *sermone 1 in hebdomadam sanctam*: « Pro illa manna quam manducavit ancilla æmulatrix, dedit Dominus *Ecclesiæ corpus suum et suum sanguinem calicem salutis, ut eum manducantes et bibentes filii Ecclesiæ vitam haberent.* »

Confirmatur eadem doctrina ex nomine quo Eucharistia a S. Doctore « Carbo » appellatur: *Carbo* (ܟܪܒܐ) qui admotus sanctificavit labia Isaiæ, *ego sum qui nunc per panem ad vos admotus vos sanctificavi*; forceps quem vidit propheta ex altare carbonem sumentem me in magno sacramento figurabat. Prophetia eventum præcessit; me intuebatur Isaias sicut me nunc videtis dexteram extendentem et oribus vestris admoventem panem vivum. Forceps dextra mea est; locum teneo Seraphim; *carbo corpus meum est*; vos omnes Isaias estis; altare hæc mensa est, templum cœnaculum, Dominus ego. Ecce prophetia adimpleta. Olim Isaias de Spiritu meo accepit et de me locutus est. » Visionem Isaiæ eodem modo explicat *In Commentario ad Is. VI*: « Carbo Emmanuelem significat, qui, dum corpori nostro unitus fuit, in eodem corpore tanquam

¹ *Opp. Syr.-lat.* II, 542, sqq.

forcepe apprehensus est. Forceps autem, quum labia prophetæ tetigisset, eundem ab iniquitate et immunditia purgavit. » In hymno 16 *De azymis* Ephræmus Christum appellat « *ⲕⲁⲣⲃⲟⲛ* carbonem ignis. » In *sermone de Domino* p. 256 : « Sanctus quippe carbonem occultavit se sub indumento carnis. » Visionem Isaiæ explicans Jacobus Sarugensis « Carbonem » de corpore Christi in Eucharistia interpretatur. Hinc usus apud Syros ut particulæ consecratæ *Carbones* *ⲕⲁⲣⲃⲟⲛ* appellentur¹.

Particulas consecratas fideles olim manu accipiebant, non ore ut hodie fit. Usus tamen, quo Eucharistia in ore accipitur, apud Syros jam tempore Ephræmi invaluisse ex verbis mox citatis colligi posse videtur, siquidem, juxta diaconum Edessenum, Christus particulas consecratas Apostolis in os porrexit : « Sicut me, inquit, nunc videtis dexteram extendentem et *oribus vestris admoventem panem vivum.* » Adhuc sæculo VII Jacobus, Edessæ episcopus, hoc permittit infirmis : « Ægrotus qui communicat, si velit, *ore suo illam* (particulam consecratam) *recipiat*, et, si malit, manu sua illam sumat, et ponat in ore suo, et si is non possit, ille qui defert, manu sua illam apprehendat eumque

participem faciat. » Joannes Barabgarus pro Nestorianis sæculo IX præcipiebat : « Ne particulam manu ori inferat, sed ore capiat quia cœlestis est cibus². »

Hæc utique abunde demonstrant Ephræmi fidem de præsentia re-^{Kohlius}acti; attamen, sæculo elapso, Joannes Kohlius, in Academia Petropolitana professor, editis slavonice duobus sermonibus de *sacra cœna* Ephræmi nomine inscriptis, contendit S. Ephræmum cum Lutheranis sentire panem in Eucharistia cum Christi corpore componi, idque colligit præcipue ex subjecta prioris sermonis periocha : « Corporibus carentes Seraphim ardentibus carbonibus Isaiam sanctificabant. Ignis vero non unam habet naturam, sed duplicem; ligno enim constat et flamma : non aliter sacer panis non ex una panæ natura constat, sed et ex divina; corpus enim, quod unius naturæ est cum divina, non una natura gaudet sed duplici. » Unde concludit a S. Ephræmo explosam fuisse catholicæ Ecclesiæ de substantiali elementorum transmutatione doctrinam. At non advertit Kohlius se ex contexta oratione prorsus confutari quum Ephræmus dicat : « Ne reputes quem hic panem, quodque vinum vides, eadem hæc existere : minime, frater,

confutatur.

¹ Vid. infra p. 419, not. Auctor *Quest. ad Orthod.* 44, et S. Joan. Damasc. *De fide Orth.* IV, 43 Eucharistiam carbonem appellant.

² Cfr. Mea *Dissertatio De Syrorum fide in Re eucharistica.* Lovan. 1859, p. 187.

nolito hoc credere. Precibus sacerdotis sanctique Spiritus adventu panis fit corpus, vinum fit sanguis. » Et adhuc : « Cum voluerit supra omnia venerandus Deus Verbum homo nasci, quomodo is, quæso, efficere non possit, ut panis ipsum corpus Christi, vinum sanguis ipsius sit? » Quod autem Kohlium magis adhuc confutat illud est, quod verba ab ipso allata non Ephræmi sed S. Joannis Damasceni sunt. Leguntur enim in opere de *Fide orthodoxa* lib. IV, c. 14. Sed versio slavica verba pervertit. Ex duobus porro slavonicis sermonibus neuter Ephræmum auctorem habet, ut invicte demonstravit P. Benedictus¹.

Nec objiciat quis ea quæ leguntur in sermone græco *De iis qui Filii Dei naturam scrutantur* : « Attende quomodo panem benedixit, ac fregit, in figuram immaculati sui corporis². Nam figura ibi notat sacramentum, species sacramentales, et non tollit realitatem, ut patet ex iis quæ S. Doctor subjicit : « Esto fidelis et innocens. Participa immaculatum corpus et sanguinem Domini tui fide plenissima, certus, quod agnum ipsum integre comedas³. »

Panis
azymus a
Christoad-
hibitus.

Panem et vinum esse Eucharistiæ materiam Ephræmus multoties asseruit. Sed quæritur an juxta S.

Doctorem Christus in azymis vel in fermentato pane consecraverit? Huic quæstioni respondemus : Christum, juxta S. Ephræmum, pascha legale Judæorum die 14^a mensis Nisan ad vesperam quæ vergit in diem 15^m cum azymis celebrasse et, post celebratum pascha illud, sacramentum Eucharistiæ instituisse adeoque panem azymum adhibuisse. Etenim in *sermone* II, infra p 371, dicit : « Quum advenisset dies azymorum, pascha legalis populi, eo ipso advenit dies, in quo Dominus sacramentum consummaturus daturus erat Ecclesiæ corpus suum mox in sacrificium offerendum, in quo etiam mixturus erat calicem sanguinis sui pro nobis effundendi. » Deinde narrat Petrum et Joannem missos a Salvatore ut pararent pascha quo pascha Ægypti aboleretur. « Vespere facto, inquit, discubuerunt omnes, Dominus noster et duodecim ejus apostoli... *In prima paschatis vespera, qua numerari incipiebant septem dies paschales, Jesus recubebat in cœnaculo cum duodecim discipulis suis. In hujus paschatis vespera cœnaculum Ecclesia fuit; mensa sacrum altare; sacerdotes apostoli; accumbentium caput ipse Jesus oblatio et offerens, discipuli ejus comestores. Hi sacrificium mira-*

¹ Vid. *Antirrheticon adv. Joan. Kohlium* ordinarie tomo II. Opp. Syr. conjunctum.

² Opp. græc.-lat. III, 425.

³ Cfr. Gerardus Vossius, *Ephræmi opp.* t. III, p. 184.

bantur, viso novo paschate; nunquam simile quid comederant. » In *Sermone* IV, n. 7 ait : « Jussit Dominus ut luna decima quarta Nisan synagoga immolaret agnum et quotannis azyma conficeret; in vespera hujus paschatis imposuit Ecclesiæ suæ legem ut memoriam faceret agni Filii Dei nostri, qui antequam pro nobis occideretur corpus et sanguinem suum dedit. In illa vespera, in qua azymis utebantur Judæi, Ecclesiam constituit hæredem sanguinis sui. » In *Hymno Azymor.* XIX : « Pascha mac-tavit (Christus) et manducavit, deinde fregit corpus suum; umbram abolevit et dedit veritatem. In azymis azymum¹ manducavit. Verus noster panis azymus fuit corpus ejus. » In hymno III. *De crucif.* ait : « *Decima quarta occisus fuit agnus paschatis inter vespertas, ut scriptum est. Agnus veritatis... die decima quinta occisus, diei lucem cum noctis luce conjunxit. Beata es, o vespera ultima, quia vespera Ægypti in te completa fuit : Dominus noster in te manducavit pascha parvum et factus est sibimetipsi pascha magnum, pascha in paschate, festum in festo insertum fuit. » Ex his*

¹ « In azymis azymum manducavit. » Phrasis obscura; putaverim illius sensum esse : « In pane azymo manducavit azymum sui corporis, id est manducavit corpus suum purissimum, quod pani azymo comparatur quia fermento peccati nunquam fuerat infectum. Certe Dionysius Barsalibæus docet Ephræmum in hanc fuisse sententiam quod Chris-

testimoniis consequitur Jesum pridie quam pateretur pascha legale Judæorum cum azymis perfecisse, adeoque et Eucharistiam in pane azymo instituisse, quum omnis fermentatus panis fuerit tunc a domibus remotus. Hæc est conclusio quam S. Joannes Maro vel quisquis est auctor *Expositionis ministerii oblationis S. Jacobi* exinde deducit : « Si legale pascha Dominum celebrasse concedant, omni procul dubio fateantur necesse est, in azymis illud celebrasse; legale enim pascha sive anticipetur sive protrahatur, nonnisi in azymis perficitur, quemadmodum in *Numerorum* libro præscribitur. Perfecit igitur Dominus noster corporis sui mysterium in azymo, minime autem in fermentato². » Scriptor Persa Aphraates, Ephræmo paulo antiquior, etiam docet Christum pascha cum discipulis comedisse in nocte diei decimæ quartæ, deinde Eucharistiam instituisse³.

Sæculo V in urbe Edessa Eucharistia in pane azymo conficiebatur, quod Maronitæ et Armeni ab antiquo usque hodie observant. Hoc colligitur ex *Epistola* S. Rabulæ, episcopi Edesseni, ad Gama-

tus in ultima cœna suum corpus manducavit. Vid. meam dissertationem *De Syrorum fide*, p. 39.

² S. Joan. Maro *Expos. minist. oblat.* C. XVI-XIX, app. al. Assemanum. *Cod. lithurg.* V.

³ *Dissert. XIV de paschate* ap. Wright, *Aphraates homilies*, Lond. 1869.

tum. « Quum, Jesus panem undecim absque discrimine distribueret, inquit S. Doctor, accessit Judas ut acciperet sicut acceperant socii ejus qui accesserant, sed Jesus intinxit panem in aquam, eum consecratione destituit, et hac ratione buccellam Judæ distinxit. Exinde Apostolis notum fuit Judam esse qui Jesum traditurus erat. Intinxit igitur panem Jesus ut consecratio auferretur et dedit Judæ. Judas non manducavit panem consecratum neque ex calice vitæ bibit. Ex intincto pane cognovit se vita dignum non fuisse habitum, idcirco ira abreptus separavit se, nec bibit e calice sanguinis Jesu, sed ivit ad crucifixores. » Ita S. Doctor *Serm.* IV, n. 6. Eadem sententiam memorat *Hymn. azymor.* XIV, 13-18 ; XVIII, 16-17 ; *Evang. concord. exposit.* p. 222.

Patres Græci et Latini, ut SS. Hieronymus, Augustinus, Leo, Cyrillus Jerosolymitanus, Chrysostomus, Cyrillus Alexandrinus, communiter tenent Judam institutioni Eucharistiæ interfuisse et corpus ac sanguinem Salvatoris ex ipsius manibus accepisse. Non desunt tamen Patres et interpretes qui velint Judam sacramenti vivifici non fuisse participem. Ita sentiunt, ut dixi in nota p. 423,

S. Hilarius in *Matth.* 30, 2 ; Victor capuanus in *Harmon. evang.* ap. Migne ; *Patrol. lat.* 68, col. 340 ; Rupertus in *Joan.* VI, 51 ; Innocentius III, *De sacrō altar. myst.* IV, 13 ; *Constit. apost.* V, 14. Apud Syros Aphraates *Dissert.* XII de Paschate¹ docet Judam Eucharistiæ non fuisse participem : « Salvator noster, inquit, comedit pascha cum discipulis suis in nocte decimæ quartæ diei et sacramentum veri paschatis tradidit eis. *Postquam exivit ab eis Judas, accepit panem et benedixit ac dedit discipulis suis.* » Diversas Syrorum de hac re sententias sic exponit Gregorius Barhebræus Jacobitarum maphrianus : « Dominus Ephræm et Dominus Jacobus dicunt quod Dominus participem effecit Judam panis consecrati, sed postquam panem benedictione privasset eum in aquis intingendo. Sanctus autem Severus et Joannes (Chrysost.) dicunt Christum ei præbuisse panem sanctum consecratione non destitutum. Sanctus Philoxenus dicit non præbuisse ei quia jamdiu invaserat eum Satanas et idcirco nos non præbere communionem energumenis. Denique David, Pauli filius, dicit Christum ei præbuisse particulam consecratam et non intinctam, at Judam ex defectu fidei eam ut me-

¹ Ap. Wright *The Homilies of Aphraates,*

London, 1869, p. 151.

rum panem comedisse¹. » Ephræmi opinio, quantumvis singularis, in fidem catholicam non impingit,

sed facit ad stabiliendam sermonum et hymnorum quos vulgamus authenticam.

¹ *Gregorii Abulfarag Bar Elraya in Evang.*

Matt. scholia e recognitione J. Spanuth. Gottingæ, 1879, p. 79, syriace.

MONITUM

IN HYMNOS S. EPHRÆMI DE EPIPHANIA.

Isti Hymni numero quindecim descripti sunt e duobus codicibus Musæi Britannici, excepto ultimo hymno, qui e breviario Maronitarum, ut suo loco dicitur, editus est. Prior codex (*add. manusc.* 14,506), ad sæculum IX vel X pertinens, continet hymnos 2-4, 6-10, 15 inde a fol. 166, b ad 183, b. Textus noster hunc codicem sequitur pro hymnis enumeatis, si quando ab eo discedimus, in nota indicatur. Hunc codicem designavimus littera A. In eodem volumine fol. 115-118 alia manu, ut videtur sæculi IX, descripti leguntur hymni 2-4, 8-10. Variæ inde lectiones appositæ sunt sub littera C.

Alter codex, quem littera D designavimus, est *add. man.* 14,512, ad sæculum X referendus. Is Ephræmo adscribit eosdem hymnos ac codex A, sed insuper alios quinque addit. Illius ordinem secuti sumus in disponendis hymnis, et textum exscripsimus pro hymnis in cod. A omissis. Pro aliis vero hymnis ejus varias lectiones littera D designavimus.

Littera B designatur codex *add. manusc.* 14,520 sæc. VIII. Is codex Ephræmo adscribit hymnos sexdecim de Epiphania qui legun-

tur fol. 28-36. Observandum porro est eosdem quidem hymnos in hoc codice Ephræmo adscribi quos duo præcedentes codices ei adscribunt. At, pro more in codicibus liturgicis obvio, plures identidem strophæ, vel etiam hymni integri omittuntur. Alius etiam ordo est. Imo inter hymnos Epiphaniæ recensentur hymni quos editio romana operum S. Ephræmi inter hymnos de Nativitate inserit.

Codex E (*add. manusc.* 12,146), cod. F (*add. manusc.* 17,141), cod. G (*add. manusc.* 14,501), cod. H (*add. manusc.* 14,512) nonnullos ex his hymnos strophasque disjunctas referunt inscripto Ephræmi nomine. Quia vero isti codices, usu detriti, difficilius legi poterant, et tempus non suppetebat nonnisi unam alteramve lectionem ex iis apposuimus. Littera M designavimus *Breviarium* continens *Officia Sanctorum juxta ritum Ecclesiæ Maronitarum*, Romæ 1656. Ex eo desumpsimus varias lectiones ad hymnum 2^m et textum Cantici *Sugita* dicti de Maria et Magis. Istud canticum Ephræmo adscribit codex A supra descriptus. Invenitur absque nomine auctoris in aliis codicibus liturgicis et reponitur post hym-

nos Nativitatis vel ante hymnos Epiphaniæ.

Littera R. designavimus editionem Operum S. Ephræmi Romæ datam an. 1732-1746, ex qua varias lectiones desumpsimus ad hymnum secundum et ad nonnullas strophas hymni primi. Scilicet in ista editione t. II, 432-436, Syr. lat. ultimo loco inter hymnos Nativitatis habetur hymnus, quem codices nostri ad Epiphaniam, et recte quidem ut ex argumento patet, referunt. Scatet autem textus romanus interpolationibus, quod nostri codices et mensura versuum demonstrant.

Omnes isti codices in usum liturgicum confecti fuerunt. Illud autem generatim pro codicibus liturgicis monendum est in illis scilicet raro omnes S. Ephræmi hymnos de unoquoque festo referri, sed nunc plures nunc pauciores et quidem mutato interdum ordine; sæpe etiam integras strophas resecari, strophas vero servatas magna plerumque diligentia exscriptas esse, interpunctionem vero multum variari et puncta in vetustioribus codicibus sæpius evanuisse ita ut dici nequeat an punctum fuerit appositum necne.

Idcirco defectum interpunctionis unius codicis ex altero supplevimus, nunquam ex propria auctoritate.

Quum hymni non ad partem officii essentialem sed integram tantum pertineant, mirum non est strophas plures vel pauciores sæpe desiderari. Ne officia nimium protraherentur, ii qui officia ordinabant hymnos vel strophas prohibitu omittebant.

Observabit diligens lector hos hymnos continuo in baptismum Christi et fidelium dirigi. Hoc exinde provenit quod in Ecclesia Syrorum tunc temporis baptismus in die Epiphaniæ solemniter conferebatur. Qui usus apud Nestorianos adhuc perseverat. Præterea festum Epiphaniæ præsertim in memoriam manifestationis Christi in die baptismi sui, ut dictum est in præfatione, institutum erat.

Tanti fecit Ecclesia Syrorum hos S. Ephræmi hymnos ut hymni 3us 4us et 13us recitentur in ordinibus baptismi qui S. Jacobo Apostolo, Jacobo Sarugensi et Jacobo Edesseno adscribuntur, ut videre est apud Al. Assemanum in *Codice liturgico* t. I-III, et apud Denzinger, *Ritus Orientalium* I, 266, sqq.

אֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים וְהַמִּשְׁפָּטִים
וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַמִּשְׁפָּטִים

HYMNI S. EPHRAEM SYRI

IN FESTUM EPIPHANIE.

I.

וְהֵנֶּה מִנְסָא חַסְרָא :

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא וְהֵנֶּה חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא וְהֵנֶּה חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא חַסְרָא

¹ Alludit ad factum Elisæi qui jussit Naaman Syrum septies lavari in Jordane ut a lepra mundaretur IV. Reg. V, 10-14.

² Sacerdotes ad leprosum mundandos eos septies aspergebant Lev. XIV, 7.

* Titulus et hymnus 1us ex cod. D collatis codd. E, F, G, R. Codices E et G eundem hymnum primo loco ponunt, sed nonnullas tantum strophas habent. Pro חַסְרָא codex B ubique habet חַסְרָא. Responsorium ad normam hymni וְהֵנֶּה מִנְסָא חַסְרָא hic est mensis, quo indicatur hymni tonus stropharumque mensura. Hymnus וְהֵנֶּה מִנְסָא חַסְרָא reperitur inter חַסְרָא S. Ephræmi de *Nativitate Domini*, sub. n. 4. Cfr. S. Ephræmi *Opp. Syr-lat.* II, 413. In hoc hymno, seu ut habet editio Romana, in hoc sermone quarto de Nativitate immixtæ sunt nonnullæ strophæ desumptæ ex nostro hymno de Epiphania, quod indicatur infra. Unaquæque strophæ quatuor continet versus: primus et quartus duodecim habent syllabas, secundus et tertius octo. Porro versus duodecim syllabarum tres habent partes vocibus distinctas quarum partium unaquæque quatuor habet syllabas. Similiter versus octo syllabarum in duas sectiones quatuor syllabarum distinguuntur.

I.

Tono : Hic est mensis :

Responsorium : In die manifestationis tuæ tibi laus a grege tuo.

1. Cælum renovavit Dominus quia insipientes cœlestia lumina adoraverant ; terram renovavit quæ in Adamo marcuerat. Sputo ejus nova creatura facta est. Omnipotens corpora mentesque erexit.

2. Congregamini oves et mundamini absque labore. Hic nec Elisæo necessariæ sunt septem immersiones in flumine¹, nec sacerdotibus opus est ut aspergendo defatigentur².

3. Septem Elisæi purificationes figura sunt septem spirituum per baptismum expellendorum. Hysso- pus autem et sanguis symbolum sunt magnum³. Non datur locus dimissioni, separari nequit ab omnium Domino filius ejus.

³ Docet S. Doctor *Comment. in Lev. XIV* passerem qui ad mundandum leprosum mactabatur figurasse Christum et effusum passeris sanguinem incarnationem adumbrasse.

וְבִבְּרָהּ יוֹם מִן חֶסֶד .
 וְעַבְדֵּהּ הַבֹּהֵן יִחְסַל וְיִשָּׁל .
 זָכָרָא דְאִתְּרָא דְהַבְּרָא דְהַבְּרָא דְהַבְּרָא

חֲתֻמָּה זָכָרָא דְהַבְּרָא דְהַבְּרָא .
 לִבָּהּ פְּרִיטָהּ סְבִיבָהּ אֵלֶּיךָ
 חֲתֻמָּהּ סֵלָה . חֲבִיבָהּ אֵלֶּיךָ
 דְּהַבְּרָא דְהַבְּרָא דְהַבְּרָא דְהַבְּרָא

מְלִיכָהּ אֵיךָ חֲתֻמָּה זָכָרָא .
 וְזָרָא סְבִיבָהּ אֵלֶּיךָ חֲתֻמָּהּ
 זָכָרָא סְבִיבָהּ . יִחְסַל וְיִשָּׁל .
 יְרֻחֲבֵהּ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ . חֲתֻמָּהּ

עֲתִילָה לְאֵלֶּיךָ מִבְּרָא דְאִתְּרָא
 קִלְלָהּ וְעַבְדֵּהּ חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ .
 לִבָּהּ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ .
 חֲתֻמָּהּ לְאֵלֶּיךָ לְאֵלֶּיךָ לְאֵלֶּיךָ . חֲתֻמָּהּ

דְּעַבְדֵּהּ סְבִיבָהּ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ
 לִבָּהּ חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ .
 חֲתֻמָּהּ חֲתֻמָּהּ חֲתֻמָּהּ

1 Semha et Denha nomina sunt allegorica. Semha (a *שמ* splenduit) *splendor* lucis bene quadrat in significationem nominis Augusti. Denha vero (a *דנה* ortus est, apparuit) egregie designat Christum, qui in Scriptura *Oriens* appellatur. Porro apud Zachariam prophetam III, 8; VI, 12 Messias vocatur *שמ* Semah splendor solis. Versio

lavere Semham Dominus noster ortus est in Judæa. Simul regnarunt Semha¹ (Augustus) et Denha (Oriens seu Christus), rex in terra, Filius in cælo. Cujus benedictum sit regnum !

2. In diebus regis qui descripsit homines in libro census, descendit de cælo Dominus ut homines describeret in libro vitæ. Descripsit et descriptus fuit; descripsit nos in cælo et descriptus fuit in terra. Gloria nomini ejus !

3. Natus est in diebus regis Semhæ appellati. Umbra et veritas sibi occurrerunt, rex cum rege, Semha cum Denha, cujus vexillum crucem portabat. Benedictus qui crucem portavit !

4. Per annos triginta moratus est in terris pauper et egens. Hymnos laudis per omnes pangamus modos, nectemus, fratres, coronas annis Domini, tricenis annis tricenas coronas. Benedictus numerus ejus !

5. Ecce annus novus bonis repletus isque felicissimus; nobiscum collaudent Cherubim, qui Filium in throno gloriæ gestant. Reliquit

Syriaca hoc nomen reddit *Denha*, ortus solis, Vulg. et Septuaginta *Oriens*. Ad hunc locum alludit Zacharias pater Joannis Baptistæ apud *Luc. I, 78* ubi Christum appellat *Oriens ex alto*. Exinde Ephræmus *Denha* appellat Christum. Per extensionem, Christi *επιφανεια* seu manifestatio syriace *שמ* audit; unde *דנח* festum Epiphaniæ seu manifestationis Christi est.

a M. חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ — b M. om. סֵלָה — c R. חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ . B. C. D cum A. — d R. חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ — e R. חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ — f M. חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ — g R. חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ — h B. R. חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ .
 חֲתֻמָּהּ אֵלֶּיךָ

tum. « Quum, Jesus panem undecim absque discrimine distribueret, inquit S. Doctor, accessit Judas ut acciperet sicut acceperant socii ejus qui accesserant, sed Jesus intinxit panem in aquam, eum consecratione destituit, et hac ratione buccellam Judæ distinxit. Exinde Apostolis notum fuit Judam esse qui Jesum traditurus erat. Intinxit igitur panem Jesus ut consecratio auferretur et dedit Judæ. Judas non manducavit panem consecratum neque ex calice vitæ bibit. Ex intincto pane cognovit se vita dignum non fuisse habitum, idcirco ira abreptus separavit se, nec bibit e calice sanguinis Jesu, sed ivit ad crucifixores. » Ita S. Doctor *Serm.* IV, n. 6. Eandem sententiam memorat *Hymn. azymor.* XIV, 13-18; XVIII, 16-17; *Evang. concord. exposit.* p. 222.

Patres Græci et Latini, ut SS. Hieronymus, Augustinus, Leo, Cyrillus Jerosolymitanus, Chrysostomus, Cyrillus Alexandrinus, communiter tenent Judam institutioni Eucharistiæ interfuisse et corpus ac sanguinem Salvatoris ex ipsius manibus accepisse. Non desunt tamen Patres et interpretes qui velint Judam sacramenti vivifici non fuisse participem. Ita sentiunt, ut dixi in nota p. 423,

S. Hilarius in *Matth.* 30, 2; Victor capuanus in *Harmon. evang.* ap. Migne; *Patrol. lat.* 68, col. 340; Rupertus in *Joan.* VI, 51; Innocentius III, *De sacrō altar. myst.* IV, 13; *Constit. apost.* V, 14. Apud Syros Aphraatēs *Dissert.* XII de Paschate¹ docet Judam Eucharistiæ non fuisse participem: « Salvator noster, inquit, comedit pascha cum discipulis suis in nocte decimæ quartæ diei et sacramentum veri paschatis tradidit eis. *Postquam exivit ab eis Judas, accepit panem et benedixit ac dedit discipulis suis.* » Diversas Syrorum de hac re sententias sic exponit Gregorius Barhebræus Jacobitarum maphrianus: « Dominus Ephræm et Dominus Jacobus dicunt quod Dominus participem effecit Judam panis consecrati, sed postquam panem benedictione privasset eum in aquis intingendo. Sanctus autem Severus et Joannes (Chrysost.) dicunt Christum ei præbuisse panem sanctum consecratione non destitutum. Sanctus Philoxenus dicit non præbuisse ei quia jamdiu invaserat eum Satanas et idcirco nos non præbere communionem energumenis. Denique David, Pauli filius, dicit Christum ei præbuisse particulam consecratam et non intinctam, at Judam ex defectu fidei eam ut me-

¹ Ap. Wright *The Homilies of Aphraates,*

London, 1869, p. 121.

rum panem comedisse¹. » Ephræmi opinio, quantumvis singularis, in fidem catholicam non impingit,

sed facit ad stabiliendam sermonum et hymnorum quos vulgamus authenticam.

¹ *Gregorii Abulfarag Bar Ebraya in Evang.*

Matt. scholia e recognitione J. Spanuth. Gottingæ, 1879, p. 79, syriace.

MONITUM

IN HYMNOS S. EPHRÆMI DE EPIPHANIA.

Isti Hymni numero quindecim descripti sunt e duobus codicibus Musæi Britannici, excepto ultimo hymno, qui e breviario Maronitarum, ut suo loco dicitur, editus est. Prior codex (*add. manusc.* 14,506), ad sæculum IX vel X pertinens, continet hymnos 2-4, 6-10, 15 inde a fol. 166, b ad 183, b. Textus noster hunc codicem sequitur pro hymnis enumeatis, si quando ab eo discedimus, in nota indicatur. Hunc codicem designavimus littera A. In eodem volumine fol. 115-118 alia manu, ut videtur sæculi IX, descripti leguntur hymni 2-4, 8-10. Variæ inde lectiones appositæ sunt sub littera C.

Alter codex, quem littera D designavimus, est *add. man.* 14,512, ad sæculum X referendus. Is Ephræmo adscribit eosdem hymnos ac codex A, sed insuper alios quinque addit. Illius ordinem secuti sumus in disponendis hymnis, et textum exscripsimus pro hymnis in cod. A omissis. Pro aliis vero hymnis ejus varias lectiones littera D designavimus.

Littera B designatur codex *add. manusc.* 14,520 sæc. VIII. Is codex Ephræmo adscribit hymnos sexdecim de Epiphania qui legun-

tur fol. 28-36. Observandum porro est eosdem quidem hymnos in hoc codice Ephræmo adscribi quos duo præcedentes codices ei adscribunt. At, pro more in codicibus liturgicis obvio, plures identidem strophæ, vel etiam hymni integri omittuntur. Alius etiam ordo est. Imo inter hymnos Epiphaniæ recensentur hymni quos editio romana operum S. Ephræmi inter hymnos de Nativitate inserit.

Codex E (*add. manusc.* 12,146), cod. F (*add. manusc.* 17,141), cod. G (*add. manusc.* 14,501), cod. H (*add. manusc.* 14,512) nonnullos ex his hymnos strophasque disjunctas referunt in scripto Ephræmi nomine. Quia vero isti codices, usu detriti, difficiliter legi poterant, et tempus non suppetebat non nisi unam alteramve lectionem ex iis apposimus. Littera M designavimus *Breviarium continens Officia Sanctorum juxta ritum Ecclesie Maronitarum*, Romæ 1656. Ex eo desumpsimus varias lectiones ad hymnum 2^m et textum Cantici *Sugita* dicti de Maria et Magis. Istud canticum Ephræmo adscribit codex A supra descriptus. Invenitur absque nomine auctoris in aliis codicibus liturgicis et reponitur post hym-

1.

nos Nativitatis vel ante hymnos Epiphaniæ.

Littera R. designavimus editionem Operum S. Ephræmi Romæ datam an. 1732-1746, ex qua varias lectiones desumpsimus ad hymnum secundum et ad nonnullas strophas hymni primi. Scilicet in ista editione t. II, 432-436, Syr. lat. ultimo loco inter hymnos Nativitatis habetur hymnus, quem codices nostri ad Epiphaniam, et recte quidem ut ex argumento patet, referunt. Scatet autem textus romanus interpolationibus, quod nostri codices et mensura versuum demonstrant.

Omnes isti codices in usum liturgicum confecti fuerunt. Illud autem generatim pro codicibus liturgicis monendum est in illis scilicet raro omnes S. Ephræmi hymnos de unoquoque festo referri, sed nunc plures nunc pauciores et quidem mutato interdum ordine; sæpe etiam integras strophas resecari, strophas vero servatas magna plerumque diligentia exscriptas esse, interpunctionem vero multum variari et puncta in vetustioribus codicibus sæpius evanuisse ita ut dici nequeat an punctum fuerit appositum necne.

Idcirco defectum interpunctionis unius codicis ex altero supplevimus, nunquam ex propria auctoritate.

Quum hymni non ad partem officii essentialem sed integram tantum pertineant, mirum non est strophas plures vel pauciores sæpe desiderari. Ne officia nimium protraherentur, ii qui officia ordinabant hymnos vel strophas prohibitu omittebant.

Observabit diligens lector hos hymnos continuo in baptismum Christi et fidelium dirigi. Hoc exinde provenit quod in Ecclesia Syrorum tunc temporis baptismus in die Epiphaniæ solemniter conferebatur. Qui usus apud Nestorianos adhuc perseverat. Præterea festum Epiphaniæ præsertim in memoriam manifestationis Christi in die baptismi sui, ut dictum est in præfatione, institutum erat.

Tanti fecit Ecclesia Syrorum hos S. Ephræmi hymnos ut hymni 3us 4us et 13us recitentur in ordinibus baptismi qui S. Jacobo Apostolo, Jacobo Sarugensi et Jacobo Edesseno adscribuntur, ut videre est apud Al. Assemanum in *Codice liturgico* t. I-III, et apud Denzinger, *Ritus Orientalium* I, 266, sqq.

١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤

HYMNI S. EPHRAEM SYRI

IN FESTUM EPIPHANIE.

I.

١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤

١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
 ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤

I.

Tono : Hic est mensis :

Responsorium : In die manifestationis tuæ tibi laus a grege tuo.

1. Cœlum renovavit Dominus quia insipientes cœlestia lumina adoraverant ; terram renovavit quæ in Adamo marcuerat. Spuito ejus nova creatura facta est. Omnipotens corpora mentesque erexit.

2. Congregamini oves et mundamini absque labore. Hic nec Elisæo necessariæ sunt septem immersiones in flumine¹, nec sacerdotibus opus est ut aspergendo defatigentur².

3. Septem Elisæi purificationes figura sunt septem spirituum per baptismum expellendorum. Hysopus autem et sanguis symbolum sunt magnum³. Non datur locus dimissioni, separari nequit ab omnium Domino filius ejus.

¹ Alludit ad factum Elisæi qui jussit Naaman Syrum septies lavari in Jordane ut a lepra mundaretur IV. Reg. V. 10-14.

² Sacerdotes ad leprosos mundandos eos septies aspergebant Lev. XIV, 7.

³ Docet S. Doctor *Comment. in Lev.* XIV passerem qui ad mundandum leprosum mactabatur figurasse Christum et effusum passeris sanguinem incarnationem adumbrasse.

* Titulus et hymnus 1us ex cod. D collatis codd. E, F, G, R. Codices E et G eundem hymnum primo loco ponunt, sed nonnullas tantum strophas habent. Pro ١٥٤ codex B ubique habet ١٥٤. Responsorium ad normam hymni ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤ hic est mensis, quo indicatur hymni tonus stropharumque mensura. Hymnus ١٥٤ ١٥٤ reperitur inter ١٥٤ S. Ephræmi de *Nativitate Domini*, sub. n. 4. Cfr. S. Ephræmi *Opp. Syr-lat.* II, 413. In hoc hymno, seu ut habet editio Romana, in hoc sermone quarto de Nativitate immixtæ sunt nonnullæ strophæ desumptæ ex nostro hymno de Epiphania, quod indicatur infra. Unaquæque stropa quatuor continet versus : primus et quartus duodecim habent syllabas, secundus et tertius octo. Porro versus duodecim syllabarum tres habent partes vocibus distinctas quarum partium unaquæque quatuor habet syllabas. Similiter versus octo syllabarum in duas sectiones quatuor syllabarum distinguuntur.

نمد صومل صتا حصوڤا وعتنڤ ۵۵۵ .
 وڤڤه صوا ڤلاڤم ۱۰۰۱ .
 روت ۱۰۰۱ ڤلا وڤدعه ڤلا .
 وڤدو سنا خڤ سنا ص ڤتنڤا .
 صلا ڤلا صلا صلا ص صڤ ڤتنڤا .
 له صلا ڤلا وڤسلا وڤده .
 وڤڤلا ڤلا صلا وڤدعه ڤلا .
 وڤدوه ڤلا صلا صلا ص ڤتنڤا .
 صلا صلا ۱۰۰۱ صلا ڤسڤ ڤلا ڤده .
 وڤدعه ڤلا وڤده صلا .
 صلا صلا ڤلا صلا ۱۰۰۱ .
 وڤڤلا ڤلا صلا صلا وڤده .
 ۱۰۰۱ صلا صلا وڤده وڤده ڤلا .
 وڤڤلا ڤلا صلا وڤده وڤده ڤلا .
 وڤڤلا ڤلا صلا وڤده وڤده ڤلا .
 وڤڤلا ڤلا صلا وڤده وڤده ڤلا .
 وڤڤلا ڤلا صلا وڤده وڤده ڤلا .
 وڤڤلا ڤلا صلا وڤده وڤده ڤلا .
 وڤڤلا ڤلا صلا وڤده وڤده ڤلا .
 وڤڤلا ڤلا صلا وڤده وڤده ڤلا .
 وڤڤلا ڤلا صلا وڤده وڤده ڤلا .

¹ Exod. XV, 25.

² Elisabeth scilicet quæ sterilis erat.

4. Cum murmuraret irascereturque populus, Moyses dulces reddidit amaras Maræ aquas¹, figura baptismi quo vitæ Dominus homines ex acerbis dulces efficit.

5. Nubes castra obtegens æstum ab eis arcebat, typus Spiritus sancti super vos in baptismo illabentis, æternamque flammam a corporibus vestris arcentis.

6. Transiit tunc populus mare, figuram delineans baptismi quo abluimini. Populus Israël per mare transiit et incredulus fuit; populi gentium in baptismo immersi crediderunt et Spiritum sanctum acceperunt.

7. Misit Verbum præconem qui adventum suum prædicaret, complanaret viam ipsi venienti sponsamque ei desponderet paratam quam veniens ex aquis assumeret.

8. Incitavit vox prophetica filium sterilis², qui mox exivit per desertum vagans et prædicans: « Ecce venit filius regni, parate viam ut ingrediatur tabernacula vestra ibique commoretur. »

9. Proclamavit Joannes³: « *Qui post me venit ante me erat*; » vox sum non Verbum, lucerna non Lux, stella oriens ante Solem justitiæ.

10. In deserto jam clamaverat Joannes dicens⁴: « *Resipiscite peccatores a malis vestris et producite fructus pœnitentiæ. Ecce venit qui separabit triticum a zizania.* »

³ Joan. I, 15, 25.

⁴ Matth. III, 2, 8, 12.

رط نومنا . سنعمر زارا دقلا بعصه
 لا قاصم : مةصم انا صم بعصم .
 سونا وسعصم : لالاصم
 زارا هنعلم وسلمه^ه وحننا سولاصمنا^ب †
 سد سعصط وبخمم سونا وسد سعصلا .
 سراجا نومنا ونحد سونا .
 ونرست ححننا . سد لره سعصط .
 حمر سعصط . سراجا نومنا حمر نومنا †

 حنه صلا سعصصلا لا قح صنورا سونا لره ححننا .
 صوصد نومنا نحد صم لالا .
 اذ سسل احننا صم لالسا^ع .
 لا قح صنورا^د . اذ احننا سعصصلا †
 صوصد نومنا سلا^ع حصونه انا صم سعصلا .
 لره صم سعصلا سون صم سعصلا .
 لره سونا صنوه صنونا صم لالا .
 سون سونا صنوه صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا †
 صوصد نومنا صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا †
 صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا †
 صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا †
 صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا †
 صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا †
 صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا صنونا †

11. Vicit¹ sol et quibus ascendit
 gradibus signavit mysterium. Duo-
 decim ecce dies ex quo ascendit²
 et hodiernus tertius decimus est,
 symbolum perfectum Filii et duo-
 decim ejus apostoli.

12. Devictæ sunt tenebræ ut in-
 dicaretur devictum esse Satanam,
 et vicit sol ut proclamaret Primo-
 genitum triumphasse. Devictæ
 sunt tenebræ cum Spiritu tene-
 brarum, et vicit lux nostra cum
 lucis auctore.

13. Ex alto et profundo duo
 præcones Filio dati sunt, unus cœ-
 lestis, terrestris alter. Stella lucida
 de cœlo eum nuntiavit et Joannes
 in terra prædicavit.

14. Stella lucida præter naturæ
 ordinem illico effulsit, sole minor
 et solè major; sole minor externa
 sua luce, sole major secreta la-
 tentis mysterii significatione.

15. Stella lucida sedentes in te-
 nebris suo perculit fulgore eosque
 tanquam cæcos direxit ut obviam
 irent Luci magnæ. Qui, oblati
 muneribus acceptaque vita adora-
 verunt et abierunt.

16. Testis supernus demonstra-
 vit illum a suprema Majestate
 subsistentiam suam habere, testis
 terrestris corpus ex homine assum-

¹ Strophæ 11-19, alio tamen ordine, habentur
 in sermone quarto de Nativitate. Opp. syr. II,
 413, sqq. Sed pertineat ad festum Epiphaniæ, ut
 ex dicendis patebit.

² Allusio ad solstitium hiemis. Quousque noctes
 crescunt, diei aliquam partem surripiunt et ita

^a Ita E, R. II, 413 contra D qui habet بعصم — ^b R. صنونا — ^c R. لالسا — ^d R. صنونا —
^e R. لالا — ^f R. صنونا — ^g فنحه — ^h صنونا صنونا — ⁱ Ista strophæ et tres sequentes desunt in D, desum-
 ptæ sunt ex R. II, 216 in fine, collato cod. F. — ^k F. صنونا

sol quodammodo a tenebris vinci videtur. Post
 solstitium autem sol uno gradu prolongans diem
 et abbrevians noctem illius tenebras vincere inci-
 pit. Porro dies, juxta vulgi opinionem, incipiunt
 crescere, a die Nativitatis Domini, a qua usque
 ad festum Epiphaniæ tredecim intercedunt dies.

ⲓⲛⲓⲙⲁ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ

ⲓⲛⲓⲙⲁ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ

ⲓⲛⲓⲙⲁ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ

ⲓⲛⲓⲙⲁ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ

II.

ⲓⲛⲓⲙⲁ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ

ⲓⲛⲓⲙⲁ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ

¹ Lucem magnam, φωρ μύρα, apparuisse in Jordane dum Christus baptizaretur testis est S. Justinus Dial. cum Triph. 88. In Evangelio Ebionitarum scriptum erat : « Cum ascendisset Jesus de aqua, aperti sunt cœli,... statimque eo in loco lux ingens effulsit. » (Eph. Hær. XXX, 13). S.

^a F. ⲓⲛⲓⲙⲁ — ^b F. om. ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ — ^c R. ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ — ^d R. ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ — ^e Ex cod. D. cod. A. hic incipit ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ de Epiphania cum hec titulo ; ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ — ^f D. R. cum A. C autem habet ⲓⲉⲃⲁⲓⲁⲃⲉ

ptum esse ostendit. O mira res ! qua ejus divinitas ejusque humanitas simul prædicabantur.

17. Ut qui illum terrestribus annumeraret stella lucida certior fieret cœlestis ejus originis et qui illum mere spirituales reputaret a Joanne persuaderetur eum esse corporeum.

18. Accessit Joannes cum parentibus suis Filiumque adoravit cujus personam insolitus splendor collustrabat¹ ; attamen commotus non fuit ut in ventre matris. O mira res ! Nunc adorat qui antea exultavit.

19. Clamant uno ore universæ creaturæ ; clamant Magi cum muneribus suis ; clamant matres steriles cum infantibus suis, clamat stella lucida in aere : « Ecce Filius Regis. »

20. Cœli panduntur ; aquæ fervent ; columba apparet ; vox patris tonitruum fortius ingemmat : « *Hic est dilectus meus* ; » angeli nuntiant ; pueri jubulant sua cantantes hosanna.

II.

Ejusdem toni. Responsorium : Tibi gloria ! qui in hoc festo omnes lætificas.

1. Imperante rege quem appel-

Ephræmus in suo in Evangelium *Commentario* p. 45 etiam docet lumen super aquas in baptismo exortum. Ad illud lumen alludere nobis videtur in his quæ habet de *stella lucida*, quamvis simul attenderit ad *stellam magorum*.

1. *וְיָבִיב וְיִשְׁמַח מִן־הַיָּמִים חֲסִימָא .
 וְעַבְדֵּיכֶם וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח .
 זְלַתְלָא דְאַרְיָא דְחַיָּיָא דְחַיָּיָא דְחַיָּיָא*

2. *חֲתֻמְבָּא זְלַתְלָא וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח .
 נִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח .
 חֲתֻמְבָּא מִן־הַיָּמִים . חֲתֻמְבָּא וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח .
 דְחַיָּיָא דְחַיָּיָא דְחַיָּיָא דְחַיָּיָא דְחַיָּיָא*

3. *מִלְּבִיבֵיכֶם חֲתֻמְבָּא . וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח .
 וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח .
 זְלַתְלָא וְיִשְׁמַח . וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח .
 וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח*

4. *הֵמָּה לְמַלְכֵיכֶם חֲתֻמְבָּא .
 קְלָא וְיִשְׁמַח חֲתֻמְבָּא .
 לְמַלְכֵיכֶם חֲתֻמְבָּא .
 לְמַלְכֵיכֶם לְמַלְכֵיכֶם לְמַלְכֵיכֶם . חֲתֻמְבָּא*

5. *דְחַיָּיָא מִן־הַיָּמִים חֲתֻמְבָּא .
 וְיִשְׁמַח חֲתֻמְבָּא .
 חֲתֻמְבָּא חֲתֻמְבָּא חֲתֻמְבָּא .*

1 Semha et Denha nomina sunt allegorica. Semha (אֲשֶׁר יִשְׁמַח, splenduit) splendor lucis bene quadrat in significationem nominis Augusti. Denha vero (אֲשֶׁר אֵרָא, ortus est, apparuit) egregie designat Christum, qui in Scriptura Oriens appellatur. חֲתֻמְבָּא proprie significat ortum peculialiter solis. Porro apud Zachariam prophetam III, 8; VI, 12 Messias vocatur צִמְחָא Semah splendor solis. Versio

lavere Semham Dominus noster ortus est in Judæa. Simul regnarunt Semha¹ (Augustus) et Denha (Oriens seu Christus), rex in terra, Filius in cælo. Cujus benedictum sit regnum !

2. In diebus regis qui descripsit homines in libro census, descendit de cælo Dominus ut homines describeret in libro vitæ. Descripsit et descriptus fuit; descripsit nos in cælo et descriptus fuit in terra. Gloria nomini ejus !

3. Natus est in diebus regis Semhæ appellati. Umbra et veritas sibi occurrerunt, rex cum rege, Semha cum Denha, cujus vexillum crucem portabat. Benedictus qui crucem portavit !

4. Per annos triginta moratus est in terris pauper et egens. Hymnos laudis per omnes pangamus modos, nectemus, fratres, coronas annis Domini, tricenis annis tricenas coronas. Benedictus numerus ejus !

5. Ecce annus novus bonis repletus isque felicissimus; nobiscum collaudent Cherubim, qui Filium in throno gloriæ gestant. Reliquit

Syriaca hoc nomen reddit חֲתֻמְבָּא Denha, ortus solis, Vulg. et Septuaginta Oriens. Ad hunc locum alludit Zacharias pater Joannis Baptistæ apud Luc. I, 78 ubi Christum appellat חֲתֻמְבָּא Oriens ex alto. Exinde Ephræmus חֲתֻמְבָּא Denha appellat Christum. Per extensionem, Christi εἰσαγγελία seu manifestatio syriace חֲתֻמְבָּא audit; unde חֲתֻמְבָּא festum Epiphaniæ seu manifestationis Christi est.

1 M. חֲתֻמְבָּא — b M. om. חֲתֻמְבָּא — c R. חֲתֻמְבָּא . B. C. D cum A. — d R. חֲתֻמְבָּא — e R. חֲתֻמְבָּא — f M. חֲתֻמְבָּא — g R. חֲתֻמְבָּא — h B. R. חֲתֻמְבָּא, חֲתֻמְבָּא

ⲟⲗⲗⲁ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ

ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ

ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ

ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ

ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ
 ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ

ille gloriæ sedem, laboravit, perditam ovem invenit. Ipsi laus !

6. Adest annus secundus, laudes nobiscum iterent Seraphim qui Filium ter sanctum proclamant. Viderunt eum opprobriis opertum inter sceleratos. Tulit ipse probra et docuit nos gloriam suam. Ipsi gloria !

7. Annum tertium nobiscum celebrent Michaelis agmina. Quæ Filio in cœlo ministrabant viderunt ipsum in terra ministrantem, pedes lavantem, animas mundantem. Benedicta sit ejus humilitas !

8. Annum quartum celebrent nobiscum omnes cœli. Qui pro Filio angustiores sunt admiratione percillantur videntes eum in lecto vilissimi Zachæi recumbentem. Replet lectum, replet cœlum. Ipsi laus !

9. Anno quinto sol iste, qui æstu suo terram urit, nobiscum celebret Solem nostrum quod eousque suam contraxit amplitudinem vehementiamque temperavit ut posset internus animæ puræ oculus eum aspicerere. Benedictus sit lucis ejus radius !

10. Annum sextum nobiscum celebret universus iste aer qui sua immensitate et claritate omnia pervadit. Vidit quippe Dominum suum vere magnum fieri infantem parvum in utero angusto. Benedicta sit ejus majestas !

^a M. R. ⲟⲗⲗⲁ — ^b B. M. R. ⲉⲃⲉⲛⲥ ; D ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^c Cum B. C. M. R. — D autem habet : ⲉⲃⲉⲛⲥ
 — ^d M. R. ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^e R. ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^f M. R. ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^g R. ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^h D. ⲉⲃⲉⲛⲥ ; M. R.
 ⲉⲃⲉⲛⲥ — ⁱ M. R. ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^k M. R. ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^l R. ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^m M. R. ⲉⲃⲉⲛⲥ — ⁿ D. R. ⲉⲃⲉⲛⲥ , M.
 ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^o M. R. ⲉⲃⲉⲛⲥ — ^p ⲉⲃⲉⲛⲥ ⲉⲃⲉⲛⲥ

دعدا وبعده حسا^١ هؤمه محب دعب
 ونعمو هلا طرف فقلا
 ساب وچ لحنأ وبعده^٢ امه^٣
 محلا رحنأ هؤمه لعل . حنب هؤمه^٤

لرف^٥ صعدا لهد رف وبعده حسا لعد
 ونمق فإنا هه صعد^٦
 هه^٧ سلا لحنأ حصلا
 ونف^٨ وحا سلحا وحا حنب رحنه^٩

دعدا وبعده لندا^{١٠} لعد وعا^{١١} وها^{١٢}
 حعدو حنأ هه وهه^{١٣}
 سلا لحنه لندا^{١٤} رهنأ .
 وها^{١٥} وبعده^{١٦} عدا وهه^{١٧} لدا وهه^{١٨}

ح: مده^{١٩}

حها حب لعدسا^{٢٠} ح: حنا صلا
 وحا صلا

دعدا وبعده هؤنا وبعده لعد وبعده^{٢١}
 وهه^{٢٢} وهه^{٢٣} . سلا وحا وهه^{٢٤}
 طرف هه^{٢٥} وهه^{٢٦} محلا طرف :
 وحا^{٢٧} لعا لعا هه^{٢٨} طرف . حنب حسه^{٢٩}

^١ Cum D. M. R. — A. C. habent حسا syriace Petram et Petrum significat.

^٢ Cum D. R. — A. C. هؤمه . — ^٣ A. C. D. M. omm. هؤمه ; sed requiritur ad mensuram versus. — ^٤ D هؤمه — ^٥ B. R. هؤمه — ^٦ B. R. هؤمه — ^٧ D. حسا — ^٨ Cum A. B. C. D. M. — R habet حسا صعدا لعد Peccat contra mensuram versus. — ^٩ R. addit . لندا وبعده . — ^{١٠} Ita, C. D. et B. In A. hic et infra حها صلا . Editio romana omnia responsoria omittit. B. habet حسا ح: حنا صلا ; M. om. responsorium hic et infra.

11. Anno septimo jubilent nobiscum nubes et venti. Dum enim perfundunt stillante rore flores, simul conspiciunt Filium, demissa sua majestate, opprobria fœdaque sputa recipientem. Benedictum sit redemptionis opus !

12. Laudet annum octavum tellus, quæ dum suis fontibus irrigat fruges, simul adorat Filium in sinu matris contemplaturque purissimum infantem lac virgineum sugentem. Benedicta sit ejus bona voluntas !

13. Annum nonum laudibus extollat terra. Ipsa quippe dum ex humefacta sinu stirpes profert, simul conspicit Mariam, agrum sipientem, qui nihilominus dat fructum in quo magnum continetur pelagus bonorum. Ipsi exaltatio !

Ejusdem toni.

Responsorium : Gloria tibi! qui filius es omnium Domini omnesque vivificas.

14. Annum decimum glorificet mons Sinai ad conspectum Domini sui liquefactus. Vidit sceleratos lapidibus Dominum appetere; at ille lapides sustulit ut Ecclesiam ædificaret super Petram^١. Benedictum sit ejus ædificium !

حعدلا وبعنه: سبلا نهوا بعدا ونا
 لعهدلا ونا. او او واصلا .
 او او ونا ونا ونا ونا
 حعدلا ونا ونا ونا . ونا ونا ونا

حعدلا وبعنه: سبلا نهوا بعدا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا
 حعدلا ونا . ونا ونا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا

حعدلا وبعنه: سبلا نهوا بعدا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا

حعدلا وبعنه: سبلا نهوا بعدا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا

حعدلا وبعنه: سبلا نهوا بعدا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا

حعدلا وبعنه: سبلا نهوا بعدا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا

⁴ Diabolum hoc nomine designat, quia ita appellabantur demones qui a Christo expulsi ingressi

a B. ونا — b D. ونا — c R. ونا — d R. ونا — e R. ونا — f R. ونا — g B. ونا M. om. — h M. ونا . — i Ita R. — A. C. ونا — k D. ونا — l Cum B. D. M. R. — A ونا .

15. Ad annum undecimum laudet mare magnum Filium qui pugillo suo freta metit e caelo demissum, mireturque videns exiguis aquis immersum qui omnes abluit creaturas. Insigni huic facto plaudite !

16. Ad annum duodecimum laudibus resonet templum sanctum videns puerum sedentem inter senes. Conticuere sacerdotes, balante in solemnitate paschae agno paschali. Misericordiae ejus laus sit et benedictio !

17. Ad annum decimum tertium collaudent nobiscum diademata regem qui in suo triumpho coronam spineam gestans praeclearam nectit coronam homini ad dextram suam adstanti. Ejus missori laus !

18. Ad annum decimum quartum laudet Phase Aegypti Phase verum qui super omnia transiliens ad nos venit. In aquas mersit non Pharaonem sed Legionem¹, et suffocavit non equites sed demones. Isti vindictae laus et benedictio !

19. Annum decimum quintum laudet agnus gregis. Occidit eum Moyses, non sic Dominus. Ipse sanguine suo homines redemit. Omnium pastor pro omnibus mortuus est. Ejus genitori laus et benedictio !

20. Ad annum decimum sextum laudet granum frumenti spiritua- lem agricolam qui corpus suum agro sterili ut semen commisit.

sunt in porcos et in mare praecipites irruerunt. Marc. V, 9 sqq.

٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥.
 ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦.
 ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧.
 ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨.
 ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩.
 ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠.

٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥.
 ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦.
 ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧.
 ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨.
 ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩.
 ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠.

٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥.
 ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦.
 ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧.
 ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨.
 ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩.
 ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠.

٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥.
 ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦.
 ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧.
 ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨.
 ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩.
 ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠.

٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥.
 ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦.
 ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧.
 ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨.
 ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩.
 ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠.

٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥.
 ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦. ٢٦.
 ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧. ٢٧.
 ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨. ٢٨.
 ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩. ٢٩.
 ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠. ٣٠.

25. Annum vigesimum primum nobiscum celebrent aquæ in typum Filii dulces effectæ. Mortis amaritudinem in melle Samsonis gustarunt populi qui ab eo necati sunt; vitam autem habuerunt per crucem quæ eos salvavit. Suavi liberatori laus sit et benedictio!

26. Annum vigesimum secundum celebrent arma et gladius. Hæc inimicum nostrum occidere non potuerunt; at tu eum occidisti sicut restituisti aurem gladio Simonis amputatam. Benedictus sis o salutis nostræ reparator!

27. Annum vigesimum tertium celebret etiam asinus. Ipsa pullum dedit in quo sederet is qui ora aperuit onagris, quando Hagaræ proles laudem dedit. Benedictus qui laudat te!

28. Ad annum vigesimum quartum laudent opes Filium. Thesauri mirati sunt suum Dominum inter pauperes educatum. Egenus factus est ut omnes locupletaret. Tuo nobiscum commercio laus sit et benedictio!

29. Ad annum vigesimum quintum laudet Isaac Filium, qui in monte immunem eum servavit a gladio et tanquam agnus pro eo occisus fuit. Mortem evasit mortalis, et mortem subiit qui vitam impertit. Ejus oblationi laus sit et benedictio!

30. Ad annum vigesimum sex-

R. add. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. — b D. M. R. — c A. M. om, ٢٥, ٢٥ — d R. add. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. ٢٥. — e R. — f R. — g R.

וּבְשֵׁלָהּ הִגִּיף מִן הַמִּלְחָמָה .
 נִשְׁוֶה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 חַלָּה לֶחֶם לְעֵמֶלָה . דָּרָה מִבְּנֵי . חֵן וְיִשְׁוֶה .

חַמְדָּה בְּיָמֵינוּ וְיִשְׁוֶה מִבְּנֵי חַמְדָּה
 נִשְׁוֶה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .

חַמְדָּה בְּיָמֵינוּ וְיִשְׁוֶה מִבְּנֵי חַמְדָּה
 וְיִשְׁוֶה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 נִשְׁוֶה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .

חַמְדָּה בְּיָמֵינוּ וְיִשְׁוֶה מִבְּנֵי חַמְדָּה
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .

חַמְדָּה בְּיָמֵינוּ וְיִשְׁוֶה מִבְּנֵי חַמְדָּה
 וְיִשְׁוֶה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .

חַמְדָּה בְּיָמֵינוּ וְיִשְׁוֶה מִבְּנֵי חַמְדָּה
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .
 חַמְדָּה לְחֵן וְיִשְׁוֶה חֵן וְיִשְׁוֶה .

tum Moyses, qui perterritus occisores effugit, nobiscum laudet Filium. Pedibus suis hic infernum ingressus est, et illius spolia auferens exivit. Ejus resurrectioni laus sit et benedictio!

31. Ad annum vigesimum septimum oratores disertissimi laudent Filium. Dum ipsi nullum invenerunt medium ut in judicio vinceremus, ille suo coram iudicibus silentio causam nostram vicit. Ipsi collaudatio!

32. Ad annum vigesimum septimum omnes iudices, qui pro sua æquitate iniquos occiderunt, laudent Filium, qui, quamvis justus esset, bonus pro malis mortuus est. Ejus miserationibus laus sit et benedictio!

33. Ad annum vigesimum octavum laudent Filium omnes viri potentes qui a tyrannis nos nunquam liberare potuerunt. Unus ille adorandus, qui pro nobis percussus fuit, apprehendit nos atque liberavit. Nostro liberatori laus sit et benedictio!

34. Annum vigesimum nonum celebret nobiscum Job. Multa hic passus est, sibi tamen, nobis vero Dominus perpressus est sputa, flagella, spinas, clavos. Misericordiæ ejus laus sit et benedictio!

35. Annum denique trigesimum collaudent nobiscum mortui morte ejus vivificati, viventes per crucem

• R. — b Istam stropham omittit D. Eam habent A. R. — c Ita A. D. — At R. habet Deficit mensura versus. M. om. hanc stropham quæ abundare videtur. — d R. . . . Deficit mensura versus.

ܣܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ .
ܕܘܢܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ .

III.

ܥܘܠܐ ܡܠܐ . ܐܦܫܝܢܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ

ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ .
ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ .
ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ .
ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ .

¹ Nonnullæ hujus hymni strophæ recitantur in Ordine baptismi a Jacobo Edesseno disposito dum sacerdos totum corpus puellæ baptizandæ inungit oleo olivæ benedicto. Ad intelligentiam hujus hymni et hymnorum sequentium observandum est in usu esse apud Syros et Chaldaeos varios baptismi ordines, quorum præcipui ritus antiquissimi sunt et ad tempora apostolica accedunt. Nestoriani utuntur Ordine sanctorum Apostolorum Adæ et Maris, qui primi fuerunt Edessæ et Mesopotamiæ Apostoli. Iste Ordo sæculo VII fuit recensitus a Jesuabo Adiabeno patriarcha, et recentius immutatus. Syri vero Jacobitæ utuntur Ordine quem Jacobo Apostolo tribuunt. Habent et alios Ordines a Jacobo Sarugensi, a Severo Antiocheno, a Jacobo Edesseno recensitos. Maronitæ pariter Ordine S. Jacobi Apostoli, Jacobi Sarugensis et S. Basilii utuntur. Porro hi omnes Ordines hos baptismi ritus servandos jubent. Primum, utriusque sexus baptizandi obsignantur (ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ); scilicet sacerdos signat eos tribus crucibus in fronte dicens: « Signatur N. in nomine Patris ✠ Amen, et Filii ✠ Amen, et Spiritus sancti ✠ in vitam sæculi sæculorum. » Deinde baptizandi exuuntur vestimentis suis et fiunt exorcismi ac abrenuntiationes. Deinde sacerdos intingit pollicem suum in oleo olivæ benedicto et signat eos in fronte tribus crucibus dicens: « Signatur N. oleo lætitiæ (ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ)

² M. ܥܘܠܐ

ejus conversi, cælum denique ac terra per ipsum reconciliata. Patri ejusque Filio laus sit et benedictio!

III.

Mutatur tonus. Alius hymnus¹.

Responsorium: Christus oleo
obsignat agnos novos in
grege suo².

1. Christus et oleum simul convenerunt; unctio interna externæ conjuncta fuit. Oleum exterius, Christus vero interius unguunt agnos novos et spirituales, gregem scilicet cujus duplex est decus;

(ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ) ut eo muniatur adversus omnem operationem Satanæ, etc. » Sequitur benedictio aquæ. Qua peracta sacerdos accipit de oleo olivæ et ponens in vola manus suæ tota baptizandorum corpora inungit, dum chorus cantat, ut habet Ordo sanctorum Apostolorum, unum ex hymnis Ephraemæ, nempe hymnum Ephraemæ « Christus et Oleum, » quod diserte præscribit Jacobus Edessenus, et alios ejusdem Ephraemæ hymnos, vel saltem aliquot strophas prout tempus requirit.

Deinde sacerdos baptizandos in aquas immergit dexteramque suam capiti eorum imponit et sinistra aquas attollit dicens: « Baptizatur N. in nomine Patris ✠ Amen, et Filii ✠ Amen, et Spiritus sancti ✠ Amen. » Interim canitur hymnus Ephraemæ: « Descendite, fratres obsignati. » Denique signat eos signaculo chrismatis. Induuntur vestibus albis. Coronæ capitibus eorum imponuntur et sacra Eucharistia reficiuntur. Idcirco baptizandi jejuni esse debent. Adhibentur etiam, ut apud nos, susceptores. Si quas ex his cæremoniis Nestoriani nunc omittunt, hoc recens est; olim non ita res se habebat. Cfr. Aloysius Assemanus, *Codex liturgicus*, t. I, p. 174, 199; II, 214, 199; III, 156, 199. Denzinger, *Ritus Orientalium* t. I, p. 266-385.

² Stropha octo versus septem syllabarum continet.

. مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا فَبِنَا .
 . حَتَّىٰ وَإِذَا مَجَّ نَسَبَتَا .
 . مَدْرَسَةً مَدْرَسَةً مَعْمَلًا .
 . وَمَسْبُوحَةً مَجَّ حَتَّىٰ :
 . مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا الْكَلِمَا .
 . لَمَّا مَعْمَلًا لَمَّا مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا .
 . مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا وَمَعْمَلًا .
 . لَمَّا لَمَّا لَمَّا لَمَّا مَعْمَلًا .
 . لَمَّا لَمَّا لَمَّا لَمَّا .
 . لَمَّا لَمَّا لَمَّا لَمَّا :
 . مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا وَمَعْمَلًا .
 . حَقِيقَةً وَإِذَا مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا .
 . مَجَّ مَعْمَلًا مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا .
 . مَجَّ مَعْمَلًا مَعْمَلًا حَتَّىٰ .
 . مَجَّ مَعْمَلًا مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا .
 . مَجَّ مَعْمَلًا مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا :
 . مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا وَمَعْمَلًا .
 . مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا وَمَعْمَلًا :
 . مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا وَمَعْمَلًا :
 . مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا وَمَعْمَلًا :
 . مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا وَمَعْمَلًا :
 . مَعْمَلًا وَمَعْمَلًا وَمَعْمَلًا :

alienigenis. Illo signo insigniti domestici separantur ab extraneis.

6. Oleum ab Elia multiplicatum ore gustabatur; cornu quippe viduæ erat, non unctionis. Oleum autem Christi in cornu baptismi ori non inservit, sed peccatorem ex lupo circa caulas vaganti mitem in caula agnum efficit.

7. Mitis humilisque Domini oleum acerbos transmutat Dominoque similes reddit. Gentes lupi erant et duram Moysi virgam reformidabant. Ecce olei obsignatio¹ ex lupis gregales oves efficit. Qui autem virgam effugerant lupi, nunc ad crucem confugiunt.

8. Quum allatum fuit folium olivæ symbolum unctionis, arcæ filii avide exceperunt hoc salutis nuntium. Sic et vos excepistis oleum sanctum, allatæ salutis nuntium quo sontium corpora exhilarata sunt.

¹ Baptizandi olim et adhuc hodie apud Syros, ut dictum est supra, oleo olivæ signabantur tribus

crucibus in fronte.

^a A. حَتَّىٰ — ^b D. حَتَّىٰ

. מעל אוד ובער סעוד .
 . לא דארב ח נער לז .
 . וראוהו חסדו בלאו .
 . סבלא אר מדעוהו .
 . ואל דוהו^a להפער פקתעם .
 . חעסל נעטר פקעל .
 . ווהו נקעל ללאו .
 . ובעדעו ח וקסעם .
 : דעסל ונער ווהו סעוד :
 . חקד איהו אלא .
 . נזל אלא פקתעו .
 . נזל נהלא נטרעו .
 . חער וך אט וקעם .
 . וסלא נזו ונטל .
 . אלא נהלא סעודעם .
 . ובינא סעוד פקתעם .
 . חעסלאו וראוהו אט .
 . ונד ווהו אלא ונטלא .
 . לא סבלא ונעוהו^b לו .
 . חעסלא ונעוהו^b איהו אב .
 . ונד סל סל חלא .
 . נעל לז חו פקתעם .
 . חלא לז חקעם .
 . חלא לז חקעם .
 . חעוהו^c ווהו סעודא חעסל
 : פקתעו מנטלא ונטלא :
 . אלא חעסל נרטל
 . פקתעם סעודעם .
 . אטא חעסל מנה
 . חעסלא ח סטלא
 . נרטל חער ח אטל .
 . וחקעם סעודא

9. Oleum olim Jacobus effudit in lapidem ut hac unctione illum Deo consecraret ibique decimas suas offerret. Typus corporum vestrorum quæ oleo sanctificantur ut templa fiant Deo ipsique oblationes vestrae offerantur.

10. Moyses obsignaverat et unxerat filios Aaronis levitæ; ignis simul consumpsit eorum corpora et servavit vestimenta¹. Beati estis, fratres, ignis gratiæ reatus vestros omnino consumpsit et simul corpora vestra purificavit ac sanctificavit.

11. In Aaronis unctione, fratres, cornua altaris vili animalium sanguine aspersa fuere; in unctione autem veritatis sanguis vivus et omnia vivificans diffunditur in corporibus vestris, mentibus vestris immiscetur et in habitaculis vestris dispergitur².

12. Sacerdotes uncti mactata animalium corpora offerebant, vos autem, o uncti inclyti, offertis ipsa vestra corpora; levitæ uncti offerebant renes animalium, vos autem levitis præstantiores corda vestra sanctificavistis.

¹ Lev. X, 1-5.

² Baptizati mox post susceptum confirmationis

sacramentum sacra Eucharistia reficiebantur et quidem sub *utraque specie*.

a D) חו — b D) חעוהו? — c D) om. hanc stropham et sequentem.

مَعْسَمَانِ وَيَحْمَلُ الْبُشْبُشَةَ
 لِيَلْبَسَهُ وَيَعْمَلُ .
 سَعْدِيَّةٌ وَأَزْرٌ وَرُحْبٌ .
 أَعْدِيَّةٌ لِهَقْفَتَا بَسْبَا .
 مَعْدِيَّةٌ وَأَزْرٌ وَجَبَّاحِي .
 كَرَامِيَّةٌ لِيَا وَيَوْمَعَصِي .
 لَسْدٌ لِحَلَا وَيَوْمَعَصِي .
 جَدَّ أَسَدٌ حَمَلُ مَبْعَا *
 مَبْعٌ ^ب وَيَوْمَ أَسَدٌ مَعْدِيَا .
 لَلْحَلَا وَطَرٌ لِيَلَا .
 مَبْعٌ لِيَلَا حَلَا حَمَلَا .
 بَرْدٌ حَمِيَّةٌ حَسْبٌ حَقْمَلَا .
 مَبْعٌ حَمَلٌ لَسْدٌ لِيَلَا .
 وَيَوْمَعِي وَأَعْدِيَّةٌ لِيَلَا .
 مَبْعِيَّةٌ وَبَرْدٌ حَقْمَلَا حَلَا مَعْدِيَّةٌ ^د .
 مَبْعِيَّةٌ مَبْعِيَّةٌ وَحَقْمَلَا .
 حَمَلٌ وَيَلَا أَسَدٌ مَعْدِيَّةٌ .
 مَبْعٌ حَمَلٌ أَسَدٌ لِيَلَا .
 لِيَلَا أَسَدٌ مَبْعِيَّةٌ .
 مَعْسَمَانِي وَيَلْحَقُ وَطَرٌ أَسَدٌ .
 وَيَوْمَعَصِي وَيَلْحَقُ .
 حَقْمَلَا وَيَلَا أَسَدٌ .
 مَبْعٌ لِيَلَا لِيَلَا مَبْعِيَّةٌ لِيَلَا *
 مَعْسَمَانِي وَيَوْمَعِي لِيَلَا .
 لَسْدٌ أَسَدٌ مَبْعِيَّةٌ .
 حَمَلٌ وَيَلْحَقُ مَبْعِيَّةٌ لِيَلَا .
 أَسَدٌ لِيَلَا مَبْعِيَّةٌ .
 مَبْعِيَّةٌ وَيَلْحَقُ وَطَرٌ أَسَدٌ .
 وَطَرٌ مَبْعِيَّةٌ مَبْعِيَّةٌ .
 أَسَدٌ مَبْعِيَّةٌ وَيَلْحَقُ مَبْعِيَّةٌ *

13. Unctio populi adumbratio Christi est; virga Moysi symbolum crucis; agnus paschalis typus Unigeniti; tabernaculum figura ecclesiarum vestrarum; circumcisio signum obsignationis vestrae. Vetus populus requiescebat sub umbra bonorum vestrorum.

14. Res igitur ipsa similis est arbori magnae umbram suam super populum vetus extendenti et radices suas inter gentes projicienti. Vetus populus habitavit sub umbra ejus; ejus quippe sacramenta non nisi umbræ fuerunt; gentes vero requieverunt super ramos ejus, fructus decerpserunt et comederunt.

15. In unctione Saulis regis, quanto suavior fuit odor olei tanto gravior fuit odor cordis. Exagitavit eum spiritus et recessit. Unctio vestra præstantior est. Mentis vestrae thuribula sunt; in templis vestris exultavit Spiritus sanctus; ejus thalamus semper maneat in cordibus vestris.

16. In unctione Davidis, fratres, descendit Spiritus in cor ejus et grato illud implevit odore. Qualis olei talis cordis suavitas. Habitavit in eo spiritus psalmosque ei dictavit. Unctio vestra præstantior est quia Pater et Filius et Spiritus sanctus descenderunt ut in vobis manerent.

* C. لِيَلَا — b A. مَبْعٌ — c. مَعْدِيَّةٌ — d A. C. مَبْعِيَّةٌ

מִן הַיָּם וְעָלָה לַיָּם .
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס נִגְמַר לֵיהּ
 הַלְּמַחֲסָא דְּכֵסֶלֶס אֵשׁ * .
 דְּבַר לֵיהּ פִּיפְסֵהּ וְיָלֵא עֵינָא
 יֵהּ כֵסֶלֶס דְּמִזְעֵרָא לְהֵי .
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס לְהֵי .
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס לְהֵי *
 מַעֲלֵה יָם וְיָבֵשׁ
 וְיִשְׁרָאֵל מִיַּם יְבִישׁ לְיָבֵשׁ .
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ .
 לֵא וְלִכְתֵּב יָם וְיָבֵשׁ .
 יָבֵשׁ מִיָּבֵשׁ לֹא יִבְרָא .
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס לֹא יִבְרָא .
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס לֹא יִבְרָא *
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ .
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ .
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ .
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ *
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ *
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ *
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ *
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ *
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ *
 חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ *

* Lev. XIV, 13, sqq.

א C. יָם — ב D. om. stroph. 18-19. — ג C. חֲסִידָא — ד C. add. חֲסִידָא . פִּיפְסֵהּ וְיָלֵא עֵינָא . חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס
 חֲסִידָא . חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ . חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ . חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ . חֲסִידָא דְּכֵסֶלֶס מִיַּם יְבִישׁ .

17. Quando purificabatur leprosus sacerdos oleo eum ungebatur¹, et ad fontem adducebat. Transiit figura, advenit veritas. Ecce oleo obsignamini; in baptismo perficimini; gregi Christi commiscemini ejus corpore nutrimini.

18. Quis leprosus a lepra mundatus revertitur et denuo eam exposcit? Exuistis nequitiam, relinquitte eam. Nemo quam exiit lepram denuo induit. Cecidit lepra, immersa fuit, non extrahatur; marcuit et vetustate corruit, non innovetur; ærugo non corrodat quos oleum Christi unxit.

19. Vas e luto confectum pulchritudinem suam ab aqua trahit, robur vero ab igne; si casu conteritur, instaurari nequit. Estis vasa gratiæ; custodite diligenter justitiam, quia non datur secunda instauratio.

20. Quanta inter vos et prophetam similitudo! Prophetam evomit piscis, restituit vos Gulosus; eadem virtus quæ piscem coegerat illum coegit. Sit vobis Jonas exemplum. Non amplius degluti-

ܐܘܝܠ ܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܠܐ ܐܘܕ ܕܠܐܘܕ ܐܘܝܠ ܐܘܝܠ .
 ܠܐ ܐܘܕ ܕܠܐܘܕ ܐܘܝܠ .
 ܕܠܐܘܕ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .
 ܘܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ .

vit eum piscis, non amplius ab-
 sorbat vos Gulosus. Liberati Jo-
 nam imitemini.

21. Oleum fragrans in caput
 Domini Maria effuderat. Odor
 illius totam domum implevit;
 pariter unctionis vestrae odor fra-
 gravit et cœlum suavitate ditavit.
 Iste odor satanæ gravis, Deo vero
 jucundus, angelos supernos deli-
 ciis affecit.

22. Turbæ in deserto similes
 erant ovibus errantibus absque
 pastore. Datus est eis pastor mise-
 ricors qui multiplicavit eis pabu-
 lum panis. Beati estis, o vitæ
 integri, agni a Christo obsignati
 qui corpore et sanguine digni
 effecti estis. Ipse pastor pabulum
 vobis factus est.

23. Ex aqua vinum fecit, juveni-
 bus in convivio potum præbuit.
 Vobis jejunis melior est oleum
 quam potus. Vino ejus sponsi
 conjuncti sunt, oleo ejus conjuges
 sanctificati sunt. Per ejus vinum
 fit unio, per ejus oleum sanctifi-
 catio.

24. Exsilierunt oves Christi ut
 acciperent signum vivificum (cru-
 cis), vexillum regale quo semper

ܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ . . . ܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ . . . ܕܥܡܝܢܝܢ ܕܥܡܝܢܝܢ . . .

ܘܥܩܩܘܢ ܘܥܩܩܘܢ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܩܩܘܢ .
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ .
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ .
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ

IV.

ܥܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ

ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ

ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ . * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ

ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ . * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ

ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ . * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ . * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ

ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ . * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ .
 ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ * ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ

† Canitur hic hymnus a diaconis dum baptizandi, oleo catechumenorum uncti immerguntur in aquis baptismi. Cfr. Al. Assemanus, *Codex liturg.*

* Cod. C. ܕܥܩܩܘܢ ܕܥܩܩܘܢ — b A. om. ܕܥܩܩܘܢ — c Pro ܕܥܩܩܘܢ legerim ܕܥܩܩܘܢ quod requirit mensura versus. — d A. ܕܥܩܩܘܢ — e D. ܕܥܩܩܘܢ

bus, ab audientibus et obsignatis laus attollatur Christo, et per eum Patri exaltatio. Qui facundis dat eloquentiam et interpretibus linguam, dedit audientibus intellectum et obsignatis oleum sanctum.

Gloria tibi sicut et perfectio, amen sit et benedictio.

IV.

Mutatur tonus. Hymnus alius.

Responsorium : Benedictus qui aquis abstersit iniquitates innumerabiles.

1. Descendite¹, fratres obsignati, induimini Dominum nostrum; ejus prosapiæ commiscemini. E stirpe quippe magna natus est, ut ipse suo verbo asseruit.

2. E cœlo divina ejus natura et e terra ejus vestimentum carnis. Omnis qui sua exuit vestimenta ea commiscet cum vestimento Christi in æternum.

3. Ab eo in aquis acquirite vestimentum quod non teritur nec amittitur, vestimentum quod ipso indutos semper obtegit.

4. Sacerdos benedictus mediator est partium, contractus fit coram eo, quia ex parte Domini sui mediator est et fidejussor ex parte nostra.

II, 299. Stropha quinque versus numerat quorum unusquisque quinque syllabas habet.

ܡܚܨܬܐ ܕܠܚܝܘܬܐ . * ܕܠܚܝܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .

ܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .

ܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .

ܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .

ܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .

ܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .

ܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .

ܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .
 ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ . * ܕܡܚܨܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܚܨܬܐ .

† *Matth. V, 20. Raca syriace sputaliticus, conspuendus, hebraice vacuus.* « Hoc verbum proprie Hebræorum est : Raca enim dicitur *vacuus*, id est

13. Vir humilis qui Altissimum induit in aquis demissos quidem tenet oculos at profunda scrutatur mysteria quia Altissimus habitat in eo.

14. Quis contemnere potuisset rubum illum vilem et abjectum, ubi divina Majestas in igne eum inhabitabat?

15. Quis contemnere potuisset Moysen virum illum humilem et balbutientem ubi cœlestis fulgor humilem ejus vultum irradiabat?

16. Qui spreverunt eum spreverunt Dominum ejus. Impios autem ejus contemptores terra in ira sua deglutivit, levitas qui spreverunt eum vivus ignis voravit.

17. Prohibuit Christus ne *Raca*[†] vocare baptizatum ipso indutum. Qui enim despicit abjectum despicit eum cum eo magnum.

18. In Eden et in orbe ubique occurrunt similitudines Domini. Quis posset colligere omnes figuras mysteriorum ejus? ipse enim totus in universo depictus est.

19. In Scripturis descriptus et in rebus præsignatus est. In regibus præfigurata est ejus corona, in prophetis ejus veritas, in sacerdotibus ejus propitiatio.

20. Erat in virga Moysi, in hyssopo Aaronis et in corona Davidis. Prophetæ ejus imaginem depinxerunt, apostoli ejus evangelium prædicarunt.

inanis aut vacuus, quem nos possumus vulgata injuria absque cerebro nuncupare. » Hieron in *Matth. V, 20.*

* A. ܕܡܚܨܬܐ — b D. ܕܡܚܨܬܐ — c C. ܕܡܚܨܬܐ — d D. cætera omittit.

ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .

V.

ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .
 ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ ܩܘܠܘܢ .

1 « Hic dies » initium est hymni 1 de Nativitate.
 Opp. Syr-lat. II, 396. Stropha quatuor versus
 2 Ex Cod. D. fol. 29, a.

21. Revelationes te aspexerunt,
 parabolæ te præstolatae sunt ;
 sacramenta te expectarunt, figuræ
 te expetiverunt, symbola te præfi-
 gurarunt.
 22. Moysi fœdera Christi annun-
 tiationem præstolabantur ; omne
 fœdus vetus in novum tendebat
 tanquam in propriam habitatio-
 nem.
 23. Ecce gloriosa sua symbola
 prophetæ , præclaros suos typos
 sacerdotes et reges in eum effude-
 runt, omnes omnia in ipsum dire-
 xerunt.
 24. Superavit Christus suis ex-
 planationibus omnia veteris legis
 sacramenta , et suis interpretatio-
 nibus omnes parabolas. Sic mare
 in suo sinu omnes rivos excipit.
 25. Mare est quippe Christus et
 ipse recipere potest omnes fontes,
 scaturigines, fluvios, inundationes
 e Scripturis profluentes.

V.

Alius hymnus. Ad tonum :
 « Hic dies 1. »
 Responsorium : Benedictus qui
 instituit baptismum ad con-
 donandum filiis Adæ.
 1. Descendite, fratres, indui-
 mini ex aquis baptismi Spiritum
 sanctum , coadunamini spiritibus
 Deo ministrantibus.

habet septem syllabarum.

חסילא דא: בלחם וסבי
 . מן מעסל לאחלה וסו .
 סחבב וסו לאוה וסבא .
 בלאעפניא רבא בעדב .
 וסו חעסוה לוה וסעסל .
 . חסילא וסו דה חסא .
 . וסוה וסבא מעסלא .
 בלאעפניא רבא בעדב .
 . חסילא וסוה מן חרפא .
 . וסו וסבא לאפסי .
 . וסו חעסוה וסעסל .
 . וסוה וסבא מעסלא .
 . סחבב וסוה וסעסל לאחלה וסו .
 . חרפא וסוה סחבבא .
 . וסו לאפניא וסוה מן עסוה .
 . וסו וסו לאפניא וסוה וסוה .
 . וסו מן חעסוה וסעסל .
 . וסו סחבבא וסוה סא .
 . וסוה חעסלא וסבא וסוה .
 . וסוה סוה אפ חרפוה .
 . מן חרפא וסוה חלא עפניא .
 . סעסבא חרפא בלאעפניא .
 . וסוה וסוה מן מעסבא .
 . סוה סחבבא וסוה וסוה .
 . וסוה סחבבא וסוה וסוה .

VI.

עסלא סא . וסוה

חסילא חסב וסבב וסבב וסבב
 . בלאעפניא מן סחבבב

. וסו וסו מן וסוה .
 . וסוה וסוה מן חעסוה .

† Strophæ sex versus habet septem syllabarum.
 • D. חלא סלא וסוה וסוה חלא וסוה .

10 Oleo unctus David cum armis suis dimicavit et humiliavit gigantem qui subjugare volebat Israel.

11. Ecce oleo Christi et armis in aqua latentibus superbia deprimitur Mali, qui populos subjugare volebat.

12. Aquis e petra fluentibus sitis Israelitarum levata fuit; fonte Christi sitis populorum allevatur.

13. Virga Moysi petram aperuit et fluxerunt aquæ potuque refecti fuerunt qui siti confecti erant.

14. Ecce e latere Christi fluxit fons vitæ. Biberunt populi qui elanguerant et ad hunc fontem obliti sunt dolores suos.

15. Rore tuo, Domine, asperge abjectionem meam, reatus mei sanguine tuo expientur; adsim, Domine, ad dexteram tuam sanctis tuis permixtus.

VI.

Mutatur tonus. Alius hymnus¹.

Responsorium : Benedictus qui
 baptismum suscepit ut vos bap-
 tizaret et iniquitatum condona-
 tionem vobis largiretur.

1. Illapsus est Spiritus ex alto ut fœcundaret et vivificaret aquas.

حصصه بهائى بهسلح .
 عجمه كلا ههنا خلا سب .
 بهئا وه سدا ههنا
 خلا كلا بهلم صح ختا ة
 صح كلا وهصه بهسح .

خلا سب وه هجهه بهسلا .
 بهئا وه ههنا سدا .

بهلهه لده خلا ههنا .
 هلهههه مههه بهههه .

ههههه ههنا ههههه .
 وهههه وه وهههه خلا .

ههههه بههه وهههه ههههه .
 ههههه بههه وهههه ههههه .
 ههههه وهههه ههههه .

وههههه وههههه ههههه .
 وههههه وههههه ههههه .

وههههه وههههه ههههه .
 وههههه وههههه ههههه .

وههههه وههههه ههههه .
 وههههه وههههه ههههه .

وههههه وههههه ههههه .
 وههههه وههههه ههههه .

وههههه وههههه ههههه .
 وههههه وههههه ههههه .

وههههه وههههه ههههه .
 وههههه وههههه ههههه .

وههههه وههههه ههههه .
 وههههه وههههه ههههه .

وههههه وههههه ههههه .
 وههههه وههههه ههههه .

وههههه وههههه ههههه .
 وههههه وههههه ههههه .

a D. وههههه . — b A. وههههه . — c C. وههههه .

In baptismo Joannis, posthabitis ceteris, super unum mansit; nunc autem descendit et mansit super omnes qui ex aquis regenerati sunt.

2. Ex omnibus quos Joannes baptizavit unum elegit super quem requievit; nunc autem advolans descendit ut maneret super plures. Ex aquis ascendentes ex ordine ardenti amplexus est amore et mansit super eos.

3. O prodigium omnia superans! In aquas descendit Dominus et baptizatus est. Oceani beatum dixerunt fluvium in quo baptizatus es. Aquæ cœlestes invidia ebullierunt quod non fuerint dignæ ut inservirent baptismo tuo.

4. Mira etiam res est, Dómine, quod quamvis aquis pleni sint fontes, aquæ dumtaxat baptismi vim habent expiandi. Validissimi sunt fluctus maris sed ad expianda peccata infirmiores sunt.

5. Virtus tua, Domine, ubi ad hominem abjectum divertit, eum exaltat, sicut regia potestas, ubi ad desertum divertit, bona pacis ei tribuit. Aquæ per virtutem tuam triumpharunt, vita peccatum evacuavit.

6. Exultarunt oves videntes accedere manum baptizantis. Suscipite oves signum vestrum, intrate,

• ددهه لاسلهه كراوا .
• وهد " ص و حلهه خلا ^b .
• صص سبه حتا صص •

• هلاقا هحئا سبه
• حبرا ووسا هوسا .
• سبه ووسا هوسا .
• وچئا هوسا هوسا
• هوسا ووسا سبه
• ووسا هوسا هوسا •

• هلاقا هوسا هوسا ^d سبه
• حسب سلهه ل ل ا د .
• صعا سبه سبه سعا .
• وحصا حرا هوصعه
• هوسا نجا هوصعه سدا .
• هوسا ص و ا حتا •
• حصئا ووصعه لاسعه .
• ووصعا ووسا لاسعه .
• ووصعه لاسعه هوصا .
• هوسا هوسا هوسا هوسا .
• هوسا هوسا هوسا هوسا •

• صدا ووصعا ص و حد .
• حسب هتا حرا هوسا .
• وچئا هوسا ووسا حصئا .
• وحد حصئا لاسبا :
• هوسا حصئا لاسبا .
• هوسا سبه وچئا •
• هوسا هوسا وچئا ووصعا .
• ووصعا صلا ووصعا •

commiscemini in grege, quia bonus est qui totius gregis curam gerit. Vobiscum hodie gaudent angeli.

7. Angeli Vigilesque gaudent in nova sobole spiritus et aquæ, gaudent per ignem et Spiritum corporeos spirituales effectos esse. Seraphim qui ter sanctum celebrant gaudent sanctificatos Christi gregi addictos esse.

8. Angeli gaudent super uno peccatore pœnitentiam agente, quanto magis nunc gaudeant quum in omnibus festis et congregationibus nostris baptismus e terrestribus cœlestes efficit.

9. Baptizati ex aquis egressi sanctificati sunt, obsignati in aquas demissi condonati sunt. Qui ex aquis egressi sunt gloriæ vestem induerunt, qui in aquas demissi sunt peccatum exuerunt. Adamus illico innocentiae nitorem exuit, vos autem innocentiae nitorem illico induistis.

10. Domus e terra confecta ubi corrui aquis renovari potest; terrenum Adæ corpus, quod corruerat in aquis renovatum est. Ecce sacerdotes veluti ædificatores renovarunt corpora vestra.

11. Mira res est lana quæ omnes recipit colores, sicut mens omnes

• A. هوسا . — ^b A. حتا . — ^c A. om. وچئا . . . ووصعا . D. om. integram stropham. — ^d C. وچئا .
— ^e C. هوسا حلا ووصعا .

لیس فحسا کلا عتج .
 حصلا یوحده ماصلا .
 لیس بدجیای عقدا ،
 لاصلا بقودا *
 متا عسلا فیرا ۱۵۱ ،
 العا حصلا حصلا .
 حص ۱۵۱ دوسه یط کلا .
 ویره ۱۵۱ سلا حصلا
 لالیف یط حصلا .
 لیس دیلا حصلا حصلا *
 عو ۱۵۱ دلیق یعتصم
 حلیج عیره یجم .
 دوسلا خلیا حیه متا .
 عسلا خاد حصلا .
 دلیا لاف حصلا .
 ۱۵۱ دیلا لوه سیه اصم *
 ۱۵۱ و بسیم قسلا عو .
 عو عقدا لوصقا ملسیم
 دجیم عسلا سوسه قسلا .
 سلیلا یو لونه طریلا .
 سوزو یعللا یجملا .
 ۱۵۱ نیلا سسلا صلی *
 حط دلیما ولیم
 ۱۵۱ و نه لیم لاصلا .
 لاعتلا نیلا ول لاصلا .
 سلا لجه سلا .
 عو لیم عو لحت سلا
 قلی یجم . لیس سلسیم *
 عو کلا ققم یوصیم .

۱ عقدا *Audientes*; ita appellabantur primis
 Ecclesiae saeculis etiam apud Latinos catechumeni
 eo quod doctrinam fidei audirent, nondum tene-

* C. سلا .

percipit res. Nomine coloris in-
 tincti lana appellatur. Sic qui
 antea Audientes¹ appellabamini,
 baptismo suscepto, Accipientes²
 appellati fuistis.

12. Aquas naturales consecravit
 Elisæus, invocato Abscondito, in
 illas immersit se leprosus notus,
 sed vis occulta purificavit eum.
 Dissipata est lepra in aquis ut
 iniquitas in baptismo.

13. Hodie deleta sunt vestra pec-
 cata et inscripta nomina. Sacerdos
 illa delevit in aquis, Christus hæc
 descripsit in cælis. Deletione et
 descriptione vestrum duplicatur
 gaudium.

14. Oritur hodie Misericordia et
 a mundi finibus ad extremos fines
 extenditur. Immersum fuit sol et
 orta est Misericordia. Contraxit
 justitia furorem suum extendit gra-
 tia charitatem suam, quæ condo-
 nat et vivificat gratis.

15. Veteres oves festinant ad
 osculandos novos agnos gregi ad-
 dictos. Candidi candidas induunt
 vestes; intus et foris candida sunt
 vestra corpora sicut et vestes.

16. Beatos vos dicant omnium

1. Cf. Martenne, *De antiqq. Eccl. ritibus* 1, 6.

2. *Accipientes*; utpote qui immediate
 post baptismum sacram Eucharistiam accipiebant.

وحقاً حتى لمصحبكم .
 سجدوا صلحوا لا يفرحوا .
 وانه سمعتموها خلدتم عجبها .
 لجمعنا حبها حفنوه فوه^a .
 لفرحت هذا حفنوه فصح^b .
 وانه هذا يعجبكم مكي .
 لا لعلم من نه لونه .
 حفنوه هذا من لى لاجب .
 لا لاهت حفنا مصلحكم .
 وانه هذا من وانه هذا .
 ولى احبنا لا مصلحكم .
 لخم^c نعتنا من حلا لمعلم .
 نهنا سلا بهتكم .
 وانه لانه سانه اونه .
 حفنوه حفنا وانه لانه .
 لى وانه هذا حفنا وانه .
 لانه هذا وانه لانه^d .
 لانه هذا وانه حقا .
 نهنا سلا حسنا .
 حفنوه هذا وانه حقا .
 نهنا مصلحنا حفنوه .
 لانه هذا وانه حقا .
 وانه حقا فصحتم عمارنا .
 وانه هذا وانه .
 حفنا حقا وانه .
 حفنونا فصحنا مصلحنا .
 لانه حقا حقا .
 مصلحنا لانه حقا .

ora , undique beatos vos procla-
 ment. Peccatum a vobis expulsum
 est; Spiritus sanctus in vobis
 manet. Malus mœrore affecit se,
 Bonus lætitia affecit vos.

17. Donum gratuitum accepis-
 tis; ab illo custodiendo nunquam
 desinatis; margarita est, si perda-
 tur inquiri amplius nequit. Simi-
 lis est virginitati quæ semel amissa
 non amplius recuperatur.

18. Vos ab omni inquinamento
 puros servet virtus albarum ves-
 tium vestrarum. Si quis voluntarie
 se fœdaverit, suis fletibus se
 abluere potest. Mihi propitiæ sint
 preces ejus communitatis cujus
 sum servus.

19. Auctori qui in verbis com-
 ponendis desudavit ex indulgentia
 detur absolutio; interpreti qui in
 sonis aptandis laboravit ex gratia
 detur remissio, sacerdoti qui ad
 baptismum opus contulit adveniat
 corona justitiæ.

20. Uno ore omnes, superni et
 terrestres, Angeli, Cherubim et
 Seraphim, baptizati, obsignati, et
 audientes exclamemus: gloria
 Domino festorum nostrorum.

a D. حفنوه . — b A. حفنوه . — c D. om. quæ sequuntur. — d C. لانه .

VII.

ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ

ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ

- . ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .
 ܘܨܬܘܟܐ ܟܠܐܘܪܝܠܐ .

¹ Strophæ eadem sunt ac in hymno præcedente.

² Gen. XXX, 37, sqq.

^a D. ܘܨܬܘܟܐ . — ^b ܘܨܬܘܟܐ .

VII.

Mutatur tonus. Alius hymnus ¹.

Responsorium : Benedictus qui
 condonavit peccata vestra ut
 caste accipiatis corpus ejus.

1. Oves Jacobi exsiliabant et circumdabant aquæ fontem. In aquis induerunt imagines ligni in aquis immersi ². Symbola hæc fuerunt et typi crucis qua figurarum sensus declaratur.

2. Expressæ sunt in virgibus figura et in ovibus similitudines. Virgibus crux figurata est et ovibus animæ. Lignum Jacobi symbolum fuit ligni crucis et ejus grex symbolum gregis nostri.

3. Exultant oves Christi et baptisterium circumstant. In aquis induunt formam decoræ et vivæ crucis qua candidus redditur mundus et cujus signo obsignatur.

4. Ad puteum occurrit Rebecca ³, in aures gestat et armillas. Sponsa Christi rebus pretiosis vestivit se in aquis; in manibus portat corpus vivum et in auribus promissiones.

³ Gen. XXIV, 16, 22.

. 10. David rex desideravit aquas
 cisternæ¹. Attulerunt ei. At noluit
 bibere quia hominum sanguine
 emptæ erant. Volutastis vos in
 aquis sanguine Dei emptis.

11. Vidit propheta² Deum sub
 figura calcatoris venire ex Edom.
 Torcular furoris paravit; calca-
 vit populos et liberavit populum
 suum. Deinceps instituit baptis-
 mum. Revixerunt populi et desiit
 ejus populus.

12. In flumine Euphratis occul-
 tavit Jeremias³ lumbare quod
 computruerat..... Populi inve-
 terati et corrupti ex aquis renova-
 tionis vestem induerunt.

13. Ad benedictum Siloe⁴ aquæ-
 ductum sacerdotes unxerunt Salo-
 monem. Præclara fuit ejus ado-
 lescentia, libidinosa ejus senectus.
 In aquis puris puritatem cœlestem
 induistis.

14. Vellere roris defectu sicca-
 to⁵ Jerusalem figurabatur; pelvi
 vero aqua plena baptismus. Sicca-
 tum est illud in typum, repleta
 est hæc in mysterium.

. 10. David rex desideravit aquas
 cisternæ .
 . 11. Vidit propheta² Deum sub
 figura calcatoris venire ex Edom.
 Torcular furoris paravit; calca-
 vit populos et liberavit populum
 suum. Deinceps instituit baptis-
 mum. Revixerunt populi et desiit
 ejus populus.
 . 12. In flumine Euphratis occul-
 tavit Jeremias³ lumbare quod
 computruerat..... Populi inve-
 terati et corrupti ex aquis renova-
 tionis vestem induerunt.
 . 13. Ad benedictum Siloe⁴ aquæ-
 ductum sacerdotes unxerunt Salo-
 monem. Præclara fuit ejus ado-
 lescentia, libidinosa ejus senectus.
 In aquis puris puritatem cœlestem
 induistis.
 . 14. Vellere roris defectu sicca-
 to⁵ Jerusalem figurabatur; pelvi
 vero aqua plena baptismus. Sicca-
 tum est illud in typum, repleta
 est hæc in mysterium.

¹ *l. Par.* XI, 16, sqq.

² *Is.* LXIII, 5.

³ *Jerem.* XIII, 4.

A. نهول .

⁴ *III. Reg.* I, 37, juxta vers. Syr.

⁵ *Jud.* VI, 36.

71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

« *Ecce puteus profundus est.* »
 Baptismus cœlestis in sua indulgentia inclinavit se ad nos. Propitiatio superna demisit se ad peccatores.

21. « *Qui bibit aquas quas ego dabo ei non sitiet in æternum*¹. »
 Baptismum sanctum sitiatis, charissimi, non sitietis in æternum aliud baptisma.

22. In lavacro Siloe² lavit se cœcus ; ejus pupillæ luci se aperuerunt in aquis, et discussæ sunt tenebræ oculos ejus gravantes. Tenebras occultas dissipastis, ex aquis lucem induistis.

23. Manus lavit Pilatus ut Christi occisoribus non annumeraretur. Vestra lavate corpora manusque et ora ; venite, et estote e numero comedentium pharmacum vitæ omnes vivificans.

24. « *Venite post me, faciam vos fieri pisces hominum*³. »
 Pro transeuntibus piscamini æterna. Qui piscabantur pisces ad mortem, baptismo vivificarunt mortales.

25. Centum et quinquaginta

¹ *Matth.* IV, 19.

¹ *Joan.* IV, 13.

² *Joan.* IX, 7.

³ *D. L. — Ex D. om. in A.*

73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

pisces e mare traxit rete Petri¹.
 Ex aquis baptismi rete ejus præ-
 dicationis eductæ sunt myriades
 hominum qui irreti fuerunt in
 regnum Dei.

26. Ecce sacerdos noster velut
 piscator stat ad exiguas aquas, fecit
 ex eis capturam magnam omnis
 generis et conditionis, extraxit
 pisces eosque obtulit supremo re-
 gum regi.

27. Apprehendit Simon captos
 pisces eosque protulit coram Do-
 mino. Sacerdos noster per potes-
 tatem a Petro acceptam assumpsit
 virgines et innocios eosque in
 festo obtulit Domino festi.

28. Per misericordiam tuam
 adjuro te : salva me, quia in mise-
 ricordia jurasti : « *Nolo mortem
 morientis, sed ejus vitam*². » Tu
 jurasti et ego te adjuravi, o qui
 jurasti condona ei qui adjuravit!

VIII.

8589555509

8589555509

8589555509
 8589555509
 8589555509
 8589555509
 8589555509

¹ Joan. XXI, 11.

² Ezech. XVIII, 32.

³ C. 8589555509.

VIII.

8589555509. Alius hymnus.

Responsorium : Beati quorum
 nitida facta sunt corpora³.

1. Deus in misericordia sua
 inclinavit se ad nos, descendit de
 cælo ut misceret aquis gratiam

³ Stropha habet decem versus inæquales. Num-
 rus syllabarum est ut sequitur : 8889555509.

١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

« *Ecce puteus profundus est.* »
 Baptismus cœlestis in sua indulgentia inclinavit se ad nos. Propitiatio superna demisit se ad peccatores.

21. « *Qui bibit aquas quas ego dabo ei non sitiet in æternum¹.* »
 Baptismum sanctum sitiatis, charissimi, non sitietis in æternum aliud baptisma.

22. In lavacro Siloe² lavit se cœcus; ejus pupillæ luci se aperuerunt in aquis, et discussæ sunt tenebræ oculos ejus gravantes. Tenebras occultas dissipastis, ex aquis lucem induistis.

23. Manus lavit Pilatus ut Christi occisoribus non annumeraretur. Vestra lavate corpora manusque et ora; venite, et estote e numero comedentium pharmacum vitæ omnes vivificans.

24. « *Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum³.* »
 Pro transeuntibus piscamini æterna. Qui piscabantur pisces ad mortem, baptismo vivificarunt mortales.

25. Centum et quinquaginta
³ *Matth. IV, 19.*

¹ *Joan. IV, 13.*
² *Joan. IX, 7.*
³ *D. سلا . — Ex D. om. in A.*

זָרֵרִים וְרוּחַ נֶזֶר מַעֲסָדָא .
 וְזֵת כְּסִמְתָּא מִלְּיָדָא חֲסִידֵיהֶּם בְּמֵלָא .
 כְּסִמְתָּא אֲמֵינֵהּ לְמֵלָא
 סִדְלָא מְכַחֲסָא וְסֵעֵיהֶם .
 וְעֵזֶר וְרוּחַ חַזָּא .
 חֲלֵילָא מִלְּיָדָא לֵוֵי .
 זָרֵרִים וְכִסְתָּא .
 חֲסֵד נֶזֶר וְזִסְעֵיהֶם לְמֵלָא
 לִמְסַלְלָא חֵם חֲלָא .
 חַלְסָא וְעֵזֶר חֲבִירֵהּ סִבְעֵהּ
 חֵם סֵעִיבֵהּ חֲסֵד וְיִשְׂרָאֵלָא .
 סִבְעֵיהֶם חֲעֻדָּא וְעֵלֵיהֶם חֲסָא .
 וְסֵעֵיהֶם לֵוֵי אֶמֶן .
 לְמֵלָא עֲצָלָא .
 עֵינָא מְסֻעֵהּ אֶמֶן
 פְּחִיטֵיהֶם וְזִכְרֵיהֶם ב^ב .
 וְהָא לְמֵלָא לִמְסַלְלָא
 זִכְרֵיהֶם חֵם סִבְעֵיהֶם חַלְסָא
 וְרוּחַ נֶזֶר לְמֵלָא וְיִשְׂרָאֵלָא לִי שֵׁשׁ .
 חֲלָא נֶזֶר חֲסֵד סִבְעֵיהֶם בְּמֵלָא .
 וְהָא מִלְּיָדָא סִבְעֵיהֶם חֵם חֲסָא .
 חֵם וְיִשְׂרָאֵלָא סֵעֵיהֶם וְזִסְעֵיהֶם בְּמֵלָא .
 חֵם וְיִשְׂרָאֵלָא חֲסָא ד^ד .
 יֵשׁ חֵם חֲבִירֵהּ אֶתִּי .
 וְהָא עֵינָא פְּחִיטָא
 וְחֵם וְסֵעֵיהֶם חֲבִירֵהּ
 לְמֵלָא וְיִשְׂרָאֵלָא
 וְחַלְסָא לִי שֵׁשׁ וְסֵעֵיהֶם זִכְרֵיהֶם
 לְאֶמֶן וְיִשְׂרָאֵלָא חֵם חֲבִירֵהּ
 חֵם מִלְּיָדָא לְמֵלָא .

tuarii¹, sacramentum gloriosi hujus ignis quem summus pontifex miscuit baptismo. Sacerdotes tulerunt cœnum et super altare illud sparserunt, quia ignis cœno hujus putei immixtus erat. Sacramentum corporis nostri quod in aquis cum igne Spiritus sancti unitur.

5. Babylonii tres illustres pueri in fornacem ardentem conjecti sunt et mox exierunt. Ambulabant autem in medio fornacis atque exultabant effusis flammis delectati. Dum rore cœlesti inter flammâs aspergebantur, solvebantur vincula regis terrestris. Cum tribus hisce inclitis quartus incedebat et quatuor inventi sunt in fornace².

6. Ignis ille splendens, cujus flammæ sursum tolluntur, significat ignem Spiritus sancti aquis secreto immixtum. Flammæ vero baptismum figurant. Venite, fratres, properate, in hunc baptismum immergimini. Baptismus vincula solvit peccatorum et in eo secreto habitat divus mediator qui in fornace tribus pueris adjunctus quatuor constituebat.

7. Duo verba locutus est Dominus in unam sententiam conspi-

¹ I. Mac. I, 19.

² Dan. III, 91-92.

^a D. חֲסָא . — ^b C. D. וְזִכְרֵיהֶם . — ^c C. חֵם . — ^d A. חֲסָא .

۱. ۱۰۰۱ یی و ناز ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰
 ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰ ۱۰۱۰

rantia. Dixit : « *Ignem veni dimittere* » et « *baptismo habeo baptizari* ^{1.} » Baptismus igne suo ignem extinguit quem accenderat Nequam. Hujus aquas superarunt aquæ contradictionis quibus Nequam iste probaverat Josephum qui victoriæ coronam adeptus est.

8. Ecce purus Salvatoris nostri ignis quo ejus misericordia inflamavit hominum genus. Igne suo Salvator extinxit ignem qui in contaminatis et peccatoribus exarserat. Hic est ignis quo spinæ comburentur et zizania. Beata vestra corpora in hoc immersa igne quo consumpta sunt vestra dumeta et exorta sunt semina vestra cælo.

9. Dominus Jeremiam in utero sanctificavit et edocuit : quod si in prophetæ conceptione et natiuitate infirmus conjugis uterus sanctificatus fuit , quanto magis sanctificet baptismus suam mundorum et spiritualium generationem et parturitionem. Illuc enim, in utero scilicet, homo naturaliter generatur, hic vero ex aquis homo spiritualiter regeneratur.

10. Jeremiæ in utero sanctificato catenas imposuerunt eumque in

¹ Luc. XII, 49.

^a A. نخب . — ^b C. D. — ^e Ita A. D. — ^d A. /حبص .

۱۱ . هه ٿوره / ٿور ٿور ٿور ٿور
 ۱۲ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور
 ۱۳ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۱۴ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۱۵ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۱۶ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۱۷ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۱۸ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۱۹ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۰ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۱ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۲ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۳ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۴ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۵ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۶ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۷ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۸ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۲۹ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .
 ۳۰ . ٿور ٿور ٿور ٿور ٿور .

urbi Jericho maledictione, muros ejus ac fontes subvertit ¹. Qui maledicti et subversi fuerant postea benedictionem obtinuerunt in typum alterius Jesus. Sal in hos fontes ab Elisæo projectus aquas dulces atque potabiles reddidit, typus hujus salis qui ex Maria decerptus in aquas baptismi commixtus fuit et sanavit ulcera plagarum nostrarum.

14. Ecce coram vobis aquæ tranquillæ, sanctæ, pacificæ, jucundæ, non aquæ contradictionis quæ Josephum projecerunt in carcerem, neque aquæ ad quas in iracundia jurgatus est populus in deserto, aquæ sunt quibus reconciliatur cælum.

15. Hagar vidit in deserto fontem aquæ, qua potavit filium procacem. Onagrum deserti transmavit fons aquæ baptismatis. In hoc fonte immersi filii Hagar mites et pacifici facti sunt. Quis vidit hos arietes ²? Ecce jugo alligantur arantque cum tauris mansuetis, atque eorum semina centum pro uno in messe producunt.

¹ Jos. VI.

² ٿور Arba aries ٿور Arbaia arabs. Allusio poetica ad nomen Arabum.

^a Deficit mensura versus. C. D. omm.

𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 . 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .
 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 𐎠𐎡𐎧 .

16. In principio spiritus fecunditatis incubavit aquis; et illæ conceperunt pepereruntque dracones, pisces et aves. Spiritus sanctus incubavit aquis baptismi quæ pepererunt mysticas aquilas, nempe virgines et Ecclesiæ rectores, et mysticos pisces, pueros scilicet mediatores, et mysticos dracones, illos scilicet callidos qui simplices facti sunt sicut columbæ.

17. Adstat gladius Domini in aquis separans filios a patribus, gladius vivus sejungens vivos a mortuis. Qui baptizantur fiunt virgines et sancti. Populi, pueri, divites in aquis dimissi, baptizati ac Unigenito induti magno numero ad Christum conveniunt.

18. Qui enim baptismum suscipit et Unigenitum, multorum Dominum, induit, locum tenet multorum, quia Christus magnus est ei thesaurus. Ipse fuit in deserto mensa deliciarum et in Canæ convivio fons vinorum, omnibus omnia factus est suis auxiliis, sanationibus, consiliis.

19. Elias angelus fuit moribus

• D. om. stroph. 17-18.

۱. فَبِ رَحْمَةِ رَبِّهِ وَبِرَاهِ عَهِدِهِ
 وَبِحُرْمَةِ بَيْتِ سَلَامِهِ .
 ۲. وَبِ رَحْمَةِ رَبِّهِ . سَلَامًا لِعَفْوِهِ
 لَا مَحَالَةَ .
 ۳. وَسَلَامًا لِمَنْ وَصَفَهُمْ لَا زَيْدٌ مُنْبِتٌ .
 حُجْرَةٌ زَيْدٌ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۴. سَلَامًا وَزَيْدٌ لِمَنْ وَصَفَهُمْ .
 زَيْدٌ لِمَنْ حَسَنٌ وَنَبَتْ .
 ۵. مَبْدَأٌ لِمَنْ لَمْ يَبْدَأْ .
 ۶. وَزَيْدٌ لِمَنْ لَمْ يَزِدْ .
 ۷. وَنَبَتْ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۸. سَلَامًا لِمَنْ سَلَامٌ . لِمَنْ سَلَامٌ
 لِمَنْ سَلَامٌ . وَزَيْدٌ لِمَنْ زَيْدٌ .
 ۹. سَلَامًا لِمَنْ سَلَامٌ .
 ۱۰. مَعَهُ قَلْبٌ سَلَامٌ حَقِيقٌ .
 ۱۱. لِمَنْ سَلَامٌ لِمَنْ سَلَامٌ .
 ۱۲. وَنَبَتْ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۱۳. حُجْرَةٌ لِمَنْ حُجْرَةٌ .
 ۱۴. حَقِيقَةٌ لِمَنْ حَقِيقَةٌ .
 ۱۵. سَلَامًا لِمَنْ سَلَامٌ .
 ۱۶. وَنَبَتْ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۱۷. حَقِيقَةٌ لِمَنْ حَقِيقَةٌ .
 ۱۸. سَلَامًا لِمَنْ سَلَامٌ .
 ۱۹. وَنَبَتْ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۲۰. حَقِيقَةٌ لِمَنْ حَقِيقَةٌ .
 ۲۱. سَلَامًا لِمَنْ سَلَامٌ .
 ۲۲. وَنَبَتْ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۲۳. حَقِيقَةٌ لِمَنْ حَقِيقَةٌ .
 ۲۴. سَلَامًا لِمَنْ سَلَامٌ .
 ۲۵. وَنَبَتْ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۲۶. حَقِيقَةٌ لِمَنْ حَقِيقَةٌ .
 ۲۷. سَلَامًا لِمَنْ سَلَامٌ .
 ۲۸. وَنَبَتْ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۲۹. حَقِيقَةٌ لِمَنْ حَقِيقَةٌ .
 ۳۰. سَلَامًا لِمَنْ سَلَامٌ .
 ۳۱. وَنَبَتْ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۳۲. حَقِيقَةٌ لِمَنْ حَقِيقَةٌ .
 ۳۳. سَلَامًا لِمَنْ سَلَامٌ .
 ۳۴. وَنَبَتْ لِمَنْ نَبَتْ .
 ۳۵. حَقِيقَةٌ لِمَنْ حَقِيقَةٌ .

3. Parvuli, conspecta baptismi gloria, arbitrantur pompa ejus crevisse virtutem ejus. At baptismus idem manet et indivisibilis. Ejus porro virtus etsi in se nec minuatur nec crescat, in nobis tamen minuitur aut crescit. Cujus enim magna est mens magnus est et baptismus.

4. Qui scientia excellit, excellit et gradu inter fratres suos; cujus magna est fides magnum est et consilium sicut et prudentia; ejus corona ut lux est, quae, cum tota nitida atque una et eadem sit, nihilominus oculum oculo nitidiorum reddit.

5. Jesus virtutem suam aquis immiscuit. Illo induimini, fratres electi. Est enim qui attendit tantum se in aquis immersum fuisse. Lavacro non tantum corpora nostra sed mentes abluantur. Aquas visibiles sentiat corpus, virtutem latentem mens, ut occulta et manifesta assimilentur.

6. Quam pulcher est baptismus oculis cordis! Venite, contemplemur eum. Veluti in ectypis fusi estis, suscipite signacula baptismi. Nunquam deficiamus a signaculis nostris. Oves cordibus candidae contemplatae estis gloriam in aquis reconditam, eam imprimatis in cordibus vestris.

* A. add. حَقِيقَةٌ . - b C. om. حَقِيقَةٌ . - c A. حَقِيقَةٌ . - d A. om. حَقِيقَةٌ . - e A. add. حَقِيقَةٌ .

. וְעַתָּה חַיְהֵא שֵׁחַר צְדִיקָתָא
 לַאֲמֵר וְדָוִד וְכִלְכַּל
 . לְבִי יַעֲרֵב אֶתְּמַר .
 וְדָוִד וְכִלְכַּל
 . וְדָוִד . חַיְהֵא וְהֵא
 וְדָוִד וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל
 . לְבִי וְדָוִד וְכִלְכַּל .
 * וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל
 . וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל .
 וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל
 . וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל .
 * וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל
 . וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל
 . וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל .
 * וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל
 . וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל .
 * וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל
 . וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל וְכִלְכַּל .

7. Aquæ natura sua veluti speculum sunt illi qui in eis respicit. Excita animam tuam, o electe, assimilare hisce aquis quæ imaginem tuam in se expresserunt. Ab eis accipe formam. Intuere baptismum et indue pulchritudinem in eo absconditam.

8. Quid prodest audire vocem, si ejus sensum nescias? Qui audit vocem et eam non intelligit, aurem plenam habet et mentem vacuum. Ditissimum est donum, accipite illud sapienter ut lætos reddat suos susceptores.

9. Baptismo et intellectu unio fit duorum luminum. Ista lumina ditissimos emittunt radios..... et caligo a mente removetur. Tunc anima nitida contemplatur absconditum gloriæ Christum et dolet ubi ejus gloria evanescit.

10. Baptismus absque intellectu thesaurus est plenus et vacuum. Eget qui illum accipit; nescit quippe quantæ sunt divitiæ quibus potitur. Etenim baptismus magnum continet donum, etiam ubi non advertit abjectæ sortis homo se simul cum dono exaltari.

* D. add o/ . — b A. o/ . — c Deest in codd. unus versiculus.

X.

عسك صلا . استلا

حصلا عسك لونه و لال / مصدونه

لوم بيلها سمبل صلا طاحت .
 اف حلقا حله ففوه صلا سقح .
 سلك و لاسعد لوم و بوم .
 لوم و نه و صد لونه حقيده لوم .
 حصلا عسك لونه و لال / مصدونه
 و ب جلال مناره لونه و صلا .
 و لال بصب لوم و نه حمر لقتال .
 عسك لالعسك لوم / مصدونه .
 و بصب صبط صلا حمر حله .
 صلا بسا صبع اللصب^د .

حرف جلال و صلا حله صعب
 حرف جلال بسا لوم لوم لوم
 حرف جلال و صلا لوم لوم
 حرف جلال صلا لوم
 مصدونه لالعسك صلا لوم

حله لوم لوم صعب صعب
 صعب لوم لوم لوم و بصب
 صعب لوم لوم صلا صعب
 صعب لوم لوم صلا صعب
 صعب لوم لوم صعب صعب
 صعب صعب لوم لوم صعب
 و لصب لوم لوم لوم صعب

¹ Stropha quinque versus octo syllabarum con-

² Repetitur. — ^b A. C. لوم . — ^c C. لا مصعب .

X.

Mutatur tonus. Hymnus alius.

Responsorium : Gloria illi qui venit eum restituere¹. Bis.

1. Adamus peccato suo omnes dolores sibi adscivit; mundus ejus vestigiis insistens omnium reus factus est. Ac veluti si suus lapsus ei placuisset (?) de sua restitutione non cogitabat. Gloria illi qui venit eum restituere.

2. Hæc causa impulit purissimum Dominum ut ipse veniret baptismum cum impuris peccatoribus suscepturus. Gloria ejus cœli aperti sunt. Qui omnes mundat communi omnium baptismo ablui volens descendit in aquas, easque ad nostrum baptismum sanctificavit.

3. Qua de causa in uterum venit, eadem in fluvium descendit; propter quam causam in sepulchrum ingressus est, propter eam in suum thalamum introducit. Omnibus de causis humanitatem perfecit.

4. Ejus conceptio nobis thesaurus est benedictionum, nativitas cumulus gaudiorum, baptismus causa miserationum, mors causa vitæ nostræ. Mors ejus resurrectione devicta est.

5. In ejus nativitate stella lucida effulsit in aere; in baptismo lux ex aquis resplenduit; in morte sol

finet. Hymnus alphabeticus est. Desunt strophæ
L — D.

^d A. لصب . — ^e C. صعب . — ^f C. حله .

حڪو اوس عهڪو سبب اوس حڪو
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو *
 حڪو اوس عهڪو حڪو حڪو اوس .
 حڪو اوس عهڪو حڪو اوس .
 حڪو اوس حڪو حڪو حڪو اوس .
 حڪو اوس حڪو حڪو حڪو اوس .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو *
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو *
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو *
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .
 حڪو حڪو حڪو حڪو حڪو .

obscuratus est in firmamento; in
 passione stellæ cum ipso defece-
 runt; in epiphania apparuerunt
 cum eo stellæ.
 6. Ex ejus gloria revelata est
 ipsius magnitudo; ex passione
 revelata est humanitas; ex amore
 revelata est ejus gratia; ex judicio
 revelata est ejus justitia. Effudit
 Dominus suas qualitates in suos
 possessores.
 7. Ut qui vidit gloriam ejus et
 eam negavit, eam rursus contem-
 pletur et adoret, et qui gustare
 sprexit ejus gratiam, timeat sentire
 ejus justitiam. Largitus est sua
 auxilia suis adoratoribus.
 8. Oriens mane splenduit; Me-
 ridies prodigio obtenebratus est;
 Occidens vespere illuxit; tres
 mundi partes significarunt natali-
 tia Christi ejusque mortem ac
 resurrectionem nuntiarunt.
 9. Decurrit infantia usque ad
 baptismum; baptismus usque ad
 mortem; mors usque ad resurrec-
 tionem, pons quadruplex ducens
 in regnum. Per illum oves trans-
 eunt.
 10. Quemadmodum nemo in
 mundum intrare potest nisi per
 portam nativitatis; sic absque
 ponte resurrectionis nemo perve-
 nire potest in regnum cœlorum.
 Qui pontem abscidit, spem suam
 destruxit.
 11. Arma Christus induit, trium-
 phavit, coronatus est. Relictis
 autem in terra armis sublatus est.

* A. حڪو حڪو . — b C. حڪو حڪو .

ولي كعبنا يا عيسى
 لانا هذا املا وبعبد دونه .
 صلا هرحمالا ونف ونسمر
 وبما طاقنا بعد هوالجد .
 لى وبه صبحنا صلا نصحنا هوسا .
 كعبنا صبحنا بلا نصحنا .
 لانا كعبنا هرحمالا لاصبحنا .
 وبالعيسى هرحمالا ونسمر
 صلا صلا صرحنا صرحنا وبالا .
 لا كعبنا صرحنا صرحنا
 كعبنا ونف ونرحنا هرحنا .
 صرحنا صرحنا صرحنا
 وبلا صرحنا صرحنا
 طرحنا هرحنا صرحنا صرحنا
 وبصرنا لا صرحنا صرحنا .
 صرحنا صرحنا صرحنا لا صرحنا
 لى صرحنا صرحنا صرحنا
 هرحنا صرحنا صرحنا
 نبدا وبلى صرحنا صرحنا
 نبدا وبلى صرحنا صرحنا
 نبدا وبلى صرحنا صرحنا
 لا صرحنا صرحنا صرحنا
 صرحنا صرحنا صرحنا
 نبدا صرحنا صرحنا
 صرحنا صرحنا صرحنا
 صرحنا صرحنا صرحنا
 وبلا صرحنا صرحنا
 وبوس صرحنا صرحنا

Si quis igitur cupit coronam re-
 currat ad ejus arma et per ea
 dilectam victoriae coronam acci-
 piet.
 12. Quum adimplevisset in
 terra omne quod decebat sublatus
 est. Si autem ille qui ceteros
 purificat baptizatus est, quis est
 qui baptismo non indigeat? Venit
 enim qui gratia est ad baptismum
 ut ablueret sordidas nostras pla-
 gas.
 13. Omnipotens quidem est Dei
 coactio; at quod coacte fit libero
 non subjacet arbitrio sed quod
 voluntarie. Vocavit igitur nos ut
 faciamus fructus non sub coactione
 sed sub persuasione viventes.
 14. Bonus igitur Dominus hisce
 duobus allaborat : cogere non vult
 libertatem nostram, nec eam laedi
 permittit. Si enim coactione utitur
 potestatem arbitrii tollit; si vero
 relaxatione privat animam auxilio
 suo.
 15. Sciens Dominus quod si
 cogit privat nos, si auxilium retra-
 hit perdit nos, si docet acquirit
 nos, non cogit nec auxilium re-
 trahit ut facit Malus, sed docet,
 erudit et acquirit utpote Bonus.
 16. Sciens ditissimos esse suos
 thesauros claves thesaurorum suo-
 rum in manus nostras tradidit, et
 thesaurarium constituit crucem
 suam, quæ nobis paradisi januam
 aperiat, quum Adamus portam ge-
 hennæ aperuerit¹.

1 Desinit hic codex A cum his verbis : هرحنا
 2 D. هرحنا . — A. هرحنا .

1 Desinit hic codex A cum his verbis : هرحنا

XI.

اسمنا

دعنا نسبه فينا فينك دعنا
وجنتنا لجهه لعدهسداسه

اسمنا حنا ودهه صلالك^b
 وسمنا^c وبتحلك هتلك سبه .
 سمنا وبتحلك حاصصنا .
 سمنا لحتك حصصنا .
 لهك واسب . . . دسه
 . . . صنا لاصه^d
 وسمنا لحتك لاسنا *

فاسمنا هنن صصنا .
 حيه سويه نونا حنا .
 سبه سسه دسه وسمنا صصنا^d
 حنا فانا وعلوه من حنا .
 وحبنا فانا وحصصنا
 لحنن لحنن حسسه .
 وحبنا سسه فانا *

فعلوه صصنا لاصه احنا .
 صتنا حتنا لاسنا^c
 حنا صصنا . حنا سسه
 ولا صصنا سسه لاصه من لاصه
 لهك حصصنا وسمنا فانا
 صتنا صصنا وحصصنا
 ونا حنا حصصنا *
 فانا وسمنا لاصه .

^a Textus hujus hymni mendis vitiatu est, quae ex aliis codicibus corrigere non licuit. Exinde sensus quandoque obscurus aut dubius est. Quas

^b Ex cod. D. fol. 39, 6. — ^c Cod. صلالك . — ^d Cod. add. وسمنا .

XI.

Alius hymnus¹.

Responsorium : Lætentur corpora
a Malo nudata quia in aquis
induerunt gloriam suam.

1. Gratias age, filia Dei Ecclesia, quia coronæ tuæ duplicatæ sunt. Templâ tua et filii tui gaudent. Dedicatio tuorum templorum sacro fit ministerio et renovatio filiorum tuorum sacra peragitur unctione. Beata es, simul ac..... aperiuntur tabernacula habitatoribus tuis et Spiritus descendit in filios tuos.

2. Aperuit Dominus noster baptismum in benedicto Jordanis fluvio. Lætata sunt in eo cælum et terra. Primos suæ pacis fructus protulit in aquis; nam primi fuerunt fructus baptismi. Efficiat Bonus in misericordia sua ut properet venire pax in terra.

3. Extendit Moyses tabernaculum temporale; sacerdotes in aquis abluti ingressi sunt, ministrarunt, at pœnas dederunt et oppressi sunt quia ablutum non erat intus eorum. Beata es tu, quia in Paschate passionis sacerdotes sufficientis thimiamatum suorum abstergunt in te animas.

4. Magnum symbolum vidit

adhibuerim conjecturas uncinis et notis indicavi. Schema strophæ : 8778877.

¹ Cod. add. وسمنا . — ^c Cod. وبتحلك . — ^d Cod. add. وسمنا .

וְאֵת אֵתְלָא וְדַעְבָּא לֹוּ .
 חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ לְיִזְרְעֵאל
 עַד־כֹּתֵם סֵלַח דַּעְמֵנוּ . אַחַד מֵנוּ סַרְסַר אֶחָד
 לֹא יָנִיחַ מִדְּמִיחָא וְדַעְבָּא חֵסֶד .
 וְדַעְבָּא חֵסֶד מְחַל לַעֲבוּדֵינוּ
 מִפְּסָלֵינוּ וְדַעְבָּא חֵסֶד
 מְחַל לַעֲבוּדֵינוּ .
 וְדַעְבָּא חֵסֶד חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ
 חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ וְדַעְבָּא חֵסֶד .
 חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ וְדַעְבָּא חֵסֶד .
 חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ וְדַעְבָּא חֵסֶד .
 חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ וְדַעְבָּא חֵסֶד .
 חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ וְדַעְבָּא חֵסֶד .
 חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ וְדַעְבָּא חֵסֶד .
 חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ וְדַעְבָּא חֵסֶד .
 חַיְיָ חַיְיְמֵנוּ וְדַעְבָּא חֵסֶד .

¹ Ezech. XLVII, 5-6.

² Matth. XI, 11.

^a Cod. א . — ^b Cod. add. סַרְסַר .

propheta¹, torrentem scilicet qui
 valde intumuit. In profundo tor-
 rentis fixit oculos et vidit loco suæ
 imaginis pulchritudinem tuam.
 Videbat te at pertransire nequivit,
 donec fides sua inundatione occulte
 obruisset multiformem idolola-
 triam.

5. Joannes qui magnus fuit
 inter natos mulierum² Christo
 inferior fuit, quia ab eo baptizati
 rursus baptismum Apostolorum
 suscipere debuerunt. Beata es tu
 quia sacerdotes tui majores sunt
 illo in hoc tantum quod perpetuo
 permanet baptismus Christi.

6. Lavacrum Siloe³ nequaquam
 salutare fuit ægroto qui triginta et
 octo annis expectavit eum, quia
 levitarum partibus addictus erat.
 Beata es tu quia veram possides
 pro omnibus sanationem, et sacer-
 dotes tui parati sunt eam largiri
 omnibus qui tuo auxilio indigent.

7. Aquas insalubres sanavit
 propheta⁴ terramque a sterilitate
 curavit. Cessavit mors, insonuit
 terra, multiplicatæ sunt proles,
 impleti sunt sinus. Præstantior est
 beneficentia tua, Domine, illa
 Elisæi. Multiplica agnos et oves ad
 fluentia fontis mei.

8. Quantum in habitaculo tuo
 miraculum! oves cum tribus pasto-

³ Joan. V.

⁴ IV. Reg. II, 19, sqq.

ܠܠܗܘܐ ܚܠܐ ܡܝܘܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܠܘܥܐ ܘܚܩܠܐ ܚܘܪܐ ܡܝܢ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܘܚܝܕܐ ܘܕܠܐ ܘܡܚܝܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܘܚܝܕܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ

XII.

ܚܘܪܐ ܚܘܪܐ ܘܡܚܝܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܘܡܚܝܐ ܘܡܚܝܐ

ܚܘܪܐ ܚܘܪܐ ܘܡܚܝܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܘܡܚܝܐ ܘܡܚܝܐ
 ܠܘܥܐ ܘܚܩܠܐ ܚܘܪܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܘܚܝܕܐ ܘܕܠܐ ܘܡܚܝܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܘܚܝܕܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ
 ܘܡܚܝܐ ܠܠܗܘܐ ܘܡܚܝܐ

4 Schema strophæ : 88784.

ribus stant ad fontem aquæ; duo
 absconditi cum uno manifesto qui
 baptizat. Beatus qui in fontibus
 istorum baptizatus est! Tres per-
 sonæ sustinuerunt eum triaque
 nomina illum servarunt.

XII.

Responsorium : Benedictus qui
 descendit in Jordanem et bapti-
 zatus est atque reduxit populos
 ab errore¹.

1. In baptismo invenit homo
 gloriam inter arbores paradisi per-
 ditam; descendit in aquas, eam
 exinde assumpsit ac induit; et illa
 exornatus ex aquis ascendit. Bene-
 dictus qui omnium miseretur!

2. Lapsus est vir in paradiso,
 at Misericordia restituit eum in
 baptismo; perdidit suam pulchri-
 tudinem per invidiam diaboli et
 recuperavit eam per gratiam Chri-
 sti. Benedictus qui omnium mise-
 retur!

3. Conjuges in Eden ornat
 erant, furatus est serpens coronas
 eorum. At Misericordia contrivit
 execrabilem dæmonem et sponsos
 vestivit splendidis vestibus. Bene-
 dictus qui omnium miseretur!

4. Induerant se foliis indigen-
 tiæ, at misericors Dominus miser-
 tus est eorum et pro foliis arborum
 gloria baptismi induit eos. Bene-
 dictus qui omnium miseretur!

حوازا وستا مخصه بيا
 وفلسه حسنه من الله
 مع صفة عقد مجا .
 له صلا ورس له المخصه .
 جنب ساه صلا *
 انا فعده المخصه
 حوازا مخصه المخصه
 هوه حاه مخصه المخصه
 ساه مخصه مخصه
 جنب ساه صلا *
 المخصه ولا مخصه
 مخصه مخصه
 ساه مخصه المخصه
 مخصه مخصه مخصه
 جنب ساه صلا *

XIII.

اسمى بخصه

حسه است احده مخصه * احده مخصه صلا
 مخصه حسه مخصه * مخصه مخصه مخصه
 / احده مخصه * است اس مخصه .
 مخصه مخصه * مخصه مخصه
 مخصه مخصه مخصه * مخصه مخصه مخصه
 مع مخصه مخصه * مخصه مخصه مخصه *
 مخصه مخصه مخصه * است مخصه .
 مخصه مخصه مخصه .

† Hic Hymnus, dictus, recitatur in Ordine baptisimi apud Syros Jacobitas a diaconis dum baptizatis distribuitur sacra communio. Cfr.

* Vocem ex conjectura supplemus.

5. Baptismus fons est vitæ quem aperuit, cum in vivis esset, Filius Dei. E latere ejus fluxerunt undæ purificantes. Omnes sitientes, venite, lætamini. Benedictus qui omnium miseretur!

6. Pater signavit altissimos baptismi fontes, gloriosis ejus undis veluti sponsæ se univit Filius, illum Spiritus triplici obsignavit signaculo. Baptismus sancta resplenduit luce. Benedictus qui omnium miseretur!

7. Inscrutabilis Trinitas posuit suos thesauros in baptismo. Descendite ad ejus fontem, pauperes; exinde divitias assumite, inopes. Benedictus qui omnium miseretur!

XIII.

Hymnus Baptizatorum¹.

Responsorium : Fratres, psallite laudes filio Domini universorum, qui nexuit coronas, quas reges sibi concupiverunt.

1. Vestes vestræ, fratres, candidæ sunt ut nix, et nitor vester refulget ut nitor Angelorum.

2. Sicut Angeli, charissimi, ascendistis e fluvio Jordanis cum armis Spiritus sancti.

3. Perenne thalamum, fratres, accepistis, et Adæ innocentiam hodie induistis.

Aloysius Assemanus, Codex Liturg. III, 157, 182; Denzinger, Ritus Orientalium I, 288, 301. Stropha constat quatuor versibus quinque syllabarum.

١ و١ م١ و١ ف١ز١ * ل١و١ر ن١ت ١٥١ .
 ٢ ل١ح١ و١ ا١ص١ل١ . * م١ل١م١ م١ص١ل١ *
 ٣ ١٥١ و١ م١ن١ح١ ل١ح١ق١م١ح١ * ١٥١ ف١ل١ح١ م١ل١ن١ل١ح١ق١ .
 ٤ و١ م١ن١ح١ ل١ح١ق١ م١ه١ن١ز١ * ح١ب١ م١ر١ت١ل١ م١و١ح١ *
 ٥ ١٥١ م١ل١ م١و١ح١ و١ م١ع١ل١ * ل١و١ر م١ح١ل١ ١٥١ .
 ٦ ١٥١ ل١ح١ق١ م١ح١ل١ل١ * م١ع١ح١ل١ م١ص١ل١ *
 ٧ ا١ م١ل١ و١ ا١ص١ل١ * ل١ح١ق١م١ح١ م١ح١ت١ب١ .
 ٨ م١ر١ف١ م١د١ل١ و١ م١ن١ز١ * م١ر١ت١ل١ م١ه١ م١و١ح١ل١ *
 ٩ م١ س١ب١ح١ م١ل١ل١ق١ * ١٥١ و١ ا١ م١س١ل١ل١ .
 ١٠ م١س١ل١ م١ل١ح١ق١ ا١س١ت١ * و١ ل١ح١ق١ م١ر١ و١ م١ص١ل١ل١ *
 ١١ م١ ل١ق١ط١ م١ص١ل١ل١ * ا١س١ت١ م١ح١ل١ل١ .
 ١٢ ل١و١ر١٥١ م١ح١ م١ع١ل١ * و١ ل١ح١ق١ م١س١ل١ل١ح١ق١ *
 ١٣ م١ م١ص١ل١ و١ م١و١ح١ م١ر١ * م١ل١ل١ م١ص١ل١ل١ .
 ١٤ م١ م١س١ل١ م١و١ح١ ل١و١ر١٥١ . * ١٥١ م١ص١ل١ل١ح١ق١ م١س١ل١ل١ *
 ١٥ م١ م١ل١ل١ و١ ل١ م١س١ت١ح١ * ل١ل١ م١م١ص١ م١ح١م١ص١ح١ق١ .
 ١٦ م١ل١ل١ م١م١ص١ م١س١ل١ * م١ر١م١ن١ح١ق١ م١ق١م١ص١ح١ق١ *
 ١٧ ل١ل١ ل١و١ر١٥١ م١ح١ب١ ف١ز١ل١ * ل١م١م١ م١ح١ن١م١ل١ .
 ١٨ ل١ح١ق١ * و١ م١س١ل١ل١ * م١ح١ب١ م١س١ل١ل١ *
 ١٩ م١ م١ف١م١^٦ و١ ل١ م١س١ل١ . * م١ح١ب١ م١ص١ح١ق١ ا١س١ت١
 ٢٠ و١ ل١ل١ م١ح١ م١ل١و١ر١٥١ . * ٢١ ١٥١ م١س١ل١ م١س١ب١ح١ م١ح١م١ *
 ٢٢ م١ م١و١ح١ ل١ح١ق١ ل١ل١ * م١ه١ز١ل١ م١ص١ل١ل١ .
 ٢٣ م١ م١ر١ت١ل١ م١و١ح١ل١ * ٢٤ ١٥١ م١س١ل١ م١ص١ل١ل١ح١ق١ *
 ٢٥ م١ م١و١ح١ م١ز١ل١ م١ح١ب١ و١ م١م١ر١م١ * ٢٦ ١٥١ م١ م١ل١ن١ل١ح١ق١ .
 ٢٧ ل١ح١ق١ و١ م١ م١ر١ت١ل١ * م١ م١و١ح١ م١و١ح١ق١ ١٥١ *

4. Adam propter fructum condemnatus fuit. Hodie vero victoria vobis concessa est.
 5. Splendent vestimenta vestra, nitent coronæ vestræ, quas texuit vobis hodie Primogenitus per sacerdotem.
 6. In paradiso væ in Adamum latum est, vos autem hodie laudem accepistis.
 7. Arma victoriæ induistis, charissimi, ea hora qua invocavit sacerdos Spiritum sanctum.
 8. Gaudent Angeli, lætantur homines, quod immaculatum est, fratres, vestrum convivium.
 9. Cœlestem beatitudinem, fratres. accepistis. Cavete a Malo ne spoliet vos.
 10. Apparuit hodie rex cœlestis: qui aperit vobis januam Paradisi et introducit vos in Eden.
 11. Coronæ immarcessibiles ornant capita vestra. Laudes sine intermissione ora vestra decantent.
 12. Ob fructum expulit Deus Adamum dolore oppressum; vos autem gaudio afficit in thalamo lætitiæ.
 13. Quis non gaudeat fratres mei in vestro thalamo, nam Pater, Filius et Spiritus gaudent de vobis.
 14. Sit vobis Pater murus munitus, Filius salvator, Spiritus custos.
 15. Martyres sanguine suo decorarunt coronas suas, vos Salvator noster sanguine suo nitidos reddidit.

* Ap. Al. Assem. cod. Lit. III, 167 : و١ ل١ح١ق١ م١س١ل١ل١ح١ق١ . — b Ex Assem. l. c. Nam cod. D. omittit hanc stropham.

د ختار مغلطار * سپه حانتار .
 سپه حقه است * بلدهم و صلهام .

فراز ولا طعمه * اومر حقه بعل .
 هوم حقه صوم * لاهم حسه لاهم .

ل نومه فوم * لاهم طارلا .
 اوم ولا طوم صوم * اوم خلا بملام .

م مزل حقه بعل . * هوم لاهم اوم
 حقه حقه * است . * اوم بت مغلطار .

و اوم اوم اوم . * و هوم مغلطار .
 اوم ولا لاهم * لا لاهم * است .

ه مغلطار * و اوم * مغلطار لاهم .
 حلهام و مغلطار * لاهم مغلطار .

ل اوم * لاهم و اوم * مغلطار لاهم
 مغلطار * اوم * لاهم و اوم .

XIV.

اوم مغلطار و اوم مغلطار
 حلهام

(حلهام) مغلطار لاهم و اوم مغلطار
 مغلطار و اوم حقه سپه .

فلم مغلطار و اوم مغلطار .
 مغلطار و اوم حقه لاهم .

¹ Ex cod. (A) Mus. Britan. 14506, fol. 166-168, collato cod. 14512 (D). Iste hymnus ex iis est quæ collato *Suyita* appellantur. Post proemium strophæ colloquit ordine alphabetico dispositæ sunt. Istum hymnum Ephræmi esse auctoris constat, cum ex cod. D, tum ex iis quæ post hunc hymnum in cod. A habentur. اوم حقه سپه .

^a Assem. حلهام . — ^b Assem. لاهم و اوم . — ^c Assem. حقه حقه . — ^d Ita Assem. D. vero habet مغلطار . — ^e Assem. حقه . — ^f Assem. و اوم . — ^g Omnino differt Assem.

16. Vigiles et Angeli lætantur super pœnitentibus, lætentur in vobis, fratres, quod eis similes estis effecti.

17. Fructus, quem non gustavit Adam in paradiso, hodie cum gaudio positus est in ore vestro.

18. Corpus suum Salvator noster præfiguravit in ligno, e quo non gustavit Adam quia peccavit.

19. Bellum gessit Malignus et reos effecit Adæ posteros. Per vestrum baptismum, fratres, ille devictus est hodie.

20. Magna est victoria quam reportastis hodie, fratres, si eam non negligitis, nunquam peribitis.

21. Gloria illis qui induerunt vestem baptismalem, gloria Adæ posteris, propter regenerationem ex aqua lætentur et benedicantur.

22. Laus indutori eorum; gloria ecclesiis ejus; gloria illi qui Adæ posteros magnificavit.

XIV.

Hymnus de Domino nostro et Joanne. ¹. Ejusdem toni ².

Responsorium: Gloria tibi Domine, quem cœli et terra cum gaudio adorant.

1. *Mente translatus fui ad Jordanem miraque mihi visa sunt*

Iterum ejusdem S. Ephræmi hymni.

² Tonus est ad quem hymnus qui in codice præcedit decantatur, nempe tonus hymni de Maria et Angelo qui incipit *سپه و اوم*. Stropha habet quatuor versus, et versus septem syllabas.

سڤا عسلا واصلال
 سڤه/ا^a لبحڤ سڤبعره ❖

 سڤا عسلا واصلال
 سڤه/ا سڤه/ا . سڤ صصڤ .
 سڤا عسلا سڤ لاذڤ .
 سڤ سڤا سڤا وڤه سڤبعره ❖
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 وڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا وڤا سڤا سڤا سڤا .
 وڤا سڤا سڤا سڤا سڤا ❖
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا ❖
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا ❖
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا ❖
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا ❖
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا .
 سڤا سڤا سڤا سڤا سڤا ❖

^a Sponsum seipsum Christus vocavit *Matth.* IX, 15; Sponsa est cœtus credentium seu Ecclesia, Amicus sponsi (*Joan.* III, 29); Joannes est qui paravit sponso nuptias quum prædicatione sua

^a A. سڤا . — ^b A. سڤا . — ^c D. سڤا .

quum gloriosus sponsus¹ sponsæ se revelavit ut eam a servitute peccati eximeret atque sanctificaret.

2. Vidi Joannem attonitum et turbas circa eum stantes gloriosumque sponsum ante filium sterilis (Elisabeth) inclinatum ut ab eo baptismum acciperet.

3. Mens mea miratur tum Verbum tum Vocem. Joannes quippe Vox² est, Dominus autem ut Verbum prolatus est, ut in manifesto prodiret qui absconditus erat.

4. Sponsa sponso desponsata sponsum nescit quem intuetur; Adsunt paranymphe; plenum est desertum; absconditur inter eos Dominus.

5. Tunc sponsus seipsum manifestans ad Joannem juxta flumen accessit. Commotus divus præco de eo dixit: « Ipse est sponsus quem prædicavi. »

6. Venit ad baptismum auctor omnis baptismi et manifestavit se ad Jordanem. Vidit eum Joannes et manum contraxit deprecans et dicens:

7. « Quomodo, Domine, baptizari vis, qui baptismi tuo omnes sanctificas. Ad te spectat verus baptismus, e quo stillat sanctitas perfecta. »

8. Respondit Dominus: « Ego volo, accedas et conferas mihi baptismum ut impleatur mea vo- eum mundo annuntiavit eique animas addixit.

² Cfr. *Joan.* I, 23, ubi Joannes de seipso dixit: *Ego Vox clamantis in deserto.*

وبلحرأ حرصت لا معصتا
 ء لحصت^١ صبر ودرج زحصت
 ء خذ لها صبت لا لحرأ .
 وحصتا وء وءوا ءلعتا ء .
 لها صعبت لها ءلعتا لاصعبت .
 ءلعتا وءء وءء وءء وءء ءلا^٢
 ء ءءء وءءء ء وءء وءء .
 وءء وءء ءلعتا لاصعبتا .
 وءء لاصعبت لءء صعبتا^٣
 ءلعتا لءءء لءء صءرأ .
 وبلصءء ءلعتا وءء ءءء وءء وءء .
 وءء وءءء ءءء وءء وءء ءء .
 وءء لءءء وءءء وءءء وءء ءء
 ءلعتا ءءء وءءء وءءء وءءء
 وءءء وءءء وءءء وءءء وءءء
 ءءء وءءء وءءء وءءء وءءء
 وءءء وءءء وءءء وءءء وءءء
 وءءء وءءء وءءء وءءء وءءء
 وءءء وءءء وءءء وءءء وءءء
 وءءء وءءء وءءء وءءء وءءء

luntas. Meæ voluntati resistere non vales, baptizabor a te, quia sic volo. »

9. — Noli, quæso, Domine, noli me cogere quia difficile est quod mihi dixisti. « Ego debeo a te baptizari¹; » hyssopo quippe tuo omnia purificas.

10. — Rogo et placet mihi rem ita fieri. Tu autem, Joannes, quid hæsitas; sine nos adimplere justitiam². Age, baptiza me, quid hic anceps stas?

11. — Quis potest ignem ardentem manibus arripere? O tu qui totus ignis es miserere mei et sine ut non accedam ad te, quia res mihi difficilis est.

12. — Manifestavi tibi voluntatem meam, quid scrutaris? Age, accedens baptiza me, nec combureris. Thalamus paratus est atque convivium, ne avertas me ab eo.

13. — Contremiscunt angeli nec audent te aspicere ne excoecentur, quomodo igitur possim ego te baptizare; ne, quæso, crimini veritas; nimis infirmus sum ut accedam.

14. — Tremes tu, et contra voluntatem meam non consideras quod baptismum ad me omnino spectantem poposcerim; perface opus ad quod vocatus es.

15. — Ecce prædicavi te ad Jordanem audiente populo incredulo, qui si viderit te a me baptizari in dubium revocabit te Dominum esse.

¹ Matth. III, 14.

² Matth. III, 15.

^١ A. — ^٢ B. معصتا.

16. — *Ecce baptizabor populo
 vidente Patrem qui misit me testi-
 monium mihi reddere, quod sim
 Filius ejus in quo sibi compla-
 cuit¹ ut reconciliaret hominem
 iræ subjectum.*
 17. — *Oportet, Domine, me
 nosse naturam meam, me scilicet e
 terra plasmatum esse, te vero mei
 plasmatorem omnibus subsisten-
 tiam præbentem. Ad quid igitur
 te in aquis baptizarem?*
 18. — *Scias oportet ad quid
 venerim et cur poposci bap-
 tismum a te. Baptismus media est in
 via qua incessi, illum ne deneges.*
 19. — *Angustior est amnis ad
 quem venisti ut in eum descendas
 baptismi ablutionem accepturus.
 Cœli amplitudinem tuam conti-
 nere non valent quanto magis
 baptismus te recipere nequeat.*
 20. — *Jordane angustior est
 uterus, sponte tamen in utero
 virginis habitavi. Porro sicut ex
 utero virginis nasci potui, ita in
 Jordane baptismum suscipere pos-
 sum.*
 21. — *Ecce cœlestes exercitus
 adstant et agmina Angelorum ado-
 rant; porro commotio tremorque,
 Domine, obstant ne ad te bap-
 tizandum accedam.*
 22. — *Cœlestium virtutum ag-
 mina universa beatum te prædi-
 cant quod te ab utero elegerim ut
 baptismum mihi conferas; ne
 igitur timeas quum mea sit volun-
 tas.*

16. — *Ecce baptizabor populo
 vidente Patrem qui misit me testi-
 monium mihi reddere, quod sim
 Filius ejus in quo sibi compla-
 cuit¹ ut reconciliaret hominem
 iræ subjectum.*
 17. — *Oportet, Domine, me
 nosse naturam meam, me scilicet e
 terra plasmatum esse, te vero mei
 plasmatorem omnibus subsisten-
 tiam præbentem. Ad quid igitur
 te in aquis baptizarem?*
 18. — *Scias oportet ad quid
 venerim et cur poposci bap-
 tismum a te. Baptismus media est in
 via qua incessi, illum ne deneges.*
 19. — *Angustior est amnis ad
 quem venisti ut in eum descendas
 baptismi ablutionem accepturus.
 Cœli amplitudinem tuam conti-
 nere non valent quanto magis
 baptismus te recipere nequeat.*
 20. — *Jordane angustior est
 uterus, sponte tamen in utero
 virginis habitavi. Porro sicut ex
 utero virginis nasci potui, ita in
 Jordane baptismum suscipere pos-
 sum.*
 21. — *Ecce cœlestes exercitus
 adstant et agmina Angelorum ado-
 rant; porro commotio tremorque,
 Domine, obstant ne ad te bap-
 tizandum accedam.*
 22. — *Cœlestium virtutum ag-
 mina universa beatum te prædi-
 cant quod te ab utero elegerim ut
 baptismum mihi conferas; ne
 igitur timeas quum mea sit volun-
 tas.*

¹ *Matth. III, 17.*

^a D. *...* — ^b D. *...* — ^c D. *...* — ^d A. om. *...*

.

 ✠

 ✠

 ✠

 ✠

 ✠

 ✠

 ✠

 ✠

 ✠

 ✠

assumpsi ut advocem angelum ad me baptizandum. Humanum corpus indui, ab homine sum baptizandus.

31. — Aquæ viderunt te et valde tremuerunt; viderunt te aquæ et concussæ sunt; spumat præ agitatione amnis et ego infirmus quomodo tibi baptismum conferre audeam?

32. — Aquæ baptismo meo sanctificantur, ignem spiritumque a me accipiunt. Quod nisi baptismum accepero, facultatem non habebunt generandi filios immortales.

33. — Ignis igni tuo si accedat, exardescit ut stipula. Mons Sinai te non sustinuit, quomodo infirmus ego possim te baptizare?

34. — Ego sum ignis accensus, propter homines infans factus in intemerato virginis utero, nunc vero in Jordane baptizandus.

35. — Valde decet ut tu me baptizes qui ita sanctus es ut omnia mundare possis. Per te contaminata sanctificantur; quum igitur ita sanctus sis, ad quid baptismum suscipias?

36. — Valde oportet ut tu absque contentione ut jubeo me baptizes. Baptizavi te in utero, baptiza me in Jordane.

37. — Servus sum prorsus inops, tu qui omnes liberas, miserere mei. Corrigias calceamento-

* D. -

45. — Clamor angelorum per-
 venit ad aures meas. Ecce audio e
 domo Patris cœlestes virtutes ex-
 clamantes : « Epiphania tua ,
 sponse, vivificat mundum. »
 46. — Festinat tempus et me
 spectant paranymphe ut videant
 quid geritur ; eia , age , confer
 mihi baptismum ut laudetur vox
 Patris quæ mox resonabit.
 47. — Audio , Domine, juxta
 verbum tuum, eia, veni ad bap-
 tismum ad quem tuus te amor com-
 pellit. Summa cum veneratione
 contemplatur homo pulvis se eo
 usque pertigisse ut manum suam
 plasmatori suo imponat.
 48. Stabant in silentio cœlestia
 agmina ; descendit sanctissimus
 sponsus in Jordanem ; baptismo
 suscepto mox ascendit et lux ejus
 effulsit super mundum.
 49. Portæ cœli apertæ sunt et
 vox Patris audita est : « Hic est
 Filius meus dilectus in quo mihi
 complacui¹. » Eia, omnes populi
 ipsum adorete.
 50. Stabant spectatores stupe-
 facti videntes Spiritum descendisse
 ut de illo testimonium perhiberet.
 Laus, Domine, Epiphaniæ tuæ
 quæ omnes lætificat. In manifesta-
 tione tua totus resplenduit mun-
 dus.
 Explicit hymnus de Domino
 nostro et Joanne.

45. — Clamor angelorum per-
 venit ad aures meas. Ecce audio e
 domo Patris cœlestes virtutes ex-
 clamantes : « Epiphania tua ,
 sponse, vivificat mundum. »
 46. — Festinat tempus et me
 spectant paranymphe ut videant
 quid geritur ; eia , age , confer
 mihi baptismum ut laudetur vox
 Patris quæ mox resonabit.
 47. — Audio , Domine, juxta
 verbum tuum, eia, veni ad bap-
 tismum ad quem tuus te amor com-
 pellit. Summa cum veneratione
 contemplatur homo pulvis se eo
 usque pertigisse ut manum suam
 plasmatori suo imponat.
 48. Stabant in silentio cœlestia
 agmina ; descendit sanctissimus
 sponsus in Jordanem ; baptismo
 suscepto mox ascendit et lux ejus
 effulsit super mundum.
 49. Portæ cœli apertæ sunt et
 vox Patris audita est : « Hic est
 Filius meus dilectus in quo mihi
 complacui¹. » Eia, omnes populi
 ipsum adorete.
 50. Stabant spectatores stupe-
 facti videntes Spiritum descendisse
 ut de illo testimonium perhiberet.
 Laus, Domine, Epiphaniæ tuæ
 quæ omnes lætificat. In manifesta-
 tione tua totus resplenduit mun-
 dus.
 Explicit hymnus de Domino
 nostro et Joanne.

¹ *Matth.* III, 17.

² *A.* *Christe.*

سب /.../ مع صه صط :
 وتمطل عبو؟ وبجره لوه^ا
 لحتت فينو وبسلبجره :
 * لاوه لوه^ب وصالا لوه^ع بعجبوه
 منبا لوه^د لوه^ه /.../
 لوه^و لوه^ز لوه^ح
 وبعده^ص مه^ط لوه^ث لوه^د :
 لوه^ذ لوه^ر وبس
 تعف فينو دب^ه لوه^ز .
 لجه مه^ط لوه^ث لوه^د .
 لوه^ذ لوه^ر وبس
 * وصالا لوه^ح لوه^ص لوه^ط
 لوه^ث لوه^د لوه^ذ لوه^ر
 وبجره^ص لوه^ط لوه^ث :
 وبجره^ص لوه^ط لوه^ث لوه^د :
 * لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص :
 لوه^ط لوه^ث لوه^د لوه^ذ :
 منبا لوه^ذ لوه^ر لوه^ح :
 وبس لوه^ذ لوه^ر لوه^ح :
 * لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص :
 لوه^ط لوه^ث لوه^د لوه^ذ :
 لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص :
 لوه^ط لوه^ث لوه^د لوه^ذ :

6. Æther unam e stellis nunciam misit Persis ut properarent in occursum regis eum adoraturi.

7. Edocta magna Assyria Magos vocavit dicens : « Acceptis muneribus pergite in Judæam ad honorandum magnum regem ibi natum. »

8. Persidis principes cum exultatione sumperunt e sua regione munera et Filio virginis attulerunt aurum, myrrham, et thus¹.

9. Domum ingressi pauperclæ invenerunt infantem in ea jacentem; accedentes autem cum exultatione adoraverunt et coram eo protulerunt thesauros suos.

10. Dixit² Maria : « Cui hæc? Ad quid? Et quæ causa vocavit vos ex vestra regione, ut ad Puerum cum thesauris vestris veniretis? »

11. Reponunt illi : « Rex est filius tuus et diademata omnia in suo capite connectit quum sit rex omnium; altior est mundo potestas ejus et ipsius imperio omnia parent. »

12. — Quandonam contigit unquam, ut Pauperclæ regem pareret? inops sum, et egens, quomodo ex me rex prodire potuit?

¹ *Matth. II, 11, juxta versionem Simp'icem.*
² Quæ præcedunt exordium quodquam constituunt quo inducitur colloquium inter Mariam et
 — ^a A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ^b A. لوه^ط لوه^ث لوه^د لوه^ذ . — ^c A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ^d A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ^e A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ^f M. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ^g A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ^h A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ⁱ A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص quod et infra constanter. — ^k A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ^l A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص ubique. — ^m A. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ⁿ M. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ^o M. لوه^ذ لوه^ر لوه^ح لوه^ص . — ^p M. om. لوه^ذ .

ד חכמ׳ חלמ׳ ויבך ויז׳ 2001 :
 ויחלץ זרע חכמ׳ בלסרא .
 ומשחחתי חכמ׳ נח׳ :
 ולחכמ׳ אל׳ פגעלחכמ׳ *
 וקלא לא למ׳ ל :
 דהזרע ומשחחתי לא פגעלחכמ׳ ל .
 חכמ׳ ומשחחתי מהזרע׳ ומשחחתי *
 ומשחחתי מהזרע׳ חכמ׳ ומשחחתי *
 וקלא ויחלץ למ׳ חכמ׳ :
 מהזרע׳ ומשחחתי ומשחחתי *
 וקלא ויחלץ חכמ׳ ומשחחתי *
 מהזרע׳ לא נחמ׳ מהזרע׳ חכמ׳ :
 ויחלץ למ׳ חכמ׳ ומשחחתי *
 חכמ׳ ומשחחתי חכמ׳ חכמ׳ .
 מהזרע׳ חכמ׳ חכמ׳ ומשחחתי *
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 ויחלץ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :
 חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ חכמ׳ :

13. — Tibi soli hoc contigit ut
 magnus rex ex te prodiret. In te
 paupertas magnificabitur Filioque
 tuo diademata subjicientur.

14. — Regum thesauros non
 possideo; divitiæ mihi nunquam
 obvenerunt. Domus en paupercula
 et domicilium vacuum, cur ergo
 filium meum regem prædicatis?

15. — Thesaurus magnus est
 filius tuus; ejus divitiæ omnibus
 ditandis sufficiunt. Regum the-
 sauri interdum deficiunt, ipse vero
 nec deficere nec mensurari potest.

16. — Ne alius forte sit rex
 vester qui natus est perquirite.
 Iste filius est pauperculæ, quæ
 regem ut videat impar est.

17. — Numquid possibile est
 ut immissa lux a via deflectat?
 Tenebræ nos nec vocarunt nec
 adduxerunt, sed lux gressus nos-
 tros direxit : Rex est Filius tuus.

18. — Videtis puerulum qui
 fari nequit et matris domum ina-
 nem et vacuum. Regium quid-
 quam in ea non est, quo modo rex
 in ea conspiceretur?

19. — Ecce videmus regem fari
 nescium, quietum, humilem, ut
 dixisti, simul autem videmus astra
 in cælo festinare ut eum annun-
 tiant.

20. — Viri, oportet vos inqui-
 rere quis est rex ille antequam

* A. omittit stropham. — b A. חכמ׳ . — c A. add. לא . — d A. חכמ׳ . — e A. חכמ׳ . —
 f A. חכמ׳ חכמ׳ . — g M. חכמ׳ . — h A. חכמ׳ . — i A. חכמ׳ חכמ׳ .

وخلصنا انفسنا لهيئلا .
 * هكتلا استلا به ولامج^٥ .
 ٥ فالا لهلا ولامج^٥ .
 وبهله له وخلصنا :
 مع بهسلا ولا فخلصنا :
 * مهفلا انفسنا بهسلا .
 ا اذنه ففلا بهسلا لهلا :
 لهلا وخلصنا بهسلا .
 هفلا سلاسه ولامج^٥ .
 له وخلصنا هفلا .
 ا اذنه خلا ورجلا هفلا وبس :
 هفلا بهسلا بهسلا .
 له له اذنه ولامج^٥ .
 * هفلا لهلا بهسلا .
 * سسلا لا لهلا :
 هلا لهسلا بهسلا .
 هفلا بهسلا بهسلا :
 * هفلا ففلا بهسلا .
 * سسلا لهلا :
 اذنه هفلا بهسلا .
 * سسلا بهسلا بهسلا :
 * هفلا بهسلا بهسلا .
 * هفلا بهسلا بهسلا :
 * هفلا بهسلا بهسلا :
 * هفلا بهسلا بهسلا :
 * هفلا بهسلا بهسلا :

eum adoretis, ne forte viam aberrari vos contigerit et alius sit rex qui natus est.

21. — Oportet, puella, credas, nos edoctos esse a stella quæ aberrare nequit, filium tuum regem esse, et plana quidem est via, per quam nos stella adduxit.

22. — Parvulus est infans, et ecce, ut cernitis, nec diadema regium habet nec thronum. Quid ergo vidistis ut profusis thesauris vestris eum tanquam regem honoratis.

23. — Parvulus est quia ipse voluit et diligit mansuetudinem et humilitatem donec manifestetur. At erit tempus quo incurvabunt se coram eo omnia diademata eumque adorabunt.

24. — Filius meus nec exercitus, nec legiones, nec agmina habet; in paupertate jacet matris suæ. Cur eum regem appellatis?

25. — Exercitus filii tui cœlestes sunt, in æthere vehuntur, lucidos suos radios quocumque spargunt, unus ex eis venit ut nos vocaret. Tota regio nostra perterrita fuit.

26. — Recens est infans, et quomodo rex esse possit quum mundo sit ignotus? Quomodo puerulus potentes ac famosos regere possit?

27. — Puerulus tuus senex est, o virgo, ipse est Antiquus dierum et omnia præcessit tempora. Ada-

* M. . — ^b M. . — ^c A. . — ^d A. . — ^e A. . — ^f A. . — ^g A. . — ^h B. . — ⁱ A. . — ^k A. . — ^l A. .

* אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ .
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ *
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ .
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ *
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ .
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ *
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ .
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ *
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ .
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ *
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ .
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ *
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ .
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ :
 * אֶתְּמַר מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ מִלְּךָ *

mus ipso multo junior est; per eum omnia innovabuntur.

28. — Oportet omnino ut exponatis totum mysterium et explicetis quis vobis revelavit mysterium filii mei, qui rex sit in regione vestra.

29. — Oportet etiam ut agnoscas quod nisi rei veritas nos impulisset, nequaquam a finibus terræ huc nos contulissemus et venissemus propter filium tuum.

30. — Totum mysterium ut actum est apud vos in regione vestra, aperite mihi nunc ut amici. Quis vocavit vos ut veniretis ad me?

31. — Magna stella nobis apparuit ceteris sideribus splendidior. Ejus luce terra nostra accensa est. Ipsa nuntiavit nobis regem ortum esse.

32. — Nollem vos hæc narrare in regione nostra ne hæc percipientes reges terræ nostræ ex invidia Infanti insidias struant.

33. — Ne trepides, o virgo, quia omnia diademata solvet filius tuus pedibusque calcabit; nec sua invidia reges ei nocere valebunt.

34. — Timeo Herodem, lupum immundum, ne me ille perturbet et stricto gladio præcidat dulcem botrum adhuc immaturum.

* A. אֶתְּמַר מִלְּךָ . — b A. אֶתְּמַר מִלְּךָ . — c M. אֶתְּמַר מִלְּךָ . — d A. אֶתְּמַר מִלְּךָ . * A. אֶתְּמַר מִלְּךָ . f A. אֶתְּמַר מִלְּךָ . g A. אֶתְּמַר מִלְּךָ . — h A. אֶתְּמַר מִלְּךָ . — i M. אֶתְּמַר מִלְּךָ .

35. — Ab Herode ne timeas
 quia per filium tuum subsistit ejus
 thronus. Statim autem ac regnare
 cœperit tuus Filius, subvertetur
 ejus thronus ejusque corona in
 terram cadet.

36. — Torrens sanguinis est
 Jerusalem; in ea optimi quique
 trucidantur; si ad parvulum ad-
 verterit irruet in eum, ideoque
 secreto loquamini absque strepitu
 agentes.

37. — Torrentes omnes et gla-
 dii per filium tuum sedabuntur.
 Obtusus est gladius Jerusalem et
 cœdibus inservire renuit.

38. — Scribæ et Sacerdotes Hie-
 rosolymorum fundendo sanguini
 operam impendunt nec advertunt:
 excitabunt lethale jurgium contra
 me et contra parvulum. Magi,
 quæso, silete.

39. — Scribæ et Sacerdotes in-
 vidia sua nocere non valent filio
 tuo qui eorum sacerdotium dissol-
 vet eorumque solemnitates ces-
 sare faciet.

40. — Angelus revelavit mihi,
 quando concepì, filium meum re-
 gem futurum esse, significavitque
 mihi sicut et vobis ejus diadema
 ex alto esse et solvi nunquam
 posse.

41. — Angelus igitur de quo
 loquaris ipse est qui venit sub
 forma stellæ¹ et apparuit nobis

¹ Non fuit incognita antiquis ista sententia. * S. Chrysostomus, *Hom. VI in Matth.* 2, docet stellam hanc non e numero esse aliarum stellarum sed

35. — Ab Herode ne timeas
 quia per filium tuum subsistit ejus
 thronus. Statim autem ac regnare
 cœperit tuus Filius, subvertetur
 ejus thronus ejusque corona in
 terram cadet.

36. — Torrens sanguinis est
 Jerusalem; in ea optimi quique
 trucidantur; si ad parvulum ad-
 verterit irruet in eum, ideoque
 secreto loquamini absque strepitu
 agentes.

37. — Torrentes omnes et gla-
 dii per filium tuum sedabuntur.
 Obtusus est gladius Jerusalem et
 cœdibus inservire renuit.

38. — Scribæ et Sacerdotes Hie-
 rosolymorum fundendo sanguini
 operam impendunt nec advertunt:
 excitabunt lethale jurgium contra
 me et contra parvulum. Magi,
 quæso, silete.

39. — Scribæ et Sacerdotes in-
 vidia sua nocere non valent filio
 tuo qui eorum sacerdotium dissol-
 vet eorumque solemnitates ces-
 sare faciet.

40. — Angelus revelavit mihi,
 quando concepì, filium meum re-
 gem futurum esse, significavitque
 mihi sicut et vobis ejus diadema
 ex alto esse et solvi nunquam
 posse.

41. — Angelus igitur de quo
 loquaris ipse est qui venit sub
 forma stellæ¹ et apparuit nobis

invisibilem quamdam virtutem quæ stellæ speciem pre se ferebat. * Gregorius Barhebræus, (*Comment in Matth.* edid. J. Spanut) Syrorum senten-

^a M. ... — ^b A. ... — ^c A. ... — ^d A. ... — ^e A. ... — ^f A. ...

TOMUS

SERMONUM SELECTORUM

BEATI EPHRÆMI.

EJUSDEM DOMINI EPHRÆMI

SERMO DE DOMINO NOSTRO.

1. Gratia accessit ad ora blasphemia eaque effecit citharas laudibus resonantes. Dent igitur omnia ora laudem illi, qui voces blasphemias ab eis amovit. Tibi gloria! qui ex una mansione migrasti in alteram ut in terram veniens efficeres nos habitaculum missori tuo. Unigenitus ab essentiæ fonte discessit atque in virgine habitavit ut communi nativitate unicus multorum frater fieret. Ab inferis etiam ascendit et in regno cœlesti commoratus est, ut aperiret viam ex inferis ubi omnes opprimuntur, ad regnum cœleste ubi omnes retribuuntur. Dedit quippe Dominus noster suam resurrectionem arrham mortalibus se eos translaturum ex inferis defunctos absque discrimine recipientibus in regnum cœleste invitatos cum discrimine suscipiens, ut e loco ubi omnium corpora æqualia habentur transeant in locum ubi opera uniuscujusque discernuntur. Idem ipse descendit ad inferos et ex eis ascendit ut e locis incolas suos dolore afficientibus introducat nos in regnum bonis suis reficiens cives suos, eos, inquam, cives qui ex bonis, fructibus ac floribus trans-

فهمنا وصدقنا وحقنا وعلينا وعبادتنا
الذين . اوتوا وادبوا وعبادتنا
الذين نزلنا وادبنا وعبادتنا

المحتمل منحه . الحقنا وحقنا .
مدينا ايم . حنا وصدقنا . مدينا و
بللنا حنا وصدقنا . اذنه وطلنا
مدينا وصدقنا وحقنا . اب مدينا و
وعلينا وعبادتنا وحقنا وادبنا وعبادتنا
تعالى . سبنا وعلنا وحقنا وادبنا و
وعبادتنا وصدقنا . وصدقنا وعبادتنا و
الذي وصدقنا وعبادتنا وصدقنا و
وعبادتنا وصدقنا . وعبادتنا وصدقنا و
الذي وصدقنا وعبادتنا وصدقنا و
وعلينا وعبادتنا وصدقنا وعبادتنا و
وصدقنا وعبادتنا وصدقنا وعبادتنا و
وصدقنا وعبادتنا وصدقنا وعبادتنا و
وصدقنا وعبادتنا وصدقنا وعبادتنا و
وصدقنا وعبادتنا وصدقنا وعبادتنا و
وصدقنا وعبادتنا وصدقنا وعبادتنا و

Nativitas Christi humana divina ejus generationi antithetice comparatur.

مەجدا لەستە و بختە مەحەبەتە و بەدا لەستە
 و بەدا مەجدا و بختە مەجدا و بەدا مەجدا
 لەستە و بختە مەحەبەتە . مەحەبەتە و بەدا
 مەجدا و بەدا مەجدا و بختە مەجدا . مەجدا
 لا لەستە مەحەبەتە و بەدا مەجدا و بەدا
 مەجدا لەستە . مەجدا و بەدا مەجدا .
 مەجدا و بەدا مەجدا و بەدا مەجدا .
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا

euntibus hujus mundi, coronarunt
 ornaruntque sibi ibi tabernacula
 non transeuntia. Primogenitus ille,
 qui secundum naturam suam (ex
 patre) natus est, aliam suscepit
 nativitatem natura sua transeun-
 tem, ut sciamus, post nativitatem
 naturalem, alia nobis opus esse
 nativitate, nempe supernaturali.
 Etenim, sicut spiritualis ille (Dei
 filius) donec ad corpoream nativi-
 tatem se dimitteret, corporeus esse
 nequivit, ita et corporei homines,
 nisi renascantur, spirituales esse
 non possunt. Filius autem, cujus
 inscrutabilis est nativitas, aliam
 inivit nativitatem eamque scruta-
 bilem ut in una discamus infini-
 tam esse suam majestatem, in
 altera immensam esse suam gra-
 tiam. Etenim, sicut adeo immensa
 est ejus majestas ut nullis verbis
 exprimi possit prior ejus (a patre)
 nativitas; ita etiam abundat infi-
 nita ejus gratia ut posterior ejus
 nativitas nullo ore prædicari pos-
 sit.

مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا
 مەجدا لەستە و بەدا مەجدا . مەجدا

2. Idem ipse natus est ex Deo
 secundum naturam suam et ex
 homine præter naturam suam et
 ex baptismo¹ præter consuetum
 ipsi morem, ut nascamur ex homi-
 ne juxta naturam nostram et ex
 Deo præter naturam nostram atque
 ex Spiritu præter consuetum nobis
 morem. Natus est igitur ex Deo et

Nativi-
 tatem hu-
 manam ex
 virgine
 crux an-
 nuntiat,
 nativita-
 tem ex
 Deo Ga-
 briel præ-
 dicat.

¹ Christus e baptismo natus dicitur quatenus
 mundo tunc manifestatus fuit tanquam Dei Filius,
 Patre dicente : « Hic est filius meus, in quo mihi
 complacui, » et addente : Ego hodie genui te, ut
 tradit S. Justinus in Dial. cum Triph. 88, dicens :
 « Spiritus sanctus in specie columbæ in eum

involavit ac vox e celo venit quæ per Davidem
 dicta fuerat : Filius meus es tu, ego hodie genui
 te, tum demum eum hominibus nasci et oriri
 asserens, cum eis innotesceret. » Hanc Justinii
 sententiam Ephræmus secutus fuerit. Cfr. Hilarius
 in Matth. III, 17; in Psalm. II; De Trin. VIII, 23.

وحبو نعا. حبو وحق ادا لاو بلخنج الا
 وبلان صو . سلبو وحق ابلال لا وبلابو
 الا وبلان صو . حلو وحق ابلال صو
 واصل صو . حو وبلان صو ابلابو .
 لصلبو وحق ابلان صو صو
 وبلان صو . سلبو صو وبلابو
 وبلابو . ابلان صو وبلابو
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .

natus est iterum ex homine ut nos
 efficeret natos, qui inquirimus de
 nativitate ejus ex Patre non ut eam
 scrutemur sed credamus, et de
 nativitate ejus ex muliere non ut
 eam abominemur sed exaltemus.
 Nativitatem porro ex muliere tes-
 tatur mors ejus in cruce; qui enim
 mortuus est utique natus erat; na-
 tivitatem autem ex Patre annun-
 tiatio Gabrielis exponit: *Virtus
 quippe Altissimi obumbrabit tibi*¹.
 Si igitur virtus est altissimi, patet
 ipsum semen non esse hominis
 mortalis. Humana igitur ejus con-
 ceptio ex morte in cruce concludi-
 tur, prior vero nativitas ex Angeli
 declaratione, ut qui negat eum
 natum per crucem ejus reprima-
 tur, et qui putat eum initium
 sumpsisse ex Maria redarguatur ex
 eo quod divinitas ejus omne tem-
 pus præcessit. Qui igitur initium
 corporeum ei tribuit erroris con-
 vincitur narrata ejus a Patre pro-
 cessione. Genuit eum Pater et per
 eum creavit creaturas; peperit
 eum caro et per eum occidit vo-
 luptates; peperit eum baptismus
 ut per illum maculas ablueret;
 pepererunt eum inferi ut per illum
 eorum thesauri diriperentur. Per
 viam nascentium venit a Patre ad
 nos; via autem morientium exiens
 rediit ad Patrem ut eo ipso quod
 natus est demonstraretur ejus ad-
 ventus, et eo ipso quod resurgendo
 abiit confirmaretur ejus discessus.

3. Dominus autem noster a
 morte conculcatus est et vicissim

وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .
 وبلابو وبلابو وبلابو وبلابو .

Mors
 ejus in
 cruce, vi-
 ta ejus in
 Deo.

¹ Luc. I, 35.

. ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .
 ܘܥܡܠܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ .

nova¹ Christus, ut Morte pascente
 et accedente confidenter pro more,
 ei in fructu mortali occultaretur,
 vita mortis destructiva. Quum igitur
 Mors absorbuisset eum nihil
 timens liberavit vitam et cum ea
 multos. Advolavit enim ille qui
 pharmacum vitæ est, descendit ex
 alto, et in corpore immixtus fuit
 fructus mortalis. Quum autem ve-
 nit Mors ut pasceret pro more,
 reversa Vita mortem absumpsit.
 Hæc est esca quæ esurivit suum
 esorem edere. Unico igitur hoc
 fructu quem famelice deglutivit
 Mors liberavit vitas multas quas
 avidè voraverat. Fames igitur, quæ
 eam præcipitem contra unum im-
 pulerat, evacuavit aviditatem qua
 præceps ruerat contra plures. Data
 opera mors devoravit unum, at
 celeriter liberavit multos. Etenim
 dum unus in cruce moriebatur,
 multi sepulti ab inferis ad vocem
 ejus exhibant. Idem fructus scidit
 mortem ipsius devoratricem et ex
 ejus sinu eduxit vitam, quam illa
 persequabatur. Inferi enim qui
 studiose retinuerant omne quod
 absorbuerant, per unum, quem
 non absorbuerunt, omnia sinu suo
 absorpta reddiderunt. Qui corruptum
 habet gustum et quod suave
 est et quod suave non est dimit-
 tit; corruptus porro fuit gustus
 mortis, et dum dimisit pharmacum
 vitæ quem dixi, eo ipso dimi-
 sit eas vitas quas cum suavitate
 absorbuerat.

4. Eximius idem fabri filius,

¹ Christus vitam seipsam vocavit apud Joan. XI, 25, XIV, 6.

ללא פח עמלא חלמא חמלא : ס'הכח;ו
 למעלא לחמא סתא . חמלא ופ' ודמ' סו
 דמעלא רמלא לטו' למעלא לח' עמלא :
 חלמ' ס' ומעלא חמלא לחמא סתא . חמלא
 סמלא ו' למעלא חמלא : דמ' למעלא
 סמלא . וב' ח' חמלא : חמלא חמלא
 למ' ס' . ח' חמלא ח' חמלא : חמלא
 חלא חמלא . וב' ח' חמלא חמלא ח'
 חמלא חמלא חמלא סתא :

חמ' ח' חמלא חמלא חמלא חמלא
 חמלא חמלא . חמלא ח' חמלא חמלא
 ח' חלא סתמ' . חמלא ח' ח'
 חמלא חמלא חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא חמלא חמלא חמלא ח'
 ח' חמלא חמלא . ח' ח' חמלא חמלא
 חמלא חמלא ח' : ח' חמלא חמלא ח'
 ח' . חמלא חמלא ח' ח' חמלא ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

qui evexit crucem suam supra
 inferos omnia deglutientes, etiam
 humanum genus in domum vitæ
 transtulit. Quia autem per lignum
 delapsum erat humanum genus in
 inferiora loca, super lignum transiit
 in domum vitæ. In quo igitur
 ligno insertus fuerat acerbus, sur-
 culus insertus fuit dulcis, ut
 agnoscamus eum cui nulla resistit
 creatura. Tibi gloria! qui crucem
 tuam pontem extruxisti super mor-
 tem ut per eam transeant animæ
 e regione mortis in regionem vitæ.

5. Laudant te populi quod fac-
 tum est Verbum tuum speculum
 coram eis ut in eo videant mortem
 occulte eos vivos deglutientem.
 Simulacra autem ab artificibus
 suis decorabantur, et ornamentis
 suis suos exornatores irretiebant;
 sed adduxisti ea ad crucem tuam,
 in qua, dum corporis membra pen-
 debant, pulchritudines mentis læti-
 titia afficiebant gentes. Prosequen-
 tes igitur Deos, qui Dii non erant,
 persecutus est ille qui est revera
 Deus; fortissimusque ille, cujus
 prædicatio frenum fuit in ore gen-
 tium, verbis suis tanquam frenis
 gentes a cultu plurium Deorum
 ad unius Dei cultum adduxit et ab
 idolis ad suum missorem convertit.
 Idola autem mortua oribus clausis
 vitam colentium se depascebant.
 Idcirco, Domine, sanguinem tuum,
 quo impugnata et prostrata fuit
 mors, miscuisti in carne eorum ut
 a vita eorum deterrerentur ora
 idolorum comedentium eos. Etiam
 a populo Israel, quia occidit te
 et sanguine tuo maculatus fuit,

ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ . ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ : ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ . ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ . ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ . ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ

Vitulus
 aurus in
 de erto ab
 Is aelitis
 adoratus
 et Christus
 in cruce
 ab eis ac-
 tus.

ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ . ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ : ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ . ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ : ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .
 ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܘܠܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ ܕܘܢܝܘܢ .

deterrita fuit, propter sanguinem
 tuum, idololatria in ipsum inserta.
 Abstinent enim propter sangui-
 nem tuum a lacte hujus ethnicæ
 erroris a quo nunquam ablactata
 fuerat.

6. Crucifixerant autem Israelitæ
 Dominum nostrum eo prætextu
 quod eos averteret a Deo uno,
 quamvis ipsi simulacrorum cultu
 omni tempore a Deo uno recessis-
 sent. Dum igitur putarent se cruci-
 fixisse eum, qui ipsos a Deo uno
 averteret, inventi sunt ab omnibus
 idolis abducti per eum et ad Deum
 unum conversi, ut, quum volun-
 tarie illum esse Deum ignoravis-
 sent, coacte discerent, bono, quod
 ipsis per eum evenerat, arguente
 eos de malo quod manus eorum
 perpetraverant. Lingua quidem
 opprimentium te, Domine, nega-
 vit, sed auxilium tuum eos repres-
 sit. Tua enim gratia eorum viribus
 ita prævaluit ut erubescerent onc-
 rati bonis tuis negare tuam perso-
 nam. Pepercisti quippe etiam eis
 qui vitam suam pascuum idolis
 mortuis fecerant. Unus enim vitu-
 lus quem fecerant in deserto de-
 pavit vitam eorum ut fœnum
 in eadem solitudine. Idololatria
 quippe, quam in cordibus suis
 celaverant et ex Ægypto asporta-
 verant, ubi exterius se prodidit,
 palam occidit eos quos secreto
 inhabitabat, ut ignis in ligno
 delitescens, ubi e sinu ejus exori-
 tur, comburit illud. Comminuit
 porro Moyses vitulum eumque
 potum dedit in aquis probatoriis

وتقدرب صوموي . بيهو به بقعة صوموي وتقدرب
مع الكوموي .

Christus .
cruce sua
idolola-
triam vi-
cit .

حب عوحسا ودمعوب عملا سدومال .
وجوه حة تالا سواتا صلا صلا صلا . حب
اوب صوم ستا و صلا و صوم حة سلا و صلا .
صلا صلا و صلا صلا . صلا صلا . حب حب حب
و صلا صلا . سببا صلا صلا و صلا صلا
حقللا صلا صلا و صلا صلا . صلا صلا حب
حة تالا و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا
و صلا صلا . صلا صلا صلا صلا صلا صلا
ابا صلا صلا . و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا
صلا صلا حب صلا صلا . صلا صلا و صلا صلا
و صلا صلا . صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا
ابا صلا صلا . حب صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا .
و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا
و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا .
و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا
و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا .

اللاه الهلب مع الاومال وراا نصى
حب صلا و صلا صلا . حب صلا
صوموي لعمر اللاه و صلا صلا و صلا صلا
و صلا صلا . و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا .
صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا .
صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا .
صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا و صلا صلا .

1 Joan. 1, 11.
2 Matth. XV, 27.
3 و صلا صلا و صلا صلا .
Ista verba citantur a Philoxeno episcopo Mabugensi in sua Epist.

viris se separantes condemnent seipsos a Deo suo fornicatione idololatriæ recedentes.

7. Tibi gloria! qui cruce tua abstulisti idololatriam in quam incircumcisi et circumcisi corruerant. Tibi laus, pharmacum vitæ, qui omnes baptizatos ad omnium vivificatorem et Dominum convertisti. Benedicunt te perdit qui inventi sunt. Lætificasti porro in inventione perditorum angelos, qui non perierunt. Laudant te incircumcisi quod pace tua absorpta est inimicitia in medio posita. Suscepisti in carne tua, signum externum circumcisionis, qua præputiati qui tui erant tanquam non tui reputabantur. Signum autem tuum posuisti in circumcissione cordis, qua innotuit circumcisos non esse tuos. Venisti enim ad tuos et tui non receperunt te¹, et in hoc innotuit illos non esse tuos. Illi autem ad quos non venisti per misericordiam tuam post te clamant ut saties illos micis quæ cadunt de mensa filiorum².

8. Deus a Deo missus es ut veniens destrueres simulacra quæ Dii non erant³. Ablato igitur ab eis Dei nomine quo decorabantur tunc apparuerunt eorum defectus. Defectus porro eorum hi erant : « Oculos habent et non vident, aures habent et non audiunt⁴. » Prædicatio tua persuasit adorato-

de fide ad monachos, add. manusc. 12164, fol. 150, a.
4 Psalm. 113, 5.

للاذوية . /نخه: ويدهه سك صاخ .
حدا لايوتج له ا لئلا . ويهلي لهه
صعداه . /رف بهحلا صغما لايعه
منبه ٥٥٥٥ . لا صدهه حلا مع الة٥٥٥٥
وهه صعد ٥٥٥٥ . صخلا فحنأ : واجع .
حاحنا حبهه لعه٥٥٥٥ . وهه صعد
فصغنه مع كل هفعللي لصغما ص
وهه صعد

صعسا له لهه وهه وهه صلا صلا
له . وحب وهه ويله صغلا نعد مع
وهه . له حب صرحا وهه صغسا ٥٥٥٥
لههال واحده صتا مع حبهه وهه وحب
صرحا نعدا حنهه صهال مع صغهله .
له له وحب لهه له لاهي ا صغلا .
وهه الة لاهه صلا وهه . قههالا
وهه له صههال حنهه واهجهه فينا
وهه صلا : لاهه له وهه صغلا .
قههالا : حلا فينا وهه صهله
وهه صهله ح . صههال حلا فينا
صهه وهه لاهه صغلا . صههال :
وهه صلا وهه ولا صهه صهه لاهه وهه
صهه صغلا . وهه صغلا لهه صهه
لهه . وهه صغلا لهه لهه
حلاه٥٥٥٥ . وهه صغلا حههالا وهه
لهه وهه وهه لاهه . وهه لهه .

† Marc. VII, 52-57.

ficium magnum et universale ,
ditissima effundamus cantica et
orationes ei qui obtulit crucem
suam sacrificium Deo ut ex illa
nos omnes ditiesceret. Supernus
demisit se ad inferiores ut largire-
tur eis thesauros suos. Etsi enim
inopes ad hominem -accedebant,
donum tamen a Deo accipiebant.
Corpus nempe quod induit the-
saurarium divitiarum suarum effe-
cit ut eas, Domine, e thesauro tuo
efferret et largiretur inopibus gen-
tilibus suis.

10. Gloria illi qui accepit a
nobis ut daret nobis, ut per illud
quod habuit a nobis abundantius
acciperemus de suo. Etiam per
illum mediatorem potuit homo
obtinere vitam a suo fautore, sicut
per mediatorem incurrerat initio
mortem a suo occisore. Tu, Do-
mine, ex corpore effecisti tibi
servum, quo diligentibus te dares
omne quod diligebant. Occultæ au-
tem occidentium et sepelientium
voluntates eo ipso in te factæ sunt
visibiles quod corpus visibile in-
duisti. Occisores enim, occasione
ex corpore tuo assumpta, occide-
runt te et occisi sunt a te; et
sepultores, occasione ex corpore
tuo data, sepelierunt te et resus-
citati sunt tecum. Eorum nempe
amor sepelivit te et resuscitata est
tecum fides eorum. Virtus quæ
attractari nequit e cælo descendens
induit se membris palpabilibus,
quibus possent inopes accedere ad
eam ut palpantes humanitatem
ejus divinitatem sentirent. Surdus †

الا حسب زجهدا وصدقي للادويلا ولا
 صدق عمل ناع ودها حبه اعنا وعمل اعنا
 ٤٠٥٠ . لا اقل لا اقل اعننا فعلا ٤٠٥٠ .
 او ودها حبه : ودها حبه او ودها حبه
 لهال ها اوس . ودها حبه ودها حبه ولا سع
 كاترا لهال حبه او ودها حبه
 ودها حبه ودها حبه لا حبه او . او حبه
 لهال حبه او ودها حبه او ودها حبه
 ودها حبه او ودها حبه او ودها حبه
 عدها حبه او ودها حبه او ودها حبه
 ودها حبه او ودها حبه او ودها حبه

او اوس حدها اعنا لهال . ودها حبه
 حله حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه حبه

quippe ille (quem Christus sana-
 vit) digitis carnalibus sensit tangi
 aures suas et linguam attrectari; ^{Surdi} ^{sanatio di-} ^{vinitatis}
 sed, soluto linguæ vinculo aper- ^{Christi ar-} ^{gumen-}
 tisque pravis auribus, per digitos ^{tum,}
 tangibiles tangebatur divinitas
 quæ tangi nequit. Itaque archi-
 tectus corporis et artifex membro-
 rum venit ad surdum et voce leni
 absque dolore duras perforavit
 aures; statimque os obstructum,
 quod nullam poterat emittere vo-
 cem, dedit laudem illi, qui steri-
 litatem ejus prolatione verborum
 fœcundavit. Ille igitur qui Adæ
 dedit ut loqueretur illico sine
 magistro, ipse dedit surdis ut
 loquerentur facile linguas quas
 discere difficile est.

11. Exinde rursus alia quæstio
 elucidatur. Quæstio hæc est :
 quasnam loqui linguas dederit
 Dominus noster surdis qui ex om-
 nibus linguis veniebant ad eum?
 Hoc quidem scire facile est, at
 animus ad altiora consideranda
 nos impellit; soiamus ergo per
 Filium primum hominem forma-
 tum fuisse. Quum igitur per eum
 eloquium datum fuerit surdis,
 Adæ filiis, pronum est judicare
 per ipsum datum esse eloquium
 Adæ, primo eorum parenti. Nam
 hic etiam natura imperfecta com-
 pleta fuit a Domino nostro. Mani-
 festum est naturæ completionem
 ei deberi qui supplere valuit quod
 illi deerat. Imperfectio utique
 nulla major est illa, qua homo
 absque eloquio nascatur. Etenim,
 si eloquio ceteris creaturis præ-
 cellimus, illo destitui majus quid

و طاربه له اهلله حله به سعه له . ابه
 و طاربه به صعل حله صلله . صلا
 و طاربه به صعل له صعل صعل
 صلا صعل صعل . له له طاربه
 صعه له صعل صعل . و اراك و طاربه
 حله له صعل صعل صعل صعل . ام صعل
 حقه له صعل صعل صعل صعل . و صعل له .
 و صلا له صعل صعل صعل صعل . و اراك و صعل له له
 له صعل له صعل له و صعل له .
 صعل له له صعل له صعل له و صعل له .
 له له صعل له صعل له . لا له و صلا
 له له صعل له صعل له و صعل له و صعل له
 صعل له صعل له و صعل له صعل له . الا صعل
 و صلا له و صعل له صعل له . صعل له له
 و صعل له له صعل له و صعل له و صعل له له
 له صعل له . صعل له صعل له له
 صعل له له له له له له له له . له له
 و صعل له له له له له له له له . له له
 صعل له له له له له له له له .

صعل له له له له له له له له . له له
 له له له له له له له له له . له له
 له له له له له له له له له . و صعل له
 له له له له له له له له له .

¹ Joan. IX, 9.

est quam ceteris dotibus orbari. Illi igitur qui totam hanc penuriam supplevit, totam naturæ perfectionem referendam esse manifestum est. Qui membra occulte in utero plene format, palam adjecit quod illis deerat, ut discamus per eum ab initio plasmatum esse totum corpus. Spuit quidem in digitis suis et posuit eos in auribus surdi, fecit etiam lutum ex sputo et linivit oculos cæci¹ ut discamus defectu laborasse aures surdi sicut pupillarum vitio oculos cæci nati. Fermento igitur e corpore plasmatoris producto completum fuit quod deerat plasmationi nostræ; nec enim decebat ut aliquid e corpore suo abscinderet Dominus ad supplendum quod in aliis corporibus deficiebat. Re itaque quæ a corpore suo auferri poterat imperfectorum imperfectionem supplevit, sicut sub escæ specie quæ ab omnibus manducari potest, manducant eum homines mortales. Perfecit igitur imperfectos homines et vivificavit mortales ut agnoscamus e corpore, in quo habitavit plenitudo, imperfectorum imperfectionem suppletam fuisse, et e corpore, in quo habitavit vita, datam esse vitam mortalibus.

12. Prophetæ signa omnis generis fecerunt, nunquam tamen membrum quod deerat supplerunt. Servata est corporum imperfectio et per Dominum nostrum suppleta, ut mentes intelligerent

سڤسڤا ڤن حقه صڤسڤا . ڤسڤسڤا ڤن
 سڤسڤا صڤسڤا ١٠٠٠ . ڤسڤسڤا ڤن ڤسڤسڤا
 سڤسڤا ڤن ڤسڤسڤا . صڤسڤا ١٠٠٠ ڤن
 ڤن ڤسڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن . ڤسڤسڤا
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن .
 لا ڤن ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن ڤن
 صڤسڤا ڤن . لا صڤسڤا ڤن صڤسڤا
 ڤن صڤسڤا ڤن ڤن صڤسڤا ڤن

لا ڤن ڤن صڤسڤا ڤن ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن ڤن ڤن . لا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا
 ڤن ڤن . صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن ڤن ڤن ڤن ڤن . ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن ڤن ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن .
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن ڤن ڤن .
 لا صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 صڤسڤا ڤن ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن
 ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن صڤسڤا ڤن

† De hac muliere peccatrice fusius agit S. Doc-
 tor in Parænesi IV, Opp. Syriaca-lat. III, 387,

catrix¹ quippe osculis gratiam
 accepit a sanctis illis pedibus qui
 cum labore venerunt remissionem
 peccatorum ei allaturi; recreabat
 gratuito unguento pedes sui medici
 qui gratuitum sanationis thesau-
 rum morbis ejus attulerat. Etenim
 non propter escam invitatus fuerat
 qui omnem famem satiare valet,
 sed propter pœnitentiam pecca-
 tricis invitari voluerat qui justifi-
 cat peccatores.

15. Etenim Pharisei esculenta
 non appetebat Dominus, sed lac-
 crymas peccatricis; satiatus quippe
 et recreatus lacrymis quas appetebat,
 reprehendit Pharisæum, qui
 ipsum ad cibum temporaneum
 invitaverat, ut ostenderet se invi-
 tatum non propter corporis sus-
 tentationem sed propter mentis
 adjutorium. Nequaquam enim
 propter voluptatem immiscuit se
 Dominus edentibus et bibentibus,
 ut putavit pharisæus, sed ut cibo
 eorum mortali immisceret phar-
 macum vitæ, scilicet doctrinam
 suam. Quemadmodum autem oc-
 casione cibi Malus consilium mor-
 tiferum dederat protoparentibus,
 sic occasione cibi Bonus consilium
 vivificum dedit filiis Adæ. Factus
 quasi venator in terras descendit
 ut irretiret homines perditos. Vidit
 ergo publicanos et meretrices in
 luxuriam et ebrietatem ruentes et
 illico tetendit retia sua agminibus
 eorum ut cibo corpora saginante
 captos irretiret eos in retibus
 jejunii mentes pinguefacientis.

sqq.; et in sermonibus de peccatrice, infra.

Jesus et Simon Pharisæus.

16. Exquisita quidem paraverat pharisæus Domino in convivio suo, tenuia autem ei illuc attulit peccatrix. Cibis exquisitis parvum ille Domino monstravit amorem, hæc vero lacrymis ardentem Domino testificata est caritatem. Propter tenuiorem igitur suum amorem reprehensus est ille, qui Dominum ad magnas epulas invitaverat; operuit autem peccatrix paucis lacrymis multas amorum suorum stultitias. Simon pharisæus Dominum velut prophetam receperat propter signa non vero propter fidem; Israelita enim erat, qui, accedentibus signis, ad eorum auctorem accedebat, signis vero cessantibus, mox fide destituebatur. Quum igitur conspexisset Dominum signa patrantem, prophetam eum reputavit. Quiescente autem a signis Domino, lapsus est in dubitationem popularium suorum: *Hic, si esset propheta, sciret utique peccatricem esse hanc mulierem*¹. Dominus autem, cui omnia ubique nota sunt, a patrandis signis hic non destitit. Vidit namque, eo quod tantisper ab efficiendis miraeulis destiterat, a se recessisse cœcam pharisæi mentem, quippe qui errore dixerat: « *Hic, si esset propheta, sciret.* » Eadem igitur cogitatione et dubitavit pharisæus de Domino: an esset propheta, et didicit eum Dominum esse prophetarum. Ex qua igitur causa in errorem incidit pharisæus, ex illa Dominus eum ab errore erexit.

¹ Luc. VII, 59.

16. Exquisita quidem paraverat pharisæus Domino in convivio suo, tenuia autem ei illuc attulit peccatrix. Cibis exquisitis parvum ille Domino monstravit amorem, hæc vero lacrymis ardentem Domino testificata est caritatem. Propter tenuiorem igitur suum amorem reprehensus est ille, qui Dominum ad magnas epulas invitaverat; operuit autem peccatrix paucis lacrymis multas amorum suorum stultitias. Simon pharisæus Dominum velut prophetam receperat propter signa non vero propter fidem; Israelita enim erat, qui, accedentibus signis, ad eorum auctorem accedebat, signis vero cessantibus, mox fide destituebatur. Quum igitur conspexisset Dominum signa patrantem, prophetam eum reputavit. Quiescente autem a signis Domino, lapsus est in dubitationem popularium suorum: *Hic, si esset propheta, sciret utique peccatricem esse hanc mulierem*¹. Dominus autem, cui omnia ubique nota sunt, a patrandis signis hic non destitit. Vidit namque, eo quod tantisper ab efficiendis miraeulis destiterat, a se recessisse cœcam pharisæi mentem, quippe qui errore dixerat: « *Hic, si esset propheta, sciret.* » Eadem igitur cogitatione et dubitavit pharisæus de Domino: an esset propheta, et didicit eum Dominum esse prophetarum. Ex qua igitur causa in errorem incidit pharisæus, ex illa Dominus eum ab errore erexit.

17. Proposuit itaque ei Dominus
 parabolam duorum debitorum et
 constituit eum arbitrum, ut e ser-
 mone ejus captaret virum qui non
 recte cogitabat : « *Unus quidem
 debebat denarios quingentos.* »
 Hisce verbis ostendit pharisæo
 multa esse mulieris delicta. Qui
 igitur putabat Dominum ignorare
 an mulier illa peccatrix esset, de-
 prehensus est audiisse ab eo quan-
 tus esset mulieris reatus. Phari-
 sæus ergo qui putabat Dominum
 ignorare qualis et quam bona es-
 set peccatrix, inventus est nescire
 quis et quam bonus est Dominus.
 Tunc erroris argutus est qui erro-
 rem suum non percipiebat. Erran-
 tem quippe effugiebat cognitio
 erroris sui, sed qui venit ad veri-
 tatem in memoriam errantibus
 revocandam, memorem eum effe-
 cit. Pharisæus vidit magna signa
 a Domino patrata, sicut Israel a
 Moyse; sed quia carebat illa fide
 cui annexerentur miracula, quæ
 viderat, levissima exorta causa,
 miracula defecerunt : « *Hic si
 esset propheta sciret peccatricem
 esse hanc mulierem.* » Immemor
 mirabilium quæ viderat facile
 excæcatus est; erat quippe de his
 Israelitis, quos prodigia terribilia
 comitabantur usque ad mare ut
 Deum timerent, et miracula bene-
 dicta in arduo deserto undique
 cingebant ut cum Deo reconcilia-
 rentur; at qui ex fidei defectu,
 levi de causa, miracula spreverant
 dicentes : « *Hic Moses qui eduxit
 nos, ignoramus quid ei acciderit* »,

17. Proposuit itaque ei Dominus
 parabolam duorum debitorum et
 constituit eum arbitrum, ut e ser-
 mone ejus captaret virum qui non
 recte cogitabat : « *Unus quidem
 debebat denarios quingentos.* »
 Hisce verbis ostendit pharisæo
 multa esse mulieris delicta. Qui
 igitur putabat Dominum ignorare
 an mulier illa peccatrix esset, de-
 prehensus est audiisse ab eo quan-
 tus esset mulieris reatus. Phari-
 sæus ergo qui putabat Dominum
 ignorare qualis et quam bona es-
 set peccatrix, inventus est nescire
 quis et quam bonus est Dominus.
 Tunc erroris argutus est qui erro-
 rem suum non percipiebat. Erran-
 tem quippe effugiebat cognitio
 erroris sui, sed qui venit ad veri-
 tatem in memoriam errantibus
 revocandam, memorem eum effe-
 cit. Pharisæus vidit magna signa
 a Domino patrata, sicut Israel a
 Moyse; sed quia carebat illa fide
 cui annexerentur miracula, quæ
 viderat, levissima exorta causa,
 miracula defecerunt : « *Hic si
 esset propheta sciret peccatricem
 esse hanc mulierem.* » Immemor
 mirabilium quæ viderat facile
 excæcatus est; erat quippe de his
 Israelitis, quos prodigia terribilia
 comitabantur usque ad mare ut
 Deum timerent, et miracula bene-
 dicta in arduo deserto undique
 cingebant ut cum Deo reconcilia-
 rentur; at qui ex fidei defectu,
 levi de causa, miracula spreverant
 dicentes : « *Hic Moses qui eduxit
 nos, ignoramus quid ei acciderit* »,

1 Exod. XXXII, 1.

لا مبخح سلح حلا ٥٥٥٥٥٥ . عجب
 ولسه و حلز لا و بسبب ٥٥٥٥٥٥ . س ذره
 حصعها ولا منبت . و ذره و حلا منحصا
 ذموت لصفها و صرف . اهل
 حصعها مولا و موصوه . اس و بسا
 حلا و موصوه . و بصرف ذره و
 حلا . ذره و ذره و ذره و ذره
 ذره و ذره و ذره و ذره

averterunt oculos a mirabilibus
 quibus undique cingebantur; ad-
 verterunt Moysen absentem esse,
 et, accedente hac causa, lapsi sunt
 in idololatriam Ægyptiorum. Moy-
 ses quippe paululum ab eis reces-
 sit ut appareret vitulus quem
 coram se habebant, illumque pa-
 lam adorarent quem occulte in
 cordibus suis adorabant.

Vitulus aureus.

و م سصفه و م حصعها حلا
 ذمه . اس و ذره و م حصعها حلا
 اساب . و بسا حصعها حلا ذره
 و سصفه و م حصعها لاس حلا
 موصها و ذمه و حلا لاس . ذره و م
 ذره حلا و موصها موصه و ذره موصه .
 و اسها موصها و حلا اسه و ذره .
 اس و ذره حلا و ذره و ذره ذره .
 حلا ذره و ذره و ذره و ذره و ذره
 حلا موصها و ذره . اس و ذره موصه
 ذره و ذره . و موصها و ذره موصه
 ذره . ذره و ذره و ذره و ذره
 موصه

18. Quando vero eorum impietas
 intus latens exterius se prodidit,
 tunc Moyses ex abscondito montis
 recessu palam apparuit, ut publi-
 cam pœnam infligeret illis, quo-
 rum impietas tumultuabatur sub
 nube sancta eos obtegente. Abdu-
 xit autem Deus pastorem a grege
 quadraginta diebus ut grex osten-
 deret suam confidentiam in vitulo
 repositam esse. Dum Deus omnibus
 deliciis nutriebat gregem, grex
 pastorem præfecit sibi vitulum,
 qui nequidem nutrirı poterat.
 Moyses, Israelitis tam terribilis,
 abductus est ut os eorum evomeret
 idololatriam quam ille per vim in
 cordibus eorum comprimebat.
 Clamarunt quippe : « *Fac nobis
 Deos qui nos præcedant* ¹. »

و م سها و موصها . سارا و ذره
 ذره و ذره و ذره و ذره و ذره
 ذره و ذره . ذره و ذره و ذره
 ذره و ذره و ذره . ذره و ذره و ذره
 ذره و ذره و ذره و ذره و ذره
 ذره و ذره و ذره و ذره و ذره

19. Quum autem descendisset
 de monte Moyses vidit vituli ado-
 ratores in vasto deserto, tympanis
 cymbalisque sonantibus, tumul-
 tuantes, et illico jussit ut levitæ
 eductis gladiis amentes illos con-
 funderent. Pariter hic, quum ac-

¹ Exod. XXXII, 1.

סוף של יום . ושלושה ימים חסדו .
 מעצמו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .
 חסדו חסדו . הם חסדו חסדו .

cessit peccatrix, occultavit paulis-
 per Dominus scientiam suam ut
 pharisæo daretur tempus effingen-
 di distincte suam sententiam velut
 amarum illum vitulum quem fin-
 xerunt patres ejus. Plene igitur
 efformato in mente pharisæi erro-
 re, manifestavit Dominus scientiam
 quam de peccatrice habebat eam-
 que communicavit adstantibus :
 « *Intravi in domum tuam, aquam
 pedibus meis non dedisti, hæc au-
 tem lacrymis rigavit eos, propterea
 remittuntur ei peccata multa*¹. »
 Quum autem audisset pharisæus
 Dominum peccata mulieris appel-
 lare peccata multa, valde erubuit
 se multum desipuisse dum putaret
 Dominum nequidem scire eam
 esse peccatricem. Dominus autem
 prius exhibuit se, quasi qui pec-
 catricem ignoraret, et permisit illi
 qui multa ipsius signa viderat
 manifestare mentis dubium, ut
 notum esset eum patrum suorum
 impietate irretiri. Medicus qui
 medicamentis suis latentem intus
 dolorem exterius effert, non eam
 fovet sed dissipat. Quamdiu enim
 dolor intus latet, in membris
 dominatur, quum autem medica-
 mentis exterius profertur, eradi-
 catur. Pharisæus itaque magna
 viderat et de parvis dubitabat.
 Animadvertens autem Dominus
 parvum illum mente parvipendisse
 magna, confestim denunciavit mu-
 lierem non solum peccatricem sed
 multorum peccatorum esse ream
 ut erubesceret propter parva qui
 non crediderat propter miranda.

¹ Luc. VII, 44-47.

כתיב ויבטו ויהוה ויהוה . ויהוה
 אבי בבלב אה פניעה . ויהוה ויהוה
 כתיב מה . אה ויהוה ויהוה . ויהוה
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .
 ויהוה . ויהוה ויהוה . ויהוה ויהוה .

Dominum scire eam esse peccatrici-
 cem, Dominus propheta est juxta
 verbum tuum, o pharisæe. Quare
 illico ostendit Dominus mulierem
 esse peccatricem et quidem mul-
 torum peccatorum ream, ita ut
 mendax ille proprio oris sui testi-
 monio inopinato redargueretur.
 Socius quippe fuit dicentium :
*Quis potest dimittere peccata, nisi
 solus Deus?* Ab eis itaque Domi-
 nus testimonium accepit eum esse
 Deum qui potest peccata dimittere.
 Exinde totum certamen fuit ut
 demonstraret eis Dominus an po-
 tuisset vel non peccata dimittere.
 Illico autem sanavit membra visi-
 bilia ut crederent ipsum peccata
 invisibilia dimittere. Protulit au-
 tem Dominus ante eos verbum
 quo putarent ipsum capi posse, ut
 quum accurrerent ad eum pro
 libitu suo capiendum, ad libitum
 ejus caperentur : « *Ne timeas, fili
 mi, remittuntur tibi peccata tua* . »
 Cum igitur concurrerent ad con-
 cludendum eum sub blasphemia,
 ipse addixit eos veritati, quamvis
 id non intellerent : « *Quis po-
 test dimittere peccata nisi solus
 Deus?* » Redarguit ergo eos Do-
 minus hoc modo : si demonstravi
 me potuisse peccata dimittere et si
 non creditis quod Deus sum, sta-
 tuite de verbo vestro quo dixistis
 Deum esse qui peccata dimittit.
 Quapropter, ut probaret eis Domi-
 nus, quod ipse peccata dimitteret,
 dimisit paralytico peccatum cecul-
 tum; et jussit eum tollere lectum

¹ Marc. II, 7.

² Matth. IX, 2.

حَسَمَهُ حَقَّقْتَهُمْ . وَتَدَلَّى بِاللَّسَانِ
 حَارَاتِهِمْ كَثِيرًا . سَاهَسَهُمْ فِي
 سِقَمَتِهِمْ حَقَّقْتَ لَهُمْ فِي خَيْرِ أَمْرٍ
 حَقَّقْتَهُمْ . نَبِيَّهُمْ حَقَّقْتَهُمْ وَاللَّاهُ بِهِ .
 وَفِي حَالِ سَاهَسِهِ بِاللَّسَانِ حَقَّقْتَ
 سِقَمَتِهِمْ . لَعَلَّ مِنْ ذَلِكَ حَقَّقْتَهُمْ
 حَلْمَتَهُمْ حَقَّقْتَ . لَعَلَّ مِنْ ذَلِكَ
 حَقَّقْتَ حَلْمَتَهُمْ . فِي حَقِّقَتَهُمْ فِي حَقِّقَتَهُمْ .
 حَزَمَ وَمَعْلَى لَمَّا حَقَّقْتَ لَهُمْ حَقَّقْتَ
 حَلْمَتَهُمْ . وَحَرَمَ سَاهَسَهُمْ فِي
 لَحْمَتِهِمْ حَقَّقْتَ . سَاهَسَهُمْ فِي
 لِللَّاهُ بِهِ حَقَّقْتَ . فِي ذَلِكَ حَقَّقْتَ
 وَحَرَمَهُ حَقَّقْتَ وَمَعْلَى لَمَّا حَقَّقْتَ . حَزَمَ حَقَّقْتَ
 حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ . حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ
 حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ . حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ
 حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ . حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ
 حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ . حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ
 حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ . حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ
 حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ . حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ
 حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ . حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ
 حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ . حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ
 حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ . حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ

agnoscerent quando internas eorum cogitationes exprimebat, ut saltem ex ejus scrutatione cordium corda eorum sentirent ipsum esse Deum. et ipsi certiores effecti suas cogitationes ipsi latere non posse cessarent mala contra eum cogitare. Cogitaverant quippe isti malum in cordibus suis, manifestavit autem exterius ipse malas eorum cogitationes dicens : *Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris*¹? Hoc autem fecit, ut, ex agnita a Domino occulta eorum cogitatione, agnoscerent illi occultam ejus divinitatem. Etenim quibus opprobriis divinitas ejus ab errantibus illis operta fuit, iisdem opprobriis eis innotuit. Mediante quippe corpore Dominum probris affecerunt, ipsum non esse Deum putaverunt, et ex supernis in infima projecerunt. Per idem autem istud corpus, quo inter eos transibat, innotuit illis ipsum esse Deum. Illi quippe, eum ad ima deprimentes, demonstrare volebant Deum altissimum non nasci in terra corporeum; ipse vero per suam ad superna ascensionem docuit eos corpus ad infima demissum ad essentiam non pertinere illius qui, relictis infimis, ad superna ferebatur, ut per corpus ab infimis ad supera in aere raptum discerent Deum ex supernis ad infima gratia sua descendisse.

حَقَّقْتَ فِي سَلَفِ حَقَّقْتَهُمْ حَقَّقْتَ .
 حَقَّقْتَ فِي حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ حَقَّقْتَ .

22. Cur autem pro dura increpatione suasoriam parabolam pha-

¹ *Matth. IX, 4.*

انكلا لحو صلاا حصصلا وبعلا ولا صلا
 حصصلا حصصلا فقا لحو ص لا ف
 صلا صلا وصلا ص ص صلا وبعلا
 صلا : ص صلا وبعلا صلا صلا .
 لا وبعلا لحو ص ص صلا صلا صلا .
 ولا صلا لحو لصلا وبعلا وبعلا . صلا
 وبعلا لحو صلا . وبعلا لحو صلا صلا
 حصصلا لحو ص صلا . وبعلا وبعلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا
 حصصلا . ولا لحو صلا لحو صلا
 وبعلا . وبعلا لحو صلا وبعلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا
 وبعلا لحو صلا صلا . وبعلا لحو صلا

risæ proposuit Dominus? Suavem
 ei proposuit parabolam ut illectus
 perversus ille vir corrigeret, nihil
 advertens, suas perversitates. Aquæ
 flante vento gelido congelatæ sub
 influxu solis sensim sine sensu
 solvuntur. Non illico igitur Domi-
 nus ei contradixit, ne pervicaci
 locum daret rebellandi, sed alli-
 ciendo eum jugo subdidit, ut,
 cum cum jugo submitisset, invita
 ejus pervicacitate, cum illo pro-
 libitu arva excoleret. Quia vero
 Simon mente superbiebat, ador-
 tus est eum humiliter ne fieret
 ei magister nocivus. Quousque
 enim pharisæus ille pharisæorum
 superbiam retinebat, quomodo
 potuisset Dominus largiri ei hu-
 militatis thesaurum quam ille re-
 pellebat? Ut autem omnes humi-
 litatem doceret, ostendit Dominus
 in thesauro suo deesse fructum
 superbiæ, ostendit thesaurum suum
 superbiæ fructu vacuum. Hoc
 autem propter nos factum est, ut
 discamus quos invadit superbia
 thesauros in eos jactatione se insi-
 nuare. « Nesciat igitur sinistra
 tua quid faciat dextera tua¹. »
 Itaque non usus est Dominus in-
 crepatione dura quia adventus ejus
 gratiæ erat; non abstinuit ab
 increpatione quia secundus ejus
 adventus retributionis erit. Ter-
 ruit humili adventu, quia terribile
 est incidere in manus ejus quando
 veniet in igne ardente. Multiplicia
 autem sua auxilia largitur Domi-
 nus persuasionem potius quam re-

¹ Matth. VI, 5.

מוֹד לְעֵי מַלְכָּהּ וְיַחְזִיקֶנָּה . אֲנִי
 וְעֵי וְכֵן נִצְרָה לָּהּ לֵאמֹר . עַתָּה
 חֲלוּהָ חַדְשָׁה . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ מִלֵּי
 חֲלוּהָ לְפָנֶיהָ וְיֵשׁ וְלֹא אֲמַלְכֶיהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ מִיָּמֵינוּ מִיָּמֵינוּ חֲלוּהָ וְיֵשׁ . חֲלוּהָ
 לְפָנֶיהָ מִיָּמֵינוּ חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ אֲנִי
 חֲלוּהָ מִיָּמֵינוּ חֲלוּהָ וְיֵשׁ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ
 חֲלוּהָ חֲלוּהָ חֲלוּהָ חֲלוּהָ

חֲלוּהָ וְיֵשׁ וְלֹא חֲלוּהָ לְפָנֶיהָ
 חֲלוּהָ וְיֵשׁ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ אֲנִי וְיֵשׁ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ

חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ
 חֲלוּהָ . חֲלוּהָ וְיֵשׁ חֲלוּהָ חֲלוּהָ

prehensione. Tenuis quippe pluvia terram madefacit eamque totam tota pervadit; magnæ autem imbres terræ superficiem constringunt eamque indurant adeo ut aquæ intus non penetrent. Verbum durum excitat iram et connexas habet blasphemias. Quam aperuit portam verbum durum, eam ingreditur ira, et iræ vestigia premunt blasphemie.

23. Quia autem verbo humili
 adhærent omnia auxilia, eo usus
 est qui ad præstanda auxilia vene-
 rat. Vide autem quanta sit virtus
 verbi humilis : ecce eo compescit-
 tur ira vehemens et comprimuntur
 fluctus tumidæ mentis. Audi autem
 unde : cogitavit pharisæus ille :
hic, si esset propheta, sciret. Con-
 temptus hic et blasphemia discer-
 nuntur. Audi quid ad hoc reponit
 Dominus : « *Simon, habeo tibi
 aliquid dicere.* » Amorosa repre-
 hensio hic percipitur. Hæc enim
 amoris verba sunt, quibus amici
 cum amicis utuntur. Inimicus
 enim, quando inimicum reprehen-
 dit, non sic eum alloquitur, nec
 iræ insania sinit ut rationabiliter
 se invicem alloquantur inimici.
 Qui autem orabat pro crucifigenti-
 bus se ut ostenderet se furori iræ
 non subjici, crucifixores cruciatu-
 rus erat ut ostenderet se sapientia
 non ira uti.

Humili-
 tas prædi-
 catur in
 Christi
 agendi ra-
 tione erga
 pharisæ-
 um et er-
 ga Paulum
 in via Da-
 masci.

24. Itaque Dominus posuit initio
 parabolæ verbum concordie ut

١٥. ١٦. ١٧. ١٨. ١٩. ٢٠. ٢١. ٢٢. ٢٣. ٢٤. ٢٥. ٢٦. ٢٧. ٢٨. ٢٩. ٣٠. ٣١. ٣٢. ٣٣. ٣٤. ٣٥. ٣٦. ٣٧. ٣٨. ٣٩. ٤٠. ٤١. ٤٢. ٤٣. ٤٤. ٤٥. ٤٦. ٤٧. ٤٨. ٤٩. ٥٠. ٥١. ٥٢. ٥٣. ٥٤. ٥٥. ٥٦. ٥٧. ٥٨. ٥٩. ٦٠. ٦١. ٦٢. ٦٣. ٦٤. ٦٥. ٦٦. ٦٧. ٦٨. ٦٩. ٧٠. ٧١. ٧٢. ٧٣. ٧٤. ٧٥. ٧٦. ٧٧. ٧٨. ٧٩. ٨٠. ٨١. ٨٢. ٨٣. ٨٤. ٨٥. ٨٦. ٨٧. ٨٨. ٨٩. ٩٠. ٩١. ٩٢. ٩٣. ٩٤. ٩٥. ٩٦. ٩٧. ٩٨. ٩٩. ١٠٠. ١٠١. ١٠٢. ١٠٣. ١٠٤. ١٠٥. ١٠٦. ١٠٧. ١٠٨. ١٠٩. ١١٠. ١١١. ١١٢. ١١٣. ١١٤. ١١٥. ١١٦. ١١٧. ١١٨. ١١٩. ١٢٠. ١٢١. ١٢٢. ١٢٣. ١٢٤. ١٢٥. ١٢٦. ١٢٧. ١٢٨. ١٢٩. ١٣٠. ١٣١. ١٣٢. ١٣٣. ١٣٤. ١٣٥. ١٣٦. ١٣٧. ١٣٨. ١٣٩. ١٤٠. ١٤١. ١٤٢. ١٤٣. ١٤٤. ١٤٥. ١٤٦. ١٤٧. ١٤٨. ١٤٩. ١٥٠. ١٥١. ١٥٢. ١٥٣. ١٥٤. ١٥٥. ١٥٦. ١٥٧. ١٥٨. ١٥٩. ١٦٠. ١٦١. ١٦٢. ١٦٣. ١٦٤. ١٦٥. ١٦٦. ١٦٧. ١٦٨. ١٦٩. ١٧٠. ١٧١. ١٧٢. ١٧٣. ١٧٤. ١٧٥. ١٧٦. ١٧٧. ١٧٨. ١٧٩. ١٨٠. ١٨١. ١٨٢. ١٨٣. ١٨٤. ١٨٥. ١٨٦. ١٨٧. ١٨٨. ١٨٩. ١٩٠. ١٩١. ١٩٢. ١٩٣. ١٩٤. ١٩٥. ١٩٦. ١٩٧. ١٩٨. ١٩٩. ٢٠٠. ٢٠١. ٢٠٢. ٢٠٣. ٢٠٤. ٢٠٥. ٢٠٦. ٢٠٧. ٢٠٨. ٢٠٩. ٢١٠. ٢١١. ٢١٢. ٢١٣. ٢١٤. ٢١٥. ٢١٦. ٢١٧. ٢١٨. ٢١٩. ٢٢٠. ٢٢١. ٢٢٢. ٢٢٣. ٢٢٤. ٢٢٥. ٢٢٦. ٢٢٧. ٢٢٨. ٢٢٩. ٢٣٠. ٢٣١. ٢٣٢. ٢٣٣. ٢٣٤. ٢٣٥. ٢٣٦. ٢٣٧. ٢٣٨. ٢٣٩. ٢٤٠. ٢٤١. ٢٤٢. ٢٤٣. ٢٤٤. ٢٤٥. ٢٤٦. ٢٤٧. ٢٤٨. ٢٤٩. ٢٥٠. ٢٥١. ٢٥٢. ٢٥٣. ٢٥٤. ٢٥٥. ٢٥٦. ٢٥٧. ٢٥٨. ٢٥٩. ٢٦٠. ٢٦١. ٢٦٢. ٢٦٣. ٢٦٤. ٢٦٥. ٢٦٦. ٢٦٧. ٢٦٨. ٢٦٩. ٢٧٠. ٢٧١. ٢٧٢. ٢٧٣. ٢٧٤. ٢٧٥. ٢٧٦. ٢٧٧. ٢٧٨. ٢٧٩. ٢٨٠. ٢٨١. ٢٨٢. ٢٨٣. ٢٨٤. ٢٨٥. ٢٨٦. ٢٨٧. ٢٨٨. ٢٨٩. ٢٩٠. ٢٩١. ٢٩٢. ٢٩٣. ٢٩٤. ٢٩٥. ٢٩٦. ٢٩٧. ٢٩٨. ٢٩٩. ٣٠٠. ٣٠١. ٣٠٢. ٣٠٣. ٣٠٤. ٣٠٥. ٣٠٦. ٣٠٧. ٣٠٨. ٣٠٩. ٣١٠. ٣١١. ٣١٢. ٣١٣. ٣١٤. ٣١٥. ٣١٦. ٣١٧. ٣١٨. ٣١٩. ٣٢٠. ٣٢١. ٣٢٢. ٣٢٣. ٣٢٤. ٣٢٥. ٣٢٦. ٣٢٧. ٣٢٨. ٣٢٩. ٣٣٠. ٣٣١. ٣٣٢. ٣٣٣. ٣٣٤. ٣٣٥. ٣٣٦. ٣٣٧. ٣٣٨. ٣٣٩. ٣٤٠. ٣٤١. ٣٤٢. ٣٤٣. ٣٤٤. ٣٤٥. ٣٤٦. ٣٤٧. ٣٤٨. ٣٤٩. ٣٥٠. ٣٥١. ٣٥٢. ٣٥٣. ٣٥٤. ٣٥٥. ٣٥٦. ٣٥٧. ٣٥٨. ٣٥٩. ٣٦٠. ٣٦١. ٣٦٢. ٣٦٣. ٣٦٤. ٣٦٥. ٣٦٦. ٣٦٧. ٣٦٨. ٣٦٩. ٣٧٠. ٣٧١. ٣٧٢. ٣٧٣. ٣٧٤. ٣٧٥. ٣٧٦. ٣٧٧. ٣٧٨. ٣٧٩. ٣٨٠. ٣٨١. ٣٨٢. ٣٨٣. ٣٨٤. ٣٨٥. ٣٨٦. ٣٨٧. ٣٨٨. ٣٨٩. ٣٩٠. ٣٩١. ٣٩٢. ٣٩٣. ٣٩٤. ٣٩٥. ٣٩٦. ٣٩٧. ٣٩٨. ٣٩٩. ٤٠٠. ٤٠١. ٤٠٢. ٤٠٣. ٤٠٤. ٤٠٥. ٤٠٦. ٤٠٧. ٤٠٨. ٤٠٩. ٤١٠. ٤١١. ٤١٢. ٤١٣. ٤١٤. ٤١٥. ٤١٦. ٤١٧. ٤١٨. ٤١٩. ٤٢٠. ٤٢١. ٤٢٢. ٤٢٣. ٤٢٤. ٤٢٥. ٤٢٦. ٤٢٧. ٤٢٨. ٤٢٩. ٤٣٠. ٤٣١. ٤٣٢. ٤٣٣. ٤٣٤. ٤٣٥. ٤٣٦. ٤٣٧. ٤٣٨. ٤٣٩. ٤٤٠. ٤٤١. ٤٤٢. ٤٤٣. ٤٤٤. ٤٤٥. ٤٤٦. ٤٤٧. ٤٤٨. ٤٤٩. ٤٥٠. ٤٥١. ٤٥٢. ٤٥٣. ٤٥٤. ٤٥٥. ٤٥٦. ٤٥٧. ٤٥٨. ٤٥٩. ٤٦٠. ٤٦١. ٤٦٢. ٤٦٣. ٤٦٤. ٤٦٥. ٤٦٦. ٤٦٧. ٤٦٨. ٤٦٩. ٤٧٠. ٤٧١. ٤٧٢. ٤٧٣. ٤٧٤. ٤٧٥. ٤٧٦. ٤٧٧. ٤٧٨. ٤٧٩. ٤٨٠. ٤٨١. ٤٨٢. ٤٨٣. ٤٨٤. ٤٨٥. ٤٨٦. ٤٨٧. ٤٨٨. ٤٨٩. ٤٩٠. ٤٩١. ٤٩٢. ٤٩٣. ٤٩٤. ٤٩٥. ٤٩٦. ٤٩٧. ٤٩٨. ٤٩٩. ٥٠٠. ٥٠١. ٥٠٢. ٥٠٣. ٥٠٤. ٥٠٥. ٥٠٦. ٥٠٧. ٥٠٨. ٥٠٩. ٥١٠. ٥١١. ٥١٢. ٥١٣. ٥١٤. ٥١٥. ٥١٦. ٥١٧. ٥١٨. ٥١٩. ٥٢٠. ٥٢١. ٥٢٢. ٥٢٣. ٥٢٤. ٥٢٥. ٥٢٦. ٥٢٧. ٥٢٨. ٥٢٩. ٥٣٠. ٥٣١. ٥٣٢. ٥٣٣. ٥٣٤. ٥٣٥. ٥٣٦. ٥٣٧. ٥٣٨. ٥٣٩. ٥٤٠. ٥٤١. ٥٤٢. ٥٤٣. ٥٤٤. ٥٤٥. ٥٤٦. ٥٤٧. ٥٤٨. ٥٤٩. ٥٥٠. ٥٥١. ٥٥٢. ٥٥٣. ٥٥٤. ٥٥٥. ٥٥٦. ٥٥٧. ٥٥٨. ٥٥٩. ٥٦٠. ٥٦١. ٥٦٢. ٥٦٣. ٥٦٤. ٥٦٥. ٥٦٦. ٥٦٧. ٥٦٨. ٥٦٩. ٥٧٠. ٥٧١. ٥٧٢. ٥٧٣. ٥٧٤. ٥٧٥. ٥٧٦. ٥٧٧. ٥٧٨. ٥٧٩. ٥٨٠. ٥٨١. ٥٨٢. ٥٨٣. ٥٨٤. ٥٨٥. ٥٨٦. ٥٨٧. ٥٨٨. ٥٨٩. ٥٩٠. ٥٩١. ٥٩٢. ٥٩٣. ٥٩٤. ٥٩٥. ٥٩٦. ٥٩٧. ٥٩٨. ٥٩٩. ٦٠٠. ٦٠١. ٦٠٢. ٦٠٣. ٦٠٤. ٦٠٥. ٦٠٦. ٦٠٧. ٦٠٨. ٦٠٩. ٦١٠. ٦١١. ٦١٢. ٦١٣. ٦١٤. ٦١٥. ٦١٦. ٦١٧. ٦١٨. ٦١٩. ٦٢٠. ٦٢١. ٦٢٢. ٦٢٣. ٦٢٤. ٦٢٥. ٦٢٦. ٦٢٧. ٦٢٨. ٦٢٩. ٦٣٠. ٦٣١. ٦٣٢. ٦٣٣. ٦٣٤. ٦٣٥. ٦٣٦. ٦٣٧. ٦٣٨. ٦٣٩. ٦٤٠. ٦٤١. ٦٤٢. ٦٤٣. ٦٤٤. ٦٤٥. ٦٤٦. ٦٤٧. ٦٤٨. ٦٤٩. ٦٥٠. ٦٥١. ٦٥٢. ٦٥٣. ٦٥٤. ٦٥٥. ٦٥٦. ٦٥٧. ٦٥٨. ٦٥٩. ٦٦٠. ٦٦١. ٦٦٢. ٦٦٣. ٦٦٤. ٦٦٥. ٦٦٦. ٦٦٧. ٦٦٨. ٦٦٩. ٦٧٠. ٦٧١. ٦٧٢. ٦٧٣. ٦٧٤. ٦٧٥. ٦٧٦. ٦٧٧. ٦٧٨. ٦٧٩. ٦٨٠. ٦٨١. ٦٨٢. ٦٨٣. ٦٨٤. ٦٨٥. ٦٨٦. ٦٨٧. ٦٨٨. ٦٨٩. ٦٩٠. ٦٩١. ٦٩٢. ٦٩٣. ٦٩٤. ٦٩٥. ٦٩٦. ٦٩٧. ٦٩٨. ٦٩٩. ٧٠٠. ٧٠١. ٧٠٢. ٧٠٣. ٧٠٤. ٧٠٥. ٧٠٦. ٧٠٧. ٧٠٨. ٧٠٩. ٧١٠. ٧١١. ٧١٢. ٧١٣. ٧١٤. ٧١٥. ٧١٦. ٧١٧. ٧١٨. ٧١٩. ٧٢٠. ٧٢١. ٧٢٢. ٧٢٣. ٧٢٤. ٧٢٥. ٧٢٦. ٧٢٧. ٧٢٨. ٧٢٩. ٧٣٠. ٧٣١. ٧٣٢. ٧٣٣. ٧٣٤. ٧٣٥. ٧٣٦. ٧٣٧. ٧٣٨. ٧٣٩. ٧٤٠. ٧٤١. ٧٤٢. ٧٤٣. ٧٤٤. ٧٤٥. ٧٤٦. ٧٤٧. ٧٤٨. ٧٤٩. ٧٥٠. ٧٥١. ٧٥٢. ٧٥٣. ٧٥٤. ٧٥٥. ٧٥٦. ٧٥٧. ٧٥٨. ٧٥٩. ٧٦٠. ٧٦١. ٧٦٢. ٧٦٣. ٧٦٤. ٧٦٥. ٧٦٦. ٧٦٧. ٧٦٨. ٧٦٩. ٧٧٠. ٧٧١. ٧٧٢. ٧٧٣. ٧٧٤. ٧٧٥. ٧٧٦. ٧٧٧. ٧٧٨. ٧٧٩. ٧٨٠. ٧٨١. ٧٨٢. ٧٨٣. ٧٨٤. ٧٨٥. ٧٨٦. ٧٨٧. ٧٨٨. ٧٨٩. ٧٩٠. ٧٩١. ٧٩٢. ٧٩٣. ٧٩٤. ٧٩٥. ٧٩٦. ٧٩٧. ٧٩٨. ٧٩٩. ٨٠٠. ٨٠١. ٨٠٢. ٨٠٣. ٨٠٤. ٨٠٥. ٨٠٦. ٨٠٧. ٨٠٨. ٨٠٩. ٨١٠. ٨١١. ٨١٢. ٨١٣. ٨١٤. ٨١٥. ٨١٦. ٨١٧. ٨١٨. ٨١٩. ٨٢٠. ٨٢١. ٨٢٢. ٨٢٣. ٨٢٤. ٨٢٥. ٨٢٦. ٨٢٧. ٨٢٨. ٨٢٩. ٨٣٠. ٨٣١. ٨٣٢. ٨٣٣. ٨٣٤. ٨٣٥. ٨٣٦. ٨٣٧. ٨٣٨. ٨٣٩. ٨٤٠. ٨٤١. ٨٤٢. ٨٤٣. ٨٤٤. ٨٤٥. ٨٤٦. ٨٤٧. ٨٤٨. ٨٤٩. ٨٥٠. ٨٥١. ٨٥٢. ٨٥٣. ٨٥٤. ٨٥٥. ٨٥٦. ٨٥٧. ٨٥٨. ٨٥٩. ٨٦٠. ٨٦١. ٨٦٢. ٨٦٣. ٨٦٤. ٨٦٥. ٨٦٦. ٨٦٧. ٨٦٨. ٨٦٩. ٨٧٠. ٨٧١. ٨٧٢. ٨٧٣. ٨٧٤. ٨٧٥. ٨٧٦. ٨٧٧. ٨٧٨. ٨٧٩. ٨٨٠. ٨٨١. ٨٨٢. ٨٨٣. ٨٨٤. ٨٨٥. ٨٨٦. ٨٨٧. ٨٨٨. ٨٨٩. ٨٩٠. ٨٩١. ٨٩٢. ٨٩٣. ٨٩٤. ٨٩٥. ٨٩٦. ٨٩٧. ٨٩٨. ٨٩٩. ٩٠٠. ٩٠١. ٩٠٢. ٩٠٣. ٩٠٤. ٩٠٥. ٩٠٦. ٩٠٧. ٩٠٨. ٩٠٩. ٩١٠. ٩١١. ٩١٢. ٩١٣. ٩١٤. ٩١٥. ٩١٦. ٩١٧. ٩١٨. ٩١٩. ٩٢٠. ٩٢١. ٩٢٢. ٩٢٣. ٩٢٤. ٩٢٥. ٩٢٦. ٩٢٧. ٩٢٨. ٩٢٩. ٩٣٠. ٩٣١. ٩٣٢. ٩٣٣. ٩٣٤. ٩٣٥. ٩٣٦. ٩٣٧. ٩٣٨. ٩٣٩. ٩٤٠. ٩٤١. ٩٤٢. ٩٤٣. ٩٤٤. ٩٤٥. ٩٤٦. ٩٤٧. ٩٤٨. ٩٤٩. ٩٥٠. ٩٥١. ٩٥٢. ٩٥٣. ٩٥٤. ٩٥٥. ٩٥٦. ٩٥٧. ٩٥٨. ٩٥٩. ٩٦٠. ٩٦١. ٩٦٢. ٩٦٣. ٩٦٤. ٩٦٥. ٩٦٦. ٩٦٧. ٩٦٨. ٩٦٩. ٩٧٠. ٩٧١. ٩٧٢. ٩٧٣. ٩٧٤. ٩٧٥. ٩٧٦. ٩٧٧. ٩٧٨. ٩٧٩. ٩٨٠. ٩٨١. ٩٨٢. ٩٨٣. ٩٨٤. ٩٨٥. ٩٨٦. ٩٨٧. ٩٨٨. ٩٨٩. ٩٩٠. ٩٩١. ٩٩٢. ٩٩٣. ٩٩٤. ٩٩٥. ٩٩٦. ٩٩٧. ٩٩٨. ٩٩٩. ١٠٠٠.

26. *Saule, Saule, quid me persequeris?* Qui in infimis persecutores devicit et in altissimis super angelos regnavit, ex alto humili voce locutus est. Qui in terra degens decem væ crucifixoribus dederat, in cœlis sedens nequidem unum væ Saulo persecutori dedit. Dedit autem Dominus væ crucifixoribus ad docendos discipulos ne ab occisoribus suis se turbari sinerent. Locutus est Dominus ex alto humiliter ut et humiliter loquerentur principes Ecclesiæ. Quod, si quis dicat: ubinam locutus est humiliter cum Paulo Dominus, cum Pauli oculi fuerint graviter læsi? sciat ille læsionem hanc non a misericorde Domino nostro qui humiliter ibi loquebatur effectam esse, sed a luce vehementi quæ vehementer ibi effulgebat. Ista lux Paulum lædit non ut pœnas daret operibus suis debitas, sed ei nociva fuit propter vim suorum radiorum, ut ipse dixit: « *Cum surrexissem nihil videbam propter claritatem lucis*¹. » Si autem lux ista clara erat, o Paule, quomodo lux clara tibi facta est lux excæcans? Lux enim fuit quæ quasi natura sua superius illuminabat et præter naturam inferius irradiabat; superiora illuminans suavis erat, ad inferiora irradians excæcabat. Erat itaque lux jucunda et injucunda; injucunda et nociva oculis corporis, jucunda et suavis iis qui sunt ignis et spiritus.

¹ *Act.* IX, 8; XXII, 11.

סרנס חר לני: מן עמל נוסר; ונביל
 מן ועמל. ס'לחי חר נוסר חד
 לחמל ונחל חנאל ולא חלל לעמל ס'לחמ
 חל חנל חסנלל. ונח ורנסר; וחלל
 חלסל חר. וס'לחי אף עמל
 חעמלל חדנר ונח. חח: מן
 חעמלל ונח ונל חעמלל חחל ונח. חחל.
 חל ונח לנח לחחל ח'ס'לל חחל חר.
 וס'לחי: חעמל ונח. חחל. סחח
 וחחל. סוסר ונח. חח: חרנסר ונח.
 ח'ס'לל חעמל ונח חדנר; חחל. חחחחח.
 ונח חנאל חלל ונח סחחחחל וחחל.
 ל' ונח עמל ונח ונלס ח: חחחח
 וחחל ונלס. חחל חר חרנסר ונח
 ח'ס'לל. סחחחחח ונח חחחחחל.
 ס' חחל נוסר חחל ח: חחל וחחל.
 חרנסר ונח חחל ונלס. ונח ונח
 חל ס' חר ולא חחחח. ל' חחחח
 ונח ח: חחח ונחחחח חחח ונח ונח
 חר ולא חחחח חחחח ונח חרנסר.
 ס' חחל חחחח ונח לחחחחח ונחחח.
 ונח וחחחחח ונח חחחח חר לא לחח
 ונח. וס'לחי אף ונלל לחחח
 לעמל ס'לחמ מן חחח לחחחחח
 וחחחח. ונח חח חח חרנסר חחחח
 לחח ונח. חל ונח חחחח חחחח
 וחחחח לעמל חחחחח ונחחח. לחח
 ונח לא ונח חחחח חחחחח ונחחח

27. *Vidi enim de cælo lucem illa solis copiosiore: et lux ejus circumfulsit me*¹. Radii igitur fortes ultra modum sparsi et effusi sunt super oculos debiles, quos splendor temperatus recreat. Hic et sol debite temperatus oculos juvat, absque moderamine vero et temperatione eos lædit; neque enim eos ardore lædere quærit; siquidem e contra oculorum amicus est et pupillis charus. Mirum sane est quod dulci splendore oculorum amicus et adjutor est, fortibus autem radiis inimicus fit pupillarum easque debilitat. Si autem sol iste infimus, qui ejusdem est infimæ naturæ ac oculi carnales. lædit eos non ardore sed ardoris vehementia, non calore sed æstu, quanto magis lux superna ejusdem cum supernis naturæ vehementia sua lædere debebat infimum illum hominem, qui illico præter naturam aspexit cam. Si enim Paulus modo insueto aspiciens solem istum, cui assuetus erat, ab ejus lucis vehementia lædebatur, quanto magis lædendus erat a claritate lucis cui ejus oculi nunquam assueti fuerant. Pariter Daniel effudit se et veluti liquefactus est coram angelo² coruscante, cujus splendor illico vehementer in prophetam irradiavit. Porro non propter ardorem angeli effudit se et veluti liquefactus est homo infirmus; quemadmodum cera, ante ignem posita, liquescit non propter ardorem et oppositio-

¹ Act. XXVI, 15.

² Dan. X, 5-6.

ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ . ܐܠܐ ܡܘܨܝܘܢܐ
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .

ܐܘܢܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .
 ܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܡܘܨܝܘܢܐ .

1 Dan. X, 8.
 2 Dan. X, 19.

nem ignis, sed propter debilitatem suam, qua igni resistere et coram eo consistere non valet. Quando scilicet ad invicem accedunt ignis et cera, vis ignis natura sua superior efficitur, cera vero prima mollitie mollior redditur.

28. Angeli majestas per seipsam apparuit; caro infirma per seipsam non restitit: « *Vis mea interna mutata est in corruptionem*¹. » Sed etiam homines vident alios homines et deficient ante eos; attamen non commoventur ex gloriosa eorum majestate sed ex dura eorum voluntate. Trepidant enim servi a furore dominorum suorum et qui in iudicium acti sunt tremunt præ timore iudicum suorum. Danieli autem hæc acciderunt, non propter comminationem vel iram angeli, sed propter vehementem majestatis ejus tremendæ splendorem. Etenim non cum comminatione venit ad eum angelus. Si enim cum comminatione venisset, quomodo os comminatione repleta, pacc plena fuisset illudque significasset dicens: « *Pax tibi, vir desiderii*²? » Idem itaque istud os, tonitruum fons — *vox quippe sermonum ejus ut vox exercituum plurium*³, — factum est ei fons generans et retinens pacem. Quum igitur vox angeli pervenit ad aures commotas pacisque confortantis avidas, aperuit Danieli effuditque potum pacis,

3 Dan. X, 6.

سارا و صعا حارسا و صعا . لا
 رجا صصه و صعا سارا و صعا
 صا رصعا حارسا و صعا . صعا
 سارا و صعا سارا . سارا و صعا
 لا و صعا سارا و صعا . صعا
 و صعا سارا و صعا . صعا
 سارا لا سارا . صعا و صعا
 صعا و صعا سارا و صعا . صعا
 و صعا سارا و صعا و صعا .
 صعا و صعا و صعا و صعا
 صعا و صعا و صعا و صعا
 صعا و صعا و صعا و صعا
 صعا و صعا و صعا و صعا
 صعا و صعا و صعا و صعا
 صعا و صعا و صعا و صعا
 صعا و صعا و صعا و صعا
 صعا و صعا و صعا و صعا

dirigeretur, in suo amore noluit
 ut Moysi oculi impingendo in
 coruscantes gloriae radios excæca-
 rentur. Idcirco Moyses vidit et
 non vidit; vidit ut exaltaretur;
 non vidit ut non læderetur; qua-
 tenus vidit exaltata est ejus humi-
 litas; quatenus non vidit extincti
 non sunt debiles ejus oculi. Quo
 modo oculi nostri vident solem et
 non vident. Quatenus vident adju-
 vantur, quatenus non vident non
 excæcantur. Aspicit oculus ut lu-
 mine adjuvetur; aspicere refugit
 ut lumine non offendatur. Præ
 amore igitur Deus Moysen impe-
 divit ne intueretur gloriam suam
 pro oculis nimium lucidam. Pari-
 ter Moyses præ amore populares
 suos impedivit ne intuerentur
 suum splendorem oculis nimium
 effulgentem. Edoctus ab eo qui
 obtegentem extendit manum et
 occultavit ei splendorem gloriae
 suæ ne eum læderet, extendit ipse
 velamen et infirmis oculis abscon-
 dit nimium splendorem ne eis
 noceret¹. Cum autem vidisset
 Moyses filios carnis consumptibilis
 non posse intueri gloriam personæ
 suæ commodatam, defecit cor ejus
 quod ausus fuisset postulare ut
 intueretur gloriam divinæ essen-
 tiæ, cujus undis merguntur et
 involvuntur superni et infimi,
 cujus profunditas est inscrutabilis,
 cujus littora attingi, terminus et
 finis inveniri non possunt.

¹ Quum descendit Moyses de monte Sinai con-
 nota erat facies ejus ex consortio sermonis Domi-
 ni; quod videntes filii Israel timebant accedere

ad eum. Quare Moyses posuit velamen super
 faciem suam. Exod. XXXIV, 29, sqq.

١٠ و١١ و١٢ و١٣ و١٤ و١٥ و١٦ و١٧ و١٨ و١٩ و٢٠ و٢١ و٢٢ و٢٣ و٢٤ و٢٥ و٢٦ و٢٧ و٢٨ و٢٩ و٣٠ و٣١ و٣٢ و٣٣ و٣٤ و٣٥ و٣٦ و٣٧ و٣٨ و٣٩ و٤٠ و٤١ و٤٢ و٤٣ و٤٤ و٤٥ و٤٦ و٤٧ و٤٨ و٤٩ و٥٠ و٥١ و٥٢ و٥٣ و٥٤ و٥٥ و٥٦ و٥٧ و٥٨ و٥٩ و٦٠ و٦١ و٦٢ و٦٣ و٦٤ و٦٥ و٦٦ و٦٧ و٦٨ و٦٩ و٧٠ و٧١ و٧٢ و٧٣ و٧٤ و٧٥ و٧٦ و٧٧ و٧٨ و٧٩ و٨٠ و٨١ و٨٢ و٨٣ و٨٤ و٨٥ و٨٦ و٨٧ و٨٨ و٨٩ و٩٠ و٩١ و٩٢ و٩٣ و٩٤ و٩٥ و٩٦ و٩٧ و٩٨ و٩٩ و١٠٠

30. Si autem quis dicat Deum efficere non potuisse ut aspiceret Moyses gloriam illam et nihil nocuementi pateretur, videretque Paulus lumen et non læderetur, sciat qui hoc dicit, sicut divinæ virtuti vis inest transmutandi oculos, sic divinæ naturæ et sapientiæ repugnare ut elementa confundat. Quemadmodum brachio artificis facile est evertere ædificia, sed ejus rationi repugnat pulcra destruere ornamenta. Si quis porro de quacumque re quæ opportuna visa sibi sit vult dicere : hoc quidem Deo faciendum erat, sciat imprimis tale quid de Deo asserendum non fuisse. Illud enim ante omnia requiritur, ut nemo Deum doceat quid faciendum sit, quum nefas sit hominem Dei magistrum fieri. Summæ quippe impietatis est velle nos magistri fieri illius, quem in creatione sui operis convenientibus verbis extollere non potuissemus. Scelus enim est nulla venia dignum os tantæ esse impudentiæ, ut audeat docere quid fas sit Deo qui sua bonitate rationem ipsam formavit. Sed dicat quis : oportebat Deum hoc facere. Reponere possem ego, qui ore et lingua sicut ille instructus sum, hoc potius oportuisse, ut scilicet Deus homini non largiretur istam libertatem, qua ita reprehendit irreprehensibilem Deum. At non audeo dicere non oportuisse largiri, ne et ipse magister fiam illius qui nihil ediscere potest. Quia vero justus ille se reprehendisset si libertatem hominibus non dedisset quasi

دلا مخ بعفوه مدانعا بوهل الله سارهلا
 لكتب انعا لا بوهل بوهل : صمعهوه بوهل
 : فلا بوهل مخ اذوا صمعهوه صمعهوه .
 صمعهوه بوهل صمعهوه صمعهوه صمعهوه .
 ولا بوهل له مخ صمعهوه صمعهوه .
 صمعهوه صمعهوه صمعهوه : بوهل
 له صمعهوه

لكتب بوهل صمعهوه صمعهوه
 صمعهوه بوهل . صمعهوه بوهل
 صمعهوه لا بوهل صمعهوه .
 لا بوهل صمعهوه صمعهوه .
 بوهل صمعهوه صمعهوه صمعهوه
 صمعهوه . صمعهوه بوهل
 صمعهوه بوهل صمعهوه .
 صمعهوه صمعهوه بوهل صمعهوه
 بوهل صمعهوه صمعهوه : صمعهوه
 بوهل صمعهوه صمعهوه صمعهوه .
 صمعهوه الله صمعهوه صمعهوه
 صمعهوه صمعهوه بوهل صمعهوه
 بوهل : لا بوهل صمعهوه
 صمعهوه صمعهوه صمعهوه
 صمعهوه صمعهوه صمعهوه : صمعهوه
 صمعهوه صمعهوه صمعهوه
 صمعهوه صمعهوه صمعهوه : صمعهوه
 صمعهوه صمعهوه صمعهوه
 صمعهوه صمعهوه صمعهوه : صمعهوه
 صمعهوه صمعهوه صمعهوه

بوهل صمعهوه صمعهوه

parcite retractus a dando dono,
 parvo quidem sed hominem ma-
 gnificante, idcirco properavit li-
 bertatem dare per gratiam suam,
 ne juste se reprehenderet, quam-
 vis blasphematores libertate abu-
 tentes quam ex dono ejus habent
 inique reprehendant eum.

31. Quare autem oculi Moysi
 illustrati sunt a gloria quam vidit,
 Pauli e contra non tantum haud
 illustrati fuere a luce sed insuper
 excæcati? Sciamus Moysi oculos
 illis Pauli validiores non fuisse,
 utpote qui ex eadem carne et ex
 eodem sanguine constituti erant,
 sed per gratiam oculos Moysi vis
 extranea sustinuit; ex misericordia
 vero nulla vis extranea superad-
 dita fuit viribus oculis Pauli natu-
 raliter insitis, quas splendor abs-
 tulerat. Si autem dicamus ideo
 Paulum succubuisse et lucis vehe-
 mentia superatum fuisse, quia natu-
 rales oculorum vires abreptæ
 fuerint, adeoque naturales has
 vires, si remansissent, satis valuisse
 ut sustinerent lucem supernatura-
 lem; sciendum est quod, quoties-
 cumque excelsum quid et naturam
 nostram excedens revelatur, na-
 turæ nostræ vires illud sustinere
 nequeunt; si vero superaddatur vis
 aliqua, naturæ nostræ extranea,
 quam non exigit natura nostra,
 superabundanti illa vi possumus
 sustinere vires alienas quæ, præter
 naturam, nos premunt.

32. Etenim, naturalibus aurium

לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .
 לְמִשְׁכַּבְּךָ יְיָ . וּמִלְּבָבֶיךָ אֱלֹהִים .

et pupillarum viribus in nobis
 exstantibus permanentibusque vi-
 su et auditu quos a natura habemus,
 vehementia tonitrua et fulgura sustinere non possumus ,
 primo quia nimis impetuose veniunt,
 secundo qui nimis subito et vehementius debiles nostras vires percillant .
 Et hoc est quod Paulo accidit . Vehementior quippe lux repentinis coruscationibus debiles oculos perstrinxit eosque læsit ; magna autem vox nocivo impetu suo aures Pauli percussit easque aperuit .
 Judaica enim contentione tanquam cera obstructæ erant . Etenim vox non offendit aures , sicut pupillas læsit lux .
 Quare ? nisi quia oportebat eum audire , non autem videre .
 Idcirco auditis fores clavi vocis apertæ sunt , visus autem januæ aperienti luci oclusæ sunt . Cur autem oportebat ut audiret ? nisi quia Dominus dum persecutionem a Saulo patiebatur voce se manifestare poterat , visu vero non poterat , nullum siquidem dabatur medium ut fugeret filius David et eum Saulus persequeretur .
 Hoc quidem in priore Davide et in priore Saule reapse gestum est . Persecutor et persecutus se invicem videbant et ab invicem videbantur .
 Hic vero auris tantum audire potuit filii Davidis persecutionem , oculus autem eam videre nequivit .
 Quum enim in cælum ascendisset in aliis persecutionem patiebatur , dum antea in terris existens persecutionem in propria persona sustinebat . Idcirco

.

unum sed duos esse. Neque enim
 sola exstabat natura inferior neque
 sola natura superna, sed duæ sunt
 naturæ, quarum una alteri im-
 mixta erat, una sublimis, altera
 humilis; propterea duæ illæ na-
 turæ exprimebant affectus suos, ut
 per affectus duarum, homines duas
 eas esse discernent, et non repu-
 tarctur unus ac simplex qui duo
 erat propter commixtionem, sed
 agnosceretur duo esse in commix-
 tione qui unus erat propter essen-
 tiam. Hæc sua humiliatione sua-
 que exaltatione Dominus Paulum
 docuit in via Damasci¹.

34. Itaque Dominus noster Saulo

.

¹ Præclara sunt verba quibus S. Doctor duas in Christo naturas hic propugnat. Similia habet in hymno 6° de Nativitate (Opp. Syr. III, 419). Utitur quidem vocibus minus perspicuis *ܘܪܫܘܩܝܘܬܐ* et *ܘܪܫܘܩܝܘܬܐ*, quæ latine *mixtio* et *mixtura* reddi possunt; nullam autem istis vocabulis induci naturarum confusionem tum textus ipse, tum S. Ephræmus qui alibi utitur verbo *ܘܪܫܘܩܝܘܬܐ univit*, tum usus et significatio harum vocum apud Syros abunde probant. Norunt theologo voces græcas *μικτῆρ* et *ϕρασιν* et latinis *mixtionem* et *commixtionem* ab antiquis patribus interdum de unione hypostatica usurpatas fuisse, antequam Eutyches et Monophysitæ hisce vocibus ad inducendam naturarum confusionem abuterentur. Ipse S. Leo Serm. III. de Nativ. dixit: « Nec sic natura in societatem sui creatoris est assumpta, ut ille habitator, et illa habitaculum esset: sed ita, ut naturæ alteri altera misceretur. » (Cfr. Petavius *de Theol. dogm.* l. III, c. 2. § 8-15). Pariter Syri verba *ܘܪܫܘܩܝܘܬܐ* et *ܘܪܫܘܩܝܘܬܐ* de conjunctione naturarum in Christo usurparunt, ut probat Payne Smith in *Thesaurò Syriaco* ad vocem *ܘܪܫܘܩܝܘܬܐ*. Philoxenus, Mabugi episcopus monophysita, omnem litem, si quæ remaneret, diremit hisce verbis sententiam S. Ephræmi explicans: « *ܘܪܫܘܩܝܘܬܐ* . . . »

.

אֶתְּמַלְּכֵנּוּ . וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 וְיִשְׁמַע כֵּן וְהָיָה חַי . חֵן וְהָיָה
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה . אֶתְּמַלְּכֵנּוּ
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .

durioribus constringamus pruden-
 tem interrogatorem , qui veluti
 semen stillicidiis veritatis fœcun-
 dari cupit; scias, o interrogator,
 quod quia Saulus persecutor erat,
 Dominus autem persecutorem in
 virum persecutionem patientem
 mutare studeret, sapienter clama-
 vit : *Saule, quid me persequeris?*
 ut, quum audisset discipulus ma-
 gistrum dicentem : *quid me perse-*
queris, intelligeret Saulus magis-
 trum quo edocebatur magistrum
 esse persecutionem patientem, et
 celeriter abjiceret animum perse-
 quendi quem indiderant ei magis-
 tri priores, et magistri patientiam
 in ferendis persecutionibus induer-
 ret. Magister qui aliquem quid-
 piam edocere vult factis aut verbis
 eum edocet; si autem neque verbis
 neque factis uti vult ad docendum,
 homo artem ediscere nequit. Ita
 Dominus quamvis opere Paulum
 humilitatem non docuit, voce ta-
 men eum edocuit se pati persecu-
 tionem, quod opere docere amplius
 non poterat. Antequam enim cru-
 cifigeretur Dominus non tantum
 voce sed exemplo suo apostolos
 docebat persecutionem humiliter
 patiendam esse; consummata au-
 tem per crucem persecutione
 quemadmodum dixit : *Ecce con-*
summata sunt omnia ¹ non poterat
 insipienter inchoare denuo quod
 sapienter semel consummatum
 fuerat. Cur iterum postularetis
 probrosam Filii Dei crucifixio-
 nem?

¹ Joan. XIX, 30.

אֲלֵהֶם . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים
 וְהַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים .

אֲלֵהֶם . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .

אֲלֵהֶם . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .
 הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים . הַלְלוּ אֱלֹהִים .

lucis in fulgore claruit, ut nequi-
 ret Paulus spernere humilitatem
 vocis propter fulgorem lucis.

37. Edoctæ sunt aures ejus per
 auditam vocem, quia oculi susti-
 nere non poterant radios quos vi-
 debant. Mirabilis splendor lucis
 istius in pupillas diffudit se easque
 læsit; vox autem Domini lucis
 transiit per aures et nullo eas
 dolore affecit. Inter lucem autem
 et Dominum lucis quis fortior esse
 debuit? Porro si lux per ipsum
 creata adeo vehemens fuit, quanto
 vehementior esse debuit ille per
 quem lux creata est. Si autem ve-
 hemens fuit Dominus lucis, ut
 revera vehemens est, quomodo
 transiit vox ejus per aures et nihil
 eis nocuit, dum lux visum læsit?
 Audi quam mirabile et stupendum
 præstiterit auxilium in benignitate
 sua Dominus noster. Noluit lucis
 Dominus lucem creaturam suam
 minuere, sed seipsum minuit :
 sicut autem major est lucis Domi-
 nus luce ipsa, ita magna Domini
 lucis gloria minui potest quin ipse
 lucem minuat.

38. Quemadmodum etiam in
 nocte suprema dum oraret : « *ap-
 paruit illi, inquit Scriptura¹,
 angelus confortans eum* » — hic
 autem omnium cœlestium terres-
 triumque ora non sufficiunt ad
 agendas gratias illi, per quem
 creati sunt angeli, quod propter
 peccatores ab angelo a se creato

¹ Luc. XXII, 45.

ܘܨܠܚܐ ܘܥܥܐܠܐ ܘܘܢܥܡܢܐ ܘܒܥܘܨܐ ܘܒܘܨܥܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ

ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ
 ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܗܘܐ

confortari voluit. — Quemadmo-
 dum, inquam, angelus in gloria
 et splendore superius stabat, Do-
 minus autem angeli, ut prostra-
 tum hominem erigeret prostratus
 humiliatusque infra jacebat, sic
 etiam hic lux vehementi fulgore
 fulgebat, Dominus autem lucis ut
 unum persecutorem adjuvaret voce
 humili et demissa loquebatur.

39. Quapropter lux illa, quæ,
 quum non fuisset imminuta, ve-
 hemens erat, fulgore vehementi
 perculit pupillas easque læsit,
 Dominus autem lucis, qui auxilii
 ferendi causa se humiliaverat, voce
 humili aures egentes perculit eas-
 que juvavit. Ut igitur Paulus non
 frustraretur auxilio vocis imminu-
 tæ, imminuta non fuit vehementia
 lucis, qua luce non imminuta
 comprobandum erat auxilium vo-
 cis imminutæ. Mirum est quod
 usque dum humiliaret se Dominus
 voce, non humiliavit se Paulus
 effectu. Etenim, sicut Dominus,
 antequam e cælo descenderet cor-
 pusque indueret, apud Patrem
 exaltatus sedebat, exaltatione tamen
 illa homines humilitatem non di-
 dicerunt; sic postquam humiliavit
 semetipsum et a sublimi throno
 descendit, tunc per humiliationem
 suam humilitatem inter homines
 seminavit; sic rursus postquam
 resurrexit et in cælum ascendit
 gloriosusque ad dexteram Patris
 sui sedit, hac sua exaltatione
 Paulum humilitatem non docuit;
 idcirco qui exaltatus ad dexteram
 Patris sui sedebat, omissis vocibus
 gloriosis et superbis, verbis debi-

خذنا منكم فدا فينا . هارنا
 انا هارنا منا فينا فينا : اننا
 نانا قنا قنا قنا قنا . حنا
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .

حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .
 حنا حنا حنا حنا .

libus et humilibus tanquam op-
 pressus et injuriam passus clama-
 bat dicens : *Saule, Saule, quid*
me persequeris? Tunc vicerunt
 voces humiles frena dura. Vocibus
 enim humilibus tanquam frenis
 ille qui persecutionem patiebatur
 persecutorem suum adduxit e via
 lata persecutorum in viam arctam
 patientium persecutionem. Quum
 autem omnia signa in nomine
 Domini patrata Paulum persuasum
 reddere nequissent; Dominus
 humiliter ei in via Damascena
 superbienti occurrit, humilibus-
 que vocibus repressus fuit saevus
 superbiae impetus.

40. Qui autem vocibus humili-
 bus usus est cum Paulo persecutore,
 ipse vocibus humilibus usus est
 cum pharisæo. Tanta autem vis est
 humilitatis ut ipse qui omnia vin-
 cit Deus absque ea non viccrit.
 Humilitas sustinuit onus populi
 duræ cervicis in deserto. Contra
 populum omnium durissimum po-
 situs est Moyses omnium hominum
 humillimus. Nullius quippe rei
 indigens Deus in liberando populo
 indiguit humilitate Moysi ut man-
 suetudo ejus sustineret iram et
 murmurationem populi exacerbati.
 Sola humilitas ferre potuit conten-
 tiones populi cujus pervicaciam
 signa Ægypti et portenta deserti
 frangere non potuerant. Quando
 superbia scissiones in populo effi-
 ciebat, humilitas oratione sua se-
 ditiones compescebat. Si igitur
 humilitas balbutientis sexcenta
 millia sustinuit, quanto plures
 humilitas illius qui loquelam dat

למה? והאם? וכלא דמקטיל ולא נאלי דחמיה
 וה פניעה חמיה. וידיעה חלא אהב והביל
 מנהח דה מעסיל. וה דכדעדיה לא אהב
 מחתור. וה וה ביה ובסל ובסו מחבס
 סמקיל חסד מחתור. וה דמחור סו.
 וחל וריה ללא סעיל. חו וה תלס סו
 פניעה סחיה סו וריה. חלא סמחיסו
 וסיל. אפסו אהב חלא אהב וריה וריה
 דמחור ויה פסיב סל סמיל. לא חו
 סמיל סמיל חלא אהב. לא אהב
 וסמיל ויה דמחור. חלא אהב סמיל
 סמיל ויה דמחור. חו וריה סו וריה
 חו חלא חסיה פניעה ויה סמיל ויה ויה
 חו וריה ויה ויה סמיל. חמיל ויה
 אסמיל פניעה חסיה. חו וה אהב חסיה
 חמיל. חו אהב סמיל ויה ויה חו
 סמיל. סמיל סמיל ויה ויה סמיל ויה.
 חו ויה ויה ויה ויה סמיל ויה.
 חו ויה ויה ויה ויה סמיל ויה.
 וסמיל חלא אהב סמיל ויה. סל
 חלא אהב. אהב חו סמיל ויה ויה
 חו. חו סמיל ויה ויה סמיל ויה.

¹ Joan. VII, 37.

se habebant. Quis est medicus, o
 pharisæe cæce, qui vulneratos
 arcet a se? Accidit medico nostro
 ut accederet ad eum vulnerata illa
 femina, et illico ejus vulnera la-
 crymis sanata sunt. Porro qui de
 cœlo descendit ut ægris fons fieret
 sanationis clamabat: « *Omnis qui
 sitit veniat et bibat*¹. » Quum
 autem murmurarent pharisæi Si-
 moni similes de sanatione pecca-
 torum, asseveravit medicus artem
 suam portam esse ægrotis non
 autem valentibus apertam: « *Non
 enim opus est valentibus medicus
 sed male habentibus*². » Laus ergo
 medici sanatio est ægroti. Hoc
 dictum sit ad augendam confusio-
 nem pharisæi qui nostri medici
 laudi detraxit. At Dominus, qui
 signa in plateis ostendebat, in-
 gressus domum pharisæi signa
 miraculis externis majora ostendit.
 In plateis enim sanabat corpora
 ægrotantia, intus autem sanavit
 mentes vulneratas; exterius sanavit
 Lazarum mortuum, intus autem
 sanavit lethale vulnus peccatricis;
 reduxit in corpus animam ex ipso
 egressam, expulit a peccatrice
 peccatum lethale quo erat obsessa.
 Cæcus autem pharisæus, magno-
 rum incapax, propter magna quæ
 non viderat parva quæ viderat
 abnegavit. Israelita enim erat, et
 qua talis suam infirmitatem Deo,
 non sibi, tribuebat: « *Si percussit
 petram et fluxerunt aquæ, num-
 quid etiam panem poterit nobis
 dare*³? » Videns igitur Dominus

² Matth. IX, 12.

³ Psalm. LXXVII, 20.

حبالا عذبت او . ملاا و . و سح :
 و انا و انا و انا : حلال
 و انا و انا و انا . و انا و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :

⁴ Deest in codice unum folium. Forte ad illud folium pertinent ista verba quæ a Philoxeno, Mabugl episcopo, citantur ex hoc sermone in fine

rebant. Facile ostendimus quod mens re aliqua plena, si in rationem oppositam incidat, hanc rationem ita vitiat et inflectit ut ei aperiat portam ad quod intendit.

43. O pharisæa sitiens blasphemiam, cur arbitraris Dominum non esse prophetam? Ecce res Domini prophetarum cernuntur in eo. Lacrymæ reconciliatrices annuntiant se fusas esse veluti coram Deo; oscula et suspiria testantur se Deo offenso blandiri ad condonationem stultiarum; unguentum optimum peccatricis se munus esse pœnitentiæ asseverat. Ista phar-maca obtulit peccatrix medico suo ut lacrymis ablueret maculas suas et oculis sua sanaret vulnera, atque unguento suavi malum nomen suave redderet sicut odorem unguenti. Hic est medicus qui pharmacis quæ quis affert ei iisdem eum sanat. Miranda hæc pharisæo tunc visa fuissent, nisi blasphema ea reputasset. Quid enim discernendum erat e fletu peccatricis, nisi Dominum justificare peccatores? Sin minus, statue in mente tua, o doctor stulte, cur amare fleret mulier illa in recubitu festivo et, dum illi in convivio lætabantur, ipsa lacrymis suis animi mœrorem exprimeret. Quia igitur peccatrix erat peragere ipsa debebat opera pœnitentiæ. Quod si hominum peccatorum lascivia imbuta fuit¹

Epistolæ de fide (add. manuscr. 12164, fol. 138, a):
 سح او . و انا و انا : و انا :
 او . و انا و انا : و انا :

אלהים ונתת להם ארבעה עשר חמשה
 עשרה ואתה וזה נחב

 חלל וכן עשה וכן עשה ונתת להם
 חמשה עשר ונתת להם ארבעה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר

ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר

ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר
 ונתת להם חמשה עשר ונתת להם
 חמשה עשר

• Deest ut videtur unum folium.

.
 Quid autem Domino opus erat ut
 pharisæus ei declararet suam sen-
 tentiam de duobus debitoribus?
 nisi ut ejus majestate illius parvi-
 tati succedente ostenderet parvi-
 tatem in majestatis sententiam non
 fuisse compulsam. Dominus porro
 occultorum cognitor longanimitate
 usus est et interrogavit Simonem
 ut confunderentur illi qui, quam-
 vis ignari, illico reprehendunt
 quin prius interrogaverint. Si enim
 antequam audiverim tuam senten-
 tiam quemquam non judicavi,
 quomodo tu, cum non audisti a
 me causam peccatricis, illico re-
 prendis? Factum est autem hoc
 ad instructionem nostram ut velo-
 ces simus ad inquirendum, tardi
 autem ad judicandum¹. Si enim
 patienter expectasset pharisæus,
 condonatio, quam tandem pecca-
 trix a Domino obtinuit, ipsum
 omnia edocuisset. Patientia largiri
 solet omnia illis qui eam possi-
 dent.

44. Per remissionem duorum
 debitorum ad remissionem induxit
 Dominus remissione indigentem
 pharisæum, cujus oculis remissio
 debitorum odibilis erat. Quamvis
 enim ejus debita remissione indi-
 gerent, odiosam tamen habebat
 remissionem debitorum peccatri-

solum læderet sed exueret et a se projiceret, multo
 magis se subjecisse ligno arido crucis ut dimit-
 teret divinitatem quæ contra naturam in illo sus-
 pendeatur.

¹ Alludit ad *Jacob. 1, 19.*

حدثه اوم مقل اوم . الله في له اوم
 حذيره وبنعلا اوم موصف سقا . لا
 مقل اوم حدثه اوم نهلما اوم . ولا
 موصف سقا له الا اوم لا له
 صقلا . لا في موصف اوم صقلا تنهوا
 اوم اوم لوصف . اوم و بنهلما .
 م نرسلا وبنعلا اوم مقل : اوم مقل اوم
 تنهوا مقل لوصف . مقل مقل : و
 وبنعلا مقل مقل لوصف . اوم
 مقل اوم مقل لوصف اوم . اوم
 و بنعلا مقل مقل اوم لا مقل .
 مقل اوم مقل مقل مقل مقل
 وبنعلا اوم . وبنعلا مقل مقل اوم
 اوم وبنعلا اوم مقل مقل مقل
 اوم . اوم وبنعلا اوم . وبنعلا مقل
 مقل مقل . اوم مقل مقل مقل
 لاسقلا مقل اوم . اوم مقل مقل
 مقل مقل مقل اوم

eis. Quod si menti pharisæi inhæ-
 sisset remissio peccatorum , ipsi
 non displicuisset propter remis-
 sionem peccatorum accessisse pec-
 catricem ad Deum , non vero ad
 sacerdotes qui hujusmodi peccata
 remittere non poterant. Illa autem
 peccatrix e miris Domini gestis
 credidit ipsum posse etiam peccata
 dimittere. Quippe quæ sciret eum
 posse maculas mentis abluere qui
 potest membra corporis compin-
 gere. Phariseum autem , etsi doc-
 torem , hæc fugiebant. Non raro
 enim insipientes Israelis doctores
 a vilibus et abjectis pudore affecti
 fuere , ut factum est in illo cæco
 cui dixerunt : « *Nos scimus quia
 hic homo peccator est. Ille autem
 dixit eis : Quomodo aperuit meos
 oculos? Ecce Deus peccatores non
 audit*¹. » Hi sunt doctores cæci qui
 aliis duces facti sunt; perversum
 autem eorum iter a cæco correc-
 tum fuit.

45. Audite quid mirum fecit
 Dominus , quum putaret phari-
 sæus ille a Domino ignorari mu-
 lierem ad ipsum accedentem pec-
 catricem esse. Effecit Dominus
 labia pharisæi velut chordas citha-
 ræ labiisque illius cecinit peccata
 quæ ipsa , illo inscio , conterebat ,
 et ille qui velut cognitor repre-
 hendebat cithara fuit , in qua alter
 canere poterat quod noverat. Fi-
 guravit itaque Dominus debita
 peccatricis denariis quingentis ea-

¹ Joan. X, 24-31.

חמשה עשר ופניו וזה חסדו ועבדו .
 והוא אדם רשע מה שהיה לו ופלא
 והוא . ולא יבא עמו כי לא . והוא
 מעשהו ופניו מה שהוא ופניו
 והוא . והוא לא חסדו והוא לא
 והוא חסדו חסדו חסדו . והוא
 חסדו חסדו חסדו חסדו . והוא
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
 חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

1 Matth. XXI, 40-41.

que per parabolam transmisit ad
 aures pharisæi, ab ejus ore sen-
 tentiam eliciens. Nesciebat porro
 Simon, dum sententiam ferebat,
 quingenta illa talenta designare
 debita peccatrici; qui igitur puta-
 bat Dominum ignorare peccata
 mulieris inventus est ea nota non
 habere, quum audiret in parabola
 debita ejus et de iis proprio ore
 sententiam ferret. Interpretata de-
 nique a Domino parabola, tunc
 intellexit pharisæus suas aures
 suaque labia instrumenta fuisse
 Domino quibus caneret suæ scienti-
 tiæ laudes. Erat quippe pharisæus
 iste socius eorum scribarum de
 quibus Dominus proprio eorum
 ore sententiam tulit : *Quid faciet
 Dominus vineæ agricolis illis?*
*Aiunt illi de seipsis : pessime
 perdet eos, et vineam locabit agri-
 colis qui fructum afferant ei in
 tempore suo*¹. Deus cui omnia
 pervia sunt ipsis oribus, quibus
 blasphematus fuit, utitur ut contra
 ea sententiam ferat.

46. Gloria autem abscondito
 illi, qui aspectabilem induit for-
 mam ut possent peccatores ad
 ipsum accedere! Non repulit Do-
 minus peccatricem, ut arbitrabatur
 pharisæus, quia prorsus descendit
 ex altitudine illa ad quam homo
 attingere nequit, ut eum attingere
 possent publicani pusilli, qualis
 fuit Zachæus, quia natura quæ

حبه و سحره لئلا ينزل . سحره و اذنه و
 و سحره . سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .

سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .
 سحره و سحره و سحره و سحره و سحره .

† Matth. XXVI, 15. Differt a versione simplici.

fiducia remissionem debitorum
 suorum lucrata est; Hemorrhoida
 sanitatem ab extremitate pallii
 ejus surripuit; Maria autem palam
 ex ore ejus accepit beatitudinem,
 mercedem effusionis unguenti in
 caput ejus. Effudit quippe in
 caput ejus unguentum optimum et
 obtinuit ex ore ejus promissionem
 præclaram. Hoc unguentum super-
 rius effusum fructus protulit infer-
 rius. Maria illud effudit in caput
 et a labiis collegit fructum :
 « Hoc quippe erit ei nomen et
 memoria ubicumque annunciatum
 fuerit meum Evangelium¹. »
 Quod igitur Maria accepit a Do-
 mino transire poterit in omnes
 generationes quin unquam impedi-
 diatur. Quemadmodum unguen-
 tum in caput Domini effusum
 omnes adstantes suavi affecit odore
 Christumque recreavit; sic nomen
 bonum ab eo Mariæ datum cum
 ejus laude transibit in omnes gene-
 rationes. Sicut omnes qui recum-
 bebant unguentum perceperunt,
 sic omnes qui in mundum ingre-
 dientur advertent Mariæ trium-
 phum. Est enim velut mutuuum
 cujus fenus per omnes generatio-
 nes exigitur.

48. Simeon autem Sacerdos Simeon
 quum accepisset Christum in ulnas ^{accipit}
 suas ut sisteret eum Domino, viso ^{Christum}
 eo, intellexit se non offerre sed ^{in ulnas}
 offerri, neque enim Filius Patri ^{suas.}
 suo per servum, sed servus per Fi-
 lium Domino suo erat offerendus.
 Impossibile siquidem erat ut per

قسما . عنبره وبارا اللحم ملله قمتل .
 مع وحصلا : اجن : صعبو : وسمه لمانت
 لمب مه ذكرا : مع لله خلصا صعبلا .
 لارا بل لا حلا صعبلا وة : وسمه
 لره فه ذكرا لعصه ايه وبارج : خدهه
 وة وسمه لره حلهما وبارج : معن
 وة حله وة لره فه ذكرا لره وبارج
 وة . حره وة وة لحتبا صعباصف
 وسمه . حنا وصالا وة بلا ذرا وة وبارج :
 حابره وة لمانت خجلا وة وسمه
 وسمه وة مع وبارج . وة لره تير حب
 سلب . لمانت وة وسمه صعبف وبارج
 سلب . مع وبارج وة وبارج وة . فحلا
 وسمه وبارج وسمه مع حولا وة وسمه
 حلا وبارج وسمه : مع وسمه وسمه .
 لره وبارج وسمه وبارج وسمه . وسمه
 وسمه وبارج وسمه وسمه

49. Quum Simeon valuerit in
 ulnis debilibus portare majestatem
 illam quam creaturæ ferre non
 valent, evidens est ejus infirmitatem
 a virtute per illum bajulata
 roboratam fuisse. Eo enim mo-
 mento et Simeon et creaturæ om-
 nes occulte sustentabantur ab om-
 nipotente filii virtute. Hoc autem
 mirum : in manifesto confortatus
 confortantem portabat, in secreto
 autem ipsa virtus sustentantem se
 sustinebat. Suprema majestas di-
 misit se ne deficerent qui eam
 portabant, hoc autem factum est
 ut quantum se divina majestas ad
 nostram parvitatem inclinavit ,

ab illecebris hujus mundi ut per-
 geret ad delicias paradisi, juxta
 quod sacerdos ipse dixit et testa-
 tus est se scilicet in oblationem
 oblatum Deo ut ex hoc mundo
 perituro transferretur et reponere-
 tur in thesauro permansuro. Qui
 perire potest omnem adhibere de-
 bet curam ut servetur. Dominus
 autem noster nulla ratione perire
 poterat, e contra periti per eum
 inveniebantur. Per Filium ergo
 qui perire non poterat oblatum est
 servus qui valde sollicitus erat
 ne periret. « *Ecce oculi mei vident
 Misericordiam tuam.* » Manifestum
 est Simeonem misericordiam con-
 secutum esse a puero quem porta-
 bat. Accepit occulte pacem a puero
 palam in ulnis accepto. Qui glo-
 riosus erat etiam quum pusillus
 et humilis portaretur, ipse suum
 bajulum exaltavit.

49. Quum Simeon valuerit in
 ulnis debilibus portare majestatem
 illam quam creaturæ ferre non
 valent, evidens est ejus infirmitatem
 a virtute per illum bajulata
 roboratam fuisse. Eo enim mo-
 mento et Simeon et creaturæ om-
 nes occulte sustentabantur ab om-
 nipotente filii virtute. Hoc autem
 mirum : in manifesto confortatus
 confortantem portabat, in secreto
 autem ipsa virtus sustentantem se
 sustinebat. Suprema majestas di-
 misit se ne deficerent qui eam
 portabant, hoc autem factum est
 ut quantum se divina majestas ad
 nostram parvitatem inclinavit ,

٢٥٥ ٢٥٤ ٢٥٣ ٢٥٢ ٢٥١ ٢٥٠ ٢٤٩ ٢٤٨ ٢٤٧ ٢٤٦ ٢٤٥ ٢٤٤ ٢٤٣ ٢٤٢ ٢٤١ ٢٤٠ ٢٣٩ ٢٣٨ ٢٣٧ ٢٣٦ ٢٣٥ ٢٣٤ ٢٣٣ ٢٣٢ ٢٣١ ٢٣٠ ٢٢٩ ٢٢٨ ٢٢٧ ٢٢٦ ٢٢٥ ٢٢٤ ٢٢٣ ٢٢٢ ٢٢١ ٢٢٠ ٢١٩ ٢١٨ ٢١٧ ٢١٦ ٢١٥ ٢١٤ ٢١٣ ٢١٢ ٢١١ ٢١٠ ٢٠٩ ٢٠٨ ٢٠٧ ٢٠٦ ٢٠٥ ٢٠٤ ٢٠٣ ٢٠٢ ٢٠١ ٢٠٠ ١٩٩ ١٩٨ ١٩٧ ١٩٦ ١٩٥ ١٩٤ ١٩٣ ١٩٢ ١٩١ ١٩٠ ١٨٩ ١٨٨ ١٨٧ ١٨٦ ١٨٥ ١٨٤ ١٨٣ ١٨٢ ١٨١ ١٨٠ ١٧٩ ١٧٨ ١٧٧ ١٧٦ ١٧٥ ١٧٤ ١٧٣ ١٧٢ ١٧١ ١٧٠ ١٦٩ ١٦٨ ١٦٧ ١٦٦ ١٦٥ ١٦٤ ١٦٣ ١٦٢ ١٦١ ١٦٠ ١٥٩ ١٥٨ ١٥٧ ١٥٦ ١٥٥ ١٥٤ ١٥٣ ١٥٢ ١٥١ ١٥٠ ١٤٩ ١٤٨ ١٤٧ ١٤٦ ١٤٥ ١٤٤ ١٤٣ ١٤٢ ١٤١ ١٤٠ ١٣٩ ١٣٨ ١٣٧ ١٣٦ ١٣٥ ١٣٤ ١٣٣ ١٣٢ ١٣١ ١٣٠ ١٢٩ ١٢٨ ١٢٧ ١٢٦ ١٢٥ ١٢٤ ١٢٣ ١٢٢ ١٢١ ١٢٠ ١١٩ ١١٨ ١١٧ ١١٦ ١١٥ ١١٤ ١١٣ ١١٢ ١١١ ١١٠ ١٠٩ ١٠٨ ١٠٧ ١٠٦ ١٠٥ ١٠٤ ١٠٣ ١٠٢ ١٠١ ١٠٠ ٩٩ ٩٨ ٩٧ ٩٦ ٩٥ ٩٤ ٩٣ ٩٢ ٩١ ٩٠ ٨٩ ٨٨ ٨٧ ٨٦ ٨٥ ٨٤ ٨٣ ٨٢ ٨١ ٨٠ ٧٩ ٧٨ ٧٧ ٧٦ ٧٥ ٧٤ ٧٣ ٧٢ ٧١ ٧٠ ٦٩ ٦٨ ٦٧ ٦٦ ٦٥ ٦٤ ٦٣ ٦٢ ٦١ ٦٠ ٥٩ ٥٨ ٥٧ ٥٦ ٥٥ ٥٤ ٥٣ ٥٢ ٥١ ٥٠ ٤٩ ٤٨ ٤٧ ٤٦ ٤٥ ٤٤ ٤٣ ٤٢ ٤١ ٤٠ ٣٩ ٣٨ ٣٧ ٣٦ ٣٥ ٣٤ ٣٣ ٣٢ ٣١ ٣٠ ٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥ ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١

٢٥٥ ٢٥٤ ٢٥٣ ٢٥٢ ٢٥١ ٢٥٠ ٢٤٩ ٢٤٨ ٢٤٧ ٢٤٦ ٢٤٥ ٢٤٤ ٢٤٣ ٢٤٢ ٢٤١ ٢٤٠ ٢٣٩ ٢٣٨ ٢٣٧ ٢٣٦ ٢٣٥ ٢٣٤ ٢٣٣ ٢٣٢ ٢٣١ ٢٣٠ ٢٢٩ ٢٢٨ ٢٢٧ ٢٢٦ ٢٢٥ ٢٢٤ ٢٢٣ ٢٢٢ ٢٢١ ٢٢٠ ٢١٩ ٢١٨ ٢١٧ ٢١٦ ٢١٥ ٢١٤ ٢١٣ ٢١٢ ٢١١ ٢١٠ ٢٠٩ ٢٠٨ ٢٠٧ ٢٠٦ ٢٠٥ ٢٠٤ ٢٠٣ ٢٠٢ ٢٠١ ٢٠٠ ١٩٩ ١٩٨ ١٩٧ ١٩٦ ١٩٥ ١٩٤ ١٩٣ ١٩٢ ١٩١ ١٩٠ ١٨٩ ١٨٨ ١٨٧ ١٨٦ ١٨٥ ١٨٤ ١٨٣ ١٨٢ ١٨١ ١٨٠ ١٧٩ ١٧٨ ١٧٧ ١٧٦ ١٧٥ ١٧٤ ١٧٣ ١٧٢ ١٧١ ١٧٠ ١٦٩ ١٦٨ ١٦٧ ١٦٦ ١٦٥ ١٦٤ ١٦٣ ١٦٢ ١٦١ ١٦٠ ١٥٩ ١٥٨ ١٥٧ ١٥٦ ١٥٥ ١٥٤ ١٥٣ ١٥٢ ١٥١ ١٥٠ ١٤٩ ١٤٨ ١٤٧ ١٤٦ ١٤٥ ١٤٤ ١٤٣ ١٤٢ ١٤١ ١٤٠ ١٣٩ ١٣٨ ١٣٧ ١٣٦ ١٣٥ ١٣٤ ١٣٣ ١٣٢ ١٣١ ١٣٠ ١٢٩ ١٢٨ ١٢٧ ١٢٦ ١٢٥ ١٢٤ ١٢٣ ١٢٢ ١٢١ ١٢٠ ١١٩ ١١٨ ١١٧ ١١٦ ١١٥ ١١٤ ١١٣ ١١٢ ١١١ ١١٠ ١٠٩ ١٠٨ ١٠٧ ١٠٦ ١٠٥ ١٠٤ ١٠٣ ١٠٢ ١٠١ ١٠٠ ٩٩ ٩٨ ٩٧ ٩٦ ٩٥ ٩٤ ٩٣ ٩٢ ٩١ ٩٠ ٨٩ ٨٨ ٨٧ ٨٦ ٨٥ ٨٤ ٨٣ ٨٢ ٨١ ٨٠ ٧٩ ٧٨ ٧٧ ٧٦ ٧٥ ٧٤ ٧٣ ٧٢ ٧١ ٧٠ ٦٩ ٦٨ ٦٧ ٦٦ ٦٥ ٦٤ ٦٣ ٦٢ ٦١ ٦٠ ٥٩ ٥٨ ٥٧ ٥٦ ٥٥ ٥٤ ٥٣ ٥٢ ٥١ ٥٠ ٤٩ ٤٨ ٤٧ ٤٦ ٤٥ ٤٤ ٤٣ ٤٢ ٤١ ٤٠ ٣٩ ٣٨ ٣٧ ٣٦ ٣٥ ٣٤ ٣٣ ٣٢ ٣١ ٣٠ ٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥ ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١

٢٥٥ ٢٥٤ ٢٥٣ ٢٥٢ ٢٥١ ٢٥٠ ٢٤٩ ٢٤٨ ٢٤٧ ٢٤٦ ٢٤٥ ٢٤٤ ٢٤٣ ٢٤٢ ٢٤١ ٢٤٠ ٢٣٩ ٢٣٨ ٢٣٧ ٢٣٦ ٢٣٥ ٢٣٤ ٢٣٣ ٢٣٢ ٢٣١ ٢٣٠ ٢٢٩ ٢٢٨ ٢٢٧ ٢٢٦ ٢٢٥ ٢٢٤ ٢٢٣ ٢٢٢ ٢٢١ ٢٢٠ ٢١٩ ٢١٨ ٢١٧ ٢١٦ ٢١٥ ٢١٤ ٢١٣ ٢١٢ ٢١١ ٢١٠ ٢٠٩ ٢٠٨ ٢٠٧ ٢٠٦ ٢٠٥ ٢٠٤ ٢٠٣ ٢٠٢ ٢٠١ ٢٠٠ ١٩٩ ١٩٨ ١٩٧ ١٩٦ ١٩٥ ١٩٤ ١٩٣ ١٩٢ ١٩١ ١٩٠ ١٨٩ ١٨٨ ١٨٧ ١٨٦ ١٨٥ ١٨٤ ١٨٣ ١٨٢ ١٨١ ١٨٠ ١٧٩ ١٧٨ ١٧٧ ١٧٦ ١٧٥ ١٧٤ ١٧٣ ١٧٢ ١٧١ ١٧٠ ١٦٩ ١٦٨ ١٦٧ ١٦٦ ١٦٥ ١٦٤ ١٦٣ ١٦٢ ١٦١ ١٦٠ ١٥٩ ١٥٨ ١٥٧ ١٥٦ ١٥٥ ١٥٤ ١٥٣ ١٥٢ ١٥١ ١٥٠ ١٤٩ ١٤٨ ١٤٧ ١٤٦ ١٤٥ ١٤٤ ١٤٣ ١٤٢ ١٤١ ١٤٠ ١٣٩ ١٣٨ ١٣٧ ١٣٦ ١٣٥ ١٣٤ ١٣٣ ١٣٢ ١٣١ ١٣٠ ١٢٩ ١٢٨ ١٢٧ ١٢٦ ١٢٥ ١٢٤ ١٢٣ ١٢٢ ١٢١ ١٢٠ ١١٩ ١١٨ ١١٧ ١١٦ ١١٥ ١١٤ ١١٣ ١١٢ ١١١ ١١٠ ١٠٩ ١٠٨ ١٠٧ ١٠٦ ١٠٥ ١٠٤ ١٠٣ ١٠٢ ١٠١ ١٠٠ ٩٩ ٩٨ ٩٧ ٩٦ ٩٥ ٩٤ ٩٣ ٩٢ ٩١ ٩٠ ٨٩ ٨٨ ٨٧ ٨٦ ٨٥ ٨٤ ٨٣ ٨٢ ٨١ ٨٠ ٧٩ ٧٨ ٧٧ ٧٦ ٧٥ ٧٤ ٧٣ ٧٢ ٧١ ٧٠ ٦٩ ٦٨ ٦٧ ٦٦ ٦٥ ٦٤ ٦٣ ٦٢ ٦١ ٦٠ ٥٩ ٥٨ ٥٧ ٥٦ ٥٥ ٥٤ ٥٣ ٥٢ ٥١ ٥٠ ٤٩ ٤٨ ٤٧ ٤٦ ٤٥ ٤٤ ٤٣ ٤٢ ٤١ ٤٠ ٣٩ ٣٨ ٣٧ ٣٦ ٣٥ ٣٤ ٣٣ ٣٢ ٣١ ٣٠ ٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥ ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١

¹ Marc. IV, 39.

² Syriace Simcon et Simon idem est nomen

tantum noster amor ab omnibus nostris concupiscentiis ad divinam majestatem se erigeret.

50. Pariter navim quæ Dominum portabat ipse sustinebat et ventum procellosum ab ea arcebat dicens : « *Quiesce, oclusus sis*¹. » Dum ipse erat in mare brachium extendebat usque in abyssum ut procella occluderetur. Navicula hominem portabat, divina autem ejus potentia naviculam et omnia in illa inclusa sustinebat. Ut autem ostenderet suam humanitatem nequaquam indigere navicula aut asscribus quos conjungit et figit faber, ipse tanquam architectus creaturarum, aquas inducavit, coagulavit, pedibusque calcavit. Roborabat Dominus brachia Simeonis sacerdotis ut in templum deferret virtutem omnia sustinentem, quemadmodum roboravit pedes Simeonis apostoli ut super aquas staret. Idem itaque nomen² puerum in templo portavit et a puero in mare sustentum fuit ut demonstraretur illum non indigere ut in terra sustineretur qui in mare mergendum sustinebat. Sustinuit autem Dominus manifeste Simonem in mare, ut doceret Simeonem ab ipso in terra sustineri occulte.

51. Venit itaque Filius ad servum, non ut Filius per servum offerretur, sed ut servus per Filium Domino suo exhiberet sacer-

٢٥٥ ٢٥٤ ٢٥٣ ٢٥٢ ٢٥١ ٢٥٠ ٢٤٩ ٢٤٨ ٢٤٧ ٢٤٦ ٢٤٥ ٢٤٤ ٢٤٣ ٢٤٢ ٢٤١ ٢٤٠ ٢٣٩ ٢٣٨ ٢٣٧ ٢٣٦ ٢٣٥ ٢٣٤ ٢٣٣ ٢٣٢ ٢٣١ ٢٣٠ ٢٢٩ ٢٢٨ ٢٢٧ ٢٢٦ ٢٢٥ ٢٢٤ ٢٢٣ ٢٢٢ ٢٢١ ٢٢٠ ٢١٩ ٢١٨ ٢١٧ ٢١٦ ٢١٥ ٢١٤ ٢١٣ ٢١٢ ٢١١ ٢١٠ ٢٠٩ ٢٠٨ ٢٠٧ ٢٠٦ ٢٠٥ ٢٠٤ ٢٠٣ ٢٠٢ ٢٠١ ٢٠٠ ١٩٩ ١٩٨ ١٩٧ ١٩٦ ١٩٥ ١٩٤ ١٩٣ ١٩٢ ١٩١ ١٩٠ ١٨٩ ١٨٨ ١٨٧ ١٨٦ ١٨٥ ١٨٤ ١٨٣ ١٨٢ ١٨١ ١٨٠ ١٧٩ ١٧٨ ١٧٧ ١٧٦ ١٧٥ ١٧٤ ١٧٣ ١٧٢ ١٧١ ١٧٠ ١٦٩ ١٦٨ ١٦٧ ١٦٦ ١٦٥ ١٦٤ ١٦٣ ١٦٢ ١٦١ ١٦٠ ١٥٩ ١٥٨ ١٥٧ ١٥٦ ١٥٥ ١٥٤ ١٥٣ ١٥٢ ١٥١ ١٥٠ ١٤٩ ١٤٨ ١٤٧ ١٤٦ ١٤٥ ١٤٤ ١٤٣ ١٤٢ ١٤١ ١٤٠ ١٣٩ ١٣٨ ١٣٧ ١٣٦ ١٣٥ ١٣٤ ١٣٣ ١٣٢ ١٣١ ١٣٠ ١٢٩ ١٢٨ ١٢٧ ١٢٦ ١٢٥ ١٢٤ ١٢٣ ١٢٢ ١٢١ ١٢٠ ١١٩ ١١٨ ١١٧ ١١٦ ١١٥ ١١٤ ١١٣ ١١٢ ١١١ ١١٠ ١٠٩ ١٠٨ ١٠٧ ١٠٦ ١٠٥ ١٠٤ ١٠٣ ١٠٢ ١٠١ ١٠٠ ٩٩ ٩٨ ٩٧ ٩٦ ٩٥ ٩٤ ٩٣ ٩٢ ٩١ ٩٠ ٨٩ ٨٨ ٨٧ ٨٦ ٨٥ ٨٤ ٨٣ ٨٢ ٨١ ٨٠ ٧٩ ٧٨ ٧٧ ٧٦ ٧٥ ٧٤ ٧٣ ٧٢ ٧١ ٧٠ ٦٩ ٦٨ ٦٧ ٦٦ ٦٥ ٦٤ ٦٣ ٦٢ ٦١ ٦٠ ٥٩ ٥٨ ٥٧ ٥٦ ٥٥ ٥٤ ٥٣ ٥٢ ٥١ ٥٠ ٤٩ ٤٨ ٤٧ ٤٦ ٤٥ ٤٤ ٤٣ ٤٢ ٤١ ٤٠ ٣٩ ٣٨ ٣٧ ٣٦ ٣٥ ٣٤ ٣٣ ٣٢ ٣١ ٣٠ ٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥ ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١

265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500

dotis prophetæque ministerium ipsi commendatum. Prophetia quippe ac sacerdotium a Moyse tradita transmissa fuere Simeoni. Vas mundum Simeon sanctificavit semetipsum ut utrique ministerio idoneus fieret sicut Moyses, Simeon et Moyses vasa parva recipiendis magnis donis idonea. Ista dona ratione beneficii quod præstant unus ea possidere potest, ratione vero magnitudinis nequidem plures ea complecti possunt. Obtulit igitur Simeon Dominum, et duo illa dona ad eum accesserunt; ita ut quod Moysi traditum fuerat in deserto a Simeone susciperetur in templo. Dum autem Simeon coram Deo obtulit, illud vas in quo habitavit omnis plenitudo, nempe Dominum, effudit in eum duo illa dona et manibus quidem sacerdotium, labiis vero prophetiam. Sacerdotium tamen perseveravit in manibus Simeonis propter purificationes, prophetia vero in labiis ejus permansit propter revelationes. Quum igitur utrumque donum, prophetia scilicet et sacerdotium, respexissent suum Dominum univerunt se invicem et effuderunt se in vase capace quod contineret sacerdotium et regnum et prophetiam. Ille igitur infans qui pannis involvebatur propter beneficentiam suam, sacerdotio et prophetia indutus est propter suam magnitudinem. Hisce vestivit illum Simeon deditque matri quæ eum pannis involvebat. Tradens quippe illum matri simul sacerdotium tradidit,

להא מסע ובעדנז מדרז למעשה במא .
 ונעלז חזר מנא מלמאנא זמא ולא מלמא .
 זמא . ומנעמ פקיתמז מנלחמא
 ומנא . נעמז אדמזמז חמזמזמא
 זמא . זמא וזמא וזמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא : נעמז זמא
 זמא חמא חמא חמא זמא חמא . זמא
 זמא חמא חמא חמא חמא : זמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא

סבא סבא זמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא
 חמא חמא חמא חמא חמא חמא

Spiritu Filius venit ad Joannem
 baptismum ab eo suscepturus ut
 aquis visibilibus invisibilem im-
 misceret Spiritum et quorum cor-
 pora aquarum humiditatem expe-
 riabantur, mentes donum Spiritus
 sentirent, et ita mens effusum
 intus Spiritum experiretur, sicut
 corpus aquam externe effusam sen-
 tiebat. Quemadmodum ergo bap-
 tismo ablutus Dominus susceptum
 induit baptismum; sic in templo
 presentatus induit prophetiam et
 sacerdotium exiitque portans puri-
 tatem sacerdotii in membris mun-
 dis et verba prophetiæ in auribus
 divinis. Dum enim Simeon Deo
 consecravit corpus pueri a quo
 omnis sanctificatio defluit, in ea
 consecratione accepit corpus sacer-
 dotium, et dum prophetavit Si-
 meon de eo, insinuavit se prophetia
 in auditum infantis. Si autem
 Joannes in utero matris exultavit
 et exsiliit ad vocem matris Domini,
 quanto magis vocem Simeonis
 audiverit Dominus in templo,
 quum propter eum potuerit Joan-
 nes vocem Mariæ audire in utero.

54. Singula igitur dona Filio
 reservata ipse e vero eorum arbore
 decerpsit. Tulit quippe baptismum
 e Jordane, quamvis Joannes adhuc
 post eum baptizaverit; tulit sacer-
 dotium e templo, etsi Hanan prin-
 cept sacerdotum illo adhuc functus
 fuerit; tulit prophetiam in justos
 transmissam, etsi Caïphas per
 eam coronam illusoriam texerit
 Domino; tulit denique regnum a
 domo David, quamvis Herodes
 illius vices gerens permanserit.

ܐܘܪܝܢܐ ܕܥܡܢܝܐ ܕܡܢ ܫܝܡܝܢ ܕܥܠܝܘܢ . ܚܘܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܥܡܢܝܐ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ :
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ

ܚܘܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܥܡܢܝܐ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ

ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ
 ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ

55. Hic est qui divino quodam volatu ex alto descendit; illo autem viso, omnia charismata ab eo antiquis concessa undique advolarunt et in suum datorem requieverunt. Collegerunt se ex omni loco ut naturali suo trunco inserebantur. Inserta fuerant in arboribus acerbis, in regibus scilicet et sacerdotibus iniquis, idcirco ad dulcem et naturalem suum truncum; hoc est ad Deum, festinanter venerunt, ad Deum, inquam, qui de caelo descendit ad populum Israel ut dispersas ejus partes ad se congregaret. Ad se autem assumpsit suos; qui autem sui non erant derelicti fuerunt, quum hucusque propter suos non suos sustinisset. Sustinuerat quippe idololatrias Israel propter suum sacerdotium, sustinuerat divinatores propter prophetiam, sustinuerat reges iniquos propter sanctam suam coronam.

56. At postquam removit ab eis Dominus sacerdotium, illo sanctificavit omnes gentes; postquam removit prophetiam, per illam omnibus nationibus sua consilia revelavit; postquam suam contexit coronam per eam irretivit Fortem omnes captivantem, ejusque spolia divisit. Ista charismata desierunt in ficu sterili effecta, simulque cessarunt praecleari eorum effectus; idcirco ficus sterilis abscissa est, et egressa charismata fructus producerunt in omnibus gentibus.

57. Praeteregressus est omnia habitacula qui venit ut efficeret corpora nostra habitacula in quibus

اوصلا سو سو صلا صلا صلا صلا صلا صلا
 وبنصر حب : صلا صلا صلا صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا صلا صلا صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا صلا صلا صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا صلا صلا صلا صلا

commoraretur. Simus igitur unus-
 quisque nostrum habitaculum
 amico meo; ad eum veniamus et
 domicilium nostrum apud eum
 faciamus, apud istum scilicet
 Deum, cui, dum omnes creaturæ
 non sufficiunt, mens parva et
 humilis sufficit.

صلا صلا صلا صلا صلا صلا صلا صلا

Explicit sermo de Domino nos-
 tro.

MONITUM

IN SEQUENTEM SERMONEM.

Descriptus est metricus iste sermo ex codice 17109 Musæi Britannici, ubi legitur fol. 122-135. Iste codex, quem littera A designavimus, membranis constat et continet psalmos et quædam cantica. Edessæ exarratus fuit anno hegiræ 260, Christi 873-74. Cum hoc codice collatus fuit codex 14735 fol. 83-89, sæculo XII confectus, quem littera B designavimus. Varius est sermonis titulus in utroque codice. In cod. A subscriptio habet : « *Explicit sermo de admonitione et pœnitentia ;* »

in cod. B. « *Explicit sermo de amore doctrinæ.* » Idem opusculum invenitur in duobus codicibus bibl. Paris, nempe in cod. 196 sæc. XIV, et in codice 189 ex præcedenti descripto, ubi inscribitur :
« *٥م٥ من٥ ا٥من٥ من٥ من٥* »
من٥ من٥ من٥ من٥ من٥ من٥ من٥
من٥ من٥ من٥ من٥ من٥ من٥ من٥ . *Sancti Ephræmi sermo increpatorius et admonitorius docens et ostendens quomodo Christianus se gerere debeat.* »
Versibus constat hepta-syllabis quos interpunctio distinguit.

SERMO SANCTI EPHRÆMI

DE ADMONITIONE ET POENITENTIA.

ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
[ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ]

ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ

ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ
ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ

1. Coactionem non inducit Deo li-
berum ex-
petit assensum verbum vitæ. Qui
vult audire doctrinam, mundet
agrum suæ voluntatis, ut non
cadat semen bonum inter spinas
vanarum cogitationum. Si vis au-
dire verbum vitæ, abscinde te a
pravis actibus. Nihil proficit au-
ditio verbi illi qui versatur in
peccatis. Si vis esse bonus, disso-
lutos aversare mores; Deo prius
crede et tunc audies ejus mandata.

2. Verba Dei non vales auscul-
tari, quando teipsum non cognos-
cis. Si judicia ejus observas,
quando ejus intelligentia cares,
quis mercedem dabit tibi? Quis
retributionem tuam tibi servabit?
In ejus nomine baptizatus es, ejus
nomen confitere. In tribus perso-
nis tribusque nominibus Patris et
Filii et Spiritus sancti triplicem
habeas murum contra schismata et
contentiones: Noli hærere dubius
de veritate, ne per veritatem
pereas. Baptizatus ex aquis et
nomine Christi indutus signum
Domini tui in corpore tuo et in
fronte impressum geris. Cave ne
alterius fias, nam alius Dominus
non est tibi: unus idemque est
qui nos plasmavit in bonitate sua
et per crucem suam nos salvavit.
Idem ipse qui regit vitam nostram
et imperat inanitati nostræ, idem

* Ex subscriptione additus. — b B. ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ. — c A. ܘܕܥܘܢܐ. — d B. Add. ܘܕܥܘܢܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ ܘܡܫܘܠܐ.
— e B. ܘܕܥܘܢܐ.

ܘܥܫܝܘܬܐ ܕܐܝܠܐ ܕܐܝܘܒ ܕܘܝܗܘܐ ܘܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ

Ab ira
 injuria, de-
 tractione
 abstinend-
 dum, ha-
 benda ve-
 ro chari-
 tas.

ܘܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ

ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ
 ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ
 ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ ܕܥܝܘܒ ܕܥܫܝܘܬܐ

¹ Matth. XXII, 37.

^a B. ܥܫܝܘܬܐ. — ^b B. ܥܫܝܘܬܐ. — ^c B. ܥܫܝܘܬܐ.

ipse resuscitabit nos et retribuet nobis juxta opera nostra. Beatus qui eum confessus est audivitque ac servavit mandata ejus! Filius es, o homo, Dei qui supra omnes est. Cave ne operibus tuis ad iracundiam provoces Patrem bonum et misericordem.

3. Si irascaris contra proximum contra Deum irasceris : si iram in corde tuo serves, contra Dominum se erigit audacia tua. Si per invidiam reprehendis, malitia inficitur tota tua reprehensio; si autem charitas in te inhabitet, nullum in terra habebis inimicum; si vere pacificus es, in neminem irasceris; si justus et rectus es, nullam proximo injuriam inferes; si irasci vis, adversus malum irascaris; si vis inire bellum, ecce satanas adversarius tuus; si convitiari desideras, in daemones jacta convicia tua; si imaginem regis contemnis, homicidii poenas lues, si autem homini contumeliam inferas, imaginem Dei contumelia afficis; defer honorem proximo tuo et ecce Deum honorasti; si autem vis Deum opprobrio afficere, aggredere proximum cum ira.

4. Primum mandatum est : dilige Dominum Deum tuum toto corde et anima et quanta potes virtute¹. Signum quod diligis Deum est si diligas proximum. Si vero proximum odio habes, odiosus eris apud Deum. Blasphema est oratio quam recitas coram Deo

اذ احببني فضع حب . وضح قلا
 حقيقا لب . و اذ اذاب و بنا دارا . ولا
 ما لب حب اذاب . و معسا لا خلا و مع
 معسا . و معصا خلا معصا .
 و لب حب اذاب . و معسا . خلا و معسا
 و حب . و لب حب اذاب . و معسا .
 لب حب و اذاب . و لب حب و حب فار .
 حب لا منبت حب . و اذاب و معسا
 حب . و معسا لا معصا . و معصا
 معسا و معسا . و لا . و لا معسا فحقا لب .
 و اذاب حب اذاب . و لا حب اذاب و اذاب
 حب . و معسا حب و معسا . و لا خلا
 و لب حب اذاب .

صلا لب حب و معسا . و معسا و حب .
 معسا و حب . و معسا و حب . و معسا
 حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .
 و معسا حب . و معسا حب . و معسا حب .

dum iræ subjaces et cor tuum
 damnat te quod frustra verba re-
 cites. Conscientia tua juste te con-
 demnat quia tua tibi oratio nihil
 prodest. Suspensus in cruce Do-
 minus orabat pro occisoribus suis;
 tu vero pulvis e pulvere ortus, irā
 pro voluntate repletus, stomacho
 in fratrem exardescis, et adhuc
 orare audes. In eum etiam qui a
 partibus tuis stat, etsi peccati tui
 non sit particeps, aliquo tamen
 modo iniquitas tua redundat, pe-
 titio quippe ejus non exauditur.
 Dimitte iram et tunc ora; si supra
 modum bile incenderis, relaxa
 iram tuam et tunc ora; si vero iræ
 resistis, tota commotio tua ex
 corpore est utpote passionibus im-
 plicita.

5. Naturam habes spiritualem, ^{Christi}
 anima tua imago est Creatoris; ^{passio}
 honora imaginem Dei et esto cum ^{damnat}
 omnibus æquanimus; memento ^{iram.}
 mortis et non irascere; nunquam
 coacte pacem serves donec vita
 superstes erit; munda animam
 tuam ab ira; quæ si ad inferos
 descenderit tecum; trahit te recto
 cursu in gehennam. Ira cordi tuo
 non insideat et furor animam tuam
 non occupet. Animæ tuæ domi-
 nium non habes, nisi ut facias
 bona. Sanguine Dei redemptus es
 et passione Christi salvatus; mor-
 tem tulit propter te ut peccatis
 moriaris; pertulit se in facie con-
 spui ut ab opprobriis non refuge-
 res, acetum et fel bibit ut ab iræ

a B. om. totum versum. — b B. Add. و معسا حب . — c B. حب اذاب . — d B. om. — e B. و معسا .
 — f B. و معسا . — g A. و معسا . — h B. لب حب . — i B. لب حب .

مخلًا . وأهل من سعا لا يؤسلا . أجدوا
 أهل حبرنا . وسلا من هذا مبعسا * أ
 لأحبوا أهل حبرنا . حمتكاهم وأحب أكلهم *
 ممتدح: راجنا من لهم . وإسرا / سبنا
 لأصعسا * سعادا دابعا لا إسرا . ولا
 لألحبنا لأفهمهم *

Subsannator socius diaboli.

حبرنا أهل حبرنا وأندرا . حبرنا حبرنا
 ومعللا . حبرنا حبرنا أهل حبرنا . أ
 لأحبنا لا إوبدا . فبهمهم بعضنا .
 حبرنا سلا حبرنا * أ مبعسا وسرا .
 حبرنا حبرنا أهلنا . أ سلا سلا حبرنا
 مبعسا أهلنا . فمبعسا أهلنا وألحبنا * أ
 سلا مبعسا مبعسا . حمتكاهم فبهمهم .
 أهلنا مبعسا حبرنا . وبعسكاهم سلعكاهم
 حمتكاهم * أهنا حبرنا من أهنا . وحبرنا
 حبرنا مبعسا أهنا : أهنا وإسرا * مبعسا
 راجنا . حبرنا مبعسا لا لاجنا . وبعسكاهم
 أهنا مبعسا . لألحبنا أهنا مبعسا *
 مبعسا مبعسا وحبرنا حبرنا . مبعسا أهنا
 مبعسا أهنا . أهنا مبعسا مبعسا .
 حبرنا مبعسا حبرنا لا راجنا . سلعكاهم مبعسا *
 أهلنا مبعسا مبعسا . مبعسا حبرنا لا حبرنا .
 حمتكاهم أهنا مبعسا مبعسا . راجنا مبعسا *
 حبرنا أهنا . أهنا مبعسا . لألحبنا أهنا
 مبعسا . لا حبرنا أهنا مبعسا . وحبرنا
 أهنا مبعسا أهنا . أهنا مبعسا أهنا
 مبعسا أهنا * . وألحبنا أهنا حبرنا * لا

felle immunis fieres. Vulnera in corpore suscepit ut pati non reformidares. Si fidelis servus esse vis, time sanctum tuum Dominum; si verus esse discipulus, sequere vestigia magistri tui; patere contumeliam a fratre tuo ut sis socius Christi. In neminem ira movearis, ne a Salvatore tuo alienus fias.

6. Homo es, terræ pulvis, gleba et cespes. Ad animalium genus deprimeris, si dignitatem tuam nescis; separa te ab animalibus opere et non tantum verbis. Si subsannare amas, satanas prorsus efficeris; si proximum irrides, os es diaboli. Si de corporis defectibus et læsionibus verbis ludis, satanas non abest cujus locum violenter arripuisti. Ab hoc, o homo, recede, quia prorsus nocivum est, et si vis bene vivere, ne sedeas cum subsannatore, ne particeps fias ejus peccati et cruciatus. Aversare irrisionem utpote deflendam et hilaritatem quæ sit potius plangenda. Si invitus audis subsannari adversarium, signa te cruce lucis, et ut capra exili inde. Ubi habitat satanas, Christus nequaquam commoratur. Qui subsannat socium præbet satanæ amplum domicilium; palatium est diaboli cor subsannatoris. Non postulat satanas aliud addi malum, sufficit subsannatio et cæterorum loco est. Neque sacculum neque ventrem hoc suo peccato replet; per irrisionem miser ille surripitur nesciens nec advertens. Vulneri

a B. أهنا . — b B. أهنا . — c B. مبعسا . — d B. مبعسا . e — B. أهنا مبعسا .

ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .

satanas. Ejicias a corde tuo pas-
 siones et eo ipso fugaveris ad-
 versarium. Odio habeas peccata et
 mala et illico effugiet satanas.
 Quoties peccata perpetrās, toties
 numina in anima tua colis; quoties
 delicta committis, toties dæmoni-
 bus animam tuam immolas. Quam-
 diu cum fratre tuo bellum geris,
 tandiu satanas in pace remanet;
 quamdiu proximo invides, tandiu
 dæmones recreas; quamdiu pec-
 cata narras absentium, lingua tua
 cithara fit diaboli; quamdiu odium
 animam tuam inficit, altam ser-
 vat pacem spiritus fraudulentus;
 quamdiu cupiditates amas labor
 tuus totus sinistrae est¹. Si collo-
 quia pernicioſa amas convivium
 paras dæmonibus. Qui cupiditati-
 bus inservit idola colit.

Eugien-
 tia super-
 bii et lu-
 xuria.

ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ .
 ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ . ܩܘܨܬܐܢܐ ܘܩܘܨܬܐܢܐ .

8. Si munus largiris ex jactantia
 hoc a Deo non est, et si confidis
 in scientia tua, gratiam Dei eva-
 cuasti. Si cum paupertate super-
 biam conjungis, damnificatur per-
 pressio tua, si superbus sis simul
 et egens; ecce egestas tua vergit
 in perditionem tuam. Si inops et
 quærelas movens ecce labor tuus
 merito suo privatur. Si alimentis
 egres et mens tua divitiarum cupi-
 ditate tenetur, necessitas tua te
 pauperibus assimilat et sustinebis
 divitum tormenta. Si inhoneste
 aspicias et concupiscis uxorem pro-
 ximi tui, ecce pars tua cum adul-
 teris, et gehenna tua cum mere-

¹ Id est damnationis : allusio ad reprobos qui in die judicii ad sinistram Christi erunt.
 a B. ܩܘܨܬܐܢܐ . — b B. ܩܘܨܬܐܢܐ . — c B. ܩܘܨܬܐܢܐ . — d B. ܩܘܨܬܐܢܐ . — e B. ܩܘܨܬܐܢܐ . — f B. ܩܘܨܬܐܢܐ . —
 g B. ܩܘܨܬܐܢܐ .

لا تجتنب حلسه؟ . هاسنه حصب لا
 ههلا : احه وصهاله مع فغنه . لهي واحده
 مع حنه او . لا في صلا حب وباراه .
 لهله ولسهله حاسنه . لا انان له حاسنه .
 لهله حنه له حنه . ههله ههله انه حصب .
 لهنه حنه لهله لهله : لانال فله
 لهله . واهاله لهله لهله لهله . لهله
 ههله لهله . ههله لهله لهله :
 لا انه لهله لهله . لهله لهله لهله
 لهله : لهله لهله لهله . لهله لهله
 لهله لهله لهله لهله لهله لهله . لهله
 لهله لهله لهله لهله لهله لهله . لهله
 لهله لهله لهله لهله لهله لهله لهله
 لهله لهله لهله لهله لهله لهله لهله
 لهله لهله لهله لهله لهله لهله لهله
 لهله لهله لهله لهله لهله لهله لهله
 لهله لهله لهله لهله لهله لهله لهله
 لهله لهله لهله لهله لهله لهله لهله

tricibus. *Fons animæ tuæ sit tibi
 et aquas bibe de puteo tuo*¹. Sint
 tibi soli fontes tui et alius tecum
 non bibat. Eamdem a corpore tuo
 require puritatem quam a conjugē
 tua requisivisti. Non desideras ut
 uxor adolescentiæ tuæ rem cum
 alio habeat, nec tu rem cum alia
 habeas. Odibilis sit oculis tuis
 pollutio uxoris alienæ, eam omnino
 evita. Uxorem decet puritas; pu-
 ritas enim ejus ornamentum est.
 Virum decet lex, corona capitis
 ejus judicium. Ne concupiscas
 torum proximi tui, ne alter torum
 tuum concupiscat. Serva puritatem
 in conjugio ut sancta sit unio tua.
 Remordet conscientia illi qui cor-
 rumpit uxorem proximi sui; per-
 timescit et præ metu fidem frangit
 vir impudiciæ deditus. Luci
 tenebras præfert ille cujus inho-
 nestæ sunt mores. Metu continuo
 exagitur qui secreto adulterat.
 Adulter enim fur est qui perfodit
 domos in tenebris. Ipse locus ar-
 guit eum patrati peccati et delicti.
 In cubiculum intrans scelus per-
 petrat. In tenebris voluntatem
 suam exequitur. Veniet tempus
 quo propalabitur, quando occulta
 revelabuntur. Quibusnam oculis
 respicis ad Deum in oratione?
 Quasnam manus extollis quando
 absolutionem petis? Erubescē de
 teipso quod careas intellectu. Si
 proximo tuo te vidente erubescis
 et confusione operiris, quanto
 magis erubescas oportet coram

¹ Prov. V, 3.
 . B. ههله . - . B. لهله .

١٧٠ . ١٧١ . لا اوسملا لا اوسملا : ١٧٢
 ١٧٣ . لا اوسملا : ١٧٤ . ١٧٥ . ١٧٦
 ١٧٧ . ١٧٨ . ١٧٩ . ١٨٠ . ١٨١ . ١٨٢
 ١٨٣ . ١٨٤ . ١٨٥ . ١٨٦ . ١٨٧ . ١٨٨ . ١٨٩ . ١٩٠

Deo qui omnia videt. Similis es
 sui socio tuo qui volutat se totum
 in cœno. Etiam in visu peccare
 potes si mens vigilans non sit, et
 in auditis delinquere, si aures non
 custodias. In lasciviam trahitur
 cor fornicatoris per sermonem
 obscœnum. Passionem in mente
 latentem excitant visus et auditus.

Meretrix fugienda.

١٩١ . ١٩٢ . ١٩٣ . ١٩٤ . ١٩٥ . ١٩٦
 ١٩٧ . ١٩٨ . ١٩٩ . ٢٠٠ . ٢٠١ . ٢٠٢
 ٢٠٣ . ٢٠٤ . ٢٠٥ . ٢٠٦ . ٢٠٧ . ٢٠٨
 ٢٠٩ . ٢١٠ . ٢١١ . ٢١٢ . ٢١٣ . ٢١٤
 ٢١٥ . ٢١٦ . ٢١٧ . ٢١٨ . ٢١٩ . ٢٢٠
 ٢٢١ . ٢٢٢ . ٢٢٣ . ٢٢٤ . ٢٢٥ . ٢٢٦
 ٢٢٧ . ٢٢٨ . ٢٢٩ . ٢٣٠ . ٢٣١ . ٢٣٢
 ٢٣٣ . ٢٣٤ . ٢٣٥ . ٢٣٦ . ٢٣٧ . ٢٣٨
 ٢٣٩ . ٢٤٠ . ٢٤١ . ٢٤٢ . ٢٤٣ . ٢٤٤
 ٢٤٥ . ٢٤٦ . ٢٤٧ . ٢٤٨ . ٢٤٩ . ٢٥٠

9. Vestes inhonestas induit qui
 vult scortari, ut ex ornatus appetitu
 impudicitiam in cor introducat
 eamque infigat. Ne vestes tuæ
 laquei efficiantur ad turpia. Nunquam
 fraudulentum verbum proferas,
 ne proximo tuo puteum fodias.
 Meretricem ne inspicias, ne capiaris
 pulchritudine vultus ejus. Similis
 est cani furioso imo ipso impudentior.
 Vultus ejus omnem abiecit pudorem;
 nescit erubescere. Conspue ejus
 personam, opprobriis illam excipe
 et virga eam expelle, tanquam canem
 cui similis et prorsus æquiparanda
 est. Verborum ejus dulcedinem sperne
 ne in retia ejus incidas. Evacuat
 bursas perasque et innumeros
 quæstus. Fuge ab istæ viperarum
 progenie ne totum corpus dilaceret.

Fugienda calumnia, luxuria, verba otiosa.

٢٥١ . ٢٥٢ . ٢٥٣ . ٢٥٤ . ٢٥٥ . ٢٥٦
 ٢٥٧ . ٢٥٨ . ٢٥٩ . ٢٦٠ . ٢٦١ . ٢٦٢
 ٢٦٣ . ٢٦٤ . ٢٦٥ . ٢٦٦ . ٢٦٧ . ٢٦٨
 ٢٦٩ . ٢٧٠ . ٢٧١ . ٢٧٢ . ٢٧٣ . ٢٧٤
 ٢٧٥ . ٢٧٦ . ٢٧٧ . ٢٧٨ . ٢٧٩ . ٢٨٠
 ٢٨١ . ٢٨٢ . ٢٨٣ . ٢٨٤ . ٢٨٥ . ٢٨٦
 ٢٨٧ . ٢٨٨ . ٢٨٩ . ٢٩٠ . ٢٩١ . ٢٩٢
 ٢٩٣ . ٢٩٤ . ٢٩٥ . ٢٩٦ . ٢٩٧ . ٢٩٨
 ٢٩٩ . ٣٠٠ . ٣٠١ . ٣٠٢ . ٣٠٣ . ٣٠٤
 ٣٠٥ . ٣٠٦ . ٣٠٧ . ٣٠٨ . ٣٠٩ . ٣١٠

10. Neminem calumnieris ne
 appellet te Satanam. Si aversaris
 nomen, rem nomine significatam
 refuge; si vero rem ipsam amas,
 non irascaris de appellatione.
 Contine te præsertim a bestiis et
 avibus ut species speciei adhæreat;
 cum conjuge tua concors

a B. b B. c B. d B. e B. f B.
 h B. om. i B. k B.

ولا لا انا حب موهيا . اى انا بده صعدا
 احضار . سات لا اسيا ولا اسها : حجاب
 ايوه وبلا . صعدا انا سحسنا :
 لى حب حلال ايوه . وحبنا اسها
 صعدا . حاب انا وسوا سوهنا .
 لسقطا سوهنا : انا انا حب حجاب .
 ولا حب ايوه حجاب : صعدا سوهنا
 لا انا . صعدا سوهنا وحبنا . صعدا
 صعدا ايوه . انا صعدا سوهنا :

صعدا جيا لا انا . صعدا سوهنا
 حاب سوهنا . انا وسوهنا وحبنا ايوه .
 صعدا انا حبنا وحبنا انا . صعدا انا
 حجاب لا انا . انا وسوهنا : لا انا
 صعدا انا حبنا . انا حبنا . انا حبنا
 صعدا . وحبنا صعدا . ولا حبنا
 حبنا . انا . انا صعدا صعدا .
 ولا انا صعدا . صعدا . صعدا انا
 صعدا . صعدا انا حبنا . صعدا .
 صعدا انا حبنا . صعدا انا حبنا .
 صعدا . لا انا صعدا . صعدا
 صعدا . وحبنا صعدا : صعدا انا .
 انا حبنا صعدا . صعدا . صعدا
 انا حبنا . صعدا انا حبنا . صعدا
 صعدا انا حبنا . صعدا انا حبنا .

vive. De injuria aliorum non gaudeas, ne fias tibi ipsi Satanas. Si quid mali accidat odienti te, cave ne gaudeas ut non pecces. Si lapsus fuerit inimicus tuus compatiaris ei in tristitia; conserva cor tuum cum omni diligentia ne occulto pecces; futurum est enim tempus quo cogitationes et actus nudabuntur. Applica manus ad laborem et cor ad meditationem et orationem. Verbum otiosum ne ames, quia allevat onus operis tui conversatio utilis animæ æque ac corpori.

11. Clamat-ne pauper ad januam tuam, surgens aperi alacriter; recrea illum qui passionem patitur, sustenta cor oppressi; experientia cognoscis angustias paupertatis. Alios in domo tua ne detineas et mendicum ne expellas. Sit tibi et domesticis tuis lex virtutis; sit tibi ordo sapienter dispositus ne irrideant te protervi; circumspecte te geras in omnibus ne illudant tibi insipientes. Integer sis et diligens et simplex et prudens. Sit tibi corpus tranquille et jucundum, salutatio grata et simplex, conversatio absque defectu, sermo brevis et sensatus, verbum concisum et sanum, sensu et intellectu plenum. Ne multum loquaris etiamsi verba tua sint sapientiæ referta, quia multiloquium etsi prudens nunquam sine fatuitate est. Domesticis tuis sis velut pater; reputa te minimum inter fratres tuos, proximis tuis

Elemc-
 syna et
 virtutes
 commen-
 dantur.

* A. صعدا . - B. صعدا . - C. صعدا . - D. صعدا . - E. صعدا .

حنيفة . حمر فمصل نلج : ارا . حمر مستقلا
 هنيئا . ساب لي . اوسا مرسلا . ارا وسحب^a
 لا لالا . ولا صلا يفصلا صلا^b حب . هاب
 هوسا نعت حب . حمر مقتلا ولا سنبلا .
 له طاقا هلا حلا . حلا حلا لا هوسا
 حب . الا مسمو ومهلا : لالا صعب
 حلا . اوسا اوسا حلا . هاب
 سلا سلا ست انا . وللمسرة للمسرة انا .
 صلا هوسا من حلا نعا . هههه
 صعب حلا . هوسا هاب نرا
 ههههه . حب ههههه اسم صعب . هوسا
 هوسا انا حلا . حلا ههههه .
 حلا صلا صلا صلا : حلا حلا
 انا . حلا نعا انا . هاب انا
 حلا حلا . حلا انا حلا .
 ههههه . لا انا . حب ههههه صلا
 صلا . ههههه . ههههه . حلا :
 حلا حلا ههههه . حلا انا
 لالا

حلا ولا لا انا . سوسا وسحب
 لا لالا . حلا حلا . حلا حلا
 لا لالا . لا انا انا حلا . لا حلا
 انا حلا : ههههه . حلا حلا .
 انا حلا . ههههه . ههههه .
 حلا . انا حلا حلا . لا
 حلا حلا . حلا حلا .
 انا حلا . حلا حلا .
 حلا حلا . حلا حلا .

inferiorem, et omnium humillimum. Cum amico serva secretum, cum charis sis sincerus. Cave ne fiat jurgium. Secretum amici tui ne prodas, ne qui audierit odio te habeat et perversum te reputet. Cum osoribus ne contendas, nec exterius nec interius inimicum habeas nisi Satanam; sis consiliarius mulieris pacto conjugii tibi unitæ, et actibus ejus invigileto; tibi utpote fortiori officium incumbit sustentandi infirmitatem ejus. Infirminus quippe valde est sexus muliebris et ad lapsum proclivis. Sis sicut accipiter ardens, sed omni ira remota, sis jucundus et fortis in temperandis discernendisque rebus; inter senes sileto. Presbyteris honorem exhibe; sacerdotes sedulo honora ut bonos patresfamilias. Debitum redde obsequium dignitati eorum et actus ne perscruteris. Dignitate quippe sacerdos angelus est, conditione vero et actibus homo, misericordia autem divina mediator inter Deum et homines.

12. Vitia hominum ne examines et peccata proximi ne reveles. Defectus aliorum os tuum non divulget; non es judex mundi, nec terræ princeps. Si æquitatem amas, argue animam tuam et personam tuam et judica peccata tua et ulciscere delicta tua; ne contra fas inquiras de delictis hominum, nam si hoc feceris noxa non deerit tibi; quæ ex aure ad aures transmittuntur rata non habeas multa

^a B. وسحب . — ^b A. وفلا . — ^c B. حلا . — ^d B. ههههه . — ^e B. ad. هوسا .

وتلا . اذخره متعلا لا اومع . ولا
سعتتج فومتا *

حتتعا سمزحلا لا اسه . وسحسلا اوم
بحمر صعتلا . متعدهلا لا اومر . اذ
لا صغلا طاهلا . صغلا وسعلا لا اومر .
اوقلا صغلا صغلا . حذوم هلعلا صغ
سنتلا . اوم وصح صغلا صغلا . ساد لا
لاوملا حذلا . حذولا وخطلا اسهلا . اوم
صلا و/لا حذلا حذوم . حذوم اسهلا وسعتتج^b
صغ . طاهلا صغلا لا اصغ . ولا ولا
لاوملا اوملا . لا لا وبتلا لا لا حذولا . وخطلا
اوملا لاوملا . لا لا و/لا حذوم صغ صغلا .
اوم صغلا حذوملا صغلا . صغلا حذوم
وصلا قار . اوملا صغلا صغلا^d .
صغلا لاوملا حذوملا . صغلا صغلا
اوم صغلا . صغلا حذوملا صغلا . ولاوملا
اوم صغلا لاوملا . صغلا صغلا صغلا .
صغلا صغلا لاوملا لاوملا . صغلا صغلا
لا لاوملا . وخطلا صغلا صغلا صغلا .
اوم صغلا صغلا صغلا . صغلا صغلا صغلا
صغلا لاوملا . صغلا صغلا صغلا . صغلا
صغلا صغلا صغلا . صغلا صغلا صغلا .
صغلا صغلا صغلا . صغلا صغلا صغلا .
صغلا صغلا صغلا . صغلا صغلا صغلا .

صلا و/لا حذوملا صغلا صغلا . صغلا
صغلا صغلا . صغلا صغلا صغلا . صغلا

quippe dantur mendacia; vanis
rumoribus ne credas, quia non
desunt falsitates.

13. Ne ad divinationes et auguria
respicias, quæ satanæ societati
conjuncta sunt. Ne ames contra-
dicere etiam propter jus, nec con-
tentionem moveas etiam de re
licita; fuge et evita contentionem
tanquam violentum latronem.
Cave ne sis sponsor in mutuo ne
pecces; de tuo adjuva illum quem
damno affecisti. Ne ludibrio ha-
beas stultum, sed ora ut non fias
ei similis. Noli accusare eum qui
peccavit ne et tu perturberis. A
delictis suis resipiscentem consi-
liis tuis adjuva et conforta eum
quia potest a casu se erigere :
confidat in Deum et peccatum ejus
comburetur ut stipula. Ne tædio
sit tibi visitare ægrotos ut homini-
bus sis gratus. Domum luctus no-
tam habeas, domus vero convivii
ignota sit tibi. In potatione vini
ne sis assiduus ne multiplicentur
noxæ tuæ. Circumda labia tua
muro et custodiam pone ori tuo¹.
Sufferto dolorem propter proxi-
mum tuum et compatiens esto
tribulationibus ejus. Verus amicus
in tribulatione cognoscitur; de-
functum deducito cum amore,
dolore et discretionem, et ora ut
detur ei requies in loco secreto
quo vadit.

14. Quando stas in oratione
clama ex anima tua « miserere
mei, peccator sum et infirmus,

Oratio.

¹ Psalm. CXL, 3.

^a B. صغلا . — ^b A. صغلا . — ^c B. صغلا . — ^d B. om. versum.

لخصمك . سمح ك سلا وقرلا .
 رحمال وفسر رحسب . لحدلحد لا
 لاف: ٥٥٠ . سمح معزال لا لانفس . لالا عجب^٥
 حسلب . وفسر عجب رحسب . حسب
 رحمال حمال . دوسرا وفسر لاسلا . .
 لعلمها لصب فسب .

o Deus, miserere infirmitatis meae
 et da mihi vim orandi oratio-
 nem quaë tibi placeat, scilicet :
 Ne retribuas mala inimicis meis
 et ne vindictam sumas de iis qui
 oderunt me¹, sed in misericordia
 tua largire ut faciant voluntatem
 tuam. » In tempore orationis et
 rogationis incumbere in horum me-
 ditatione coram Domina matre
 tua (?).

Vitand: vitia.
 ٥٥٥٥٥٥ لا لاسم . سمح وفسر
 رحمال سمح حسلب . وفسر وفسر لاسم
 سمح رحمال سمح لاسلا . سمح لاسلا
 لا لاسلا . سمح وفسر لا لاسلا .
 رحمال سمح سمح : سمح سمح ولا
 سمح . سمح سمح وفسر . وفسر
 سمح سمح . سمح سمح سمح . سمح
 وفسر سمح . سمح سمح سمح .
 لاسم سمح لا لاسم . سمح سمح
 سمح سمح . سمح سمح سمح .
 سمح سمح سمح . سمح سمح سمح .

15. Noli resistere malo²; malus
 enim de malo est qui malo resistit.
 Rem alterius non retineas, ne,
 si pereat, quærela contra te moveatur.
 Subsistentiam hominis ne immutes in rebus et possessionibus;
 omnia facito, quasi nihil esset et
 Deus solus exstaret. Si poposceris a
 proximo tuo et non dederit pro tua
 voluntate, cave ne ex ira proferas
 verbum acerbum. Temporibus te
 accommoda, plurimum enim variant;
 uno die centum momenta mutant
 permutantque. Procul ab ore clamor.
 et a mente tristitia; nihil doleas nisi
 peccata continuo; a labore non
 desinas etiamsi dives; otiosus enim
 suis negligentibus lucratur multos
 reatus.

Pauper-
 tas dili-
 genca.
 لاسم سمح سمح . سمح سمح
 سمح سمح . سمح سمح سمح .
 سمح سمح سمح . لا لاسم سمح
 سمح سمح . سمح سمح سمح .

16. Ama paupertatem, dilige
 inopiam; si in utroque profueris
 hæreditatem habebis in cælo; ne
 despicias vocem pauperis, nec
 causa sis ut tibi maledicat. Quodsi

¹ Tobie III, 3.

² Matth. V, 39.

^٥ B. سمح . — ^ب B. لاسلا . — ^ج B. سمح . — ^د A. سمح .

للألف مذنبة^a سبطا . معصا مذنبا حذرا .
 لى زالألف تشدهوس سلا . حصتا وصلى
 للى . خلا موصلا لى حذرا . خلا
 الولا لى حذرا^b . عفا الولا حى
 حذرا : ؟ لى سلسلوس حى لى حذرا .
 حى لى حذرا حذرا . لى حذرا
 ؟ حصتا . زالألف لى حذرا ؟ تشدهوس .
 حذرا لى حذرا حذرا . سب لى حذرا حى
 لى . حذرا . لى حذرا حى حذرا . حذرا
 حذرا . حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا ؟ حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا ؟ لى حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا . لى حذرا حذرا حذرا .

ل لى حذرا حذرا . لى حذرا حذرا
 حذرا حذرا . لى حذرا حذرا حذرا .
 حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 لى حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .
 حذرا حذرا حذرا . حذرا حذرا حذرا .

maledicat ille cujus amarum est palatium¹ scilicet vir egens, audit Dominus precem ejus. Si sordidae sunt vestes ejus, lava eas aquis quae gratis emuntur. Ingreditur-ne pauper in domum tuam? ingreditur cum eo Dominus et in habitaculo tuo commoratur; recreasti-ne cum a perpeccionibus suis? a perpeccionibus liberabit te Dominus; lavasti-ne pedes peregrinorum? sordes abluisti peccatorum tuorum. Mensam-ne coram paupere parasti? respice Deum Patrem per ipsum manducantem et Christum per ipsum bibentem et Spiritum sanctum per ipsum se reficientem. Satiatus-ne est pauper de mensa tua et refocillatus? refecisti Christum Dominum tuum, erit merces tua coram angelis et hominibus, confitebitur quod refecisti famem ejus et gratias tibi habebit quod satiaveris et sedaveris sitim ejus.

17. O quam misericors est Dominus! O incommensurabiles mi-

Signum crucis.

¹ Eccli VII, 14.

^a B. سبطا . — ^b B. om. حذرا . . . خلا . — ^c B. om'ittit. — ^d B. add. حذرا حذرا حذرا . — ^e B. حذرا حذرا . — ^f A. add. حذرا .

لا اذنه وحصا . جصا وابعوم جرحط^ا .
 لا داوطلا اهلا جعما . لا حصدا هلا
 حنبهال . لا حصدا اهلا داومرا . هلا
 حجبنا وحبنا . دوما سعا لا اصعا .
 ولسا دهنا اوما^ب . ووه نوم ج
 عهنا^ع . دمبنا^د وجرهه مهحنا^س .
 هلاصنا جرهنا لحنس^ب . وبعنا جوه
 اوما^د .

Libertas
 evangelica
 etobserva-
 tio manda-
 torum.

جوه بعنا اسما بعصا . وكن ساونا
 حصدا اوما^د . جرح بعنا لا لحنس^ب
 ولا بعصا والره^ا . صعا حب اصصا
 هومبنا . هصعا لحنس بعصا . ورا
 وه ورا ساونا^ب . جرح بعنا جرهه
 لاجف . هرا^ب وحصا صصا^د . اه
 لاسنا صصا^د . صا صا نوم ج
 حنبنا جرهه لقسا . صصا صصه
 بعصا . هرا^ب ولا صصا . صصا
 جرهه صصا^د . ولا لحنس^ب ج
 هصا . لرا جرهه فد ج . واسبنا
 هصا لحنس^ب . اونا هرا^ب ورا^ب . صصا
 ورا لحنس^ب . اونا حصدا^د اونا^د .
 هصا صصا^د اه^د جره . هصدا^د اونا^د
 اونا^د . هصصا صصا^د اه^د . هصدا^د
 صصا^د وصبنا . صصنا^د لرا^د صصا^د .
 فصصا جرهه لرا^د . ورا^د صصا^د
 ورا^د . هصا^د لرا^د ورا^د . ووه
 صصنا^د لرا^د لحنس^ب .

Viro ju-
 sto nihil
 timen-
 cun.

اوما^د صصا^د لرا^د . ولا حنب^ب هلا
 صصا^د لرا^د لحنس^ب .
 صصا^د لرا^د لحنس^ب .
 صصا^د لرا^د لحنس^ب .

ficæ crucis, obsigna, fili mi, om-
 nes tuos actus. De janua domus
 tuæ ne ex eas donec cruce te signa-
 veris; nec in esu nec in potu, nec
 in somno nec in vigilia, nec in
 domo nec in itinere, nec in tem-
 pore quietis illud signum negli-
 gas; nullus est custos illi æqui-
 parandus; sit tibi murus protector
 ante omnes actus; edoce illud filios
 tuos ut istud sedulo addiscant.

18. Subjice te legibus ut liber
 vere sis. Animæ tuæ voluntatem
 ne facias extra legem Dei. Quot
 mandata mihi scribenda, quot
 leges significandæ quas omnes ex
 animo addiscere debes, si velis
 tuam assequi libertatem! Si puri-
 tatem amas, eam alios edoceas.
 Natura sit liber tuus, et mundus
 tuæ tabellæ, disce in eis leges et
 absque libellis meditare. Sol in
 suo cursu docet te a labore non esse
 cessandum. Nox suo silentio cla-
 mat tibi finem tuis operibus esse
 imponendum. Terra et arborum
 fructus clamant: suum cuique rei
 tempus; in hieme arvis semina
 mandas, in æstate metis. In mundo
 semina bona opera, ea in resur-
 rectione metes. Avis quotidie vic-
 tum suum quærens arguit avarum
 ejusque avaritiam et reprehendit
 injustitias quibus diripit pecuniam
 aliorum. Mors, rerum omnium
 finis, vanitatis res omnes arguit.

19. Confuge in Deum qui non

—^a B. جرحط . —^b B. pro hoc versu habet صصا^د لرا^د لحنس^ب . —^c A. هرا^ب . —^d A. صصا^د . —
 . —^e B. صصا^د . —^f B. لرا^د

. **עליו** . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .

transit nec mutatur. Refrena ri-
 sum per dolorem et hilaritatem per
 luctum; doloribus solatium præbe
 per æternam spem, et luctum leni
 per expectionem vitæ. Firmiter
 crede, o vir prudens, rectorem
 tuum Deum esse; quod si provi-
 dentia ejus non te deserit, nihil
 tibi nocere potest. Si homo ab
 homine, parvus a magno liberari
 potest, quanto magis fidelis in
 asylo Dei tutus erit. Ne timeas
 adversarios qui violenter irruunt
 in te; sedulo conserva animam tuam
 et noxia fient proficua; nemo
 poterit vim tibi inferre, imo, ubi
 libertas est, nemo incidere potest
 in tentationem quæ superet suas
 vires. Nihil mali inest in tribula-
 tionibus. Nisi velit libertas, actus
 non pervertuntur, quia voluntas
 libere agit.

. **עליו** . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .
עליו . **עליו** . **עליו** . **עליו** .

20. Viris justis et probis profi-
 cuæ fuerunt tentationes. Jobus,
 vir sapiens, de tentationibus
 triumphavit. Morbo tactus fuit
 et non conquestus est, ulcere per-
 cussus et non murmuravit, con-
 sumptæ sunt carnes ejus, defece-
 runt vires, voluntas autem non
 defecit, ex omnibus perpressioni-
 bus perfectus evasit; quia tentatio-
 nes eum non contriverunt. Reli-
 quit Abraham suam patriam et
 familiam et exinde animum non
 despondit, e contra gloriosior eva-
 sit. Joseph e carcere potestatem
 regis Ægypti obtinuit; Ananias
 ejusque socii et Daniel alios e
 captivitate liberarunt. Vide igitur,

a B. **עליו** . — b B. **עליו** . — c Vocem addidi ad compleendam versus mensuram.

ولسه صوبه و صعبه لونه . الا رحله
 ولسه . لبعده لسا مع حسه صلا . مع حده
 ولسه صعبه . لا لخره صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه . لا لحد صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه . ولسه صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه . لا لحد صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه .
 ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه .

Pauper-
 tas evan-
 gelica
 commen-
 datur.

ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .
 ولسه صعبه ولسه صعبه . ولسه صعبه ولسه صعبه .

a B. ولسه صعبه . — b A. add. ولسه صعبه .

o sapiens, quanta sit virtus liber-
 tatis, cui nihil noxium esse potest
 nisi voluntas remissa. Israel deli-
 ciis saturatus calcitravit; foederis
 oblitus est; immemor naturæ suæ
 creatæ falsos Deos adoravit. Servi-
 tutis Ægypti immemor fuit in otio
 deserti, sed quoties afflictione præ-
 mebatur verum Deum agnoscebat,
 quoties vero in otio quiete vive-
 bat, oblitisceretur Dei Salvatoris
 sui. Ne quæras hic otia, hic enim
 mundus labor est continuus. Si
 sapiens sis discretor non commu-
 tabis tempora, permanens pro non
 permanente, cessans pro non ces-
 sante, corpus pro umbra, veritatem
 pro mendacio, vigiliam pro som-
 no, tempus pro ejus defectu, an-
 num pro exiguis momentis. Recol-
 lige mentem tuam ne divageris
 in rebus vanis et inutilibus.

21. Nemo in mundo dives nisi
 qui timet Deum; nemo vere pau-
 per nisi qui veritate indiget, quan-
 tumcumque egeat qui dives non
 est, etiamsi ejus inopia testetur ip-
 sum præ miseris et mendicis indi-
 gere ut accipiat donum; is autem
 vere servus est et domini ejus mul-
 ti, servit enim pecuniæ, divitiis,
 possessionibus; domini ejus immi-
 sericordes nullam ei dant requiem.
 Confuge ad paupertatem et vive
 in ea, mater est quæ miseretur
 dilectorum suorum; asylum quære
 in inopia, nutrit filios suos bonis;
 jugum ejus leve et suave, et grata
 est gustui memoria ejus. Qui con-
 scientiam habet infirmam ille
 tantum abhorret a potu pauper-

• • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •

tatis; flaccidus reformidat laudabile inopiæ jugum. Quis dedit tibi, o homo, invenire requiem in mundo? Quis dedit tibi, o pulvis, divitem fieri in paupertate? Desideriis ne fias egens et in alios respiciens. Sufficit tibi panis quotidianus, sudore vultus tui acquisitus; tibi sit necessarium hoc tantum quod singulus dies præbet; si invenis convivium, sume ex eo quod tibi necessarium est; in die dierum nihil sumes, quia venter tibi thesauros non servat. Lauda et gratias age de saturitate tibi præstita ne ad iracundiam provoces honorum largitorem; in puritate te refice, ut exinde utilitatem percipias. In omnibus gratias age et lauda Deum salvatorem ut per suam gratiam det tibi audire et facere voluntatem ejus. Consilium vitæ dedi tibi, ne illud negligas. Quod scripsi tibi, ex aliis desumpsi, cave ne verba eorum despicias. Si ante te decessero fac mei in oratione memoriam; omni tempore ora et precare ut noster amor sincerus permaneat. Pro quibus offeramus gloriam et honorem Patri, Filio et Spiritui sancto, nunc et semper. Amen.

Explicit sermo de exhortatione et pœnitentia compositus a sancto Ephræmo doctore.

Cap. B. : Explicit sermo sancti divique Ephræmi de amore doctrinæ.

• • • • •
 • • • • •

• • • • •
 • • • • •

• A. • • • • • — b B. • • • • • — c B. om. • • • • • — e B. • • • • • —
 f A. • • • • •

MONITUM

IN SEQUEMTEM SERMONEM.

Descriptus est metricus hic sermo ex duobus codicibus Musæi Britannici. Prior codex (A) numero 14651 notatus anno Christi 850 exaratus fuit. Continet, præter varias Sanctorum *vitas*, a Land in suis *Anecdotis syriacis* editas, nonnullas Jacobi Sarugensis et Isaaci Antiocheni *Orationes* et duos S. Ephræmi *sermones*, nempe : 1° *De Elia et Vidua Sareptæ*, fol. 186-190; 2° *De muliere peccatrice*, fol. 196-201. Alter codex (B), numero 17266 notatus, ad sæculum XII pertinet. Sermo de peccatrice in eo legitur, a fol. 1-8. Idem sermo occurrit in cod. arab. vaticano inter codd. Berœenses n. 1¹, et in cod. carshunico paris. 194, fol. 118², sub hoc titulo : *Sermo S. Ephraem Syri de Maria peccatrice*³.

Textum sequimur cod. A. Ad-dita tamen sunt sat ampla frag-menta e cod. B. Illa fragmenta in sermone fuisse inseranda, hic mensura versus, illic contexta oratio dictabant. Cum hoc sermone conferendi sunt sermo græcus in mulierem peccatricem qui inci-pit : Πολλῶν ὄντων ἑσίων⁴; alter cujus initium : Ἀπλοῦς ἡμεν ὁ κάματος⁵; Pa-rænesis IV^a quæ exorditur : ܠܘܟܝܢܝܢ ܝܠܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ⁶. Conferenda denique sunt quæ habentur in sermone *De Domino nostro*⁷, et in sermone incipiente : ܝܚܝܕܝܢ ܠܡܘܨܝܢ ܝܘܦܝܢ, qui habetur infra ad diem secundam hebdomadæ sanctæ. S. Doctor paucis etiam agit de Peccatrice in *Evangelii concordantis expositione*, p. 113-115.

¹ J. S. Assemanus, *Bibl. Or.* I, p. 156, 585.

² Zotenberg, *Catal. des manuscrits syriaques de la Bibliothèque nationale*, cod. 194, n. 17.

³ Cfr. S. Ephræmi *Opp. græco-lat.* I, præf. LIV.

⁴ S. Ephræmi *Opp. græc.* II, 297-308.

⁵ *Opp. græco-lat.* III, 385, sqq.

⁶ *Opp. syr. lat.* III, 387, sqq.

⁷ *Supra* p. 175, sqq.

مذبحنا وشمسنا لاهوتنا من افرام وبنام وبنام

سهيلا ولسيلا ولسيلا

BEATI EPHRÆMI SERMO

DE PECCATRICE QUÆ PECCATO LABORABAT.

عصده ولاحده سحتح . وحصلا
 منسبح الام . لسهيلا عجم لده
 سقويه . اف موصونه وضما¹ 1009 ;
 لوصلا دهيلا فسا . حسونه . سراته ووهيلا
 حقا . ولصغنا يوح سلاصلا . مر
 اكلب هواج ذيهيه . هله يوح له
 متيلا . فقيهه ووهيه ميهلا . لوج
 متصونه ووهيه حصلا . ووصلا ووهيه
 لجا . ووصلا ووهيه جافلا ووهيه .
 اب اوصلا لوج متصونه ووهيه .
 عصده لسعصلا . وراخلا لسلا حيه
 حسونه . نهيلا سبلا حيه فصده . وحص
 عصده لجا ووصلا حصم . جيهه سقويه
 اب وصلا . ووهيه للاهيه ووهيه ووهيه
 سقويه . سراه لعل ووهيه . ووصلا ووهيه
 ووهيه² 1009^d ووهيه ووهيه ووهيه
 ليهيه . حله ووهيه حس³ ووهيه .

فحنا لحوه لا ووصلا . حصلا
 ووهيه ووهيه . ووهيه حصلا لوهيه⁴ .
 حيه ووهيه 1009 ووهيه . لوصلا له ووهيه
 ووهيه⁵ . ووصلا ووهيه ووهيه . ووهيه⁶

1. Animos reassumite, dilectis-<sup>Pecca-
 trix deflet
 sua pecca-
 ta.</sup>
 simi, audientes quam misericors
 sit Deus : peccatrici sua delicta
 dimisit pœnitentemque sustinuit;
 luto oculos cæci aperuit lucemque
 aspexerunt ejus pupillæ¹; paraly-
 tico sanitatem restituit qui statim
 ambulavit portans lectum suum²;
 nobis autem margaritas³ dedit,
 sanctum scilicet suum corpus et
 sanguinem. Occultis quæ ferebat
 remediis notos sanabat ægros;
 circuibat terram Judæ ut medicus
 suis remediis onustus. Vocavit
 eum Simon ad cœnam in suam
 domum ut manducaret panem
 cum eo. Quum ergo audivit pecca-
 trix Jesum apud Simonem accum-
 bere et epulari summopere exul-
 tavit⁴. Congregaverunt se ejus
 cogitationes velut mare et sicut
 fluctus efferbuit ejus amor. Vidit
 mare misericordiæ in unum locum
 congregari, ejusque mentem su-
 biit cogitatio ut iret omnes suas
 nequitias suffocare in fluctibus
 ejus.

2. Cor suum peccatis obrutum,
 lacrymarum et pœnitentiæ vincu-
 lis strinxit et cœpit de se flere
 dicens⁵ : « Quid mihi profuit hoc
 meretricium, quid hæc lascivia;

¹ Joan. IX.

² Matth. IX, 2-7.

³ Syri margaritas appellant particulas conse-
 cratas.

⁴ Luc. VII, 56-51.

⁵ Consona sed multa proluxiora habentur in
 sermone græco, qui incipit Πολλὰς υγρὰς ἰστέρας et in
 altero cujus initium Ἀπλοῦς ἔμει ἡ καίματος opp.
 græco-lat. II, 297; III, 385.

^a B. ووهيه . — ^b A. add. ووهيه ووهيه 1009 ووهيه ووهيه . — ^c B. ووهيه . — ^d B. om. 1009 . —
^e B. ووهيه . — ^f B. ووهيه . — ^g A. ووهيه . — ^h B. ووهيه .

بقول هلا ذوبلا . حلا نكاحا هلا ونلا .
 سلهف هه دلا لالهتا . هه هه هه لا
 لهههه . ونه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه هه . ونه هه هه هه
 هه . هه هه هه هه هه .
 لا هه هه هه هه . ونه هه هه هه .
 هه هه هه . ونه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه .

ونه هه هه هه هه . ونه هه هه هه هه .
 هه هه هه . هه هه هه هه هه هه .
 ونه هه هه هه هه هه . ونه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .

Collo-
 quium
 peccatri-
 cis cum
 unguenta-
 rio.

ونه هه هه هه هه . ونه هه هه هه هه .
 هه هه هه . هه هه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه . هه هه هه هه هه .

¹ Eadem ejus crimina quae ipsa hic fatetur,
^a B. ونه هه هه هه . — ^b B. ونه هه هه هه . — ^c B. add. ونه هه هه هه .
 — ^d B. هه هه . — ^e A. ونه هه هه . — ^f B. ونه هه هه . — ^g B. ونه هه هه . — ^h A. ونه هه هه . — ⁱ A. ونه هه هه .

innocentes absque pudore inqui-
 navi; orphanos¹ seduxi absque
 verecundia, negotiatores rapui;
 nec nequitia mea satiata est; fui
 velut arcus in bello, necavi bonos
 et malos; fui velut procella in
 mare et in fluctus immersi multo-
 rum naviculam, quare non acqui-
 sivi virum qui reprimeret lasci-
 viam meam? unicus enim vir a
 Deo est, plures vero a diabolo. »

3. Hæc secreto dicens cœpit
 palam agere, lavit se; abjecit ab
 oculis suis fucum aspicientes ob-
 cæcantem; mox lacrymæ prorupe-
 runt super stibium mortiferum;
 abstulit et projecit e manibus suis
 armillas adulatorias impudicitiae.
 Exiit e corpore suo byssinam me-
 retricii tunicam et consulto pere-
 xit ad induendam vestem et orna-
 menta propitiationis. Eduxit et
 exiit e pedibus suis elegancia
 scorti calceamenta, et gressus di-
 rexit in viam cœlestis aquilæ
 (Christi). Tulit aurum suum in
 manu sua et sustulit in altum et
 cœpit secreto implorare illum qui
 palam exaudit: « Domine hoc
 aurum quod ex iniquitate possideo
 acquirat mihi remissionem; hoc
 aurum quod ab orphanis collegi
 devincat mihi Dominum orpha-
 norum. »

4. Hæc secreto dicens palam
 agere cœpit, arripuit aurum suum
 in manu et tulit alabastrum et
 tristis egressa est festinanter ad

historice depinguntur paræn. IV, *Opp. syr.* III, 395.

حصلا^١ هقلا . حصلا^٢ حلا^٣ لا^٤ هقلا^٥ .
 لا^٦ و^٧ حلا^٨ لا^٩ حص^{١٠} : لا^{١١} و^{١٢} و^{١٣}
 ما^{١٤} و^{١٥} : و^{١٦} و^{١٧} و^{١٨} و^{١٩} : و^{٢٠}
 و^{٢١} و^{٢٢} و^{٢٣} : و^{٢٤} و^{٢٥} و^{٢٦} .

و^{٢٧} و^{٢٨} و^{٢٩} . و^{٣٠} و^{٣١} و^{٣٢} :
 و^{٣٣} و^{٣٤} و^{٣٥} : لا^{٣٦} و^{٣٧} و^{٣٨} : و^{٣٩}
 و^{٤٠} و^{٤١} و^{٤٢} : و^{٤٣} و^{٤٤} و^{٤٥} : و^{٤٦}
 و^{٤٧} و^{٤٨} و^{٤٩} : و^{٥٠} و^{٥١} و^{٥٢} : و^{٥٣}
 و^{٥٤} و^{٥٥} و^{٥٦} : و^{٥٧} و^{٥٨} و^{٥٩} : و^{٦٠}
 و^{٦١} و^{٦٢} : و^{٦٣} و^{٦٤} و^{٦٥} : و^{٦٦}
 و^{٦٧} و^{٦٨} و^{٦٩} : و^{٧٠} و^{٧١} و^{٧٢} : و^{٧٣}
 و^{٧٤} و^{٧٥} و^{٧٦} : و^{٧٧} و^{٧٨} و^{٧٩} : و^{٨٠}
 و^{٨١} و^{٨٢} : و^{٨٣} و^{٨٤} و^{٨٥} : و^{٨٦}
 و^{٨٧} و^{٨٨} و^{٨٩} : و^{٩٠} و^{٩١} و^{٩٢} : و^{٩٣}
 و^{٩٤} و^{٩٥} و^{٩٦} : و^{٩٧} و^{٩٨} و^{٩٩} : و^{١٠٠}

Pecca-
 tricem ag-
 greditur
 Satanas.

و^{١٠١} و^{١٠٢} و^{١٠٣} : و^{١٠٤} و^{١٠٥} و^{١٠٦} :
 و^{١٠٧} و^{١٠٨} و^{١٠٩} : و^{١١٠} و^{١١١} و^{١١٢} :
 و^{١١٣} و^{١١٤} و^{١١٥} : و^{١١٦} و^{١١٧} و^{١١٨} :
 و^{١١٩} و^{١٢٠} و^{١٢١} : و^{١٢٢} و^{١٢٣} و^{١٢٤} :
 و^{١٢٥} و^{١٢٦} و^{١٢٧} : و^{١٢٨} و^{١٢٩} و^{١٣٠} :
 و^{١٣١} و^{١٣٢} و^{١٣٣} : و^{١٣٤} و^{١٣٥} و^{١٣٦} :
 و^{١٣٧} و^{١٣٨} و^{١٣٩} : و^{١٤٠} و^{١٤١} و^{١٤٢} :
 و^{١٤٣} و^{١٤٤} و^{١٤٥} : و^{١٤٦} و^{١٤٧} و^{١٤٨} :
 و^{١٤٩} و^{١٥٠} و^{١٥١} : و^{١٥٢} و^{١٥٣} و^{١٥٤} :
 و^{١٥٥} و^{١٥٦} و^{١٥٧} : و^{١٥٨} و^{١٥٩} و^{١٦٠} :
 و^{١٦١} و^{١٦٢} و^{١٦٣} : و^{١٦٤} و^{١٦٥} و^{١٦٦} :
 و^{١٦٧} و^{١٦٨} و^{١٦٩} : و^{١٧٠} و^{١٧١} و^{١٧٢} :
 و^{١٧٣} و^{١٧٤} و^{١٧٥} : و^{١٧٦} و^{١٧٧} و^{١٧٨} :
 و^{١٧٩} و^{١٨٠} و^{١٨١} : و^{١٨٢} و^{١٨٣} و^{١٨٤} :
 و^{١٨٥} و^{١٨٦} و^{١٨٧} : و^{١٨٨} و^{١٨٩} و^{١٩٠} :
 و^{١٩١} و^{١٩٢} و^{١٩٣} : و^{١٩٤} و^{١٩٥} و^{١٩٦} :
 و^{١٩٧} و^{١٩٨} و^{١٩٩} : و^{٢٠٠}

1 Quæ habentur de tentatione desunt in sermo- nibus græcis.

2 B. حصلا . — 3 B. حصلا . — 4 A. حصلا . — 5 B. حصلا . — 6 A. حصلا . — 7 B. حصلا . — 8 Decem versus qui sequuntur deficiunt in A.

omnem quæstum ejus. Ego autem consilium do tibi tanquam vir tibi prodesse amans, dimitte virorum frequentiam quæ ab adolescentia tua nihil profuit tibi, et exquire unum tantum virum qui refrænet lasciviam tuam. »

5. Hæc sapienter dixit unguentarius cum meretrice. Respondens peccatrix dixit unguentario : « Ne reprehendas me, vir, tuo sermone, nec ab opere tua disputatione me avertas. Unguentum a te postulavi, sed non gratis, solvam pretium justum. Sume tibi aurum quantum postulas, da mihi unguentum pretiosum : accipe tibi quod non permanet ut eam ad eum qui permanet et emam quod permanet. Quod autem de mercatore dixisti : Mercator occurrit mihi hodie multis divitiis onustus et ipse secreto surripuit me et ego surripui eum; ipse surripuit delicta et peccata mea et ego surripui divitias ejus. Quod adjecisti mihi de viro : virum obtinui in cælo cujus imperium æternum est et regnum indissolubile. »

6. Tulit unguentum et exivit. Egressa autem ibat alacris. Visa ea, Satanas¹ agre tulit menteque valde contristatus est. Quod portaret illa unguentum intus quidem gaudebat, quod vero decentes deferret vestes anxius considerabat. Abiit igitur post eam presse ejus

دلون . لب لعلها لعلها . زها فاعلا
 وبعقولة . وبعصدا ملا وبعقولة .
 وبعقولة خلا حقا . وبعصدا اقرى سدا
 وبعقولة . هالها لعلها زبا وبعقولة . وبعصدا
 لعلها وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .
 وبعصدا وبعقولة . وبعصدا وبعقولة .

vestigia sequens, ut prædo mer-
 catorem; auscultabat motum labio-
 rum ejus ut discerneret verba quæ
 dicebat; inspiciebat ejus oculos ut
 videret quonam eos intenderet;
 pedes ejus adibat ut disceret quo-
 nam gressus dirigeret. Multas
 struit insidias Satanas ut e verbis
 nostris mentem nostram detegat.
 Idcirco docet nos Dominus non
 extollendam vocem in oratione ut
 non audiat Satanas verba nostra et
 insurgat contra nos. Quum igitur
 vidit Satanas se non posse mutare
 mentem peccatricis, mutato habitu,
 hominis personam assumpsit, du-
 xit secum turbam juvenum amato-
 ribus prioribus similium et cœpit
 eam sic alloqui : « Per vitam tuam
 dic mihi, mulier, quonam gressus
 dirigis? Ad quid ista festinatio
 antea insueta? Quænam est ista
 tua humiliatio? te velut ancillam
 humilem facis; pro vestibus byssi-
 nis pannos sordidos induisti; pro
 armillis aureis et argenteis nulli
 annulli in digitis; pro calceis ele-
 gantibus nulli etiam detriti calcei
 in pedibus; aperi mihi totam tuam
 agendi rationem, quia non intel-
 lexi tuam transmutationem. Num-
 quid aliquis ex amatoribus tuis
 mortuus est et vadis condire il-
 lum? Ibimus tecum ad exequias
 tui doloris participes effecti. »

7. Hisce Satanæ dictis respon-
 dit peccatrix : « Recte dixisti ali-

حبا نلهها هالها . وبعقولة
 وبعقولة هالها وبعقولة . وبعقولة

a B. om. duos versus. — b B. لا بها . — c B. وبعقولة . — d A. pro
 وبعقولة . — e B. وبعقولة . — f B. وبعقولة . — g A. ad. وبعقولة .

وَايُّهَا الْمَرْحُومَةُ صَدَّقْ . سَلِّمْ . سَلِّمْ
 صَدَّقْ . سَلِّمْ . سَلِّمْ . سَلِّمْ . حَلِّمْ
 سَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . لا يَمُرُّ بِهَا أَحَدٌ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 يَا حَلِّمْ . يَا حَلِّمْ . يَا حَلِّمْ . يَا حَلِّمْ .
 يَا حَلِّمْ . يَا حَلِّمْ . يَا حَلِّمْ .

حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . لا يَمُرُّ بِهَا أَحَدٌ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .
 حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ .

quem mihi morte præreptum me-
 que pergere ad ejus exequias.
 Iniquitas cogitationum mearum
 mortua est et eo condire eam. »
 Reposuit Satanas peccatrici in hæc
 verba : « Sine, mulier, ut dicam
 tibi me tuum primum amatorem
 esse. At non sum sicut tu et me in
 tuas manus committo; rursus tibi
 offero multo plus auri quam
 antea. »

8. Respondit Satanæ peccatrix :
 « Tædet me de te, o homo, nul-
 lum amplius amatorem habeo ,
 quia virum habeo in cœlis, Deum
 nempe qui est super omnia, cujus
 imperium æternum est et regnum
 indissolubile. Ecce enim coram te
 assero, rursus dico et non men-
 tior : ancilla fui Satanæ a teneris
 annis usque nunc; pons sui quem
 calcavit, perdiidi millia virorum;
 fucus meos oculos excæcavit. Cæca
 eram, ignorabam aliquem existere
 qui cæcos illuminat; ecce vado ad
 eum ut, luce oculis meis restituta,
 eam multis restituam; vincta eram,
 ignorabam exstare qui idola des-
 truit, et ecce vado ut, destructis
 meis idolis, multorum deliria dis-
 solvam; vulnerata eram et ignora-
 bam exstare qui vulneratos sanat,
 et ecce vado ut, sanatis meis vul-
 neribus, multis et ipsa sanationem
 afferam. » Hæc locuta est pruden-
 ter meretrix cum Satana; ingemuit
 ille, et dolens ac flens cum ejulatu
 dixit : « Vicisti me, o mulier, et
 quid agam nescio. »

— B. حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . حَلِّمْ . — B. حَلِّمْ . — A. حَلِّمْ . — B. حَلِّمْ . — B. حَلِّمْ .

وَحِبِّهِ هَلَّا . وَحَبَّالْ لَا حَبْنَا . سَحْبْنَا
 وَفَلَا مَسْنَا . سَحْبْنَا لَا أَمْنَهُمْ أَمَلْنَا .
 وَدَعَلَا بَحْبِ مَسْنَا .

حَلَا مَعَلَا سَمَحْ أَمْنٌ . لَحَمَلَا حَلَا
 فَسَلَقْتَهُمْ . مَحْ مَعْ وَسَلَمَاهُمْ سَمَا .
 لَا سَلَا حَمِ أَلَمَلَا . أَلَا مَسَا مَعَلَا .
 مَحْمَحَمَلَا مَفَلَمَلَا . مَحَلَمَلَا حَمَمَلَا وَلَا
 أَمْنَا . مَحَلَمَلَا حَمَمَلَا . مَحَمَلَا حَمَمَلَا .
 فَامْرُؤُوسُ مَحَبْنَا . مَحَمَلَا مَفَمَلَا حَمَمَلَا .
 مَحَمَلَا مَفَمَلَا وَبَلَسَا لَحَبْنَاهُمْ . مَحَلَا
 مَحَمَلَا وَفَلَمَلَا مَحَمَلَا . مَحَبْنَا أَمَلَا حَمَمَلَا
 حَمَمَلَا . مَحَمَلَا مَفَمَلَا لَحَمَمَلَا . وَبَحَمَلَا
 مَحَلَا مَحَمَلَا . مَحَمَلَا مَفَمَلَا مَحَمَلَا .
 مَحَلَمَلَا مَحَمَلَا مَحَمَلَا . مَحَمَلَا مَفَمَلَا
 مَحَمَلَا . مَحَبْنَا بَحْمَلَا حَمَمَلَا .
 مَحَمَلَا مَفَمَلَا مَحَمَلَا . مَحَمَلَا مَفَمَلَا
 مَحَمَلَا . مَحَمَلَا مَفَمَلَا مَحَمَلَا .
 مَحَمَلَا مَفَمَلَا . مَحَمَلَا مَفَمَلَا مَحَمَلَا .
 مَحَمَلَا مَفَمَلَا . مَحَمَلَا مَفَمَلَا مَحَمَلَا .
 مَحَمَلَا مَفَمَلَا . مَحَمَلَا مَفَمَلَا مَحَمَلَا .

dives, multas possidens divitias, vellem eum invitare sicut tu fecisti, ut veniens mea bona benedicat. »

11. Quum desiisset loqui Satanas; respondit Simon hisce verbis: « A quo die ipsum prima vice vidi, nullum in eum vitium aspexi, sed pacem, concordiam, humilitatem, honestatem; ægrotos nulla accepta mercede sanat et dolores gratuito curat. Accedens et stans ad sepulcrum vocat defunctos qui ejus voci illico surgunt. Vocavit eum Jairus¹ ut vitæ redderet suam filiam, confidens eam ab eo ad vitam revocandam; dum esset in via cum eo, sanitatem restituit infirmæ mulieri, quæ fimbriam ejus vestimenti attigerat. Surripuit illa ab eo sanationem et morbus gravis ac molestus statim recessit ab ea². Exivit in desertum, vidit ibi esurientes et famem eorum sedavit; jussit quippe eos super fœnum accumbere et in misericordia sua satiavit eos³. In navi dormivit ut voluit, mox mare intumuit adversus discipulos. Surrexit et increpavit fluctus et facta est tranquillitas magna⁴. Viduæ orbatæ quæ funus ducebat unigeniti sui in via sepulchri filium reddidit ad vitam revocatum, et cor ejus gaudio replevit⁵. Hominem cæcum et mutum sola voce ab

¹ Marc. V, 22, sqq.
² Matth. IX, 20, sqq.
³ Matth. XIV, 13, sqq.

⁴ Matth. XIV, 24, sqq.
⁵ Luc. VII, 11, sqq.

⁶ A. om. حَمَلَا حَمَلَا . . . حَمَلَا .

וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .

חַיָּה וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .

וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .
 וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .

¹ Matth. XXII, 22.

² Matth. IX, 2-7.

³ A. וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים . וְהִנֵּה אֵלֶיךָ מֵרֶחֱקִים .

infirmitate sanavit¹; leprosos verbo mundavit; paralytico usum membrorum restituit²; cæci debilis et afflicti oculos aperuit et ille illico vidit³; aliis duobus qui deprecabantur eum mox oculos aperuit⁴. Sic a longe viri fama ad meas aures pervenit; idcirco vocavi eum ut rebus meis atque pecoribus benedictionem impertiretur.

12. Quibus auditis respondit Satanas Simoni : « Noli ab initio hominem laudare donec cognoveris ejus finem. Hucusque sobrius fuit et vino non indulisit. Si exeat e domo tua et cum meretrice non loquatur omnino honestus dicendus est et ab operantibus iniquitatem alienus. » Hæc Simoni Satanas fraudulenter locutus recessit et a longe stetit ut videret quid fieret.

13. Peccatrix, peccatis onusta, prorupit stans ad januam, manibus ad orationem intentis : « Fili optime, aiebat, qui propter salutem hominis in terram descendisti; ne ocludas mihi januam tuam; vocasti quippe me et ecce veni, scio quod non opprimes me, aperi mihi portam misericordiæ tuæ, ut ingrediar ad te, Domine, et in te refugium inveniam contra Malum et exercitus ejus. Passer sui quem accipiter persequabatur et confugi ad nidum tuum; bos sui et læsit me jugum et post annos revertar ad te, inclina ad me jugum tuum,

Peccatrix et Simon.

³ Joan. IX, 4-8.

⁴ Matth. XX, 30.

وبنى . ورحملا ورفلمه دهنى . وى
 ملام اسماء . رب انزل حبصا ونا . وحصلا
 اومى سبارة . وارسلاف رولا ورفهوى .
 وعتب وىهه وراعتا حرة . حارسلا حىم
 فلتتتموى . فعتب مولا اسماء . وى
 وفتا حصلى . ونا لىموى وىملا . وحص
 حارسلا لعتصم . لا حبه حب اسماء .
 وراسلوى لحدوه حىط . ولالا بقلا ملا
 حوىل . ونا نامل ملا لىموى .
 وىهه فمولا لى . وىهه وىملا
 وىملا . وىهه لىموى وىملا .
 وىهه لىموى وىملا .

ut illi submissa laborem cum pecudibus tuis. » Hisce dictis multum flebat ad januam. Respiciens magister domus vidit meretricem eamque allocutus est sic exorsus : « Recede hinc, o meretrix, qui apud nos divertit vir honestus est et domestici ejus vitæ sunt integræ; non sufficit tibi, o meretrix, quod dehonestasti totum oppidum; fœdasti absque pudore honestos adolescentes; rapuisti orphanos absque verecundia; attraxisti et spoliasti mercatores, nullis impudicitæ frenis impositis. Undenam cor tuum non sensit et odoratus tuus non odoratus est hunc virum honestum esse et domesticos ejus vitæ integræ? »

Simon et Ch. istus.

حىم نىملا وىملا حىم . لىموى
 حىم فلتتتموى . وىهه لىموى وىملا .
 وىهه وىملا وىملا . وىهه وىملا وىملا .
 وىهه وىملا وىملا . وىهه وىملا وىملا .
 وىهه وىملا وىملا . وىهه وىملا وىملا .
 وىهه وىملا وىملا . وىهه وىملا وىملا .
 وىهه وىملا وىملا . وىهه وىملا وىملا .
 وىهه وىملا وىملا . وىهه وىملا وىملا .
 وىهه وىملا وىملا . وىهه وىملا وىملا .
 وىهه وىملا وىملا . وىهه وىملا وىملا .
 وىهه وىملا وىملا . وىهه وىملا وىملا .

14. Quum loqui absolvisset Simon peccatrix respondit : « Utique ostii custos es, o occultorum cognitor, proponam rem in convivio et ab omni reprehensione immunis eris. Si quis voluerit ut ingrediar præcipiet mihi et ingrediar. » Illico occlusit Simon ostium et stans a longe attente observavit nec rem convivis proposuit. Occultorum autem cognitor Simoni innuit dicens : « Veni, Simon, habeo tibi aliquid dicere : Nemo-ne stabat ad ostium? Quisquis ille sit aperi ei et præbe ingressum : ut accipiat sibi necessaria et abeat. Si panem esuriat : ecce mensa vitæ in domo tua; si aquam sitiatur : ecce fons benedictus in domo tua; si æger sit qui curari exquirat, ecce medicus magnus in domo tua; sine

* Quæ sequuntur desumpta sunt ex cod. B. Cod. A. quosdam tantum versus habet.

ح . و ص ل ل ا و م ا ل ل ا س ل م ا . لا ص ك م
 ا ل ا ل ع ص ل ا . ل ع ص ل ا و ن س ل ا ع ن ا . ح م ا
 و ل ح ا ل ا ل ا ل ح ا . و ل ح ا و م ا و ح ح ا ل ح ا .
 و ح ل ا ح ا ق ل ا م ع ن س ا ل ا ل ا ح ا . و م ا و م ا
 ف ص م م ا ل ا ل ا ح ا . ح ا ل ا ع ص م م ا و م ا ح ا ل ا ح ا .
 ل ع م م ا ح ا و ف ل ل ا م م م م . م ن ا و م ا ل ل ا ل ا
 و م ص ل ا . ح ا و ل ا ل ل ا ل ا و م ا ا س ل ا . ا ح ل ل ا
 و ل ا ح ن ا س ا ل ا . م م م م م ا و ح ل ل م م م ا و م .
 و ل ا ح م ن ا ح ن ا و م م ا . و م م م م و م م
 ل م م م . و ل ا س ا ل ا ح ا ل ا . و ف ص ل ل ا
 ح م ا S ل a . ح ل م م ح ن ا و ح ل ا و م . و ل a
 ل م م م م م . ح ل a ح ل م م . ح ل a م م a و م م
 ل ا ح ا . ل ع ص م م م ح ا و ف ل ل a م م م م . و م
 و ل م م م م م م م م م م م . و م م م م م م م
 و م م م م م م . و ل a ح م م م م م م .

ut peccatores me intueantur quia
 propter eos me dimisi; non ascen-
 dam in domum caelestem unde
 descendi, donec reducam ovem
 quæ a domo Patris erravit et in
 humeris meis eam portans in cœ-
 lum transferam. » Quum loqui
 absolvisset Jesus, respondit ei
 Simon: « Domine hæc mulier quæ
 stat ad januam, mulier est mere-
 trix, polluta, non honesta, quæ a
 teneris annis libidini indulgit; tu
 vero vir honestus es et omnes ad
 te videndum accurrunt; si viderint
 te cum meretrice loquentem,
 omnes recedent a te et nemo ampli-
 us te salutabit. » Quum hæc
 dixisset Simon, respondit Jesus:
 Quisquis sit aperi illi ingressum
 et eris a reprehensione immunis.
 Si ejus flagitia multa sunt absque
 reprehensione præcipio tibi...

م ن ا ح م م م م م م م م م م م . م م م
 و ل ا ح ا و م م م . ل ا . ل م م م م م م م م م م .
 و م م م م م م م م م م م . م م م م م م م
 م م م . م م م م م م م م م م م . م م م
 م م م م م م . م م م م م م م م م م م .
 ح م م م م م م م م م م . و ل a م م م م م م .
 و ل م م م م م م م م م م . و م م م م م م م
 م م م . لا ل a م م م م . و ل a م م م . ل a م م م
 م م م . م م م م م م م . لا ل a م م م .
 و ل م م م م م م . و م م م م م م م .

15. Accessit Simon, aperuit
 ostium et cœpit dicere cum re-
 prehensione: « Age, ingredere
 meretrix ad tui similem; veni,
 ingredere, perfice tuas voluntates.»
 Peccatrix flagitiis plena prorupit,
 ad pedes Christi cecidit, et manus
 ad orationem implexit dicens:
 « Oculi mei qui fuerunt veluti
 canales indesinenter irrigantes,
 hodie abluunt pedes illius qui
 currit post peccatores, et hodie
 capilli in cinciunos detorti a pue-
 ritia usque nunc, ne moleste feras
 ut abstergant sanctum hoc corpus:

a Hucusque ex cod. B. — b A. add. و م م م م م م م م م م م . — c B. م م م م م م م م م م م . — d B. م م م .

به حملہ . اے اے اے اے اے .
 بھلا اے اے اے اے اے . اے اے اے
 عتصمہ سقحب . سہلہ اے اے اے
 سہلہ اے . سہلہ سہلہ اے . اے
 اے نعلہ اے اے . اے اے اے اے اے .
 اے اے اے اے اے اے . اے اے اے اے اے
 اے اے اے . اے اے اے اے اے . اے اے
 اے اے اے . اے اے اے اے اے . اے اے
 اے اے . اے اے اے اے اے .

Amen, amen dico tibi, describo
 eam in Evangelio : *Vade mulier,*
remittuntur tibi peccata tua et
deletæ sunt universæ stultitiæ tuæ
ex nunc et usque in sæculum.
 Nobis vero concedat Dominus au-
 dire hanc vocem : « *Venite bene-*
dicti Patris mei, possidete regnum
paratum omnibus qui faciunt vo-
luntatem meam et servant omnia
mandata mea. » Ipsi gloria, nobis
 autem misericordia in omni tem-
 pore. Amen, amen.

* Explicit cod. A.

MONITUM

IN SEQUENTES SERMONES.

Qui sequuntur S. Ephræmi *Sermones in hebdomadam sanctam, diem resurrectionis, et dominicam novam*, descripti sunt e codice parisiensi 196 sæculi XIV, collato codice 189 ex præcedenti manu, ut videtur, Renaudotii descripto. Iidem sermones exstant etiam in cod. 200, ab Abdul-Ahad-Ben-David Amidensi Parisiis exaratus anno 1692. Ex hoc codice varias lectiones apposui quas indicavi littera B. Hoc etiam utilitatis præbuit iste codex ut nonnullæ voces quæ in duobus codicibus præcedentibus vel deficiebant, vel amplius legi non poterant suppleri potuerint. Tres hos codices describit Zotenberg, *Catalogue des manuscrits syriaques et sabéens de la Bibliothèque nationale*. Paris 1874, p. 131, 143, 200. Omnes isti sermones metricè versibus heptasyllabis exarati sunt. Versus punctis distinguuntur. Primus veluti introductio est agens de Christo et Ecclesia; secundus agit de unctione Christi in Bethania, *Matt.* XXVI, 6-13, et de præparatione paschæ, *Matt.* XXVI, 17-19; tertius de lavatione pedum et prodicione Judæ, *Joan.* XIII, 4-11; quartus de motivo cur Jesus lavit pedes et de institutione Eucharistiæ, *Joan.* XIII, 12, sqq.; *Matt.* XXVI, 16, sqq.; quintus et sextus de passione et morte Christi; septimus de resurrectione; octavus de apparitione ad Thomam.

وقم عند افراسم صلاتا وادلا سعة
افراسم وحصه وادلا
عبدال مسعود :

I.

صومنا وبيوه ولاق حقا وسعا .

الحارة حقا من صومنا . صومنا وادلا
صومنا . صومنا من صومنا . صومنا
ادلا صومنا . صومنا من صومنا .
صومنا وادلا . صومنا من صومنا .
لا وادلا صومنا . صومنا من صومنا .
صومنا : صومنا من صومنا . صومنا
صومنا . صومنا من صومنا . صومنا
صومنا : صومنا من صومنا . صومنا
صومنا من صومنا . صومنا من صومنا .
صومنا من صومنا . صومنا من صومنا .
صومنا من صومنا . صومنا من صومنا .
صومنا من صومنا . صومنا من صومنا .
صومنا من صومنا . صومنا من صومنا .

نوغه *noyah* vel *nayah*, a *illuxit*, eam
designat officii divini partem apud Jacobitas, Syros
unitos et Maronitas quae alio vocabulo *vespera*
appellatur (Cfr. *Officium seriale juxta ritum*
Syrorum. Romæ, 1853 p. 25, 26, 27, 28;
Officium seriale juxta ritum ecclesie Syrorum
Maronitarum. Beryti, 1877 p. 1, 82, 149, 217,
290). Hæ autem sunt horarum canonicarum partes

SANCTI EPHRÆMI SERMONES

DE SALVATORIS NOSTRI PASSIONE
IN CARNE PRO TOTA HEBDOMADA SANCTA.

I.

PRIMO AD VESPERAM¹

FERIE SECONDE HEBDOMADIS PASSIONIS.

1. In universum mundum exierunt fortissimi præcones qui creaturis prædicarunt Jesum et venisse et venturum esse. Ab electa urbe Jerusalem incipientes duodecim veritatis præcones prædicarunt ubique, auditumque est usque in fines terræ Deum in terram descendisse et in cælum rediisse. Nec regum nec sævorum tyrannorum metus divos præcones impedivit ne in regalibus oppidis proclamarent Jesus esse regnum et dominationem. Ingens erat vox præconum et sonitu tubarum fortior, quando coram regibus proclamabant regem regum ipsis datum esse. Divus præco Simon ex urbe Roma alta voce prædicabat : « Dominus meus, Deus meus et Magister meus ille est qui reges subvertit : » Reponabant ei : « Occisus est Magister tuus, quomodo reges subvertere potest? Sepultus est Deus tuus, quis constituit eum

Evangelium a Simone et apostolis prædicatum.

apud Syros supra recensitos : *vespera* ;
Sutara, respondens completorio Latino-
rum; *Officium noctis*, in plures
sessiones distributum, quod nos *Matulinum*
appellaremus; *Matulinum* pro quo *Laudes*
recitamus; denique *Officium horæ Tertie, Sextæ, Nonæ*.

حصلا لآ : عا : حب وعا فتص . اء
 وعا لء وءا : اء حبءا ة حصءءا
 ءصءء لء لءءءء ءءا : اء حبءا
 ءصءءا . ءءا ءءا لءءا لءءا : لءءءا
 وءءا ءء لءءءا . اء ءءءا وءءا
 لءءا . ءءءا ءءءا ءءءا . لءءءا
 ءءءا ءءءا لءءءا . ءءءا ءءءا
 ءءءا : اءءا ءءءا لءءءا :
 لءءءا ءءءا ءءءا : لءءءا لءءءا
 ءءءا . ءءءا ءءءا ءءءا : لءءءا
 لءءءا ءءءا : لءءءا لءءءا :
 لءءءا ءءءا ءءءا : لءءءا لءءءا
 ءءءا . لءءءا ءءءا ءءءا : لءءءا
 لءءءا لءءءا ءءءا . لءءءا لءءءا .
 لءءءا لءءءا لءءءا : لءءءا لءءءا
 لءءءا : لءءءا لءءءا . لءءءا
 (لءءءا) ءءءا ءءءا لءءءا لءءءا .
 ءءءا .

ءءءا ءءءا لءءءا : لءءءا :
 ءءءا : لءءءا لءءءا :
 ءءءا :

Quis sit
 Jesus.

1 Joan. II, 1-11.
 2 Joan. IX, 6.
 3 Matth. IX, 2-7.
 4 Marc. VIII, 22.
 5 Luc. VII, 11.
 6 Matth. XII, 22.
 7 Marc. VII, 32.

* Cod. 189. ءءءا لءءءا .

hydriæ sex in Cana usque hodie
 servatæ¹? Quisnam, etiamsi coacer-
 ventur illi auri acervi densissimi
 aut pendantur tot argenti libræ
 quot arcium thesauri continent,
 poterit vel minimam aperire pu-
 pillam cæco luce orbato, sicut
 fecit Jesus qui luto oculos cæci
 aperuit², et ita cæcis lumen red-
 dens ex pulvere triumphum sibi
 paravit? Quis alius, ut Jesus, ve-
 nit mortuos ad vitam revocare?
 aut quis, ut ille, peccatores justi-
 ficavit? Quis unquam hominum
 misertus est, ut Jesus, qui homi-
 nes sanavit, paralyticum cura-
 vit³, cæco visum restituit⁴, mortuo
 animam reduxit⁵, e dæmoniaco
 dæmones expulit⁶, surdo aures
 aperuit⁷, muto linguam solvit⁸,
 ægrotos a morbis liberavit, fluxum
 sanguinis siccavit⁹, hominum mil-
 lia in deserto satiavit parum panis
 multiplicando, pisces majores et
 ampliores reddendo, et panem
 sufficientem producendo¹⁰, qui
 aquam in vinum convertit¹¹, mor-
 tuum jam sætentem resuscitavit¹²,
 fluctus maris compescuit et pedi-
 bus super eos ambulavit¹³? »

4. Benedictus rex, cujus hæc
 sunt magna et parva! In ejus glo-
 riam sint præclara hæc gesta, in

8 Matth. IX, 32.
 9 Matth. IX, 20.
 10 Matth. XIV, 13-21.
 11 Joan. II, 1-11.
 12 Joan. XI.
 13 Matth. XIV, 24-31.

٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١
 ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١ ٥١١ ٤١١ ٣١١ ٢١١ ١١١

ejus laudem hæ actiones! Qui Dominum amat ejus gesta diligit, et qui Deum confitetur ejus miracula stupens miratur. Det creatura creatori laudem propter omnia sua opera. Agnoscat figmentum factorem suum et Domino serviat. Nemo prævaricator sit, odit enim Deus prævaricatores. Homo rex factus fiduciam in sua potestate non reponit; sciat homo se sub potestate esse regis regum, qui reges solvit et dominantium dominator existit. Supra omnes principes unus est Jesus salvator noster, qui sedet a dextris Patris. Ipse est Verbum Patris sui, magna virtus ejus et brachium; ipse ex alto in terram descendit et deinde in cœlum rediit. Descendit absconditus, ascendit revelatus; descendit ut Verbum, ascendit ut corpus. Descendit et ascendit pro sua voluntate. Benedictus qui ita juxta suam potestatem agere potuit! Homines obstupescant, mortales mirentur dispensationem divinæ gratiæ quæ ita demisit se ut veniret ad nos. Benedictus qui in bonitate sua ex magno misericordiæ mare vitam nobis largitus est! Filius Dei Deus est et Deus de Deo, ipse descendit de cœlo, in terris conversatus est et accinxit se virtute prædicationis. Ignis comburens qui descendit ros factus est hominibus; Igneus operuit flammam suam; Vehementissimus compescuit se; nec vox ejus ut tonitru resonavit nec velocitas fulgura emisit. Tremen-

* Genl. 189. — b A. — c d e.

/سوسوس حله حقهوسا : سوسوس حله
 حازدا : سا وساسوسوس كعسا . او لا ونا
 /سوسوسا : سوسا /سوسوسوسا حلا /سوسا :
 او سوسوسا : وسوسا او . /سوسوسوس
 وسوسا : او الك الكف قوسوسوس :
 سوسوسوسا او سوسوسا /سوسوسوس : او وسوسا
 وسوسا . سوسوسا او سوسوسا : وسوسا
 سوسوسا ولا سوسوسا : /سوسوسوسا /سوسوسوسا
 حازدا : او وسوسوسا /سوسوسا . او
 /سوسوسا وسوسوسا : سوسوسا /سوسوسا :
 وسوسوسا وسوسوسا : /سوسوسا /سوسوسا :
 وسوسوسا وسوسوسا : /سوسوسا /سوسوسا :
 وسوسوسا : او وسوسوسا /سوسوسا :
 وسوسوسا وسوسوسا : او وسوسوسا /سوسوسا :
 وسوسوسا وسوسوسا : او وسوسوسا /سوسوسا :

dus occultavit suam majestatem; et Vehemens suam vehementiam. Totus in cœlo est et totus in terra versatur. Ubi eum in cœlo aspicias nihil ei simile apparet; et ubi eum in terra invenis, homo simplex tibi videtur. Si oculos ad dextram dirigas, ecce millia millium coram eo, et myriades myriadum angelorum ministrantes in conspectu ejus, dum Seraphim Vigilesque innumeri clamant ei : « Sanctus, sanctus. » Si illico consideras eum in terra, ecce circumscribitur ut homo, ecce *vulpes foveas habent, et volucres cœli nidos, et ille qui est Filius Dei locum non habet ubi caput reclinet*¹. Ubinam enim se abscondisset qui omnes tegit creaturas? ubinam caput reclinasset illa columna quæ orbem sustinet, quæ dextra et sinistra terram cœlumque tenet, quæ abyssum mundumque universum pugillo suo includit?

Una in Christo persona, duæ operationes.

/سوسوسا لا /سوسوسا : /سوسوسا /سوسوسا :
 وسوسوسا . وسوسوسا /سوسوسا :
 /سوسوسا /سوسوسا . /سوسوسا /سوسوسا :
 وسوسوسا وسوسوسا : /سوسوسا :
 وسوسوسا : /سوسوسا :
 وسوسوسا : /سوسوسا :
 وسوسوسا : /سوسوسا :
 وسوسوسا : /سوسوسا :
 وسوسوسا : /سوسوسا :
 وسوسوسا : /سوسوسا :

5. Sapientes, ne elanguescite ab audienda ejus doctrina assidue; sitis omnes sani et confessione et fide, ut in die festo oblationibus laudis placeamus Domino festi. Obtulit Noe suam innocentiam et Abel suam puritatem, eos imitemur, et offeramus creatori hostias laudis. In eis magnificavit suam virtutem, in nos suam misericordiam multiplicavit; illos in eorum sæculis exaltavit, nos in novissimis temporibus. Amavit antiquos in mysterio et omnia sua sacra-

¹ Matth. VIII, 20.
² Cod. 189. وسوسوسا .

חַיִּים : וְהָיָה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ . וְחַיִּים
 מִיְּמֵינוּ אֵתְּמַל חַיִּים : וְלֹא מִיְּמֵינוּ מִיְּמֵנוּ
 וְחַיִּים חַיִּים . חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 וְחַיִּים חַיִּים : וְחַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .

חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים .

¹ Deus nobiscum.
² Is. VII, 14.

menta eos docuit; quum autem recentiores agnovissent eum, tandem revelavit veritatem suam et crediderunt. Benedicta sit benefica sua in antiquos et in recentiores Providentia! Ita prædicemus ejus humilitatem ut non taceamus ejus misericordiam. Quandoquidem homo fieri et formam servi assumere voluit, utraque in terris peregit: nempe quæ Dei sunt et quæ sunt hominis. Ipse unus exercuit et divinum dominatum et humanam servitutem. Natus est Emmanuel¹ juxta Isaiæ vaticinium²; asino vectus Jerusalem ingressus est et oraculum Zachariæ adimplevit³. Cetera prophetarum oracula opere complevit. Daniel expectabatur qui explicaret ejus mortem et nomen, prædicendo Christum venturum, moriturum et nece sua occisurum mortem⁴. Hæc omnia evenisse gesta que fuisse testis est Ecclesia in suis solemnitatibus. Quod si non evenissent nec adimpleta fuissent quaecumque scripta sunt, nullam habuisset Ecclesia rationem festa peragendi.

6. Magna nostra Ecclesia ubique locorum celebrat festa et solemnitates, quia Dominus firmavit ejus fundamenta et in sanguine suo eam fundavit; deinde elevatus est. Dominus liberavit et eduxit ex Ægypto priorem synagogam, quæ ad eum cum fletu clamabat donec liberaretur, liberata autem abne-

Ecclesia comparatur cum synagoga.

³ Zach. IX, 9.
⁴ Dan. IX.

^a A. forte pro חַיִּים habet חַיִּים . . . ^b Cod. 189. חַיִּים .

ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ . ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ :
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ :
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ ܘܢܝܢܐ .

gavit eum. Unde effecta est ancilla
 infamis, adultera, scortatrix, tur-
 piter ethnica quæ filios peperit
 pernicaces; facta est delicatior in
 deserto, infidelis, murmuratrix,
 quæ manducabat mannam, panem
 de cœlo purum, usque ad satieta-
 tem, et postquam manducavit et
 satiata fuit, allium mannæ prætulit
 et cæparum porrorumque memor
 gravem eorum odorem cupivit.
 Pravo huic desiderio similes fue-
 runt ejus actiones, fœtidi fuerunt
 ejus mores. De ista ancilla reproba
 sufficiat nobis dicere; quod omnes
 ejus actiones gravius olent quam
 allium quod amavit. Elige tibi
 cæparum odorem potius quam
 fœtorem vultus illius; suavior est
 odor porrorum quam halitus mor-
 rum ejus. Tota Israelis synagoga
 ab initio infidelis fuit, prophetas
 et ipsum prophetarum Dominum
 persecuta est, oppressit, occidit.
 Pro eo quod jussa erat verum
 Deum confiteri conflavit vitulum
 ipsumque adoravit. Venit Filius et
 declaravit ei: « Ego sum Christus
 rex tuus. » Propter hoc verbum
 synagoga crucem erexit crucique
 eum affixit. Idcirco Filius dereli-
 quit ancillam rebellem, eam e
 domo sua ejecit, et vocavit Eccle-
 siam, quæ conversa annuit et in-
 vitata cum amore ad eum cucurrit
 adscripsitque se ei in filiam. Fi-
 lius igitur schedulam hæreditatis
 sanguine suo Ecclesiæ conscripsit,
 et manum apposuerunt angeli.
 Quod cum firmasset juramento,
 Ecclesia vicissim se obstrinxit ut
 non deficeret ab eo unquam.

٠ ٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠ . ٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠
 ٠٠٠ : ٠٠٠٠ ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ /
 ٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ ٠٠٠٠٠ : ٠٠٠٠٠ ٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠ : ٠٠٠٠٠٠٠٠٠ ٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠

suis interrogationibus et respon-
 sionibus Simonem leprosum re-
 darguit, ut confusus ille non am-
 plius quid mali suspicari auderet
 adversus Jesum. Peccatrix autem
 tremebunda, fide tamen animata,
 caput ejus et pedes unguento ex
 integro ungebat; idcirco a pecca-
 tis absoluta fuit. Etenim Christum
 non unxit ut voluptatem ei affer-
 ret, sed ut condonationem ab ipso
 acciperet; munus obtulit vindici
 ut vindex ei parceret. Agnoscebat
 enim sua delicta et palam intue-
 batur sua peccata; credebatur
 Christum posse tum vindictam
 sumere tum condonare. Studiose
 accessit cum unguento et lacrymis
 ut unguento orationem efficacem
 redderet et lacrymis pœnitentiam
 ostenderet. Si enim ut voluptatem
 Christo afferret unxit eum, cur tot
 lacrymæ? cur ista pedum oscula,
 munus vindictam timentium? cur
 ista cum capillis abstersio, muta
 veniæ petitio? Humilitas cum
 oculis conjuncta petitionem profe-
 rens, eo ipso testabatur peccatricem
 misericordiam implorare. Idcirco
 etiam non caput sed pedes cum
 fletu et cum punctione cordis os-
 culabatur. Ubi quis gaudio affi-
 citur, caput alacriter, osculatur;
 amanti exultatio os premit oscu-
 lis; ardor amatorum pectori affert
 oscula; amor vehemens amplectitur
 amatum. Ubi autem animæ resi-
 piscentia in corde habetur; oculi
 demissi, humilitas cum mœstitia,
 lacrymæ ab oculis prorumpentes,

a B. ٠٠٠ . — b B. ٠٠٠٠ . — c B. ٠٠٠٠٠ . — d B. ٠٠٠٠٠٠ . — e B. add. ٠٠٠٠٠٠٠ . — f B. ٠٠٠٠٠٠ .

ܡܘܢ ܘܥܠܐ ܕܥܘܣܐ ܥܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ . ܟܬܒܐ ܘܠܥܠܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ

Peccatrix absoluta.

ܟܬܒܐ ܘܠܥܠܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ
 ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ

et ex imo pectore gemitus ostendunt ejus sinceritatem. Qui stat gemens, adorans et admirans, caput et os relinquit ut ad pedes se demittat. Humiliatio quippe misericordiam obtinet et clementiam vindicis excitat. Qui immoderate petit putat ex deprecatione sua protectionem nancisci Si autem prostratus orat, humilis iste orandi modus acceptabilem Domino reddit deprecationem quae idecirco non rejicitur.

2. Hæc mulier peccatrix, sapienti consilio usa, emptione unguenti peccati pondus allevavit et unguento suave olenti Dominum odorum honoravit, ut indicaret suum amorem odore isto sensibili præstantiorem esse; caput autem Domini ungens significavit se Dominum diligere, pedes vero ejus amplectens ostendit suam precem sinceram esse; denique lacrymis suis rigans eos veram supplicationem obtulit, et capillis suis tergens peccatorum suorum deletionem obtinuit. Hac ratione ostendit Christo consuetum fuisse ut per ablutionem peccata auferret; et ipsa effecit se veluti sindonem, qua ipsius peccata abstergerentur. Ad hæc omnia obsignanda remissionem peccatorum, laudationem, unguenti sui retributionem bonam, a Salvatore obtinuit, atque ab eo glorificata fuit de eo quod

a B. ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ . — b B. ܗܘܝܬ ܕܥܘܣܐ . — c B. ܕܥܘܣܐ ܕܥܘܣܐ . — d B. ܕܥܘܣܐ . — e B. ܗܘܝܬ ܕܥܘܣܐ . — f B. ܗܘܝܬ ܕܥܘܣܐ .

* וְיִזְכֹּרְךָ . אֲבָלָא עַד חַמְסִיא עָלָא . סַעֲבֵילָא
 אַשְׁמֵלָא סִירְיָא^a . כְּפִרְיָא אִירְיָא וְסַעֲבֵילָא .
 לְאַפְרִיכֵי וְיִזְכֹּרְךָ אֲבָלָא . אִירְיָא^b לְרִישׁוֹ
 וְאֲבָלָא . מַחַד כְּפִרְיָא לְכַפֵּרְתָּהּ וְאֲרָבָא .
 אִירְיָא כְּפִרְיָא מְרַבָּא . בְּחֵלְלָא אֲבָלָא מַחַד כְּפִרְיָא .
 וְיִזְכֹּרְךָ אִירְיָא לְכַפֵּרְתָּהּ : כְּרִיבְרֵי קִיבְרָא בְּכִרְיָא .
 אִירְיָא אִירְיָא וְיִזְכֹּרְךָ אֲבָלָא . וְסַעֲבֵילָא
 סְפִיכֵי אִירְיָא מְרַבָּא . סְפִיכֵי אִירְיָא וְסַעֲבֵילָא :
 בְּכַפֵּרְתָּהּ מְרַבָּא אִירְיָא סְפִיכֵי . וְלְכַפֵּרְתָּהּ
 אֲבָלָא אִירְיָא . אִירְיָא אֲבָלָא אִירְיָא . לֹא
 אֲבָלָא לְכַפֵּרְתָּהּ לְאַפְרִיכֵי : וְלֹא אֲבָלָא
 אֲבָלָא : אִירְיָא אֲבָלָא אֲבָלָא מְרַבָּא
 מְרַבָּא אֲבָלָא אֲבָלָא . סַעֲבֵילָא אִירְיָא
 אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא : אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא .
 אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא . אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא .
 אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא . אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא .
 אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא . אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא .
 אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא . אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא .
 אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא . אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא .
 אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא . אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא .
 אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא . אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא :
 אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא . אֲבָלָא אֲבָלָא אֲבָלָא :

petierat. Mulierem veniam petiisse et condonationem præclaram obtinuisse testatur Dominus in Evangelio suo; testatur quod factum est in Bethania in laudem esse mulieris a fine ad finem terræ. Eximiam hanc salutem accepit mulier a Domino suo : « *Ecce memoria huius facti recitabitur in quatuor mundi partibus.* » Et illud : *Hæc dilexit multum*, quæ unguentum suum et seipsam dedit. Illud etiam Domini verbum recitemus quo asserit mulieris unctionem suam demonstrare sepulturam : « *Hoc ad sepeliendum me fecit.* » Hisce verbis simul monet nos de nece sua : « *Nolite molesti esse huic mulieri,* » quia notum mihi est quod fecit. Ipsa unxit me propter suum amorem et abluit me propter sua delicta. Abscondita est illi et vobis prophetia quam fecit de me. Quisquis accedit ad me sicut illa, et deprecatur me ut illa deprecata est, obtinebit a me quod illa obtinuit, nempe : remissionem peccatorum et triumphum. Excidium decrevi olim in Ninivitas qui in me peccaverant et corruptum cor mihi obtulerant. Quum reliquissent me et nondum sese mecum reconciliassent, vehementem misi præconem qui denuntiaret eis furrorem meum. In silentio quieverunt donec satisfacissent mihi; retraxi furorem meum et quievi. Obtulerunt mihi oblationes suas : contritionem, lacrymas, orationem et quas gratas habeo victimas

* B. אֲבָלָא . - b B. אֲבָלָא . - c B. אֲבָלָא . - d B. אֲבָלָא .

ܘܢܚܢܐ ܠܐܕܐ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ : ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܠܦ
 ܘܡܘܪܐ ܘܡܠܝܨܐ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܠܦ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ :
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܘܡܠܝܨܐ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ .

Invehi-
 tur in Ju-
 dam.

ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ :
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ .
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ : ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ :
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ : ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ .
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ . ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ
 ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ ܡܠܚܡܝܗܘܝ .

pacificas, nempe humiliationem ac justitiam. Vicissim eis rependi reconciliationem, qua Patri pro eis satisfeci et præclaram eorum pœnitentiam in omnes orbis partes transmisi. Etiam de hac muliere, quæ caput meum unxit, ecce dico vobis et jubeo, ut, qui prædicabit me in terra, præclarum ejus facinus recitet. Hæc est mea ad homines voluntas, ut, omnes quos in corde novi agnoscant me. Nemo potest me decipere sive corde contritus sit, sive specie tantum pœniteat.

3. Peccatrix caput Christi unxit in domo Simonis et suavis exhalavit se odor ex unguento et ex capite Christi. Erat enim unguentum fragrantissimum quum adhuc apud unguentarium esset; quum autem effusum fuit in caput Jesu, odor centies multiplicatus est eo quod Dominus aromatum illud accepit et simul cum eo amorem multo suaviorem quem significabat¹. Mensa ex odore exhilarata fuit et convivium suavi quadam lætitia perfusum. Quisquis unguenti odorem percipiebat agnoscebat unguentum multi esse pretii, et statim ac illud ad nares admovebatur, quam eximium esset intus sentiebat. Convivium gaudio perfusum est ex odore unguenti et ex amore. Christus unguento et fide unctus gavisus est, gavisus sunt omnes spectatores, præter invidum Judam, lupum fraudulentum, qui illic

¹ In eundem sensum loquitur Paræn. IV, Opp. syr. lat. III, 409.

^a B. . — ^b B. ܡܠܚܡܝܗܘܝ . — ^c B. ܡܠܚܡܝܗܘܝ .

חַסְדָּא דְּחַסְדָּא מִלְּבָבָא . חַסְדָּא דְּחַסְדָּא חַסְדָּא :
 וְיָצַח עֲבָדָא מִכְּעָבְדָא בְּיָמֵי . חַסְדָּא דְּחַסְדָּא וְיָצַח
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא וְיָצַח חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא .
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא .
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא .
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא .
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :
 חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא חַסְדָּא :

aderat ovibus rationalibus permixtus. Iste in mente sua irascibili et perversa mox invidiam concepit adversus mulierem, quod ausa esset ungere, adversus Jesum quod unctionem permiserat, adversus unguentum quod venditum non fuerat. Invidus ille perditionem esse putavit. Propalavit illico passionem suam et prodidit fraudulentam mentem; zelo abreptus in crimen vertit præclarum amoris et fidei opus. Arbitratus peccasse mulierem et cum ea Jesum, fur ille, auri cupidus, socius et comes Giezi¹, qui lepra propter pecuniam opertus fuit, et similis in furto suo illi Achar², qui propter furtum suum lapidatus est, pulchre factum ibi gestum in crimen adduxit. Præclara actio quæ convivium oblectata est offendit furem; unguentum quod suavi odore recreavit domum, Iscariotem pupugit. O quam perversa fuit ejus criminatio! quam sordida ejus mens! Linguam acuit ut ensem et telum ut confunderet plures. O comedens panem vitæ et in Dominum suum insurgens, latrans et zelans quod unguentum non fuit venditum! Ira fremens fur ille dicebat: « Cur venditus non fuit nardus ille eximius? Valebat trecentos denarios, nunc deperditus est. Oportebat pretium ejus dari pauperibus, et nunc non esset deperditus; pauperes non amplius ex eo vivere

¹ IV. Reg. V, 7.

² Jos. VII, 1, sqq.

^a B. חַסְדָּא . — ^b B. חַסְדָּא . — ^c B. חַסְדָּא . — ^d B. חַסְדָּא . — ^e B. חַסְדָּא . — ^f B. חַסְדָּא .
^g B. חַסְדָּא . — ^h B. חַסְדָּא . — ⁱ B. חַסְדָּא .

ولا صلاصلا لايبراد صلب : منصفلا
 ومصعقلا . صلاصلا فخره ورةا لب :
 مصعقلا صلا صصلا . لايصصلا لاي
 صلا صلب لاي : صلاصلا ؟ بلاب صلا صلا
 فمصعقلا . لايصلا صصلا صلا : صلاصلا
 لب صلا صصلا . صلا صصلا صصلا لب :
 وايبراد صصلا صلا صصلا . وايبراد
 صلا صلا : وايبراد صصلا صصلا .
 او صصلا او صلا : بلاص صصلا صلاصلا .
 او صلا صلا صصلا صصلا . وايبراد لب صلا
 لب صصلا . او صلا صصلا صصلا . وايبراد
 لب صصلا صصلا صلاصلا . او صصلا
 صصلا . وايبراد لب صصلا صصلا . او
 صصلا صصلا صصلا : لب صصلا صصلا
 صصلا صصلا . صلاصلا او صصلا صصلا
 صصلا صصلا : او صلا صصلا صصلا :
 صصلا صصلا لب صصلا صصلا . وايبراد
 صصلا صصلا صصلا او صصلا او صصلا
 صصلا صصلا او صصلا صصلا . وايبراد
 صصلا صصلا : صصلا صصلا صصلا

possunt¹. » A quonam tempore, o
 Juda, ostendisti te in pauperes
 misericordem? Quis testimonium
 reddet de tua in pauperes sollici-
 tudine? Loculos portabas et tui
 erat eos administrandi; per quem-
 nam vicum transivisti et salutaver-
 rint te pauperes? Quænam vidua
 tibi benedixit eo quod e crumena
 tua eam sustentaveris? Dicant no-
 bis orphani, an eorum aliquis
 unquam a te visitatus fuerit? Quis
 egens vel mendicus pleno ore be-
 nedicet tibi? Moveat se claudus
 vel mutilus ut laudet nobis tuam
 beneficentiam; innuat surdus et
 mutus te in eum fuisse misericor-
 dem; testentur ægri et infirmi an
 confortasti eos; dicant afflicti an
 misericordia tua eis oblectamen-
 tum præstitit; qui lugent et flent
 asseverent an consolatus es eos,
 aut si hos omnes aversaris, ubi-
 nam est tua in pauperes sollicitu-
 do? Qui pauperes adjuvat ille nec
 fur est nec latro, et manus ejus
 extenditur non ad munus acci-
 piendum sed ad dandum. Dans
 enim multum præstat accipiente,
 et ille cujus oculus benignus est
 nefariis et latronibus. Quum fraus
 tua propalata sit cur veritati men-
 tiris²?

Mittit
 Simonem
 et Joan-
 nem ad
 parandum
 pascha.

4. Quum advenisset dies azymo-
 rum, pascha legalis populi, eo
 ipso advenit dies, in quo Dominus
 Sacramentum consummaturus da-

¹ Joan. XII, 4, 5. — ² Quamvis nulla in codice hic lacuna habeatur
 putaverim tamen aliquid deesse. — d B. : صصلا . — e B. : صصلا . — f B. : صصلا .
 a B. : صصلا . — b B. : صصلا . — c B. : صصلا . —
 e B. : صصلا .

וְדָמָהּ יוֹסֵף וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .

וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .
 וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . וְיֵהוּדָה יוֹסֵף .

turus erat Ecclesiae corpus suum
 mox in sacrificium offerendum, in
 quo etiam mixturus erat calicem
 sanguinis sui pro nobis effunden-
 di. Vocavit Jesus Simonem et
 Joannem, duos suos amicos, sanc-
 tum scilicet apostolorum caput,
 petram Ecclesiae fundamentum, et
 discipulum virginitate purissimum
 super quem disposuit et extulit
 Ecclesiae muros. Sanctum Simo-
 nem constituit in locum magni
 Moysi et filium Zebedaei in locum
 Josue, filii Nun. Virginem et
 sanctum misit ut pararent pascha;
 utrique enim, Fundamento scilicet
 et Ornamento, congruebat ut sacris
 Christi mysteriis initiarentur. Om-
 nis generis divitiae requirebantur
 ut rite disponerentur mysteriorum
 aedificia a sacrorum palatiorum
 architectis. O beatæ mulieres quæ
 Simonem et Joannem pepererunt!
 Earum proles usque ad cæli verti-
 cem pervenerunt. O beatus aquil-
 arum par! quousque pervenietis?
 Beatus qui aluit alas vestras et
 vires indidit pennis vestris!

5. Simonem igitur et Joannem
 vocavit Christus et misit ut locum
 pararent, quo ipse pascha absolve-
 ret¹. Advenerat et instabat tempus
 quo paschati Ægypti finis impo-
 nendus azymusque abolendus erat
 per pascha verum et sincerum.
 Instabat confusio synagogæ populi
 insanientis et accelerabatur insti-
 tutio Ecclesiae gentium. Abhorre-
 bat Dominus victimas Israelitarum

¹ Cfr. *Matth.* XXVI, 17-18; *Marc.* XIV, 12-15; *Luc.* XXII, 7.

^a B. וְיֵהוּדָה יוֹסֵף . — ^b וְיֵהוּדָה יוֹסֵף quod versus expetit.

وحثتوه : و/لأنت وبعنا لبع . براء
 الرط حمة وحصوه : و/لأنا و/لأنا
 لبع . براء وحصتوه و/لأنا . و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا . و/لأنا و/لأنا

Comparison ratio inter pascha Judæorum et pascha nostrum.
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا
 و/لأنا و/لأنا : و/لأنا و/لأنا

et parabat se ad eas abolendas. Videbat adulteratas esse eorum oblationes et volebat eis finem imponere. Videbat sacrificatorum iniquitates et sacerdotum impietates. Noverat tempus advenisse quo a consiliis suis disjicerentur. Videbat in infidelitatem delabi scribas eorum et legem ab eis adulterari. Væ igitur in pharisæos pronuntiavit quia suam salutem non cognoverunt. Vidit et prædixit plenam populi extinctionem, legis subversionem, Judæorum dispersionem, urbis ruinam; vidit templum sacrificiis iniquis et fraudulentis pollutum, aperuit os suum et decrevit contra illud : *Lapis super lapidem non relinquetur in eo*¹; vidit populi solemnitates sanguine et cæde prophetarum contaminatas easque abolevit ut non fierent extraneorum; vidit Judæos pro nece sua fraudem molientes et cruci suæ insidias struentes. Spiritu igitur cognovit finem imminere tribubus eorum; prædixit ruinam eis eventuram post suam necem; in parabolis exposuit dolores eorum mortesque et in similitudinibus illis declaravit se eos rejecisse et reliquisse.

6. Simonem et Joannem misit Jesus dicens : « *Euntes parate nobis pascha*². » Ecce novum verbum prolatum. Triginta annis in terris pauper versatus erat et per triginta paschata elapsa simile quid nunquam dixerat. Ipse cum

¹ Matth. XXIV, 2.

² Luc. XXII, 8.

^a B. و/لأنا . — ^b B. و/لأنا .

وانا لاصنعنا يوم الرب : اب بعهنا :
 الجبارا . وانا من بعهنا . ولا
 وانا من بعهنا . صحت لا جتا وانا
 بعهنا . منا بعهنا بانه . الله
 حولا بعهنا . سم حمتا وهتا فصحت
 وانا . خبنا وانا بالجبارا : ابا سمعت
 حنا . سم . صلتنا صلتنا : وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا
 وانا : وانا سمعتنا . وانا

suis discipulis ibat secundum le-
 gem ad festum; legis dominus erat
 et legem non solvebat. Quamvis
 autem legem non solveret, tamen
 legis transgressor appellatus est.
 Quot autem clamores edidissent si
 legem violasset? Juxta consuetum
 ipsi morem Jesus ad festum venie-
 bat illudque peragebat. Ad pascha
 se præparabat illudque secundum
 legem peragebat; imo, ne occa-
 sionem daret illis qui contra eum
 prætextus quærebant, legi ita se
 subjiciebat ut iota unum aut unum
 apicem non solveret a lege¹. Tri-
 ginta paschata per annos triginta
 ipsum peregrisse scriptum non est;
 sed a veracibus testibus traditum
 est quod misit duos discipulos,
 sanctum unum, virginem alterum,
 ut pararent sibi locum ad pascha
 perficiendum. Unde jam constat
 hoc pascha complere paschata.
 Discant igitur sapientes providum
 Dei consilium, idcirco Dominum
 nostrum pascha novum fecisse ut
 nempe istud pascha compleret
 cetera paschata jamjam abolenda.
 In hoc paschate vero desiens trans-
 ibat pascha temporale. O pascha
 figura paschatis nostri! Solvit te
 nostrum pascha verum. Benedictus
 qui pane sui corporis liberavit nos
 ab istis azymis! Beatus qui calice
 sui sanguinis liberos nos effecit ab
 agno immolando! Agnus adest
 rationalis loco agni muti. In hac
 solemnitate pro uno duo occide-
 bantur agni, unus quem in afflic-

¹ Matth. V, 18.

^a B. . ^b . ^c B. . ^d A. . ^e B. .

لا آق اوتتق انا صصه ٥٥٥٥ . سب و اجدتت
 و انا صصه ٥٥٥٥ : صصه و اجدتت . سب
 و اجدتت و انا صصه ٥٥٥٥ . سب و اجدتت
 و اجدتت لاسع . انا صصه و اجدتت سب :
 و اجدتت انا صصه ٥٥٥٥ . انا صصه و اجدتت
 و اجدتت و انا صصه و اجدتت . انا صصه و اجدتت
 و اجدتت انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .
 و اجدتت و انا صصه : و اجدتت و اجدتت .

tionem manducabant cum herbis
 amaribus et azymis, et alter, quem
 occidebant reos se confitentes, a
 quo autem gustando abstinebant
 ut possent vivere. Nunc vero adest
 pascha novum. Primo misit disci-
 pulum virginem et sanctum apos-
 tolum ut pro oblatione pararent
 locum: « Euntes providete locum »
 paschati aptum ut lacte manduce-
 mus pascha quod hodie perficien-
 dum est. Opus habeo perficien-
 dum, cui nihil unquam simile
 peragendum fuit; nemo unquam
 expetivit pascha ut pascha istud
 quod desideravi. Propter hoc pa-
 scha e caelo in terram descendi;
 pro isto agno paschali ero vobis
 agnus spiritualis; pro istis azymis
 quae stomachum et cor gravant
 dabo vobis panem vivum Spiritu
 sancto per totum fermentatum, et
 pro lactucis amaribus quas hucusque
 comedebatis me caeli dulcedinem
 cum oblectatione comedetis; pro
 isto vino de vite, cujus fluxa est
 consolatio, sanguinem meum cali-
 cem vitae cum gaudio bibetis et
 propitius erit vobis; pro mensa
 temporali cui homo deservit, ego
 attuli vobis altare, et victimam
 propitiationis. Euntes ergo parate
 nobis locum huic ultimo paschati.
 Deinceps antiquum pascha aboli-
 tum erit; hoc nunc pascha man-
 ducabitis, inter gentes comedetis.
 Transiit hodie pascha Aegypti quod
 in figura celebrabatur; deinceps
 ego sum pascha; inutile erat illud.
 Ego sum qui liberavi Isaacum a
 cultro Abrahamae et feci me arietem
 pro eo. Propter pascha hujus diei

خلا حنا ارف خلا ؟ هسلا . او ا حمر
 هسلا حنا . وهنملا ده هسلا .
 ارف دهلم هسلا ح . ارف : ارف :
 ارف : ارف : ارف : ارف : ارف :
 هسلا هسلا ارف وهب .

Quinam
 mensæ eu-
 charisticæ
 accumben-
 bant.

هسلا هسلا ارف وهب . خلا ارف :
 هسلا حنا . او هسلا ارف : خلا
 هسلا هسلا ارف وهب . هسلا هسلا
 لا هسلا او هسلا ارف : هسلا هسلا
 هسلا او . هسلا هسلا او هسلا
 حنا . هسلا او هسلا هسلا : هسلا
 او هسلا هسلا او هسلا : هسلا هسلا
 هسلا . هسلا لا هسلا او : هسلا
 هسلا او هسلا . هسلا او لا هسلا :
 او هسلا هسلا او هسلا . هسلا او
 هسلا : هسلا او هسلا او هسلا .
 هسلا او هسلا . هسلا او هسلا :
 هسلا او هسلا او هسلا : هسلا او
 هسلا او هسلا : هسلا او هسلا
 او هسلا او هسلا . هسلا او هسلا
 او هسلا او هسلا . هسلا او هسلا :
 او هسلا او هسلا : هسلا او هسلا
 او هسلا او هسلا . هسلا او هسلا
 او هسلا او هسلا . هسلا او هسلا :
 او هسلا او هسلا . هسلا او هسلا .

virum et locum : « *Ecce ostendet
 vobis cœnaculum stratum et para-
 tum, illuc intrantes parate no-
 bis*¹. » Hisce a divino Magistro
 dictis, discipuli abierunt et inve-
 nerunt sicut dixerat atque pascha
 paraverunt sicut præceperat.

8. Vespere autem facto discu-
 buerunt omnes, Dominus noster
 et duodecim ejus apostoli. Eidem
 mensæ accumbebant ipse Jesus et
 duodecim. Judas Iscariotes, frau-
 dulentus fur, recumbebat inter
 eos. Nondum ab eis se separaverat,
 nec sciebat quando separatio fieret
 quamvis jam occulte separatus
 esset ab ovibus et lupo secreto
 effectus sed pastori tantum notus.
 Hujus lupi occulti fraudem apos-
 toli suspicati non sunt. Aes adhuc
 cum auro mixtum erat, quia fornax
 nondum accensa hucusque scoriam
 non separaverat. Tandem agnus se
 separavit exiens ad interitum. In
 prima paschatis vespera, qua nu-
 merari incipiebant septem dies pa-
 schales, Jesus recumbebat in cœ-
 naculo cum duodecim discipulis
 suis. Jesus recumbebat inter eos
 et nullus extraneus cum eis erat.
 Cœna mundissima purissimis plena
 erat sacramentis; divinæ huic cœ-
 næ Deus ipse accumbebat; nec
 ulli extraneo Deus permiserat ut
 interesset divinis mysteriis. Mensa
 tunc sanctificata fuit ab omni
 sanctitatis auctore. Mensa fuit ei
 altare quod totum consecravit. In
 hujus paschatis vespera cœnacu-

¹ Luc. XXII, 12.
^a B. او . - ^b B. او . - ^c B. او .

عينا هريسا ويج مريخ هريسا . هريسا
 صغلا حصتا . ولا يدمهلم حصتا .
 هريسا صغلا حصتا . هريسا صغلا
 صغلا . هريسا . هريسا مبعنا .
 له حصتا وهفوم حصتا . هريسا له
 حصتا . حصتا وهفوم له حصتا . هريسا
 وهفوم له حصتا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .
 حصتا . هريسا مبعنا . هريسا مبعنا .

est pascha azymum; hoc pascha
 locali abolitum est pascha Egypti
 quod propter primogenitos perac-
 tum fuerat ne occiderentur; hoc
 autem pascha propter occisum pri-
 mogenitum peragitur. Prius pascha
 celebrabatur in memoriam libera-
 tionis populi, hoc autem pascha
 introduxit populos in locum e quo
 exierat populus. Prioris paschatis
 victima agnus erat, nostra autem
 victima ipse pastor est qui omnes
 pascit. Illud pascha a Moyse in-
 stitutum est in memoriam libera-
 tionis, hoc vero a Domino nostro
 institutum est ut ejus comme-
 moratione sanctificaremur. Ille
 agnus assabatur, caro vero non
 coquebatur; hic autem panis agni
 vitæ sua natura assatus est. Istud
 sacramentum quod per generatio-
 nes transmittabatur pro comple-
 mento expectabat hoc verum pa-
 scha. Nullum deinceps pascha
 Judæo est; ortus est sol, dissipavit
 umbras et figuras; siccatum est
 vellus, ros in eo contentus eva-
 nuit. Descendit imber cœlestis in
 populos et defecit a populo electo
 Ne quæras fructus in ficu quæ
 propter maledictionem arefacta
 est. Plantator e cœlo descendit et
 plantavit vineam suam Ecclesiam
 et eradicavit vineam quæ labruscas
 dederat omnibus agricolis. « *Desi-
 derio desideravi manducare vobis-
 cum antequam patiar.* » Jam non
 manducabo vobiscum pascha in
 solemnitate; hoc est ultimum
 meum pascha quod facio inter

a B. add. 000 .

١٣٨ . وَاغْرَسَ فِيهَا لَمْ يَكُنْ لَهَا . هَمَّ ١٣٩
 خَمْرٌ لَيْسَ فِيهَا : وَفِيهَا مِثَالُ الْوَجْدِ .
 فَمَحَلُّهَا لَمْ يَكُنْ مَحَلُّهَا . نَفْسُهُ مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فَمَحَلُّهَا لَمْ يَكُنْ مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا .

عَلَمٌ

III.

مَحَلُّهَا لَمْ يَكُنْ مَحَلُّهَا :

١٣٨ . وَابْرَأَ فِيهَا لَمْ يَكُنْ لَهَا . هَمَّ ١٣٩
 خَمْرٌ لَيْسَ فِيهَا : وَفِيهَا مِثَالُ الْوَجْدِ :
 مَحَلُّهَا لَمْ يَكُنْ مَحَلُّهَا . نَفْسُهُ مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا .
 فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا . فِيهَا مَحَلُّهَا .

Exinde non sequitur ex mente S. Doctoris Eucharistiam cum pane fermentato conficiendam esse; vox enim fermentum sumitur hic metapho-

Judæos. Ne molestum sit vobis quod dico me non amplius pascha manducaturum. Vobis convenit et proficuum est ut pascha novum comedatis. Vobis manducandum offero fermentum¹, abjicite azy-mum; vobis offero calicem vitæ, refugite a calice fellis. In hoc antiquo paschate pascha novum videtis, spem novam in æternum transmittendam reportatis. Pascha mundum et purum deinceps comesturi estis, panem, scilicet, fermentum perfectum, quem de-posit et Spiritus sanctus. Vinum habeo vobis in potum præbendum igne et spiritu temperatum, corpus scilicet et sanguinem Dei qui victima fit pro omnibus.

EXPLICIT.

III.

FERIA QUARTA HEBDOMADIS PASSIONIS AD STATIONEM NOCTIS.

1. Jesus, quum exarsisset illico ^{Jesus} ^{lavat pedes} ^{apostolorum.} ^{ubi} ^{complevit} ^{recumbebat,} ^{et} ^{coepit} ^{complere} ^{mysteria} ^{ac} ^{perficere} ^{pascha} ^{verum.} ^{Itaque} ^{surgens} ^a ^{cœna,} ^{ipsa} ^{perdurante,} ^{coepit} ^{manifestare} ^{humilitatem} ^{consolatione} ^{informatam.} ^{Deposuit} ^{purissimus} ^{vestes} ^{suas,} ^{accepit} ^{lin-teum} ^{et} ^{quod} ^{oportebat} ^{pereguit.} ^{Postquam} ^{jussi} ^{fuerunt} ^{discipuli} ^{accumbere} ^{unusquisque} ⁱⁿ ^{ordine} ^{suo,} ^{surrexit,} ^{ad} ^{eos} ^{accessit} ^{ministravitque} ^{ut} ^{servus.}

rice de corpore Christi ut patet ex iis quæ sequuntur.

مه؟ صوره . حبصه! خبوا صهصعنا : هكلك
 خبوا لا نبحه ٥٥٥٥ . ٥٥٥٥ قيسه ٥٥٥٥
 صلا فعدن . سنه ٥٥٥٥ دوه فلهصوه .
 هوسله ٥٥٥٥ وهالهسوه . هصصه صصه
 هغلا وسرا . لالحا نهف ههكلك . حله
 لافهصنا : لافوا : وسوا سبال سناه ٥٥٥٥ .
 فف ففصنه ٥٥٥٥ وهاله : وهنلا ٥٥٥٥ س
 سب صوره : وهكلك حوه وهغلا ٥٥٥٥ .
 سدا لوه حلهوه حبلا . هصلا هصوه
 صلا حسوهوه . مع حلاه وهلس له .
 وه له صا وهرا سنا . وهصيه حوه .
 هصصهوه . وهرا حلاه وهصوه . هصصهوه
 وهاله اسده . هصصهوه وهه صنا :
 وهوه صعه وهاله وههظ . هغه ٥٥٥٥
 وهعه قلا . وهالهوهوه وهصهوه .
 له لا حلهوهوه . وهه صلاه وهه وهه
 لهصهوهوه . وهه صلاه وهه وهه وهه
 سنا " لهوهوه ٥٥٥٥ . لهه وهه وهه^١ سناه
 ٥٥٥٥ : وهه وهه وهه وهه : وهه
 وهه وهه " وههوهوه : وهه وههوه^٢
 حبهوه . له وههوه وهه ٥٥٥٥ : له
 وههوه وههوه ٥٥٥٥ . وههوه ٥٥٥٥
 وههوهوه . وهه وهه^٣ وهه : وههوه
 وههوه وههوهوه . وهه وههوه وههوه .
 وههوهوه . وههوهوه وههوهوه . وههوهوه
 وههوهوه . وههوهوه وههوهوه . وههوهوه

Quid esset acturus illi nesciebant, ipse autem sciebat. Considerabant quidem cum admiratione, sed timebant eum interrogare; recumbens autem Simon tranquille expectabat ut videret finem; omnes duodecim attoniti erant novum hoc aspicientes spectaculum; sed nemo audebat interrogare ne de sua quaestione a Christo reprehenderetur. Jesus accepta sindone cinxit lumbos suos¹; discipulis confortatis, inchoavit praeparationem mysteriorum vivificorum ad quae ablutio spectabat; adhibuit sindonem maculas abstergentem; misit aquam in pelvim, quia ipse abluit maculas peccatorum, et coepit lavare magna cum humilitate pedes discipulorum suorum. Quamvis scriptum non sit discipulos ablutioem illam reformidasse, tamen natura nos docet ita fieri oportuisse quum eorum vita in manibus ejus esset. Videbant sanctissimum Dominum inclinatum ut lavaret pedes eorum, nec contremuissent intus membra eorum quod Dominus dominantium ipsis serviret? Timebant simul et gaudebant: gaudebant aliquem ex divinitate incarnatum esse; timebant autem quod ipsis, ut servus dominis, ministrabat lavans pedes, ex uno ad alterum transiens et sindone abstergens. Mirum sane erat et quod lavaret Jesus et quod discipuli lavarentur. Incipiendo autem a minimo docuit omnes humilitatem, ut qui putat

¹ Joan. XIII, 4. — ² B. لهاله . — ³ B. وهه . — ⁴ A. وههوه . — ⁵ B. وههوهوه . — ⁶ B. وههوهوه . — ⁷ B. وههوهوه .

ارحموا غيب . صكف وحلوه بلانص .
 ولسا وتفتك حوه وبعلا . لا لعين
 جلمه : لا لوه صحتا . ج لوه
 ارحموا حمر حلا بع . لالعتي قلا
 بلانصه : : وحدهم سدجرا لعصم .
 صم منحه : حوه لمحصلا . بلعنه
 لب ولسته : وبلا لوه سبمنه :
 حستنه : وجرلا بلالعي صم مدنه :
 لا وبلا لوه منسله . وبعده وبه
 بعنه : لب صكف : لوه لا فعلا :
 بلانصت حوه حوه وجرلا . وبلا سجرلا
 ج فنت حوه : لوه ج لالعي وبعنه
 وصن لوه ووهه : وصال صصا . صم
 حوه ووهل حلا لالا . وبلا ووهه
 ووهل صصا . سرح صدا صصا سحرلا .
 ووهل قلا لوه صعي . : ولا نم
 لوه صم لوه . صم حوه لعنه
 ووهل : ووجه صده ووهل ووهل . صصم
 ح ل فنت ح : ووهل ووهل للحداره .
 صجرلا ووهل ج ووهل : لوه صني قلا
 لعني : لوه ووهل حلهل : لا فنلا لوه
 بلعني قلا . لوه اللوه لوه .
 ووهل ووهل : ووهل ووهل لوه .
 لوه لوه لوه . ووهل لوه صصا
 لوه ح : ووهل صصا لوه ح صصا :
 ووهل صصا ووهل . لا صبح لعني ح

se primum esse non se extollat
 propter suam excellentiam, sed
 humilis sit et minimus inter om-
 nes. Auctor gratiæ lavavit pedes
 omnium discipulorum usque ad
 Simonem; quum autem ad eum
 accessisset ut eum sicut socios la-
 varet; ille timuit et graviter tulit
 quod servus a Domino suo ablue-
 retur. Ejus quidem metus contumaciae
 nihil habebat, sed graviter
 ferebat quod sciret quis ipse esset
 et non reputaret se dignum acce-
 dendu ad purissimum Dominum.
 Ideo timuit et refugit quum Do-
 minus accessit; et contremuit dum
 inclinavit se ut eum ablueret, mem-
 or ipsum esse qui increpavit
 mare et ambulavit super fluctus,
 memor etiam eundem esse qui
 millia hominum satiavit et aquam
 in vinum convertit. « Quomodo,
 inquiebat intra se, pedes meos la-
 vare possit et manibus ejus non
 comburer? Lavabit me ille coram
 quo principatus et demones con-
 tremiscunt? Comburet me, si ac-
 cedam ad eum, ille qui Lazarum
 ad vitam revocavit. » Respondens
 igitur cum tremore dixit: « Do-
 mine, tu mihi lavas pedes¹? Tu
 justus peccatori? Sinam-ne ut laves
 pedes meos, tu Deus mihi homini?
 Fieri nequit ut sindone abstergas
 me. Quomodo spectare possim te
 Deum meum inclinatum ut laves
 me, tu rex regisque filius es, ego
 vilis piscator? *Certe non lavabis*

Petrus
 reuuit
 primum
 deinde
 abluuitur.

¹ *Joan.* XIII, 6.

لعني ح B. — A. ووهل . — د B. صعي ح . — C. صصا . — B. ووهل . — B. ووهل .

قلمب . وممنه اوه حجب صهحجب . لا
غما اها ولعسجب : فداوه صلا وه
وجمال . والايه صلعجب جب قلمب :

لا نهد صم خجب اها . امم فدا
الاصبره . وهما صعبا هلا فجب اها .
جدا وه اجلا اوه . عده صم عدهم
واغسجب : فقجب خبا ف وهوا : صك
اها ف صهحجا : وه اها لاه لاسنلا .
ف علسا خب اها ف . هلس وهوا
جمنلا . وحلا لاصبرا وهوم ل : وهوم
خجب اصلا ونجب . ه اها وهوا لا خب :
وه وهوا لاصجب صهحجب : لا فال وهوا
وهوا لاه : وهوم وهوا ل لاصبرا . لا
الاصم ل عصم : حها وه وهوا

للص لاه لا صعب اها ف : وهوم
وهوا حافا وهوم . ونلا وهوا ف لا نهد :
سد وهوا وهوم : خب وهوا وهوم
وهوم وهوم وهوم . وهوم وهوم
اه ففجب : وهوم وهوم وهوم [وهوم] . وهوم
وهوم وهوم : وهوم وهوم وهوم :
وهوا خب نهد وهوم : وهوم وهوم لا
وهوم وهوم وهوم وهوم وهوم . وهوم
وهوم وهوم وهوم : وهوم وهوم وهوم .
ولا وهوم وهوم وهوم وهوم . لا وهوم
وهوم اها ف : وهوم وهوم وهوم

¹ Joan. XIII, 8.

² Joan. XIII, 7.

³ Ex B. وهوم . . . وهوم . — b B. وهوم . — c B. وهوم .

mihī pedes . gravis est mihī tua
humilitas. Non sum dignus ut me
abluas. Nimia est tua supra me
elevatio ut inclinatus mihī laves
pedes. »

2. « *Quod facio tu nescis*²,
dixit Magister discipulo; occultum
nunc hoc est et non intelligis; *scies
autem postea*. Sine, Simon, ut
lavem te; hoc tibi valde proficuū
est; doceo te humilitatem ut alios
doceas; meum te constituo apos-
tolum; hoc iterum atque iterum
prædica omnibus creaturis: quis-
quis meus discipulus fieri vult
faciat ut feci; qui ita non fecerit;
qui non se humiliaverit ut me
humiliavi, nec ego possum magis-
ter ejus fieri, nec ipse potest meus
esse discipulus. Ne moleste feras,
Simon, tempus est ut perficiam
mysteria. »

3. « *Non lavabis me in æter-
num*³, » replicabat Simon timore
correptus eo quod non intelligeret
hujus agendi rationis consilium;
refugiebat auxilium cujus intel-
lectus ipsi absconditus erat: cog-
ebatur resistere eo quod sua
opiniōe hoc conveniens esset.
Gloria Jesu dulcissimo, occulto-
rum cognitori! qui quod faciebat
apprime sciebat, dum Simon non
perciperet. Intelligebat etiam
Jesus cur æquanimus Simon per-
timesceret, nec in eum iratus sed
persuasum reddere volens ait :
« *Si non laverō te, non habebis
partem mecum in regno meo*⁴, »

³ Joan. XIII, 8.

⁴ Ibid.

كقولهم : يا ربنا قد نسينا : من
 نعمتك اننا لا نستطيع ان نذكرك
 ونحمدك : يا ربنا : يا ربنا : يا ربنا :
 نعمتي اننا نحن : نعمتنا وبنينا
 كونه : وبنينا صلواتنا : يا ربنا :
 نعمتنا . يا ربنا لا نعمتي اننا نحن
 لا نعمنا اننا وبنينا : فليس لنا
 كنه حله : فليس نعمتي : اننا ان
 ان نعمنا : نعمتنا : نعمتنا :
 فليس نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا اننا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :

eris mihi extraneus quando exal-
 tabo, sicut promisi, discipulos
 meos super thronos in caelo; si
 non laverò te nunc, thronus tuus
 aboletur; promisi vos iudices fore
 super duodecim tribus, si non
 laverò tibi pedes, non eris iudex.
 « Lavo igitur, reponit Petrus, non
 tantum pedes sed et manus et
 caput, modo a te non separer. »
 Suo ardore actus Petrus tradidit se
 Jesu ut lavaretur. Unum verbum
 impulit eum omnemque difficul-
 tatem removit. « Pedes, manus,
 caput, lava, Domine, et absterge
 me; partem meam, mi Domine
 largitor vitae ne abscindas a regno
 tuo, corrige verbum in simplici-
 tate prolatum et lava me. »

نعمنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :
 نعمتنا : نعمتنا : نعمتنا :

4. « Qui baptismo ablutus est et
 Spiritu sancto mundatus, nullo
 prorsus lavacro indiget nisi ut
 corpus lavet²; purus enim mihi
 est qui baptismo ignis et Spiritu
 ablutus est, et qui natus est ex
 aqua habet vitam in semetipso.
 Mundi estis, o Simoni, sed non
 omnes³. Lavabo te, ut lavi unum-
 quemque vestrum etsi indignum.
 Postquam laverò tibi pedes eosque
 a sordibus abstersero, tunc mani-
 festabo vobis et dicam significa-
 tionem mysteriorum quæ vidistis. »

نعمنا : نعمتنا : نعمتنا :

5. Cognoscebat Jesus perfidum

Invehitur in Judam proditorem.

¹ Joan. XIII, 9.
² Joan. XIII, 10.

³ *Ibid.*

لا وبسلا /لا وبفقد . سببدا وبهلا /لا .
 وبسلا /لا وبفقد وبفقد . حبس حب
 وبلا دبلا وبسلا . وبابح حب زوب /لا .
 حبس حب لببلا دبلا دبلا . وبسلا دبلا
 دبلا دبلا . /لا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 /لا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا . /لا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 وبسلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .

pecuniam minui; cor ejus ardebat cupiditate non dandi sed accipiendi. Quod cupidus fuerit pecuniæ obtinendæ notum est. In Bethania murmuravit de unguento : « oportebat , inquit , unguentum istud venundari¹. Exterioris dumtaxat pretium ejus æstimavit trecentorum numorum esse. Unguenti nempe valorem, juxta quod valebat, ad trecentos numos fur ille statuit, at, si juxta mentem cupidam vendidisset, pretium duplicasset, non quod unguentum revera eximium haberet, sed trecentis denariis unguenti locupletatus fuisset si pretium unguenti venditi adauctum fuisset trecentorum denariorum.

/لا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 وبسلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .
 دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا دبلا .

6. Avarus consulto vendidit Dominum unguenti cujus sanguinis pretium cælum et terra solvere aut æquare non valent. Quis cor suum sciendi non sentiret quod pro triginta argenteis de eo pacti sunt²? Quam avarus erat ille qui nequidem vendere noverat! Statuit enim pretium magnum pro unguento quod vix pugillum impleret et minuit pretium sanguinis quod mare implere poterat. Quis pretium stauisset sanguini vivifico Filii vivi qui siccavit fluxum sanguinis, quis non infiniti eum pretii dixisset? Surrexit avarus cum oppressoribus; constituerunt illi triginta argenteos; quum igitur emerent scire debebant quid emebant. O

¹ Marc. XIV, 5.

² Matth. XXVI, 14.

^a B. لا . — ^b B. /لا . — ^c B. دبلا .

٥٥٥ . اوه مورا مهحلا ومهحلا . انصلا
 حنناب مورا : وجبلا ولا له حره ومهتا
 مهحلا مهحلا اخدمه . حصه حسا
 مود اوموموم . لاه مهحلا حبعه
 حسب . داه مهحلا انج لهجه : مهتا
 جبلا ولا ومهتا . له مهحلا اوه مهحلا :
 مود مورا لالهلا ومهتا . م م مهلا مود
 مورا داه مهحلا . مورا زح^٥ وجبلا مهحلا .
 مورا جبلا سنا اخبه . مهتا مهتا مهتا
 له . مهحلا لهمهله . احب انج مهحلا
 مهحلا . حلا مهحلا : حله حره .
 ومهحلا ومهحلا حله : ماله حب^٦
 مهحلا مهحلا . اهلا له حجا مهحلا
 ومهتا مهتا ماله . اه مهحلا مهحلا .
 خاف مهتا مهحلا . م مهلا له مهتا
 موم : حبه مهتا ومهتا . زوم مورا
 ومهحلا : موم مهتا حلا مهحلا .
 له م حلا له مهحلا موم . مهحلا
 مهحلا موم . حب مهتا مورا مهتا موم .
 وموم مورا مهحلا مهحلا . م مهتا مهتا
 حبه مهتا . مهلا مهلا له مهتا . له
 مهتا مهتا مهتا : لاله مهتا حلا مهتا .
 مهتا موم ومهحلا مهحلا . وموم مهتا
 مهتا مهتا مهتا : لاله موم ومهحلا مهتا :
 مهتا مهتا مهتا موم : ومهتا مهتا
 موم : م مهتا مورا حلا مهتا : مهتا

Judas! iniquorum iniquissimus,
 quomodo hoc te adeo effugit ut
 sanguinem infiniti pretii pauca
 pecunia venderes? In Bethania
 bonitatem unguenti mente maligna
 exaggerasti, quomodo in Jerusa-
 lem potuisti pretium statuere san-
 guini infiniti pretii? Si in vico
 unguentum illud trecentos dena-
 rios valebat: quanti pretii esset in
 Jerusalem sanguis Domini tui qui
 fecit mundum? Ecce vendidisti
 sanguinem vivificum qui pretium
 et valorem habebat inæstimabilem.
 Quanti æstimasti venditionem
 tuam? Quomodo crudelitas tua
 pepercit amicis quibus vendidisti
 ut triginta argenteos tantum darent
 in pretium Domini tui? Nequidem
 eum æstimasti ad valorem servi
 qui interdum pluris venditur; imo
 propter operas venditor duplex
 exigit, quanto magis oportebat
 avarum te qui vendebas opificem
 creaturarum superaddere pretio
 ejus! Si ejus operæ et bonitas
 ceteros latebant, tibi notum erat
 ipsum sapientissimum esse. Qui
 ex aqua vinum fecit quanti æsti-
 mandum si venditur? Quodnam
 pretium statuendum illi qui am-
 bulat super mare? Triginta argen-
 tei pretium illius qui increpabat
 dæmones et exhibant! Qui paralyti-
 cum erexit triginta argenteos æsti-
 matus! Væ tibi, o Juda Iscariotes,
 qui contemplabaris magistrum
 tuum quando sua benedictione
 parum panis efficiebat multum et
 quando luto per digitum suum

* B. د . — b B. ه .

405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420

efformato liniebat oculos cæci
 eosque aperiebat, quomodo eous-
 que parvipendisti pretium ejus ut
 pro triginta argenteis eum vende-
 res? Cum leprosos mundaret, spec-
 tator eras; quando ad vitam revo-
 cavit puellam, quando vocavit
 Lazarum et ille vocanti respondens
 e sepulchro exivit, cum eo aderas.
 Quomodo, o fur, vendidisti tri-
 ginta argenteis eum qui occulta
 imo et suum venditorem noverat?
 Quomodo non impedivit te nec te
 a se separavit quum sciret te separa-
 tionem meditari? Noverat te non
 ipsius non esse, sed esse æs cum
 auro, at in sua magnanimitate rem
 non attendit donec fornax scoriam
 separaret.

7. Triginta argenteis, o Juda,
 tradidisti magnanimum qui in si-
 lentio dedit semetipsum ut vende-
 res quem non possidebas. Socii
 tui vocarunt eum principem dæ-
 moniorum¹, eos nec increpavit
 nec perdidit. Similiter et tu ven-
 didisti eum; ipse nihil curans
 contempsit. Quid respondebis jus-
 tissimo ejus Patri quem non agno-
 visti, quando interrogabit te et
 condemnabit quod ejus Filium,
 terræ creatorem, vendidisti? Quod
 responsum dabis angelo, qui an-
 nuntiavit conceptionem ejus et
 mortem iudicibus illius commina-
 tus, quando interrogabit te cur
 purissimum suum Dominum ven-

¹ Matth. IX, 34.

405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420

وباركوه مننا وحجب ابع : ابع حلاله
 وحصعلا^ا ارحسوس . صعل اعلا لاره
 حصعلا : صا وعلج^ب حب حصعلا .
 وحصعلا^ج وحصعلا : نصعب سد^د وبار :
 حلا قسار حتمب ستلا . وحب سنا حذو
 سنا . هلا انا حب وبارج : حاه وعلم
 حصعلا^ه حلا . لاره وارج الاره . نصعب
 ابع ابع وعبج . هوبصلا صاره ابع
 هجوه . ابع واره ص ابع ص ستاره .
 صعللا^و ابع ابع حلاه . وحصعلا^ز وهت
 حوه حاره . عجمه هوبصلا لاره .
 هوبصلا بجللا سدوه . هوقلا سوا حلا
 هوبصلا : واره ببار واره وعبج . ابع
 حوه حوه ببار وهلا ابع . ابع وعبج^ح
 لاره واره . حوه واره لا ابع .
 فب لاره وبار حصعلا^د : هلا لاره حلا
 سدوه . فب لاره وحصعلا^ه لاره واره :
 هوبصلا واره حصعلا^و حلا حاره . فب لاره لاره
 واره لاره : واره بصلا هوبصلا . فب
 لاره لاره واره واره^ز : لاره لاره واره .
 فب لاره لاره^ح ولا واره . حلا حلا واره
 واره^ح . واره وهلا^ح واره واره .
 لاره واره حاره حاره . سدوه وهلا
 حاره . هوقلا^ح واره واره . حصعلا^ح
 لاره حاره واره واره : واره حصعلا

didisti? Quid respondebis angelis
 locum supplicii tui visitantibus
 quod eorum creatorem triginta
 argenteis vendidisti? Quid repones
 Seraphim quando de caelis inter-
 rogabunt te? Flamma ignis in-
 volvet te reum, quia oculi tui
 viderunt virtutes quæ fecit auctor
 vitæ et non refugit cor tuum ven-
 dere in Jerusalem universi condito-
 rem. Hunc qui vendidit Deum
 suum Jesus relinquet ut ipse reli-
 quit eum, et despiciet sicut ipse
 despexit ejus vitam. Itaque, prop-
 ter hæc omnia in illo proditore
 abscondita reliquit eum atque des-
 pexit in ejus certe perniciem;
 fune enim se strangulavit. Nullum
 autem dedit Dominus prætextum
 ut quis putaret eum a Domino suo
 fuisse repulsum. Etenim quamvis
 agnosceret pravam ejus mentem
 inclinavit se ut lavaret ei pedes,
 sed cor illius non fuit ablutus. Væ
 illi qui suum vidit finem et de
 facinore non pœnituit! Væ illi qui
 corpore ablutus fuit et cor suum
 dolo inquinavit! Væ illi qui Judæ
 similis est, qui nequam et perfidus
 est! Væ illi qui, ut Judas, aucto-
 rem gratiæ in corde suo abnega-
 vit! Væ illi qui gratias non agit
 de bonis proximi sui! Judæ frau-
 dulentiam et invidiam imitatur
 qui detrahit proximo suo. Væ
 occulto inimico qui calumniatur
 fratrem suum! Partem habet cum
 Juda qui malum machinatur con-

a B. om. — b B. حصعلا . — c B. وحصعلا . — d B. سد . — e B. واره . — f B. واره . —
 g B. حصعلا . — h B. واره . — i B. واره . — k B. حصعلا . — l A. حصعلا . —
 A. حصعلا .

حلاوه اوسب . خبا مني حلاوه اوسب :
 زط انا وياوي اوسا . وخلصنا اوسا خبا .
 انا لا مفعم انا . خلا انا حبه
 مانر . انا مسم انا له قعلا : حبه
 نهد ر حسب . انا مسم انا ونا .
 خلا ونا انا ملاء . انا مسم ونا .
 انا : خلا مسم انا . انا مسم
 انا مسم . انا مسم انا مسم .
 انا مسم . انا مسم . انا مسم :
 ونا انا انا . انا مسم ونا
 انا : انا مسم انا . انا مسم
 انا مسم : انا مسم . انا مسم
 ونا مسم . انا مسم انا خلا مسم .
 انا مسم . انا مسم انا . انا مسم
 مسم ونا مسم ونا مسم .
 خلا خلا مسم .

انا مسم ونا مسم خلا . مسم ونا
 ونا : انا مسم انا مسم : مسم
 خبا مسم . انا مسم مسم .
 مسم مسم . انا مسم . انا مسم
 انا : مسم مسم مسم . انا مسم

¹ Joan. XIII, 12.
² C'phas, idest Petra et Petrus.
³ ista vox idem significat ac græcum
 ΠΕΤΡΟΣ.
⁴ Testimonia Syrorum scriptorum de Romani
 Pontificis Primatu collecta inveniuntur apud Ebed.

perdurante, iterum accubuit. Re-
 cumbentibus simul omnibus dixit
 Jesus : « *Sciatis volo cur hoc
 fecerim*¹. » Si non explicavero
 mea mysteria, quis percipiet? Si
 non implevero typos, quis cognos-
 cet meam voluntatem? Necesse est
 ut efficiam omnia quæ prophetæ
 dixerunt de me; decet me vobis
 fieri sapientiæ magistrum. Simon
 discipule mi, ego te constitui fun-
 damentum Ecclesiæ sanctæ, Pe-
 tram² vocavi te antea quia tu sus-
 tinebis totum meum ædificium; tu
 es inspector³ eorum qui ædificant
 mihi Ecclesiam in terris; si quid
 reprobum ædificare velint, tu fun-
 damentum reprimas eos; tu es
 caput fontis a quo hauritur doctri-
 na mea, tu es caput discipulorum
 meorum; per te omnes gentes po-
 tabo; tui est suavitas illa vivifica
 quam largior; te elegi ut sis in
 mea institutione velut primogeni-
 tus et hæres efficiaris thesaurorum
 meorum; claves regni mei dedi
 tibi. Ecce principem te constitui
 super omnes meos thesauros⁴.

2. Scito nunc et intellige sen-
 sum mysteriorum quæ vidisti;
 effeci me ministrum et vobis hono-
 rem exhibui; ecce, vobis cernen-
 tibus, eousque me humiliavi ut
 lavarem pedes vestros; inclinatus
 sindone eos abstergi ac si fuissem
 servus. *Vos vocatis me Magistrum*

Jesu Khayyat, *Syri Orientales et Romanorum
 Pontificum primatus Romæ*, 1870; Behnan Benni
*the tradition of the Syriac church of Antioch con-
 cerning the P. inacy of S. Petèrs*, etc. London,
 1871.

فَمَنْ لَيْسَ بِهِ : فَمَنْ لَيْسَ بِهِ : فَمَنْ لَيْسَ بِهِ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :
 وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ : وَتَمَّعُوا لَكُمْ :

et Dominum quod revera sum¹,
 et omnes sensati Dominum me et
 magistrum vestrum appellant. Nec
 mendax sum, neque enim nomine
 tantum sed re et veritate servum
 me feci. Vos estis discipuli mei
 et ego elegi vos antequam exstarent
 orbis et omnes habitatores
 ejus. Testimonium autem reddit
 mihi Pater supernus quod Deus
 et magister vester sum. Volo vos
 mandata mea servare measque
 actiones imitari. Si pedes vestros
 lavi, si vos mensæ accubitos volui,
 et vobis ministravi, quanto
 magis oportet unumquemque vestrum
 alterius lavare pedes eique ministrare?
 Hoc exemplum in mei
 memoriam dedi ut ostenderem
 vobis *servum non esse majorem
 Domino suo, neque apostolum
 majorem eo qui misit eum; si hæc
 omnia scitis, beati estis. Interim
 non de omnibus vobis dico; ego
 scio quos elegerim; sed ut impleatur
 Scriptura: « Ecce traditor de
 mensa comedit². A modo dico vobis
 antequam fiat, ut cum audieritis
 factum esse verbum meum,
 credatis quia ego sum³. »*

3. Quum igitur adimpleta fuissent
 quæ scripta sunt Jesum nempe
 servi formam accepisse, quumque
 Apostolis ministrasset et
 eousque se dimisisset ut lavaret
 pedes eorum eosque abstergeret,
 Institu-
 tio Eucha-
 ristiae.

3. Quum igitur adimpleta fuissent
 quæ scripta sunt Jesum nempe
 servi formam accepisse, quumque
 Apostolis ministrasset et
 eousque se dimisisset ut lavaret
 pedes eorum eosque abstergeret,
 Institu-
 tio Eucha-
 ristiae.

¹ Joan. XIII, 15. ³ Joan. XIII, 16-19.
² Psal. XL, 10. Recitatur quoad sensum.
^a B. — ^b B. — ^c B. — ^d A. — ^e A. ad. — ^f A. om.
^g A. om. — ^h A. add. — ⁱ B. — ^k B.

شمتد ابع دقنقل : وبلاقم سوكقف
دهصط : اوك اسنلا متقل اوك : دبزنه
هزنا بعزا اوك . سلكزنا بدقنقل اوك !
لشنا دبقلا لههلهل :

قبلا منق معوقا دانبه اوك . لسهلا
هسهلا كهونا . سذبونه سبناكونه اف
قبهونه . دهنم اكل سكهفونه وبنا . هجرنا
هجلني اللانصبه اوك . ملكلا ملكلا
شبنونه . لسهلا منبونه هجرنا شبا .
هسببونه هبونه سنق وبنا . اهقلا اوبه
هروبك اونه . لسهلا وبهله هبونه .
هصق هك اوك اوهله شلكق : منق اونا
وبهله هلال . اونا وبهله نزوكد . له
انله . لسهلا لسههونق دونه . لسهلا اونا^b
للهله سبونه . هلا لانه خلا وهكههونه .
اونا وهبنلسونه^c هجرنا اوك : وبه
لها^d منق وهكههونه : لاله اللهق
هقبهله . هصقف اوك لالهونق^e هونا .
وبهله سنا لالهكههونه^f : هصق اوهله
دونه سنباله . هلا بههكليم^g وبونه

quum eos denique in hanc per-
suasionem adduxisset ut discerent
et docerent humilitatem, tunc
aliud foedus sancivit quo hoc
pascha aboleretur et populorum
pascha institueretur in vitam æ-
ternam.

4. Accepit Jesus in manibus
suis merum in initio panem et
benedixit, signavit ac sanctifica-
vit¹ eum in nomine Patris et in
nomine Spiritus sancti, et fregit
atque distribuit discipulis suis²
minutatim in sua bonitate propi-
tia; panem vocavit corpus suum
vivum, et seipso atque Spiritu
replevit eum; extendens autem
manum dedit eis panem quem
dextera sua sanctificaverat: « *Ac-
cipite, manducate omnes ex hoc
quod sanctificavit verbum meum.*
Quod nunc vobis dedi ne panem
existimetis, accipite, manducate
illud, nec conteratis micas ejus;
quod vocavi corpus meum hoc
revera est. Minima ejus mica mil-
lia millium sanctificare valet et
sufficit ut vitam præbeat omnibus
qui manducant eam. Accipite,
manducate in fide nihil hæsitantes
quia hoc est corpus meum et

1 signavit eum ac sanctifica-
rit, id est consecravit. سبناق hoc verbum in re
liturgica significat *signare signo crucis*. Fecit ergo
Christus signum crucis super panem et quidem
manu dextra ut infra dicit S. Doctor. In Ecclesia
syriaca, ut in Ecclesia latina, sacerdos, ex tradi-
tione apostolica, quando recitat verba: « elevatis
manibus ad te Deum Patrem omnipotentem gratias
ageus, benedixit, » facit manu dextra signum cru-
cis super oblata. Hoc idem fecerit Christus juxta

S. Ephræmum, cui sententiæ subscribit Cornelius
a Lapide *Comment. in Matth.* XXVI, 26. Porro
hac benedictione, crucisque ob-signatione panem
sanctificavit seu consecravit; ut expresse hic docet
S. Ephræmus, et sua auctoritate confirmat S.
Thomas, 3 part. q. 78, art. 1. In proferenda autem
hac benedictione super panem usurpaverit verba:
« Hoc est corpus meum. » Cfr. Lucas Brugens. et
Maldonatus ad *Matth.* XXVI, 26.
² *Matth.* XXVI, 26; *Luc.* XXII, 19; *I. Cor.* XI, 24.

^a B. اوب . — ^b A. هصق . — ^c B. بهله . — ^d B. بهلا . — ^e B. لالهونق . — ^f A. لالهكههونه .
وبهله .

ܩܝܡܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܪܗܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܠܚܝܠܐ
 ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܠܚܝܠܐ ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ : ܠܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ

qui manducat illud in fide ignem
 et Spiritum¹ in illo manducat; si
 quis autem dubitans manducat
 illud, merus panis fit ei, at qui
 cum fide manducat panem in nomi-
 ne meo sanctificatum, si purus sit
 purus conservatur, si peccator con-
 donatur. Qui autem illum despicit,
 aut spernit vel contumelia afficit,
 pro certo habeat quod contumelia
 afficit Filium, qui panem vocavit
 et realiter effecit corpus suum. Su-
 mite ex eo, comedite omnes et in
 eo comedite Spiritum sanctum;
 est enim vere corpus meum. Qui
 manducat illud vivet in æternum :
 hic est panis cœlestis qui ex alto
 descendit in terram². Manna quam
 manducaverunt Israelitæ in de-
 serto et in honore non habuerunt,
 manna, quam e cœlo delapsam
 colligebant, figura fuit hujus panis
 spiritualis quem nunc accepistis.
 Accipite et comedite ex eo omnes;
 hoc pane corpus meum veræ re-
 missionis fontem manducatis; ego
 sum panis vitæ³.

ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ
 ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ . ܡܘܚܝܠܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ ܕܗܘܝܢܝܢܐ

¹ Ignis et spiritus, locutio est apud Ephræmum sæpe obvia quam ille desumpsit ex *Matth.* III, 11. ubi Joannes Baptista de Christo dicit : *ille vos baptizabit in Spiritu sancto et igni*. In illo loco ignis designat efficaciam gratiæ quam dat Spiritus sanctus. Vult igitur S. Doctor hic significare abundantiam gratiarum quam recipienti Eucharistia præbet : qui manducat corpus Christi ignem et

5. « Carbo qui admotus sanctificavit labia Isaïæ, ego sum qui nunc per panem ad vos admotus vos sanctificavi; forceps quem vidit propheta ex altare carbonem sumentem me in magno sacramen-

Eucha-
 ristia cur
 carbo ap-
 pellata.

spiritum seu ignem Spiritus sancti id est efficacis-
 simam ejus gratiam in illo manducat et recipit.
 Eadem locutio « ignis et spiritus » adhibetur ab
 Ephræmo supra *De Epiph. hymn.* V, 4; VI, 7;
 VIII, 6. Sed hanc locutionem fusius ipse explicat
Advers. scrutatores, Opp. syr. lat. III, 22-24.
² Cfr. *Joan.* VI, 50, sqq.
³ *Joan.* VI, 48.

ܙܝܠܘܫܗܘܢܰ ܟܝܘܢܰ ܫܰܟܝܠܰܘܢܰܗܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ .
 ܘܰܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ .
 ܘܰܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ .
 ܘܰܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ .
 ܘܰܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ .
 ܘܰܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ .
 ܘܰܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ ܕܰܝܠܰܘܢܰ ܥܰܠܰܗܘܢܰܐܰܘܢܰ .

¹ Judam Eucharistiam non recepisse, sed panem
 in aqua intinctum et per hanc intinctionem sua
 consecratione destitutum singularis est S. Ephraemi
 opinio quam hic fuse explicat et pluries alibi me-
 morat, nempe in *Hymnis Azymorum*, hymn. XIV,
 13-18; hymn. XVIII, 16-17, et in *Evangelii con-*
cordantis expositione p. 222. Patres Graeci et
 Latini, ut SS. Hieronymus, Augustinus, Leo,
 Cyrillus Jerosolymitanus, Chrysostomus, Cyrillus
 Alexandrinus, communiter tenent Judam institu-
 tionem Eucharistiae interfuisse et corpus ac sangui-
 nem Salvatoris ex ipsius manibus accepisse. Non
 desunt tamen Patres et interpretes qui velint
 Judam sacramenti vivifici non fuisse participem.
 Ita sentiunt S. Hilarius in *Matth.* cap. 50, 2; Victor
 Capuanus in *Harmonia evang.* ap. Migne, *Patrol.*
lat. t. 68, col. 340; Rupertus in *Joan.* VI, 51;
 Innocentius III, *De sacro altaris mysterio* IV, 13;
Constit. apost. V, 14. Apud Syros Aphraates ean-
 dem sententiam tenet (ܘܶܦܶܫܶܠܶ p. ܘܶܦܶܫܶܠܶ ed. Wright,
 Londini 1869) syriace hisce verbis: «ܘܶܦܶܫܶܠܶ
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .

xores et ita calicem consecratum
 non vidit¹. Festinavit Satanias
 separare Iscariotem a suis collegis
 ut non fieret cum eis particeps
 sacramenti vivi et vivificantis.
 Quum igitur e dextra Jesu acce-
 pissent discipuli calicem salutis
 accesserunt biberuntque ex eo
 omnes in communi unus post
 alium. Jussit eos bibere Christus
 et explicavit sanguinem suum esse
 quem bibebant: *Hic est verus*
meus sanguis, qui pro vobis omni-
bus effunditur: Accipite, bibite
ex eo omnes, quia novum testa-
mentum est in sanguine meo. Sicut

benedixit ac dedit discipulis suis et dixit: *Hoc est*
corpus meum, accipite, comedite ex eo omnes,
etc. « Diversas de hac re Syrorum sententias sic
 exponit Gregorius Barhebraeus Jacobitarum ma-
 phrianus: ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .
 ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ ܘܶܦܶܫܶܠܶ .

a B. ܘܶܦܶܫܶܠܶ . — b B. ܘܶܦܶܫܶܠܶ . — c B. ܘܶܦܶܫܶܠܶ . — d A. ܘܶܦܶܫܶܠܶ . — e B. ܘܶܦܶܫܶܠܶ . — f A. ܘܶܦܶܫܶܠܶ .

.

.

*vidistis me facientem, sic facietis
 in meam commemorationem*¹.

Quando congregabimini in nomine
 meo in Ecclesia ubique locorum
 facite quod feci in mei memoriam;
 manducate corpus meum, et bibite
 sanguinem meum testamentum no-
 vum et vetus. Pater meus arcum
 posuit in nubibus ut arcu visibili
 arcerentur aquæ diluvii. Ego sum
 filius Patris vivi, in hoc sexto mil-
 lenario e cælo descendi ut darem
 fœdus novum Ecclesiæ meæ et per
 memoriam corporis et sanguinis
 mei aboleretur exitium a me latum
 in impios qui me offendunt ut
 antiqui. Aliam vitæ doctrinam
 tradidit Dominus noster discipulis
 suis in ea vespera qua distribuit
 corpus suum et sanguinem suum
 in potum miscuit.

7. Vespera fuit perfectissima
 qua Christus absolvit pascha ve-
 rum; vespera fuit vesperarum ul-
 tima qua obsignavit Christus suam
 doctrinam; vespera fuit cujus il-
 luminatæ sunt tenebræ; vespera
 fuit quæ decimam quartam lunam
 effecit diem Solis novi; jussit Do-
 minus ut luna decima quarta Nisan
 synagoga immolaret agnum et
 quotannis azyma conficeret; in
 vespera autem hujus paschatis im-
 posuit Ecclesiæ suæ legem ut me-
 moriam faceret agni filii Dei
 nostri, qui antequam pro nobis
 occideretur corpus et sanguinem
 suum dedit. In illa vespera, in qua

¹ *Matth.* XXVI, 27-28; *Marc.* XIV, 25-24; *Luc.* XXII, 19-20; *I. Cor.* XI, 25.

^a B. — ^b A. — ^c B. — ^d B. — ^e B. — ^f B.
 — ^g B. — ^h B.

لآكصبر : مخد هبده فسمب هبتمه
 صلاه . نهد انا لحد هههول . اهل
 ولد اهدهول اح . نهد انا لحد
 صلحهال : هلا فدهول اخصصه .
 هبدهول نهد هول : ولا اهل حص
 هلا هله : انا لهد لآكصبر . هههول
 انا : هلا ههههال اهل :
 هههول اهل : هههول اهل : هههول
 هههول . هههول اهل لآكصبر هههول
 هههول اهل . هههول هههول هههول :
 هههول هههول هههول : هههول هههول هههول .

علم

V.

هده^d وقم هههول اهل

هههول ولا هههول هههول :

هههول اهل هههول : هههول
 هههول هههول : هههول هههول هههول
 هههول هههول هههول . هههول هههول
 هههول هههول . هههول هههول هههول .
 هههول هههول هههول هههول هههول هههول

¹ Cfr. Luc. XXII, 23-30.

² هههول^a, a هههول^b *occidit sol*, proprie *occasum*
 notat, deinde *feriam sextam*, qua cum ad finem
 hebdomadis posita sit ejus quasi occasum format.
 Cfr. Steph. Borgia *De cruce vaticana*, Romae 1779,
 p. XLII. Is auctor e *strophis passionis*, qua forsan
 sunt sancti Ephraemi stropham sequentem adducit
 qua confirmatur significatio vocis هههول : « In

^a A. هههول . — ^b B. هههول . — ^c B. add. هههول . — ^d R. هههول .
 هههول هههول هههول .

mea; qui permansistis mecum in
 tentationibus do vobis promissio-
 nem, sicut promisit mihi Pater
 meus. Dabo vobis regnum et in
 mensa mea delectabor vos et ad-
 mirabitis virtutes caelestes. Non
 manducetis neque bibetis mecum,
 nisi sitis mei discipuli. Constituam
 vos tanquam iudices super thronos
 duodecim et congregabo coram
 vobis duodecim tribus Israel. Vos,
 vice mei, iudicabitis fratres ves-
 tros et condemnabitis eos¹. Hæc
 dixit Jesus, et, cum laudassent,
 exierunt in Montem olivarum ut
 implerentur omnia quæ scripta
 sunt.

EXPLICIT.

V.

EJUSDEM SANCTI EPHRÆMI

AD STATIONEM NOCTIS
 FERIE SEPTIMÆ² CRUCIFIXIONIS.

1. Nocte adhuc perdurante ex-
 ecrabiles illi apprehensum Jesum
 adducentes introduxerunt in au-
 lam Hanan sacerdotis senectute
 gravati. Hic socer erat Caïphæ
 summi pontificis hujus anni³. Erat
 autem Caïphas qui consilium de-

Jesus
 ducitur : d
 Hanan.

occasu (هههول); — id est in feria sexta — , ex-
 tendit Adam manum suam et accepit pomum in
 quo latebat mors, et in ipso occasu (in feria 6.) Do-
 minus noster manus suas extendit supra lignum
 et factus est fructus in quo latet vita. » *Lib. cit.*
 p. XXII.

³ Joan. XVIII, 15.

1001 | 1002 | 1003 | 1004 | 1005 | 1006 | 1007 | 1008 | 1009 | 1010 | 1011 | 1012 | 1013 | 1014 | 1015 | 1016 | 1017 | 1018 | 1019 | 1020 | 1021 | 1022 | 1023 | 1024 | 1025 | 1026 | 1027 | 1028 | 1029 | 1030 | 1031 | 1032 | 1033 | 1034 | 1035 | 1036 | 1037 | 1038 | 1039 | 1040 | 1041 | 1042 | 1043 | 1044 | 1045 | 1046 | 1047 | 1048 | 1049 | 1050 | 1051 | 1052 | 1053 | 1054 | 1055 | 1056 | 1057 | 1058 | 1059 | 1060 | 1061 | 1062 | 1063 | 1064 | 1065 | 1066 | 1067 | 1068 | 1069 | 1070 | 1071 | 1072 | 1073 | 1074 | 1075 | 1076 | 1077 | 1078 | 1079 | 1080 | 1081 | 1082 | 1083 | 1084 | 1085 | 1086 | 1087 | 1088 | 1089 | 1090 | 1091 | 1092 | 1093 | 1094 | 1095 | 1096 | 1097 | 1098 | 1099 | 1100 | 1101 | 1102 | 1103 | 1104 | 1105 | 1106 | 1107 | 1108 | 1109 | 1110 | 1111 | 1112 | 1113 | 1114 | 1115 | 1116 | 1117 | 1118 | 1119 | 1120 | 1121 | 1122 | 1123 | 1124 | 1125 | 1126 | 1127 | 1128 | 1129 | 1130 | 1131 | 1132 | 1133 | 1134 | 1135 | 1136 | 1137 | 1138 | 1139 | 1140 | 1141 | 1142 | 1143 | 1144 | 1145 | 1146 | 1147 | 1148 | 1149 | 1150 | 1151 | 1152 | 1153 | 1154 | 1155 | 1156 | 1157 | 1158 | 1159 | 1160 | 1161 | 1162 | 1163 | 1164 | 1165 | 1166 | 1167 | 1168 | 1169 | 1170 | 1171 | 1172 | 1173 | 1174 | 1175 | 1176 | 1177 | 1178 | 1179 | 1180 | 1181 | 1182 | 1183 | 1184 | 1185 | 1186 | 1187 | 1188 | 1189 | 1190 | 1191 | 1192 | 1193 | 1194 | 1195 | 1196 | 1197 | 1198 | 1199 | 1200 |

Magistrum suum abnegaturus erat. Irritum utique fieri non poterat verbum Domini quo dixerat : « *Hac nocte ter abneges me*¹. » Advenerat itaque tempus quo perficienda erat Petri abnegatio, et ecce ancilla ostiaria verbo aggreditur eum dicens : « Nonne et tu, o vir, Jesu discipulus es? » Respondit Simon et deficiens abnegavit, altaque voce dixit : « *Quia non novi eum*². » Mox ad servos et satellites accedens Simon stabat et calefaciebat se Testatur Scriptura acris fuisse illo die frigus, præsertim quia nox erat. Hac nocte summe culpandum effecit se Simon. Eia, obstupescite quod Magistrum suum reliquerit, eumque abnegaverit. Oblitus est Jesum ad tribunal prope Hanan ingressum esse. Abjecta omni sollicitudine Magistri sui qui suo aspectu confortaverat eum, Simon rursus deficiens abnegavit eum et ad servos se contulit, nedum fletet et ejularet quod Magister ejus in judicio staret et ad Magistrum suum non adduceretur, nedum animi tristitia actus deprecaretur ut ingredi posset ad Jesum. Tentatio quæ Simoni accidit nimia pro ejus ignavia fuit. Fortis in ceteris in hac re ignavus et remissus fuit. Quamvis virtute accinctus viriliter se gereret, in hac tentatione debilis extitit. Qui confortare debebat socios suos timore correptos et in fugam versos plus

¹ Matth. XXVI, 34.

² Matth. XXVI, 72.

^a B. ^b B. ^c A. ^d A.

حب لا جيت حوه وسملا . اهللا اوه حلهو
 عاكلاوه . ولى املو صه لاصيهوه .
 وببلا هوفه هوفه حوه : ولا نبه اهللا حوه
 لعهه :

فج لا نزلنا لب واصلت ولصمهلا لا
 نعهلا . ولى اوه بعصم اناعب . صه
 لا بببلا صه لو صم . لى اوه نعل وباهلصه :
 ولهدا مجلا صه صه : لاصمهلا وببلا
 جلا وهلا . حبهلا ودههلا وهلا : صه
 صهلا وهلا : اهللا صهلا صههلا . وهلا
 وحت حه صهلا صههلا : وهلا صههلا
 جبههلا . لى صههلا هلا هوفه وهلا :
 صهلا صهلا بجه . لى واه صهلا لانهب :
 حوههلا : صههلا حوه . لعهصم فبهه
 لهه وهلا . وهلا وهلا ودههلا . وهلا حوه
 صههلا هلا . ودههصه اهل وحتلهلا صههلا
 لاهل اصفه : ولا لصفه وهههلا . لى
 لعهصم وهلا : هلا وهلا صههلا :
 وههصم وهلا وهههلا : وههههلا وهه
 وهه وهههلا : صه هصتهلا وههلا :
 صهلا نعبه صه صههلا . لى حه وهلا وهلا
 وهه صههلا : وههلا وهلا وههلا وهه
 وهه وهههلا . وهههلا وههلا بجه .
 صه نعتله وههلا . وههلا وهههلا : لاهلا
 وهههلا صه صهلا : وهلا وههلا وههلا .
 وههلا وههلا وههلا . صه وهههلا وههههلا .

ceteris timuit, etsi nihil timendum haberet. Mulier dumtaxat interrogaverat eum an esset e discipulis ejus, et Simon timore correptus negavit dicens ei : « quia non novi Jesum. »

3. Quis non oraret prout scriptum est « *Et ne nos inducas in tentationem?* » Si Simon tentatus est, quis non pertimesceret sibi a lapsu? Si disciplinæ nostræ caput, quem beatum dixerat Dominus, in tentationem adeo terribilem incidit ut abnegator fieret, nos labiles et miseros quanto magis metus subvertet. Ecce Malus quacumque hora nos aggreditur et seductio jugo suo nos subjicit. Si Simon deficiens abnegavit, quid faciet peccator? Si princeps apostolorum tentationi cessit, quid parvo homini accidet? Simoni prædixerat cognitor occultorum : « *Ecce Satan as expetivit ut cribraret vos sicut triticum, sed Patrem rogavi pro te ut non deficiat fides tua*¹. » Si ita expetiit Satan as ut cribraret omnes apostolos; si Simonem abnegatorem effecit et socios ejus ad fugam impulit, nos flaccidi et remissi quomodo e manibus Satanæ effugiemus? Si ubi aderat caput veritatis a quo veritas ditata fuerat, ita procace egit Satan as ut aurum macularet, nos debiles et remissi, nos meræ umbræ quonam a Malo effugiemus? Ecce omnes ejus illecebræ nos circumdant, ecce trepidamus tremore et timore correpti a tentationibus quæ nos

¹ Luc. XXII, 31.

حہ نبع الحنبا حہ: 1001 : حب 1181
 کللا وبعلا : عودا مع نہ حہ :
 حہ حہ صفا 1001 . حدلا 1001 بلا
 1001 حبصلا : جلم 1001 دنہ صفہ 1001
 وبعصم . مع 1181 اتخ و/منہ : حہ :
 حہ 1181^a للا احفہ حہ : لاقلہ فصعہ
 1001 حہ وبعفہ عصمہ طلہ 1001 .
 1181^b 1001 اسو^c عصمہ . وطل و/منہ
 صفہ 1001 بعلم : عدا 1001 وبعصم .
 حدلہ للا حفلا 1001 . 1181 وبعفہ 1001
 لعصمہ . حہلہ مہدا^d 1001 حہ 1001
 حہ 1001 وبعصمہ وبعلا . وبعصمہ 1181
 بعصمہ . فقہ وبعصمہ حہ 1181
 حہ 1001 وبعصمہ حہ 1001 . لا 1001 وبعصمہ
 مہدا حہ 1181 نبع سما . حدلہ 1001
 وبعصمہ . 1181 وبعصمہ 1001 . حدلہ
 وبعصمہ 1001 : حدلہ 1001 . حدلہ
 وبعصمہ . 1001 حدلہ 1001 وبعصمہ 1001 .
 حدلہ 1001 وبعصمہ 1001 . حدلہ 1001
 حدلہ 1001 وبعصمہ 1001 . حدلہ 1001
 حدلہ 1001 وبعصمہ 1001 . حدلہ 1001
 حدلہ 1001 وبعصمہ 1001 . حدلہ 1001

circumdant. Dum princeps apos-
 tolorum in nocte passionis ad ab-
 negandum impellebatur, Jesus ab
 Hanan pontifice intus in domo
 interrogabatur¹. Hora erat quæ
 hucusque nunquam fuerat : con-
 summabatur abnegatio Simonis. E
 tribus vicibus ipsi prædictis in
 hæc verba : « *In hac nocte abne-
 gabis me,* » duæ remanebant Si-
 moni ut Deum suum abnegaret.
 Galli cantus terminus erat Simoni
 positus ut suam finiret abnegationem.
 Potestas erat tenebrarum,
 atra erat nox. Mulier quæ Simonem
 ad abnegandum induxit, sua
 eum voce primo induxit. Solet
 enim muliebri sexus tentationum
 causam esse. Sæpius enim suc-
 cubuerunt viri strenui ab omni-
 bus retro sæculis usque nunc.
 Adamum primum illum heroem
 serpens per mulierem tentavit.
 Fortissimum heroem Samsonem
 mulier suis adulationibus rasisit.
 Alia Davidem inflammavit eum-
 que innocentis homicidam effecit.
 Salomonem mulieres ita prostraverunt
 ut ad idololatriam in senectute
 declinaverit. Mulier summa
 injuria Josephum innocentem tan-
 quam reum traduxit. Achabum
 alia mulier incitavit ut justī san-
 guinem effunderet. Eliam adeo
 tentavit ut timore correptus aufugeret.
 Mulier præcursoris caput in
 disco posuit; mulier Simonem

¹ Plerique interpretum tenent tres Petri abnegationes apud Calpham peractas fuisse. Sunt tamen qui docent primam Petri abnegationem apud

Hanan locum habuisse, quam opinionem hic amplectitur S. Ephræmus.

^a B. حہ . - ^b B. 1181 . - ^c B. مہدا . - ^d B. حہ .

ح : وحدهم اذ اجتبعوا : فلا
 هموم ما معار . خلا^ب له نعمكم احد
 مهوعا . وحدهمنا سينت بفاحي^ع .
 حطلم لا ه لا سعه حب^د . وفعر
 عهدنا الام : لاحم بهمف يبيح .
 ححصنم اذ^ع وبلج^ب . انصا وبنا ولا
 سعا . للاحم منسبه احب . ونا
 هالكم هلا حب . خلا بهلجيب حلا
 له لخصب . حنا له حب ولبيا . لا
 انهمب بهلجيب : وجم حلا لاصا
 حلا^ك

affici; os tuum plenum est diris et
 maledictionibus contra Jerusalem
 et templum, ipsum scilicet excidio
 et vastatione derelinquendum esse.
 Quid non es ausus quum teipsum
 Deum feceris. Cognoscimus pa-
 trem tuum Josephum et genitri-
 cem tuam Mariam. Quomodo ergo
 absque artificio Deum vocasti pa-
 trem tuum? Ecce interrogavi te,
 responde mihi de doctrina tua et
 de disciplina tua. Ante iudicem
 comparebis si non exposueris mihi
 doctrinam quam populo aperte
 proposuisti.

ح : حدهمنا سينت بفاحي^ع .
 حطلم لا ه لا سعه حب^د . وفعر
 عهدنا الام : لاحم بهمف يبيح .
 ححصنم اذ^ع وبلج^ب . انصا وبنا ولا
 سعا . للاحم منسبه احب . ونا
 هالكم هلا حب . خلا بهلجيب حلا
 له لخصب . حنا له حب ولبيا . لا
 انهمب بهلجيب : وجم حلا لاصا
 حلا^ك

5. Summo pontifici respondit
 Jesus hisce verbis : « *In synagogis
 et in templo docui, ubi Judaei con-
 veniunt, et in occulto nunquam
 locutus sum, Quid me nunc inter-
 rogas? Voca et interroga eos qui
 audierunt et dicent tibi quid locu-
 tus sim, Illi quippe sciunt quid-
 quid locutus sum eis*¹, si solverim
 legem aut ejus mandata irrita fe-
 cerim. Cur nunc in tenebris inter-
 rogas me et non in luce; interroga
 omnes qui audierunt doctrinam
 meam et ipsi sint accusatores mei;
 in luce docui, in luce interroga de
 doctrina mea; voca omnes illos
 quorum mortuos ad vitam revoca-
 vi, et leprosos quos mundavi. Sa-
 navi paralyticos et caecos, interroga
 eos de doctrina mea; incolas Canæ
 in Galilæa interroga an fraudu-
 lenter egerim quando aquam in

¹ Joan. XVIII, 20.

^a حلا لم اذ^ع . — ^b حلا حلا . — ^c حلا . — ^d حلا ح . — ^e حلا ح . — ^f حلا ح .

מִבְּמַלְאָכָא : מִבְּמַלְאָכָא חֲסִיבָא לֵאמֹר : פִּי לֹא
 חָדַל לְהַלְלָא : סֵבַח וְשִׁבְחָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ וְיִדְוֵי וְיִמְעֹד : לֵאלֹהֵי
 מַלְאָכָא חֲסִיבָא : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .
 מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ : מִבְּמַלְאָכָא מֵאֵלָיוּ .

cipe sacerdotum Jesus in hac nocte
 prima et arrogantia ac maledicis
 verbis ab eo impeteretur, unus e
 satellitibus stabat et audiebat con-
 demnationem Jesus, ingresso au-
 tem clam in eum Satana, scelestus
 iste impudentia indutus et impie-
 tate exitiali armatus accessit et
 percussit Jesum in maxilla¹. Illico
 terror miserum invasit; faciem
 suam Michael velavit; tremuerunt
 in locis supernis angeli cum ani-
 mabus justis videntes Dominum
 suum in maxilla percussum ab isto
 servo; tremor Seraphim exagitavit.
 Ubi sceleratus ille manum levavit
 ut percuteret eum, virtutes coeles-
 tes minatae sunt ei exitium, sed
 cohibiti praeepto Patris et Filii
 ejus non interemerunt eum. O
 serve qui Dominum tuum percus-
 sisti! O diabole qui magistrum
 tuum caedisti! tu non amplius
 homo es, quum omnium mortium
 reus sis. Serve maledictissime quo-
 modo insurrexisti in Dominum
 tuum? Vindicta imminet impie-
 tati tuae, cujus atrocitas minatur
 tibi perditionem. Vae tibi serve
 impiissime qui elegisti tibi duos
 Dominos : servitum carnis et
 Satanam..... Vae igitur tibi in aeter-
 num! quem percussit dextera tua
 ipse est qui creavit dexteram tuam.
 Ipse fecit te et tu caedisti eum! Ma-
 ledictus sis o qui natus es ad servi-
 tutem et impietatem! Maledictio
 Noachi transeat in te, o proles

¹ Cfr. Sermo de passione, *Opp. graec.* III, 245.
^a B. חֲסִיבָא . — ^b A. חֲסִיבָא . — ^c B. חֲסִיבָא . — ^d B. חֲסִיבָא . — ^e B. חֲסִיבָא . — ^f B. חֲסִיבָא . —
^g B. חֲסִיבָא .

ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܘܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :
 ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ :

Chanaan! O serve qui ausus es
 accedere ad Dominum omnium
 creaturarum eumque percutere!
 Ubinam abscondes te impudentis-
 sime? Infinita est enim tua arrogan-
 tia. Princeps sacerdotum Dominus
 tuus sedebat, sed non ausus est
 manum extendere ut percuteret,
 sed tu impudentissime et corde
 durissime accessisti et ut carnifex
 eum percussisti! Hoc autem est
 servi officium ut Domino suo ho-
 norem exhibeat. Percussit porro
 servus Jesum dicens : « *Sic res-
 pondes pontifici*^{1?} » Benedictus sis,
 o Domine Deus noster! Non pos-
 sumus debitas tibi agere gratias
 quod pro nobis percussus fuisti a
 servo ut puer ut hoc pretio (?) nos
 redimeres. Servus percussit te et
 tu nos liberasti. Servus qui manu-
 mittitur vapulat et cum manumis-
 sis colaphum accipit; tu Dominus
 es et nos servi; tu colapho cæsus
 es et nos liberasti. Non egisti juxta
 legem servorum, tu colapho vapu-
 lasti pro nobis. Quis satis mirari,
 quis debitas agere poterit gratias
 quod descendisti de cælo pro nobis
 et factus es servus ac liberos nos
 effecisti? Ille autem servus qui in
 maxilla te percussit iniquus et
 sceleratus fuit. O ineffabile prodi-
 gium quomodo non defecit et con-
 sumpta est hæc festuca ab illa
 natura comburente, hæc stipula
 ab illo qui flamma est? Benedictus
 qui conclusit in se gloriam suam,

¹ Joan. XVIII, 22.

— B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ . — B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ . — B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ . — B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ . — B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ .
 — B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ . — B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ . — B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ . — B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ . — B. ܘܥܠ ܘܡܘܬܘܢܐ .

وسبب من جفرت : هلا من لجعت له
 جنب وشفق حراره جفرت . سم
 حره اليا وسبب . جنب ولبج سبب
 صبه : هلا جفرت صبه لبهه .
 جنب ووبه لبب : هلا لبج لاذا
 سبب لبهه وشفق حراره . جنب وشفق
 سبب سمب : هلا لبب لا سمب .
 جنب سمب وشفق لبب . هلا سبب
 لبب سمب لبهه . جنب سمب وشفق
 لبب سمب . هلا لبج سمب لبهه .
 جنب وشفق لبهه لبهه لبهه :
 سمب لبب لبهه لبهه

✦ علم ولبب لبهه ✦

VI.

سمب وشفق لبب لبهه لبهه
 ولبب لبهه لبهه

لبب لبهه لبهه لبهه : لبهه لبهه
 لبهه لبهه : لبهه لبهه لبهه لبهه
 لبهه لبهه لبهه لبهه . لبهه لبهه لبهه
 لبهه لبهه لبهه لبهه . هلا لبهه لبهه لبهه
 لبهه لبهه لبهه لبهه : لبهه لبهه لبهه
 لبهه لبهه . لبهه لبهه لبهه لبهه

* B. habet : لبهه لبهه لبهه لبهه لبهه لبهه لبهه لبهه

et non cruciavit interrogatores suos! Benedictus qui occultavit vehementiam ardoris suæ in corpore suo, ita ut frigeret ad manum quæ percussit eum! Benedictus qui transire fecit a se calorem et non jussit ut qui cum tenebant aridi fierent! Benedictus longanimus qui non jussit ut terra absorberet miseros suos persecutores. Benedictus qui audita convitia patienter tulit et nullam concepit iram contra adversarios suos! Benedictus qui, auditis calumniatoribus suis, non advocavit angelos in testes! Benedictus qui a discipulis suis derelictus non jussit ut angeli eum liberarent! Benedictus qui derelictus est solus absque legionibus angelorum! Beatus qui, relictis suis Cherubim, solus stetit in tribunali!

EXPLICIT SERMO NOCTURNI FERIE SEPTIÆ.

VI.

EJUSDEM FERIE SEPTIÆ
 CRUCIFIXIONIS AD STATIONEM MATUTINI.

1. Mane, quum jam illuscere^{Jesus} pretiosa feria sexta, abduxerunt coram Pilato.^{Plato.} Dominum nostrum a domo Caiphæ in prætorium. Remanserunt autem principes sacerdotum in suis domibus aliquo tempore, et non introierunt in prætorium secundum legem ut non contaminarentur sed

ܡܚܘܒܝܢ ܡܘܨܪܝܢ : ܘܥܝܢܝܗܘܢ ܕܡܚܘܒܝܢ ܕܡܚܘܒܝܢ
 ܘܒܝܠܐ . ܦܠܘܢܝܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ : ܕܡܚܘܒܝܢ ܕܡܚܘܒܝܢ
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ : ܕܡܚܘܒܝܢ
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ . ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .
 ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ ܘܦܝܠܐܬܘܢ .

miserunt scribas et seniores dum
 manducabant Pascha¹. Seniores
 autem et scribæ populi duxerunt
 Jesum ad tribunal. Itaque Pilatus
 judex assumens seniores dixit :
 Quamnam accusationem judicia-
 lem habetis contra hunc virum,
 ecce enim vultu apparet mihi
 tanquam qui innocuus sit, et puto
 illum nihil deliquisse. Color enim
 ejus nitidus splendescit. Coram
 me comparuerunt viri, corpora
 eorum metu tremebant, et ante-
 quam interrogarem eos, ex aspectu
 suo jam deprehendebantur; hunc
 autem mihi obtulistis et ecce can-
 didus et serenus stat coram me.
 Vultus autem vestri eo afficiuntur
 pallore qui ex malefacto oritur; hic
 vero quem obtulistis desiderium
 mihi ingerit eum examinandi ita ut
 oculos continuo in eum intendam
 non animo vindictæ sed ex bene-
 volentia. Stat velut homo securus.
 Nunc cor ejus non videtur palpi-
 tare. Si mens ejus tremesceret for-
 san ipse tremore marcesseret. Vir
 mihi videtur bonus et confido cor
 ejus purum esse. Dum omnes con-
 tra eum vociferantur, ipse remanet
 tacens et quietus. Vos omnes ves-
 tris clamoribus impellitis me ad
 eum crucifigendum, et ipse ut vir
 probus tacet. Surdus fit clamoribus
 vestris quibus clamatis mihi ut
 condemnem eum, et ubi considero
 confidentiam arbitror illum præ
 omnibus vobis innocentem. Dicite
 mihi quamnam accusationem ha-

¹ Cfr. *Joan.* XVIII, 28.

^a B. ܡܚܘܒܝܢ . — ^b B. ܘܦܝܠܐܬܘܢ . — ^c B. ܘܦܝܠܐܬܘܢ . — ^d B. ܘܦܝܠܐܬܘܢ .

وبلدهوس : ووسبچ لئا بغلدهوس . اوجن :
 د لى لى لى : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس . سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :

betis contra hunc virum? Ubi
 cognovero accusationem vestram
 contra eum tunc interrogabo eum.
 Dicite mihi an fur sit? Testimo-
 nium emittite de ejus furtis et
 illico illum ut furem puniam; sed
 furibus assimilari nequit vir man-
 suetus et tranquillus qui tacet,
 neque impudentibus assimilari
 potest qui probris vestris non mo-
 vetur. Testamini mihi an sit ho-
 micida et eum coram me arguite,
 et si potueritis crimen demonstrare
 gladio homicidarum necabitur.
 Ecce consideravi eum, et mihi vi-
 detur quod si potest mortuos vivi-
 ficare mortemque occidere putan-
 dum mihi est ipsum malorum
 interfectorem esse. Dicite mihi
 quam accusationem habetis adver-
 sus hunc virum; videmini mihi
 in veritate pleni invidia in eum.
 Numquid ipse vir bonus est et
 idcirco impavidus stat? Numquid
 propter bona facta ejus ipsi invi-
 detis et tradidistis eum? Et, si
 scitis invidiam esse, ne peccemini
 et ne conviciamini ei. Ecce con-
 sensus vester verisimile facit corda
 vestra invidia plena esse et talis
 mihi videtur aspectus ejus qualis
 est aspectus illius qui natus est ad
 dilectionem.

وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :
 وبلدهوس : سوسه سوسه : سوسه سوسه :

2. Scribæ et seniores populi
 coram Pilato vociferabant accu-
 santes Jesum ut reum criminis
 eum facerent. Responderunt ergo
 judici primam accusationem reno-
 vantes : « Domine, si certiores non
 essemus effecti ipsum malefacto-

* B. سوسه . — b B. سوسه . — c B. سوسه . — d B. سوسه . — e B. سوسه .

/فلا لب وئى موعلا فنعلمك موعه لاه
 ولامبلموم . لاه وئى موعلا موعه لاه :
 حبه موعلا موعه طرب حله . موعلا وئى
 وئى موعلا . حطرا وئى فموسوم *
 لاه موعوم لاه وئى موعوم : لاه موعوم
 وئى موعوم . لاه وئى موعوم :
 وئى موعوم وئى موعوم . لا لاه موعوم لاه
 لاه موعوم . موعوم موعوم لاه موعوم . لاه
 موعوم وئى موعوم . موعوم لاه لاه

وئى موعوم موعوم . موعوم لاه
 لاه موعوم . موعوم لاه وئى موعوم
 موعوم موعوم لاه موعوم . لاه موعوم
 موعوم : لاه وئى موعوم . وئى موعوم
 وئى موعوم موعوم موعوم لاه موعوم .
 لاه لاه موعوم موعوم . وئى موعوم
 موعوم : وئى موعوم لاه موعوم . موعوم
 وئى موعوم لاه موعوم . موعوم موعوم
 وئى موعوم . موعوم وئى موعوم : موعوم
 وئى موعوم . موعوم موعوم : موعوم
 موعوم لاه موعوم : موعوم موعوم لاه
 موعوم موعوم . موعوم وئى موعوم : موعوم
 موعوم لاه موعوم . موعوم موعوم

¹ *Jorn.* XVIII, 30-31.

^a B. موعوم . — ^b B. موعوم .

rem esse non tibi judici justo eum
 tradidissemus ¹, ut ad mortem eum
 damnares; si enim nobis licitum
 esset, jam a nobis universis neca-
 tus foret. Quia vero tu solus judex
 es, ad tuum tribunal adduximus
 eum. » « Accipite eum vos et ju-
 dicare eum secundum legem ve-
 stram, respondit scribis Pilatus,
 qui sciebat Jesum innocentem
 esse. » « Nobis non licet interficere,
 clamantur Pilato Judæi, tu
 solus potestatem habes, interfice
 nobis hunc Jesum. »

3. Recedens ab eis Pilatus in-
 gressus est prætorium et vocavit
 Jesum ut eum interrogaret et res-
 ponsum ab ore ejus obtineret :
 « Tu es rex Judæorum ², dixit Pi-
 latus Jesu, mihi enim videris rex
 et majestatem habes filii regis,
 regi te assimilo, dic mihi an rex es
 tu? Quod si rex es utique bonum
 est, regnum enim tibi convenit, si
 filius regis es, decet te regnum
 patris tui; si tali sis majestate de-
 corus, si regis incedis aspectu,
 quanto magis pater tuus majestate
 sua terreat se aspicientes. Si tu es
 rex indica mihi, te ut regem con-
 siderabo. Si autem rex es cur
 Judæi oderunt te? Si tu es rex
 Judæorum ostende eis regnum
 tuum, manifesta eis potestatem
 tuam, reprime eos et terrorem eis
 incute; cur imperium exerces ut
 homo vilis? et sinis eos contempnere
 regiam tuam potestatem? Si rex es
 Judæorum, expelle eos a nobis et

² *Ibid.* XVIII, 32.

אָהָר שְׁלָחָא : סוּבַעַי עַנְיָהּ מַלְחָמָה : אָרְ
 מַלְחָמָה אֵלָּא בְּיָמָי : פְּסֵם גַּבְמָה אֵימָר
 מַלְכֵּי : וְיָוֵא דְחַבְרָה מַלְחָמָה : מַלְכֵּי עֵלְמָה
 אֵלָּא מַלְחָמָה : אֵלְמַחְמוּ פִּסְתֵּי מַלְכֵּי .
 פְּסֵמָה מִבְּמַלְכֵּי : מַלְכֵּי מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 אֵלְמַחְמוּ : אֵלְמַחְמוּ אֵלְמַחְמוּ : אֵלְמַחְמוּ : אֵלְמַחְמוּ
 מַלְכֵּי : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .
 מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ : מַלְכֵּי אֵלְמַחְמוּ .

¹ Joann. XVIII, 34.

compesce eorum clamores, ecce enim vociferantur necem tuam expetentes, nec cessabunt quin occiderint te. » Pilato respondit Dominus noster ut prius et dixit ; « A temetipso hoc dicis quod sum rex Judæorum, an audivisti ab aliis qui dicebant me regem esse? » « Numquid ego Judæus sum? dixit Pilatus Jesu²; gens tua odit te, principes sacerdotum tradiderunt te mihi, ostende mihi quid feceris ut sciam an inique egeris? » — « Regnum meum, o Pilate, non est de hoc mundo. Si enim ex hoc mundo esset regnum de quo interrogasti me, ministri mei decertarent ut non traderer Judæis; regnum meum non est hinc, oculis absconditum est regnum meum. Nemo regnum meum aspicere potest nisi qui illo dignus est. Quis potest meam majestatem agnoscere nisi qui me diligit? Quis hæres meus erit, nisi qui confitetur me? et quis mysteriis meis initiabitur nisi qui mihi ministraverit? » Pilatus dixit Jesu : « Igitur rex es tu; responsionis tuæ sensus est te regem regisque filium esse; ostendas igitur mihi regnum tuum, ostendas an potestas tua terrena sit vel abscondita; volo videre coronam tuam; si rex es ostende mihi palatium tuum. » Pilato Jesus respondit : « Tu dixisti quia rex sum ego. Ego ad hoc natus sum et ad hoc veni in mundum; testimonium perhibeo veritati, et omnis qui verax est audit me. Qui

² *Ibid.* XVIII, 33-37.

459
 460
 471
 482
 493
 504
 515
 526
 537
 548
 559
 570
 581
 592
 603
 614
 625
 636
 647
 658
 669
 680
 691
 702
 713
 724
 735
 746
 757
 768
 779
 790
 801
 812
 823
 834
 845
 856
 867
 878
 889
 900
 911
 922
 933
 944
 955
 966
 977
 988
 999
 1010
 1021
 1032
 1043
 1054
 1065
 1076
 1087
 1098
 1109
 1120
 1131
 1142
 1153
 1164
 1175
 1186
 1197
 1208
 1219
 1230
 1241
 1252
 1263
 1274
 1285
 1296
 1307
 1318
 1329
 1340
 1351
 1362
 1373
 1384
 1395
 1406
 1417
 1428
 1439
 1450
 1461
 1472
 1483
 1494
 1505
 1516
 1527
 1538
 1549
 1560
 1571
 1582
 1593
 1604
 1615
 1626
 1637
 1648
 1659
 1670
 1681
 1692
 1703
 1714
 1725
 1736
 1747
 1758
 1769
 1780
 1791
 1802
 1813
 1824
 1835
 1846
 1857
 1868
 1879
 1890
 1901
 1912
 1923
 1934
 1945
 1956
 1967
 1978
 1989
 2000
 2011
 2022
 2033
 2044
 2055
 2066
 2077
 2088
 2099
 2110
 2121
 2132
 2143
 2154
 2165
 2176
 2187
 2198
 2209
 2220
 2231
 2242
 2253
 2264
 2275
 2286
 2297
 2308
 2319
 2330
 2341
 2352
 2363
 2374
 2385
 2396
 2407
 2418
 2429
 2440
 2451
 2462
 2473
 2484
 2495
 2506
 2517
 2528
 2539
 2550
 2561
 2572
 2583
 2594
 2605
 2616
 2627
 2638
 2649
 2660
 2671
 2682
 2693
 2704
 2715
 2726
 2737
 2748
 2759
 2770
 2781
 2792
 2803
 2814
 2825
 2836
 2847
 2858
 2869
 2880
 2891
 2902
 2913
 2924
 2935
 2946
 2957
 2968
 2979
 2990
 3001
 3012
 3023
 3034
 3045
 3056
 3067
 3078
 3089
 3100
 3111
 3122
 3133
 3144
 3155
 3166
 3177
 3188
 3199
 3210
 3221
 3232
 3243
 3254
 3265
 3276
 3287
 3298
 3309
 3320
 3331
 3342
 3353
 3364
 3375
 3386
 3397
 3408
 3419
 3430
 3441
 3452
 3463
 3474
 3485
 3496
 3507
 3518
 3529
 3540
 3551
 3562
 3573
 3584
 3595
 3606
 3617
 3628
 3639
 3650
 3661
 3672
 3683
 3694
 3705
 3716
 3727
 3738
 3749
 3760
 3771
 3782
 3793
 3804
 3815
 3826
 3837
 3848
 3859
 3870
 3881
 3892
 3903
 3914
 3925
 3936
 3947
 3958
 3969
 3980
 3991
 4002
 4013
 4024
 4035
 4046
 4057
 4068
 4079
 4090
 4101
 4112
 4123
 4134
 4145
 4156
 4167
 4178
 4189
 4200
 4211
 4222
 4233
 4244
 4255
 4266
 4277
 4288
 4299
 4310
 4321
 4332
 4343
 4354
 4365
 4376
 4387
 4398
 4409
 4420
 4431
 4442
 4453
 4464
 4475
 4486
 4497
 4508
 4519
 4530
 4541
 4552
 4563
 4574
 4585
 4596
 4607
 4618
 4629
 4640
 4651
 4662
 4673
 4684
 4695
 4706
 4717
 4728
 4739
 4750
 4761
 4772
 4783
 4794
 4805
 4816
 4827
 4838
 4849
 4860
 4871
 4882
 4893
 4904
 4915
 4926
 4937
 4948
 4959
 4970
 4981
 4992
 5003
 5014
 5025
 5036
 5047
 5058
 5069
 5080
 5091
 5102
 5113
 5124
 5135
 5146
 5157
 5168
 5179
 5190
 5201
 5212
 5223
 5234
 5245
 5256
 5267
 5278
 5289
 5300
 5311
 5322
 5333
 5344
 5355
 5366
 5377
 5388
 5399
 5410
 5421
 5432
 5443
 5454
 5465
 5476
 5487
 5498
 5509
 5520
 5531
 5542
 5553
 5564
 5575
 5586
 5597
 5608
 5619
 5630
 5641
 5652
 5663
 5674
 5685
 5696
 5707
 5718
 5729
 5740
 5751
 5762
 5773
 5784
 5795
 5806
 5817
 5828
 5839
 5850
 5861
 5872
 5883
 5894
 5905
 5916
 5927
 5938
 5949
 5960
 5971
 5982
 5993
 6004
 6015
 6026
 6037
 6048
 6059
 6070
 6081
 6092
 6103
 6114
 6125
 6136
 6147
 6158
 6169
 6180
 6191
 6202
 6213
 6224
 6235
 6246
 6257
 6268
 6279
 6290
 6301
 6312
 6323
 6334
 6345
 6356
 6367
 6378
 6389
 6400
 6411
 6422
 6433
 6444
 6455
 6466
 6477
 6488
 6499
 6510
 6521
 6532
 6543
 6554
 6565
 6576
 6587
 6598
 6609
 6620
 6631
 6642
 6653
 6664
 6675
 6686
 6697
 6708
 6719
 6730
 6741
 6752
 6763
 6774
 6785
 6796
 6807
 6818
 6829
 6840
 6851
 6862
 6873
 6884
 6895
 6906
 6917
 6928
 6939
 6950
 6961
 6972
 6983
 6994
 7005
 7016
 7027
 7038
 7049
 7060
 7071
 7082
 7093
 7104
 7115
 7126
 7137
 7148
 7159
 7170
 7181
 7192
 7203
 7214
 7225
 7236
 7247
 7258
 7269
 7280
 7291
 7302
 7313
 7324
 7335
 7346
 7357
 7368
 7379
 7390
 7401
 7412
 7423
 7434
 7445
 7456
 7467
 7478
 7489
 7500
 7511
 7522
 7533
 7544
 7555
 7566
 7577
 7588
 7599
 7610
 7621
 7632
 7643
 7654
 7665
 7676
 7687
 7698
 7709
 7720
 7731
 7742
 7753
 7764
 7775
 7786
 7797
 7808
 7819
 7830
 7841
 7852
 7863
 7874
 7885
 7896
 7907
 7918
 7929
 7940
 7951
 7962
 7973
 7984
 7995
 8006
 8017
 8028
 8039
 8050
 8061
 8072
 8083
 8094
 8105
 8116
 8127
 8138
 8149
 8160
 8171
 8182
 8193
 8204
 8215
 8226
 8237
 8248
 8259
 8270
 8281
 8292
 8303
 8314
 8325
 8336
 8347
 8358
 8369
 8380
 8391
 8402
 8413
 8424
 8435
 8446
 8457
 8468
 8479
 8490
 8501
 8512
 8523
 8534
 8545
 8556
 8567
 8578
 8589
 8600
 8611
 8622
 8633
 8644
 8655
 8666
 8677
 8688
 8699
 8710
 8721
 8732
 8743
 8754
 8765
 8776
 8787
 8798
 8809
 8820
 8831
 8842
 8853
 8864
 8875
 8886
 8897
 8908
 8919
 8930
 8941
 8952
 8963
 8974
 8985
 8996
 9007
 9018
 9029
 9040
 9051
 9062
 9073
 9084
 9095
 9106
 9117
 9128
 9139
 9150
 9161
 9172
 9183
 9194
 9205
 9216
 9227
 9238
 9249
 9260
 9271
 9282
 9293
 9304
 9315
 9326
 9337
 9348
 9359
 9370
 9381
 9392
 9403
 9414
 9425
 9436
 9447
 9458
 9469
 9480
 9491
 9502
 9513
 9524
 9535
 9546
 9557
 9568
 9579
 9590
 9601
 9612
 9623
 9634
 9645
 9656
 9667
 9678
 9689
 9700
 9711
 9722
 9733
 9744
 9755
 9766
 9777
 9788
 9799
 9810
 9821
 9832
 9843
 9854
 9865
 9876
 9887
 9898
 9909
 9920
 9931
 9942
 9953
 9964
 9975
 9986
 9997
 10008

¹ Cfr. *Luc.* XXIII, 14.

² B. *Luc.* XXIII, 17.

vocem meam non audit, veritas non est apud eum; qui cor veritate repletum habet, mei est et ego ipsius. » Jesum Pilatus interrogavit : « Quid est veritas, » et contituit.

4. Exiit porro ad Judæos ut videret quid responderent ei : « Quid dicitis, o Judæi, de viro quem mihi tradidistis? Quid vultis ut faciam ei? Quid expectatis illi fieri? Vir est in quo nullam inveni causam, quando eum interrogavi. Adduxistis¹ mihi hominem nec mortis nec contumeliæ reum, et dicitis : Occide eum nobis sive reus sit sive non. Auditum est nobis de legibus vestris eas justas et rectas esse, porro si justis estis hunc non condemnabitis. Lex, quæ judicem me constituit, non permittit ut interficiam aliquem absque crimine et reum pronuntiem absque interrogatione. Novi nec cælum nec terram posse damnare eum in iudicio justo. Si legem servare vultis institute iudicium et condemnabitur. Qui in iudicio justo non damnatus fuit cæteris innocentibus anteposendus est, nec est in eo causa mortis, nec juste damnari potest; leges eum damnari non sinunt qui absque culpa est et damnatione. Durius mihi esset damnare virum mortis minime reum. Laudabilis est vobis consuetudo² ut in Paschate dimittam

لِحِحنا وِفْعالا لا سندا . حِبْرا وِعِفْنا لِه
 لِحِح . وِحِحْنا لِهْنا لِحِح سب . لِهْنا
 وِحِح لِهْنا لِحِح . لِهْنا لِحِح
 وِعِفْنا . حِبْرا لِهْنا لِحِح : وِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح . لِحِح لِحِح
 حِبْ : لِهْنا لِحِح لِحِح : وِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح . لِهْنا لِحِح
 لِحِح : وِحِح لِحِح لِحِح .
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح

حِبْرا لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح : لِهْنا لِحِح لِحِح : وِحِح
 وِحِح لِحِح : لِهْنا لِحِح لِحِح . وِحِح
 وِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح لِحِح :
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح
 وِحِح لِحِح لِحِح : وِحِح لِحِح

¹ Ps. LXXXVIII, 28.

^a B. وِحِح . — ^b B. لِحِح . — ^c R. وِحِح .

vobis unum vinctum, si hæc vobis
 mens est, rogate ut dimittam regem
 Judæorum. » Recte, o Pilate, re-
 gem vocasti Christum; prophetia
 per te locuta est, aut mens tua ma-
 nifestavit tibi. Quod absque men-
 dacio cum regem vocasti, veri-
 tas est abscondita quam revelasti.
 Spiritus ejus manifestavit tibi ut
 regem eum regis filium vocares.
 Primus ex gentibus Christum re-
 gem vocasti, prophetasti eum re-
 gem regum esse eumque super
 gentes regnaturum.

5. A iudice petierunt Judæi ut
 non dimitteret eis Jesum sed Ba-
 rabbam latronem et homicidam.
 Pro Deo vivificante consuevit gens
 Judæorum colere iniquitatem ro-
 gationibus suis, et mutare verita-
 tem in mendacium. Mutavit verita-
 tem quæ data fuerat ei. Pater
 quippe dederat ei in monte Sina
 fœdus et legem et gloriam; filium
 suum primogenitum vocaverat
 eum¹, quum educeret eum ex
 Ægypto; revelaverat se ei notum-
 que se fecerat atque divinitatem
 suam manifestaverat : « Ego sum
 Dominus Deus tuus, qui de Ægy-
 pto eduxi te et divisi mare coram
 te² et aquas in montes sustuli et
 per siccum te deduxi. Tunc vidisti
 fundamenta maris quod non vide-
 runt justus Noe neque Abraham
 isti veritatis cultores quos ab æter-

Barabbas
 Christo
 præfertur.

² Exod. XX, 2.

ابق مع جدور . انزل انزل حذار وبلد . ولفصله
 مع جوه صروف : سمنه وبلد مع هه حذار سون
 سنا ولفصله : بالترج سوس جوب حصار :
 ولفصله سنا ولا لاصلا . سافلا سمنه
 لاصلا : ابق سمنه حصار جوبه : انزل
 انزل حذار حذار : سمنه وحصرتك نكته . مع
 حصار سمنه . حصرتك وحصرتك حصار :
 حصار ابق حصار : ولفصله جوب
 هه حذار . سوب جوب حذار حصار :
 حصار لاصلا لاصلا : سوب جوب حصار
 جوب : جوب حصار حصار . سوب جوب
 حصار حصار : سوب حصار حصار :
 ابق حصار حصار : سوب حصار حصار :
 جوب حصار لا حصار : ابق حصار حصار :
 ولفصله . سوب حصار حصار : ولفصله
 اسلا ولا حصار : لا حصار حصار :
 حصار حصار حصار حصار : سوب حصار
 حصار حصار . سوب حصار حصار حصار
 حصار حصار : حصار حصار لا حصار :
 حصار حصار حصار حصار : سوب حصار
 حصار حصار : حصار حصار حصار :
 حصار حصار حصار حصار : سوب حصار :
 حصار حصار حصار . ولفصله حصار حصار

no dilexi. Ego sum Dominus tuus
 ego eduxi te de Ægypto et liberavi
 te de servitute ac jugo Ægyptio-
 run), qui violenter cogebant te ut
 formares lutum absque palea et
 compleres laterum numerum quem
 mandaverat rex tyrannus. Ego
 sum Dominus Deus tuus¹ qui in
 Ægypto præservavi te a decem
 plagis acerbis quibus percussi Æ-
 gyptios; percussi eos propter te
 ut solverent te a servitute; quum
 projicerent filios tuos in flumen
 eripi filium Jocabed²; quando
 transmutati aquas eorum in san-
 guinem, potavi te aqua dulci³;
 quando immisi in eos ranas quæ
 super mensas eorum ascendebant,
 tibi, Israel, ne minimam quidem
 dedi ranam quæ tibi noceret⁴;
 quando jussu meo venerunt locustæ
 innumeræ, nulla prorsus transiit
 fines habitationis tuæ⁵; quando, me
 jubente, virgæ mutatæ sunt in ba-
 siliscos aliosque serpentes necem
 oppressoribus vestris inferentes
 nullus serpens aliquem ex vobis
 interfecit⁶; dimisi grandinem et
 ignem, æstum et frigus et inter-
 lecti sunt bubulci cum bobus et
 pastores cum gregibus. Tibi au-
 tem, Israel, quem elegi nec bos
 nec ovis mortua est, neque canis
 lingua sua læsit te in terra pere-
 grinationis tuæ⁷. » Quid plura de
 populo et beneficiis ei a Patre col-
 latis et in Ægypto et in deserto,
 ubi nec textor nec vestes aderant.

¹ Exod. XX, 5.
² Moysen. Cfr. Exod. II, 1, sqq.
³ Exod. VII, 16-25.
⁴ Ibid. VIII, 1-14.

⁵ Exod. X, 1-19.
⁶ Ibid. VII, 9-10.
⁷ Ibid. IX, 20-26.

1. סתא . חיה ודא מולא זר . איה
 2. חסמיהו פבו איה . סתא סתא
 3. פנייהו . איה סתא סתא בליהו :
 4. סתא סתא סתא סתא . סתא סתא
 5. סתא סתא . סתא סתא סתא סתא
 6. סתא סתא סתא סתא : סתא סתא
 7. סתא סתא . סתא סתא סתא סתא
 8. סתא סתא סתא סתא : סתא סתא
 9. סתא סתא סתא סתא . סתא סתא
 10. סתא סתא סתא סתא . סתא סתא
 11. סתא סתא סתא סתא : סתא סתא
 12. סתא סתא סתא סתא . סתא סתא
 13. סתא סתא סתא סתא : סתא סתא
 14. סתא סתא סתא סתא . סתא סתא
 15. סתא סתא סתא סתא : סתא סתא
 16. סתא סתא סתא סתא . סתא סתא
 17. סתא סתא סתא סתא : סתא סתא
 18. סתא סתא סתא סתא . סתא סתא
 19. סתא סתא סתא סתא : סתא סתא
 20. סתא סתא סתא סתא . סתא סתא

In deserto arido, jubente Patre, vestes super corporibus eorum renovabantur et multiplicabantur pro numero parvulorum ac consumebantur cum senibus, calceamenta validiora effecta in pedibus eorum usu non terebantur et sine sutoris ope renovabantur. Absque semine et messe crescebant alimenta eorum; ad mensam satiabantur pane et carne cum potu; panis ex alto cadebat et caro e mari ascendebat, et, quia non erant scaturagines in vadis, e petra scaturiebat eis potus. Columna lucis candela eorum erat per noctem. Nube protegente fruebantur in toto suo itinere per diem ut non comburerentur et adurerentur a sole et a frigoribus. Illa nube a radiis solis protegabantur. Non habitabant in urbibus quorum habitantes fruuntur et delectantur tectis et amœnis domiciliis. Quamvis autem hisce habitatoribus feliciores essent, omnia tamen collata sibi beneficia spernebant; cuncta esurientes et sitientes murmura-bant, et, multiplicatis conviviis, insurgabant in suum ductorem ut cum lapidarent; porrorum, alliorum et ceparum Ægypti memores, odorem hunc fœtidum, posthabito mannæ cœlestis odore, exquirebant, memores pariter erant cucumerum et peponum, et car-nium desiderio flagrabant. Quo-modo recitemus perversas hujus populi quæstiones? Postquam di-

* B. סתא . — b B. סתא deficit mensura versus. — c B. סתא . — d B. סתא . — e A. סתא .
 f B. סתא .

1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010
 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020
 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030
 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040
 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050
 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060
 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070
 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080
 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090
 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100
 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110
 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120
 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130
 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140
 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150
 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160
 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170
 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180
 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190
 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200

xerat ei Pater : « *Deus ego sum, simulacra non adorabis et coram idolis non genua flectes*¹ immemor hujus præcepti ex inauribus quibus mulieres se ornabant fecit sibi vitulum cumque adoravit; non attendens quonam Moyses ascenderat, bovem fecit sibi Deum. Videte quam perversa elegit : quum esset in deserto petiit sibi vitulum ab Aarone : vitulum inanimatum nempe pro Filio patris², sicut petiit a Pilato homicidam pro vivificatore. Clamarunt quippe Judæi Pilato : « Barabbam dimitte pro Jesu, » sicut clamarunt pro Moyse ad Aaron : « Fac nobis vitulum. » Idem erat populus ex eadem Israelis stirpe; filii similes fuerunt parentibus, hi pro ente petierunt nihilum, repudiarunt Moysen pro vitulo, illi elegerunt Barabbam pro Jesu; Moysen veracem et Jesum justum rejecerunt ut vitulum inutilem eligerent et Barabbam iniquum. Liberator populi figura fuit Jesu vivificatoris et conflatile imago hujus Barabbæ homicidæ.

6. Pilato clamavit populus : « Barabbam dimitte in die festo. » Tibi gloria, Christe, quanta passus es a populo duro! quando rejiciebant te Judæi, filium dextræ³ elegisti ut crucifixus a dextris tuis sit caput dexteræ tuæ, dum ille qui crucifixus est a sinistris tuis erit caput sinistræ. Tu Barabbas⁴ verus dimisisti Barabbam pro te.

¹ Exod. XX, 2-5.
² Syriace adest lusus verborum : Barabbas quippe significat « filium patris. »
³ Bonum latronem.
⁴ Barabba, id est filius patris, tu verus es Patris Filius.
 a B. 1001. — b A. 1002. — c B. 1003. — d B. 1004.

•••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••
 •••••

•••••
 •••••
 •••••
 •••••

• B. •••••

Tui enim erat salus non autem Barabbæ homicidæ. Ille seditio-nem moverat, tu, Domine, pacem attulisti creaturis. Si crucifixissent Barabbam, nihil profuisset crux ejus, nulla allata fuisset per sanguinem ejus salus, nullum per vulnera ejus adjumentum. Tu vita et filius Patris vita factus es omnibus mortalibus; quia crucifixus es pro nobis salvati sumus propter te et quia opprobria sustinuisti opprobria tua nobis in honorem cesserunt; quia ex amore tuo victima factus es, sanguis tuus vitam novam nobis largitus est. Non datur gratia Judæis quia crucifixerunt te; nos autem vivimus per te. Tui est, Domine, gratia, quia voluntarie nos liberasti. Non parcendo tibi propter nos, Pater ostendit nobis quantum pepercit nobis, tu vero non effugiendo opprobrium ostendisti quantum nos amares. Te præfiguravit Abraham non parcens filio suo unigenito propter te, hanc figuram tu, o Salvator noster, complexisti quum vitæ tuæ non pepercisti propter nos. Filius senis a nece liberatus fuit et datus est aries pro eo, typus antitypi veri. Barabbas dimissus fuit in tui loco, et te velut agnum pro nobis immolarunt.

7. Postquam dimissus fuit Barabbas in die festo, in die quietis, remansit Jesus velut reus etsi innocentium innocentissimus. Tumultuantes Judæi clamaverunt ad Pilatum « Crucifige eum quia Filium

Christi
Flagellatio.

خلا / و بدي : اذ : الاله : ٥٥ : اذ : و بدي
 : و بدي : ٥٥ : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي : و بدي :
 لا يذبح . و بدي : و بدي : و بدي :
 هنا . و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي . و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :
 و بدي : و بدي : و بدي :

Dei se dixit¹ quod pura puta blas-
 phemia est, cum sit merus homo
 qui gloriatur se esse Filium Dei.
 Quamvis quadraginta annos non-
 dum habeat, dixit se vidisse Ábra-
 ham² et addidit se soluturum esse
 templum quod quadraginta sex
 annis ædificatum fuit³ promit-
 tens se in tribus diebus illud exci-
 taturum, quod testes tibi demon-
 strabunt. Præterea, o Judex, verba
 blasphemiæ locutus est contra Moy-
 sen et contra Deum, et idcirco
 innocens esse nequit coram lege.
 Post multos et vehementes cla-
 mores contra Pilatum, illius jussu
 fortissimus quasi vilissimus flagel-
 lis cæsus est. Hinc commotio et
 tremor. Obstupescant cœli et terra
 videntes eum qui virgas ignis habet
 flagellis cæsum, videntes eum, qui
 extendit cœli velum super terram
 et firmavit fundamenta montium,
 suspenditque terram super aquas
 atque immisit fulgura coruscan-
 tia, a reis flagellatum super petram
 ejus nutu creatam. Isti extenderunt
 eum et probris affecerunt cum
 ludibrio. Homo ab ipso plasmatus
 eum flagellavit. Dorsum suum fla-
 gris submitit qui virtute sua crea-
 turas sustinet; brachia sua exten-
 denda tradidit qui brachium est
 Patris sui; amplexus est colum-
 nam judicalem qui fulcit et susi-
 net cælum et terram omnemque
 eorum ornatum. Canes rabidi la-
 trarunt in eum qui tonitruis suis

¹ Joan. XIX, 7.
² Joan. XI, 36.

³ Joan. II, 19.

• A. لا .

لتحريك حقه صخرة . خلا يه و ابا
ولاحه سال *

انصلا لاسوبه عونا . حب ديعا لخاله عتلا .
هلا صفة هججه من مه وحب . لاس
السا من ولسا . انصلا متحب البتيرة . حب
لا وحب لاسهال . هلا صفا وعتب
البتيرة . لاس عدسال من ميمر سال .
انصلا فحمتنا فحبوب : هانجه البتيرة
العترا : حب فغا علسا هانجا . صمفعا
هوانا حملنا . حب فحبوب حنت لادوبه .
اس لادوبه لاسبوسه . دعسا لاس حنت
لادوبه : ححبنا وحب حنت ملاب . لاس وحب
لنفسه وعترا : ديه ولبا واه ححبنا .
لبوب وهه فرب لالنفس . لاس وهه وعترا
لحبوبه . لبعسا فحنا وحبنا : ولسا
عنا لافنا . صمفعا ولسا لاسللهاله .
لحبسا فحنا . لاس ولسا وحبنا لحبسال .
وسخه ولسا وحبنا صمفعا . صمفعا فحبنا
وحبنا ولسا . حب لبنا ولسا وحبنا :
لسا وهه ولسا وعترا . صمفعا حب وحبنا .
هلبوبه فحبنا ولسا . حتبسا لاس وحبنا .
صمفعا وحبنا ولسا . حنبه وحبنا وحبنا
فتلبسا . هانجه صمفعا وحبنا .
حنبه وحبنا ولسا فحبنا وحبنا . حبنا
حبنا ولسا : حبنا ولسا وحبنا . حبنا
هانجا . ولسا ولسا وحبنا ولسا . لاس

montes commovet, acuerunt den-
tes suos contra gloriae prolem.

8. Quomodo, Domine, apprehenderunt te. qui fulgur es, vulpes viles et non defecerunt et dissipati sunt ut fumus a vento? Quomodo attrectaverunt munditiam tuam manus immundæ, nec statim colliquefactæ sunt ut cera coram igne? Quomodo vincti vixerunt te? Quomodo ligati ligaverunt te, qui solvis cælum et terram et montes voce liquefacis? Te alligaverunt filii Abraham ut ipse alligavit filium suum unicum. Nomine quidem sunt filii Abrahæ opere autem filii Caïn. Abraham autem te verum Isaacum, filium Patris primogenitum, alligavit et liberavit Isaacum : at tu vincula ejus solvisti. Tua majestas induit corpus ut Dominus fieres hominum, occultavisti majestatem tuam sub indumento carnis, et inde hæc gratia evenit ut terreni liberarentur a reatu. Insurrexerunt et retribuerunt tibi opprobria et verbera, o longanime, qui nos liberasti. Tu es verus David et populus tuus est persecutor. Davidi Saül mala pro bonis restituit, lanceam projecit Saül in suum a Philisthæis liberatorem et odium cum invidia multiplicavit in eum qui illum solebat recreare. Spiritum malum expulit David a Saüle, dæmone occulto; tibi, Domine, dæmones obtemperaverunt et surgerunt a populo dæmoniacy spre-

* R. وعترا . - b A. وحبنا . - c A. صمفعا .

دوعده حبرا : دحخا سوههوهال . حذ الاهل
 ورا حذبع : وهه سب ولا فعلجا . ولا سعا
 وهه من الاهل : سعهلا ولا سعهلا .
 حذ الاهل : وهه نجه . حذ الاهل وهه
 اجا . حذ الاهل وهه الاهل . وهه ورا
 وهه حذبعلا . وهه سب حذبعلا سعهلا .
 وهه سزا وهه دلهل . حذال حوه وهه
 لغذوه : وهه ورا وهه وهه وهه :
 لحههلا وهه لاهل . وحقهله وهه وهه وهه .
 وهه لس ورا وهه سعهلا . وهه ورا وهه
 فعلجا وهه حلهه . الا لس وهه وهه :
 والاهل حذبع وهه وهه . وهه وهه حذبعلا
 سعهلا . وهه حذبعلا وهه وهه . وهه
 الاهل لاهل : حذبعلا سب سعهلا .
 سب لاهل وهه حذبعلا وهه وهه وهه ولا
 فعلجا . وهه وهه وهه فعلجا . حذبعلا
 ولبه فعلجا . ولا لاهل وهه الا سب : وهه
 لاهل وهه وهه . وهه وهه وهه وهه
 لاهل . حذبعلا حذبعلا لا سب . وهه وهه
 حذبعلا سعهلا . حذبعلا وهه وهه وهه : وهه
 وههلا حذبعلا

subjectione, in re et actione Filius
 Dei, qui homo factus est, unus
 ipse est absque divisione. Impassi-
 bilis quum sit Deus, ipse passibilis
 et impassibilis fuit. Quando flagellabatur ipse flagellabat, quando
 reus declarabatur, innocens erat;
 quando judicabatur in manifesto,
 in occulto judicabat; quando in
 cruce patiebatur et expirabat ipse
 sempiterna vita erat. Gloriatur
 Ecclesia se salutem tenere ab eo
 qui crucifixus est. Væ adhæret
 Synagogæ quia cruci affixit illum
 qui montes sustinet. Non autem, ut
 dicunt hodie, corpus tantum cruci
 affixum fuit. Sed, sicut ego credo,
 Deus-homo crucifixus est. Qui voce
 magna clamavit et expiravit, latus-
 que lancea perforatum habuit, ipse
 est Deus absconditus. Voce clama-
 vit et obscuratus est sol; unus est
 in divinitate et humanitate absque
 divisione. Humana nostra natura
 gratias agat enti spirituali quod
 corpus induit et confiteatur illum
 non duos sed unum esse ex Patre
 et ex Maria : qui in duos eum
 dividit non gaudebit cum eo in
 Eden et qui Patrem cum Filio
 confundit ab Ecclesia recedit et
 separatur, quia nulla est in divi-
 nitate separatio.

حذ سعهلا ورا وهه : وهه وهه
 حذبعلا . وهه وهه وهه وهه :
 لس سبلا وهه وهه . وهه وهه وهه
 وهه وهه وهه : وهه وهه وهه وهه .
 وهه وهه وهه وهه : وهه وهه وهه وهه .
 وهه وهه وهه وهه : وهه وهه وهه وهه :

10. Postquam Jesus flagellatus ^{Corona}
 est ab improbis in die festo, ^{spinea.} co-
 lonna super quam flagellatus fuit
 quasi vivens fuisset tremuit, sen-
 serunt saxa virum columnæ alli-
 gatum ipsum esse qui saxis exis-
 tentiam præbet. Tremuit columna
 sciens Dominum creaturarum fla-
 gellari. Signum istius tremoris

.ܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ
 ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ ܘܬܘܨܬܐ

columnæ usque hodie permanens testatur sub corpore Christi columnam præ metu se contraxisse. Hoc mirum quod homo in creatorem talia ausus est; hoc movet et terret quod creatura Creatorem iudicavit. Obstupescamus videndo quod accidit. Servi Dominum suum flagellarunt, coronam de spinis plexuerunt ¹ principi cæli et terræ, et prophetarunt coronam spineam esse coronam victoriae qua coronantur qui cum confitentur. Quod vestibis purpureis induerunt eum velut regem quum rex revera esset, quod hoc per ludibrium fecerunt quod denique sua adoratione eum regem esse testati sunt, ludendo veritatem fecerunt. Eum ut regem adorarunt. *Ecce rex tuus veniet tibi* ², hæc Zachariæ prophetia Sioni facta tempore passionis adimpleta fuit quando regem eum vocarunt atque adorarunt.
 11. Gloria illi! quanta passus est! prætextus excogitarunt contra eum ut dicerent eum sibi regnum attribuisse et fecisse se Deum, Deum et Filium Dei. Ab invidis igitur servis oppressus coacte ducebatur tanquam qui non posset se liberare. Filius Dei permanebat et velut reus tacebat. Si seipsum non compescuisset, quis ei resistere potuisset? Terra enim, nisi ille prohibuisset, absorpsisset audaces, et si elementis Deus permisisset eos ut passeris dissipassent; si voluisset e corpore ejus scintilla

¹ Joan. XIX, 2.

² Zach. IX, 9.

^a A. مفضل . — ^b B. لؤلؤ . — ^c A. مفضل .

ده حيا : سلا صلا له صقا :
 ؟ ديمره ؛ دنا مولا^a صلا ؛ انولا .
 صصوه . صصلا ؛ صه لهب صلا .
 وني حلهي ؛ انيه : ؛ ديه فجه
 صلا صلايه . ميم صلا ؛ انيه :
 ص لا نيلا ؛ انيه . ميم ؛ انيه ؛ صلا^b .
 ؛ انيه ؛ صلايه . ؛ انيه ؛ صلا .
 صصلا ؛ انيه ؛ صلا لا ميم .
 فجه صلا ؛ انيه . ؛ انيه ؛ صلا
 صلا . صلا ؛ انيه : ؛ انيه ؛ صلا
 ديه ؛ انيه . له ؛ انيه ؛ صلا . صلا
 صصلا ؛ انيه . ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا . صلا
 صلا ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .
 ؛ انيه ؛ انيه ؛ انيه ؛ صلا ؛ صلا .

vocarunt regem regum. Ipsi de se
 prophetarunt in eo præcisam esse
 seriem regum suorum. Antea Cai-
 phas prophetaverat ignorans veri-
 tatem. Quod prophetaverat per
 ludibrium, ad effectum perductum
 est. Nam post regem Messiam alius
 ex eis non surrexit rex. Abscissa
 etiam fuit series prophetarum quia
 Dominus terminus est omnium pro-
 phetarum. Solus Caiphas propheta-
 vit quia hoc anno princeps sacer-
 dotum erat, non erat e successione
 prophetarum nec e catena justor-
 rum, pontifex erat e genere eorum
 qui Suzannam damnarunt et ab
 Heli successoribus summum sacer-
 dotium acceperat. Jesu autem ob-
 tigit successio sacerdotum et pro-
 phetarum quæ in eo desiit. Quum
 Jesum regem fecissent soluta fuit
 corona regum eorum. Ave, rex
 Judæorum, clamarunt milites. tu
 es rex et nemo alius constituetur
 super Israël. Dum enim per ludi-
 brium regem eum constituerunt,
 liberationem nostram pronuncia-
 runt, vaticinium per suum ludi-
 brium adimpleverunt, et salutem
 nostram promiserunt; alapas autem
 ei impingentes a servitute nos ma-
 numissos faciebant. Nam servus qui
 liberatur percutitur, genam præ-
 bet et firmat suam emancipatio-
 nem. O quam magna hic gesta
 sunt quum Dominus omnis maru-
 missionis in maxilla percussus fuit!
 Percussione genarum tuarum, Do-
 mine, totus mundus a servitute
 liberatus fuit. Utinam voluissent

^a B. صلا . — ^b B. صلا .

حله /اسمؤ . هالك زحج رلخط : صفعلا
 وبلوهي /اسمؤ ة

crucifixores et animas suas liberassent!

حلاؤ بهلج لاسمؤ . هلعصا هجوهي
 صلحا له /اسمؤ صلا صلحج . لا سما
 ولبصهنا . ذاقوهنا لبعنا وبعبهوم
 وحصلا وحقا حلاهوم . حلاؤ
 وبلوهي صلحج : وهدا هقنا صهلا .
 مه له صلحج زح . ولا هوم حلا
 وبعصهنا . والله حله وهدا هوم :
 لاوهنا ونا هوم . وبعلا به حلا وحقا :
 /اسمؤ له وبعصلا هوم : سمه له وبلج
 هوم هوم . وحصلا حقا سابع هوم .
 وبعصلا " هاصهنا وحقا . ونه به حلا
 حلا : مولا هوم له هقا : ونلج
 لااؤ موهنا . موبه هوم ولبوه هوم .
 وحصلاه هلاهنا . موبه هوم ولبوه
 /اسمؤ هوم : وحصلاه هوم وبعبهنا . موبه
 وبعصهنا هوم : /اسمؤ /اسمؤ وبعصلا
 ولبوه هوم . موبه وبعصلاه حقهنا هوم :
 هوم وبعصلاه هوم قلب هوم . موبه هوم وبعصلا
 موبه هوم : وبعصلاه هوم وبعصلاه . موبه
 هوم وبعصلاه هوم : /اسمؤ هوم وبعصلاه هوم
 هوم . وبعصلاه هوم وبعصلاه هوم .
 وبعصلاه هوم وبعصلاه هوم وبعصلاه هوم .
 موبه هوم وبعصلاه هوم وبعصلاه هوم :
 وبعصلاه هوم . هوم هوم وبعصلاه هوم :

12. Post hæc rursus Jesum regem fecerunt : regem non ut reges cæteros, sed, o spectaculum stupendum! purpura eum regi assimilarunt et corona spinarum eum coronarunt. dum corona cæterorum regum auro constat et gemmis ac beryllis. Gloria magno nostro regi! Non imposuit sibi coronam gloriosam quæ si tota ex auro fuis set a terrenis nihil discrepasset, quia vero accepit coronam de spinis ostendit nobis se cœlestem esse nobisque propitium qui inter spinas suffocamur. Sertum porro, hoc est coronam spinarum, accipiendo detraxit a nobis maledictionem spinarum ut nos in priorem paradisi sedem reduceret. Notum est diadema ejus ignem esse et coronam flammam, notum est diadema ejus Patrem esse et coronam Spiritum sanctum, thronum ejus cælum et terram scabellum pedum ejus, ipsum curru Cherubim vehi, pro purpura nubibus lucidis indui et fulguribus circumdari, ordines angelorum ante eum procedere, ejus gloria et honore cælum repleri, millia millium a dextris ejus ministrare et myriades angelorum coram illo stare, a voce tonitruï ejus Seraphim et Vigiles trepidare et nutu oculorum ejus perturbari ignitas spiritualesque substantias; notum est ipsum Patris Filium esse, omnia quæcum-

* B. وبعصلاه .

ܘܐܝܠܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .

ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .
 ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ . ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ ܘܥܘܠܡܐ .

1 Cfr. Joan. XIX, 4.
 2 B. ܘܥܘܠܡܐ .

que Pater habet ipsius esse, possessionem ejus cœlum et terram illiusque hæreditatem totum mundum esse, ipsum valde diligere hæreditatem suam, hæreditatem quam acquisivit per humilitatem, non qualemcumque, non mere humanam, sed per veram humilitatem quam universus mundus miratur. Idcirco ejus opprobria omnem admirationem excedunt. ejus passio et crux nullo ore enarrari queunt. Neque ante ejus adventum neque postea ullus unquam tale quid opprobrii passus est. Quis par aut capax fuisset ita tacere in tribunali et non respondere injuriis, nec ægre pati convitia ut Dominus noster judex omnium? Dum sententia in eum ferebatur ipse tranquillus tacebat, dum male tractabatur ira non exarsit.

13. Gloria illi qui omnia pertulit! Postquam Jesum purpureo vestimento et corona spinea regem fecissent, surrexit Pilatus et exivit ut daret regem Judæis. Ecce adduco Jesum foras ad vos ejus adversarios ut sciatis quia nullam invenio in eo causam¹. Sic fatus jussit educi ad eos Jesum regem factum et coronam spinarum in capite gestantem. Illa corona eum decebat et velut thesaurus ipsi erat. Etsi spinæ opprobrii signum essent, quod odiosum in illis erat pulchrum reddiderunt crucifixores in capite Domini nostri. Pur-

حيزه واللاه حبز بهوم . سوه اء وبقا
 مع اهوا . لا احنا لاءص . افلا احنا
 لافسر . حب بزح حب اءقوس . حيزه
 واللاه حبز بهوم : حوزا صلا صلوهو
 وبلا سوهو لهنوم . سولاه موزه
 لهوم : سوحنا لاء : اهوا . اهوا ل
 مع احنا لاء . اهوا لاء سوحنا . و
 حه الاوا لاء : صبحنا سواق فح بوا .
 ولاء اهوا لهوم : سلا صبحنا لاء
 اهوا سوحنا واه لاء لاء : صبحنا مع بوا
 حب . سولاه صبحنا بهوم . حيزه واللاه
 لاء لاء . مع اصحنا لاء سوحنا . اهوا
 صلا صلوهو . واه فح وبصنا لاء : حه
 الاوا حبز بهوم . سوا حيزه سوه لاء
 لاء . اصحنا صبحنا لاء : اصحنا
 صبحنا صبحنا لاء : سلا صبحنا
 صبحنا صلوهو . اصحنا لا صبحنا لاء
 لاهوم . صبحنا مع صبحنا . واه
 حب وصبنا لاء : اصحنا لاء سوحنا .
 صبحنا سوه واه لاء صبحنا . اهوا حب
 لاء سوحنا . الاوا سوحنا : اصحنا
 صبحنا حب واه اصحنا . صبحنا صبحنا
 صبحنا صلوهو لا فح . سولاه
 صلوهو لاهوم : لاهوم واصحنا
 صبحنا صبحنا سولا سولا : واه لاء
 واهوا سوحنا . حب صلوهو فح حب :

quid hac agendi ratione gravius est? Nec prophetis similem nec regibus æqualem se fecit. Notum est inter ejus asseclas quod Filium Dei se appellavit. » Hoc verbo territus Pilatus regressus est in Prætorium¹ et accersivit ad se Jesum et cum mansuetudine cum allocutus: « Dic mihi, inquit, unde es tu? Noscere velim patriam tuam et originem, si Filius Dei es, quis civitatem tuam et patriam tuam cognoscit? Uti que terrestres non habitant in cælo, nec cœlestes in terra. Si igitur e terra es, in cælo quis te novit et unde numeras te? Si Filius Dei es, unde es tu, o Jesu? Da nunc responsum, quia ecce ex iis quæ audivi judicavi quod tu Filium Dei te feceris. Si Filius Dei es, cur in silentio permanes? an a me ad mortem damnaberis et eos responso non reprimes? Cur non clamas ad Patrem tuum? Cur siles ad voces eorum? Mihi mansuetus videris, mihi videris sapiens. loquitur autem sapiens etiam ubi mansuetus est; nunc loquaris oportet, judex præcipit ut loquaris. » Stans autem Jesus tacebat. Et Pilato non respondit. Rursum Pilatus hortabatur Jesum ut secum loqueretur. Mecum tantum loquere nunc, nam potestatem habeo dimittere te et ligare². Responde mihi. Potestatem etiam habeo crucifigere te. Pilato respondit Jesus³: Non ha-

¹ Journ. XIX, 8-9.
² Ibid. XIX, 11.

³ Ibid. XIX, 11.

* B. سوحنا . — b B. اصحنا . — c A. اصحنا . — d A. pro لاهوم لاهوم habet . — e B. سوه .

و/ت و/اريف عدلا ٥٥٤ د . افسلوهو
 معصا قصب : ولسا ١٥٥ اوب حد معالها :
 اللها و/موت ١٥٥ اوب . حرصوه و/ط
 وعلسب . و/ و/ اوعا فسلهوو . و/و
 لسا و/د اوب اعلب . و/د اوب سلساوه
 و/ و/ل . و/ب . و/ب . و/ب
 و/فسلهوو و/ عصبه اوب . و/ب
 و/د ١٥٥ . و/لا و/د اوب و/د
 و/مده ٥٥٥ و/دلا معصا . اوب و/ب
 افسلوهو و/ب : و/ب اوب اوب
 لسا : لا لسا و/سونه و/ب . و/د
 و/اسبجده اوب و/ب . و/ب و/ب
 و/ب . و/ب و/ب . و/ب و/ب
 و/ب و/ب . و/ب و/ب . و/ب و/ب
 و/ب و/ب . و/ب و/ب . و/ب و/ب
 و/ب و/ب . و/ب و/ب . و/ب و/ب

beres potestatem adversum me,
 nisi tibi datum esset per volunta-
 tem Patris qui misit me. Scito au-
 tem nunc, o Pilate, peccatum
 illius qui tradidit me tibi tuo ma-
 jus esse, fac mihi quidquid vis.
 Ilisce auditis, Pilatus volebat Jesum
 dimittere, sed non permisit ei
 clamor populi qui petebat Jesum,
 Pilato vero metum incutiebat : « *Si
 hunc dimittis non es amicus Cæsaris*¹.
 Quod ubi resciverit pericu-
 lum subibis. Omnis enim qui se
 regem facit absque populi volun-
 tate, adversarius Cæsaris est et sibi
 arripere vult regnum ejus; hunc
 crucifige quia regem Deumque se
 fecit. Regem se constituit, insciis
 nobis, qui autem pro sua voluntate
 regem se fecit, dicat tibi ubinam
 rex a Cæsare, te non præmonito,
 constitutus est. Novimus patrem
 ejus ac matrem qui nec reges nec
 e semine regio sunt. »

و/ب و/ب افسلوهو و/ب
 و/ب : و/ب و/ب . و/ب
 و/ب و/ب . و/ب و/ب : و/ب
 و/ب و/ب . و/ب و/ب . و/ب و/ب
 و/ب و/ب . و/ب و/ب . و/ب و/ب
 و/ب و/ب . و/ب و/ب . و/ب و/ب
 و/ب و/ب . و/ب و/ب . و/ب و/ب

16. Post hos populi clamores,
 Pilatus eduxit Jesum foras ad
 populum in loco lapidibus strato.
 In lingua hebraïca locum vocabant
 Gaphiphta². Ibi sedit in magno
 judicum tribunali ut Jesum judi-
 caret. Dies illa luctuosissima pas-
 sionis feria sexta fuit, in qua om-
 nes creaturæ luctum assumpsert
 hora circiter sexta. Horæ passionis

¹ Joan. XIX, 12.

² Ita versio syriaca.

^a B. و/ب . - ^b B. و/ب .

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

luctu involuta sunt. Istae fuerunt
 horae quibus luctus invasit creatu-
 ras, istae sunt horae quarum una-
 quaeque passionem terraeque caelo-
 que intulit. « *Ecce rex vester,* »
 dicit Judaeis Pilatus. Et una facta
 est omnium vox : « *Tolle eum,*
tolle eum, de populo nostro. » Et
 reduplicatis vocibus clamabant :
 « *Crucifige eum, crucifige eum.* »
 Clamor iste dolore affectit terrenos
 et caelestes. Verbum protulit Pila-
 tus quo ira accensi sunt : « *Vultis*
ut regem vestrum crucifigam? »
 Molestum erat populo ut regem
 suum crucifigeret. Sed malum
 audax est contra omnes neque
 parcat regi ejus; quod si regem
 judicat populus, cui nam parcat et
 ejusnam miserebitur? Responde-
 runt Sacerdotes Pilato : « *Non est*
nobis rex et princeps nisi Caesar
solus, cui tributum solvimus. »
 Hisee dictis tradidit Jesum Pilatus
 ut pro sua voluntate crucifigerent
 eum. Jamjam aderat hora sexta et
 coeperunt caeli caligine involvi.

Crucifi-
xio.

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
 ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

17. Egressi igitur eduxerunt
 Jesum crucem suam portantem
 super humerum suum. Quanta hoc
 momento passae sunt creaturae, nec
 commotae sunt quod ille qui cae-
 lum terramque gloriosa sua dextra
 portat, crucem super humerum
 suum portabat per pronam suam
 in hominem [lapsum] voluntatem.
 Perrexerunt in locum qui vocatur
 cranium hebraice autem Golgo-
 tha². Fixerunt crucem Christo,

¹ Cfr. Joan. XIX, 15.

² Ibid. XIX, 17.

٥٠١ : ٥٠٢ : ٥٠٣ : ٥٠٤ : ٥٠٥ : ٥٠٦ : ٥٠٧ : ٥٠٨ : ٥٠٩ : ٥١٠ :
 ٥١١ : ٥١٢ : ٥١٣ : ٥١٤ : ٥١٥ : ٥١٦ : ٥١٧ : ٥١٨ : ٥١٩ : ٥٢٠ :
 ٥٢١ : ٥٢٢ : ٥٢٣ : ٥٢٤ : ٥٢٥ : ٥٢٦ : ٥٢٧ : ٥٢٨ : ٥٢٩ : ٥٣٠ :
 ٥٣١ : ٥٣٢ : ٥٣٣ : ٥٣٤ : ٥٣٥ : ٥٣٦ : ٥٣٧ : ٥٣٨ : ٥٣٩ : ٥٤٠ :
 ٥٤١ : ٥٤٢ : ٥٤٣ : ٥٤٤ : ٥٤٥ : ٥٤٦ : ٥٤٧ : ٥٤٨ : ٥٤٩ : ٥٥٠ :
 ٥٥١ : ٥٥٢ : ٥٥٣ : ٥٥٤ : ٥٥٥ : ٥٥٦ : ٥٥٧ : ٥٥٨ : ٥٥٩ : ٥٦٠ :
 ٥٦١ : ٥٦٢ : ٥٦٣ : ٥٦٤ : ٥٦٥ : ٥٦٦ : ٥٦٧ : ٥٦٨ : ٥٦٩ : ٥٧٠ :
 ٥٧١ : ٥٧٢ : ٥٧٣ : ٥٧٤ : ٥٧٥ : ٥٧٦ : ٥٧٧ : ٥٧٨ : ٥٧٩ : ٥٨٠ :
 ٥٨١ : ٥٨٢ : ٥٨٣ : ٥٨٤ : ٥٨٥ : ٥٨٦ : ٥٨٧ : ٥٨٨ : ٥٨٩ : ٥٩٠ :
 ٥٩١ : ٥٩٢ : ٥٩٣ : ٥٩٤ : ٥٩٥ : ٥٩٦ : ٥٩٧ : ٥٩٨ : ٥٩٩ : ٦٠٠ :
 ٦٠١ : ٦٠٢ : ٦٠٣ : ٦٠٤ : ٦٠٥ : ٦٠٦ : ٦٠٧ : ٦٠٨ : ٦٠٩ : ٦١٠ :
 ٦١١ : ٦١٢ : ٦١٣ : ٦١٤ : ٦١٥ : ٦١٦ : ٦١٧ : ٦١٨ : ٦١٩ : ٦٢٠ :
 ٦٢١ : ٦٢٢ : ٦٢٣ : ٦٢٤ : ٦٢٥ : ٦٢٦ : ٦٢٧ : ٦٢٨ : ٦٢٩ : ٦٣٠ :
 ٦٣١ : ٦٣٢ : ٦٣٣ : ٦٣٤ : ٦٣٥ : ٦٣٦ : ٦٣٧ : ٦٣٨ : ٦٣٩ : ٦٤٠ :
 ٦٤١ : ٦٤٢ : ٦٤٣ : ٦٤٤ : ٦٤٥ : ٦٤٦ : ٦٤٧ : ٦٤٨ : ٦٤٩ : ٦٥٠ :
 ٦٥١ : ٦٥٢ : ٦٥٣ : ٦٥٤ : ٦٥٥ : ٦٥٦ : ٦٥٧ : ٦٥٨ : ٦٥٩ : ٦٦٠ :
 ٦٦١ : ٦٦٢ : ٦٦٣ : ٦٦٤ : ٦٦٥ : ٦٦٦ : ٦٦٧ : ٦٦٨ : ٦٦٩ : ٦٧٠ :
 ٦٧١ : ٦٧٢ : ٦٧٣ : ٦٧٤ : ٦٧٥ : ٦٧٦ : ٦٧٧ : ٦٧٨ : ٦٧٩ : ٦٨٠ :
 ٦٨١ : ٦٨٢ : ٦٨٣ : ٦٨٤ : ٦٨٥ : ٦٨٦ : ٦٨٧ : ٦٨٨ : ٦٨٩ : ٦٩٠ :
 ٦٩١ : ٦٩٢ : ٦٩٣ : ٦٩٤ : ٦٩٥ : ٦٩٦ : ٦٩٧ : ٦٩٨ : ٦٩٩ : ٧٠٠ :
 ٧٠١ : ٧٠٢ : ٧٠٣ : ٧٠٤ : ٧٠٥ : ٧٠٦ : ٧٠٧ : ٧٠٨ : ٧٠٩ : ٧١٠ :
 ٧١١ : ٧١٢ : ٧١٣ : ٧١٤ : ٧١٥ : ٧١٦ : ٧١٧ : ٧١٨ : ٧١٩ : ٧٢٠ :
 ٧٢١ : ٧٢٢ : ٧٢٣ : ٧٢٤ : ٧٢٥ : ٧٢٦ : ٧٢٧ : ٧٢٨ : ٧٢٩ : ٧٣٠ :
 ٧٣١ : ٧٣٢ : ٧٣٣ : ٧٣٤ : ٧٣٥ : ٧٣٦ : ٧٣٧ : ٧٣٨ : ٧٣٩ : ٧٤٠ :
 ٧٤١ : ٧٤٢ : ٧٤٣ : ٧٤٤ : ٧٤٥ : ٧٤٦ : ٧٤٧ : ٧٤٨ : ٧٤٩ : ٧٥٠ :
 ٧٥١ : ٧٥٢ : ٧٥٣ : ٧٥٤ : ٧٥٥ : ٧٥٦ : ٧٥٧ : ٧٥٨ : ٧٥٩ : ٧٦٠ :
 ٧٦١ : ٧٦٢ : ٧٦٣ : ٧٦٤ : ٧٦٥ : ٧٦٦ : ٧٦٧ : ٧٦٨ : ٧٦٩ : ٧٧٠ :
 ٧٧١ : ٧٧٢ : ٧٧٣ : ٧٧٤ : ٧٧٥ : ٧٧٦ : ٧٧٧ : ٧٧٨ : ٧٧٩ : ٧٨٠ :
 ٧٨١ : ٧٨٢ : ٧٨٣ : ٧٨٤ : ٧٨٥ : ٧٨٦ : ٧٨٧ : ٧٨٨ : ٧٨٩ : ٧٩٠ :
 ٧٩١ : ٧٩٢ : ٧٩٣ : ٧٩٤ : ٧٩٥ : ٧٩٦ : ٧٩٧ : ٧٩٨ : ٧٩٩ : ٨٠٠ :
 ٨٠١ : ٨٠٢ : ٨٠٣ : ٨٠٤ : ٨٠٥ : ٨٠٦ : ٨٠٧ : ٨٠٨ : ٨٠٩ : ٨١٠ :
 ٨١١ : ٨١٢ : ٨١٣ : ٨١٤ : ٨١٥ : ٨١٦ : ٨١٧ : ٨١٨ : ٨١٩ : ٨٢٠ :
 ٨٢١ : ٨٢٢ : ٨٢٣ : ٨٢٤ : ٨٢٥ : ٨٢٦ : ٨٢٧ : ٨٢٨ : ٨٢٩ : ٨٣٠ :
 ٨٣١ : ٨٣٢ : ٨٣٣ : ٨٣٤ : ٨٣٥ : ٨٣٦ : ٨٣٧ : ٨٣٨ : ٨٣٩ : ٨٤٠ :
 ٨٤١ : ٨٤٢ : ٨٤٣ : ٨٤٤ : ٨٤٥ : ٨٤٦ : ٨٤٧ : ٨٤٨ : ٨٤٩ : ٨٥٠ :
 ٨٥١ : ٨٥٢ : ٨٥٣ : ٨٥٤ : ٨٥٥ : ٨٥٦ : ٨٥٧ : ٨٥٨ : ٨٥٩ : ٨٦٠ :
 ٨٦١ : ٨٦٢ : ٨٦٣ : ٨٦٤ : ٨٦٥ : ٨٦٦ : ٨٦٧ : ٨٦٨ : ٨٦٩ : ٨٧٠ :
 ٨٧١ : ٨٧٢ : ٨٧٣ : ٨٧٤ : ٨٧٥ : ٨٧٦ : ٨٧٧ : ٨٧٨ : ٨٧٩ : ٨٨٠ :
 ٨٨١ : ٨٨٢ : ٨٨٣ : ٨٨٤ : ٨٨٥ : ٨٨٦ : ٨٨٧ : ٨٨٨ : ٨٨٩ : ٨٩٠ :
 ٨٩١ : ٨٩٢ : ٨٩٣ : ٨٩٤ : ٨٩٥ : ٨٩٦ : ٨٩٧ : ٨٩٨ : ٨٩٩ : ٩٠٠ :
 ٩٠١ : ٩٠٢ : ٩٠٣ : ٩٠٤ : ٩٠٥ : ٩٠٦ : ٩٠٧ : ٩٠٨ : ٩٠٩ : ٩١٠ :
 ٩١١ : ٩١٢ : ٩١٣ : ٩١٤ : ٩١٥ : ٩١٦ : ٩١٧ : ٩١٨ : ٩١٩ : ٩٢٠ :
 ٩٢١ : ٩٢٢ : ٩٢٣ : ٩٢٤ : ٩٢٥ : ٩٢٦ : ٩٢٧ : ٩٢٨ : ٩٢٩ : ٩٣٠ :
 ٩٣١ : ٩٣٢ : ٩٣٣ : ٩٣٤ : ٩٣٥ : ٩٣٦ : ٩٣٧ : ٩٣٨ : ٩٣٩ : ٩٤٠ :
 ٩٤١ : ٩٤٢ : ٩٤٣ : ٩٤٤ : ٩٤٥ : ٩٤٦ : ٩٤٧ : ٩٤٨ : ٩٤٩ : ٩٥٠ :
 ٩٥١ : ٩٥٢ : ٩٥٣ : ٩٥٤ : ٩٥٥ : ٩٥٦ : ٩٥٧ : ٩٥٨ : ٩٥٩ : ٩٦٠ :
 ٩٦١ : ٩٦٢ : ٩٦٣ : ٩٦٤ : ٩٦٥ : ٩٦٦ : ٩٦٧ : ٩٦٨ : ٩٦٩ : ٩٧٠ :
 ٩٧١ : ٩٧٢ : ٩٧٣ : ٩٧٤ : ٩٧٥ : ٩٧٦ : ٩٧٧ : ٩٧٨ : ٩٧٩ : ٩٨٠ :
 ٩٨١ : ٩٨٢ : ٩٨٣ : ٩٨٤ : ٩٨٥ : ٩٨٦ : ٩٨٧ : ٩٨٨ : ٩٨٩ : ٩٩٠ :
 ٩٩١ : ٩٩٢ : ٩٩٣ : ٩٩٤ : ٩٩٥ : ٩٩٦ : ٩٩٧ : ٩٩٨ : ٩٩٩ : ١٠٠٠ :

qui montes appendit, in vertice Golgothæ. Elevaverunt et cruci affixerunt eum in alto loco. Itaque qui ex alto erat in alto erectus est cruci, ut arboris quæ nuditatem Adami detexit locum teneret crux, et pro fructu arboris fructus Christi crux esset. In cruce elevatus fuit Christus et duo latrones cum eo, unus, bonus nempe, ad dexteram ejus, alter, malus scilicet, ad sinistram, media autem ejus crux, supra eos cælum. Duplex mundus præfigurabatur cum domino utriusque; mundus justorum in eo qui a dextris crucifixus erat, mundus malorum et iniquorum in eo qui a sinistris pendebat, medius autem elatus et suspensus stabat qui in utrumque mundum respicit. Hinc et hinc crucifixi erant, medius autem Jesus sicut regnum cœleste et gehenna Deum circumdant. Triamysteria adimplevit Dominus omnium in sua crucifixione. E Golgotha aspiciebant duo mundi in Creatorem. Opprobrium filii gloriosis etiam mysteriis plenum est, etenim, etsi crux ejus tota passionis est, tamen illius mysterium admirationem movet; dum enim in cruce extendebatur suum regnum dilatabat, dum in cruce brachia extendebat misericordiam diffundebat, quum crucem amplexaretur duo sæcula amplexabatur, cum clavis affigeretur completionem Ecclesiæ confirmabat, et duo latrones Jesum circumdantes unus populum (Israel), alter populos, figu-

a B. حجله . — b B. حجله . — c B. حجله .

ܡܪܝܢܐ ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .

Titulus Crucis.

ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .
 ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ . ܘܡܝܨܪܐܝܢܐ .

rabant, et latro quidem a dextris crucifixus cum eo et in eum credens populos qui credunt et sperant in Filio crucifixo exspectantes adventum ejus, ut stent a dextris ejus, latro vero a sinistris positus populum crucifixorum qui irruerunt in Dominum eique convitiati sunt ut latro sinistræ. Igitur sicut vertit se filius sinistræ ad sinistram, sic populus rejecit Christum, et propter improbam suam audaciam in æternum reprobus factus est.

18. Crucifixo in Golgotha Jesu rege nostro ut dictum est, titulum in tabula scripsit Pilatus in testimonium : *Hic Jesus Nazarenus ipse est rex Judæorum.* Hunc titulum scriptum apponi jussit in vertice crucis. Ut magis declararetur crucifixum innocentem esse et prorsus absque noxa et in confesso esset apud omnes reatus eorum qui crucifixerant, scripsit Pilatus testimonium tribus linguis, ut tres illæ linguæ omnibus linguis assererent illum, quem Judæi summa audacia crucifixerant, regem esse. Hebræos edocebat Scriptura hebraica, hunc esse quem Judæi crucifixerant; omnibus Græcis testabatur græca tituli scriptura Dominum Judæorum a suis cruci affixum fuisse; omnibus vero Romanis lingua eorum vernacula titulus testabatur crucifixum esse regem Judæorum non ab alio aliquo sed a suis, nec de reatu sed de facto tantum tabula agebat ut sapienter Pilatus statuerat. Nefarii autem sacerdotum principesangebantur cordibus suis propter hoc;

לרע לחימי לא יר. סע דאט מעא
 ולחימי : אפלומו רעסע ו/ב; .
 לא עניב אכסוד אטל : וצטלא ו/ע; .
 ארעסו . ולא באבדו א פקיס : סע
 חקטל ופערט יר : אלא ארע אטל :
 פנ מעסד ורעבו רע . א דחיא
 אפיעס : י'א . אט ארעסו :
 אטע אכ; . פנ פועו ולא סע; .
 א דא א א : א; : אטע א מעטל .
 א פקס א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א

א א א : א א א : א א א
 א א א : א א א : א א א

↑ Cfr. *Joan.* XIX, 21.

• B. אב .

acri igitur dolore pressi Pilatum
 deprecati sunt dicentes¹ : « Noli
 Domine, scribere quod rex est
 Judæorum ne conviciemur nobis
 gentes hoc audientes tribus lin-
 guis. Quis eas persuadere poterit,
 si Hebræi, gentis nostræ filii, obei-
 dian? Quis Græcis et Romanis
 suadebit ut odio nos non prose-
 quantur si ita scribis? Erimus
 nobis ipsis despectui, si autem in
 tuam dominationem rebelles existi-
 timamur a gentibus, gentes odio
 nos habebunt et homicidas nos
 appellabunt. Igitur pro eo quod
 scripsisti, hoc de Jesu scribe in
 tabula « Quia ipse Jesus de se dixit
 « Rex sum Judæorum. » Si hoc scri-
 bas auferes odium a gente nostra
 et scient tres linguæ nos eum
 propter suam iniquitatem crucifi-
 xisse. » Huic Judæorum suasioni
 non cessit Pilatus, ei enim displicebat quod per invidiam crucifi-
 xissent Jesum. « *Quod scripsi, scripsi* » respondit eis Pilatus².
 Hac igitur ratione confusione ope-
 ruit principes sacerdotum eorum-
 que socios. Nec enim cruci deesse
 poterant tres testes istius veritatis
 nempe crucifixum insontem esse
 et regem atque Filium Dei.

19. Milites qui crucifixerant Je-
 sum, illum suis vestimentis spo-
 liaverunt, vestes in quatuor partes
 Tene-
 bræ, sor-
 tes.

Joan. XIX, 22.

/¹ /² . /³ . /⁴ . /⁵ . /⁶ . /⁷ . /⁸ . /⁹ . /¹⁰ . /¹¹ . /¹² . /¹³ . /¹⁴ . /¹⁵ . /¹⁶ . /¹⁷ . /¹⁸ . /¹⁹ . /²⁰ . /²¹ . /²² . /²³ . /²⁴ . /²⁵ . /²⁶ . /²⁷ . /²⁸ . /²⁹ . /³⁰ . /³¹ . /³² . /³³ . /³⁴ . /³⁵ . /³⁶ . /³⁷ . /³⁸ . /³⁹ . /⁴⁰ . /⁴¹ . /⁴² . /⁴³ . /⁴⁴ . /⁴⁵ . /⁴⁶ . /⁴⁷ . /⁴⁸ . /⁴⁹ . /⁵⁰ . /⁵¹ . /⁵² . /⁵³ . /⁵⁴ . /⁵⁵ . /⁵⁶ . /⁵⁷ . /⁵⁸ . /⁵⁹ . /⁶⁰ . /⁶¹ . /⁶² . /⁶³ . /⁶⁴ . /⁶⁵ . /⁶⁶ . /⁶⁷ . /⁶⁸ . /⁶⁹ . /⁷⁰ . /⁷¹ . /⁷² . /⁷³ . /⁷⁴ . /⁷⁵ . /⁷⁶ . /⁷⁷ . /⁷⁸ . /⁷⁹ . /⁸⁰ . /⁸¹ . /⁸² . /⁸³ . /⁸⁴ . /⁸⁵ . /⁸⁶ . /⁸⁷ . /⁸⁸ . /⁸⁹ . /⁹⁰ . /⁹¹ . /⁹² . /⁹³ . /⁹⁴ . /⁹⁵ . /⁹⁶ . /⁹⁷ . /⁹⁸ . /⁹⁹ . /¹⁰⁰ .

¹ Ps. XXI, 19.

^a B. هـ سـ . — ^b B. اءءءءء . — ^c B. ءءءءء .

dividerunt et inter se sortiti sunt. Sic impletum est oraculum quod David Spiritu sancto actus vaticinatus erat ¹ : « *Vestimenta mea dividerunt inter se et super vestes meas miserunt sortem.* » Tunica ejus inconsulis erat, ut scriptum est ², contexta per totum; similis nunquam fuerat facta. Quum exuerunt eum et tunicam abstulerunt pudore suffusa fuerunt sol et luna; statim ac nudatus fuit Christus creaturæ tenebris operta fuerunt, sol retraxit lumen suum: cælum et terra caligaverunt; mare et aridum illico a sexta hora obtenebratae sunt; fletus et ejulatus emiserunt creaturæ videntes astra lugentia; quia vero nudatus erat ille qui omnia vestit, astrorum lux obscurata est. Qui Jesum nudaverant de ejus tunica disceptabant cujusnam eorum fieret, singuli eam appetebant et consilium inierunt inter se ut tunica non scinderetur : « sortem, inquiunt, mittamus inter nos; cuienam obtigerit ipse habeat eam. » David stabat inter eos expectans hanc sortem ut adimpleretur quod dictum est ab eo : *Super vestes meas miserunt sortem.* Vestem corporis tui, mirum dictu est, quomodo ausi sint eam suo corpore tangere; veste tua non erant digni. In veste tua et in cruce tua adimpleta sunt omnia mysteria; corpus tuum et sanguinem dignis et indignis distribuisti sicut indumentum tuum divisum

² Jo. III, XIX, 23.

ارب و ارحم ارفق . لا اهدت اهل
 و ارحم . لا ارحم مذق فله ٥٥٥٥ .
 اعقل ارحم ارحم . ارب و لا ارحم
 قلب فله . عكسا ارفق مبعلا .
 حسان و لا سها ارب . ارحم ارحم
 ارحم . و لا سها ارحم ارحم . و لا
 ارحم ارحم ارحم . و لا سها ارحم ارحم
 ارحم : عكسا ارحم ارحم . ارحم
 ارحم . ارب ارحم و لا حسان .
 ارحم ارحم ارحم : ارب ارحم ارحم
 ارحم ارحم ارحم . و لا سها ارحم
 ارحم : ارب ارحم ارحم .
 ارحم ارحم ارحم . ارحم ارحم ارحم .
 ارحم ارحم ارحم . و لا سها ارحم
 ارحم : ارب ارحم ارحم .

عكسا ارحم ارحم ارحم
 ارحم ارحم ارحم . ارحم ارحم ارحم :
 ارحم ارحم ارحم . ارحم ارحم ارحم
 ارحم : ارحم ارحم ارحم . و لا سها ارحم
 ارحم : ارحم ارحم ارحم .
 ارحم ارحم ارحم . و لا سها ارحم
 ارحم : ارحم ارحم ارحم .

1 JORN. XIX, 28.
 2 Ps. LXVIII, 22.

fuit militibus qui te crucifixerunt.
 In quatuor partes diviserunt cru-
 cifixores indumenta corporis tui,
 sicut in quatuor mundi partes
 diviserunt apostoli corpus tuum
 sanctum. Tunica inconsutilis E-
 vangelium tuum est, o Salvator
 noster, cui immixtæ non sunt
 doctrinæ quæ fidem perturbant,
 tunica tua fides est quæ erroribus
 non scinditur. et sors in eam missa,
 dum pacem conciliat, veritas est
 quæ contentiones sedat. Discussio-
 nes veritas solvit sicut sors discus-
 sionem de tunica tua, et amor
 tuus iram sedat sicut crux tua
 pacem attulit. Quis autem dabit
 mihi ut cognoscam, Domine, de
 indumento tuo an existat adhuc,
 aut in aliquo loco occultaveris
 illud, ut Jeremias arcam, propi-
 tatorium, urnam et virgam quæ
 abstulit Pater tuus ut servarentur
 donec tribus Jacobi congregentur.
 Forsan etiam, Domine, de indu-
 mento tuo præcipisti ut occulta-
 retur donec venias congregare po-
 pulos in unum et appareat testi-
 monium vestium tuarum.

20. Adimpleta erant omnia quæ
 scripta sunt, unum adhuc rema-
 nebat; hora octava transierat, inci-
 piebat hora nona. *Sitio*, inquit
 Salvator noster, ut prophetia im-
 pletetur¹. E vase autem aceto
 pleno spongiam impleverunt eique
 obtulerunt; accepit acetum ut im-
 pletetur vaticinium: « *et in siti
 mea potaverunt me aceto*². »

Sitio.

2 Ps. LXVIII, 22.

زعمه سويود اوسيه . ايها مخلصنا لاننا
 ولا لايامنا ولا حجبنا . ايها مخلصنا
 صلواتك لنا . بنا لا يظلمك الله . ايها مخلصنا
 مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 اوسيه دارمينا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .

Descen-
sus ad
inferos.

لا انا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .
 ايها مخلصنا . ايها مخلصنا . ايها مخلصنا .

« Ecce consummatum est, inquit Jesus, et, inclinato capite, tradidit spiritum. » Quænam mens non obstupesceret et dolore tota non afficeretur quod huic omnis vitæ fonti acetum propinarunt Adami nepotes? Finita hora nona, tradidit spiritum in cruce, cum ejus spiritu transiit hora nona, et cum hora nona adimpletæ sunt Scripturæ. Omnia igitur adimpleta sunt cum hora illa et momento.

21. Duo quæ facta sunt rursus inspiciamus ut illis absolvamus res crucem spectantes. FERIA sexta consummata sunt omnia prophetarum sacramenta. Judæi a Pilato petierunt de crucifixis ut tollerentur. Facta igitur licentia, fregerunt crura primi et solutum dimiserunt e cruce, similiter et secundi crura fregerunt, Jesus autem non fregerunt, sed lancea transfixerunt eum et illico exiverunt aqua et sanguis et adimpleta fuit tota prophetia. Et post crucifixionem, quam propter peccatores passus est, Jesus in sepulcro conditus fuit, ut descenderet ad inferos et eos prorsus spoliaret propter nos; descendit ut inviseret et adimpleret, invisit et adimplevit oracula prophetarum et finem imposuit legi. Ex viginti duobus libris sacris nihil reliquit intactum quod non perficeret. Conceptus, deinde in præsepio repositus, puer factus est et servus, occisus est et vivificavit, vitamque præbuit omnibus mortalibus. Inimicitia posita erat mortem inferens

H. 3.

حوصلا حواخذ حوصلا . عوصلا موصلا .
 وبقلا حرة . ح : حوا عوصلا حواخذ . حواخذ
 موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 عوصلا موصلا . موصلا موصلا . موصلا موصلا .
 ح : حواخذ حرة . ح : حواخذ حرة موصلا .
 حواخذ موصلا موصلا موصلا . ح : حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .
 حواخذ موصلا . حواخذ موصلا . حواخذ موصلا .

Adæ posteris. Jesus autem fecit
 reconciliationem in cœlo, in terra
 et in inferis. Cœlum lætatum est
 quod rediit ad se Filius Domini
 cœli et terræ; terra lætata est pacem
 obtinens a calce pedum ejus cum
 elevatus est in cœlum; inferi lætati
 sunt quod ad eos descendisset et
 gloriati sunt quum intraret¹; ipse
 eis innuit ut illum susciperent: tres
 dies ibi remansit, cum autem re-
 surgens exinde abiisset, tristitia ex
 ejus discessu affecti sunt, viaticum
 et honorem ei præstiterunt, dede-
 runt ei obsides quos postulaverat
 quum illuc ingrederetur. Morte
 sopitus perrexit ad inferos, ressus-
 citatus autem ex illis exivit factus
 angelus fortis. Solus perrexit ad
 eos ut viator qui præterit; quum
 autem surrexit et exivit, exegit ab
 eis computi rationes. Ivit ad inferos
 sicut Jacob in Harran, et pariter
 ex eis exivit sicut ille². Benedi-
 ctus qui suo descensu et ascensu
 explicavit typos Jacobi. Jacob so-
 lus cum baculo ivit in Harran, exi-
 vit autem cum spoliis et magno
 posterorum comitatu. Jesus ipse
 solus portans signum crucis, bacu-
 lum quo creaturas regit, in inferos,
 Harran verum, perrexit. Quum au-
 tem resurrectione exivit, mortui
 cum eo e pulvere surrexerunt, et
 qui in sepulcro inde ab antiquo
 obdormierant, a somno excitati
 sunt. Quum Jacob fugit in terram
 Chanaan, filii Laban non animad-

¹ De Christi descensu ad inferos vid. carmina Nisib. 35, sqq.

² Gen. XXXI.

* A. صلا . — b B. صلا .

حصصا حى كنت انتا . فسا لا سلا
 ودمعت : حيا . لوعا راعا ولاحو
 مسا " صتا ابا فسا . رجا صتا
 حسا مسا *

Sepul-
tura.

لا قة رجا وحسا : لا انا و انا
 صلا . حبا انا مسا صلا صتا :
 صبا انا صبا صسا انا * ونا
 صنا صسا انا . ونا صسا انا .
 ونا صسا انا . ونا صسا انا .
 صتا حبا صتا : صتا ونا صتا
 ونا صتا . ونا صتا ونا . ونا
 صتا حبا صتا : صتا ونا صتا
 صتا حبا صتا . ونا صتا ونا :
 ونا صتا ونا . ونا صتا ونا
 ونا صتا ونا . ونا صتا ونا .
 ونا صتا ونا . ونا صتا ونا .
 ونا صتا ونا . ونا صتا ونا .
 ونا صتا ونا . ونا صتا ونا .
 ونا صتا ونا . ونا صتا ونا .
 ونا صتا ونا . ونا صتا ونا .

verterunt, nec custodes animadver-
 terunt quum Jesus mortuos sura-
 tus est. Rachel per Jacobi virtutem
 furata est idola patris sui, et re-
 surrectio, ut Rachel, per virtutem
 Christi mortuos furata est.

22. Gloria tibi, agno immolato,
 tibi laudes crucifixo, occiso! Bene-
 dictus es, ó tu, qui conditus in
 sepulero fuisti, adorandus es, ó tu,
 qui a morte teipsum suscitasti!
 Memoriam faciamus, Domine, con-
 ditoræ et sepulturæ tuæ, quomodo
 et per quem sepulcro traditum fuit
 corpus tuum; nobilem Josephum
 advocemus ipse enim rem novit et
 ipse veritatem aperiet iis qui sa-
 pienter interrogant. O vir liber et
 bone Joseph qui nomine decoratus
 es Josephi fabri, veni nunc narra
 nobis de actu amoris tui erga
 Jesum. Notum est nomen tuum et
 nomen oppidi tui, quod magis
 adhuc impellit ut præclarum tuum
 opus exaltemus. Cælum *ramtha*
 (altum) vocatur, *Ramtha* oppidum
 tuum¹ cognominatur. Propter te
 honorem reddamus *Ramthæ* (alto)
 oppido tuo. Duobus Josephis com-
 parabo te, propter tuam agendi
 rationem et propter tuam justi-
 tiam; dignus es eorum nomine
 quia eorum opera imitatus es. A
 Josepho, Jacobi filio, didicisti ar-
 tem sepeliendi mortuos, a Josepho
 fabro institutus fuisti in ratione
 honorandi Christum. Nemo pu-

¹ Oppidum seu vicum unde Josephus oriun-
 dus erat, græce *Arimathias* appellatur; versio
 autem simplex illud *Ramtha*, id est, altum appel-

lat. Ad nomini; significationem hic alludit S.
 Doctor.

* A. صسا . — B. add. ونا ونا ونا . حبا ونا ونا ونا . ونا ونا ونا . ونا ونا ونا .

ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ . ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .

ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
 ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .

a B. ܡܫܠܡܝܢ . — b B. ܡܫܠܡܝܢ . — c B. ܡܫܠܡܝܢ .

blice noverat te Christi esse discipulum. Ex quo cum sepelivisti sapientibus perspicuum fuit te ejus esse discipulum. Præ Judæorum metu occultabatur fides tua; ubi autem causa illud requisivit, opere tuum demonstrasti amorem. Efficiamur Josepho quasi os ut ejus apologiam faciamus, quanta fortitudine ivit ad Pilatum eumque rogavit ut sibi daret corpus Jesu. Acceptum corpus abstulit. Junxit se ei Nicodemus, qui et ipse discipulus erat Jesu, sed fidem suam coram Judæis non profitebatur. Hic attulit e sua domo centum libras myrrhæ et aloes unguentum multi pretii quasi in suscitationem sepulchrorum. Attulit Joseph e sua domo linteamina pretiosa et nitida ad sepulturam illius qui sepelit peccata nostra, et mortalitatem nostram vivificat. Joseph et Nicodemus ad sepulturam conjuncti corpus Jesu sindone involverunt et in sepulcro Josephi posuerunt.

23. O Jesu, Domine noster, benedictus sit amor tuus! Quam pulchrum est iste amor qui inhabitat, invadit et arripit mentes ut Jesum diligant. Idem iste amor invasit mentes Josephi et Nicodemi ut te sepultura honorarent, unusquisque juxta suas facultates. Dedit Joseph sepulchrum suum novum, prorsus intactum et recens; dedit linteamina et aromata ut ipse possideret corpus et sepulchrum. Partem suam præbuit Nicodemus

١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

dans unguentum suave. Sit ei memoria in libro vitæ et super terram! Tibi gloria ô largitor divitiarum, tu divitias largiris ipsis divitibus! quantum depresseris majestatem tuam ut genus nostrum exaltares lingua non valet dicere. Amore tuo venisti ad infantiam; natus es pauper tu qui omnia ditescis. Deficiente diversorio et lecto, recubuisti in præsepe animalium. Transacta autem vita adimpletisque prophetarum oraculis, advenit tempus deponendi corpus tuum vivum, nec adfuit ei locus paratus, neque funus, neque sepulchrum, neque sepelientes qui corpus efferrent nisi turbæ cœlestes, terrestribus numerosiores, quarum precibus corpus tuum sepulchrum et sepulturam nactum est. O res mira prudentibus, stupenda cernentibus! Septuaginta duo erant discipuli qui cognoscebant Christum, præter multam in eum propter miracula credentium turbam, et præter chorum duodecim quos ab initio elegerat, attamen tempore sepulturæ ejus nemo adfuit qui cum fleret, propinqui effugerant ut dissiti accederent, et ultimi primi fierent in sepultura Filii altissimi. Joseph et Nicodemus viri minime cordati per gratiam sepultores effecti sunt illius qui omnem mundum possidet. Absolvit Josephus sepulturam Christi, clausit sepulchrum, debita explevit et abiit velut vir qui sepelivit patrem. Mente tristissimi erant

a B. ١٠٠٠ . — b B. ١٠٠٠ . — c B. ١٠٠٠ .

ومجنه للاحه . حصبه ٥٥٥ حصبه ٥٥٥ :
 سمه بمصو حمر موص . لمب المصه
 وبعه مصلا . مخ حسا وحصا وحصا .
 واسبنا لاص وبعده ٥٥٥ . وحصلا
 وبعده لا فامر . لو موصلا لاه ولا سنا .
 وبعده موصه ٥٥٥ . حوصا وبقا موصه
 ٥٥٥ : حوصه قاصم ٥٥٥ : و
 موصلا لاه ولا فامر : واه وبعده
 حوصه قاصم موصه . واه وبعده
 موصه . اه موصه لاه وبعده .
 وبعده موصه . موصه موصه وبعده .
 وبعده موصه : لاه موصه لاه
 موصه واه موصه ٥٥٥ : لاه موصه
 موصه . حوصه موصه وبعده موصه
 لاه موصه لاه موصه . ولا موصه
 موصه : لاه موصه وبعده موصه .
 وبعده موصه لاه موصه . وبعده
 موصه موصه لاه موصه . وبعده
 موصه موصه لاه موصه : لاه موصه
 موصه لاه موصه . وبعده موصه
 موصه واه موصه لاه موصه . لا موصه

Nicodemus et Joseph, ut discipuli
 qui hucusque remanserant fami-
 liares cum magistro suo et puta-
 bant quod si e dormitione non
 resurgeret Christus aut si vitæ
 eum tæderet ita ut nollet vivere,
 verba ejus forent mendacia. Hac
 cogitatione tristes mente angeban-
 tur. Quod si resurrectionem nihil
 curaret ansa Judæorum blasphe-
 miis dabatur, si vero, aiebant,
 resurgat, hoc erit ad confusionem
 nostram qui verbis ejus edocti
 sumus. Ecce sepelivimus eum, si
 resurgat quis nunciabit nobis?
 Ecce ejus exequias perfecimus, si
 rursus vivat quis dicet nobis? Ecce
 eum condivimus, si incorruptus
 permaneat, quid faciemus? Posce-
 remus ut custodiremus sepulchrum
 ejus, sed nullum datur medium
 nec possumus propter populum.
 Utinam discipuli ejus, Simonis
 socii, sese nobis indicavissent ut
 ubi resurrectionem ejus resciverint
 notificent nobis et gaudeamus
 cum eis! sed omnes fugerunt et si
 apprehensi fuerint necabuntur,
 quia sacerdotes gravissime minati
 sunt eis mortem si inveniantur.
 Sit igitur nobis hæc persuasio : si
 verbum suum adimplens Christus
 e sepulchro resurgat, non occulta-
 bitur ejus resurrectio; si, juxta
 verbum suum, resurgat, in Gali-
 læam se iturum dixit, ad Nazareth
 revertetur suam resurrectionem
 manifestaturus fratribus et matri;
 illic abierint discipuli ejus, vide-
 bunt eum si resuscitatus fuerit,
 tunc quocumque disperget se fa-
 ma : vivit Christus ut dixit. Non

ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ : ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ : ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :

Titulus
Crucis.

ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ : ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ : ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ : ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ : ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ :

rabant, et latro quidem a dextris
 crucifixus cum eo et in eum credens
 populos qui credunt et sperant in
 Filio crucifixo exspectantes adven-
 tum ejus, ut stent a dextris ejus,
 latro vero a sinistris positus popu-
 lum crucifixorum qui irruerunt in
 Dominum eique convitiati sunt ut
 latro sinistrae. Igitur sicut vertit se
 filius sinistrae ad sinistram, sic
 populus rejecit Christum, et prop-
 ter improbam suam audaciam in
 aeternum reprobus factus est.

18. Crucifixo in Golgotha Jesu
 rege nostro ut dictum est, titulum
 in tabula scripsit Pilatus in testi-
 monium : *Hic Jesus Nazarenus
 ipse est rex Judaeorum.* Hunc
 titulum scriptum apponi jussit in
 vertice crucis. Ut magis declara-
 retur crucifixum innocentem esse
 et prorsus absque noxa et in con-
 fesso esset apud omnes reatus
 eorum qui crucifixerant, scripsit
 Pilatus testimonium tribus linguis,
 ut tres illae linguae omnibus lin-
 guis assererent illum, quem Judaei
 summa audacia crucifixerant, re-
 gem esse. Hebraeos edocebat Scrip-
 tura hebraica, hunc esse quem
 Judaei crucifixerant; omnibus Grae-
 cis testabatur graeca tituli scriptura
 Dominum Judaeorum a suis cruci
 affixum fuisse; omnibus vero Ro-
 manis lingua eorum vernacula
 titulus testabatur crucifixum esse
 regem Judaeorum non ab alio ali-
 quo sed a suis, nec de reatu sed
 de facto tantum tabula agebat ut
 sapienter Pilatus statuerat. Nefarii
 autem sacerdotum principes ange-
 bantur cordibus suis propter hoc;

לרעי לחרעי חלא ויהי . סעך דרזא מעל
 וליחרעי : חסלחמו רפעה ס/ב:ה .
 לא חזיב אלוהס וסחל : ומחלל ומעוץ
 רפעהס . ולא ברוחמ רע חקלס : סע
 חקמל ומענד ויהי : אלוהס רע חעל .
 סע סעס ומעמו רע . ר/ חכט
 חסל חסלס : סע סעסו ולא סעסו .
 ר/ חסל ר/ חסל : וסע רע חעסל .
 ס/ חקס חלא חסלס . : חסלס
 חסלס : וסע רע חקמל : סעסו
 רע סעסל . סעסו רע ויהי חסל סעסל .
 חלא סעסל סעסל וסעסל . וסעסו
 סעסל חלא סעסו : ר/ חסלס חסלס
 סעסו סעסו : סעסו חעל חסלס .
 חסלס חסלס סעסו סעסו . חסלס
 חסלס חסלס חסלס חסלס חסלס
 חסלס חסלס חסלס חסלס חסלס
 חסלס חסלס חסלס חסלס חסלס
 חסלס חסלס חסלס חסלס חסלס
 חסלס חסלס חסלס חסלס חסלס

acri igitur dolore pressi Pilatum
 deprecati sunt dicentes¹ : « Noli
 Domine, scribere quod rex est
 Judæorum ne convicietur nobis
 gentes hoc audientes tribus lin-
 guis. Quis eas persuadere poterit,
 si Hebræi, gentis nostræ filii, obe-
 diant? Quis Græcis et Romanis
 suadebit ut odio nos non prose-
 quantur si ita scribis? Erimus
 nobis ipsis despectui, si autem in
 tuam dominationem rebelles exis-
 timamur a gentibus, gentes odio
 nos habebunt et homicidas nos
 appellabunt. Igitur pro eo quod
 scripsisti. hoc de Jesu scribe in
 tabula « Quia ipse Jesus de se dixit
 « Rex sum Judæorum.» Si hoc scri-
 bas auferes odium a gente nostra
 et scient tres linguæ nos eum
 propter suam iniquitatem crucifi-
 xisse. » Huic Judæorum suasioni
 non cessit Pilatus, ei enim displic-
 ebat quod per invidiam crucifi-
 xissent Jesum. « Quod scripsi,
 scripsi » respondit eis Pilatus².
 Hac igitur ratione confusione ope-
 ruit principes sacerdotum eorum-
 que socios. Nec enim cruci deesse
 poterant tres testes istius veritatis
 nempe crucifixum insontem esse
 et regem atque Filium Dei.

חסלס חסלס חסלס חסלס חסלס
 חסלס חסלס חסלס חסלס חסלס

19. Milites qui crucifixerant Je-
 sum, illum suis vestimentis spo-
 liaverunt, vestes in quatuor partes

Tene-
 bræ, sor-
 tes.

¹ Cfr. *Joan.* XIX, 21.

Joan. XIX, 22.

² B. חכ .

/أوتاد . فكلية حذبه حذبه . سجدوا
 فكلية حذبه حذبه . /أوتاد حذبه حذبه .
 /أوتاد فكلية حذبه حذبه : سلا لا حذبه
 /أوتاد حذبه حذبه . حذبه حذبه : حذبه حذبه .
 لا سجدوا حذبه حذبه . حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه . /أوتاد لا حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه : حذبه حذبه
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه :
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .
 حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه حذبه .

¹ Ps. XXI, 19.

^a B. حذبه حذبه . — ^b B. حذبه حذبه . — ^c B. حذبه حذبه .

diviserunt et inter se sortiti sunt. Sic impletum est oraculum quod David Spiritu sancto actus vaticinatus erat¹ : « *Vestimenta mea diviserunt inter se et super vestes meas miserunt sortem.* » Tunica ejus inconsulis erat, ut scriptum est², contexta per totum; similis nunquam fuerat facta. Quum exuerunt eum et tunicam abstulerunt pudore suffusa fuerunt sol et luna; statim ac nudatus fuit Christus creaturæ tenebris opertæ fuerunt, sol retraxit lumen suum: cælum et terra caligaverunt; mare et aridum illico a sexta hora obtenebratæ sunt; fletus et ejulatus emiserunt creaturæ videntes astra lugentia; quia vero nudatus erat ille qui omnia vestit, astrorum lux obscurata est. Qui Jesum nudaverant de ejus tunica disceptabant cujusnam eorum fieret, singuli eam appetebant et consilium iniierunt inter se ut tunica non scinderetur : « *sortem, inquit, mittamus inter nos; cuinam obtigerit ipse habeat eam.* » David stabat inter eos expectans hanc sortem ut adimpleretur quod dictum est ab eo : *Super vestes meas miserunt sortem.* Vestem corporis tui, mirum dictu est, quomodo ausi sint eam suo corpore tangere; veste tua non erant digni. In veste tua et in cruce tua adimpleta sunt omnia mysteria; corpus tuum et sanguinem dignis et indignis distribuisti sicut indumentum tuum divisum

² Jo. III, XIX, 23.

آپ و بخدمت افکلی . لالهتلهتلهما
 و برهم . لا اکت مذب فلیه ۵۰۰ .
 عقلا لخدمت معص . آپ و لا اکت
 قلب فلیه . عتسا لخدمت مبعلا .
 حسانب و لا سلا ۵۰ . لالهتلهتلهتلهتلهتله
 فیه ۵۰ . و لا سلا فیه مکتفلا و مکتفلا
 ۵۰ معصلا . حسانب ۵۰ معصلا ۵۰ . و لا
 معصلا ص ۵۰ حس . هفلا و برجه فیه
 ح مکتفلا : مکتفلا مکتفلا ستلا . فلیه
 مکتفلا فلیه . آپ ففلا و لا حسانب .
 مکتفلا فلیه لا فلیه فلیه : آپ و لخدمت
 و ح مکتفلا . فلیه و برجه فلیه و برجه
 فلیه و بخدمت ل مکتفلا . فلیه و لخدمت
 فلیه و بخدمت : آپ فلیه لالهتلهتلهتلهتلهتله
 مکتفلا مکتفلا مکتفلا : مکتفلا فلیه مکتفلا
 و برجه فلیه فلیه فلیه فلیه . حسانب و مکتفلا
 مکتفلا . حسانب فلیه لالهتلهتلهتلهتلهتله .
 فلیه مکتفلا فلیه فلیه فلیه . و لا مکتفلا فلیه
 فلیه : فلیه و برجه فلیه و برجه فلیه .

مکتفلا ۵۰ حسانب و بخدمت مکتفلا
 ۵۰ فلیه و برجه فلیه . لالهتلهتلهتلهتلهتلهتله
 مکتفلا و بخدمت فلیه : فلیه و برجه فلیه
 فلیه : و بخدمت لالهتلهتلهتلهتلهتله . و لا مکتفلا
 فلیه فلیه : مکتفلا فلیه فلیه فلیه .
 مکتفلا فلیه و بخدمت فلیه . و بخدمت فلیه
 مکتفلا . فلیه مکتفلا فلیه فلیه : مکتفلا

1 Jo. XIX, 28.
 2 Ps. LXVIII, 22.

fuit militibus qui te crucifixerunt. In quatuor partes diviserunt crucifixores indumenta corporis tui, sicut in quatuor mundi partes diviserunt apostoli corpus tuum sanctum. Tunica inconsutilis Evangelium tuum est, o Salvator noster, cui immixtæ non sunt doctrinæ quæ fidem perturbant, tunica tua fides est quæ erroribus non scinditur. et sors in eam missa, dum pacem conciliat, veritas est quæ contentiones sedat. Discussiones veritas solvit sicut sors discussionem de tunica tua, et amor tuus iram sedat sicut crux tua pacem attulit. Quis autem dabit mihi ut cognoscam, Domine, de indumento tuo an existat adhuc, aut in aliquo loco occultaveris illud, ut Jeremias arcam, propitiatorium, urnam et virgam quæ abstulit Pater tuus ut servarentur donec tribus Jacobi congregentur. Forsan etiam, Domine, de indumento tuo præcipisti ut occultaretur donec venias congregare populos in unum et appareat testimonium vestium tuarum.

20. Adimpleta erant omnia quæ scripta sunt, unum adhuc remanebat; hora octava transierat, incipiebat hora nona. *Sitio*, inquit Salvator noster, ut prophetia impleretur¹. E vase autem aceto pleno spongiam impleverunt eique obtulerunt; accepit acetum ut impleretur vaticinium: « *et in siti mea potaverunt me aceto* ². »

Sitio.

1 Ps. LXVIII, 22.

زعمه سربود وسمه : انبا مصلا لافدا .
 ولا لباوه سالحوه سعا . ووه صوص
 صوه ستا . بنا جوجوه له وحصه /وه .
 عحصه : لوه عددا ولاء . سعبصه
 وسمه حوصه . صر وسمه عددا عحصه
 صر عددا عحصه وحصه . سوصلا وه
 اف عحصه عحصه : حصه وهدا سحبا .

Descen-
 sus ad
 inferos.

لا انا ووه : اول لاون : سسا عحصه
 رصلا . ووه حوصه عددا لعا لوصه . ورا
 صوه وحصه : عوصا صر صلاهوه ص . عاصه
 خلا رصلا وبعصه عحصه . صر افحصه
 اجه قصوه . وبعصه سعه / سسه .
 اف ورا وه لجه : سوه وه وه لا
 لجه . حوصه وه وه وه وه وه .
 سصبا وه صتا سصبا . سعبصه حوصه
 حصه . سدا رصوه وبعصه : ووه لوه
 صلا سصبا . سوه سوه سوه سوه سوه :
 وبعصه لوصه سسويه . خلا حوصه صلاه :
 سدا سوه وبعصه سصلا . صص : سوه
 سصك صصا : سوه صصا حجه لاوندا .
 صر صصه سلاه صصه : لا عجم حوصه
 ولا ووه . وه حصه سوه حاهنا .
 وه لدا سوه حجه . سوه صصلا اف
 صصا . سربود ستر خلا صصه :
 حصه حصه صصه لوه : صه صه
 حصه وه وه . وه وه حجه لاوندا :

« *Ecce consummatum est, inquit
 Jesus, et, inclinato capite, tradidit
 spiritum.* » Quænam mens non ob-
 stupesceret et dolore tota non affi-
 ceretur quod huic omnis vitæ fonti
 acetum propinarunt Adami nepo-
 tes? Finita hora nona, tradidit
 spiritum in cruce, cum ejus spiri-
 tu transiit hora nona, et cum hora
 nona adimpletæ sunt Scripturæ.
 Omnia igitur adimpleta sunt cum
 hora illa et momento.

21. Duo quæ facta sunt rursus
 inspiciamus ut illis absolvamus
 res crucem spectantes. Feria sexta
 consummata sunt omnia propheta-
 rum sacramenta. Judæi a Pilato
 petierunt de crucifixis ut tollerentur.
 Facta igitur licentia, fregerunt
 crura primi et solum dimiserunt
 e cruce, similiter et secundi crura
 fregerunt, Jesus autem non frege-
 runt, sed lancea transfixerunt eum
 et illico exiverunt aqua et sanguis
 et adimpleta fuit tota prophetia. Et
 post crucifixionem, quam propter
 peccatores passus est, Jesus in se-
 pulcro conditus fuit, ut descende-
 ret ad inferos et eos prorsus spoli-
 liaret propter nos; descendit ut
 inviseret et adimpleret, invisit et
 adimplevit oracula prophetarum
 et finem imposuit legi. Ex viginti
 duobus libris sacris nihil reliquit
 intactum quod non perficeret. Con-
 ceptus, deinde in præsepio reposi-
 tus, puer factus est et servus, occi-
 sus est et vivificavit, vitamque
 præbuit omnibus mortalibus. Inimi-
 citia posita erat mortem inferens

* B. : لاون .

וְשֵׁנִי וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .
 וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי . וְשֵׁנִי .

חַיִּים וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .
 וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים . וְחַיִּים .

a B. אהא . — b B. אהא . — c B. אהא .

blice noverat te Christi esse disci-
 pulum. Ex quo cum sepelivisti
 sapientibus perspicuum fuit te ejus
 esse discipulum. Præ Judæorum
 metu occultabatur fides tua; ubi
 autem causa illud requisivit, opere
 tuum demonstrasti amorem. Effi-
 ciamur Josepho quasi os ut ejus
 apologiam faciamus, quanta forti-
 tudine ivit ad Pilatum eumque
 rogavit ut sibi daret corpus Jesu.
 Acceptum corpus abstulit. Junxit
 se ei Nicodemus, qui et ipse disci-
 pulus erat Jesu, sed fidem suam
 coram Judæis non profitebatur. Hic
 attulit e sua domo centum libras
 myrrhæ et aloes unguentum multi
 pretii quasi in suscitationem se-
 pulchorum. Attulit Joseph e sua
 domo linteamina pretiosa et nitida
 ad sepulturam illius qui sepelit
 peccata nostra, et mortalitatem
 nostram vivificat. Joseph et Nico-
 demus ad sepulturam conjuncti
 corpus Jesu sindone involverunt
 et in sepulcro Josephi posuerunt.

23. O Jesu, Domine noster, be-
 nedictus sit amor tuus! Quam pul-
 chrum est iste amor qui inhabitat,
 invadit et arripit mentes ut Jesum
 diligant. Idem iste amor invasit
 mentes Josephi et Nicodemi ut te
 sepultura honorarent, unusquisque
 juxta suas facultates. Dedit Jose-
 phus sepulchrum suum novum,
 prorsus intactum et recens; de-
 dit linteamina et aromata ut ipse
 possideret corpus et sepulchrum.
 Partem suam præbuit Nicodemus

ומתוך לאהבה . חכמתם וסודם בתחתונתם .
 שמעו ומעשיו חמם מעורר . אמר להעביר
 ופיהו מוצא . מה חסד ודור וצדקה .
 מה חסד מה ושמחה וסוד . ומצא
 ומחבר לא מאמר . וה' מוצא להם ולא סתם .
 וה' מוצא מוצא . וה' מוצא מוצא .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .
 מה חסד . מה חסד . מה חסד . מה חסד .

Nicodemus et Joseph, ut discipuli
 qui hucusque remanserant fami-
 liares cum magistro suo et puta-
 bant quod si e dormitione non
 resurgeret Christus aut si vitæ
 eum tæderet ita ut nollet vivere,
 verba ejus forent mendacia. Hac
 cogitatione tristes mente angeban-
 tur. Quod si resurrectionem nihil
 curaret ansa Judæorum blasphe-
 miis dabatur, si vero, aiebant,
 resurgat, hoc erit ad confusionem
 nostram qui verbis ejus edocti
 sumus. Ecce sepelivimus eum, si
 resurgat quis nunciabit nobis?
 Ecce ejus exequias perfecimus, si
 rursus vivat quis dicet nobis? Ecce
 eum condivimus, si incorruptus
 permaneat, quid faciemus? Posce-
 remus ut custodiremus sepulchrum
 ejus, sed nullum datur medium
 nec possumus propter populum.
 Utinam discipuli ejus, Simonis
 socii, sese nobis indicavissent ut
 ubi resurrectionem ejus resciverint
 notificent nobis et gaudeamus
 cum eis! sed omnes fugerunt et si
 apprehensi fuerint necabuntur,
 quia sacerdotes gravissime minati
 sunt eis mortem si inveniantur.
 Sit igitur nobis hæc persuasio : si
 verbum suum adimplens Christus
 e sepulchro resurgat, non occulta-
 bitur ejus resurrectio; si, juxta
 verbum suum, resurgat, in Gali-
 læam se iturum dixit, ad Nazareth
 revertetur suam resurrectionem
 manifestaturus fratribus et matri;
 illic abierint discipuli ejus, vide-
 bunt eum si resuscitatus fuerit,
 tunc quocumque disperget se fa-
 ma : vivit Christus ut dixit. Non

ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ

potest mentiri Jesus qui mendaces damnat. Resurget sicut dixit. Veniat tandem aliquando hoc nuntium ad nos.

ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ

EXPLICIT STATIO SEXTA.

VII.

VII.

ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ

EJUSDEM SANCTI EPHRÆMI

ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ

SERMO AD NOCTURNUM DOMINICÆ RESURRECTIONIS 1.

Christi resurrectio.

ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ

1 Quum transisset vespera sabbati quæ illucescebat in primam sabbati, in sepulchro sepultus et conditus adhuc remanebat Jesus. Sepulchrum in tuto collocatum erat sigillis et fidelibus Judæorum custodibus. Milites Pilati sepulchrum thesauris plenum servabant ne diriperetur. Absolutis autem tribus diebus, sepulchrum valde glorificatum fuit propter thesaurum intus inclusum. Ostium sepulchri apertum fuit, depulsis saxo, custodibus et sigillis ad illud appositis. Intus reconditus fuerat berillus ex eo refulgens sicut sol. Quamvis ostium oclusum esset et nulla pateret apertura, tamen sol intus fulgebat. Sepulchrum sedulo obsignatum, servato vero illius sigillo, factum est intus habitaculum cœlicolarum. In eo requiescebat vigilum vigilantissimus cum

1 In codice A habetur ad nocturnum sabbati

passionis, minus recte ut patet, ex sermone qui totus de resurrectione est.

a B. add. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ . — b B. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ . — c A. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ . — d B. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ . — e B. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ . — f B. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ . — g B. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ . — h B. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ . — i A. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ . — k B. ܘܝܫܘܥܐ ܡܥܘܘܥܐ .

مَخْلُوقَاتِ سَمَوَاتٍ وَمَأْوَاةِ هَبْلَى . هَمَّ جَارِحًا رِبًّا رِبًّا
 لَمْ . مَحَلًا حَاتِ سَمَلًا . مَحَلًا لَمْ
 مَحَلًا يَمِينِي . أَلَا حَمَّ رَحَلًا رَحَلًا .
 مَحَلًا لَمْ لَمْ حَمَّ حَمَّ . مَحَلًا لَمْ
 حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ مَحَلًا حَمَّ :
 حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ حَمَّ
 حَمَّ حَمَّ مَحَلًا حَمَّ . حَمَّ حَمَّ مَحَلًا
 حَمَّ . مَحَلًا حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ
 حَمَّ حَمَّ . مَحَلًا حَمَّ : حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ . لا حَمَّ :
 حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ :
 حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ . حَمَّ حَمَّ :
 حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ .
 حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ : حَمَّ حَمَّ .

duobus angelis circa se. Sepulchrum fuit velut cœlum in terra Domino exercituum, non amplius sepulchrum illud vocemus sed habitaculum angelorum. Advenerat tempus quo sponsus e thalamo suo exiret, illico incœpit sepulchrum possidere primitias vitæ. Summo mane cœperunt parietes sepulchri commoveri. Quo magis tempus appropinquabat eo magis sepulchrum gloria replebatur, quo longius nox effugiebat eo magis sepulchrum splendescibat. Nec lucerna nec candela aderat et sepulchrum splendore fulgebat. Nemo erat qui exiret aut intraret et intus laudes personabant. Nemo erat qui clauderet aut aperiret, et intus stabat turba Angelorum, nemo qui lucernas accenderet aut thimiamata adoleret et sepulchrum replebatur splendore agminum spiritualium. Dies dominica¹ cœpit currere et sepulchrum cœpit splendescere. Sabbato transacto et absoluto cœperunt superni descendere, cadaveris pes movit se ad ambulandum et Jesus movit se ad resurgendum. Ubi advenit tempus auroræ cœpit qui conditus erat transformari. Ut factum est momentum momentorum, cœpit sepultus ad vitam reverti. Absoluto ultimo instante, erexit se et stetit super pedes. Adveniente aurora ipse sudario involutus erat. Imminutis tenebris apparuit lux, et ipse disposuit lin-

¹ Syri pro die dominica constanter ponunt *primam in sabbato*, id est in hebdomada.

^a B. حَمَّ . — ^b B. حَمَّ .

هلا افرجه حيه . ملهلا سابع او بوا .
 لاه بوا فبل ابع . فبلا جى حجبه
 حفا : وه سلا جى فحفا او . لى
 حدفا : اعنا وحنا : جج بعفره حنا
 هبجم . ج ذلا او لاه حنا : جح
 فحفا له فحه او . هج نفم ج لاه
 حنا . فبل بعفره له فحه او . ج
 مخى لاه وحنا صفا . حد حنا
 حنا فله لاه . هج جلع لاه
 حنا : حس فعدا حنا سفا لاه .
 ج حنا فبلا انا . وبه وال بقف
 حفا . ج احنا وهنا وحنا . ججم
 هبجم ج احنا . هبجم او
 حنا فعدا . ج حنا سفا
 حنا . هج حنا هبجم . بجم او
 حنا وحنا . هبلا حنا ج حنا . ه
 ج حنا : ج حنا حنا لاه .
 ج لاه او لاه او لاه او لاه او لاه او
 اتسلا .

teamina quibus involvebatur, de-
 positis porro vestibis surrexit pro-
 pria indutus gloria; dum custodes
 securi stabant, exivit nec animad-
 verterunt. Subtilis, ager, sua
 membra subtilia effecit: in mo-
 mento e corpore terreno effecit
 sibi corpus spirituale; in ictu oculi
 velut fulgur exivit. Quando se-
 pulchrum ingressus est, compac-
 tum corpus tradidit sepultoribus;
 quando vero exivit, subtilem se-
 pulcoribus se præbuit. Quum
 Josephus ejusque socii feria sexta
 eum sepeliverunt, sepulchrum
 aperuerunt ei. Quum vero angeli
 die dominica illud ingressi sunt
 sepulchrum obsignatum erat.
 Quum sepulchrum radios emit-
 teret quibus oculi custodum ex-
 cæcabantur, custodes clamore
 angelorum adeo commoti sunt ut
 præ timore fugerent relinquentes
 sepulchrum obsignatum. Ecce
 monumentum clausum, lapis ob-
 signatus, et tamen sepulchrum
 sepulto vacuum. Exivit et abiit
 angelus angelorum, et sepulchrum
 angelis plenum est. Gloria tibi,
 fili altissimi! Tu ab æterno altis-
 simus es. Tibi gloria qui demi-
 sisti te ad nos et rursus ascendisti
 ut qui deorsum erant extolleret!

حنا حنا لاه حنا . حنا حنا
 حنا وابل . لى لاه حنا او لاه .
 وحبها بعفره او . حنا حنا
 فبها . ه حنا حنا حنا حنا .

Maria
 Magdalenae
 ad sepul-
 chrum.

1 Joan. XX, 1.
 B. حنا .

2. Prima sabbati venit Magda-
 lena ad sepulchrum¹ ut videret
 an res esset vera vel vanus rumor
 Jesum resurrexisse; summo mane
 profecta ad sepulchrum venit cum
 adhuc tenebræ essent. Lege sab-

חַיִּים . אֵיךְ זָרָא נִשְׁמַח לָהּ . חַיִּים
 מִלֵּל מִלְּבָרִים . עֵשֶׂת מִלְּבָרִים חֲנִינָה .
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים
 חֲנִינָה . לֵבֵן לֵבֵן מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה . חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה

חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה
 חֲנִינָה מִלְּבָרִים . חֲנִינָה

1 Joan. XX, 2.

nem ostendit non autem viris?
 Mysterium hic nobis patefactum
 est circa Ecclesiam et circa geni-
 tricem Domini. Primam adventus
 ejus in terris inchoationem virgo
 suscepit, et suam e sepulchro re-
 surrectionem ipse mulieri ostendit;
 in initio et in fine nomen
 genitricis ejus adest et resonat.
 Maria in conceptione sua accepit
 eum et vidit angelum coram se, et
 Maria suscepit eum viventem et
 vidit angelos ad sepulchrum ejus.
 Rursus figura Ecclesiæ est Maria
 Virgo quæ primitias accepit Evan-
 gelii. Pro Ecclesia vidit eum Ma-
 ria. Benedictus qui gaudio affecit
 Ecclesiam et Mariam. Mariæ
 nomine Ecclesiam appellemus,
 duplici enim nomine digna est.
 Maria ad Simonem fundamentum
 cucurrit prius et ei tanquam
 Ecclesiæ nuntiavit narravitque
 quod viderat nempe Dominum re-
 surrexisse. Recte ad Simonem
 allatum est nuntium quod filius
 resurrexit, quia ipse erat petra et
 fundamentum electæ gentium Ec-
 clesiæ.

3. Maria igitur cucurrit et nun-
 tium tulit desideratis Simoni, Pe-
 træ veræ, et Joanni, Zebedæi filio.
 Et primo quidem non explicavit
 Dominum resurrexisse nec pertur-
 bata trepidavit cum illis : « Do-
 minum Jesum, inquit, tulerunt e
 sepulchro : non amplius est ibi et
 non possum indicare ubi posuerunt
 eum¹, et quo tulerunt. » Incitavit
 discipulos ut irent ad sepulchrum

Petrus
 et Joannes
 ad sepul-
 chrum.

ܘܠܡܢܝܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .
 ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ ܘܠܝܘܢܐ .

et ipsa cum eis. Ecce enim Simon
 commotus est quod Jesus sepultus
 resurrexerit, sed sapienti consilio
 usus non festinavit illico ire in
 Galilæam. Mente igitur hæc tenens
 cucurrit Simon et cum eo Joannes
 usque ad monumentum. Quia au-
 tem filius Zebedæi junior erat
 prætergressus est Simonem gravio-
 rem et primus advenit. Benedicta
 virginitatis virtus! Quum advenit
 Simon, Joannes jam aderat qui
 intus inspiciens vidit lintheamina
 in loco reposita et corpus Jesu non
 amplius ibi esse. Illic autem con-
 sistens in monumentum non in-
 gressus est, donec advenit Simon
 qui videns monumentum apertum
 ingressus est primus et vidit ibi
 lintheamina posita in uno loco.
 Sudarium autem capitis Jesu posi-
 tum non erat in loco capitis, nec
 cum lintheaminibus, nec dilacera-
 tum sed involutum ut certiores
 fierent Jesum illud involvisse, de-
 posuisse et sic reliquisse. Tunc
 ingressus est etiam Joannes et
 idem vidit ac Simon ut ambo tes-
 tes essent Evangelii quando præ-
 dicaretur. Vidit igitur et credidit
 Petrus qui immemor scriptum esse
 quod Jesus post mortem resurrec-
 turus erat, hucusque incredulus
 fuerat; ambo, re deliberata, reces-
 serunt a sepulchro in locum suum,
 quia timebant ne Judæi scirent
 quonam iverant. Maria autem, fi-
 gura Ecclesiæ, intus in sepul-
 chrum prospiciebat. Apparuerunt
 autem illi duo angeli albis induti,

a B. om. ܘܠܝܘܢܐ . . . ܠܐ . — b B. ܘܠܝܘܢܐ .

حجه محزوناً رجلاً .¹ : :² / : :
 لآتي مثلاً : :³ / : :
 وفسح فتحة فتحة . :⁴ / : :
 / : :⁵ / : :
 / : :⁶ / : :
 / : :⁷ / : :
 / : :⁸ / : :
 / : :⁹ / : :
 / : :¹⁰ / : :
 / : :¹¹ / : :
 / : :¹² / : :
 / : :¹³ / : :
 / : :¹⁴ / : :
 / : :¹⁵ / : :
 / : :¹⁶ / : :
 / : :¹⁷ / : :
 / : :¹⁸ / : :
 / : :¹⁹ / : :
 / : :²⁰ / : :
 / : :²¹ / : :
 / : :²² / : :
 / : :²³ / : :
 / : :²⁴ / : :
 / : :²⁵ / : :
 / : :²⁶ / : :
 / : :²⁷ / : :
 / : :²⁸ / : :
 / : :²⁹ / : :
 / : :³⁰ / : :
 / : :³¹ / : :
 / : :³² / : :
 / : :³³ / : :
 / : :³⁴ / : :
 / : :³⁵ / : :
 / : :³⁶ / : :
 / : :³⁷ / : :
 / : :³⁸ / : :
 / : :³⁹ / : :
 / : :⁴⁰ / : :
 / : :⁴¹ / : :
 / : :⁴² / : :
 / : :⁴³ / : :
 / : :⁴⁴ / : :
 / : :⁴⁵ / : :
 / : :⁴⁶ / : :
 / : :⁴⁷ / : :
 / : :⁴⁸ / : :
 / : :⁴⁹ / : :
 / : :⁵⁰ / : :

¹ Joan. XX, 13.

² B. / : : . — ³ B. / : : .

candido vultu sedentes unus ad
 caput et alter ad pedes, et glorifi-
 cantes locum ubi positum fuerat
 corpus Jesu. Vidit Maria et tre-
 mebunda surrexit. « Quid quæris,
 inquiunt ei? » Confortata Maria
 locuta est cum angelis ac si suis-
 sent homines : « *Dominum meum*
tulerunt ex hoc loco et nescio ubi
posuerunt eum¹. » Vix locuta con-
 versa est ut exiret, et ecce stabat
 Jesus qui visus est ei velut hortu-
 lanus. Nescivit igitur esse Jesum
 donec ipse indicaret ei. « *Mulier*
quid ploras? Forsan possum te
 consolari; forsan statim ac cogno-
 vero gemitus tuos illico potero te
 delectari. » « *Domine si tu sustulisti*
eum, dicito mihi ubi posuisti eum². »
 Quum eum esset intuita obstupuit
 intra se cogitans : « An ipse vel
 non ipse est? » Mens intus hæc
 recogitabat, sed oculi exterius vi-
 dentem fallebant. Exterius hortu-
 lanus videbatur interius Deus erat.
 « *Dicito mihi ubi posuisti eum?*
Ibo, tollam eum exinde. Anxia
 quippe sum an furto forsâ subla-
 tus fuerit ille quem quæro; nec
 a fletu desinam donec cognovero
 ubinam est Dominus meus. » Glo-
 rificemus eum eique gratias aga-
 mus, omnia ipsius sunt et ipse
 Patris. Ipsum glorificant superni,
 sanctum prædicant cœlestes, ipsi
 gloriam et laudes dicunt angeli,
 gratias agunt terreni, confitentur
 virtutes supernæ; o quam sanctum
 eorum habitaculum! Adorant eum

² *Ibid.* XX, 15.

ومعم : مالا لافى حبس افرس .
 لعمس ا وحقنا لجا له . ومعه بعف
 له مة . لجا لفر سمزه لمزه . لمز
 ورسه لسنا : سلف انه رسه
 ولسا . لجا له رسه رجا جره .
 دبا لا زمنا صمعه : لسا زمنا
 رسه . سدا للاف ما صمعه . مرس
 مسمه لسه لجا . للاف انه مرس .
 ومس له انه سدا : مس سعدا وممر
 مرس : لسه سمزه لسه صمعا .
 زمنا مسمه لسنا لسب سعدا مسنا
 مس . ومسمه ولسه رسه . مرس
 له لسنا . ومس لسا مسمه .
 لسه مسنا رسنا . لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .
 لسنا رسنا : لسنا رسنا .

cum domo Ephraim, sed elegit
 tribus gentium ut ex illis acquire-
 ret sibi laudem. Ecclesiam dilexit
 et appellavit eam montem suum,
 montem Sion in veritate. Pro illo
 Sione reprobo elegit Ecclesiam. in
 qua sibi complacuit, ædificavit
 eam super montem sanctum suum
 qui est mons beneplaciti sui, et in
 terra in perpetuum constituit alta-
 re sanctum intra Ecclesiam. Omnia
 auxilia quæ misericors ille nobis
 præstitit ut fons abundans, in do-
 minica ejus resurrectionis die
 cruperunt et defluerunt. Decet
 igitur honor diei dominico¹, pri-
 mogenito dierum, multa quippe
 habet mysteria. Offerte illi hono-
 res vestros. jus primogeniti a Sab-
 bato abstulit sicut Jacob qui factus
 est primogenitus et sicut Ephraim
 qui factus est caput Manassis ip-
 sius primogeniti. Jus primogeniti
 Sabbato datum abstulit dies domi-
 nicus qui sic factus est primogeni-
 tus. Jus primogeniti adscitum est
 ei quia ipse omnis computus caput
 est. Diei igitur dominico sunt be-
 nedictiones et jus primogenituræ.
 Beatus qui illum sancta observa-
 tione colit. Sunt observantiæ, fra-
 tres, quas non expedit servare.
 Cessatio ab iniquitatibus hæc est
 quæ juvat feriantem. Lex præcipit
 quietem dandam servis et anima-
 libus, ut servi, ancillæ et merce-
 narii a labore cessent. Dum autem
 requiescunt corpora nostra, cessant
 quidem a labore at die quietis plus

¹ Syriace « primæ Sabbati. » Celebritas celebri-
 tatum est quando Pascha pro nobis immolatus est
 Christus, aut potius quando ex mortuis resurrexit.

Hæc enim domina et regina est omnium festivitatum.
 « Ephraemus, *Sermo in sanctam et vivificantem
 Crucem.* Opp. Græco-lat. II, 247. »

وعلیٰ یوم سبلا : وحقیقہ یوم فہلسلا :
 جلجہ لہا صغنی خلا ویلا : حلسہ عقما
 وحقیلا . سقدرا وحقولا فہلسلا : حقیلا
 ععللا ای . لا انعمہ سورہ حقیقہ یوم .
 حللہو لہ صلا یلاع متلا : سب حعدلا صلا
 یوم وچلا . محنیلا یلاع صوملی لہ یوم
 علا لعللا صصتہ . سب حعدلا محنیلا
 حنیلا . یومہ ذومہ صومہو لہ . صعداوم
 صومہومہ وچلا . ایہ وای لعلکلا یومہ :
 محنیلا صومہومہ خلا صعدا . حسب حعدلا
 صومہومہ صومہومہ : صومہومہ صومہومہ
 صومہومہ . صومہومہ لعلکلا صومہومہ :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :

Appa-
 rito usci-
 pulis in
 die pa-
 schatis.

صومہومہ صومہومہ : صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :
 صومہومہ صومہومہ . صومہومہ لعلکلا :

Syri « Sabbatum annunciationis » appellant
 dñem quem nos « Sabbatum sanctum » dicimus
 (Cfr. Wright, *Catal. of Syr. manusc. in the Brit.*

peccamus quam cæteris diebus,
 dum ab agris abstinemus et a la-
 bore cessamus, ingredientiæ officinas
 et domos strenuam damnationi
 navamus operam. Peccata quibus
 labor finem imponit ferians com-
 mittit. Ne corpore tantum diem
 salutis colatis. Dies dominica dies
 sancta est, annunciationem [resur-
 rectionis] continet et separat nobis
 sex dies a sex diebus præcedenti-
 bus. Dies dominica annunciat et
 in memoriam nobis revocat resur-
 rectionem Filii, sicut apostolis
 nuntium et lætitiã de Jesu resus-
 citato attulit. Die quippe do-
 minica surrexit Dominus noster et
 mane quidem quum adhuc tene-
 bræ essent. Vidit eum Maria et
 hortulano assimilavit currensque
 apostolis nunciavit angelum dixisse
 quod Dominus surrexit. Si-
 moni quidem Maria hæc narravit
 sed et ipsa vidit Jesum.

5. Usque ad vesperam diei ma-
 gnæ annunciationis cogitabant
 apostoli ut in Galilæam pergerent
 eum in Nazareth visuri, in qua
 suam resurrectionem fratribus os-
 tensurus erat. Dum hæc aliaque
 mente revolverent et fores essent
 clausæ præ eorum timore, ecce
 Jesus stetit inter eos quum ad ja-
 nuam nec pulsasset nec eam ape-
 ruisset. Statim autem ac ostendit
 se eis, eos pace sua (id est saluta-
 tione sua) confortavit: « Pax vobis,
 inquit, confortamini, ego sum. »
 Timebant enim ne spiritus foret

Mus. p. 150, not.) Dies vero magna annunciationis
 ipsa est dies dominica resurrectionis.

لا ائتمن كلامه فاعني ابار . ولا يورس ح
 فحلا . ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . لا فحلا . لا فحلا . لا فحلا .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .
 ابار . ابار . ابار . ابار . ابار .

dero, genua flectam et adorabo.
 Verbis non credo; nam res est
 omne verbum excedens. Oculis
 meis et manibus credo, ut non
 remaneat mihi dubitandi locus.
 Vos vidistis plagas ejus a longe, ut
 dicitis. Hoc mihi non sufficit; vi-
 dere speciem nulla mihi cura,
 mittam digitos meos in plagis ejus,
 et palpabo loca clavorum in mani-
 bus ejus an oclusa sint et sanata.
 Si videro eum, manum extendam
 in latus ejus, palpabo et videbo
 locum lancea a nefariis perforatum.
 Si hæc non videro et non palpa-
 vero, non credam Jesum vobis
 apparuisse. Vos credite et certiores
 estote, ego vobis non credam ne
 forte sors obtingat mihi evangeli-
 zandi populum incredulum; si
 veritatem non cognosco quomodo
 incredulis persuadeam. Interroga-
 bunt me diligenter quærentes a
 me quænam vera sint. Si videro et
 palpavero prædicabo cum fiducia,
 quia res verbis præstant et visus
 auditui, sicut præferendus est sen-
 sus terminis et realitas figuris.
 Quid prodest mihi quod vidistis
 eum? An ipse est ut dixistis, vel
 spiritum pro eo accepistis? Cur
 contigit mihi ut non viderem eum?
 Donec videam et meam sortem
 vestræ æquaverit, non depelletur a
 me tristitia quod non acceperim
 quod accepistis. Donec videro eum
 curis aduror. Sum sicut vos disci-
 pulus ejus, et non remansit ut vi-
 derem eum vobiscum. An forte me
 repulit, quia non aderam quando

• B. ابار . -- . ابار .

وبيعت : ولا ^١ لئلا يذبحوا . . .
 حبل وسم ح : وخبو وخبلا لا خبلا .
 انذره منعت انا حره : هاجبوا ولا
 صم ح . لعل لا يفسد حب وسم . هلا
 مود ح انا حبل وحب . لا انا
 ح سلا . حبل وسم ح .
 حره حلا عجمي انا . هلا حبل وسم انا .
 وخبلا . لا ح خب حبل . حره
 حلاب ح حلاب : اه حلاب هلا
 حبل . لا وسم حبل . هلا
 انا وسم حبل . هلا حبل وسم

venit? Et cur me repelleret? Nihil
 iniquum feci. Dilexi eum et diligo,
 et moleste fero quod non expecta-
 verit me. Cur non insufflavit in
 me Spiritum, nec dedit mihi quod
 vobis? Ejulare non desinam donec
 oculi mei viderint eum. Donum
 accepistis et gaudetis quod ditati
 estis. Si me inopem reddit quis
 consolabitur me a meis afflictioni-
 bus? Eia, omnes mecum, oremus
 ut idem omnibus largiatur et vi-
 deam eum sicut vidistis et mihi
 divitias largiatur quas vobis largi-
 tus est. »

وخبلا .
 حلا وسم وسم انا حبل : حره
 حره حله حله . وسم حره
 حله حره حله حله . وسم حره
 حله حله حله . حله حله حله :
 ح حله حله حله . حله حله حله
 حله حله . حله حله حله .
 حله حله حله . حله حله حله :
 حله حله حله . حله حله حله :
 حله حله حله . حله حله حله :
 حله حله حله . حله حله حله :
 حله حله حله . حله حله حله :
 حله حله حله . حله حله حله :

2. Thomas qui erat revera « *Thoma* » [obturator¹] cum collegis Je-
 sum deprecatus est ut videret eum
 et obtineret benedictionem Spiritus
 sancti qui omnes sanctificat. Dum
 discipuli ad orationem congregati
 erant propter Thomam, transierunt
 septem dies. Octavo autem die ap-
 paruit rursus Jesus discipulis in
 cœnaculo², et manifestavit se eis
 tantum, non autem populo aut cui-
 vis alii. In domo omnes Simonis
 collegæ congregati erant et Tho-
 mas cum eis, portæ clausæ erant
 et seræ obseratæ. Illico absque
 sonitu venit, in medio omnium
 stetit et pacis appreciatione confor-
 tavit eos. Conversus autem ad
 Thomam antequam accessisset ille

¹ πολ qu'd significet ista vox anceps hæro. In
 lexicis occurrit πολ allium et præterea nihil. Sed
 ista utique significatio non convenit nostro loco.

Quare putaverim pro πολ legendum esse πολ
 obturatio a πολ obturatit, oclausit.
² Joan. XX, 26.

a B. H. — b B. H. — c B. H. — d B. H.

ܘܡܫܘܚܘܢܗ ܕܗܘܐ ܕܘܢܐ ܘܢܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ :
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .

ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .
 ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ . ܘܢܘܨܘܨܘܨܘܢܗ ܕܘܢܐ .

ad Jesum, eum invitavit ut ad se accederet : « Thoma, infer digitum tuum et vide; manibus tuis attrecta manus meas et pro libitu perscrutare plagas clavorum; porriige dexteram tuam ad me et palpa locum lanceæ. nec hæreas dubius, nec sis velut incredulus sed crede quod ego sim qui devici Malum et Mortem; cognovi cor tuum, Thoma, sis igitur alacris ad accipiendum donum quod obtinuerunt tui socii, ne contristeris, ecce illud possides, insufflo in te Spiritum sanctum, eo dirigaris sicut socii tui ut sis cum eis apostolus. Præpara te ad prædicandum nomen meum, et si populus infidelis tibi obtigerit, ne propter ejus duritiam deficias, mei sunt enim omnes linguæ gentium et populorum; tibi do facultatem edocendi populum durum et barbarum. Accede, Thoma, palpa loca, et crede persuasus et confirmatus. »

3. Statim ac, ut volebat, accessit et tetigit¹ plagas clavorum credidit et adoravit eum exclamans ad eum : « Dominus meus et Deus meus². » Thomæ autem respondit Jesus verba pacifica : *Nunc quia vidisti me credidisti*, et quia tetigisti me agnovisti. Nihil magni est quod credat qui palpavit et apprehendit; hujusmodi res nihil fidei habet sed tota in inquirendo et investigando consistit; quamvis

¹ Thomam revera palpasse in textu Evangelii non dicitur et multi interpretes putant Thomam id non ausum fuisse.

² Joan. XX, 28.

انحن داط صومعه^a اي . ولا جزيه
 اسامه ساعده^b . انما انما انما
 حب : سوزحه حب انما ساعده . سلا
 وصعده^c انما اي . جعلا جزيه وصعده .
 لاط ووا^d ووا^e ص^f ووا : صمعه ووا صوم
 وبعده : انما صومعه^b اي صوم : ووا
 لا جزيه وانما^e . سلا انما لا وصعده .
 ووا^f سلتا انما^e : صوم ووا وبعده
 سماع^g : صمعه^h ايⁱ . صمعه
 اجسه صوم وبعده : ووا لا سماع
 لاط^h ايⁱ . سلا انما^h وبعده : ووا
 ايⁱ سماع ايⁱ . انما انما حب صوم .
 صمعه^h ايⁱ سماع^h . سلا^h صوم
 صوم^h : جزيه وبعده صمعه^h . سلا
 وبعده لا ايⁱ صمعه^h : سلا^h ايⁱ وبعده
 حب . سماع^h ايⁱ سماع^h وبعده : صمعه^h
 سماع^h : صمعه^h سماع^h صوم^h :
 ايⁱ وبعده صمعه^h . صمعه^h ايⁱ سماع^h
 سماع^h ايⁱ : حب صمعه^h صمعه^h حب .
 صمعه^h ايⁱ صمعه^h صمعه^h : صمعه^h حب
 صمعه^h . حب صمعه^h صمعه^h :
 صمعه^h ايⁱ صمعه^h صمعه^h . حب صمعه^h
 صمعه^h : صمعه^h صمعه^h حب لا صمعه^h
 صمعه^h . حب صمعه^h لا ايⁱ صمعه^h وبعده
 ايⁱ وبعده . سلا^h ايⁱ صمعه^h صمعه^h
 حب^h : حب ايⁱ صمعه^h حب^h . ايⁱ

nunc credas, si non credidisti do-
 nec palpasti, quomodo in Patrem
 credes quem videre et palpate non
 potes? Ecce ego me inclinavi ad
 te et dedi tibi locum ut me tange-
 res, nec credidisti me esse donec
 inquisivisses et perscrutatus fuisset,
 quomodo credes in Patrem
 celo altiorem et sole subtiliorem
 quem intueri non potes? Et, nisi
 gratia mea se ad peccatores incli-
 nasset et movisset me ut me tibi
 videndum præberem, in increduli-
 tate periisses. Valde mirandus
 est amor Simonis qui, me haud
 viso, mulieri credidit, nec dubius
 hæsit nec inquisivit ut, postquam
 venissem et vidisset me, crederet.
 Ubinam vidisti hominem corpore
 constantem et sedulo inclusum ac
 detentum posse exire absquejanuis?
 Et me non credidisti resuscita-
 tum. Subtilis pro meo beneplacito
 factus, velut lux solis effectus sum
 inter vos et me vidistis. In sepul-
 chro incluserunt me mei sepultores
 tanquam mortuum et cadaver. Vi-
 gil eram ac vivus et visu fruens
 quum conditum me sepilirent et
 custodes exterius sederent sedulo
 me custodientes. Cælum et terram
 impleo et tamen satis amplum
 fuit sepulchrum pro statura mea.
 Quando necesse fuit ut surgerem
 surrexi, et, sepulchro non aperto,
 exivi. Cur, o Thoma, non credidisti
 quia Filius Dei sum? Si autem
 credis, cur difficultatem moves ut
 non agam sicut Deus. Si saxis jus-

a B. صومعه . — b B. صومعه . — c B. صومعه . — d B. صمعه . — e B. صمعه . —
 f B. حب .

٦٢٣
 ٥٩١٥ ٥٩١٦
 ٥٩١٧ ٥٩١٨
 ٥٩١٩ ٥٩٢٠
 ٥٩٢١ ٥٩٢٢
 ٥٩٢٣ ٥٩٢٤
 ٥٩٢٥ ٥٩٢٦
 ٥٩٢٧ ٥٩٢٨
 ٥٩٢٩ ٥٩٣٠
 ٥٩٣١ ٥٩٣٢
 ٥٩٣٣ ٥٩٣٤
 ٥٩٣٥ ٥٩٣٦
 ٥٩٣٧ ٥٩٣٨
 ٥٩٣٩ ٥٩٤٠
 ٥٩٤١ ٥٩٤٢
 ٥٩٤٣ ٥٩٤٤
 ٥٩٤٥ ٥٩٤٦
 ٥٩٤٧ ٥٩٤٨
 ٥٩٤٩ ٥٩٥٠
 ٥٩٥١ ٥٩٥٢
 ٥٩٥٣ ٥٩٥٤
 ٥٩٥٥ ٥٩٥٦
 ٥٩٥٧ ٥٩٥٨
 ٥٩٥٩ ٥٩٦٠
 ٥٩٦١ ٥٩٦٢
 ٥٩٦٣ ٥٩٦٤
 ٥٩٦٥ ٥٩٦٦
 ٥٩٦٧ ٥٩٦٨
 ٥٩٦٩ ٥٩٧٠
 ٥٩٧١ ٥٩٧٢
 ٥٩٧٣ ٥٩٧٤
 ٥٩٧٥ ٥٩٧٦
 ٥٩٧٧ ٥٩٧٨
 ٥٩٧٩ ٥٩٨٠
 ٥٩٨١ ٥٩٨٢
 ٥٩٨٣ ٥٩٨٤
 ٥٩٨٥ ٥٩٨٦
 ٥٩٨٧ ٥٩٨٨
 ٥٩٨٩ ٥٩٩٠
 ٥٩٩١ ٥٩٩٢
 ٥٩٩٣ ٥٩٩٤
 ٥٩٩٥ ٥٩٩٦
 ٥٩٩٧ ٥٩٩٨
 ٥٩٩٩ ٥٩٩٠

٥٩٩١ ٥٩٩٢
 ٥٩٩٣ ٥٩٩٤
 ٥٩٩٥ ٥٩٩٦
 ٥٩٩٧ ٥٩٩٨
 ٥٩٩٩ ٥٩٩٠
 ٥٩٩١ ٥٩٩٢
 ٥٩٩٣ ٥٩٩٤
 ٥٩٩٥ ٥٩٩٦
 ٥٩٩٧ ٥٩٩٨
 ٥٩٩٩ ٥٩٩٠

1 Joan. XX, 29.

2 B. ٥٩٩١. — 3 B. ٥٩٩٢. — 4 B. ٥٩٩٣.

sero colliquefiunt ut aqua, si mandavero montibus, fluunt ut lac; praecepi sepulchro et exivi sine ostio. Cur, o Thoma, non credidisti? quod si credidisses justificatus fuisses. Ubi congregati eratis, illic, januis clausis, ingressus sum; non vidistis quomodo tanquam lux intravi; oportebat te, Thoma, credere iis qui me viderant. Quia non dubitaverant nec inquisierant, ostendi eis plagas meas. Quid ad incredulitatem te decepit, ut inquirereres, et tunc tantum crederes. Nisi enim voluntas mea fuisset ut accederes ad me, non potuisses accedere; nisi minuissem ardorem meum, non potuisses corpus meum attrectare, quia ego sum ignis consumens qui ex gratia in terram veni, et tu homo pulvis; ecce attractasti carbones, nec combustus fuisti. Nunc quia tetigisti me cognoscis me Dominum tuum ac Deum esse. Beati qui, cum non vidissent me nec tetigissent, crediderunt¹ in me; magis adhuc beati qui statim ac exaltatus fui crediderunt in me. Thoma, robor cogitationes tuas ut testes fiant resurrectionis meae. Quia nunc vidisti et tetigisti, erit vox tua potens in gentibus.

4. Multa signa fecit Jesus coram discipulis, postquam, devicta morte, e sinu inferorum exivit. Sciens necesse esse ut discipuli in fide firmarentur signa fecit coram eis,

مبرصه . . . وبيد . . . لا حلتج وبع حدلج . . . لا عفتن وبلقاج
 . . . حجج من متلا هكتالا : وبعك اراج
 . . . حلا هكتالا لا هكتام
 . . . لا من همر هلمتلا حتتو . . . حسابا
 سوا وبع وراحتت : ممر حلا حلا
 فط . . . سب حلا حلا حلا حلا حلا . . . لا
 حلتج حلا حلا . . . لا سب لا سلا :
 لا افصح فحه هكتالا . . . سوا هكتالا .
 لا حلك حلا حلا حلا حلا . . . حلا
 حلا حلا حلا . . . حلا حلا حلا
 حلا حلا حلا . . . حلا حلا حلا
 حلا حلا حلا . . . حلا حلا حلا
 حلا حلا حلا . . . حلا حلا حلا
 حلا حلا حلا . . . حلا حلا حلا
 حلا حلا حلا . . . حلا حلا حلا
 حلا حلا حلا . . . حلا حلا حلا

ut eos ad fidem traheret. At ista
 signa non sunt scripta in libro, eo
 quod non opportunum esset. Fecit
 enim Jesus tam multa signa ut
 libros excederent et non sufficerent
 omnes libri ad notanda et nume-
 randa ejus gesta¹. Quaecumque
 autem scripta sunt mundum in ma-
 gnam admirationem impulerunt.
 Quanto magis miratus fuisset, si
 omnia scripta fuissent. Si e singu-
 lari ejus triumpho librorum myria-
 des efformantur, si unum Evan-
 gelium implet creaturas totumque
 mundum, quis complecti potuis-
 set, si scripta fuissent, omnia verba
 et gesta Christi qui in sua persona
 omnia Scripturarum oracula com-
 plectitur, cui cum Patre et Spiritu
 sancto gloria, adoratio, et honor in
 omnes generationes.

EXPLICIT SERMO SANCTI EPHEMI
 DE PASSIONE ET CRUCIFIXIONE DOMINI.

حلا حلا حلا . . . حلا حلا حلا
 حلا حلا حلا . . . حلا حلا حلا

¹ Cfr. Joan. XXI, 25.
² R. . .

MONITUM

IN HYMNOS DE AZYMIS.

S. Ephræmum scripsisse hymnos 21 de Azymis constat ex subscriptione quæ ad finem hymnorum in codice 14627 legitur. Horum hymnorum sex periere, nempe hymni 7-12, reliqui supersunt in duobus Musæi Britannici codicibus, unde eos, duobus abhinc annis, quanta potuimus cura, exscripsimus. Prior codex, numero 14571 (add. manusc. 14571) notatus, membranaceus est et anno græcorum 830, Christi 519 exaratus fuit. Ex illo codice, quem littera A designavimus, descripti sunt hymni 1-2, qui soli in eo habentur. Alter codex, pariter membranaceus, sæculo V vel VI conscriptus, continet hymnos 1-6, 13-21. Numero 14627 notatur inter additos codices; illum littera B indicavimus. Iste codex nobis ministravit hymnos omnes quos hic apposuimus. Pro duobus tamen prioribus hymnis varias tantum hujus codices lectiones exscripsimus. Hymnus secundus sub nomine etiã Ephræmi citatur in *Catena Patrum*, octavo, ut videtur sæculo confecta, quam continet cod. 14532. Varias hujus codicis lectiones littera C designavimus. Citatur denique in altera *Catena* quæ habetur in cod. 12155 sæc. VIII ad fol. 76, verso.

I.

* خلا ملا . ولسه . ولسه . ولسه . ولسه .
 لہا منسحر صلا . حسدہ لہا ختلا .
 سوسہ حدلہال . حب لہا ولسہ سوسہ .
 ولسہ ولسہ ولسہ ولسہ . حب لہا ولسہ

* حسدہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .
 ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .
 ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .
 ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .
 ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .
 ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .
 ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .
 ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .
 ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .
 ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا ولسہ لہا .

* Strophæ sex versus habet quinque syllabarum.

* R. ح . — b B. ح . — c B. ح .

I.

Tono : Qui longanimus est¹.

1. Qui sapientiam omnibus præstat venit in amore suo ad hebetes. ipsi autem in sua hebetudine permanserunt, et nihil discernentes quamvis admoniti persecuti sunt thesaurum omnis intelligentiæ.

Responsorium : Gloria missori tuo.

2. Miror misericordias tuas quas in malos effudisti. Evacuasti gloriam tuam ut locupletares inopiam nostram, atque ita tuis thesauris socii efficeremur supernorum.

3. Perfectione donatus fuerat homo per gratiam illius qui postea eum sanitati restituit et præmio ornatum edocuit. Post sanationem suam edoctus est homo. Præmium accepit qui edoctus fuerat, et edoctus est qui sauciatus fuerat.

4. Humanitatem perfecit omnibus suis perpessionibus. Qui vapulans docebat et patiens promittebat ductus est ad mortem ut agnus ad firmanda promissa.

5. Qui iudicat iudices iudicatus fuit et damnatus pro illo qui peccaverat. Justus enim pro iniquis condemnatus fuit. Gloria missori ejus!

6. Venit in iudicium Bonus in

Finis versus puncto, strophæ autem quatuor punctis (⋄) indicatur.

ܡܘܬܘܢܘܢ ܘܡܘܬܘܢܘܢ . ܘܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܘܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܘܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܘܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .
ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ . ܡܘܬܘܢܘܢ ܡܘܬܘܢܘܢ .

amore suo pro malis. O mira res!
condemnarunt illum pro nobis.
Qui per ipsum existebant pro suis
iniquitatibus crucifixerunt eum.

7. Qui se eis tradiderat ut per
necem ejus vitam haberent, sicut
agnus in Ægypto in typum Domini
sui vivos eos servaverat, occisus
fuit et in suo amore salvavit occi-
sores suos.

8. Adamus peccavit et deliquit
in paradiso in loco deliciarum,
justus ad tribunal, in locum cru-
cialius pro eo adductus fuit.

9. Ecce venit Bonus ut perfec-
ret justos qui ejus typum gerebant;
idem ipse in fine temporum per
corpus suum perfecit fratres suos
ut essent velut membra sua.

10. Sicut Adam suo corpore
occidit vitam, sic, ad ejus exem-
plum, corpore illius qui omnia
perfecit perfectionem adepti sunt
justi et misericordiam peccatores.

11. Victor descendit ad nos ut
vinceretur, non a Satana quem vi-
cit et strangulavit, sed a crucifixo-
ribus. Vicit per justitiam suam,
victus est ex misericordia sua.

12. Vicit Fortem, et victus est
ab infirmis. Crucifixerunt illum,
et ille sua sponte se tradidit. Vic-
tus est ut vinceret. Vicit per ten-
tationes suas, victus est ex miseri-
cordia sua.

13. Vicit in deserto Satanam qui
ipsum adoriebatur, et victus est a
Satana in monte ubi is eum cruci-

חַיִּים מְלֵאֵי מִלְחָמָה . וְאֵל חַסְדֵיכֶם
 לְרַחֵמֵנוּ .

מְבַרְכֵינוּ וְכֹל מְבַרְכֵינוּ . וְיִשְׂרָאֵל מִן הַיָּם
 עַד הַיָּם לְרֵעֵינוּ . חַסְדֵיכֶם וְרַחֲמֵיכֶם .

וְיִשְׂרָאֵל לְכֹל מְבַרְכֵינוּ . מְבַרְכֵינוּ וְלֵאלֹהֵינוּ . נְשָׂא לְבָבְךָ
 מְבַרְכֵינוּ .

מְבַרְכֵינוּ חַסְדֵיכֶם וְרַחֲמֵיכֶם . מְבַרְכֵינוּ חַסְדֵיכֶם וְרַחֲמֵיכֶם .

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל . וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל .

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל . וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל .

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל . וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל .

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל . וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל .

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל . וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל .

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל . וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל .

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל . וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל .

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל . וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל .

^a B. אָל .

fixit. Dum occidebatur occidit Satanam, ut suo illius delicto eum vinceret.

14. Sapientia quæ omnia perfecit, pueros allexit, imperitos interrogavit, cum doctoribus disputavit, intelligentiam omnibus dedit, veritatis semen omnibus distribuit.

15. Sapientia Dei descendit inter stultos, doctrina sua eis sensum dedit, explicationibus suis eos illuminavit; ipsi in mercedem auxiliorum ejus genas ei percusserunt.

16. Bonus in bonitate sua ad malos descendit; solvit pretium qui nihil debiti habebat, et retributus fuit qui nihil commodaverat. Injuria eum affecerunt duplici sub respectu, privando scilicet et retribuendo.

17. Bonus portavit et portare fecit : mirum utrumque! portare nos fecit veritatem et portavit ipse nostras iniquitates. Inopes ejus divitias portarunt et sua peccata ei imposuerunt.

18. Bonus crucifixores dilexit in eorum infantibus quos portavit et benedixit. Omnium unum fuit sacramentum. Dum eum oscularentur momorderunt per os furis.

19. O error hujus populi! Ecce sedet in spe et victimas expectat. Scelus est post agnum Dei victimas adhuc offerre.

II.

✠ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ

ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .

ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .

ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .

ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .

ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .

ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .

ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .
ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .

† Matth. XXII, 42.

• Citatur in C hoc modo ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . — ^b Cod. B. ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . — ^c Cod. C. ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ . — ^d C. ܡܕܘܢܐ ܕܚܝܢܐ .

II.

Ejusdem toni.

1. Cognitor ille. qui scientiam suam in se portabat et occultabat, interrogavit errantes : Christus, cujus filius est¹? Ut manifestaret suam divinitatem ipse de se questionem posuit.

Responsorium : Benedictus qui immolatus est pro nobis.

2. Sciens agnus veritatis sacerdotes rejectos et sacrificatores pollutos sibi non sufficere factus est suo corpori sacerdos et sacrificatorum princeps.

3. Sacrificatores populi necarunt principem sacrificatorum. Sacrificator noster victima factus sacrificio suo abolevit victimas et expandit auxilia sua quocumque locorum.

4. Sacerdotes brutis meliores immolabant et offerebant sacrificia brutorum; sacerdos sanctificabatur agno sanctitate destituto.

5. Nullus agnus agno cœlesti major. Quum sacerdotes terrestres essent et agnus cœlestis, ipse sibi fuit victima et sacerdos.

6. Digni quippe non erant sacerdotes polluti offerre agnum im-

מעב לאלה סללסס . חבבוס סעס
כלא *

לסעס סריא חבבוס . לאזר* חססל ופפוס*
סעס סריא חבבוס . חזר* חססל ופפוס .
סס לוס וחס סב . סוסל וססס *

לכוסס לכוסססל . וססססס ופפוסס .
ולא סעס וססל . לסעס ססעס סוס .
סוסס ופ לכוססססל . ללס סססס *

לסססס וסס סס . סססססס ופפוססס .
סס ססס חבבוס . חבבוססס ופפוס .
ופפוס ססס ססס . וסססססס ססס *

סססססל וסס סס . סססססס לכו סס .
ססססס ופפוססס . ססססססס ופפוס .
סססססס ופפוסססס . לססססס ופפוססס *

סססססס ופפוססס . סססססס ופפוססס .
ססססססס ופפוסססס . ופפוססססס ופפוסססס .
ססססססס ופפוסססס . סססססססס ופפוססססס *

* — B. C. ססס . b C. ססססס . — c B. C. ססס .

maculatum, victimam pacificam, quæ cœlo et terræ pacem afferebat sanguine suo omnia pacificante.

7. Panem fregit manibus suis in sacramentum sacrificii corporis sui; calicem miscuit in sacramentum oblationis sanguinis sui. Ipse sibi sacrificium obtulit sacerdos propitiationis nostræ.

8 Induit sacerdotium Melchisedech ipsius figuræ. Is victimas non præstitit, sed panem et vinum obtulit. Aboliturum est antiquum sacerdotium, non supersunt libamina.

9. Regem de domo David indecore tractarunt milites ejus Insanientes eum ut insanientem habuerant. Dum eum abjecerunt ostenderunt se insanire et errare qui regem suum sic indecore tractarent.

10. Regnum David filium David desideravit. Vidit eum et lætatum est atque obmutuit Sion. Vidit eum et contristatum est a pulchritudine omnia exhilarante.

11. Populus prophetam vocavit prophetiæ Dominum. Honor eorum contumelia est. Rursus eum ut insanientem tractarunt. Honor eorum alapa fuit et gravis blasphemia.

12. Si esset propheta socius esset prophetarum et de alio ipso excellentiore innueret; Dominus autem est prophetarum et servi ejus de ipso clamant.

13. Expectata spes advenit populo. Populus spem abjecit et illam inter gentes projecit. Ipse

حصقلا زونو له لبعهوس . لبعقلا وبعبسه
 وبعق .
 حصقلا وبعبسه لبع . لبعقلا وبعبسهوس .
 حصقلا وبعبسه لبع . وبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 زونو له لبعهوس وبعقلا . لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 حصقلا وبعبسهوس : لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس . لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس : لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس . لبعقلا حصقلا وبعبسهوس . . .
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس . لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .

III.

حصقلا وبعبسهوس وبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس : لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس : لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس : لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس : لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس : لبعقلا حصقلا وبعبسهوس .

† Ex codice 14627, fol. 9, sqq. Unde hymni qui sequuntur descripti sunt. Præmittitur inscriptio
 وبعقلا حصقلا وبعبسهوس iterum de azymis. Stropha constat

absque spe fuit, gentes vero accurrentes induerunt spem quam ille exuerat.

14. Quam spem videndam prophetæ expectaverant, hanc ut convitiis afficerent festinavisse insanientes qui eam viderant quis non obstupesceret? Ut quid venerat in diebus eorum?

15. Idcirco venit in diebus eorum ut, si eam acciperent, vitam haberent; si vero eam rejicerent notum fieret quantum insanirent suum rejiciendo lumen.

16. Difficile est prævaricatori agnoscere se prævaricatorem esse. Qui suam malitiam non sentit... quando nondum prævaricatus est; in sua enim prævaricatione discernit odorem nequitiae.

III.

Tono : **Congregati faciamus in mense Nisan¹.**

1. Ecce agnus paschatis occisus in Ægypto, et mactatus in Sion agnus verus.

Responsorium : **Laus Filio mysteriorum Domino qui omnia mysteria cruce sua complevit.**

2. Duos agnos inspiciamus, fratres, videamus an similes sint vel diversi.

3. Pendamus et conferamus

duobus versibus novem syllabarum et dividitur in duo hemistichia quinque et quatuor syllabarum.

- /للاذبح صروف دارند فرسا .
- ✧ صوفو دحترا /ونسا فعلا
- دارند /ند: موعلا /ونسا وموعلا .
- ✧ فد موعلا وصفي /ونسا
- ونه /ند: ستا ونه داحترا .
- ✧ /ونسا ص مورا حملا وملا

IV.

• صروف د: مورا

- موعلا /وموعلا /للا ونه صروف .
- ✧ موعلا /للا موعلا ونه صروف

• دوسا : /لاموعلا /للا: دارمفعلا
 • مورا صلا /وموعلا ونه صروف دوسا

- /اموعلا /وموعلا /للا ونه صروف .
- ✧ /اموعلا /وموعلا /للا ونه صروف
- /اموعلا /وموعلا /للا ونه صروف .
- ✧ /اموعلا /وموعلا /للا ونه صروف
- /اموعلا /وموعلا /للا ونه صروف .
- ✧ /اموعلا /وموعلا /للا ونه صروف
- /اموعلا /وموعلا /للا ونه صروف .
- ✧ /اموعلا /وموعلا /للا ونه صروف

17. Aperta fuit Ægyptus per agnum paschatis; ipsa viam pandit Hebræis.

18. In agno veritatis viam veritatis restituit Satanias qui multiplices erroris vias excogitaverat.

19. Ille vitæ agnus voce sua viam trivit iis qui in sepulchris jacebant.

IV.

Ejusdem toni.

1. Audite typum in Ægypto patentem, audite antitypum revelatum et absconditum in Sion.

Responsorium : Laus Filio qui cruce sua omnes figuras complevit quas servi ejus delineaverant.

2. Inferos et errorem confusione operuit Dominus noster; mortem et Satanam simul devicit.

3. Errorem in inferis inclusit Dominus noster, ut per illud quod patens erat doceret quod erat occultum.

4. Sicut manifesto disruptit inferos ita occulte disruptit errorem.

5. Sicut manifesto vicit mortem, sic occulte victus est Satanias.

6. Disrupta sepulchra multi viderunt, devictum autem Satanam non viderunt.

7. Per illud quod prope erat manifestavit quod procul abscondebatur.

חב צנ: יום שמהל חסנאל טאד .
 † דנ: חסאל יום מילדוס יום פסל שמהל
 חב יאה יום חקמל דוס מהלה .
 † סדנ: חסאל יום סמריה יום זל שמהל

 לז: חסאל חרץ דאנ: חריסל .
 † ינ: יום מהלה מהלה חסנ: †
 לז: חסאל מוסב וסל: יום לוס .
 † לז: יום ינ: מהלה דנ: † (פתינ) †
 † עמל: יום יפ עמהל ספמל לז: .
 † לז: מלל סל וסל חסנ: †
 † יל: ינ: חריסל חסנ: חסנ: .
 † יל: ינ: מהלה מהלה סלמהל
 † שמהל חסנל יום מהלה .
 † וסנ: חסנ: † סל חסנ: †
 † דוס: ינ: חריסל מהלה חסנ: .
 † ינ: חסנ: חסנ: † ינ: † חסנ: †
 † דוס: ינ: מהלה מהלה סלמהל .
 † ו: ו: † ינ: † חסנ: † סלמהל
 † דוס: ינ: סל מהלה סלמהל .
 † ו: חסנ: מהלה חסנ: סלמהל †
 † חסנל יום מהלה חסנל .
 † ו: חסנ: † ו: † ינ: † סלמהל †

 † ינ: סלמהל חסנל חסנ: † סלמהל .
 † חסנל חסנל חסנ: † סלמהל †
 † דוס: סלמהל חסנל חסנ: † סלמהל . [000]
 † חסנ: חסנ: † ו: חסנ: †

8. Etsi in fine mors victa fuit, ipsa tamen in parasceve necavit eum qui vitam omnibus præstat.

9. Quando gentes pœnitentiam egerunt confusione suffusus fuit Satan ; at in parasceve ipse necavit illum qui omnia vincit.

10. Trepidavit Ægyptus in agno paschatis. Agnus ille occisus occidit primogenitos.

11. Trepidavit error cernens suas fraudes ab agno veritatis patelactas.

12. Audierunt inferi vocem illam quæ mortuos vivificat, et eorum corda scissa sunt.

13. Agnus paschatis vicit dumtaxat Ægyptum; agnus veritatis vicit simul inferos et errorem.

14. Infernum aperuit ibique errorem inclusit ut utrumque necaret qui ab utroque victus fuerat.

15. In agno paschatis ululavit Pharaon, plangens primogenitum filiorum suorum.

16. In agno veritatis ululavit Malus quod justificatus esset Adam, peccatorum origo.

17. In agno vitæ ululavit Mors quod suscitatus esset Abel suus primogenitus.

18. Satanam inclusit in regno Mortis ut Satanas et Mors ad invicem clamarent se ab uno victos esse.

19. Ecce virtutes simplices in agno figuræ, et facinora duplicata in agno veritatis.

20. Erubescat populus quem persuasum non fecerunt tam multi mediatores qui in medio surrexerunt.

لا كنه: ارفعهوم ارب فزسه .
 فزته سلعنك دانه فزسه *
 دبهام اهد تهلفنا وبننه احنا .
 ونا لحنك بعههنا حولا وبقواين *
 ونا لحنك بعتنا اس عقتعا .
 عقنهورم وبعسنا لحنك حلا حلا *
 حتنا سحادا لحنك احب .
 فزنا لبعناين سالاوسناين *
 بدهام صا حنا
 ووبساقهورم حبهورم ساسنا لحنك *
 لحنك ونا لعدهسنا حنا فزسه .
 فزسنا وبعفوزنا احنا فزسه *
 لحنك اهد انا ونا وبعنا .
 وبعنا حلهنا احنا لهفصنا *
 لحنك موهلا لحنك حنا حنا .
 وبعنا حلهنا لحنك هفنا *

21. Nec enim persuasum eum reddiderunt mysteria paschatis ejus quæ figurabant et præsignabant agnum paschatis nostri.
 22. Erubescant doctrinæ quæ alienant a se Filium; quia ecce Lex portat omnes ejus figuras.
 23. Ecce prophetæ, ut famuli, portant imagines Christi qui regnavit super omnes.
 24. Elementa et libri simul portant sacramenta humanitatis et divinitatis ejus.
 25. Erubescat populus cujus testamenta speculum facta sunt testamentis nostris.
 26. Tibi gloria, Domine, paschatis nostri. Pascha Ægypti prænuntiavit mysterium tuum.
 27. Tibi laus, Domine prophetarum, prophetæ omnes delinearunt effigiem tuam.
 28. Tibi gratiarum actio, Domine elementorum, quia natura universa te adorat.

V.

V.

حنا صلاه .

Ejusdem toni.

احناين وانا ارفم حبهورم حققنا .
 ونا لهحب اس ونا فزسه *

1. Agnus Dei sanguine suo eduxit populos ex errore velut ex Ægypto.

هسنا : هسنا انا احنا وبعفوم حبهورم .
 اس وبعفوم فزسه لحنك موهنا .

Responsorium : Gloria Filio qui sanguine suo liberavit nos, sicut figura ejus liberavit filios Israel.

احنا هفتنا لبعفهه ههه .
 سحسنا هه حلهنا سحا هفنا *
 احنا حبنا لبعفهه ههه .

2. Multi agni mactati fuerunt, hoc uno Ægyptus devicta est.
 3. Multi agni in solemnitatibus

* חסב יום כלום? סחב לך חסב *
 * חסב לך / חסב (sic) יום / חסב : סחב .
 * ויום סחב יום / חסב יום / חסב *
 . דאחזא כי : יום / חסב יום / חסב .
 * חסב סחב יום / חסב *
 . חסב סחב יום / חסב יום / חסב .
 * וי / חסב יום / חסב יום / חסב *
 . וי / חסב יום / חסב יום / חסב .
 * וי / חסב יום / חסב יום / חסב *
 . וי / חסב יום / חסב יום / חסב .
 * וי / חסב יום / חסב יום / חסב *
 . וי / חסב יום / חסב יום / חסב .
 * וי / חסב יום / חסב יום / חסב *
 . וי / חסב יום / חסב יום / חסב .
 * וי / חסב יום / חסב יום / חסב *
 . וי / חסב יום / חסב יום / חסב .

oblati fuerunt, hoc uno error devictus fuit.

4. Samuel obtulit agnum lactentem¹, quo devicti sunt viri robustissimi omnesque vires Philistinorum.

5. Agno, Davidis filio, prostratus est Malus fortissimus, occultus Goliath.

6. Sacerdotes velum sanctuarii abstulerunt et immaculatam hanc purpuram imposuerunt ei.

7. Sicut autem calumniati sunt eum de censu, effutientes eum prohibuisse ne quis censum daret².

8. Sic calumniati sunt propter vestem purpuream ipsi impositam et contra eum vociferati sunt.

9. Timentes quippe sanguinem immortalem purpuram super eum projecerunt ut eum morti traderent.

10. Purpuram dederant reges terræ Machabæo et Simoni summo sacerdoti.

11. Ex illa purpura pannum tulerunt et imposuerunt super filium regis et prophetaverunt de eo sicut Caiphæ.

12. Regnum Davidi tradiderunt, hunc vero, dum nolent, regem fecerunt.

13. Suum ab eo regnum auferre volentes aliud ei regnum addiderunt.

14. Quia ipse est rex regum et nectit coronas, omnis principatus ei tributus est.

15. In hoc festo aspersus fuerat sanguis agni paschalis super omnes postes.

¹ I. R. g. VII, 9.

² Luc. XXII, 2.

: דרנה חבדו / אגרו / וסו / וסו :
 * / וסו : סעסל / חו / אכטו :
 . דרנה חבדו / וסו / וסו .
 * / וסו : סעסל / וסו / וסו .
 . דרנה חבדו / וסו / וסו .
 * / וסו : סעסל / וסו / וסו .
 . וסו / וסו / וסו / וסו / וסו / וסו .
 * / וסו : סעסל / וסו / וסו .
 . וסו / וסו / וסו / וסו / וסו / וסו .
 * / וסו : סעסל / וסו / וסו .
 . וסו / וסו / וסו / וסו / וסו / וסו .
 * / וסו : סעסל / וסו / וסו .
 . וסו / וסו / וסו / וסו / וסו / וסו .
 * / וסו : סעסל / וסו / וסו .

VI.

כז מלו .

. חס / וסו / וסו / וסו / וסו / וסו .
 * / וסו : סעסל / וסו / וסו .

: וסו / וסו / וסו / וסו / וסו / וסו :
 * / וסו : סעסל / וסו / וסו .

. וסו / וסו / וסו / וסו / וסו / וסו .
 * / וסו : סעסל / וסו / וסו .

16. In hoc festo immixtus fuit sanguis agni veri in venis discipulorum.

17. In hoc festo olim dedit populo liberationem temporalem.

18. In hoc festo fugatus est error per agnum veritatis qui veritatem docuit.

19. Agnus figurativus et vices gerens quando venit finis et cessarunt figuræ,

20. Veritatem non abstulit agni veri. Quis major est agno vero ut illi substituat?

21. Quis enim agnus potuit evacuare agnum Dei qui figuras abolevit?

22. Aggressus est ille adimpletionem et induit figuras quas paraverat ei Spiritus sanctus.

23. Ecce figura in Ægypto, veritas in Ecclesia, obsignatio retributionis in regno cœlesti.

VI.

Ejusdem toni.

1. Inter agnum et agnum steterunt discipuli. Manducaverunt agnum paschalem et agnum verum.

Responsorium : Tibi gloria, rex Messia, qui sanguine tuo sanctam salvasti Ecclesiam.

2. Apostoli medii steterunt inter figuram et veritatem. Viderunt abscissam figuram et adductam veritatem.

1. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים וְזָרָא*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 2. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 3. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 4. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 5. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 6. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 7. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 8. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 9. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 10. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 11. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 12. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 13. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים
 14. *לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים*
וְיָרָא לְחַמְּךָ יְהוָה וְחֵם אֶת לֶחֶם הַחַיִּים

3. Beati qui habuerunt et finem figuræ et initium veritatis.
 4. Manducavit Dominus pascha cum discipulis suis; pane quem fregit azyma abolevit.
 5. Panis ejus omnia vivificans vivificavit populos; locum tenet azymorum quæ qui comedebant moriebantur.
 6. Dedit nobis Ecclesia panem vivum loco illorum azymorum quæ dederat Ægyptus.
 7. Dedit nobis Maria panem vitæ pro pane lassitudinis quem dedit Eva.
 8. Abel agnus fuit et agnum obtulit. Quis vidit unquam agnum offerentem agnum?
 9. Agnus Dei agnum manducavit. Quis vidit unquam agnum comedentem agnum?
 10. Agnus veritatis manducavit agnum paschatis. Figura ventrem ingressa est veritatis.
 11. Omnes figuræ in sancto sanctorum commorabantur expectantes illum qui omnia complet.
 12. Viderunt figuræ agnum veritatis, aperuerunt portas templi et exierunt in occursum ejus.
 13. Omnes figuræ in eo insertæ sunt atque habitarunt, quia omnes de eo ubique prædicarunt.
 14. In eo quippe completa sunt sacramenta et figuræ, ita ut ipse sigillum apposuerit qui omnia complet¹.

¹ Quæ sequuntur desunt usque ad hymnum decimum tertium.

XIII.

ܕܢܝܫܢܐ .

ܐܠܝܢܝܢ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .
ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ : ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ
ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ :

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .
ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .
ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ ܕܢܝܫܢܐ .

¹ Tonus idem est ac ille hymni tertii. Stropham nempe duos versus habet novem syllabarum. Unde conjicere licet hymnos qui desunt eodem metro compositos fuisse.

² Joan. XVIII, 13.

XIII.

Ejusdem toni³.

1. Venite, fratres, celebremus in mense Nisan solemnia gesta agni veritatis.

Responsorium : Cætus noster celebret agnum paschalem quem lupi voraces necarunt in mense Nisan.

2. Ligatus erat in domo Annæ² et occultabatur in eo virtus, quæ solverat (tres pueros) in medio fornacis³.

3. Silebat in judicio et occultabatur in eo sapientia suis oraculis omnium victrix.

4. Silebat in medio populi ille ejus vox terrebat populum in monte Sina.

5. Ibant tenentes eum, quiescebat autem in eo virtus quæ sustinet omnes creaturas.

6. Osculatus est eum Judas⁴, ipse autem tranquillus remansit osque clausum tenuit qui a dæmonibus clamores excierat⁵.

7. Interrogavit eum Herodes atque despexit⁶; tacuit autem ille a quo linguæ solvuntur.

8. Vehabatur in cruce ille qui occulte vehitur in curru cherubim.

³ Dan. III, 92.

⁴ Matth. XXVI, 49.

⁵ Luc. IV, 42.

⁶ Luc. XXIII, 11.

. כִּי־יָזַם מַדְּוֹתָוּ וְשָׁרָה לָהּ כִּי־יַעֲמֵל חַיֵּי .
 * שְׂמַחַת וְחַיֵּי וְשָׁרָה מִדֵּשׁ חַיֵּי־נָא .
 . יָרִים מִמֶּנּוּ כִּי־יַעֲמֵל וְשָׁרָה חַיֵּי .
 * וְשָׁרָה מִדֵּשׁ וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 . אֲשֶׁר־יַעֲמֵל וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 * וְשָׁרָה מִדֵּשׁ וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 . לְמַעַן יִשְׂמַח וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 * וְשָׁרָה מִדֵּשׁ וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 . מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ .
 * וְשָׁרָה מִדֵּשׁ וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 . כִּי־יָזַם מַדְּוֹתָוּ וְשָׁרָה לָהּ כִּי־יַעֲמֵל חַיֵּי .
 * שְׂמַחַת וְחַיֵּי וְשָׁרָה מִדֵּשׁ חַיֵּי־נָא .
 . יָרִים מִמֶּנּוּ כִּי־יַעֲמֵל וְשָׁרָה חַיֵּי .
 * וְשָׁרָה מִדֵּשׁ וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 . אֲשֶׁר־יַעֲמֵל וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 * וְשָׁרָה מִדֵּשׁ וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 . לְמַעַן יִשְׂמַח וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 * וְשָׁרָה מִדֵּשׁ וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .
 . מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ .
 * וְשָׁרָה מִדֵּשׁ וְשָׁרָה מִדֵּשׁ .

9. Mirrham dederunt ei¹, qui absconditam possidet dulcedinem qua amara dulcia fiunt.
 10. Sitivit² et aquam petiit, dum recondebatur in eo fons vitæ omnibus vitam præstans.
 11. Lavit Pilatus manus³, easque mundavit, sic damnans populum qui inquinaverat manus suas.
 12. Luto e sputo facto aperuit oculos cæci⁴, ut argueretur populus qui eum despiciebat.
 13. Consputus fuit Dominus omnium quem intueri Seraphim non audent.
 14. Dum opprobriis operiebatur. Cherubim et Seraphim occultarunt facies suas non audentes aspicere.
 15. Quum illuderent ei tremuit Michael, admiratione stuporeque captus est Gabriel.
 16. Creatura, quum non haberet velamen ad faciem suam velandam,
 17. Tenebras velut velum sparsit, ut Sem et Japhet pallium extenderant⁵, ut non videret probra Domini sui purissimi.
 18. Quum clamando emisit spiritum, repercusa voce personuit templum.
 19. Quum auditum est ipsum cum clamore caput inclinasse, portæ templi scissæ sunt, velut ac si terræ motu percussæ fuissent.
 20. Creatura vestes luctus induit et tenebris se obvolvit propter Dominum suum.

¹ Matth. XXVII, 34.
² Joan. XIX, 28.
³ Matth. XXVII, 24.

⁴ Joan. IX, 6.
⁵ Gen. IX, 23.

- هصدا وحصا مهوعا لب احصداون .
 * ونا اوت اوقا خلا صحوة
 • حنسا عللا لوعا سدا ووقلا .
 • فوصدا خلا حلاون هوق ووعون
 • وياحون حنا ووع ووقلا ووعون .
 • هوقوقا لمتيرة حور منها خلا
 • هصدا ووقوقا لوعا حوق حعب لوعا .
 • لوصون هوسعده لوعا حوق سلع لوعا *
 • ووع لوعا هوحسره حوقوقا لوصدا
 • وونا ووعود لوعا لوصون حوق خلا
 • هدا ووعوق وسانوس حوق حوق هدا
 • هوقا مناد لوعا ووعا لافهوس *
 • مار لوعا حوقا هصدا لوعا حوق .
 • وولا ووعا ووقا وحاب ووعا لوعا *
 • هوم لوعا حوقا حوقا حوقا ووقوقا
 • ووع ووقا لوصدا حوق فلاقا *
 • هوم لوعا حوقا حوقا حوقا لوعا حوق .
 • سلا حوقا حوقا لوق هوقا خلا *
 • ووقا لوعا حوقا حوقا هوقا لوعا حوق .
 • ملا ووقوقا هوقا هوقا *
 • سلع لوعا لوعا هوقا حوقا لوعا حوق .
 • سلا ووصدا لوس ووقا *
 • حوسام لب حوقا هوقا ملا .
 • ووقا لوقا ووصام لوعا *
 • ووقا لوقا ووصام لوعا *

- 21. Velum sanctuarii velut palium scissum est et ingressum aperuit propter dilectum.
- 22. Creatura petiit vestes luctus, et capite inclinato, illis se obvolvit,
- 23. Ut erubesceret filia Sion caput gerens nudatum et manus sanguine hæredis pollutas.
- 24. Cœli, qui lætitia affecti fuerant in Christi baptismo, in ejus passione caligine et tenebris operati fuerunt.
- 25. Occultavit gloriam suam ut posset opprobrium ad venerandissimum omnium Dominum accedere.
- 26. Mare rubrum ejus aspectu illico siccatum est. Quomodo ad ejus faciem sputum accedere potuit?
- 27. Stabat in judicio ille in quo abscondebatur magnum illud judicium quod futurum est.
- 28. Gestabat coronam spineam inter crucifixoies qui veniet in gloria cum angelis.
- 29. Gestabat coronam spineam et in eo recondita erat virtus quæ omnia constituere et dissolvere potest.
- 30. Projectus erat in sepulchro, ibique silebat cujus vox saxa durissima scindit.
- 31. Conditus jacebat, et in eo abscondita erat virtus ossa in tumulo vivificans.
- 32. Involutus ut cadaver voce præditus erat qua Lazarum institis ligatum suscitavit.

XIV.

XIV.

לוהב חב מלך :

Ejusdem toni.

למלא חכמה נעמד קדושה
 חב ובו מדתו ובו ורב אהלה :

1. Mulier ad mensam osculata
 est pedes ejus, quamvis ipse esset
 hujus meretricis Dominus.

חמלה : עשה חכמה וכל חכמה
 וחכמה וכל חכמה וכל חכמה :

Responsorium : Gloria Christo qui
 ivit ad mortem ut morte sua vivi-
 ficaret filios Adæ.

מחלה מוכה חכמה כל

2. Peccatrix accessit ad eum qui
 condonat omnibus, cujus os hys-
 sopus est quæ mundat peccata.

והחכם והכל וכל חכמה מוכה

3. Peccator accusabat eum qui
 omnium scientiam in se repositam
 habet, quod non noscet hanc mu-
 lierem.

חב חכמה וכל חכמה

4. Maria ungebat eum, dum
 Cherubim fas non est caput ejus
 attingere.

חכמה וכל חכמה חכמה חכמה

והחכם חכמה חכמה חכמה חכמה

5. Permisit ut Joannes super
 pectus ejus recumberet ad exal-
 tandos terrenos coram cœlestibus.

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

והחכם חכמה חכמה חכמה חכמה

6. Hac ratione ostendit diligi
 hominem qui purus et sanctus est
 ut Joannes.

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

7. Hac etiam ratione ostendit
 diligi homines virginitate sanctos
 ut Joannem.

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

8. In uno illo dilecto Joanne
 arrham dedit se dilecturum omnes
 sanctos.

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

9. In beatam mulierem insur-
 rexerit fur ille Iscariotes, prætextu
 quod pauperum causam ipse age-
 ret.

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

חכמה חכמה חכמה חכמה חכמה

10. Audivit Dominus noster ejus
 dicteria, sed eum propalare noluit,
 quamvis ipse sit fornax omnia pro-
 bans.

/وزا /وهعلا /وهو /وه /الهونبا .
 * لهسلا /لهوس /لهب /لهسول *
 * لهسولال /لهوس /لهب /لهسلا .
 * لهس /لهونبا /لهوزن /لهوسلا /لهوس *
 /وهك /لهوس /لهونبا /لهوسلا /لهوسلا .
 /وهك /لهوس /لهونبا /لهوسلا /لهوسلا /لهوسلا *
 /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا .
 * /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا *
 /وهك /لهوس /لهوسلا /لهوسلا .
 /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا *
 /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا .
 * /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا *
 /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا .
 * /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا *
 /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا .
 * /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا *
 /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا .
 * /لهوسلا /لهوس /لهوسلا /لهوسلا *

11. Secretum discipulis cœlatum Joanni dilecto suo discipulo revelavit.
 12. Discipulus virgo accessit ad sanctitatis auctorem qui ostendit virginitatis sociam esse sanctitatem.
 13. Intinctum panem dedit Dominus furi qui se, nemine cogente, prodidit.
 14. Longanimum se præstitit suavissimus Dominus ut perniciosus ille seipsum eo argueret.
 15. Intinctum panem dedit illi qui occulte mortuus erat, sed panis erat pharmaco vitæ per ablutionem privatus¹.
 16. Qui vitam omnibus præstat benedixit hunc cibum, qui pharmacum vitæ effectus est coram edentibus.
 17. Sed panem benedictionibus per ablutionem privatum accepit alter iste maledictus serpens.
 18. Accepto pane Judas separatus est a discipulis: ipse separavit se; nam illi eum non expulerunt.
 19. Non separavit eum Dominus ne blasphemaret quis coacte Iscariotem et non voluntarie egisse.
 20. Dominus attraxit eum ad se etsi non vocatum, quando vero se separavit et exiit, non eum expulit.
 21. Quod utique elegit eum bonum fuit, quod vero ipse se reprobatum malum fuit.
 22. Quum a grege duodecim se separavisset lupus occultus atque e cœnaculo exivisset,

¹ Cfr. supra p. 433, n. 1.

מִן אֱגִיפְטָא . סִינַי פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ וְאֵרְבֵּהּ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .

XV.

כִּי מִלֵּוִי .

אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .

אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ : אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ : אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .

אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .
 אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ . אֲרֵיבָהּ פְּקִיעַ .

23. Surrexit agnus veritatis et corpus suum fregit suis ovibus quæ manducaverant agnum paschalem.

24. Ibi obsignata fuit figura ex Ægypto usque in cœnaculum per generationes transmissa.

XV.

Ejusdem toni.

1. Deus qui descendit super montem Sinai, propria sua virtute montem sustinebat.

Responsorium : Gloria Filio qui suo nos sanguine liberavit, sicut ejus typus liberavit filios Israel.

2. Liquefactus est mons antecum, sed virtus creatoris sustinuit eum.

3. Sui enim creatori inserviunt creaturæ per virtutem ipsis ab eo inditam.

4. Cœli per virtutem ejus ipsius gloriam sustinent; ipse eos sustinet et illi eum sustinent.

5. Ipse virtutem dat Cherubim et currus eorum robore ab eo accepta eum portat.

6. Habitavit in sanctuario quia ejus misericordiæ placuit ut congregarentur ibi qui quærent eum.

7. Ne erraret qui quærit illum domicilium suum fixit in sanctuario quamvis ipse sit ubique.

8. Nubes qua vehitur ab eo virtutem accipit, ut ejus thalamus effici valeat.

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ ܕܥܘܠܡܝܢ .

9. Ipse apostolos pictores effecit
 eisque præstitit colores quibus
 depingere possent effigiem myste-
 riorum suorum.

10. Prophetæ pictores per ejus
 illuminationem cum depinxerunt,
 quia ipse docuit eos cuinam simi-
 lis esset.

11. Subministravit eis colores
 quibus depingerent pulchritudi-
 nem illius quem Patri similem
 cernebant.

12. Potentia ab ipso accepta ser-
 varunt reges thronum ejus donec
 veniret.

13. Ipse sacerdotibus gratiam
 dedit qua possent condonare del-
 icta per mysterium sacrificii ejus.

14. Virtute ab ipso accepta por-
 tavit eum mare¹, quod quidem
 per se ejus potentiam sustinere
 non valebat.

15. Nihil potest creatura absque
 creatore; si enim sibi sufficeret
 æqualis esset ei.

16. Nemo sibi sufficit coram
 omnium Domino; si quis enim
 sibi sufficeret æqualis esset ei.

17. Inanis est creatura coram
 creatore; virtute ab ipso præstita
 inservit ei.

18. Coram eo liquefactus est
 mons Sina. Mirum est quomodo
 crux eum sustinere potuerit.

19. Eum sustinere nequivit sa-
 xus durissimus, quomodo sustinuit
 eum pullus carneus².

20. Sol, qui omnia illuminat
 mox ut eum intuitus est, obscura-
 tus est, quomodo potuit populus
 eum in passione intueri?

¹ Matth. XIV, 26.

² Matth. XXI, 7.

אֵיךְ מָלַךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ יִשְׁעֵךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .
 אֵיךְ אֵיךְ מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה .

21. Febris vidit eum et effugit¹, quomodo Sion constitit in occursum ejus?

22. Ficulnea, viso eo, aruit², et manus quæ percussit eum non aruit³.

23. Dæmones et porci in mare præcipites ruerunt⁴, Caiphas et socii ejus quomodo potuerunt eum crucifigere?

24. A fortissima dæmonum legione ejulatus elicuit, quomodo servus malus eum percutere potuit?

25. Manus quæ arida fuerat⁵ in verbo ejus se extendit, ut accusaret manum quæ percussit eum.

26. Petro piscaturam⁶ præbuit Christus tanquam cœlestis, petiit vero ab eo cibum et manducavit tanquam terrenus.

27. Lazarum ad vitam revocavit tanquam Deus, et de sepulchro ejus interrogavit tanquam homo.

28. Expulit dæmonem ut summe misericors, et de puero interrogavit ut omnia edocendus⁷.

29. Apostolis occulta revelavit et de manifestis interrogavit ut edoceret⁸.

30. Elegit Judam veluti si eum non novisset, et vae ei dixit⁸ tanquam omniscius.

31. Maria effudit unguentum in caput ejus, et suum munus in se recepit.

¹ *Matth.* VIII, 15.

² *Ibid.* XXI, 19.

³ *Joan.* XVIII, 22.

⁴ *Matth.* VIII, 32.

⁵ *Luc.* VI, 8.

⁶ *Joan.* XXI, 5, sqq.

⁷ *Ibid.* V, 32.

⁸ *Luc.* XXII, 22.

XVI.

XVI.

. ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤

Ejusdem toni.

١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
* ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤

1. Primogenitus propria voluntate in sepulchro exiguo inclusus est. Irritum fieri nequit quod voluit.

١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
: ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤

Responsorium : Gloria creatori omnium qui propter suum in nos amorem cruci affixit omnipotentiam suam.

١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
* ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
* ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
* ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
* ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
* ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
* ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤

2. Quidquid ipse velit, nulla datur via ut irritum fiat quod voluit.

3. Ipse enim voluit et facta sunt omnia¹; creaturæ quippe exstiterunt quia voluit.

4. Ipse voluit et inferi eum sinu suo exceperunt; ipse voluit et Maria sinu suo eum excepit.

5. Absorpsit eum avida mors; absorpsit eum et evomuit quia voluit.

6. Vitam suam abscondit ut posset adducere mortem quæ absorberet vitam.

7. Odor vitæ ejus inferos adeo penetravit, ut illi eum non amplius ferentes e sinu suo liberum projicerent.

8. Ipso volente, apprehenderunt eum milites, abscondit in se virtutem suam ut eum apprehendere possent.

9. Emissio enim ejus virtutis flatu, illico qui eum apprehenderant in terram procumbentes prostrati sunt.

١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
* ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
١٥٤ ١٥٤ ١٥٤
* ١٥٤ ١٥٤ ١٥٤

¹ Ps. 32, 9.

* Deficit mensura versus.

- חב לאסד עבא־עובד חב זמס לַחִיָּה .
 וְלא רֵיבא וְעוֹד לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה .
 חב וְיַע עַבְדֵי־עוֹד חַנּוּכַּת שַׁמַּיִת .
 וְיַע עַבְדֵי־עוֹד חַנּוּכַּת שַׁמַּיִת .
 חַבְרֹת לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה .
 וְיַע עַבְדֵי־עוֹד חַנּוּכַּת שַׁמַּיִת .
 חַבְרֹת לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה .
 וְיַע עַבְדֵי־עוֹד חַנּוּכַּת שַׁמַּיִת .
 חַבְרֹת לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה .
 וְיַע עַבְדֵי־עוֹד חַנּוּכַּת שַׁמַּיִת .
 חַבְרֹת לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה .
 וְיַע עַבְדֵי־עוֹד חַנּוּכַּת שַׁמַּיִת .
 חַבְרֹת לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה .
 וְיַע עַבְדֵי־עוֹד חַנּוּכַּת שַׁמַּיִת .
 חַבְרֹת לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה .
 וְיַע עַבְדֵי־עוֹד חַנּוּכַּת שַׁמַּיִת .
 חַבְרֹת לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה לַחִיָּה .
 וְיַע עַבְדֵי־עוֹד חַנּוּכַּת שַׁמַּיִת .

¹ Luc. IV, 29.

² IV. Reg. II, 11.

10. Quum projecerunt eum e vertice montis¹ nec contendere voluit nec nocere.

11. E monte projectus statim exsiliit ostendens quomodo corpora raperentur in fine.

12. Aerem currum suum effecit et corpus suum aurigam ei dedit.

13. Aer enim velut currus justos efferet in occursum Domini.

14. Descendit currus igneus ad Eliam et illico avolans absque auriga ascendit².

15. Equi rationales ei alligati sibi auriga erant.

16. Currus enim Cherubинorum auriga est ens in silentio absconditus.

17. Quieta entis absconditi voluntas ducit currum cum creaturis.

18. Quietum enim tenet silentium creator omnium et quieta voluntate gubernat omnia.

19. Nascuntur tonitrua ex ejus silentio et coruscantia fulgura ex ejus quiete.

20. Dum æquo et quieto animo est simul movet creaturas. Unico et tranquillo nutu implet mundum.

21. Ipse voluit et fecit ut voluit. Et iterum fecit ut voluit.

22. Ipse percussit terram virga oris sui³, spiritu labiorum suorum morti tradidit impios.

³ Ia. XI, 4.

بعصه زعنا مبدعنا .
 ❖ وجر لا مقلده عوم وفعصه
 وبعصنا عوم وبعص عوزا لعوزا .
 ❖ صلا لعوزا عوزا ولا لعوزا
 سملا عوم وبعصنا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 لعوزا مبدعنا وبعصنا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 فعصه وبعصنا مبدعنا وبعصنا
 مبدعنا مبدعنا مبدعنا مبدعنا .
 وبعصنا مبدعنا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 لعوزا لعوزا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 لعوزا لعوزا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 لعوزا لعوزا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 لعوزا لعوزا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 لعوزا لعوزا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 لعوزا لعوزا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 لعوزا لعوزا مبدعنا .
 ❖ لعوزا لعوزا مبدعنا
 لعوزا لعوزا مبدعنا .

23. Osculatus est eum impius Iscariotes, et sui oris flatu ipse non occidit proditorem, quia noluit¹.

24. Mirum est cæcitatem oscula dedisse igni. Ignis compescuit vehementiam suam ne ei noceret.

25. Ignis proditori demonstravit amicitiam; ipse vero tetendit sibi laqueum.

26. Ipsæ manus, quæ pretium Domini sui acceperant, laqueum tetenderunt.

27. Labia illius oris quod carbonem ignis osculatum erat, frigerunt sicut labia strangulati.

28. Qui vana gloria tumescebat ventrem disruptum habuit propter suam avaritiam.

29. Laqueus suspensum in aere tenebat traditorem Christi qui in aere sublatus est.

30. Pendebat inter cælum et terram traditor illius qui cœlestis simul et terrestris erat.

31. Tradiderat Filium qui cœlestis est, et occiderat corpus quod terrenum est.

32. Lætatum est cælum de traditione Domini sui, lætata est terra de cæde regis sui.

33. Crux eum per ipsius virtutem sustinuit, nec combusta est ignem sustinens.

34. Largiti sunt ei quæ ipsius erant, et ex ejus thesauro opes tulerunt.

35. Josephus myrrha ab illo creata condivit eum, et qui eum sepelierunt in monumento quod illius erat posuerunt.

¹ Alludit in hac strophâ et sqq. ad *Matth.* XXVI, 49; XXVII, 5; *Act.* I, 18.

XVII.

ܕܢܝܫܢܐ .

ܠܥܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܠܐ ܕܝܫܝܢܐ .
 ܕܠܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܠܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ : ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .
 ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ :

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .
 ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .
 ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .
 ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ ܕܝܫܝܢܐ .

XVII.

Ejusdem toni.

1. Nisan qui renovat omnes herbas non potuit renovare populum antiquatum.

Responsorium : Benedictus qui rejecit populum et ejus azyma, quia manus ejus sanguine pretiosissimo pollutæ erant.

2. Populus in suo exitu de Ægypto solerter commiscuerat fermentum idololatriæ cum suis azymis.

3. Neque enim Moyses in Ægypto permiserat ut misceretur fermentum cum suis azymis.

4. Per hoc admonuit ne forte abscondisset fermentum Ægyptiorum in mente sua.

5. Panis azymus figura est panis vitæ. Manducarunt antiqui sacramentum novum.

6. Revelavit Moyses sacramentum omnia renovans, dedit illud gulosis qui concupiverant carnes.

7. Carnes terrenæ gravarunt eos et mentes eorum ad gulositatem inflexerunt.

8. Mannam cœlestem manducarunt homines terreni, terræ pulvis effecti peccatis suis.

9. Panis spiritualis levem reddidit hunc pulverem qui avolavit, sic populi advolarunt in paradysum ibique commorati sunt.

10. In eo omnes ingredientes lætabuntur. Ingredi autem poterunt omnes, quia omnes cum Adamo egressi sunt.

ܘܡܢ ܘܠܝܚ ܩܝܡܢܐ ܕܗܘܝܢ ܘܠܝܚ .
 ܘܕܗܘܝܢ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .

XVIII.

ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ :

ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .

ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .

ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .
 ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .

ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ ܘܠܝܚ .

† IV Reg., XVII, 16.

11. Illic corpus Adami secundi ad quem congregabuntur aquilæ alatae.

12. Pane spirituali fiunt cuncti homines aquilæ in paradysum advolantes.

13. Qui manducat panem vivum filii ipse advolabit in occursum ejus etiam in nubibus.

14. Azyma natura sua gravia figura erant populi ad volandum incapacis.

15. Ex hydria et cornu manducavit Elias¹ cibum levem et mysticum quo volavit in aere.

16. Filia Israel non dedit ad filiam gentium sacramentum quod manducavit Elias.

17. Si figura panis ejus sic transtulit Eliam, quanto magis ipse panis transferet populos in Eden.

XVIII.

Ejusdem toni.

1. Populi in paschate fermentum comederunt; cibo antiquo mens eorum renovata est.

Responsorium : Gratias agite Filio, qui dedit nobis corpus suum pro illis azymis quæ dedit populo veteri.

2. Non escam renovare debet homo, sed cor.

3. Ecce enim in Nisan pascuum

א לול חב ומהל וסו *
 מכלל חב אכלא וסו פלמינא .
 * חבמסל וסונו וסו אכלא חסמ *
 חבמל אסד סבאל חנו אסד .
 * ועסד אסדאל חכל סחדל *
 אסד סו חסל וסדל סבאל חסדל .
 * חכל וס חבמל ח וס חכל *
 א חכל וס חסד וסד וס אסמס .
 * וס לא אסדאל סב חסד *
 * עלס אסד סמל א חסבאל .
 * חכל ועלס ח חס וס סדמס *
 וס חסבאל חכל אסססדו וסד .
 * סמנל חס חסד חסד סדל *
 * חסמל וס חסד וסד וס סבמל .
 * וסל סד ח פולז וסמל *
 * וסל חסד ח חס פלמינא *
 * וסדל חס חס אס חסס סמל *
 * אס חסל וסדל וספמינא וס .
 * סדמס סבאל אס וססמנל *
 * אס חס חסמל וסדל סדל .
 * חס לאסססדו וס חס חסדל *
 * חסמל סבאל חסד סד .
 * סמנל חסמל וספמינא *
 * חס וס חסד וסד וס חסמל .
 * חס וס חסמל אס חסס סמל *

novum comedit etiam taurus cornupeta¹.

4. Populus autem dum azyma manducaret lancea transfixit Filium in Nisan.

5. Pascuo novo onager pinguis factus est. Pinguis sicut ille factus est populus Israel, sed calcitravit.

6. Si cibus novus proficuus est, melius est jumentum quam ille populus.

7. Melius est inquam, illo populo a quo convitiis insectatum est, quia non sicut ille cognovit Dominum suum.

8. Exiit serpens pellem et renovatur; quoties exterius exiit, toties interius veterascit.

9. Ecce populus Israel renovat faciem suam exterius, et cor ejus intus inficitur felle mortis.

10. Similis est quippe antiquo serpenti cujus fraude datus est nobis fructus mortis.

11. Ecce enim nobis offert de azymis suis ut fiant in nobis pharmacum mortis.

12. O populus antiquatus qui azymis velut fermento panes novos mucidos reddit!

13. O azyma quæ suos comestores sensim ad abnegationem trahunt!

14. In novis azymis abscondit et dat antiquum infidelitatis fermentum.

15. Sacramentum Filii absconderat Moyses in azymis tanquam pharmacum vitæ.

¹ Tauro cornupeta et onagro designat gentes, metaphora sumpta ex usu Scripturæ quæ homines

feros hinc animalibus comparat, *Gen. XVI, 12*; *Ps. XXII, 12*; *LXVIII, 31*; *Jer. IV, 27*.

اهللوه لهفلهنا مع همم ستر .
 * موموم لهوموم اهللوه همم همم
 همم همموم اهللوه اهللوه همموم .
 * همم اهللوه همموم اهللوه همموم

XIX.

: اولد كنه ملام

همم اهللوه همموم همموم همموم .
 * اهللوه اهللوه اهللوه همموم

اهللوه : همموم اهللوه همموم
 * اهللوه اهللوه اهللوه همموم

همموم همموم اهللوه همموم .
 * اهللوه همموم همموم

اهللوه همموم اهللوه همموم .
 * اهللوه همموم اهللوه همموم

همموم همموم اهللوه همموم .
 * اهللوه همموم اهللوه همموم

همموم همموم اهللوه همموم .
 * اهللوه همموم اهللوه همموم

† Cfr. supra p. 425.

16. Abluit Christus azyma a pharmaco vitæ et dedit ea Judæ tanquam pharmacum mortis¹.

17. Lethale igitur Iscariotæ pharmacum sumit quisquis azymorum populi Israel particeps efficitur.

XIX.

Ejusdem toni.

1. Surrexit agnus veritatis et fregit corpus suum discipulis mundis qui comederant agnum paschatis.

Responsorium : Gloria Christo qui per corpus suum abolevit azyma populi cum ipso populo.

2. Pascha mactavit et manducavit, deinde fregit corpus suum; umbram abolevit et dedit veritatem.

3. In azymis azymum manducavit. Verus noster panis azymus fuit corpus ejus.

4. Tunc obsignatum est sacramentum a diebus Moysi usque in cœnaculum transmissum.

5. Populus autem malus, qui mortem nostram intendebat, desideravit in cibo mortem nobis præbere.

6. Concupiscibilis erat arbor quam vidit Eva, concupiscibilia pariter azyma.

7. In illa arbore concupiscibili mors manifesta; in azymis nitidis mors occulta.

8. Etsi valde amarus esset leo
 mortuus, ejus tamen amaritudo
 dulcedinem præbuit¹.
 9. In leone mortuo mel niti-
 dum, in azymis dulcibus fel le-
 thale.
 10. Cupiverunt angeli azyma
 quæ coxerat Sara propter sacra-
 mentum Christi².
 11. Refugite, fratres, ab azymis
 in quibus latet sacramentum Isca-
 riotæ.
 12. Rursus fugite, fratres, ab
 azymis Israel, quia sub eorum niti-
 ditate latet spurcities.
 13. Verbum enim reprobationis
 quod scripsit Moyses³, ecce latet
 sub horum azymorum nitiditate.
 14. Allia et porro cupivit popu-
 lus; hoc suo cibo foetere fecit
 azyma.
 15. Ab immundis corvis accepit
 Elias panem, quia sciebat eos esse
 puros⁴.
 16. Ne accipiatis, fratres, azyma
 a populo, cujus manus sanguine
 pollutæ sunt.
 17. Ne hisce azymis adhæreat
 aliquid ex pollutione, qua inqui-
 natæ sunt manus ejus.
 18. Etsi caro pura sit, nemo ta-
 men comedit ex immolato, quia
 pollutum est.
 19. Quanto magis immunda
 sunt azyma, quæ depserunt manus
 quæ Filium occiderunt.
 20. Nefas est cibum accipere a
 manu sanguine animalium pol-
 luta.

¹ Alludit ad historiam Samsonis. *Jud.* XIV.

² Cfr. *Gen.* XVIII, 6.

³ *Num.* XVII, 6.

⁴ *III Reg.* XVII, 6.

ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 * ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 * ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 * ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 * ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 * ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 * ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 * ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .

XX.

ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :

ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 * ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .

ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :
 ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :

ܘܕܢܘܨܘܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .

¹ Matth. XXVII, 23.

21. Quis cibum accipere possit a manu, quæ tota sanguine prophetarum polluta est.
 22. Ne manducemus, fratres, cum pharmaco vitæ azyma populi, quæ sunt pharmacum mortis.
 23. Sanguis enim Christi immixtus est cum azymis populi et cum oblatione nostra.
 24. Qui accipit eum in oblatione nostra, accipit pharmacum vitæ. Qui comedit eum cum populo accipit pharmacum mortis.
 25. Sanguis enim ille de quo clamarunt « ut esset super eos¹, » mixtus est eorum festis et sabbatis.
 26. Qui eorum solemnitatibus adhæret a sanguinis aspersione et ipse non est immunis.
 27. Populus qui non manducabat de porcis porcus factus est, qui se in sanguine pretiosissimo volutat.
 28. Fugite, ecce egreditur, recedite ab eo, ne maculet vos inpersio sanguinis.

XX.

Ejusdem toni.

1. Venite, fratres, audiamus de Filio abscondito qui manifestavit corpus suum et occultavit virtutem suam.

Responsorium : Gloria Christo ,
 cui in hoc festo populus infidelis clavos infixit.

2. Dum ejus manus affixæ erant

סדרה ימיני עיניך ייחסה וסי *

לא יסור חסר אשכנזי סדרה *
 אשכנזי וסור אשכנזי סדרה *

מכא וסור ימיני פיך וסי סדרה חסכהל *

ענין וסי ימי סדרה סדרה חסר חלא *

לא יסור חסכהל וסי סדרה וסוד *

דחיסה וסוד חסך וסוד זכר חלא *

אש חסר עתק וסוד חסכהל וסוד *

לא חסכהל וסוד חסכהל וסוד סדרה *

סדרה וסוד חסכהל חלא וסוד סדרה *

חסכהל וסוד חסכהל וסוד סדרה *

אש חסכהל וסוד חסכהל וסוד *

זר וסוד חסכהל וסוד חסכהל *

אלה ימי סדרה וסי ימיני *

חסכהל זכר וסוד חסכהל וסוד *

סדרה ימיני חסכהל חסכהל *

ענין ימי חסכהל וסוד חסכהל *

חסכהל חסכהל חסכהל וסוד *

חסכהל חסכהל חסכהל וסוד *

חסכהל וסוד חסכהל וסוד *

חסכהל וסוד חסכהל וסוד *

חסכהל וסוד חסכהל וסוד *

חסכהל וסוד חסכהל וסוד *

cruci sepulchra aperiebant. Vis enim quæ aperit voluntas ejus est.

3. Virtus ejus non fuit cum manibus affixa. Dum manus ejus affixæ erant, virtus ejus libera manebat.

4. Dum totum corpus cruci affixum erat, cum toto corpore tota ejus virtus permanebat.

5. Virtus ejus non per manus se exseruit, ut voluntarie succumberet qui subjicit omnia.

6. Etiam ubi solutæ fuerunt manus ejus, non exivit Dominus ferens in manibus cadaver.

7. Sed virtus ejus occulta se exserens tulit cadaver institis ligatum, et mortuus e sepulchro avolvavit.

8. Moyses¹ per manuum extensionem victoriam retulit, figura illius qui per manus suas vicit et victus fuit.

9. Si autem per brachiorum vires victoria parta, quomodo a tanta distantia vicit?

10. Virtus occulta per brachia Moysi victoriam retulit, in brachiis autem recedit ut Christi sacramenta præfiguraret.

11. Victoriam retulit propheta ut significaret quanta absque manibus efficeret Filius primogenitus.

12. Voluntas Filii thesaurus est omnium divitiarum, eas ipse effudit ubicumque voluit.

13. Verbum ejus thesaurus est thesaurorum, ubi illud aperit loquupletat omnes creaturas.

¹ Exod. XVII, 11.

هلنسا زبنا صح صقنصووس .
لهصص وپووس لاصب زووس *

زبنا بختا دوس ووس زووس .
ووس الك لبع ولبص وعل *

صصصصصووس لهصص لاصب زووس .
سوسووس ب وعل دوس لاصووس *

حصلا ووس ووسووس ووسووس وعل .
وسووس وعلووس ووس ب لال ووس *

حصصص ووسووس لهصص ووسووس .
وسصص سقلا بزا وحصووس *

حصلا ووس ووسووس ووسووس وعل .

لا ووس ووسووس ووسووس وعلووس *

لا ووسووس ووسووس وعلووس .

ووس ووس ووسووس ووسووس وعلووس *

لا ووسووس ووسووس وعلووس وعلووس .

ووس ووس ووسووس ووسووس وعلووس *

حصلا ووس ووسووس ووسووس وعلووس .

حصلا ووس ووسووس ووسووس وعلووس *

ووسووس ووسووس ووسووس وعلووس .

ووسووس ووس ووسووس ووسووس وعلووس *

لا لهصص ووسووس ووسووس وعلووس .

لهصص ووس ووسووس ووسووس وعلووس *

ووسووس ووسووس وعلووس وعلووس وعلووس .

ووسووس ووس ووسووس ووسووس وعلووس *

¹ Matth. XIV, 26.

9. Ipse apostolos pictores effecit
eisque præstitit colores quibus
depingere possent effigiem myste-
riorum suorum.

10. Prophetæ pictores per ejus
illuminationem cum depinxerunt,
quia ipse docuit eos cuinam simi-
lis esset.

11. Subministravit eis colores
quibus depingerent pulchritudi-
nem illius quem Patri similem
cernebant.

12. Potentia ab ipso accepta ser-
varunt reges thronum ejus donec
veniret.

13. Ipse sacerdotibus gratiam
dedit qua possent condonare de-
licta per mysterium sacrificii ejus.

14. Virtute ab ipso accepta por-
tavit eum mare¹, quod quidem
per se ejus potentiam sustinere
non valebat.

15. Nihil potest creatura absque
creatore; si enim sibi sufficeret
æqualis esset ei.

16. Nemo sibi sufficit coram
omnium Domino; si quis enim
sibi sufficeret æqualis esset ei.

17. Inanis est creatura coram
creatore; virtute ab ipso præstita
inservit ei.

18. Coram eo liquefactus est
mons Sina. Mirum est quomodo
crux eum sustinere potuerit.

19. Eum sustinere nequivit sa-
xus durissimus, quomodo sustinuit
eum pullus carnis².

20. Sol, qui omnia illuminat
mox ut eum intuitus est, obscura-
tus est, quomodo potuit populus
eum in passione intueri?

² Matth. XXI, 7.

* *Matth. VIII, 15.*
 † *Ibid. XXI, 19.*
 ‡ *Joan. XVIII, 22.*
 § *Matth. VIII, 32.*

21. Febris vidit eum et effugit¹,
 quomodo Sion constitit in occurso
 ejus?
 22. Ficulnea, viso eo, aruit², et
 manus quæ percussit eum non
 aruit³.
 23. Dæmones et porci in mare
 præcipites ruerunt⁴, Caiphas et
 socii ejus quomodo potuerunt eum
 crucifigere?
 24. A fortissima dæmonum le-
 gione ejulatus elicuit, quomodo
 servus malus eum percutere po-
 tuit?
 25. Manus quæ arida fuerat⁵ in
 verbo ejus se extendit, ut accusaret
 manum quæ percussit eum.
 26. Petro piscaturam⁶ præbuit
 Christus tanquam cœlestis, petiit
 vero ab eo cibum et manducavit
 tanquam terrenus.
 27. Lazarum ad vitam revocavit
 tanquam Deus, et de sepulchro
 ejus interrogavit tanquam homo.
 28. Expulit dæmonem ut sum-
 me misericors, et de puero inter-
 rogavit ut omnia edocendus⁷.
 29. Apostolis occulta revelavit
 et de manifestis interrogavit ut
 edoceretur.
 30. Elegit Judam veluti si eum
 non novisset, et væ ei dixit⁸ tan-
 quam omniscius.
 31. Maria effudit unguentum
 in caput ejus, et suum munus in
 se recepit.

¹ *Luc. VI, 8.*

² *Joan. XXI, 5, sqq.*

³ *Ibid. V, 52.*

⁴ *Luc. XXII, 22.*

XVI.

XVI.

ܐܘܬ ܕܢ ܡܠܝܚ .

Ejusdem toni.

ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ .
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ *

1. Primogenitus propria voluntate in sepulchro exiguo inclusus est. Irritum fieri nequit quod voluit.

ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ .
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ :

Responsorium : Gloria creatori omnium qui propter suum in nos amorem cruci affixit omnipotentiam suam.

ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ .
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ *
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ .
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ *
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ .
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ *
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ .
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ *
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ .
ܘܚܘܪܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ *

2. Quidquid ipse velit, nulla datur via ut irritum fiat quod voluit.
3. Ipse enim voluit et facta sunt omnia¹; creaturæ quippe exstiterunt quia voluit.
4. Ipse voluit et inferi eum sinu suo exceperunt; ipse voluit et Maria sinu suo eum excepit.
5. Absorpsit eum avida mors; absorpsit eum et evomuit quia voluit.
6. Vitam suam abscondit ut posset adducere mortem quæ absorberet vitam.
7. Odor vitæ ejus inferos adeo penetravit, ut illi eum non amplius ferentes e sinu suo liberum projicerent.
8. Ipso volente, apprehenderunt eum milites, abscondit in se virtutem suam ut eum apprehendere possent.
9. Emissa enim ejus virtutis flatu, illico qui eum apprehenderant in terram procumbentes prostrati sunt.

¹ Ps. 32, 9.
* Deficit mensura versus.

. חב לאת עבדוים נח זמם קוץ .
 * ולא רגב ויום יום לא לאוים .
 . חב ויה עבדוים חניס סמ איע .
 * ?למח עבדוים קמא חסנא .
 . חבום יום לא/י למ עבדוים .
 * יום לאו קמא חסנא למ עבדוים .
 . חבום יום לא/י למ עבדוים .
 * אלא ויתמ לאוים חבום .
 . סמ עבדוים חלא למ .
 * קמא סמ לום ולא וחסנא .
 . תמח חקלא חבום יום חום .
 * ויום למ יום למ א וחסנא .
 . למ חסנא עבדוים וחסנא .
 * וחסנא למ עבדוים חסנא .
 . חסנא חלא ויום חסנא .
 * חבום עבדוים חסנא חסנא .
 . חלא יום חסנא למ עבדוים חסנא חלא .
 * חסנא חלא חבום חלא .
 . חבום חסנא חסנא חסנא חסנא .
 * חסנא חסנא חסנא חסנא חסנא .
 . חסנא חסנא חסנא חסנא חסנא .
 * חסנא חסנא חסנא חסנא חסנא .
 . חסנא חסנא חסנא חסנא חסנא .
 * חסנא חסנא חסנא חסנא חסנא .
 . חסנא חסנא חסנא חסנא חסנא .
 * חסנא חסנא חסנא חסנא חסנא .

¹ Luc. IV, 29.
² IV. Reg. II, 11.

10. Quum projecerunt eum e vertice montis¹ nec contendere voluit nec nocere.
 11. E monte projectus statim exsiliit ostendens quomodo corpora raperentur in fine.
 12. Aerem currum suum effecit et corpus suum aurigam ei dedit.
 13. Aer enim velut currus justos efferet in occursum Domini.
 14. Descendit currus igneus ad Eliam et illico avolans absque auriga ascendit².
 15. Equi rationales ei alligati sibi auriga erant.
 16. Currus enim Cherubinatorum auriga est ens in silentio absconditus.
 17. Quieta entis absconditi voluntas ducit currum cum creaturis.
 18. Quietum enim tenet silentium creator omnium et quieta voluntate gubernat omnia.
 19. Nascuntur tonitrua ex ejus silentio et coruscantia fulgura ex ejus quiete.
 20. Dum æquo et quieto animo est simul movet creaturas. Unico et tranquillo nutu implet mundum.
 21. Ipse voluit et fecit ut voluit. Et iterum fecit ut voluit.
 22. Ipse percussit terram virga oris sui³, spiritu labiorum suorum morti tradidit impios.

³ Is. XI, 4.

.
 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

- 23. Osculatus est eum impius Iscariotes, et sui oris flatu ipse non occidit proditorem, quia noluit¹.
- 24. Mirum est cœcitatē oscula dedisse igni. Ignis compescuit vehementiam suam ne ei noceret.
- 25. Ignis proditori demonstravit amicitiam; ipse vero tetendit sibi laqueum.
- 26. Ipsæ manus, quæ pretium Domini sui acceperant, laqueum tetenderunt.
- 27. Labia illius oris quod carbonem ignis osculatum erat, frigerunt sicut labia strangulati.
- 28. Qui vana gloria tumescebat ventrem disruptum habuit propter suam avaritiam.
- 29. Laqueus suspensum in aere tenebat traditorem Christi qui in aere sublatus est.
- 30. Pendebat inter cœlum et terram traditor illius qui cœlestis simul et terrestris erat.
- 31. Tradiderat Filium qui cœlestis est, et occiderat corpus quod terrenum est.
- 32. Lætatum est cœlum de traditione Domini sui, lætata est terra de cæde regis sui.
- 33. Crux eum per ipsius virtutem sustinuit, nec combusta est ignem sustinens.
- 34. Largiti sunt ei quæ ipsius erant, et ex ejus thesauro opes tulerunt.
- 35. Josephus myrrha ab illo creata condivit eum, et qui eum sepelierunt in monumento quod illius erat posuerunt.

¹ Alludit in hac stropha et sqq. ad *Matth.* XXVI, 49; XXVII, 5; *Act.* I, 18.

XVII.

XVII.

ح: مده

Ejusdem toni.

سعم و صبا صا حقم .
لا اعص سبا حقا و جسام *

1. Nisan qui renovat omnes
herbas non potuit renovare popu-
lum antiquatum.

صسا : حنب و صسا صسا صسا .
و صسا صسا صسا صسا :

Responsorium : Benedictus qui re-
jecit populum et ejus azyma,
quia manus ejus sanguine pre-
tiosissimo pollutæ erant.

لدا صسا صسا صسا صسا .
صسا صسا صسا صسا *

2. Populus in suo exitu de
Ægypto solerter commiscuerat fer-
mentum idololatriæ cum suis azy-
mis.

لا صسا صسا صسا صسا .
و صسا صسا صسا صسا *

3. Neque enim Moyses in Ægy-
pto permiserat ut misceretur fer-
mentum cum suis azymis.

صسا صسا صسا صسا .
صسا صسا صسا صسا *

4. Per hoc admonuit ne forte
abscondisset fermentum Ægyptio-
rum in mente sua.

صسا صسا صسا صسا .
صسا صسا صسا صسا *

5. Panis azymus figura est panis
vitæ. Manducarunt antiqui sacra-
mentum novum.

صسا صسا صسا صسا .
صسا صسا صسا صسا *

6. Revelavit Moyses sacramen-
tum omnia renovans, dedit illud
gulosis qui concupiverant carnes.

صسا صسا صسا صسا .
صسا صسا صسا صسا *

7. Carnes terrenæ gravarunt eos
et mentes eorum ad gulositatem
inflexerunt.

صسا صسا صسا صسا .
صسا صسا صسا صسا *

8. Mannam cœlestem manduca-
runt homines terreni, terræ pulvis
effecti peccatis suis.

صسا صسا صسا صسا .
صسا صسا صسا صسا *

9. Panis spiritualis levem red-
didit hunc pulverem qui avolavit,
sic populi advolarunt in paradi-
sum ibique commorati sunt.

صسا صسا صسا صسا .
صسا صسا صسا صسا *

10. In eo omnes ingredientes
lætabuntur. Ingredi autem pote-
runt omnes, quia omnes cum Ada-
mo egressi sunt.

ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .
 * ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ *
 ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .
 * ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ *
 ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .
 * ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ *
 ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .
 * ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ *
 ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .
 * ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ *
 ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .
 * ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ *
 ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .
 * ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ *

XVIII.

ܘܥܡܘܢܘܢ :

ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .
 * ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ *

ܘܥܡܘܢܘܢ : ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ :
 ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ :

ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .
 * ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ *
 ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ ܘܥܡܘܢܘܢ .

† IV Reg. XVII, 16.

11. Illic corpus Adami secundi ad quem congregabuntur aquilæ alatae.

12. Pane spirituali fiunt cuncti homines aquilæ in paradysum advolantes.

13. Qui manducat panem vivum filii ipse advolabit in occursum ejus etiam in nubibus.

14. Azyma natura sua gravia figura erant populi ad volandum incapacis.

15. Ex hydria et cornu manducavit Elias¹ cibum levem et mysticum quo volavit in aere.

16. Filia Israel non dedit ad filiam gentium sacramentum quod manducavit Elias.

17. Si figura panis ejus sic transtulit Eliam, quanto magis ipse panis transferet populos in Eden.

XVIII.

Ejusdem toni.

1. Populi in paschate fermentum comederunt; cibo antiquo mens eorum renovata est.

Responsorium : Gratias agite Filio, qui dedit nobis corpus suum pro illis azymis quæ dedit populo veteri.

2. Non escam renovare debet homo, sed cor.

3. Ecce enim in Nisan pascuum

א' לזול ח' ומול' וס' *
 סעמל ח' אכל' וס' פלמ' *
 ח'סמל' ומ'ס' וס' לח'ז' חממ' *
 ח'חמל' אס' ס'ה'ל' ח'ז' עמ' *
 ומע' א'ס'ה'ס' חמל' ס'ח'ח' *
 ל'ס'ס' ח'ס' ?'ס'ח'ל' ס'ה'ל' ס'ס'ל' *
 ח'ח' וס' ח'ח'ל' ח' וס' חמל' *
 א' ח'ח' וס' ח'ס'ס' ו'ח'ס' א'ס'ס' *
 ו'א' ל' א'ס'ס'ס' ס'ס' ח'ס'ס' *
 עמל' אס' ס'ס' א' ח'ס'ס' *
 חמל' ועמל' ח' ח' ח' ח' ס'ס'ס' *
 ו'ל' ח'ס'ס' חמל' א'ס'ס'ס' ו'ח'ס' *
 ס'עמל' ח'ס'ס' ח'ס'ס' ח'ס'ס' ס'ס'ל' *
 ח'ס'ס'ס' וס'ס' ו'ח'ל' וס'ס' ח'ס'ס' *
 ו'ל' ח'ס'ס' ס'ס'ס' ח' ח' ח'ס'ס'ס' *
 ו'ס'ס'ס' ח'ס' ח'ס'ס' א'ס' ס'ס' ס'ס'ל' *
 א'ס' ח'ס'ס' ו'ח'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ו' *
 ח'ס'ס'ס' ס'ס'ל' א'ס' ו'ח'ס'ס'ס' *
 א'ס' ח'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ו'ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס' *
 ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס' *
 ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס' *
 ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס' *
 ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס' *
 ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס' *
 ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס'ס' ח'ס'ס' *

novum comedit etiam taurus corrupeta¹.

4. Populus autem dum azyma manducaret lancea transfixit Filium in Nisan.

5. Pascuo novo onager pinguis factus est. Pinguis sicut ille factus est populus Israel, sed calcitavit.

6. Si cibus novus proficiuus est, melius est jumentum quam ille populus.

7. Melius est inquam, illo populo a quo convitiis insectatum est, quia non sicut ille cognovit Dominum suum.

8. Exiit serpens pellem et renovatur; quoties exterius exiitur, toties interius veterascit.

9. Ecce populus Israel renovat faciem suam exterius, et cor ejus intus inficitur felle mortis.

10. Similis est quippe antiquo serpenti cujus fraude datus est nobis fructus mortis.

11. Ecce enim nobis offert de azymis suis ut fiant in nobis pharmacum mortis.

12. O populus antiquatus qui azymis velut fermento panes novos mucidos reddit!

13. O azyma quæ suos comestores sensim ad abnegationem trahunt!

14. In novis azymis abscondit et dat antiquum infidelitatis fermentum.

15. Sacramentum Filii absconderat Moyses in azymis tanquam pharmacum vitæ.

¹ Tauro corrupeta et onagro designat gentes, metaphora sumpta ex usu Scripturæ quæ homines

feros hisce animalibus comparat, Gen. XVI, 12; Ps. XXII, 12; LXVIII, 31; Jer. IV, 27.

اعمى من اذنه من صوم ستا .
 * من صوم صوم صوم صوم صوم
 . صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 * صوم صوم صوم صوم صوم صوم

XIX.

: صوم صوم

صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 * صوم صوم صوم صوم صوم صوم

صوم صوم : صوم صوم صوم صوم
 * صوم صوم صوم صوم صوم صوم

صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 * صوم صوم صوم صوم صوم صوم

صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 * صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 . صوم صوم صوم صوم صوم صوم

صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 * صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 . صوم صوم صوم صوم صوم صوم

صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 * صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 . صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 * صوم صوم صوم صوم صوم صوم

1 Cfr. supra p. 423.

16. Abluit Christus azyma a pharmaco vitæ et dedit ea Judæ tanquam pharmacum mortis¹.

17. Lethale igitur Iscariotæ pharmacum sumit quisquis azymorum populi Israel particeps efficitur.

XIX.

Ejusdem toni.

1. Surrexit agnus veritatis et fregit corpus suum discipulis mundis qui comederant agnum paschatis.

Responsorium : Gloria Christo qui per corpus suum abolevit azyma populi cum ipso populo.

2. Pascha mactavit et manducavit, deinde fregit corpus suum; umbram abolevit et dedit veritatem.

3. In azymis azymum manducavit. Verus noster panis azymus fuit corpus ejus.

4. Tunc obsignatum est sacramentum a diebus Moysi usque in cœnaculum transmissum.

5. Populus autem malus, qui mortem nostram intendebat, desideravit in cibo mortem nobis præbere.

6. Concupiscibilis erat arbor quam vidit Eva, concupiscibilia pariter azyma.

7. In illa arbore concupiscibili mors manifesta; in azymis nitidis mors occulta.

8. Etsi valde amarus esset leo
 mortuus, ejus tamen amaritudo
 dulcedinem præbuit¹.
 9. In leone mortuo mel niti-
 dum, in azymis dulcibus fel le-
 thale.
 10. Cupiverunt angeli azyma
 quæ coxerat Sara propter sacra-
 mentum Christi².
 11. Refugite, fratres, ab azymis
 in quibus latet sacramentum Isca-
 riotæ.
 12. Rursus fugite, fratres, ab
 azymis Israel, quia sub eorum niti-
 ditate latet spurcities.
 13. Verbum enim reprobationis
 quod scripsit Moyses³, ecce latet
 sub horum azymorum nitiditate.
 14. Allia et porro cupivit popu-
 lus; hoc suo cibo fœtere fecit
 azyma.
 15. Ab immundis corvis accepit
 Elias panem, quia sciebat eos esse
 puros⁴.
 16. Ne accipiatis, fratres, azyma
 a populo, cujus manus sanguine
 pollutæ sunt.
 17. Ne hisce azymis adhæreat
 aliquid ex pollutione, qua inqui-
 natæ sunt manus ejus.
 18. Etsi caro pura sit, nemo ta-
 men comedit ex immolato, quia
 pollutum est.
 19. Quanto magis immunda
 sunt azyma, quæ depserunt manus
 quæ Filium occiderunt.
 20. Nefas est cibum accipere a
 manu sanguine animalium pol-
 luta.

8. Etsi valde amarus esset leo
 mortuus, ejus tamen amaritudo
 dulcedinem præbuit¹.

9. In leone mortuo mel niti-
 dum, in azymis dulcibus fel le-
 thale.

10. Cupiverunt angeli azyma
 quæ coxerat Sara propter sacra-
 mentum Christi².

11. Refugite, fratres, ab azymis
 in quibus latet sacramentum Isca-
 riotæ.

12. Rursus fugite, fratres, ab
 azymis Israel, quia sub eorum niti-
 ditate latet spurcities.

13. Verbum enim reprobationis
 quod scripsit Moyses³, ecce latet
 sub horum azymorum nitiditate.

14. Allia et porro cupivit popu-
 lus; hoc suo cibo fœtere fecit
 azyma.

15. Ab immundis corvis accepit
 Elias panem, quia sciebat eos esse
 puros⁴.

16. Ne accipiatis, fratres, azyma
 a populo, cujus manus sanguine
 pollutæ sunt.

17. Ne hisce azymis adhæreat
 aliquid ex pollutione, qua inqui-
 natæ sunt manus ejus.

18. Etsi caro pura sit, nemo ta-
 men comedit ex immolato, quia
 pollutum est.

19. Quanto magis immunda
 sunt azyma, quæ depserunt manus
 quæ Filium occiderunt.

20. Nefas est cibum accipere a
 manu sanguine animalium pol-
 luta.

¹ Alludit ad historiam Samsonis, *Jud.* XIV.

² Cfr. *Gen.* XVIII, 6.

³ *Num.* XVII, 6.

⁴ *III Reg.* XVII, 6.

. حنن حنن بعد حج رنن اهنن .
 * وحنن حنن اهنن حنن .
 لا لاهنن اهنن حنن حنن سنن .
 * فحنن حنن اهنن حنن حنن .
 وحنن حنن : وحنن حنن .
 * حنن حنن حنن : وحنن حنن حنن .
 وحنن حنن حنن حنن حنن سنن .
 * وحنن حنن حنن حنن حنن حنن .
 وحنن حنن : وحنن حنن حنن حنن .
 * حنن حنن حنن حنن حنن حنن .
 وحنن حنن حنن حنن حنن حنن .
 * حنن حنن حنن حنن حنن حنن .
 وحنن حنن حنن حنن حنن حنن .
 * حنن حنن حنن حنن حنن حنن .
 وحنن حنن حنن حنن حنن حنن .
 * حنن حنن حنن حنن حنن حنن .
 وحنن حنن حنن حنن حنن حنن .
 * حنن حنن حنن حنن حنن حنن .

XX.

حنن حنن :

. او بعد اهنن حنن حنن .
 * وحنن حنن حنن حنن حنن .
 حنن حنن : وحنن حنن حنن حنن .
 حنن حنن حنن حنن حنن حنن :
 حنن حنن حنن حنن حنن حنن .

1 Matth. XXVII, 25.

21. Quis cibum accipere possit
 a manu, quæ tota sanguine pro-
 phetarum polluta est.
 22. Ne manducemus, fratres,
 cum pharmaco vitæ azyma populi,
 quæ sunt pharmacum mortis.
 23. Sanguis enim Christi im-
 mixtus est cum azymis populi et
 cum oblatione nostra.
 24. Qui accipit eum in oblatione
 nostra, accipit pharmacum vitæ.
 Qui comedit eum cum populo
 accipit pharmacum mortis.
 25. Sanguis enim ille de quo
 clamarunt « ut esset super eos¹, »
 mixtus est eorum festis et sabbatis.
 26. Qui eorum solemnitatibus
 adhæret a sanguinis aspersione et
 ipse non est immunis.
 27. Populus qui non manduca-
 bat de porcis porcus factus est, qui
 se in sanguine pretiosissimo volu-
 lutat.
 28. Fugite, ecce egreditur, re-
 cedite ab eo, ne maculet vos in-
 spersio sanguinis.

XX.

Ejusdem toni.

1. Venite, fratres, audiamus de
 Filio abscondito qui manifestavit
 corpus suum et occultavit virtutem
 suam.
 Responsorium : Gloria Christo ,
 cui in hoc festo populus infide-
 lis clavos infixit.
 2. Dum ejus manus affixæ erant

* סלה קנה ענה רחמה וסי *
 לא וסי דבר איתיהם איהם סלה *
 אהת וסי איתיהם סלה *
 מכל וסי קנה פיהם סלה מכל *
 גנה וסי ופ סלה סלה דבר סלה *
 לא וסי דאיתיהם סלה וסיה *
 דה סלה וסיה חק וסיה זכ סלה *
 אה סיה וסיה איהם איהם סיה *
 לא דאיתיהם איהם סלה סלה *
 סלה וסי מכל סלה סלה סלה *
 איהם סלה סלה סלה סלה *
 אה סלה וסי סלה סלה סלה *
 איהם סלה סלה סלה סלה *
 איהם סלה סלה סלה סלה *
 איהם סלה סלה סלה סלה *
 איהם סלה סלה סלה סלה *
 איהם סלה סלה סלה סלה *
 איהם סלה סלה סלה סלה *
 איהם סלה סלה סלה סלה *

cruci sepulchra aperiebant. Vis enim quæ aperit voluntas ejus est.

3. Virtus ejus non fuit cum manibus affixa. Dum manus ejus affixæ erant, virtus ejus libera manebat.

4. Dum totum corpus cruci affixum erat, cum toto corpore tota ejus virtus permanebat.

5. Virtus ejus non per manus se exseruit, ut voluntarie succumberet qui subjicit omnia.

6. Etiam ubi solutæ fuerunt manus ejus, non exivit Dominus ferens in manibus cadaver.

7. Sed virtus ejus occulta se exserens tulit cadaver institis ligatum, et mortuus e sepulchro avolvit.

8. Moyses¹ per manuum extensionem victoriam retulit, figura illius qui per manus suas vicit et victus fuit.

9. Si autem per brachiorum vires victoria parta, quomodo a tanta distantia vicit?

10. Virtus occulta per brachia Moysi victoriam retulit, in brachiis autem recedit ut Christi sacramenta præfiguraret.

11. Victoriæ retulit propheta ut significaret quanta absque manibus efficeret Filius primogenitus.

12. Voluntas Filii thesaurus est omnium divitiarum, eas ipse effudit ubicumque voluit.

13. Verbum ejus thesaurus est thesaurorum, ubi illud aperit locupletat omnes creaturas.

¹ Exod. XVII, 11.

- ܡܘܨܝܘܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .

XXI.

ܕܥܝܢܝܘܢ

- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .

ܕܥܝܢܝܘܢ : ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ
 ܕܥܝܢܝܘܢ : ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ :

- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .
- ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ ܕܥܝܢܝܘܢ .

14. Gratia ejus fons est bonorum, ubi fontem illum aperit creaturis.

15. Voluntas ejus magna clavis est, qua panduntur misericordiae.

16. Beneficentia ejus sapientissima est; medicamenta portat velut nutrix.

17. Justitia ejus sapientissima est; incutit terrores ut conscientiae.

18. Manus bonitatis ejus omnibus lenis est; lenit omnes dolores ut mater.

19. Manus justitiae ejus omnibus acerba secat dolores ut medicus.

20. Relaxaverat manum suam justitia quo tempore ipse venit ad humanitatem.

21. Nemo erat, a quo justitia ejus ejulatus exciret, nisi ejus adversarius Satanas.

XXI.

Ejusdem toni.

1. Pascha quod a mundis peragendum erat, ecce manducat illud meretrix.

Responsorium : Gloria illi qui salvavit sanguine suo populos, dum agnus, ejus figura, unicum salvavit populum.

2. Festum quod in Sion ex praecpto peragendum erat, ecce ubique locorum pro nihilo reputatur.

לא יניח אפסו לה מעול אצלו .
 * ובחב חבובו כל חו ובעל *
 אעניו יניח מעול אצלו חבוס .
 * סגבוס אעניו חבוסו מעול *
 * וינסו יסו אכלו אצלו חבוס *
 * לא עמ חסו אעניו יסו חו *
 * וינסו יסו אכלו חסו חבוס *
 * לא חו יסו אעניו חבוס מעול *
 * אצלו ולא חסו לא ינסו א *
 * חסו ולא מעול לא עמ יסו *
 * א אכלו אצלו לא אפסו לה *
 * ובחב יסו אצלו חו יסו *
 * אכלו חו חסו חבוס *
 * חבו חבוסו כל חו ינסו *
 * חבוסו יסו לא חבו אצלו *
 * לא אעניו חבו אפסו א *
 * יסו יסו אצלו וינסו א *
 * ולא אפסו אצלו יסו א *
 * חו יניח חסו יסו אצלו *
 * אכלו חבוסו יסו יסו א *
 * לא אכלו אפסו חסו חו *
 * לא אכלו אצלו לא חו חסו *
 * מעול יסו אכלו חבו יסו א *
 * חבוסו חסו חבוסו אכלו *
 * אצלו יסו מעול חבו א *
 * יסו אכלו יסו אפסו חסו *
 * לא חסו חבוסו יסו א *

3. Neque enim Moyses permisit populo peragere festum ubicumque contigisset.

4. Alligavit quippe Moyses solemnitatem sacrificio et sacrificium sanctuario.

5. Solemnitatem ubique celebrari non sinebat sacrificium ei addictum.

6. Et sacrificium ubique offerri non poterat, siquidem sacro altari addictum erat.

7. Festum absque sacrificio non celebrabatur, nec sacrificium absque sanctuario offerebatur.

8. Si igitur nullibi terrarum præterquam in Sion fas erat festum celebrari.

9. Quomodo hodie inter populos, ubicumque quis vult, festum celebratur?

10. Babylo ni Daniel non celebrabat festum paschatis. Non audebat agere ut infideles.

11. Sciebat Daniel festum, quod fit ubi non licet, impurum esse.

12. In Nisan, mense solemnitatis paschalis, tribus septimanis jejunavit Daniel.

13. Non manducavit, ut ipse dixit¹, carnem in suo jejuniis, adeoque nec agnum paschale.

14. Moyses uno anno fecit dedicationem tabernaculi temporalis in sacrificiis et oblationibus.

15. Necessè autem fuit ut Moyses sacrificaret in deserto ut doceret quænam esset lex sacrificiorum.

16. Sacrificavit et non sacrifi-

¹ Dan. X, 3.

ولا اىء بختس اىطا وىظا *

ولا ءىء بختس اىطا وىظا .

اىا بىسا فدا ولا وىسه اىسا *

بىطىا اىر اىسا اى مه اىطا .

اىا اىحىب اىتء مىسا اى *

اىء اىء اىء اىء اىء اىء اىء .

اىء اىء اىء اىء اىء اىء *

لا اىر اىء اىء اىء اىء اىء .

اىء اىء اىء اىء اىء اىء *

اىء اىء اىء اىء اىء اىء .

اىء اىء اىء اىء اىء *

اىء اىء اىء اىء اىء اىء .

اىء اىء اىء اىء اىء *

اىء اىء اىء اىء اىء .

اىء اىء اىء اىء اىء *

اىء اىء اىء اىء اىء .

اىء اىء اىء اىء اىء *

اىء اىء اىء اىء اىء .

اىء اىء اىء اىء اىء *

اىء اىء اىء اىء اىء اىء

اىء اىء اىء اىء *

¹ Amos. V, 25; Act. VII, 42.

² Deut. XII, 8.

cavit ut duo doceret : non posse scilicet unumquemque nec ubi vellet sacrificare.

17. Populum quippe in deserto non obtulisse sacrificia clamat propheta :

18. « Numquid victimas et oblationes obtulistis mihi quadraginta annis¹? »

19. Si quis hoc veritatis effatum neget, ecce altero hoc constringitur quod Moyses dixit :

20. « Nemo faciat in terra illa juxta quod fecit in deserto.

21. Ubi habitabit Dominus tuus, ibi fas erit tibi sacrificia offerre². »

22. In Jerusalem tantum populo fas erat festum et sacrificia peragere.

23. Igitur in ficu sterili³ significavit Dominus sacrificia in terra Israel desitura esse.

24. Etenim pro sacrificio omnium animalium quod in Jerusalem tantum offerebatur.

25. Ecce in toto orbe corpus vivum in hostiam vivam hodie offertur.

EXPLICIUNT HYMNI VIGINTI UNUS SANCTI EPHRAEMI DE AZYMIS.

³ Matth. XXI, 19.

MONITUM

IN HYMNOS DE CRUCIFIXIONE.

Hymni octo de crucifixione, qui hic habentur, exscripti sunt e duobus codicibus Musæi Britannici, e quibus jam decerpimus hymnos de azymis. Hymni 1-3 prodeunt ex codice 14627, sæc. VI vel VII, fol. 18-21; hymni 4-8 ex codice 14571, anni 519, fol. 18-27. Strophæ 4, 5 et 19, hymni 7^{mi} citantur in codice 12155, fol. 172 verso, ibique S. Ephræmo tribuuntur. Is codex est sæc. VIII. S. Doctor alios in Christi crucifixionem hymnos adornaverat. Unius ex his hymnis duæ strophæ supersunt in cod. 14571. Alii hucusque nobis ignoti sunt. Forsan latent in officiis Hebdomadæ sanctæ, ubi multi hymni absque nomine auctoris occurrunt.

מִבְּעַד וְחָלָא אֲמַרְהוּן .

I.

חָלָא מַלְא : וְאֵלֶּיךָ חֲסִידֶיךָ :

לֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .
וְלֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .
וְלֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .
וְלֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .
וְלֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .
וְלֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .
וְלֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .
וְלֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .
וְלֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .
וְלֵךְ לַבְּתוּלָה וְיִשְׁכַּב וְזָכַר חָלָא .

חָלָא מַלְא : חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ
חָלָא מַלְא :

חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .

חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .
חֲסִידֶיךָ חֲסִידֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ חָלָא .

¹ Hæc verba initium sunt hymni 8ⁱ de Epiphania. Stropharum mensura eadem est in hoc hymno

PRIMUS DE CRUCIFIXIONE.

I.

Tono : Deus in sua misericordia ¹.

Dominus Davidis pullo vectus venit ad filiam Sion. Pompa solemnissimus sponsus præcedebat; hosannarum voces undique resonabant; cæci illuminabantur ante eum; claudi mirabundi exsiliabant; major erat in via campestri pompa filiarum Sion quam filiarum Saræ, quum hæc egrederetur ex Ægypto.

Responsorium : Benedictus primogenitus qui omnia passus est.

2. Festum paschale et Nisan, duo fratres, læti Evangeliorum nuntii, celeri cursu nunciaverunt filiarum æque ac matri ejus : « Ecce sponsus ad januam, exi cito in occursum ejus. » Sion vidit eum, sed ille non placuit ei. Sion invidia exarsit in eum quia sanctus est; commota est quia salvator est; obstupescit quia mansuetus est. Præclara sponsi gesta placuerunt univertisque violentos cum placidis.

3. Decor ejus ac pulchritudo non placuerunt filiarum Sion; ejus autem puritas maxime illi molesta fuit. Quæ cum esset, sicut mater ejus adulterio assuefacta, imo ge-

ac in hymno de Epiphania. Vid. supra col. 74.

مبداء بلا هتوتو .
 ولاربط لخصلا .
 بلا حسب هتتلا .
 ولالجنه وبعنا .
 ربتنا هتتا .
 لخصننه ؛ لخصه هتتلا .
 خه ولا ؛ لخصه هتتلا .
 الخالا حباين حرتلا .
 حسدوه ؛ هتتلا الراء لوع .
 وبالمصوبه حرتلا لا حرتلا لوع .
 خلا لخصه هتتلا .
 هتتلا ورتتلا .
 هتتلا هتتلا لوع .
 هتتلا وده لوع .
 حسلا ؛ خلا هتتلا .
 حباين لوع ؛ هتتلا ؛ ده لوع .
 لوع ؛ حباين ؛ لوع ؛ :
 هتتلا ؛ لوع ؛ ربتنا ؛ لوع ؛ .
 لخصننه ؛ لخصه ؛ لوع ؛ ؛
 هتتلا ؛ ربتنا ؛ لوع ؛ ؛
 هتتلا ؛ لوع ؛ ؛
 هتتلا ؛ لوع ؛ ؛
 خلا ؛ لوع ؛ ؛
 حده ؛ لوع ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛
 ؛ لوع ؛ ؛ ؛

¹ Herodiadis filia. *Matth.* XIV, 6-13.

nitricem in flagitio superaret, intellexit alium non dari medium quo superaret ejus puritatem, nisi ut diceret ipsum extraneum esse. Subdole dehonestavit sponsum suum, ut obsequium præstaret adulteris.

4. Ore matrem reprehendebat quod illa suis artificiis vitulum fecerat. Quum enim occulto vituli amore impelleretur et aperte eum sibi comparare non posset, ingressa est thesaurum, thesaurum artificiorum, et, electo atque arrepto medio sibi congruo, sub prætextu quod abiisset Moyses, fecit conflatile quo erubuit.

5. Filia, matrem dolo nefanda perpetrans imitari volens, sponsum suum apprehendit ut extraneum eumque ut adulterum traxit suisque clamoribus accusavit, ut domina Josephi quæ perverse clamavit contra sanctum hunc virum. Victi sunt ambo isti probi vocibus perverse contra eos prolatis.

6. Sponsum Sion abduxerat et statuerat in judicio ut eum occideret et sibi parceret; putaverat honestum Pilatum similem fore libidinoso Herodi. Clamavit igitur ante portam ejus, ut ejus partes seduceret, sicut puella¹ ad arcem subdole confugit ut occideret si-

١٠ " ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .
 ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ .

• ١٠٠٠ abundant.

10. Sol iste videns vehementem
 alium solem in Golgotha reful-
 gentem obscuratus est et radiis
 illius absorptus est, ut sol visibilis
 soli abscondito testimonium redder-
 et. Sol autem absconditus magis
 denudavit adulteram quæ manibus
 pectus percusserat et os suum ma-
 ledictionibus impleverat. Trepidavit
 illa videns secretiora sua
 nudata coram luce in cruce exal-
 tata.

11. Impudica in Cæsare glo-
 riata est, et in ejus nomine Pilatum
 compellavit, ipse vero eam non
 audivit; at illa assumpsit causam
 extranei, et projecit a se causam
 Christi sancti, cernensque se a
 principibus gentium despectam,
 expetivit latronem sibi in omnibus
 affinem sibique prorsus similem;
 ipsa quippe tota toto illo signata
 erat.

12. Duo igitur isti latrones
 quum se invicem agnovissent in
 unum convenerunt, unus in alte-
 rum crimina cum ardore refun-
 dentes. Ille gladium educebat in
 mercatores, illa ensem stringebat
 in justos. Ille privatim in deserto
 latrocinabatur, præstantior illa in
 templo prædabatur; prolaxis invo-
 luta orationibus omnes spoliabat.

13. Latro rudis tanquam disci-
 pulus in juvenes latrocinia exercebat;
 illa autem latronum caput,

. ٥ / با لا احف فجا
 . با س ر ه ب ح ل ه ل
 . ٥ ل س ك ح ل خ ن ا
 * ح ر ه ح ه ع ل و ح س ح ه ٥ ل و ح ل ح ل
 . ن ه ح ت ر ف ا ح ل ن ه ل ه ل ه ل
 . ه ل ه ٥ ل ح ح ه م م ح ح ه ح ه ل م ح م ر
 . ح م ن م ر ح ح ح ه م ح ح ل ل ه
 . ل ت ٥ ل ل ه ل ل ا ل ه ل و ع ق د ٥ ل ن
 . ه ل ه ٥ ل ل ت م ح م ر ح ت م ر
 . ه ن ا ح ل ه ت ح م
 . م ت ٥ ل ل ف ل ٥ ل
 . ٥ ل د ن ٥ ل ل ن س ح د ٥ ل
 . ٥ ل و ح ل ح ه ل س ل ف ٥ ل
 * ٥ ل و ح ل ه ح ن ا ٥ ل ٥ ل ٥ ل ٥ ل ٥ ل ٥ ل

II.

. و ل ا ق و ر م م ه ل ا
 . ح ل م ل : و ل ا م ل ٥ ل ٥ ل ٥ ل ن ل و ل

. ل ه ل ه ن ا ح ه ل و ب ح و
 . ل ه ن ا ح ل ح ه م ر ن ا
 . ٥ ل م ح ٥ ل ٥ ل م ل ه ل ل ح ه ل
 . و ن ل ح ن ل ل ا ن ا ه ل
 . ن ل ح ل ل ل ل ل ل
 . ٥ ل ل ه ن ا ح ل ل ل ا ل ٥ ل
 . ٥ ل ن ل ل ل ل ٥ ل
 * و ن ل ٥ ل ٥ ل ل ل ل

ح ل م ل : ح ن ب ل ه ن ا و ن ل ل ل ٥ ل ٥ ل

ب ح و ٥ ل و ح ل ح م ل ه ل .

¹ Hæc verba initium constituunt hynni de Nativitate Christi in altero volumine describendi. Ad illius normam hic hymnus confectus est. Strophæ

tum suum, qui veniens carnem induit et hac ratione visibilem se ei præstitit, ut illa sculptilia visibilia mutaret illo abscondito qui in suo amore manifestum se fecit.

17. Insanienti placent extranei, ejus maritus ipsi prorsus odiosus est; quum amabilis sponsus eam accipere vult, immundissima sponsa oculos a veritate aversos constanter retinet. Sponsus magnum se præstitit et ipsa non cupivit eum, imminuit se et non amavit eum; dum absconditus mansit, in idolum commutavit eum; quando visibilis factus est, deformavit atque occidit eum.

II.

SECUNDUS DE CRUCIFIXIONE

Tono : Occisi sunt infantes¹.

1. Agnus absconditus mactavit agnum manifestum in Ægypto, ipse Moysi dedit virgam qua pasceret gregem senem; senex pavit gregem senem, utrumque pavit agnus. Agnus pascēbat et pascēbatur. Ipse pascēbat pastores suos. Qui pascēbant eum illos ipse pascēbat.

Responsorium : Benedictus agnus qui pascit greges suos²!

2. Mactaverat Moyses apud Je-

decem versus septem syllabarum complectitur.

² Iste versus ad stropham velut ejus conclusio pertinet.

. ونفسه اول ستمنا و سمر .
 . ونه دهمنا و اهدام صلا .
 . معاد اول اول له صلا و حلب صلا .
 . صوبه فلهنا وسبلا صلا .
 . دلهنا اول ستمنا دهمنا صلا .
 . ختم اول لسطا و سبلا صلا *
 . هتلا اول اول و ستمنا .
 . فمب اول اول و ستمنا .
 . صلا اول اول و ستمنا .
 . ولا اول اول و ستمنا .
 . اول اول و ستمنا .
 . و صلا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . ختم اول اول و ستمنا *
 . اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .
 . و ستمنا اول اول و ستمنا .

mentum serpentis antiqui qui omnia antiqua reddit, omnia senuerant, omnia senectute confecta erant. Per azyma omnia renovantia abolitum est fermentum omnia in senium trahens. Benedictus panis omnia renovans!

6. Reliqua (de agno paschali) præcepta. Præceperat agnus veritatis de agno typico et temporali ne quis eum manducaret sedens. Sacramentum sanctissimi corporis quis manducaret sedens? Seraphim trepidant coram eo et facies suas abscondunt. Cum tremore sanctificantur qui illud accipiunt. Benedictus qui instituit sacramentum gloriosum!

7. Eia, inspice agnum vivum, qui elegit sibi pastores atque etiam mactatores porrexitque Abrahamo cultrum, quo agnum sui typum occideret¹. Occidit typum et liberavit typum; liberavit agnum (Isaacum) et occidit arietem. typum liberavit ut ipse finis fieret typorum. Benedictus qui adventu suo finem imposuit typis!

8. Agnorum primus primum elegit sibi pastorem; primus primum elegit, effudit in eo aliquam sui similitudinem, impressit in eo aliquod signum sui figurativum, ostendit nempe in eo typum suæ occisionis. Quia Abel pastor simul

¹ Cfr. Gen. XXII, 10, sqq.
 ² Deficit mensura.

. ورحل اوسه وحلا ارف ورحل .
 . في ذبه فذبح ارف ورحب .
 . ورحله اوسه ورحسه اوسه .
 . حب ره حسل ز ارف اوسه و .
 . لرحه حلا ارحنه لاف اوسه .
 . ورحلهم ره ره ره له مرس .
 . ارحنه لا ارحنه له مرس .
 . له مرس له مرس ره ره ره .
 . ره مرس ارف لا السله .
 . ورحل اوسه اوسه لاف .
 . ارحنه اوسه اوسه ورحمسه .
 . ارحنه اوسه اوسه ورحمسه .
 . ارحنه اوسه اوسه ورحمسه .
 . لاف ارحنه ورحله .
 . حلا في حرحله ملاح اوسه .
 . حلال ملاح ورحمه اوسه .
 . ارحنه اوسه حرحله .
 . ارف حرحله ورحمه اوسه .
 . مرسه دبحه اوسه ارحله .
 . رحه ورحله ورحله ورحله .
 . ورحله ارحله حرحله اوسه .
 . حرحله ارحله ورحله اوسه .

et victima fuit, qui pastor noster ac victima est praefiguravit in eo suum munus pastorale suamque immolationem. Tibi gloria o typorum Abelis delineator!

9. Abelem agnus noster monuerat ut prius integrum purumque se servaret, ut agnus agnum offerret, ut prius se offerret qui alios esset oblaturus. O mira res quae tunc gesta fuit! agnus erat ille qui offerebat, agnus ille qui offerebatur et agnus etiam ille qui oblationem accipiebat. Agno Dei gratias!

10. Quocumque aëvo primogenitus immolabatur. Cruentis justorum sacramentis agnus prænuntiabatur. Erant veluti præcones effatorum ejus, quibus quod futurum erat etsi adhuc remotum prope fiebat. Servi ejus in antecessum assumpserunt nomina quibus ejus gesta erant designanda, ita ut ipsius nominibus ejus figuræ jam appellarentur. Benedictus ille quem prophetae prænuntiarunt!

III.

III.

حلا ملا : ورحله ارحنه :

Tono : Beata es Ephrata¹.

. دار ارحله ره ره ره ارحنه ارحله .
 . حلا ملاح ارحله ارف حلا ورحله .
 . مرسه ره ره ره اوسه ورحله اوسه .
 . ارف حرحله حرحله ارحله .

1. Decima quarta occisus fuit agnus paschatis inter vespuras, ut scriptum est². Vespera antea designata fuit ut tempus ipsum de Christi nece vaticinaretur. Agnus

¹ Hæc strophæ reperitur in *Scala* 4^a, et constat 9 versibus hæc ordine dispositis : 888888453.

² *Exod.* XXX, 8.

/هنا و/هنا /انصو .
 حبره صلاک ل/ صلاک /هنا .
 حصدصصنا /نصو .
 طاصصنا /هنا صلا .
 انا و/هنا /

/هنا : /هنا /هنا /هنا /هنا :

/هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .

/هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .

/هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .
 /هنا /هنا /هنا /هنا .

veritatis qui mactatus est docuit
 nos quam perfectum esset tempus
 suum. Die decima quinta occisus
 diei lucem cum noctis luce con-
 junxit.

Responsorium : Benedictus ille
 quem sua sacramenta prædica-
 runt.

2. Beata es, o vespera ultima,
 quia vespera Ægypti in te com-
 pleta fuit : Dominus noster in te
 manducavit pascha parvum et fac-
 tus est sibimetipsi pascha magnum,
 pascha in paschate, festum in festo
 insertum fuit. Ecce pascha transi-
 ens et aliud quod non transit :
 ecce figura ejusque adimpletio.

3. Beatus es, o loce, quia in te
 libra veritatis duas lances possedit.
 Paschata duo fuerunt, duo agni,
 duo populi, duæque liberationes.
 Populus (Israel), sicut pascha ejus,
 agnum habuit temporalem et cum
 illo transiit et defecit. Liberatio
 populorum veritas est quæ nec
 infatuatur nec languescit, quia
 agnus Dei non transit.

4. Beatus es, quia duo discipuli
 missi sunt ut te ad cœnam suam
 designarent. Posthabitæ fuerunt
 ædes a Salomone ædificatæ Hero-
 disque palatia; gratam sibi puri-
 tatem vidit in te et in medio tui
 invenit sanctitatem; fidei tuæ lar-
 gitus est præstantissima suæ bene-
 dictionis dona in mercedem tui
 ministerii.

١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠

١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠

١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠

١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠
 ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠ ١٥٠٠

5. Beatus es, o juste loce, quia in te Dominus noster fregit corpus suum. Parvus locus spectaculum datum est universo mundo illumque replevit; per Moysen e monte glorioso datum est foedus exiguum, foedus vero magnum ex habitaculo exiguo egressum est et implevit terram.

6. Omnia quæ Moyses gessit, utpote figuræ, infirma erant. Oportuit porro figuras crescere, ne despicerentur donec earum adimpletio contingeret. At in contrarium oportuit magnitudinem nostri Salvatoris imminui, quia natura Dei gloriosa a creaturis cerni nequit nisi sub infirmitatis velo.

7. In te rursus apparuit Abrahæ quando currit ad pecus et attulit vitulum angelis¹. Seraphim trepidarunt videntes Filium sindone renes accinctum pedes discipulorum in pelvi lavantem. Nec os valet dicere nec lingua narrare quomodo propalata est immunditia furis qui tradidit eum.

8. Dominus noster membra fratrum in pelvi abluit in signum concordia. Hoc eodem signo extirpatum fuit membrum quod voluntarie seipsum abscidit et prodidit. E fonte aquarum (baptismi) recenter ascendimus, ne simus

¹ Gen. XVIII, 7.

. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰

membra divisa quæ inter se contendunt nec advertunt se cum amico litigare.

9. O beate loca! Tua angustia universo mundo opponi potest; quod in te continetur, quamtumvis parvum sit, totum mundum replet. Beatum habitaculum tuum, in quo manu benedicta fractus est panis! In te acinus e Maria ortus in calice salutis compressus est.

10. O beate loca! Non vidit quis nec videbit quod vidisti : Dominum nempe altare verum, sacerdotem, panem ac calicem salutis effectum. Ipse per se sufficit omnibus et nemo ci sufficere potest, ipse altare est et agnus, victima et sacrificator, sacerdos et esca.

11. O beatum locum! in quo agnus paschalis occurrit agno veritatis; symbolum quippe lassitudinis in sinum quietum ingressum est et in illo inclusum. Beatum habitaculum in quo peractum est pascha, quod sibi simile numquam habuit. Agnus temporalis suam potestatem exuit eamque tradidit agno Dei.

12. O beate loca! qualis tua mensa fuit nulla unquam parata est nec apud reges, nec in tabernaculo, nec in sancto sanctorum. In te panis primitiarum fractus

ܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ ܕܐܒܝ ܗܘܪܝܝܢ ܕܥܝܣܪܝܘܬ ܕܝܗܘܕܐ .
 ܕܝܗܘܕܐ ܕܝܥܫܪܝܘܬ ܕܝܗܘܕܐ ܕܝܗܘܕܐ .
 ܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .
 ܕܗܘܘܢ ܡܛܘܟܐ ܕܥܡܘܩܘܢ .

est; tu fuisti prima Christi ecclesia,
 primunque altare; prima omnium oblationum in te visa fuit.

13. O beatum locum! in quo,
 dum Filius corona fratrum cinctus
 erat, unus eximius, virginittatis
 flos, propter bonum suum odorem
 in sinu ejus jacebat. Quum omnes
 essent flores pulcherrimi, flos sanctitatis
 maxime amœnus erat. Exivit porro
 inde zizanium fœtidum¹
 et cum eo fœtor ejus.

14. In te etiam, o loce, declarata
 est certissima illa distinctio quæ
 fiet in judicio; nocte quippe separavit
 se filius tenebrarum et caligine ipsi
 congrua se involvit. Ira abreptus
 ater hœdorum princeps surrexit
 et exivit nec reversus est. In
 judicio separabuntur hœdi, ejus
 soboles, ab agnis lucis.

15. In te rursus patefactum est
 arcanum consilium per panem visibilem
 quem Dominus porrexit ei. Cœlavit
 Judæ consilium ut ipsi demonstraret
 quantum eum amaret, et simul illud
 revelavit ut indicaret ei se nosse
 quis esset. Occultavit Dominus et ille
 putavit Dominum non advertere,
 reprehendit eum Dominus et ipse spre-
 vit eum et injuria affecit. O mansuetus
 qui non dixit Judæ : « Tu es, »
 sed « tu dixisti². »

¹ Judas Iscariotes.

² Matth. XXVI, 25.

حب لود وحبلا ١٥٥١ حبلا ١٥٥١
 حب لاصعلا خلا ما وبعده .
 سقلا حبلا لا حبلا ١٥٥١ لاسوه ر .
 لاسوه حبلا ولسوه لاصعلا .
 لاصعلا حبلا ١٥٥١ سلا حبلا .
 لاصعلا حبلا ١٥٥١ سلا حبلا .
 حبلا لاصعلا .
 حبلا حبلا وحبلا .
 وبعده ١٥٥١ وحبلا .

حبلا حبلا وبعده وبعده حبلا حبلا .
 حبلا حبلا وحبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .

حبلا حبلا وحبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .

حبلا حبلا وبعده وبعده حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .
 حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا حبلا .

¹ Cfr. Joan. XIII, 25.

² Cfr. Luc. XXII, 38.

³ Cfr. Luc. XXII, 49-52.

16. In te, o loce, exorta est inter apostolos confusio quum hæc audierunt. Mater parturiendo nunquam tales passa est dolores quales passi sunt duodecim. Tacere volebant nec poterant, loqui cupiebant sed timore prohibebantur; ovis agno innuit : « Doce nos quis est lupus¹. »

17. « Sacculos, inquit, sumite² » quia ipse assumpturus erat typum mortuorum in inferis degentium. Ostendit se ut hominem occidendum esse, nec posse se alere qui omnes alit. Resurrexit autem ut doceret se omnem alere carnem. Mortuus jacuit et ad vitam reversus est; seseque aluit ut doceret viventem esse qui mortuus fuerat.

18. O beatum locum! in quo per nomen gladiatorum nomen justitiæ declaratum est. Per gladium Dominus abscidit Legem quæ absciderat auriculam servo, verborum ejus contemptori. Venit Misericors et, sanata auricula, jussit gladium reverti in vaginam suam³ : symbolum legis violentæ quæ ortu mansueti Salvatoris cohibita est.

19. « Gladios, inquit, reassumite » ut amplius doceret a virgæ acerbitate abstinendum esse. Coercens quippe gladium Simonis gladio ardorem gladii resecavit. Ostendit autem legiones angelorum ut significaret se non indigere hominum auxilio

IV.

حلا ملا : وهحب اقبنا :

وهحب وهحبا وهسا اقبنا .
 وهسا وهحبا وهحبا وهسا .
 حاندا وه صلا وه حوسا وه وهبا .
 وهسا وه وه صلا حاندا .
 وه لا حاندا وه حوسا وه صلا .
 وه حوسا وه صلا وه حوسا وه .
 وه سا وه صلا .
 وه حوسا وه صلا .
 وه حوسا وه صلا وه صلا .

دهسلا : اعقب اعقب :

وهحب وهحبا وهسا اقبنا .
 وهسا حاندا حاندا وهسا .
 وهسا وه صلا وه حوسا وه وهبا .
 حلا حوسا وه صلا وه صلا .
 وهسا حاندا حاندا وهسا .
 وهسا وه صلا وه صلا .
 وه صلا وه صلا وه صلا .
 وه صلا وه صلا وه صلا .
 وه صلا وه صلا وه صلا .
 وه صلا وه صلا وه صلا .
 وه صلا وه صلا وه صلا .
 وه صلا وه صلا وه صلا .

† Ex cod. 14571, fol. 23, sqq.

• Abundat mensura versus.

IV.

Ejusdem toni¹

1. O beatum locum, qui dignus
 fuit sudore Filii in eum delapso.
 Filius immiscuit terræ suum sudorem
 ut expelleret sudorem Adæ
 qui terram coluit. Beata terra
 quam suo sudore recreavit, quum
 illa esset ægra convaluit eo quod
 sudaverat. Quis vidit unquam æ-
 grum sudore non suo convalescen-
 tem?

Responsorium : Laudes missori tuo.

2. Beatus es, o loce, qui tuis
 orationibus exhilarasti hortum de-
 liciarum. In illo Adamus fructum
 surripiens atque comedens volun-
 tarie dubitaverat de creatore suo.
 Filius in hortum ingressus oravit
 et suis orationibus acceptabilem
 reddidit voluntatem quæ defecerat
 in horto. Dixit : « *Non mea vo-
 luntas, sed tua fiat*². »

3. O beatum calamum contem-
 ptus quem rex noster manu tenuit,
 quem etiam apprehenderunt ini-
 qui, ut significarent scriptum jam
 esse judicium quo dissolvendi
 erant. Væ Sion et Jerusalem quæ
 regis iram excitaverunt. Clama,
 prædo, roga arcium direptionem.
 Rex quem rejecerunt decretum
 scripsit quo vastarentur absque
 misericordia.

² Luc. XXII, 43.

1. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 2. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 3. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 4. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 5. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 6. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 7. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 8. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 9. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 10. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 11. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 12. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 13. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 14. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 15. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 16. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 17. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 18. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 19. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 20. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 21. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 22. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 23. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 24. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 25. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 26. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 27. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 28. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 29. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 30. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 31. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 32. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 33. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 34. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 35. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 36. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 37. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 38. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 39. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 40. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 41. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 42. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 43. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 44. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 45. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 46. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 47. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 48. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 49. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 50. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 51. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 52. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 53. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 54. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 55. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 56. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 57. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 58. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 59. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 60. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 61. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 62. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 63. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 64. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 65. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 66. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 67. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 68. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 69. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 70. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 71. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 72. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 73. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 74. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 75. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 76. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 77. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 78. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 79. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 80. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 81. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 82. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 83. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 84. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 85. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 86. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 87. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 88. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 89. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 90. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 91. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 92. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 93. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 94. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 95. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 96. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 97. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 98. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 99. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים
 100. מלך אלהים אלהים אלהים אלהים

4. Calamum in contemptum porrexerunt, ipse vero fecit eos suæ victoriæ trophæum. Nemo pro fulcimento accipiat hunc calamum quia confracta est fortitudo ejus et aspera facta est ejus plenitudo. Pro sceptro simplicem virgam Domino adscripsit David ut confusione operiret populum qui calamo sprexit eum. Virgam ferream¹ suis in scriptis porrexit ei David ut vexaret crucifixoos ejus.

5. Beatus es, o Golgotha, cœlum invidet exiguitati tuæ. Etenim donec in supernis latuit Dominus noster, reconciliatio Deum inter hominemque effecta non fuit, sed super te redimitæ fuerunt iniquitates nostræ. Ex te latro in Eden apertum ingressus est. Cœli non potuerunt refugium nobis præbere, donec ille qui in te occisus fuit nos liberaret.

6. Beata es, o tabella, in te tanquam in imaginem regis oculos intenderunt teque cum eo cruci affixerunt. Rex speciem mortuorum referebat, at tabella, imago ejus, colore regio exornata erat. Non imagine ejus externa operta eras, sed latentibus imbuta eras similitudinibus regis crucifixi; ut tua externa species annuntiaret pulchritudines in te absconditas.

7. Justus ille ethnicus te scripsit pro omnibus gentibus; lineæ tuæ suo silentio rationales gentium prophetæ fuerunt Filio; gentium prophetia clamabat prophetam a crucifixoribus circumdatum fuisse

¹ Cfr. Psal. II, 9.

IV.

IV.

ⲛⲗⲁ ⲙⲗⲁ : ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ :

Ejusdem toni¹

ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .

1. O beatum locum, qui dignus fuit sudore Filii in eum delapso. Filius immiscuit terræ suum sudorem ut expelleret sudorem Adæ qui terram coluit. Beata terra quam suo sudore recreavit, quum illa esset ægra convaluit eo quod sudaverat. Quis vidit unquam ægrum sudore non suo convalescentem?

ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ : ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ :

Responsorium : Laudes missori tuo.

ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .
ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ ⲛⲟⲩⲧⲉⲃⲏⲗⲁ .

2. Beatus es, o loce, qui tuis orationibus exhilarasti hortum deliciarum. In illo Adamus fructum surripiens atque comedens voluntarie dubitaverat de creatore suo. Filius in hortum ingressus oravit et suis orationibus acceptabilem reddidit voluntatem quæ defecerat in horto. Dixit : « *Non mea voluntas, sed tua fiat*². »

3. O beatum calamum contemptus quem rex noster manu tenuit, quem etiam apprehenderunt iniqui, ut significarent scriptum jam esse iudicium quo dissolvendi erant. Væ Sion et Jerusalem quæ regis iram excitaverunt. Clama, prædo, roga arcium direptionem. Rex quem rejecerunt decretum scripsit quo vastarentur absque misericordia.

¹ Ex cod. 14371, fol. 23, sqq.

² Luc. XXII, 43.

³ Abundat mensura versus.

IV.

حلا ملا : ولوحص لوفنا :

ولوحص ولحصا ولعسا لوفنا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 حاندا ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .

حصا ملا : لعتس لعتس :

ولوحص ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .
 ولحصا ولحصا ولحصا ولحصا .

1 Ex cod. 14571, fol. 23, sqq.
 2 Abundat mensura versus.

IV.

Ejusdem toni¹

1. O beatum locum, qui dignus fuit sudore Filii in eum delapso. Filius immiscuit terræ suum sudorem ut expelleret sudorem Adæ qui terram coluit. Beata terra quam suo sudore recreavit, quum illa esset ægra convalevit eo quod sudaverat. Quis vidit unquam ægrum sudore non suo convalescentem?

Responsorium : Laudes missori tuo.

2. Beatus es, o loce, qui tuis orationibus exhilarasti hortum deliciarum. In illo Adamus fructum surripiens atque comedens voluntarie dubitaverat de creatore suo. Filius in hortum ingressus oravit et suis orationibus acceptabilem reddidit voluntatem quæ defecerat in horto. Dixit : « *Non mea voluntas, sed tua fiat*². »

3. O beatum calamum contemptus quem rex noster manu tenuit, quem etiam apprehenderunt iniqui, ut significarent scriptum jam esse judicium quo dissolvendi erant. Væ Sion et Jerusalem quæ regis iram excitaverunt. Clama, prædo, roga arcium direptionem. Rex quem rejecerunt decretum scripsit quo vastarentur absque misericordia.

² Luc. XXII, 43.

מלא מי אוסו סומו לוי וזרחה .
 ונחב לוי מלא זכר .
 לא אפי נעמנו חלא יום מלא .
 ונחב סדנו סמלא עסנו .
 עמלא עמלא חמל יום ונחב יום .
 חמלא חמלא יום זכר ונחב יום .
 עמלא עמלא .
 חמל יום ונחב יום .
 ונעסח זכרונסומו .

עמלא חמל לוי אלו ונחב יום .
 עמלא עמלא חמלא חמלא .
 לוי חמלא חמלא חמלא .
 עמלא חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא ונחב לוי חמלא חמלא .
 ונחב חמלא חמלא חמלא .
 עמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא ונחב חמלא .

עמלא חמלא חמלא חמלא .
 ונחב חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא חמלא חמלא .
 ונחב חמלא חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא חמלא חמלא .

חמלא חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא חמלא חמלא .
 חמלא חמלא חמלא חמלא .

4. Calamum in contemptum
 porrexerunt, ipse vero fecit eos
 suæ victoriæ trophæum. Nemo pro
 fulcimento accipiat hunc calamum
 quia contracta est fortitudo ejus et
 aspera facta est ejus plenitudo.
 Pro sceptro simplicem virgam Do-
 mino adscripsit David ut confu-
 sione operiret populum qui calamo
 sprexit eum. Virgam ferream¹ suis
 in scriptis porrexit ei David ut
 vexaret crucifixores ejus.

5. Beatus es, o Golgotha, cœlum
 invidet exiguitati tuæ. Etenim do-
 nec in supernis latuit Dominus
 noster, reconciliatio Deum inter
 hominemque effecta non fuit, sed
 super te redimitæ fuerunt iniqui-
 tates nostræ. Ex te latro in Eden
 apertum ingressus est. Cœli non
 potuerunt refugium nobis præbere,
 donec ille qui in te occisus fuit
 nos liberaret.

6. Beata es, o tabella, in te tan-
 quam in imaginem regis oculos
 intenderunt teque cum eo cruce
 affixerunt. Rex speciem mortuorum
 referebat, at tabella, imago ejus,
 colore regio exornata erat. Non
 imagine ejus externa operata eras,
 sed latentibus imbuta eras simili-
 tudinibus regis crucifixi; ut tua
 externa species annuntiaret pul-
 chritudines in te absconditas.

7. Justus ille ethnicus te scripsit
 pro omnibus gentibus; lineæ tuæ
 suo silentio rationales gentium
 prophetæ fuerunt Filio; gentium
 prophetia clamabat prophetam a
 crucifixoribus circumdatum fuisse

¹ Cfr. Psal. II, 9.

10. *Beatus es, o hæreres nominis Josephi justii, qui condivisti et sepelisti auctorem vitæ defunctum; in sepulchrum deposuisti Vigilem sopitum, qui somno mersus inferos spoliavit. Væ morti! quia vigilantiam ejus fefellit Vigil, qui obdormivit ut eam clam spoliaret. Ecce spoliator noster spoliatus est et captivans nos captivus fit. Venite, exultemus, et irrideamus ei.*
 11. *O beatum unicum Unigeniti sepulchrum! Lux orta est in te; in te superba devicta est mors, quæ mortuum in te viventem persequabatur. O beatum sinum tuum! in quo oclusus jacet Heluo, qui insatiabili ore inhiabat ad vorandos omnes. Angeli portam tuam lucidis coronarunt radiis, de resurrectione nostra gaudentes.*
 12. *Sepulchrum Christi et hortus mystice designant Eden, in quo occulta morte Adamus defunctus est; fugit quippe et se abscondit inter arbores et velut in sepulchro ingressus conditus fuit. Qui autem vivus sepultus fuit in horto, resurgens suscitavit eum qui lapsus est in horto; e sepulchro horti in thalamum horti introduxit eum cum gloria.*
 13. *Ubinam es, o serpens vorax, socius istius latronis qui occidit Adamum? Malus decepit, necavit et clauso ore multiplicavit cadavera morti voraci. Væ vobis ambobus! Ecce ab uno devicti estis. Per unum sublatis defecistis: Heva in horto, Adamus in paradiso et vos in tormentis.*

11. *Beatus es, o hæreres nominis Josephi justii, qui condivisti et sepelisti auctorem vitæ defunctum; in sepulchrum deposuisti Vigilem sopitum, qui somno mersus inferos spoliavit. Væ morti! quia vigilantiam ejus fefellit Vigil, qui obdormivit ut eam clam spoliaret. Ecce spoliator noster spoliatus est et captivans nos captivus fit. Venite, exultemus, et irrideamus ei.*

12. *O beatum unicum Unigeniti sepulchrum! Lux orta est in te; in te superba devicta est mors, quæ mortuum in te viventem persequabatur. O beatum sinum tuum! in quo oclusus jacet Heluo, qui insatiabili ore inhiabat ad vorandos omnes. Angeli portam tuam lucidis coronarunt radiis, de resurrectione nostra gaudentes.*

13. *Sepulchrum Christi et hortus mystice designant Eden, in quo occulta morte Adamus defunctus est; fugit quippe et se abscondit inter arbores et velut in sepulchro ingressus conditus fuit. Qui autem vivus sepultus fuit in horto, resurgens suscitavit eum qui lapsus est in horto; e sepulchro horti in thalamum horti introduxit eum cum gloria.*

14. *Ubinam es, o serpens vorax, socius istius latronis qui occidit Adamum? Malus decepit, necavit et clauso ore multiplicavit cadavera morti voraci. Væ vobis ambobus! Ecce ab uno devicti estis. Per unum sublatis defecistis: Heva in horto, Adamus in paradiso et vos in tormentis.*

وحق لمقولا .
 و/لاوبله و/لاسحه .
 * ولا فخر و/باهره سترهه *
 *
 و/بمه دلههه و/بم/مه .
 لا /نهمه و/مه . و/بم/مه فملا و/مه .
 و/مه م/مه و/مه/مه .
 و/مه/مه دلم . و/مه لمب مهنا .
 و/مهو خلا دلمهه و/لا بلمم .
 و/مهله لمهه . و/بم/مه ملامههه .
 مهنا و/مه /منا .
 و/مهه مهلا و/مههه .
 * و/مههه لممههه خلا و/مه *
 *
 و/مهه دمههه و/مه/مه .
 /مه مدمههه . و/مهلا مهه .
 و/مه لمب مدمهه و/مهلا .
 و/مهه دمههه و/مههه .
 و/مهه مدمههه .
 و/مهه مدمههه و/مههه .
 * و/مههه دمهههه و/مهههه *
 و/مهههه لا بلمم و/مهه .
 /مه مدمهههه . و/مه مدمهه .
 و/مهههههه مدمههههه .
 و/مهههههه مدمهههههه .
 * و/مههههههه مدمههههههه *
 و/مههههههه مدمههههههههه .
 و/مههههههه مدمههههههههههههه .
 * و/مهههههههه مدمهههههههههههههه *
 و/مههههههههه مدمهههههههههههههههههه .

liberaret alteram , sicut latrones qui se invicem produnt, et sicut homicidæ qui a iudice rei declarati de sociis liberandis non cogitant.

9. Quum nefarii vociferarentur contra Dominum eumque flagellarent, non animadvertebant flagellationem compensare debita illius hæredis, qui inquinatus est et deliquit in Eden. O Domine, qui pepercisti servo tuo ut non flagellaretur et Filium tuum flagellantibus tradidisti pro nobis, cœli et terra et omnia quæ in eis sunt non valent debitas tibi agere gratias pro hoc beneficio.

10. Dum autem Jesum ad columnas adducerent, figuram exprimebant ruinæ populi; affixerunt eum, ut Samsonem, qui affixus columnas subvertit. Dominus Samsonis est per se columna veritatis urbis sanctæ, quo se relaxante, urbs cecidit; eam Chaldæi subverterunt et rursus erexerunt. Subversa est nec amplius erecta, quia abnegavit columnam suam.

11. Flagellis cæderunt eum. Ejus passione figuram depinxerunt suarum perpassionum. Abstulit quippe Dominus eis regnum, sacerdotium, et prophetiam. Tres costas extraxerat et abstulerat ab ore bestiae ferocis¹. Cornua ejus fregit, eductam costam abjecit, fortitudinem ejus abstulit et confregit.

12. Scissio veli vox fuit desola-

¹ Cfr. Dan. VII, 8, sqq.

ملا وسلا . خلا حلا صلا وسلا .
 ملا اظلا وسلا وسلا .
 لا سلا وسلا . دلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .
 لا وسلا وسلا . لا وسلا وسلا .

tionis in sanctuarium, vox luctus
 fuit annuntians illud hoc tempore
 subvertendum et vastandum esse.
 Scidit summus sacerdos tunicam
 suam, figuram sacerdotii quod in-
 duit sacerdos verus. Scissum est
 velum sanctuarii, in signum quod
 sanctum altare illius ministerium
 induit.

13. Sua commotione terra si-
 gnificavit subvertendas Judæorum
 habitationes eorumque pedem jam
 moveri ad emigrandum. Abstulit
 eos Dominus et projecit atque dis-
 persit in quatuor orbis partes.
 Populus, qui ira Dei dispersus est
 ut congregentur gentes, evertit
 sanctuarium suum et ædificavit
 sanctuarium nostrum.

14. Etiam sol iste, lucerna ho-
 minum, defecit, acceptoque tene-
 brarum pallio sese involvit, ut non
 videret opprobrium solis justitiæ
 quo illuminantur cœlestes Vigiles.
 Orbis vacillavit, cœli inclinati
 sunt, inferni mortuos evomuerunt
 cosque redire fecerunt.

15. Astra, ministri Filii, in die
 passionis, simul impleverunt figu-
 ram plenitudinis ejus quæ nihil
 defectus habet. Sol figura fuit ma-
 jestatis ejus, luna humanitatis.
 Prædicarunt eum ambo, luna, quæ
 a diluculo soli occurrens conspexit
 eum, figura fuit gregis Christi qui
 occurrit ei.

/ف لحننا /و لحننا .
 سبلا /و سبلا : /نا /و لحننا .
 و لحننا /و لحننا .
 . /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .

VI.

: /و سبلا

/و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .
 /و سبلا /و سبلا .

16. Sepulchrum, in quo eum deposuerunt, novum fuit, ut repræsentaret gentes quæ baptismo ablutæ, purificatæ et renovatæ sunt, atque corpus et sanguinem Regis occisi suis corporibus cum amore immiscuerunt. Die tertia surrexit Dominus; sepulchrum ejus deseruit mors, quia ipse vivit in æternum.

17. Lapidem sepulchri revolvit angelus Altissimi, in more servi qui cum timore portam aperit coram domino suo. Tres angeli ad sepulchrum viderunt Christum resurrexisse tertia die; tres annuntiaverunt eum. Maria quæ vidit eum figura est Ecclesiæ prioris quæ vidit signum adventus ejus.

18. Qua ratione nunc vivat testantur vestes ejus luce resplendentes. Nec enim eum attingere potuerunt tenebræ. Remanserunt vestes in sepulchro, sed non remansit corpus, ut corpus resurrectionem annuntiaret corporum. Corporis autem conditura figura est verbi veritatis, quo vita servatur animarum.

VI.

Ejusdem toni.

1. Erubuerunt crucifixores, qui eum evexerant in crucem gloriosam sacramentisque obvolutam, quod

ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .

ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ : ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .

ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .
 ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ . ܘܥܘܪܘܢܝܢܐ .

illam reddidit fulguribus gloriosiore
 m. Currus ejus suis radiis similis est
 currui Cherubim fulguribus circumdato.
 Benedictus qui currui suo alligavit
 Cherubim cum astris, et frena eorum
 suo nutu moderatur.

Responsorium : Tibi, Domine, gloria
 et per te missori tuo ab agnis qui
 per crucem tuam triumphant.

2. Dies passionis ejusque occasus
 magnum est sacramentum admirabilisque
 figura; repræsentat diem quo inclinante
 Adamus reus factus est; significat solem
 occidisse, lucem ab Adamo recessisse
 seque in tenebris abscondisse. Fuit ille
 in tenebris, sed rediit lux. Dies, qui
 tenebris involutus fuerat, rursus luxit
 et illustratus est.

3. Quia in crucem Jesum evexerunt,
 ecce crux fons misericordiarum effecta
 est. Cruce sua abolevit crucem, ut
 fontes non amplius crucifigerentur.
 O dulcissime, cujus benedictionibus
 dignantur ipsi etiam maledicti. Cruce
 quippe sua simul abolevit et idola
 populi Israel et cruces populorum.

4 Per contemptum indutus fuit
 purpura; divisa etiam fuerunt munda
 ejus vestimenta. Hac re coarguerunt
 se scribæ superbi quasi nunquam
 audivissent verba psalmi quem liber
 veritatis per vestimenta ejus explicavit.
 Quæ

. لعمفم مءءءءءءءء
 . مءءءءءءءءءءءءء
 * وءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . لعمءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . لءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 * وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 . وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء
 * وءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءءء

erant abscondita expectarunt li-
brum thesaurorum ut veniret oc-
cultu explicare.

5. O circumcisi qui non eru-
buerunt contumeliis afficere Do-
minum circumcisorum! Si culpa
est causa mortis, (ipse nullam cul-
pam commisit), sed in suo adventu
omnia adimplevit. Perfecit legem
et defecit populus. Impleverunt
præcepta et exhausti sunt superbi,
qui spreverunt circumcisionem in
terra eorum cruci affixam, at gen-
tes spreverunt circumcisionem a
Deo reprobata.

6. Tunica ejus ab eis non scissa
sublimis est figura fidei, quam
apostoli haud laceratam dissemi-
narunt per mundum. Aliæ autem,
quas diviserunt vestes, schismata
significant, quæ in grege Christi
contigerunt. Tunicæ sacramento
veri laudantur fideles, schismatici
per scissa ejus vestimenta arguun-
tur.

7. Dum per contemptum Jesum
medium posuerunt inter latrones,
de seipsis symbola expresserunt;
significarunt nempe per latronem
sinistræ se derelinquendos ab illo
qui elegit gentes, gentes autem in
cruce promptum quæsituras refu-
gium, ut fecit latro a Domino con-
fortatus. Dominus vidit latronem
esurientem, et aperuit coram eo
thesaurum suum; ille confortatus
ab eo accepit promissiones para-
disi¹.

¹ Cfr. Evangelii concordantis expositio, p. 244.

^a Deest unus versus. — ^b مءءءءءءءء abundat.

ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .

in festo. Quem cum agnis occide-
runt, ille oblationis victima est.

VII.

VII.

ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ :

Ejusdem toni.

ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .

1. Messiae sicut Jonae tres com-
putantur dies : occurrit primo
feria sexta¹, qua lux ejus ad occa-
sum pro isto populo declinavit;
recurrit et sabbati dies figura
Requiescentis qui abolevit mor-
tem; tertius dies noctis tenebras
et diluculum complectitur; Chris-
tus diem determinavit per illud
momentum et per tempus tene-
brarum.

ܘܚܘܢܐ : ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ :

Responsorium : Gloria tibi, Do-
mine, ecce duo luminaria con-
juncta sacramenta crucis tuae
praedicant.

ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .
 ܘܚܘܢܐ ܘܚܘܢܐ . ܘܚܘܢܐ .

2. O momentum breve valore
annos excedens! In eo quippe
Dominus gloriae Patri spiritum
suum tradidit; in eo tenebrae factae
sunt; in eo lux illuxit; in eo terra
mota est; in eo petrae scissae sunt;
in eo omnia gesta sunt. Jesus ex
uno die duos effecit et ex una re
duas pariter efficit.

3. Gloriosum istud sacramentum,
quod paravit Jesus Domino sui
nominis, ecce dividitur et unitur,
unum est et duo; ortu et casu
unus fit dies, in mensura vero

¹ ܘܚܘܢܐ vocatur a Syris ille hebdomadis dies quem nos feriam sextam appellamus. Porro ܘܚܘܢܐ

significat occasum solis. Ad hanc significationem alludit sanctus vates.

سب ٥٥٠ م٥٥٠ . حبلا و٥٥٠ .
 لاق ٥٥٠ ٥٥٠ . حبلا ٥٥٠ ٥٥٠ .
 م٥٥٠ م٥٥٠ .
 سب ٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ حبلا ٥٥٠ ٥٥٠ .
 م٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 م٥٥٠ ٥٥٠ م٥٥٠ .
 ٥٥٠ ٥٥٠ م٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .
 ٥٥٠ م٥٥٠ ٥٥٠ .

anni duo fiunt dies¹. Duplex fit simplex. Feria sexta unus est dies in mensura temporis, fit vero duo divisione gestorum suorum.

4. Accipe igitur supputationem meam, o auditor; ecce tres dies ibi sunt: feria sexta cum magna sua vespera, sabbatum et vespera ejus, et est ibi momentum alterum quo tenebræ factæ sunt et deinde illuxit, momentum cui per diem finis impositus est, vespera scilicet diei resurrectionis. Feriæ sextæ sit complementum!

5. A Domino et propter eum distinguatur illud tempus quo tenebræ factæ sunt et lux rediit; ab eo et propter eum claritas fuit ut in die. Horis tenebrarum successerunt horæ lucis. Per vesperam completa est feria sexta quæ defecerat: tres horæ tenebrarum et tres lucis, *υψθημερον*, primum terminarunt diem.

6. O mysterium trium horarum priorum quæ numerum excedunt! Singulis quatuor annis intercalatur unus dies perfectus: symbolum magnum, quo significavit Dominus tres horas futuras tenebris obvolvendas esse per necem suam. Dominus astrorum luce signavit mysteria sua; sol fuit ejus præco-

¹ Si nempe computat quis dies more ab Hebræis pro festis ex Lege recepto. Ortus solis ad diem cur-

rentem pertinet; quæ autem sequitur vespera diei sequentis initium efformat.

. ܒܘܚܝܢ ܘܡܢ ܐܘܪܝܢ ܘܡܢ ܚܘܒܝܢ
 ܘܡܢ ܩܘܪܝܢ ܘܡܢ ܕܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ
 ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ ܘܡܢ ܥܘܪܝܢ .

absconditis adhærent, eas suo vestimento tegunt, et perficiunt.

11. Non autem propterea quod nominavi tres, in tribus sex intelligas. Tres esse in omni anno tenebrarum horas mensuram excedentes, et in hoc anno illas esse quibus tenebræ factæ sunt doceo, quia sic dispositum est in principio. Figura ab eo tempore transmissa e loco in locum transibat, et quum invenit Dominum passa est cum eo.

12. O Jesu gloriose, ipsa luna te prædicat, quia dimidia diei parte singulis mensibus deficit mensura ejus, et quantum excedit mensura plena horarum anni, tantum deficit mensura mensium. Cruce vectus Dominus pendebat, jugo currus ejus sol et luna alligata erant.

13. Astra quæ omnium astrorum Domino ministrarunt, sol scilicet et luna, quæ et ipsa adorata fuerunt, servi sunt Filii adorandi. Quum sol tribus horis, luna sex, jugo ejus alligata portaverint eum, duæ sunt figuræ. In sole et luna Jesus signavit sua mysteria ut per illa annuntiaret mysterium sui adventus.

14. Cur autem inventus est ille excessus in mensura solis et cur ille defectus in mensura lunæ? Sol illa figura est doni divinitatis Christi quæ ex plenitudine sua copiosa

703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800

dona effudit; luna figura est ejus
 corporis. Corpus autem a perfec-
 tionis mensura deficit. Sed Perfec-
 tissimus illud induens simul per-
 fecit.

15. Sol prædicans tribus horis,
 horis scilicet lucis, figura est Do-
 mini sui; luna prædicans tribus
 tenebrarum horis figura est homi-
 nis; mysterium gratiæ tres alias
 horas cepit : en novem horæ præ-
 dicantes tempus Filii, qui circa
 horam nonam spiritum suo Patri
 tradidit cum clamore.

16. A Josue, filio Nun^t, dies
 duplicatus fuit et ceteris diebus
 longior factus est in figuram populi
 qui ceteris populis per Dominum
 nostrum excelsior factus est. Unus
 dies ceteris diebus brevior factus
 est in figuram populi qui a ceteris
 reprobatus est. Lux in cælo defecit,
 figura populi deficientis : populus
 in terra tenebris opertus est sicut
 sol in cælo.

17. Domine noster, adjuva me
 ut alio modo describam rem lunæ.
 Ecce annus ejus undecim dies mi-
 nus habet quam trecentos sexaginta
 quinque dies quos numerat annus
 solaris perfectus. Quod dixi et di-
 cam sit tibi, Domine in laudem,
 mihi autem per tuam misericor-
 diam in condonationem.

18. Moyses miscuit computum

^t Jos. X, 12-14.

. لاصحى عىلا . سوسحى عوىلا .
 . لاصحى زىد ه'ف موىلا .
 . صلحى عىلا . عىلا وىلا نوىلا .
 . لاوى قىلصى . ولاوى نوىلا .
 . حبى سب صلحى . عىلا عوىلا .
 . عنى لوىلا حب .
 . عنى عىلا .
 * لوىلا حب حبى قىلا .
 . عنى لوىلا وىلا نوىلا .
 . لوىلا حبى . وىلا نوىلا حبى .
 . عنى عىلا وىلا نوىلا .
 . عىلا نوىلا . وىلا نوىلا .
 . عىلا عىلا . وىلا نوىلا .
 . وىلا نوىلا . وىلا نوىلا .
 . حبى وىلا عىلا .
 . وىلا نوىلا حبى .
 . عنى لوىلا لوىلا .
 . وىلا نوىلا حبى .
 . لوىلا وىلا . حبى وىلا .
 . لوىلا وىلا . وىلا نوىلا .
 . لوىلا وىلا . وىلا نوىلا .
 . حبى لوىلا حبى . لوىلا حبى .
 . حبى حبى وىلا . وىلا حبى .
 . لوىلا حبى لوىلا حبى .
 . حبى وىلا حبى .
 * لوىلا حبى لوىلا حبى .

anni solaris cum computo lunæ,
 ipse ordinavit, composuit et fixit
 computum anni. Annus Noe duos
 habebat computos juxta duo lumi-
 naria. Unum effecit computum
 scriba peritus¹. Domine fiam tibi
 scriba occultorum. Explica per
 populum tuum symbola.

19. Domine, sine, dicam illud
 tempus omnibus cælatum. Amor
 sua audacia amorem generat. Si
 abscondita est gloriosa tuæ resur-
 rectionis hora, ecce timendus est
 accessus ad tuam nativitatem. Porro
 intra sex horas hujus benedictæ
 noctis Dominus noster et Deus
 noster resurrexit.

20. Ecce, Domine, esuriens
 collegi quasdam mysteriorum tuo-
 rum eorumque explicationis micas.
 Justi linguam suam in iis expli-
 candis exercent. Adoro, Domine,
 ditissima tua mysteria. Verba servi
 tui ut munus ad te, Domine, as-
 cendant; memento mei cum latrone
 ut, umbra ejus me protegente,
 ingrediar in regnum tuum.

* لوىلا

EXPLICIT.

¹ Cfr. *Opp. Syr.-lat.* I, p. 53-54.

.
 ✠

 ✠

 ✠

 ✠

† Ultimam hanc stropham interpolatam esse patet e mensura veruum.

idcirco etiam ut senex ætate fractus quietem capit.

10. Aquilo sua asperitate flores e sua terra non producit, sed nives, glacies, ventos vehementes. Ethnismus Græcorum vento Aquilonis figuratur. Ecce tamen flores novos offert Soli misericordiæ qui ipsum fœcundavit: exultant nempe ossa martyrum et præclari apparent virginitatis flores.

11. Summa et ima te, Domine corona cingunt, sex mundi partes coronas tibi offerunt. Quia in feria sexta Judæi tibi texuerunt coronam spinarum, omnes mundi partes te et per te Patrem tuum corona cingunt. Corpus Adami per te victoria nobilitatur magna ignominia e sua clade afficiebatur, tu coronis defodisti culpam ejus.

12. Ex omnibus partibus laus ei qui natus est in sexto millenario; numerus sextus perfectus est et sine defectu. Numerus centum corona est in dextera ejus. In coronarum similitudinem dextra nostra offert hymnos; hac figura liberet nos a sinistra et ad dexteram Salvatoris perducatur quia numerus centum insertus est in ea[†].

INDEX.

	PAG.
Epistola dedicatoria.	V
Præfatio.	IX
Prolegomena.	XXI
Hymni XV de Epiphania.	1
Sermo de Domino nostro.	145
Sermo de Admonitione.	275
Sermo de Peccatrice.	311
Sermones VIII de Salvatoris nostri Passione et Resurrectione.	339
Hymni Azymorum XV.	567
Hymni VIII de Crucifixione.	637

ERRATA ET CORRIGENDA.

- Col. 1, l. 11, *enumeatis lege enumeratis.*
48, l. 19, *dele ne.*
225, not. Opp. Syr. III, *lege Opp. Syr. II.*
275, l. 7, *exarratus lege exaratus.*
276, l. 12, post : se gerere debeat *adde* exstat etiam in cod. Mus.
Brit. 14588.
409, not. ~~lege~~ *lege* ~~lege~~
414, l. 32, post scripta sunt *adde* in prophetis.
415, n. 1, *elevatis manibus lege elevatis oculis.*
425, l. 11, ~~lege~~ *lege* ~~lege~~
426, l. 17, *aliam vitæ doctrinam lege novissimam vitæ doctrinam.*
428, l. 21, post allocutus *adde* est.
567, l. ult. *sæculo V vel VI lege sæculo VI vel VII.*

Alia *Errata vel corrigenda* quæ a me vel ab aliis fuerint reperta in fine Tomi secundi indicabuntur.

CHEZ LES MÊMES ÉDITEURS

25, QUAI VOLTAIRE, 25

- ALMANACH des traditions populaires (ré-
dige par E. ROLLAND.) PREMIÈRE ANNÉE,
1882. Paris, 1882, un charmant vol. in-18,
br., imprimé en caractères elzévir..... 4 fr.
— Le même. DEUXIÈME ANNÉE, 1883. Paris,
1883, in-18, br..... 4 fr.
- BAISSAC (J.). De l'origine des dénominations
ethniques dans la race aryane. Etude
de philologie et de mythologie comparées.
Paris, 1867, in-8, br., 104 pp... 2 fr. 50
- BURNOUF (E.), ancien directeur de l'École
française d'Athènes. La légende athénienne.
Etude de mythologie comparée. Paris,
1872, in-8, br., 3 planches..... 6 fr.
- CHARENCEY (H. de). Le mythe de Votan.
Etude sur les origines asiatiques de la civilisation
américaine. Alençon, 1871, in-8,
broché..... 4 fr.
- Recherches sur les noms d'animaux domestiques,
de plantes cultivées et de métaux chez les Basques,
et les origines de la civilisation européenne. Paris,
1869, in-8, br..... 2 fr. 50
- CONSTANS (L.). La Légende d'Œdipe, étudiée
dans l'antiquité, au moyen âge et dans les temps
modernes, en particulier dans le Roman de Thèbes.
Texte français du xiie siècle. Paris, 1881, un beau vol.
in-8, br., de x-390 et xci pages, plus une planche
représentant deux sujets graves d'après l'antique..... 10 fr.
- HIGNARD (H.). Des hymnes homériques. Paris,
1864, in-8, br., 300 pages. . . 4 fr.
- LABARTHE (Ch. de). La Science des religions
comparées. Paris, 1872, in-8, br..... 1 fr. 50
- LEGRAND (E.). Mythologie neo-hellénique.
Compte-rendu de l'ouvrage de N.-G. Politis. Paris,
1872, in-8, br... . . . 1 fr. 50
- LE PAGE RENOUF. An elementary Grammar of the
ancient Egyptian Language, in the hieroglyphic type.
London, 1875, in-4, cart..... 15 fr.
- NAVILLE (Édouard). Inscription historique de
Pinodjem III, grand prêtre d'Ammon à Thèbes,
traduite et commentée. Paris, 1883, in-4, br.,
20 p. et 1 grande planche... 8 fr.
- LOISELEUR-DESLONCHAMPS. Essai sur les
fables indiennes et sur leur introduction en Europe;
suivi du Roman des sept Sages de Rome, en prose,
publié pour la première fois d'après un mss. de la
bibliothèque royale, avec une analyse et des extraits
du *Dolopulos*, par Le Roux de Lincy. Pour servir
d'introduction aux fables des xiie et xiiie siècles,
publiées par Robert. Paris, 1838, in-8, br..... 10 fr.
- MÉLUSINE. Recueil de mythologie, littérature
populaire, traditions et usages, publié par H. Gaidoz
et E. Rolland. Paris, 1878, in-4, br., à 2
colonnes..... 25 fr.
- MORILLOT (l'abbé). Mythologie et Légendes
des Esquimaux du Groenland. Paris, 1874, in-8,
br..... 3 fr. 50
- MOUNICOU (le P.). Mythologie japonaise. Paris,
1863 in-8, br..... 1 fr. 25
- ROLLAND (E.). FAUNE POPULAIRE DE LA FRANCE.
Noms vulgaires, dictons, proverbes, légendes,
contes et superstitions. Paris, 1877-83, 6 vol.
in-8, br..... 49 fr.
- SAINT-QUENTIN. Introduction à l'histoire de
Cayenne, suivie d'un recueil de Contes, Fables
et Chansons en créole, avec traduction en regard
et précédée d'une étude sur la grammaire
créole, par Auguste de SAINT-QUENTIN. Antibes,
1872, in-18, br., 260 pages..... 5 fr.
- SCHOEBEL (Ch.). Recherches sur la religion
première de la race indo-iranienne. Deuxième
édition, revue et augmentée. Paris, 1872, in-8,
br..... 5 fr.
- Le mythe de la femme et du serpent. Etude
sur les origines d'une évolution psychologique
primordiale. Paris, 1876, in-8, br., 109 pp..... 4 fr.
- La Légende du Juif errant. Paris, 1877, in-8,
br..... 3 fr. 50
- L'Histoire des rois mages. Paris, 1878, in-8,
br., 132 pages..... 3 fr. 50
- DES MICHELS. Huit contes en langue cochinchinoise,
suivis d'exercices pratiques sur la conversation
et la construction des phrases, transcrits à l'usage
des élèves du cours d'annamite. Paris, 1869, in-8,
br., 36 pp..... 3 fr.
- GARCIN DE TASSY. Science des Religions. L'Islamisme,
d'après le Coran, l'enseignement doctrinal et la
pratique. Paris, 1874, in-8, br..... 7 fr. 50
- LA BEAUME (J.). Le Koran analysé d'après la
traduction de M. Kazimirski et les observations
de plusieurs savants orientalistes. Paris, 1876,
un vol. gr. in-8, br., xxiii et 800 pages..... 20 fr.
- LANDBEBG (Carlo). Proverbes et dictons du
peuple arabe. Matériaux pour servir à la connaissance
des dialectes vulgaires recueillis, traduits et
annotés. Leyde et Paris, 1883, in-8, br., in et
464 pp..... 15 fr.
- SPITTA-BEY (Guillaume). Contes arabes modernes,
recueillis et traduits (texte arabe en caractères
latins, traduction française, notes et glossaire).
Paris, 1883, in-8, br., xi et 225 pages..... 7 fr. 50
- MANTEROLA (José). Cancionero Vasco. Poesias
en lengua euskara. San Sebastian, 1877-80, 3 vol.
in-8, br..... 30 fr.
- SALLABERBY (J. D. J.). Chants populaires du
pays basque; paroles et musique originales,
recueillies et publiées avec traduction française.
Bayonne, 1870, gr. in-8, br., 415 pp..... 12 fr.
- HANOTEAU. Poésies populaires de la Kabylie
du Jurjura. Texte kabyle et traduction française.
Paris, Imp. imp., 1867, in-8, br., 475 pp..... 20 fr.

- BERNARD (H.). Mœurs des Bohémiens de la Moldavie et de la Valachie. *Paris*, 1869, in-18, br. 2 fr. 50
- PASPATI (G.). Études sur les Tchinghianés, ou Bohémiens de l'empire ottoman. *Constantinople*, 1870, gr. in-8, br., 652 pp. 38 fr.
- DOZON (A.). Chansons populaires bulgares inédites. Texte, traduction en regard, notes et glossaire. *Paris*, 1875, pet. in-8, br., de xi-vii et 427 pages. 10 fr.
- Les chants populaires bulgares. Rapport sur une mission littéraire en Macédoine. *Paris*, 1874, in-8, br. 3 fr. 50
- JULIEN (Stanislas). Contes et Apologues indiens inconnus jusqu'à ce jour, suivis de fables et de poésies chinoises. *Paris*, 1860, 2 vol. in-12, br. 8 fr.
- Les Avadanas, contes et apologues traduits du chinois. *Paris*, 1859, 3 vol. in-12, br. 15 fr.
- PAVIE (Th.). Choix de contes et nouvelles traduits du chinois. *Paris*, 1839, in-8, br. 10 fr.
- CHABAS (F.). Le Calendrier des jours fastes et néfastes de l'année égyptienne. *Paris*, 1870, in-8, br., 137 pp. 7 fr.
- CANSONS DE LA TERRA. Cants populars catalans. Collection de chansons populaires de la Catalogne, publiée par FRANC. PELAY BRIZ. *Barcelona*, 1866-77, 5 vol. in-12, br. 30 fr.
- ADAM (Lucien). Les Patois lorrains (Vosges, Meurthe). Introduction, phonétique, grammaire, vocabulaire français-patois et patois-français, proverbes, chansons, légendes. *Paris*, 1881, in-8, br., de li et 459 pages, avec une carte. 10 fr.
- ATGER (Aimé). Poésies populaires en langue d'oc. *Montpellier*, 1875, in-8, br., 68 pp. 3 fr. 50
- LE HÉRICHER (Édouard). Étymologie familiale de la topographie de la France. Des noms de lieu de la Manche. *Paris*, 1881, in-8, br., 142 pages. 2 fr. 50
- LESPY (V.). Proverbes du pays de Bearn. Enigmes et contes populaires. *Montpellier*, 1876, in-8, br. 5 fr.
- MONTEL et LAMBERT. Chants populaires du Languedoc. *Paris*, 1880, un beau volume in-8, br., de xi-586 pp., avec musique et 4 planches tirées hors texte. 12 fr.
- NISARD (Ch.). De quelques parisianismes populaires, et autres locutions non encore ou plus ou moins imparfaitement expliquées, des xviie, xviiie et xixe siècles. *Paris*, 1876, in-12, br. 3 fr.
- PONT (l'abbé). Origines du patois de la Tarantaïse (ancienne Kentronie). Précis historique, proverbes, chansons, etc. *Paris*, 1872, in-8, br., 150 pp. 4 fr.
- ROLLAND (E.). Rimes et Jeux de l'enfance. *Paris*, 1883, pet. in-8 écu, imprimé sur papier teinté, cart. non rogné, 400 p. 7 fr. 50
- ROQUEFERRIER. Quatre contes languedociens recueillis à Gignac (Hérault) : La mairastre; Lou lauraire; Mitat de gal; La pel d'ase. Texte, traduction et notes. *Paris*, 1878, in-8., br., 42 pages. 2 fr. 50
- LAMBROS (Spiridion P.). Collection de romans grecs en langue vulgaire et en vers, publiés pour la première fois d'après les manuscrits de Leyde et d'Oxford. *Paris*, 1880, un vol. gr. in-8, br., de cxxv et 373 pages, avec quatre fac-similés. 20 fr.
- WAGNER (G.). Carmina græca medii ævi. *Lipsiæ*, 1874, in-8, br., de 348 p. 12 fr.

LES LITTÉRATURES POPULAIRES

DE TOUTES LES NATIONS.

- Vol. I. SÉBILLOT (Paul). Littérature orale de la Haute-Bretagne. 1 vol. de xii et 404 p., avec musique. 7 fr. 50
- Vol. II-III. LUZEL (F. M.). Légendes chrétiennes de la Basse-Bretagne. *Paris*, 1881, 2 vol. pet. in-8 écu, papier teinté, cart. et non rognés, de xi-365 et 381 pp. 15 fr.
- Vol. IV. MASPERO (G.), professeur au Collège de France. Les Contes populaires de l'Égypte ancienne. *Paris*, 1882, un vol. pet. in-8 écu, papier teinté, cart., non rogné, de lxxx et 225 pp. 7 fr. 50
- Vol. V-VI. BLADÉ (J. F.), correspondant de l'Institut. Poesies populaires de la Gascogne. Texte gascon et traduction française en regard, avec musique. *Paris*, 1881-82, 3 vol. pet. in-8 écu, papier teinté, cart. et non rognés, de xxxi-383; xviii-383; xv et 435 pages. 22 fr. 50
- Vol. VIII. LANCEREAU (E.). Hitopadésa ou l'Instruction utile, Recueil d'apologues et de contes traduit du sanscrit. 1 vol. de xii et 388 pp. 7 fr. 50
- Vol. IX-X. SÉBILLOT (Paul). Traditions et Superstitions populaires de la Haute-Bretagne, 2 vol. de vii, 387 et 389 pp. 15 fr.
- Vol. XI. FLEURY (J.), professeur à l'Université de Saint-Petersbourg. Littérature orale de la Basse-Normandie (Hague et Val de Saire). *Paris*, 1883, un vol. pet. in-8 écu, papier teinté, cart. et non rogné, de xii et 296 pp., avec musique. 7 fr. 50
- Vol. XII. SÉBILLOT (Paul). Gargantua dans les traditions populaires. *Paris*, 1883, un charmant vol. pet. in-8, écu, cart. toile et non rogné. 7 fr. 50
- Vol. XIII. CARNOY (H.). Littérature orale de la Picardie (Contes et Chansons). *Paris*, 1883, un vol. petit in-8 écu, cart. toile, non rogné, de vii-383 pp. 7 fr. 50
- Vol. XIV. ROLLAND (E.). Rimes et Jeux de l'enfance. 1 vol. de ii et 395 pp. 7 fr. 50
- Vol. XV. VINSON (J.). Littérature orale du pays basque. *Paris*, 1883, pet. in-8 écu, papier teinté, cart. non rogné, avec musique. 7 fr. 50
- Vol. XVI. ORTOLI. Les Contes populaires de l'île de Corse. 1 vol. de vii et 379 p. 7 fr. 50

